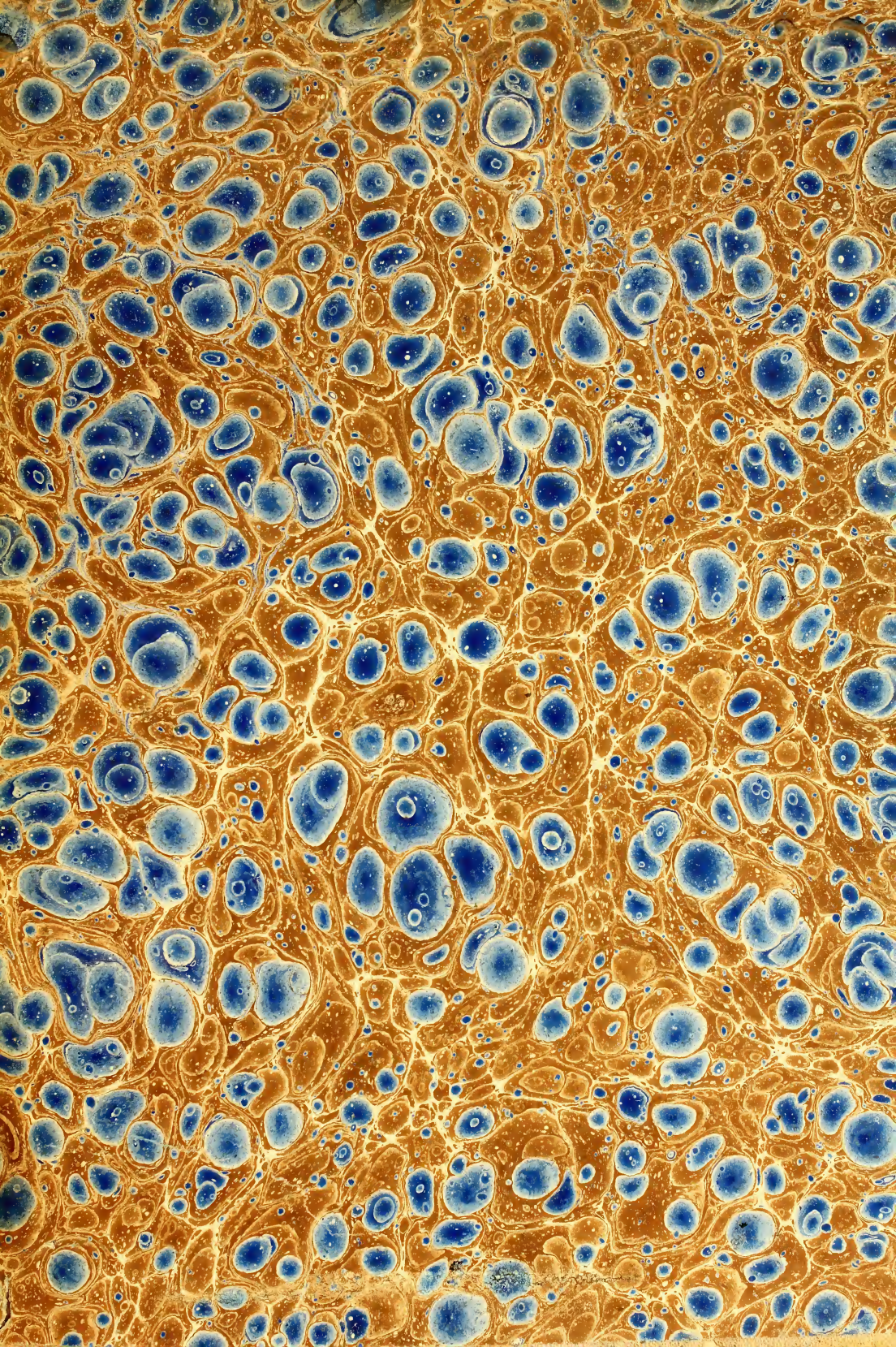
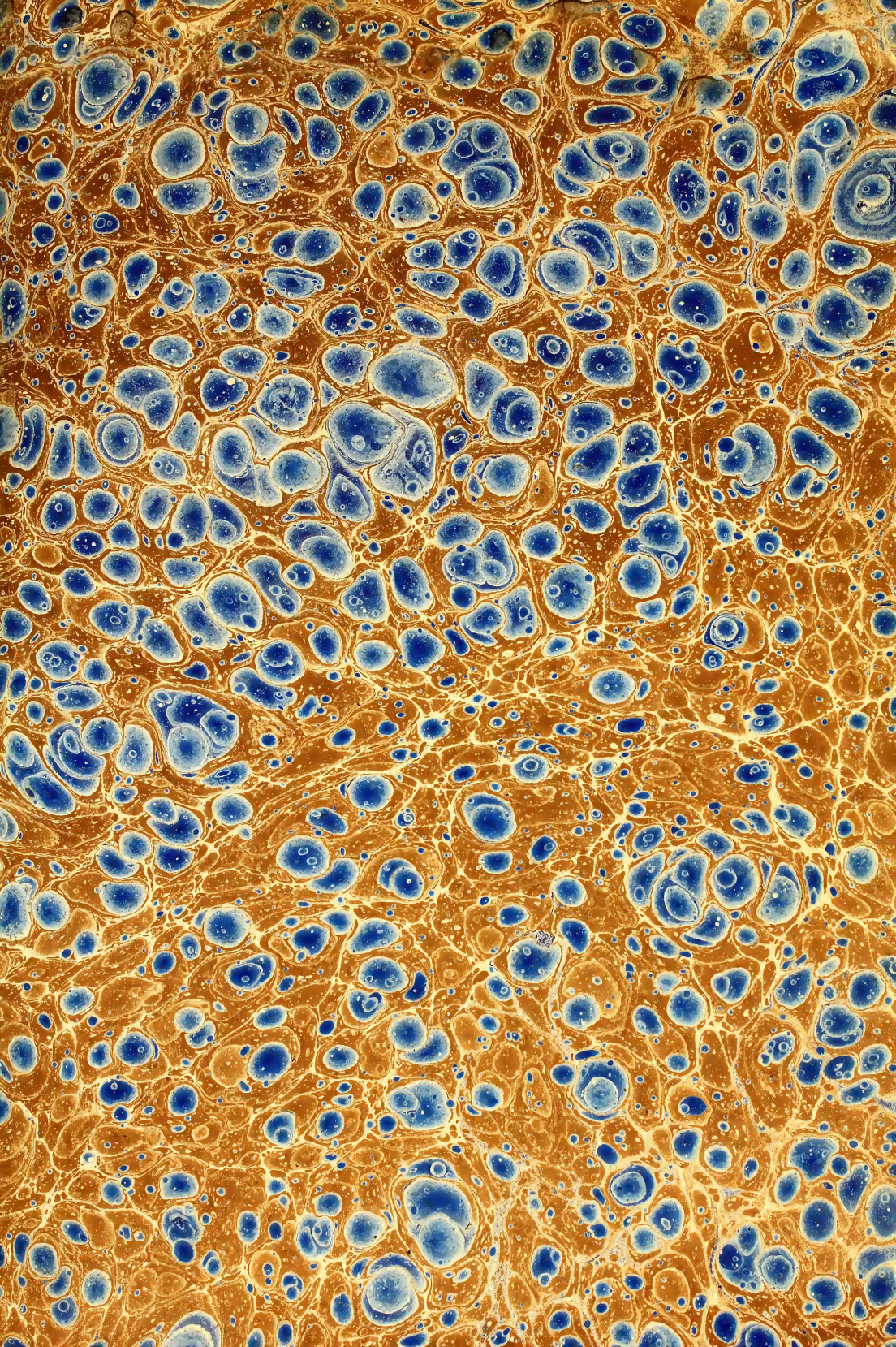

Ret 80

226

ÆGYPTIORUM CODICUM

RELIQUIÆ

VENETIIS IN BIBLIOTHECA

N A N I A N A

ASSERVATÆ

F A S C I C U L U S

BONONIÆ

Typis Lælii a Vulpe. Anno MDCCLXXXV.
Superiorum permissa.

AGRICULTURE

OF THE

UNITED STATES

OF AMERICA

IN 1800

BY

JOHN C. CALHOUN

OF THE

UNITED STATES

OF AMERICA

IN 1800

BY

JOHN C. CALHOUN

OF THE

UNITED STATES

OF AMERICA

IN 1800

BENIGNO LECTORI

D. JOHANNES ALOYSIUS
MINGARELLIUS

ἐν Κυρίῳ χαίρειν.

MIraberis forsitan, humanissime Lector, me qui duodecim ab hinc mensibus ægyptias literas, illas scilicet quæ græcæ non sint, ne de facie quidem, ut sic loquar, noveram, Ægyptiorum Codicum Fragmenta non edere solummodo ausum esse, sed latino etiam sermone convertere: itaque interpretationes fortasse meas divinationes potius esse suspicaberis. Omnem igitur suspicionem a me statim removeam necesse est. Ac primum quidem ne tibi nimis audax fuisse videar, quasi onus, cui ferendo impar forem, ultro ac temere suscipere non dubitaverim, res quomodo pedetentim processe- rint, breviter expono. Quum primum ægyptia hæc Fragmenta Venetiis Bononiam mihi transmissa sunt, ut de illis in extremo græcorum Nanianæ biblio- thecæ codicum, qui tunc imprimebatur, Elencho aliquid dicerem; equidem quum paucissima thebai- co sermone conscripta in lucem hactenus prodiisse scirem, nihil aliud facere constitueram, nisi ea di- ligenter quidem descripta, nullo tamen scholio il- lustrata, typographo imprimenda tradere, quasi Catalogi illius appendicem: sed dispositis postea

illo, quem nunc habent, ordine sexagintaquatuor, quibus constant, membranis; ubi illorum tria Biblica esse deprehendi, Tertii exemplum Romam continuo ad doctissimum Virum Augustinum Giorgium misi, ut illud evulgaret: nam bilingue aliud, thebaicum scilicet græcumque, Euangelii Johannis Fragmentum in lucem ab ipso edi intellexeram. Paulo post autem quum eximium illum virum gravissimis occupationibus distentum tam cito, ut erbar, illud in manus doctorum hominum emissurum non esse comperi, Biblica quæ dixi Fragmenta cum græcis, latinisque exemplaribus conferendo, atque interpretationum saltem varietates adnotando, illustrare ipsemet statui, reliqua sine ullis, ut tunc putabam, scholiis typographo traditurus. Quum primus iste conatus mihi non omnino infeliciter, nisi mea me opinio fallit, successisset, iamque plurimarum thebaicarum dictionum vim hac ratione didicissem; aliquibus cetera etiam Fragmenta heic atque illic illustrare adnotationibus cœpi: quod dum facere pergerem, illud tandem experiri etiam volui, utrum nonnullas saltem eorum partes Latine possem interpretari. Quid plura? Eo demum paulatim ventum est, ut ea non scholiis solum, sed perpetua etiam translatione illustraverim. Nonnulla quidem occurrebant identidem vocabula, quæ cum eorum significationem in tanta thebaicorum scriptorum paucitate detegere ac veluti eruere nullo modo valerem, a proposito me deterrebant: multo tamen pauciora hæc fuerunt, quam initio veritus fueram. Sed illud sancte ac firmiter asseverare possum, ubicunque in ea vocabula inciderim, aut locutiones, quarum ignota mihi esset, vel dubia si-

gnificatio, ibi Lectorem a me in scholiis religiose monitum fuisse: ubi vero nihil tale moneo, interpretationem meam non divinationem esse, sed genuinam, nisi sum mopere fallor, translationem.

Septemdecim porro sunt Naniana hæcce Fragmenta, eaque simul omnia ut uno volumine, sic uno eodemque tempore evulgare mens erat: sed ut nonnullorum, ac Voidei potissimum, Adlerique votis aliquo modo satisfacerem, ea nuper in binos quasi Fasciculos partiri coactus fui. Nam Londino quidem literas a clarissimo viro Carolo Voideo die 30. Decembris 1784. ad me datas Februario mense accepi, quibus hæc præter alia scripta erant. *Fragmenta* (inquit) *Novi Test. Sahidica, quæ N. Test. tertiam partem efficiunt, iam ante tres, et quod excurrit, annos, edenda paraveram. Sed editionem eorundem quædam Universitatis Oxoniensis circumstantiæ impediverunt. Removebuntur tamen brevi, ut spero, hæc impedimenta, et opus hoc tandem prodibit. Nactus sum nuper peropportune quadraginta circiter alia fragmenta ex Ægypto superiori, inter quæ etiam quædam N. T. partes comprehenduntur, quas operi huic interseram. Si tuum opus prodierit, utar eo quoque, et, si tua Fragmenta mihi desint, iis mea adaugebo: si ea iam habeam, conferam ea cum meis. Hæc ille. Quibus perlectis, quonam pacto Londinum priora decem huius voluminis folia ipsi mittere quamprimum possem, cogitare statim cœpi. Sed cum paucos post dies aliæ ad me clarissimi Derossii literæ Parma allatæ essent, quibus enixe petebat, ut quæcunque folia proximo Junio mense impressa fuerint, ipsi mitterem, ut una cum altero præclaræ suæ Collectionis *Variarum Lectionum Veteris Testamenti* tomo*

in Da-

in Daniam ea transmitteret ad pereruditum studiosissimumque adolescentem Jacobum Adlerum, cui maxime in optatis esset illa quam citissime fieri posset sibi deferri, quid consilii caperem, anceps diutius non mansi, sed volumen continuo in binos, ut dixi, Fasciculos partiri decrevi, ac primum hunc statim evulgare.

De Fragmentis ipsis nihil habeo quod subiungam: de singulis enim satis a me in volumine ipso dictum fuisse comperies. In postremo, id est octavo, Fragmento binas Sancti Antonii Abbatis epistolas thebaica lingua scriptas invenies, alteram ad S. Theodorum, alteram ad Sanctum Athanasium: quas etsi valde breves, libenter tamen, ut spero, excipies, utpote a tanto Viro exaratas, quem universi in terrarum orbe Christiani summopere suspiciunt, colunt, venerantur. Neque vero illæ antehac editæ unquam sunt, atque adeo ex omnibus Sanctissimi Viri opusculis hæ solæ sunt, quas ægyptiaca, qua ille scribebat, lingua exaratas, non vero latine tantum, aut græce, aut arabice conversas, in Europa saltem habeamus.

Illud nunc tantummodo reliquum est, ut quoddam non magni momenti monitum adiiciam, antequam præfandi finem faciam, ne qua in re vel levi minus accuratus fuisse videar. Nimirum ubi librarii punctum scripserunt, ego quoque in prioribus septem Fragmentis illud exscripsi: neque vero me quod hoc fecerim, poenitet: sed in octavo Fragmento cœpi modo punctum, modo accentum scribere; quod enim iamdiu suspicatus fueram, id verum esse in animum induxi, nempe sicut lineolæ accentuum loco identidem supra literas ab ægyptiis

librariis ducuntur, ita punctum ad dexterum vocabuli latus appositum non pro puncto, sed pro accentu præcedentem syllabam afficiente habendum plerumque esse, sive ita ægyptiorum ferat consuetudo, sive id Exscriptorum inscitia tribuendum sit. Vale. Scribebam Bononiæ ad Sancti Salvatoris, ipsa die Cœnæ Domini, vigesima quarta Martii, anno supra millesimum septingentesimo octogesimo quinto.

ÆGYPTIORUM CODICUM

RELIQUIÆ

VENETIIS IN BIBLIOTHECA NANIANA

ASSERVATÆ.

THE NATIONAL GEOGRAPHIC
MAGAZINE
PUBLISHED BY THE NATIONAL GEOGRAPHIC SOCIETY
WASHINGTON, D. C.

ÆGYPTIORUM CODICUM

RELIQUIÆ.

Quum Indicis græcorum Codicum Naniana in Bibliotheca asservatorum impressio, anno 1781. inchoata, ad finem fere perducta iam videbatur, et pauca tantum folia prelo submittenda restabant, vetustissimæ sexaginta quatuor membranæ ex Ægypto Venetias delatæ, ac Bononiam hinc ad me transmissæ, duodevigesima Februarii die hoc ipso anno 1784. ad manus meas pervenerunt. Aperta arcula obstupui: græcas putabam, ægyptias reperi. Quid facerem? qui in Ægyptia lingua hospes plane essem atque adeo ἀναλφάβητος, ut ne figuras quidem Ægyptiarum litterarum noscerem? nunquam enim suspicatus fueram hujusmodi studium usui mihi aliquando fore. Tentandum aliquid statui, quamvis magistro, duce, grammatica, Lexico, omni demum præsidio destitutus. Kircheri *Prodro-mum*, Illustrissimi Præsulis Tukii grammaticam, et doctissimi Valpergæ sub Didymi Taurinensis nomine latentis *Rudimentum*, quod forte fortuna Parmæ nuper editum fuerat, mihi comparavi: Borgiana vero S. Coluthi Acta Velitris asservata, et ab eruditissimo viro Augustino Giorgi edita atque illustrata nuper acceperam: tum in Ægyptiæ linguæ studium totis viribus incumbere ausus sum, etsi provectæ iam, imo senili ætati parum aptum id videretur. Magno mihi adiumento Didymus Taurinensis fuit, cujus liber etsi brevior, multo tamen Tukio clarior est. Hujusmodi præsidii instructus trium priorum codicum reliquias Notis illustrare conatus sum, quas mox videbis. Hisce absolutis mense Maio Lacrozii de Ægyptia lingua optime meriti Lexicon ab humanissimo doctissimoque Præsule Stephano Borgia mihi ultro commodatum, ac Roma missum accepi. Huius ope reliquorum etiam quatuordecim codicum reliquiis lucem aliquam me allaturum speraveram: ubi vero tam exiguum Sahidicarum, quibus Thebaidis incolæ utebantur, vocum numerum ibi recenseri, atque explicari vidi, animum continuo despondi, ac membranas illas fideliter a me iam exscriptas typographo tradere statui quibus potero adnotationibus, aut nullis etiam illustratas, præsertim cum voluminis moles iusto major iam fieri videretur, ac tempus iam esset illud in lucem tandem emitte-re.

Franciscus interim Barattinius Ægyptias omnes literas ea forma quam in membranis habent, meo jussu ab ipsomet sculptas, cusas, fusasque pro impressione paraverat, earumque Specimen Junio ineunte edidit, homo cuiuslibet quidem litteraturæ expers, mirum tamen in modum accuratus. Specimini vero hæc subscripta erant, quæ nunc emendatius placet exscribere: ΑΝΟΚ ΦΡΑΓΚΙΚΟΣ ΠΒΑΡΑΤΤΙΝΟΣ ΔΙΔΩΚ ΕΒΟΛ ΗΝΕΙ ΤΥΠΟΣ ΖΩ ΒΟΝΩΝΙΔ ΖΩ ΠΕΖΟΥ ΝΕΟΥΜΗΤΕΑΥΥ ΝΜΔΙΟΣ ΖΩ ΠΕΧΡΟΝΟΣ ΝΤΕ ΧΩ ΩΟ ΜΝ ΕΑΥΥ ΩΕ ΜΝ ΖΩΝΕ ΥΤΟΟΥ:— ΜΑΡΟΥ ΩΗΠ ΑΜΟΟΥ ΖΝ ΟΥΜΝΤΧΡΗCΤΟΣ ΝΟΙ ΝΔΕΙΟΤΕ ΙΩΖΑΝΝΗΣ ΠΝΔΝΙ ΜΝ ΡΑΦΑΗΛ ΠΤΟΥΖΙ ΝΕΠΙΚΟΠΟΣ ΜΝ CΤΕΦΑΝΟΣ ΠΒΟΡΓΙΔ ΝΟΥΗΗΒ ΝCΔΒΕ ΔΥΩ ΝΖΥΠΗΡΕΤΗΣ ΝΖΕΝΕΠΙCΤΑΤΗΣ ΝΝΕΤΤΑΥΕΟΕΙΩ ΝΤΝΠΙCΤΙC ΕCΟΥΔΔΒ ΖΝ ΤΟΙΚΟΥΜΕΝΗ. ΜΑΡΟΥ ΤCΟ ΝΔΙ ΝΟΙ ΠΓΙΟΡΓΙ ΖΝ ΖΡΩΛΗ ΜΝ ΠΟΥΔΛΠΕΡΓΑ ΠΕΤΑΥΡΕΠΟΝΟΜΔΖΕ ΖΕ ΔΙΔΥΜΟΣ ΖΝ ΤΑΥΡΙΝΟΝ ΜΝ ΠΟΥΟΥΟΙΔΕ ΖΝ ΛΟΝΔΙΝΟΝ ΜΝ ΠΔΕΡΟCΣΙ ΖΩ ΠΑΡΜΑ ΜΝ ΠΑΥΒΥΧΩΝΕΥΤΗΣ ΔΥΩ ΡΑΠΩΤΖ ΝΝΤΥΠΟΣ ΠΒΟΖCΩΝΙ:—

Sed iam de membranis ipsis dicendum: hæc vero generatim præmonenda censeo. Omnes hi codices vetustissimi sine dubio sunt, et decimo saltem Christi seculo longe antiquiores. Sed quantæ unusquisque antiquitatis sit, meum non est judicare, qui alios codices ægyptia manu exaratos nunquam vidi. singulorum specimina æri insculpta exhibeo: lector eruditus iudicet. Membranei omnes sunt, et XVII, aut XVI. manibus exarati, nullus e papyro. Vigintiquatuor litteræ, quas a græcis olim ægyptii, ut Moschi postea, mutuati fuere, ejus formæ sunt, cujus in græcis vetustissimis codicibus. litterarum maiorum Α, Ε, Λ, Μ, Σ, et Ω hæc figuræ nusquam heic conspiciuntur, sed illarum ubique forma hæc est, α, ε, λ, μ, σ, ω, sive maioris sint, sive minoris magnitudinis. Litteræ Β, Τ, Ν, Ο, Ζ nusquam eo modo finguntur, quo apud Kircherum, atque in libris Romæ, Londini, alibique impressis: in quibus Β non modo ejus formæ est, quam huic litteræ Moschi tribuerunt in vetusto membraneo Bononiensis nostræ bibliothecæ codice Illyrica, aut Rutena lingua scripto, sed et inferne lineam quasi basim habet: Τ superne cornua deformiter inæqualia gerit: littera vero Ν latinæ litteræ U ferme similis nonnunquam est: Ν figuræ est inelegantis, quæ cum Π facile confunditur: ad dexteram litteræ Ω parva inferne cauda additur: ac demum litteræ sive aspirationis Ζ haud pulcra forma est. Nihil tale nostris in mem-

membranis occurrit, multoque minus literæ N figura illa, quam Kircherus in Prodomo pag. 286. commemorat, quamque *in fine dictionis* adhiberi ait instar literæ Nun finalis i Hebræorum: in Psalterio autem Romæ impresso alterius etiam aliquantulum diversæ formæ est. Ægyptii vero nostri, ubi loci angustia integram N literam non capit in fine versus, seu lineæ, compendium illud ipsum adhibent, quod in græcis codicibus, maxime si vetusti sint, invenitur, quod infra videbis in primo Specimine lia. 1. Litera vero sive aspiratio *Hori* eandem plane formam habet in nostris membranis, quam apud Moschos habet numeri senarii nota in Ruteno quem dixi codice, quamque inferius videbis in Speciminibus, itidem ut veteres reliquarum literarum formas. Vox a voce, interiecto inani spatio, non separatur (quod et in vetustis græcis libris, imo etiam in Ruteno Psalmorum codice, quem superius commemoravi, observare licet), nisi ubi aliqua occurrit interpunctio. Interpungendi autem ratio eadem fere in ægyptiis, atque in græcis codicibus. Punctum interrogationis nullo in loco apponitur. Punctum finale, seu potius nota finalis apud ægyptios, ut apud græcos, est hujuscemodi:— qualem vides in Speciminibus num. 1. Cæsura in extremo versu, quæ dictionem nondum perfectam esse indicet, nulla heic reperitur. Litera Φ etsi eandem atque græca formam habeat, in omnibus tamen hisce membranis magnum utrinque ventrem, secus atque apud græcos, habet, eumque rubris plerumque punctis interstinctum: cuius rei causam divinare quis valeat? In sinistro margine haud raro signum illud, quod in primo Specimine vides, sive crucem sive asteriscum vocare mavis, apponitur; ibi scilicet, opinor, ubi quid notatu dignum exscriptori videatur. Literæ non tam parvæ sunt, ut in græcis codicibus post septimum, aut octavum Christi seculum exaratis, sed majores: ex quo tamen cave inferas parvis literis ægyptios caruisse: nam hisce ipsis in membranis, quæ Monachorum in Choro, aut in Capitulo legentium usui destinatæ videntur, tametsi literæ sint plerumque fere *unciales*, ubi tamen in fine versus deficit aliquando spatium, literas video minores, et vetustis græcis minusculis similes. In omnibus septemdecim hisce codicibus unaquæque facies seu pagina binas habet columnas, ideoque integra membrana quatuor. Cuncti Sahidica seu Thebaidica dialecto scripti sunt, nullus Memphitica: in nullo tamen invenitur pro Ω duplex illud $\overset{\circ}{\Omega}$ quod La-

crozius in Sylloge Sahidica memorat pag. 193, alterum supra alterum; sed semper OO in una eademque linea. Contingit quidem aliquando ut scriptor librarius vel ob spatii angustiam, vel quia ex oblivione literam omiserit, eam supra ceteras scribat, idque præsertim literis O, et Y contingit, ut videre licet in Specimine 1. lin. 2. sed non tam facile adducor ut credam quod Lacrozius ait, consuevisse Thebaidenses pro Memphitico $\alpha\omega$ -OY exempli gratia, vel pro Saidico αOOY scribere $\alpha\text{O}^{\text{O}}\text{Y}$. Si quid enim nonnumquam in codicibus occurrit extraordinario modo scriptum, id non est nationi toti, ac linguæ tribuendum.

1.

Ægyptii codicis fragmentum, quatuor membranis constans, longis uncias fere 1 $\frac{1}{2}$, latis unc. fere novem mensura Bononiensis, nitido charactere scriptus.

Continet Matthæi Euangelium ab extremo versiculo 27. Capitis XVIII. ad vers. 15. cap. XXI. Desunt initio una et triginta membranæ, nimirum 62. paginæ. Progreditur a pag. 60. ad 70^{am}.

Hujus Codicis propria hæc sunt. Commatum interpunctiones habet, quas vulgo virgulas dicunt, superne, aut inferne positas, ac spiritui græcorum tenui, et apostropho non absimiles. Lineolæ literis impositæ longiusculæ plerumque sunt: accentus circumflexo græcorum codicum accentui ubique similis, nusquam autem acuto græcorum, aut gravi. Septem in locis numeri marginales recentiore rudique, vetusta tamen manu, et nigriore atramento additi, quibus capitulorum, seu paragra-phorum vetus divisio atque initium indicari videtur. Omnia inferius fideliter exhibebo quantum per typos licebit, servata eadem omnino paginarum, columnarum, versuum, literarum distributione quæ in codicibus ipsis conspicitur. De hujus vetustate si quid iudicare possem, eum duobus qui sequuntur, antiquiorem dicerem. Aureo adhuc, ut sic loquar, ægyptiæ scripturæ tempore exaratus certe est, cum literæ ab ægyptiis ipsis nondum deformatæ fuerant, sed elegantes, pulchræ, genuinæ erant. Calligraphus vero hic accuratissimus est, ac de orthographia sollicitus; nullam enim fere lineolam, nullum accentum, nihil hujusmodi aliud omittere solet, ut cæteri sæpe: ab omnibus tamen mendis immunis non est. En prima pagina.

Pagina I.

εβολ • αχει'δεεβολ'Ν²
 ÷ διπλῶς ἀλετῦμα γ'
 αχρε'εογὰ'ννεφωβ'ρ
 ῶς ἀλπαί'ενεγ'ν
 ταφεροφ'ν ω'ε'νσα
 τεερε'αφαμαστειῦ
 μοφαφωδ'τ'ῦμοφ
 εφχωῦμοσχεαγ⁸
 v. 29. ΠΕΤΕΡΟΚ • ΑΦΠΑΖΤῶ
 δεῖν διπεφωβ'ρ
 ῶς ἀλπαί'παρὰ
 λειῦμοφεφχωῦ
 μοσχεφρω'ν γ'ητ
 εφραίεχωίτατα γ'
 v. 30. ΝΑΚΤΗΡΟΥ • ΝΤΟΦ
 δεῖν π'τοφω'αλ
 λααφβωκαφ'νοφ
 επεφτεκδω'αν
 v. 31. Τῶτ'ῦπετεροφ • ΑΥ
 ÷ ναγδεῖν δινεφωβ'ρ
 ῶς ἀλ'ενενταγ'
 ωωπε'αγ'λ'π'ε'ι
 εματε'αγ'ε'ι'αγ'χω
 επεφχοε'ε'ν'ωβ
 νιμενταγ'ωω
 v. 32. ΠΕ • ΤΟΤΕΑΦΜΟΡΤΕ
 εροφ'ν διπεφχοε'ε
 πεχαφ'ναφ'χεπ'ῶ
 ῶς ἀλ'ῦπον η'ροσ'ν η'
 τηροφ'ε'τεροκαί'καδ γ'
 νακεβολ'ε'τβε'δεκ
 v. 33. ΣΕΠΩΠ'Τ, Νῶωε

ΝΤΟΚΑΝΕΡΟΚΕΝΑῦ
 ΠΕΚΩΒ'Ρ'ῶς ἀλ'ῦ
 θεφωωκενταί
 v. 34. ΝΑΝΑΚ • ΑΦΝΟΥΘ'Ε
 ν διπεφχοε'ε'αφ'τ
 ῦμοφ'ε'τοο'τοφ'ν'ν
 βα'α'νι'ε'θ'η'ω'αν
 τῶτ'ῦπετεροφ'η
 v. 35. Ρῶ • ΤΑΙΟΝΤΕΘΕΕΤῶ
 να'α'c'ν'η'τ'ν'ν'δι
 πα'ει'ω'τε'τ'ῶ
 π'η'γ'ε'ε'ρε'τ'ῦ'πο'γὰ
 πο'γὰ'κ'ω'ε'βολ'ῦ'πεφ
 cον'ῶ'ν'ε'τ'ῶ'η'τ'—
 α'c'ω'ω'πε'δε'ν'τε'ε'ε'c
 v. 1. ΧΩΚΕΒΟΛ'ΝΕΙῶ
 c. 19. ΧΕΑΦΠΑΩΝΕΕΒΟΛ
 ῶ'ν'τ'γὰ'λ'α'δ'α'α'φ'ε'ι
 εφραίε'ν'τοφ'ν'τ'οφ
 οφ'α'δ'ε'πε'κ'ρο'ῦ'π'ι
 v. 2. ΟΡ'Α'Ν'Η'c'Α'Υ'Ο'Υ'Α'c'Ο'Υ
 ν'c'ω'φ'ν'δι'ε'ν'μ'η
 η'ω'ε'ε'να'ω'ω'ο'γ'α'φ
 ῖ'π'α'z'p'ε'ε'ρ'ο'ο'γ'z'ῦ'π
 v. 3. ΜΑΕΤῦΜΑΥ • ΑΥΤ
 ÷ πε'ο'γ'ο'ι'ε'ροφ'ν'δι'νε
 φ'α'f'c'c'α'ι'ο'c'ε'γ'π'ε'ι'p'α
 z'ε'ῦ'μοφ'ε'φ'χωῦ
 μοσχε'ε'ε'ν'ε'ε'c'ε'c'τ'ῖ
 ῦ'π'ρ'ω'μ'ε'ε'νοφ'χε
 ε'βολ'ῦ'νε'φ'c'z'ι'μ'ε'k'α

ADNOTATIONES.

Cap. XVIII. ¹ ΕΒΟΛ. Postrema vox versiculi 27.
 αχει. prima vers. 28. Porro ΕΙ ΕΒΟΛ valet, *exire*. Hanc
 locutionem videre mihi videor etiam in Actis S. Coluthi p. 83.
 Itaque tenere me nequeo quin opinionem illo de loco meam heic
 expo-

exponam, postquam clarissimi Georgii incredibilem eruditionem plurimi a me fieri professus fuero, etsi aliter non raro sentiam atque interpreter. Id autem nemo mirabitur qui noverit Sahidicam linguam haud multis ab hinc annis in Europa innotescere cœpisse, et nunc veluti reviviscere, adeo ut Kircherio ignota prorsus fuerit, Lacrozio autem ipsi parum nota. Sed iam affero ipsum locum: ἈΠΕΙ ΚΟΙΝΩΝΕΙ ἈΝ ΡΩΜΕ ΧΙΝ†ΔΙ: ΕΙ ΕΒΟΛΖΝ ΖΗΤΩ ΕΝΤΑΜΔΔΥ ΝΟΔ ΠΔΖΔΙ ἈΜΔΥΔΔΤ. ego sic verto: *communione non habui cum homine ex quo exivi ab utero matris mea, nisi cum marito meo solo*. Itaque ΔΙ et ΕΙ simul iungens lego ΔΙΕΙ: et particulam ΝΟΔ expono, *nisi*, vel, *excepto*: quo sensu acceptam reperies infra in vers. 17. cap. XIX, ubi ΝΟΔ ΟΥΔ valet *nisi unus: excepto uno: prater unum*. Eodemque sensu adhibetur in Fragm. VI. pag. 235. ubi Auctor ait: ΔΥ ΘΕ ΠΕ ΠΕΒΙΩ ΝΟΔ (idest, *nisi*) ΠΥΔΔΕ.. ΝΝΕ ΓΡΔΦΗ. Denique exscriptor librarius rectene exaravit ΧΙΝ†ΔΙΕΙ, an scribere debuit, ΧΙΝ†ΔΙΕΙ. Apud Tukium sane pag. 488. legitur ΧΙΝ†ΔΙΕΙ ΕΖΟΥΝ, *ex quo intravi (dache entr'ai)*. Et pag. 59. ΧΙΝ ΕΙΧΙ ΕΚΙΒΕ. Neque vero huic librario injurius sum, dum ita suspicor: nam alia etiam loca non sine mendis exaravit, ut reor. Quæ hactenus dixit pia femina, ea magis confirmat verbis, quæ proxime subjicit: ΔΥΩ ΕΥΩΠΕ ΔΙΧΩΖῸ ΤΑΟΑΡΖ ἈΝ ΡΩΜΕ ΝΥῶΜΟ ΝΝΕ ΠΧΟΕΙΟ ΟΥΤῸ ΕΡΟΙ ἈΠΝΔΥ ΝΤΔΔΝΔΓΚΗ. Quæ interpretari nequeo, quin a doctissimi Georgii translatione recedam. Non verbum ΧΩΖ *tangere* adhibet hoc loco Ægyptius historicus, sed verbum ΧΩΖῸ, *inquinare*: quod memphitice est ΘΩΗΕΜ. In voce vero ἈΠΝΔΥ non latet verbum ΝΔΥ, *videre*, sed valet, *in hora. tempore*: sic apud Tukium pag. 500. ἈΠΝΔΥ ΝΡΟΥΖΕ (ut alia omittam exempla) valet, *tempore vespertino*, et p. 525 ΝΔΥῸΝΔΥ, *qua hora*. Demum ΔΝΔΓΚΗ, *necessitas*, denotat etiam *afflictionem* apud Hellenistas, ut recte docet magnus Mazochius in Spicilegio tom. 3. pag. 164, eandemque significationem ab Ægyptiis quoque interdum ei voci tribui crediderim: crebro enim græcissant. Itaque sic libenter interpretarer: *quod si carnem meam cum alieno homine inquinassem, Dominus me non exaudiret in hora (i. e. tempore) necessitatis (vel, angustia) mea*.

² Nota lineolam nimis longam in articulo ΝΟΙ; parvam crucem in margine; et comma, seu virgulam in extrema secunda linea.

³ De radice ΖΕ, quæ et *invenire* significat, et *deficere*, et *cadere*.

cadere, agit vir doctissimus Augustinus Georgius locum quemdam Actorum S. Coluthi illustrans, tomo 4. *Anecd. Litter.* pag. 99. et 101. Sed si a tanti viri opinione discedere liceret, aliam eius loci interpretationem proponerem. Verba Ægyptii Scriptoris sunt: αΥΩ ΝΓΖΟCE ΔΝ ΕΤΡΕΚΖΕ ΕΡΟC ΖΝ ΟΥCΟ-ΟΥΤΝ. Georgius sic vertit: *et difficultas non faciet eam* (mulierem) *tibi deficere in directione*. Mallem sic: *et non defatigaberis, ut eam rectā invenias* (e non durerai fatica a trovarla a dirittura). Nimirum in ΝΓ litera Γ est pro litera Κ, nota secundæ personæ, ut inferius XIX. 20, et apud Tukium pag. 355, et alibi passim. ΖΟCE autem verbum puto esse, non nomen. Quæ cum ita sint, dici nequit, ibi ΓΖ positum esse pro vehementiori Memphitarum aspiratione h.

⁴ ΕΟΥΔ, *unum*. Accentus est supra d.

⁵ ΠΔΙ. Duo puncta supra I non promiscue scribit hicce calligraphus, ut alii, sed tunc tantum cum vocalis præcedit, ut in ΕΖΠΑΙ, ΕΧΩΙ, ΤΕΙ, et similibus; tunc scilicet ut conicio, cum ΔΙ, ΕΙ ita pronunciari debent, ut utriusque literæ sonus audiatur, non vero græcorum more, *e*, et *i*, sed *ai*, et *ei*.

⁶ ΝΥΕ *centum*. Accentus est supra Ε. Minutiora hæc si per typos exhiberi poterunt, lector ipse observabit in posterum. ΝCATEPE, *denarios*. Nomen hoc CATEPE, *denarius*, Lacrozius in Sylloge omittit, ut alia innumerabilia. Memphita diceret CΔΘΗΠΙ. Cetera vocabula, quibus Sahidica Lacrozii Sylloge hinc locupletari potest, per se observet eruditus Lector: nam passim occurrent.

⁷ ΔΥΩΒΤ *strangularvit*. Radicem Thebaidicam ΟΒΤ, *strangulare*, imo etiam vocem ΔΥΟΒΤ, *strangularvit*, habet Lacrozius in Sylloge, sed utramque cum Ο parvo scribit. Thebaidenses verbum ΩΒΤ duxisse videntur a Memphitico ΩΥΤ, quod est *trabere incedendo* (*strascinarsi dietro*).

⁸ Notanda hæc vox ΔΥ redde, *da*, *cedo*. In Actis S. Coluthi pag. 85. legitur vox ΔΥΕΙC, quam Georgius vertit, *sine*, i. e. *permittit*. Memphitæ dicunt ΔΥΙC, ΦΕΡΕ, *fer*, quod Lacrozius in Lexico derivat ex verbo Memph. Ι, et affixo fæminino C. Nonne suspicari possumus voculam ΔΥΕΙC compositam esse ex hoc nostro ΔΥ, et dictione ΕΙC, *ecce*? ita tamen ut in familiari sermone ΔΥΕΙC valeat, ΦΕΡΕ, *esja*, *cedo*, aut etiam *sine*, *permittit*.

Vers. 29. ΔΥΠΑΖΤΥ ΔΕ ¹ ΝΒΙ ΠΕΟΥΒΡΖΩΖΑΧ ² ΔΥΠΑΡΚΑΧΕΙ ³ ΑΜΟQ ΕΥΧΩΑΜΜΟC ΧΕ ΖΡΟΥ ΝΖΗΤ ⁴ ΕΖΡΑΙ ΕΧΩΙ ΤΑΤΔΥ ⁵ ΝΔΚ ΤΗΡΟΥ.

b

¹ ΔΕ,

¹ ΔΕ, *autem*. Græcus textus, οὖν, *ergo*. Vulgatus, *et*.

² Gr. text. addit: εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, *ad pedes eius*: quæ in Vulg. non leguntur. Ægyptius noster ea omittebat Vulgatum hoc in loco sequitur, non, ut alibi plerumque, græcum.

³ Gr. et Vulg. παρεκάλει, *rogabat*. Ægyptius græci textus verbum παρεκάλειν retinet ægyptiæ terminatione: ἀϥπαράκαλει, *rogavit, hortatus est*.

⁴ ΖΡΟΥ ΝΖΗΤ, *patientiam habe*. De memphitico verbo ΖΡΟΥ, cujus loco scribitur etiam ΖΟΡΟΥ, *gravari*, vide Lacrozium. Quid autem in Thebaide valeret hæc locutio ΖΡΟΥ ΝΖΗΤ, ex nostro ægyptio Int. discimus. Ex quarti vero codicis reliquiis pag. 65 paulo post addiscemus abstractum nomen in superiore ægypto hinc efformatum, ΜΝΤΖΑΥΩΖΗΤ, *patientia, longanimitas (l' andar tolerando)*.

⁵ ΤΑΤΔΔΥ, *et ego reddam*. Verbum ΤΔΔ Lacrozio ignotum, valet *dare, tradere*, ut mox videbis rursus Johann. XI. 22, et apud Tukium sæpe. Quod si ei addatur particula ΕΒΟΛ, valet *emittere, dar fuori*, ut in Actis S. Coluthi pag. 85, ubi legimus: ΔΥΤΔΥ ΕΜΟΟΥ ΕΒΟΛ, *dederunt aquam foras*, i. e. *emiserunt, mandarono fuori*. Nempe ΔΥΤΔΥ ΕΜΟΟΥ positum est pro ΔΥΤΔΔΥ ΕΜΟΟΥ, si exscriptor non erravit. Additamentum vero syllabæ inseparabilis ΤΔ ante ΤΔΔΥ valet, *et ego*. Exempla in Tukio passim occurrent. In Actis quoque S. Coluthi pag. 81. ΤΔΧΩΚ ΕΒΟΛ valet, *et ego perficiam*: ac pag. 85. rursusque 86. ΤΔΜΔΖΟΥ, *Et ego implebo eos*: ac demum pag. 95. ΤΔΤ, *et ego dabo*.

Vers. 30. ΝΤΟϥ ΔΕ ΑΠϥΟΥΩΩ' ΑΛΛΑ ΑϥΒΩΚ ΑϥΝΟΧϥ ¹ ΕΠΕΩΤΕΚΩ ² ΩΑΝΤϥΤ ΑΠΕΤΕΡΟϥ.

¹ ΑϥΝΟΧϥ... *Lo cacciò (in prigione)*. Radix est ΝΟΥΧΕ Lacrozio ignota, quæ affixis conjuncta amittit Υ, et Ε.

² ΕΠΕΩΤΕΚΩ, *in carcerem*. Primæ literæ Ε infima portio tantum remanet in codice, perforatâ ibi membrana: sed perspicuum est ita scriptum fuisse: nam Ε heic valet *in*. Simile quid evenisse opinor in S. Coluthi Actis ubi cl. vir. Georgius pag. 83. edidit: ΑΠΒΟΛ ΝΤΚ CINΩΝΙΔ ΑΠΔΖΔΙ, et vertit, *præter tui, mariti mei, consuetudinem*. Literam Ο in membrana veteri deletam magna ex parte fuisse, aut evanuisse suspicor, ac legendum esse: ΑΠΒΟΛ ΝΤΚΟΙΝΩΝΙΔ ΑΠΔΖΔΙ, i. e. *excepta consuetudine mariti mei*. Nam neque græca est, nec ægyptia vox CINΩΝΙΔ, ac si ita emendemus, longe clarior est oratio.

Vers.

Vers. 31. ἀνδρες δε νῶι νεφωβρζμζαλ ενενταγγω-
πε' ἀρχηπεῖ¹ εματε' ἀρεῖ ἀρχω επερχοεις νζωβ
νιμ ενταγγωπε.

¹ ἀρχηπεῖ, *contristati sunt*. Gr. ἐλύπηθησαν. Æg. Int.
græcum verbum retinens ægyptiace terminat dicens ληπεῖ pro
λυπᾶσθαι, non vero pro λυπᾶν.

Vers. 32. τότε ἀμμογτε ερογ νῶι περχοεις πε-
χαγ¹ ναγ ξε πζμζαλ ὑπονηρος² νῆ³ τηρογ ετε-
ροκ ἀικδαγ νακ εβολ ετβε ξε⁴ ἀκεπρωπῖτ,

¹ πεχαγ, *dixit*. Gr. λέγει, *dicit*. Vulg. ait.

² Gr. πονηρῆ, *nequam*. Ægyptius græcam vocem ægyptiam
facit. ὑΠΟΝΗΡΟΣ, *o nequam*.

³ νῆ. Gr. ἐκείνην, *illam*. Vulg. pronomen hocce omittit.
Ægyptius Int. græcum sequitur, et habet: *hæc omnia debita tua*.

⁴ ετβεξε, *propterea quia*. Notanda hæc particula: de illa
enim tacet Lacrozius quum in Memphitico εθβε, tum in Sa-
hidico ετβε.

⁵ ἀκεπρωπῖτ, *rogasti me*. De radice κοπсεπ, et de
decurtata κοπс docte Georgius pag. 191. Heic habemus etiam
сεπсωп, et apud Tukium pag. itidem 191. сεпс: ibi enim
legitur, †ναсεпс, *rogabo*. Videntur ergo ægyptii, Hebræo-
rum instar, consonantium magis, quam vocalium rationem
nonnumquam habuisse, quod multis exemplis confirmari posset.

Vers. 33. νῶγνε¹ ντοκ αν εροκ ενᾶ² ὑπεκω-
βρζμζαλ νῶε ζωωκ ενταῖνα νακ.

¹ νῶγνε. Vulg. addit, *ergo*. Gr. et æg. omittunt. Co-
dex tamen Cantuariensis addit οὐν.

² ενᾶ. Cum accentu. Sed mox ενταῖνα, sine accentu.

Vers. 34. ἀφνογῶτ¹ νῶι περχοεις ἀγ† ἄμογ ετο-
οτογ νῆνβαсnιcтнс² γανтγ† ὑπετερογ τηγ.

¹ ἀφноγῶτ. Ignota Lacrozio radix нoγῶт, *irasci*. In-
notuit nuper ex Tukio, apud quem pag. 418. †ноγῶт est
exacerbare.

² Vox e græco textu sumpta, qui habet τοῖς βασανιστοῖς,
tortoribus.

Vers. 35. ταῖοντεθε ετῖνααс нηтн νῶι παειωт
ετῖνῶпнγ¹ еретῶпoγᾶ πογᾶ κω εβολ² ὑπερсon
ζн netнзнт.

¹ εтῖнῶпнγ¹. Gr. et Vulg. ὁ ἐπερᾶντος, *calestis*. Ægypt.
eodem sensu: *qui in calis est*.

² еретῶпoγᾶ πογᾶ κω εβολ, *si non remiseritis unus-*
quis-

quisque. Gr. addit, τὰ παραπτώματα αὐτῶν, *ipsorum delicta*, seu *offensiones*. Id neque in Vulg. est, nec in Ægyptio Interprete, neque in Cod. Cantuariensi. Ægyptius calligraphus ubi desinit caput XVIII, apponit notam finalem, ut græci.

Cap. XIX. Vers. 1. ἀψωπε δε¹ ἵντερε ἰϞ² χωκ εβολ ἵννεῖψαξε ἀψωωνε εβολ ἡν τταλιχιδιδ ἀφει εζραῖ εἵντωῦ ἡ+ογδαδιδ³ ἐπεκρο⁴ ἡπιορδανης.

¹ δε, *autem*. Gr. et Vul. καὶ, *et*. Has parvi momenti varietates lector ipse in sequentibus notare poterit. Numerus marginalis γ, i. e. 90, ad initium pertinet hujus capitis: adeo autem a genuina ac vetusta forma γ desciscit, ut latinæ literæ u similis fere videatur: quam formam in nullo e sequentibus sexdecim codicibus habet. Multis itaque post exaratam codicem seculis additos puto numeros hosce marginales. Margo ipse heic phrygio opere ornatus ac pictus est variis coloribus, ut alibi sæpe quum in hoc, tum in aliis qui sequuntur.

² ἰϞ. Nomen integrum ἱηκογε numquam in his membranis invenies: ubique per compendium scribitur. ἀψωωνε εβολ, *transmigravit*. Verbum πωωνε Sahidicum plane. Lacrozius in Sylloge scribit etiam πωνε, et πoon. Apud Jeremiam sane XIV. 19. mox videbis ἀπποoneq, ubi propter suffixum pronomen, opinor, ω vertitur in o.

³ ἡ+ογογδαδιδ. Humanum est errare. Mendum scriptoris librarii corrige, et scribe ἡ+ογδαδιδ, quamvis apud Tukium pag. 64, et 75. in textibus Thebaidicis impressum legatur +ιογδαδιδ.

⁴ ἐπεκρο, πέραν, *trans*. Memph. χρω, Said. κρο est *litus*, *ripa*.

Vers. 2. ἀγογδαγογ ἡωωγ ἡδῖ γεννηηηγε ἐναψωωγ ἀφῖπαζε¹ εροογ ἡππια ἐτῡμαγ.

¹ Verbum ῖπαζε, *curare*, *sanare*, ignotum Lacrozio. Affert pag. 189. nomen παζε, sed non explicat.

Vers. 3. ἀγ+ πεγογοῖ ερογ ἡδῖ νεφαιρῑαδῑος¹ ἐγπειραζε² ἡμογ ἐγχωῡμος³ ξε ἐνε ἐζεετῑ⁴ ἡπρωμε ἐνογξε εβολ ἡτεγ οῡμε κα⁵...

¹ Pharisaorum ægyptium nomen cum duplici cc scribitur etiam in codice sequenti. Cur græcorum hac in re scripturam non sequantur ægyptii, nescio: nisi forte literæ hebraicæ *Shin* duo cc melius respondere crediderint quam unum, literam vero hebraicam *Samech* per unum c exprimi: quod mihi sane non displicet.

² Gr. text. *περάζοντες*. Inde Ægypt. *εὑπειράζε*.

³ Gr. addit *αὐτῶ, ei*. Vulg. et æg. omittunt.

⁴ *ἐξεστὶ*. Gr. text. *ἐξέστιν*. Quod idem est. Exscriptor accentum supra *i* ponit, ut solet in græcis vocibus.

⁵ Mendum aliud diligentis ceteroqui exscriptoris. Syllabam *κδ* dele aut *heic*, aut initio sequentis paginæ.

Pagina II.

μαθ

ΞΔ

v. 4. *κδτδδιδιδνιμ¹·ντοϋ
δεαφοϋωωβεϋαω
μμοc·²χεμπετν
οωϋ³χεπενταϋ
cωντ⁴·xιννωο
pπενταϋταμιοϋ
zooyt⁵μνοyczime.*

v. 5. *αγω¹ετβεπαῖπρω
μενακαπεϋειωτ
ncωμντεμ
αγ²·nḡτωδε³μμοϋ
ετεϋczime⁴nceωω
πεμπεcnaγεϋca*

v. 6. *pξ⁴·noywt·zwcte
δε¹ncnaγanaλλaoy
caḡξnoywtte·
πενταπnoyτεβε
ωονb²·απῖτρεñ*

v. 7. *γωμεπορxḡ·πε
— xαγnaγχεετβεoy
δεμωγchc¹·zawn
ετοootñe+naγñ
oyxawme²·noy*

v. 8. *eiocenoxyeβολ·πε
xαγnaγχεετβετε
tñμñtnaωῖ
zhtaμωγchc+
tezihnhτñenoγ
xe¹eβολ²·ñnetñzi
ome·xintezoyeite
δεμπcωωπεzi*

v. 9. *Naï·+xωδεμμοc
nhtñxepet¹na
noyxeebolnḡteϋ
czimeaxnoyωa
xe²·απορnia³·nḡzmo
ocμñkeoyeiḡoñ*

v. 10. *noeik·⁴πεxαγnaγ
÷ nōineγμαθhthc
xeewxetaḡtetai
tia¹·απρωμε²emñ
teϋczime³ncḡnoqre⁴*

v. 11. *anexiyme³·ñ
toγδεπεxαγnaγ
xeμñ¹oyonniμḡῖ
zapeiωaxe²·aλλa
nentaytaγnaγ*

c. 12. *πε·oynzencioyρ
÷ γαρεntayxποoy
ebolzñzhtcñteγ
μαayñteḡze·αγω
oyñzencioyρnaḡñ
taγaγñcioyρεβολ
zitootoyññpwa*

*me·αγωoyñzen
cioyρnaḡientayay
ñcioyρμμινμμο
oyetbetμñteγo
ñāphye¹·pete
oyñboμμmoϋeḡḡ*

v. 13. *μαρεḡḡḡ·toḡe
ayeinenaγñzen*

¹ Gr.

¹ Gr. text. κατὰ πᾶσαν αἰτίαν, *quacunque ex causa*. Ægyptius Int. binas e græco voces mutuatur. S. Matthæi nomen theb. ⲙⲁⲑⲟⲁⲓⲟⲥ superior margo alternis habet.

Vers. 4.) ² Gr. text. et Vulg. Int. addunt αὐτοῖς, *ipsis*. An suspicabimur omissum esse ΝΔΥ a librario? At ne Codex quidem Cantuar. cui ægyptius Int. haud raro consentit, pronomen illud habet.

³ Radix ⲱⲱ non solum apud Memphitas valebat *legere*, sed et in Thebaide.

⁴ Vulg. addit, *hominem*. Gr. et ægyptius omittunt.

⁵ Memphitice ⲑⲱⲟϣⲧ, *masculus*.

Vers. 5.) ¹ ⲁϣⲱ. Gr. et Vulg. addunt εἶπεν, *dixit*. ægyptius Int. omisit, et subintelligi voluit: alioqui vertisset, ⲁϣⲱ ⲡⲉϣⲁⲓⲛ ⲕⲉ ⲉⲧⲃⲉ...

² Gr. et Vulg. τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, *patrem et matrem*. ægyptius, *patrem suum, et matrem suam*.

³ Memphitice ⲧⲱⲙ. Sahidice ⲧⲱⲙⲉ. Vox addenda Sahidicis.

⁴ Gr. εἰς σάρκα, *in carne*, aut *in carnem*. Ægypt. habet græcum nomen ⲙⲁⲣϣ cum ⲉϣ pro ⲉⲟϣ. Miror supra literas ⲓⲗ lineolam esse utrasque complectentem: nihil enim sane supplendum est inter pronunciandum. Attamen codice ix. pag. ⲡⲓⲁ col. 2. vox ⲙⲁⲣϣⲓⲗ scribitur et ipsa cum lineola supra ⲓⲗ.

Vers. 6.) ¹ Gr. text. ὥστε ἔτι. Vulg. *itaque iam*. Ægypt. retinet ⲑⲱⲙⲧⲉ, et addit ⲑⲉ, quod valere solet *ergo*: sed ex hoc loco apparet ⲑⲉ in Thebaide valuisse etiam, *Jam*.

² ⲱⲟⲛⲉ valet *conjungere*, ut ex hoc loco discimus, et ⲡⲟⲣϣ *separare*. Vide Tukium pag. 219.

Vers. 7.) ¹ ⲙⲱϣⲧⲧⲥ. Accuratus calligraphus supra literam γ heic unum punctum ponit, tum duo paulo post: ut nomen trium syllabarum esse indicet, non duarum, sicut opinor. Quæ vero sequuntur, eundem sensum quidem habent, quem græcus textus, et Vulg. Interpres: sed verba discrepant. Totum versiculum sic ad verbum interpreter: *quare ergo Moyses præcipit nobis dare ipsis libellum repudii (sive retributionis) ad dimittendas (ejiciendas) eas?*

² ⲕⲱⲱⲙⲉ, Memphitice ⲕⲱⲙ, est *libellus*. ⲧⲟϣⲉⲓⲟ Sahidice ex Psalmo XCIV. 2. apud Tukium pag. 345. est ἀνταπόδοσις, *retributio (il contraccambio)*. Memphitice vero τὸ βιβλίον τῆ ἀποστασίς, *libellus repudii*, apud Isaiam L. 1. dicitur ⲡⲕⲱⲙ ⲡⲉⲓⲟϣⲓ ⲉⲃⲟⲗ, ut Lacrozius monet pag. 170.

Vers.

Vers. 8.) ¹ ΕΝΟΥΞΕ' ΕΒΟΛ, *di cacciar via*. Notandus accentus in fine verbi ΝΟΥΞΕ', qui tamen paulo post omittitur.

Vers. 9.) ¹ Gr. ὅς ἄν. Vulg. *quicumque*. Ægypt. ΠΕΤ, *ille qui*.

² Gr. text. et Vulg. Int. εἰ μὴ ἐπὶ πορνείᾳ, *nisi ob fornicationem*. Sed Cod. Cantuar. παρεκτὸς λόγου πορνείας: quæ ægyptius ad verbum vertit.

³ ἈΠΟΡΝΙΔ'. Int. æg. retinet vocem græci textus. Librarius vero eam depravat scribens Ι pro ΕΙ, more (ut communis fert opinio) memphitico. Malim scripsisset ἈΠΟΡΝΕΙΔ' more Thebaidico, et elegantiore.

⁴ ΝΩΙΚ memphitice, *adulter, mæchus*, Sahidice ΝΟΕΙΚ. Nota accentum in ΟΥΕΪ, *una* (memph. ΟΥΙ), et in ΨΩ, *est*, (memph. ΨΟΙ, aut ΕΨΟΙ). Quia vero in hoc vers. 9. verbum μοιχᾶται, *mæchatur*, bis occurrit, exscriptor humani quid passus a primo loco ad secundum transiit, et intermedia omisit, καὶ ὁ ἀπολελυμένην γαμήσας, μοιχᾶται, *et qui dimissam duxerit, mæchatur*: quorum verborum ægyptia versione Thebaidice facta privati sumus hac de causa. Hujusmodi menda in omnibus quarumlibet linguarum codicibus sæpe occurrunt. Hinc orta celebris illa omissio vers. 7. cap. V. ep. 1. Joannis multis in membris: *Tres sunt qui testimonium dant in celo* etc.

Vers. 10.) ¹ ΤΔΙΤΙΔ. Gr. eodem vocabulo: ἡ αἰτία.

² Gr. et Vulg. *cum uxore*. Æg. addit pronomen ΤΕΨ, *sua*.

³ De voce ΓΡΝΟΨΕ vide in seq. Fragmento, XI. 50.

⁴ ΖΙΜΕ. Scriptor librarius exaraverat ΟΖΙΜΕ. Nunc literæ C vestigia tantum manent, ac spatium ubi ea fuit. An casu, an consulto deleta fuerit, ignoro. Si memphitæ dicunt ΖΙΜΙ pro ΟΖΙΜΙ, *mulier*, Thebaidensibus quoque usitatum esse potuit etiam ΖΙΜΕ pro ΟΖΙΜΕ, præsertim cum pluraliter *mulieres* et ΖΙΟΜΕ nemine diffitente dicantur et ΖΙΟΜΙ sine litera C.

Vers. 11.) ¹ Notandum illud ΜΝ, cui negandi vis heic tribuitur, quasi esset ἈΜΟΝ. Sic etiam vers. 17. hujus capituli.

Vers. 12.) ¹ ΝῸΠΗΥΕ. Paulo post invenies ΝῸΠΗΟΥΕ. Quod indicio est heic ΟΥ pronunciari ut v consonantem. Ceterum constantem ac certam semper non esse orthographiam apud ægyptios librarios apparet. Ita ex. gr. verbum ΨΙ in hoc ipso vers. 12. scribitur cum accentu in ΕΨΪ, et sine illo in ΜΔΡΕΨ ΨΙ.

- ὠνρεψνμ ξεκας
 εφεταλε νεφθιζ
 εγραϊ εκωογ νq
 ὡληλ· μμαθηης
 δε ἀρεπιτιμᾶ¹ νδγ.
- v. 14. πεχαq δε νδῖ ιc ξε
 ka νῶνρεψνμ¹
 αγω ᾠπρκωλ ῖ¹· ᾠ
 μοογ ετρεγεῖ ψαροῖ,
 τανᾶι γαρ ντεῖμινε¹
 τε τυντερὸ νῶπν
- v. 15. ογε· αqταλε νεφθιζ
 εγραϊ εκωογ αqβωκ
 εβολzᾶ πμα ετᾶ
- v. 16. μαγ· ειc¹ ογᾶ δε αq+
 πεφογοῖ εροq εqξω
 ᾠμοc ξε πcαz νᾶγα
 θoc² ογπε+νααq ξε
 καc εἶεxῖ³ ᾠπωνz
- v. 17. ψαenez· ντοq
 δε¹ πεχαq ναq ξε
 αzροκ κμογτε εροῖ
 ξε παγαθoc². μñ αγα
 θoc νca³ ογα πνογτε·
 εψωπε δε κογωψ
 εβωκ εzογν επω
 νz zapez enento
- v. 18. λη⁴. πεχαq ναq ξε
 αψνε· ιc δε πεχαq
 ÷ ναq¹ ξε νnekzωτῖ·
 νnekτnoeik· νnek
 xioye· νnekῖμñτ
- v. 19. γε νnoy· εκεταῖε
- πεκειωτ¹ μñ τεκμα
 αγ² νῖ μερε³ πετziτογ
- v. 20. ωκ νtekze· πεχαq
 ÷ ναq νδῖ πzῖψιρε
 ξε ναῖ τηρογ αῖzapez
 εροογ xιν ταμñτ
 κογῖ, οῖον πε+ψα
- v. 21. ατ ᾠμοq· πεχαq
 ναq νδῖ ιc ξε εψξε
 κογωψ εῖ τελειoc⁴
 βωκ νῖτ+εβολ ν
 nek zγπαp·xonta²
 τηρογ νῖ ταγ νñ
 zhekē νῖ κω νακ³ ν
 ογazὸ zpaῖ zñ ᾠπν
 ογῇ⁴ νῖεῖ νῖ ογazκ ν
- v. 22. cωῖ· αqρωτᾶ¹ δε
 νδῖ πzῖψιρε επψα
 ξε αqβωκ εq λγπεῖ²
 neγñταq γαρ ᾠμαγ
- v. 23. νzaz νñka· ιc δε
 ÷ πεχαq νneq μαθн
 της xα zαμнн¹+xω
 ᾠμοc ннτñ ξε cμo
 kῖ ετpe нpᾠμao βωκ
 εzογн² ετμñτεpὸ ν
- v. 24. ᾠπнγe· παλιν¹
 on+xωᾠμοc нн (ба
 τñ ξε cμoτñ² ετpe oγ·
 moγλ eῖ εzογн zιτñ
 toγaтbe нoγzαμñ
 τωп, εzογe ετpe oγ

Primam alteramque paginam a typographo ita imprimi volui ut sunt in membranis: verba a verbis in reliquis disjungi commodius erit lectori, modo meminerit eam disjunctionem in codicibus ipsis non esse.

Vers. 13.)¹ ἀρεπιτιμᾶ. Gr. text. ἐπετίμησαν. Ægyptius hoc verbum adoptat: quin imo cum apud Græcos dativum potest,

stulet, Ægyptius quoque subjungit ΝΑΥ, *ipsis*. Sed Vulg. sua lingua: *inreprobant eos*.

Vers. 14.) ¹ Gr. μὴ κωλύετε, *ne prohibeatis, nolite impedire*. Ægyptius verbum idem κωλύειν sahidice detruncatum mutuatur.

Vers. 16.) ¹ Ad initium versiculi hujus spectat numerus marginalis υα, i. e. 91. Gr. et Vulg. *et ecce unus accedens ais illi*. Ægyptius: *ecce autem unus accessit ad eum dicens*.

² Gr. ἀγαθὲ, *bone*. Æg. ΝΑΓΔΘΟC, idem vocabulum græcum retinens, et ægyptiace terminans.

³ Gr. et Vulg. τί ἀγαθὸν ποιήσω ἵνα ἔχω, *quid boni faciam ut habeam etc.* Ægypt. *Quid faciam ut accipiam etc.* Itaque vocem ἀγαθὸν non vertit, nisi omissa sit ab exscriptore.

Vers. 17.) ¹ Gr. etiam: ὁ δὲ, *ipse autem*. Vulg. *Qui*, omittens, *autem*.

² Vulg. *Quid me interrogas de bono?* Ægypt. noster ex græco: *quid me vocas bonum?* Porro Gr. textus quum heic, tum Marc. X. 18, tum Luc. XVIII. 19. semper habet: τί με λέγεις ἀγαθόν, *quid me dicis bonum?* ut etiam Vulgatus: qui cum heic aliter verterit, quam in Marco, et Luca, necessario putandum, in græco Matthæi codice quo utebatur, scriptum fuisse: τί με ἐρωτᾷς περὶ ἀγαθῶ: quo modo aliqui codices etiamnum habent.

³ ΝCδ. *Nisi*. Apud Tukium pag. 568, et seq. ΝCδΒΗΛ, *nisi*.

⁴ ΕΝΕΝΤΟΛΗ. Gr. τὰς ἐντολάς, *mandata*. Græci textus vox in Ægyptum transportata.

Vers. 18.) ¹ ΝΔϚ, *ei*. Nec in Gr. est, nec in Vulgato.

Vers. 19.) ¹ Gr. τίμα. Vulg. *honora*. Ægypt. ΕΚΕΤΔΙΕ ΠΕΚΕΙΩΤ, *honorabis patrem tuum*.

² Vulg. *et matrem tuam*. Ita et Ægyptius. Sed Gr. omittit pronomen.

³ ΝΓ ΜΕΡΕ, *et dilige*: aut, si ex præcedentibus subintel- ligatur nota futuri, *et diliges*, ut est in græco, et Vulgato. Mox ΠΕΤΖΙΤΟΥΩΚ, *proximum tuum*. Vox addenda Lacrozio, ut et sequens ΖΨΩΠΕ, *adolescentulus*, Memphitice ΗΕΖΩΠΙ.

Vers. 21.) ¹ Gr. text. τέλειος εἶναι, *perfectus esse*. Ægypt. græci textus vocem mutuatus: ΕΪΤΕΔΕΙΟC.

² Gr. σὺ ὑπάρχοντα, *quæ habes*: aut *substantias tuas*. Æg. vocem græcam retinens: ΝΕΚ ΖΥΠΔΡΧΟΝΤΔ.

³ ΝΓ ΚΩ ΝΔΚ, *et pone tibi*, i. e. *et habebis*. Vid. Tuk. p. 126.

⁴ Gr. et Vulg. *in celo*. Ægypt. *in calis*.

Vers. 22.) ¹ Gr. ἀκούσας. Vulg. *cum audisset*. Æg. *audivis*.

² Gr. λυπόμενος, *tristis*. Noster græco themate, ἐϋλυπεῖ, *contristatus*. Paulo post sequitur, Ἰῆκα, idest, ut Gr. et Vulg. habent, κτήματα, *possessions*. Sic etiam vers. 27. Ἰῆκα πάντα, *omnia, omnem possessionem*. Nomen vero thebaidicum Ἰῆκα, *res, possessio*, κτήμα, ductum est ex Memphitico ἐνῆκα, si Memphiticam dialectum Thebaidica vetustiore ponamus: alioquin ἐνῆκα ducendum vicissim erit ex Ἰῆκα. Utra vero antiquior sit, quis audeat definire? Homines sane ubique terrarum agros prius incoluerunt, quam in urbibus, oppidisve congregarentur: verisimile igitur est plerasque linguas ex agris potius in urbes initio migrasse, quam ex urbibus in agros. Ægyptia vero utrum e superiore Ægypto in inferiorem, an contra ex inferiore in superiorem derivata probabilius dicatur, aliorum esto iudicium.

Vers. 23.) ¹ Mendum. Pro Ἰῆκα scribe Ἰῆ. Quod spectat ad ἐνῆκα, videntur Thebaidis incolæ pro *amén* pronunciassse *Hamén* cum aliqua dulci aspiratione: quæ tamen nullum heic locum habere deberet, et Memphi non habebat. Sed Thebaidenses cum initio cujuslibet fere græcæ vocis a vocali incipientis præponant notam ῥ, videntur hanc ipsam et pro tenui, et pro denso spiritu habuisse: a vehementiori autem memphitarum aspiratione adeo abhorrerunt, ut ea numquam omnino usi sint, ea fere ratione qua densiorem Florentinorum aspirationem in syllabis *co, ca* etc. reliqui Itali irrident.

² Gr. et Vulg. *Difficile intrabit*. Ægypt. *difficile est ut intret*. Ἰῆκα, *dives*. Memphitice, Ἰῆκα.

Vers. 24.) ¹ Ἰῆκα. Græcus etiam, πάλιν.

² In voce ἐνῆκα, *facile est*, et ἐνῆκα *Difficile est*, littera C nota est tertiæ personæ femininæ, pro neutro, quo Ægyptii carent, positæ. Radix memphitica ἐνῆκα affertur a Lacrozio, ut et ἐνῆκα.

Sequitur nunc quarta pagina numero 25 signata. Hanc quoque ita exhibemus, ut eam versuum distributionem servemus, quæ est in membrana: reliquas vero in posterum ut plenius etiam versibus componat typothetæ permitto, ne in plagulis vacua identidem spatia remaneant: adhibita enim hactenus accuratio ibi tantum necessaria est, ubi membrana lacera sit, aut plures literæ interierint.

ρῦμμο βοκ εζογν ετ
 ÷ μῆτερὸ ὑπνογτε¹.
 v. 25. ἀγωτῦ δε ἴοι ὑμῶ
 ἠτῆς¹ ἀγῶπῆρε
 εἰματε εἴχῳ ὑμῶς
 ξε εἴε νῖμ πετεγῆ
 δομ ὑμῶς εἰωῆ².
 v. 26. ἴο δε ἀγῶπῆτ εζογν¹
 εζραγ εἴχῳ ὑμῶς²
 ξε οὔατοομ ἴναζῆ
 ἴνῶρῳ με πε παῖ
 ἴναζῆ ὑπνογτε
 δε³ μῆ λαγῶ ἴναδομ;
 τοτε¹ ἀγῶπῶς ἴοι
 v. 27. πετρος εἴχῳ ὑμῶς
 ναγ ξε εἰς ἡντε
 ἀνον ἀνκα ἴκα
 νῖμ ἴκων ἀνογ
 ἀζῆ ἴκωκ¹ οἴ² ἀρᾶ³
 πετναγῶ με ὑ
 v. 28. μον· ἴο δε πεχᾶγ
 ναγ ξε γαμῆν ἴχῳ
 ὑμῶς ἡντῆ ξε ἴ
 τωτῆ ἡνταγῶγ
 ζογ ἴκωῖ γῆαῖ γῶ
 πεχᾶπὸ ἴκεσῶπ, εἴ
 ὡαν γμῶς ἴοι π
 ὡῆρε ὑπῶ με
 εἴα πεθρονος¹ ὑ
 πεθεοογ². τετνα
 γμῶς γωτῆγῆ
 ζι μῆτςνοογς ἴθρο

noc ἴτετῆκῖνε ἴ
 τῶντςνοογςεἰφῶ
 v. 29. λῆ ὑπῶρᾶλ³ ἀγῶ
 ογῶν νῖμ ἡνταγ
 κα ἡῖ ἴκωγ, ἡ con
 ἡ ὡνε· ἡ εἰωτ.
 ἡ μαγ· ἡ ὡμε·
 ἡ ὡῆρε· ἡ ὡγῶ
 ετβε παρᾶν¹ γῆα
 ζῖτογ ἴζαζ ἴκωβ²
 ἀγῶ νῶ κῆρῶ
 μεῖ³ ὑπῶῆ γῶ
 v. 30. ἐνεζ· οὔν γαζ ἴγῶ
 ῖῖ ναῖζαε¹ ἴτεν
 γαε εἴγῶρῖ: ες
 c. 10. τῆτων γαρ¹ ἴοι τῶντ
 v. 1. ἐρὸ ἴπῆρε εἴγῶ
 με ἴρῦμμο¹ παῖ ἡν
 ταγῆῖ εβῶλ εζτοογς
 εἰνεεργᾶς² ἐπεγ
 v. 2. μανελοολε· ἀγῶ
 τῶ δε μῆ νεργᾶς
 εἴκατεερε ὑπεζοογ
 ἀγῶογςε² ἐπεγῶ
 v. 3. νελοολε· ἀγῆ δε ὡν
 ÷ εβῶλ ὑπῶγ¹ ἴχῶ
 ὡγῶτε¹ ἀγῶγ ε
 ζενκοογς εἴαζερα
 τογ ἴῆταγῶρᾶ² εἴογ
 v. 4. οἴγ¹ πεχᾶγ ἴκῶ
 ογς¹ ξε βοκ γωτῆγ

¹ Vulg. *cælorum*. Gr. text. et Æg. Int. *Dei*.

Vers. 25.) ¹ Gr. text. addit, αὐτῶ, *ipsius*. Vulg. et Æg. non habent.

² Gr. et Vulg. σωθῆναι, *salvus esse*. Æg. *vivere*, eodem tamen sensu: nim. *vitam æternam consequi*, ideoque οὐχ αἰ, *salvari*.

Vers. 26.) ² ΕΖΟΥΝ. Heic primo occurrit in codice pro litera N nota illa supra Υ, ex qua Kircherus Ægyptium alphabetum illustrans suam illam N finalem inter literas recensuit. Ejus formam mox habebis in primo Specimine. Græcis quoque in codicibus compendium hujus modi conspicitur. Aliquando tamen ita efformatum fuit, ut non compendium esset, sed litera ipsa N brevissimis cruribus, et longissima diagonio, ut sæpius in vetustis codicibus vidi.

² Gr. et Vulg. *aspiciens... dixit illis. Ægypt. aspexit illos dicens.*

³ Gr. et Vulg. *omnia possibilia sunt. Æg. noster: nihil est impossibile.* Vide in 1. Specimine lin. 2.

Vers. 27.) ¹ Totum hunc vers. 27. affert Tukius pag. 221, sed a typographo mendis inquinatum, et ex nostro codice emendandum.

² ΟΥ cum accentu, *quid?* ut distinguatur ab articulo indefinito ΟΥ.

³ Gr. text. τί ἄρα, *quid ergo, aut, quidnam?* Æg. noster græcam particulam dPd retinet, accentumque in fine ægyptio more librarius superscribit. Tukius citato loco dPd vertit *quid*, sed in Ægyptio idem sine dubio valet, ac in græco, nempe *ergo*: ægyptiacum vero ΟΥ valet, *quid?*

Vers. 28.) ¹ In hoc 28. versiculo tres voces e textu græco in suam versionem transfert ægyptias faciens, θρόνος, *sedes*, κρίναν *indicare*, et φυλή, *Tribus*.

² Vulg. *majestatis.* Gr. δόξης, *gloria*: quo modo Ægyptius quoque.

³ Ita sine compendio scriptum est in codice: vix alibi reperies: solent enim ægyptii librarii Israelis nomen, aliaque nonnulla semper scribere per compendium.

Vers. 29.) ¹ Ηἱ, *domum.* Ita et Vulg. sed gr. text. οἰκίας, *domos.* Plurimi tamen codd. habent οἰκίαν, *domum.* In sequentibus Gr. et Vulg. pluraliter, *fratres, sorores, filios, agros.* Æg. noster singulariter, *fratrem, sororem, filium, agrum.*

² Νῆδδ ΝΚΩΒ, *multo plura.* Gr. et Vulg. ἑκατονταπλάσιον, *centuplum.* Sed Ægyptius Int. codice usus est qualem citat Millius, ubi scriptum est πολλαπλασίονα.

³ Vulg. *possidebit.* Gr. κληρονομήσει, *hereditabit.* Ægypt. græci textus verbum retinet, ac de more ægyptiace detruncat.

Cap. XX. vers. 1.) Initio hujus capituli codex in margine habet numerum υΒ, i. e. 92. Vocula ΓΔΡ, *enim*, non est in Vulg.

Vulg. sed in gr. textu. ΕΥΡΩΜΕ pro ΕΟΥΡΩΜΕ. ΝΡῶΜδο, *diviti*. Gr. et Vulg. οἰκοδεσπότῃ, *patrifamilias*.

¹ Gr. ἐργάτας, *operarios*. Ægypt. græcum nomen retinet: quod ut plurale e singulari fiat, oportet ΝΕΕΡΓΑΤΗC scribere, aut ΝΕΡΓΑΤΗC, ut vers. seq. Itaque cum librarius scripserit ΕΘΝΕΕΡΓΑΤΗC, *ad conducendos operarios*, videtur omisisse aliam N litteram, quæ addenda sit. Periti judicent.

Vers. 2.) ¹ ἀρσυνῶν. Vide Lacrozium in CEUNE.

² Affixum CE valet, *eos*: ut infra. XXI. 3, et Jerem XIV. 14. in tertio fragmento.

Vers. 3.) ὥπναι, *horá, circa horam*.

² Gr. text. ἐν τῇ ἀγορᾷ, *in foro*. Ægypt. nomen græcum retinet.

Vers. 4.) ¹ Gr. et Vulg. καλένοις ἔπεν, *et dixit illis*. Æg. *dixit aliis*, vel, *dixit illis quoque*.

Pagina V.

ΞΖ

τῇ ἐπαμανελοολε, ἀγῶ πετῇ ἁπῶι τῆναταα
v. 5. ΝΗΤῆΝ' ΝΤΟΥ ΔΕ ΔΥΒΩΚ. ἀρεῖ' ΔΕ ΟΝ ΕΒΟΛ ἁ-
÷ ΠΝΑΥ ΝΧΠCΟ' Μῆ ΧΠΨΙΤΕ ἀρεῖρε ζῖναι' ΝΤΕΡΕρεῖ
v. 6. ΔΕ ΟΝ ΕΒΟΛ ἁΠΝΑΥ ΝΧΠΜΝΤΟΥΕ ἀρῆναι' ΕΞΕΝ
÷ ΚΟΥΕ ΕΥΔΕΡΑΤΟΥ ² ΠΕΧΑΔΥ ΝΑΥ ΧΕ ΔΕΡΩΤῆΝ ΤΕΤῆ
ΔΕΡΑΤ ΤΗΥΤῆ ἁΠΕῖμα' ἁΠΕΡΟΥ ΤΗΥ ἔΤΕΤῆ ΟΥ-
v. 7. ΔΕΡ. ΠΕΧΑΥ ΝΑΥ ΧΕ ΕΒΟΛΧΕ ἁΠΕΛΑΔΥ ΘΟΝΟΝ ΠΕ-
ΧΑΔΥ ΝΑΥ ΧΕ ΒΩΚ ΖΩΤΤΗΥΤῆ ΕΠΑΜΑΝΕΛΟΟΛΕ ¹.
v. 8. ΡΟΥΣ ΔΕ ΝΤΕΡΕρῶυπε' ΠΕΧΑΔΥ ΝΟΙ ΠΧΟΕΙC ἁΠ-
ΜΑΝΕΛΟΟΛΕ' ἁΠΕρ ΕΠΙΤΡΟΠΟC ¹ ΧΕ ΜΟΥΤΕ ΕΝΕΡΓΑ-
ΤΗC ΝΓΤῆΝΑΥ ἁΠΕΥΒΕΚΕ' ΕΑΚΑΡΧΕῖ ² ΧΙΝ ΝΣΔΕ ΕΥ-
v. 9. ΥΑΝΤΕΠΩΣ ³ ΝΥΟΡΠ. ἀρεῖ' ΔΕ ΝΟΙ ΝΑ' ΧΠΜΝΤΟ-
÷ ΥΕ' ΑΥΧῖ ΝΟΥCΑΤΕΕΡΕ ΕΠΟΥΑ ¹ ἀρεῖ ζῶΟΥ ΝΟΙ ΝΥΟ-
v. 10. ΡΠ ΕΥΜΕΕΡΕ ΧΕ ΕΥΝΑΧῖ ΝΟΥΖΟΥΘ ΑΥΧΙ ΖῶΟΥ ΝΟΥ
v. 11. CΑΤΕΕΡΕ ΕΠΟΥΑ. ΝΤΕΡΟΥΧΙΤC ¹ ΔΕ ΑΥΚΡΑΥῶ ΕΖΟΥΝ
v. 12. ΕΠΧΟΕΙC ² ΕΥΧῶΜΜΟC ΧΕ ΝΕῖΣΔΕ ΕΥΟΥΟΥΝΟΥ ΝΟΥ-
ΩΤ ΤῆΤΑΥΑC ΑΥΩ ΑΚΥΑΥΟΥ ΝῶΜΑΝ' ΝΑῖ ΕΝΤΑΥ-
v. 13. Qῖ ἁΠΒΑΡΟC ¹ ἁΠΕΡΟΥ, Μῆ ΠΚΑΥCΩΝ. ΝΤΟΥ ΔΕ
ΑΟΥΩΥΒ ΕΥΧῶΜΜΟC ΝΟΥΑ' ἁΜΟΥ ΧΕ ΠΕΥΒΗΡ ³
ΝΤΧῖ ἁΜΟΚ ΑΝ ΝΘΟΝC ² Μῆ ΕΝΤΑῖCΜΝΤC ΝῶΜΑΚ
v. 14. ΑΝ ΕΥCΑΤΕΕΡΕ' Qῖ ἁΠΕΤΕΠΩΚ ΠΕ ΝΓΒΩΚ' ΤΟΥΩΥ
v. 15. ΔΕ ΑΝΟΚ ΕΤ ἁΠΕῖΣΔΕ' ΝΤΕΚΣΕ' Η ΟΥΚ ΕΞΕCΤῖ ΝΑῖ ¹
ΕΡΠΕῖΤΕῖΟΥΑΥQ Ζῆ ΝΕΤΕΝΟΥῖ ² ΝΕ. Η ΕΡΕ ΠΕΚΒΙΛ' Ο
ἁΠΟ-

v. 16. ἈΠΟΝΗΡΟΣ ΧΕ ΔΝΓ ΟΥΔΓΔΘΟΣ ΔΝΟΚ • ΤΔΙΤΕΘΕ ΕΤΕ
ΡΕ ΝΩΟΥΠ ΝΔΡΔΔΕ' ΝΤΕΝΔΔΕ

A D N O T A T I O N E S.

Vers. 6.) ¹ ἀφνὰγ, *vidit*. Gr. et Vulg. εὑρεν, *invenit*.

² Gr. addit etiam heic, ut superius vers. 3, ἀγγας, *otiosos*. Vulg. et Ægypt. heic non habent.

Vers. 7.) ¹ Gr. addit: καὶ ὁ ἐάν ἡ δίκαιον, λήψετε, *et quod justum sit, accipietis*. Hæc Vulg. non habet heic, neque noster Ægyptius, etsi græcum plerumque sequatur.

Vers. 8.) ¹ Gr. τῷ ἐπιτρόπῳ. Ægypt. eamdem vocem retinens Thebaica civitate donat.

² εἰκαρχεῖ. Gr. ἀρχάμενος, *incipiens*. Ægypt. græcum verbum ἀρχεσθαι adhibet terminans in ΕΙ: quæ ægyptia terminatio hujus verbi propria videtur, et exorbitans: græci enim non ἀρχεν dicunt, sed ἀρχεσθαι. Litteræ vero δ κ adduntur initio, ut δ sit nota aoristi temporis vocis ἀρχάμενος, κ autem de more nota 2. pers. masc.

³ Gr. et Vulg. ἕως τῶν πρώτων, *usque ad primos*. Ægypt. *donec pervenias ad primos*. Radix Memphitica ΦΟΖ nota Lacrozio, Sahidica ΠΩΖ ignota.

Vers. 9.) ¹ Græcus: οἱ περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν. Ægyptius: *quelli dell' undecima ora*. Sed Vulg. necessario addit, *venerant*, ob latinæ linguæ inopiam: quod verbum in Gr. et Ægyptio subintelligitur.

² Vulg. *singulos denarios*. Gr. ἀνὰ δηνάριον. Ægypt. *un denaro per uno*.

Vers. 11.) ¹ ΧΙΤΘ. Addit pronomen suffixum fem. generis, quod neque græcus habet, nec Vulg.

² Gr. et Vulg. *patremfamilias*. Ægypt. *berum*.

Vers. 12.) ¹ Ex græco textu desumit græca nomina βάρος, *pondus*, et καύτων, *astus*, eaque reddit ægyptia.

Vers. 13.) Gr. ἐτάωρε, *o sodalis*. Sic etiam Ægyptius noster. Sed Vulg. *amice*.

² Ad verbum videretur vertendum, *non sumo tibi quod injustum est*, sed revera valet: *non facio tibi injuriam*. Sic et apud Memphitas ΟΙΝΧΟΝC est *injuriam facere*.

Vers. 15.) ¹ Tres hæ voculæ desumptæ sunt e textu græco, qui et ipse habet ἢ ἔκ ἐξεστι, *aut non licet?*

² 2Ν ΝΕΤΕΝΟΥΙ ΝΕ. Hoc Vulg. non habet: sed græcus, ἐν τοῖς ἐμοῖς. Ægypt. vero, *in iis quæ mea sunt*. ΝΟΥΙ valet, *mei*, et *mea*, et *mea*. Pluralia enim Ægyptiis sunt cujuslibet generis.

ΠΩ.

- v. 17. ΕΥΩΟΠΙ¹. ere ic δε
 nabwk egrai eθiero
 colyma' aqxi απ
 μντcnooyc αμαθh
 thc μαγδαγ, αγω
 2pai 2n te2ih² pe
 v. 18. xaq nay δε eic2hh
 te tñnabwk egrai
 eθierocolyma' αγω
 πωhre απρωμε
 cenapapadizoy α
 moy etootoy nñap
 xiererc' μñ negpam
 mateyc nsetbdei
 v. 19. oy epmoy, ncepa
 padizoy αmoy eto
 otoy nñzeθnoc' e
 cωbe αmoy' αγω
 emactigoy¹ αmoy
 αγω ecfōy¹ αmoy
 nqtwoyñ 2ap
 me2yomnt n2ooy:—
 v. 20. tote¹ ac†pecoyoi' epoy
 nōi tμaay nñωh
 pe nzeβezaioc μñ
 necωhre ecoyωwt
 naq² αγω ecatei. n
 oy2wb ebo22itootq̄.
 v. 21. ntoy δε पेχαq nac
 xe¹ epoyey oy, ntoc
 δε पेχαc xe a2ic xe
 kac epapawhre
 cnay 2mooC' oya' 2i

- oynam αmoy' αγω
 oya 2izboyρ αmoy
 ÷ 2pai 2n tekunterō
 v. 21. aqoyωwt δε nōi ic
 eqxωmoyC xe nte
 tñ cooyñ an xe oy pe
 tetñ aitei αmoy.
 oynōom αmwtñ
 ece πxω etnacooq'²
 पेχαγ naq xe ce².
 v. 23. पेचाq nay xe pa
 xω men tetnacō
 oq'¹ पे2mooC δε 2ioy
 nam αmoy, h 2i
 2boyρ αmoy' απωi
 an pe taay² αλλα
 pa nentaγcētω
 tq̄ nay pe ebo2 2i
 ÷ tootq̄ απδειwt.
 v. 24. ayctw¹ δε nōi
 πμht' ayaγanac
 ÷ tei etbe πcon¹ cnay.
 v. 25. ic δε aqmoyte epoy¹
 पेचाq nay xe tetñ
 cooyñ an² xenapxwñ
 nñzeθnoc ceō n2o
 epoy, αγω nnoC³
 v. 26. ceō nteye2oycia' n
 tei2e¹ ntwtñ an
 tetwōop n2ht
 thγtñ, αλλα pet
 naoyωwt eywpe¹

Vers. 17.)¹ Gr. et Vulg. addunt: *multi enim sunt vocati, pauci vero electi*. Hæc non ab Ægyptio Interprete omissa sunt, sed ab Ægyptio librario, quem fefellerunt similes fere voces *ωοπι*, et *οοπι*, ut conjicere licet. Eadem porro sententia extat Matth. XXII. 14. unde eam Tukius citat pag. 370. sine men-

mendis typographicis ex arabicis Commentariis in linguam ægyptiam. Adde ergo heic ex ipso: 222 ΓΑΡ ΝΕΤΤΑ22Λ · 2Ν ΚΟΥΙ ΔΕ ΝΕΤCOTII.

² Gr. text. κατ' ἰδίαν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, *secreto* (*privatim*) *in via*, et ait illis. Vulg. *secreto*, et ait illis, omittens, *in via*. Aliqui Codices apud Millium: κατ' ἰδίαν, καὶ ἐν τῇ ὁδῷ εἶπεν αὐτοῖς, *secreto*; et *in via* dixit illis. Unum ex his a Millio citatis habuit Ægyptius Int.

Vers. 19.) ¹ Gr. *μυστιγῶσαι καὶ σταυρῶσαι*. Ægyptius duo hæc verba retinens ex infinito *μυστιγῶν* facit ΜΑCΤΙΓΟΥ', *flagellare*, atque ex inf. *σταυρῶν* facit CΤΑΥΡΟΥ', *crucifigere*. Hæc secunda vox quomodo per compendium scripta sit in codice, vide in primo Specimine lin. 3. Nimirum Ægyptii Crucis et Crucifixionis græca et ægyptia nomina per compendium ita scribunt, ut e duabus literis Τ, et Ρ monogramma efficiant plane simile monogrammati Christi nomen per initiales literas ΧΡ significanti, quale Romæ conspiciamus in antiqua Constantini statua ad porticum S. Joannis in Laterano.

Vers. 20.) ¹ Heic incipit capitulum 93. juxta divisionem numero marginali υΓ indicatam, ut videre potes in primo Specimine lin. 3.

² Addit Ægyptius pronomen: *adorans eum*: quod nec in gr. est, nec in Vulg. Tum Græcus habet αἰτῶσα, ex cuius verbi inf. contracto αἰτᾶν Ægyptius format suum ΕCΔΙΤΕΙ, non ex ionico αἰτᾶν.

Vers. 21.) ¹ Nota ΟΥΕΩ pro ΟΥΩΩ, ut etiam vers. 32. hujus capitis. Sed hæc minutiora in posterum præteribo: longiores enim jam evadere hasce adnotationes animadverto. Notet per se lector.

Vers. 22.) ¹ Gr. text. addit: καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθῆναι; et *baptismo*, quæ ego baptizor, baptizari? Hæc desunt non solum in Ægypt. Int. sed et in Vulg. ac pluribus græcis codd. apud Millium. Ex præcedenti ΕCΕ apparet non solum CΟ, sed etiam CΕ dici ab Ægyptiis Thebaidensibus pro CΩ, *bibere*. Memphitæ etiam dicunt CΕ pro CΩ, *bibere*.

² Gr. et Vulg. *possumus*. Ægypt. alio modo idem. CΕ, *utique*, *etiam*, *val*.

Vers 23.) ¹ Gr. addit heic quoque: καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθήσεσθε. Hæc, ut superiora, nec in Vulg. sunt, nec in Ægypt.

² Vulg.

² Vulg. addit, *vobis*: quod Gr. et Æg. subintelligunt.

Vers. 24.) ¹ Ægyptia syntaxi loquitur nobis intolerabili: *de fratre duobus*, aut tolerabilius, *de fratre duplici*. Sic et vers. 30. $\bar{\epsilon}\lambda\lambda\epsilon\ \epsilon\alpha\delta\gamma$, *cæcus duo*, i. e. cæci duo. $\alpha\gamma\delta\alpha\gamma\delta\alpha\kappa\tau\epsilon\acute{\iota}$. E græco textu, qui habet *ἡγανάκτησαν*, cujus inf. *ἀγαναντῶν*.

Vers. 25.) ¹ Vulg. addit, *ad se*.

² Particula $\alpha\bar{\nu}$ non est negans heic, sed interrogans: consentit ergo Æg. cum Gr. et Vulg.

³ Vulg. *qui majores sunt*. Ægypt. $\bar{\nu}\bar{\nu}\bar{o}\bar{o}\bar{\varsigma}$, *magni*, i. e. *magnates*. Sic Gr. οἱ μεγάλοι. Mox gr. κατεξουσιάζουσι. Ægypt. græco nomine *ἐξουσία* tanquam verbo utitur, pro *ἐξουιάζεν*.

Vers. 26.) ¹ Hujus vers. initium affert Tukius pag. 568. ubi pro $\bar{\nu}\tau\epsilon\iota\varsigma\epsilon$ habet, $\epsilon\tau\epsilon\iota\varsigma\epsilon$: tum pro $\tau\epsilon\tau\omega\omega\omicron\tau\iota$ habet $\tau\epsilon\tau\eta\alpha\omega\omega\pi\epsilon$: quod enim ibi desit ω , typotheta vitio ver-tendum est.

Pagina VII.

$\bar{\xi}\bar{\theta}$

$\bar{\nu}\bar{\nu}\bar{o}\bar{o}\bar{\varsigma}\ \bar{\nu}\bar{\varsigma}\eta\tau\ \tau\eta\gamma\tau\bar{\eta}\ \epsilon\eta\alpha\omega\omega\pi\epsilon\ \bar{\nu}\eta\tau\bar{\eta}\ \bar{\nu}\bar{\Delta}\iota\alpha\kappa\omicron\bar{\nu}\bar{o}\bar{\varsigma}$ ¹.
^{v. 27.} $\alpha\gamma\omega\ \pi\epsilon\tau\eta\alpha\omicron\gamma\omega\omega\ \epsilon\omega\omega\pi\epsilon\ \bar{\nu}\omega\omega\bar{\iota}\bar{\eta}\ \bar{\nu}\bar{\varsigma}\eta\tau\ \tau\eta\gamma\tau\bar{\eta}$
^{v. 28.} $\epsilon\eta\alpha\omega\omega\pi\epsilon\ \bar{\nu}\eta\tau\bar{\eta}\ \bar{\nu}\bar{\varsigma}\bar{\alpha}\bar{\alpha}\bar{\lambda}$. $\bar{\nu}\bar{\theta}\epsilon\ \bar{\alpha}\pi\omega\eta\bar{\rho}\epsilon\ \bar{\alpha}\pi\bar{\rho}\omega\mu\epsilon'$
 $\epsilon\eta\tau\alpha\epsilon\iota\ \alpha\bar{\nu}\ \epsilon\tau\bar{\rho}\epsilon\gamma\bar{\Delta}\iota\alpha\kappa\omicron\bar{\nu}\bar{i}$ ² $\bar{\nu}\alpha\gamma\ \alpha\bar{\lambda}\bar{\lambda}\alpha\ \epsilon\bar{\Delta}\iota\alpha\kappa\omicron\bar{\nu}\epsilon\acute{\iota}$
^{v. 29.} $\alpha\gamma\omega\ \epsilon\bar{\tau}\ \bar{\nu}\tau\epsilon\gamma\bar{\chi}\bar{\chi}\bar{\eta}\ \bar{\nu}\bar{\omega}\tau\epsilon\ \bar{\varsigma}\alpha\ \bar{\varsigma}\alpha\bar{\varsigma}\ \epsilon\gamma\bar{\nu}\eta\gamma$ ³ $\bar{\Delta}\epsilon\ \epsilon\bar{\nu}$
 $\bar{\nu}\bar{o}\bar{\lambda}\bar{\eta}\ \bar{\varsigma}\iota\epsilon\bar{\rho}\iota\chi\omega\ \alpha\gamma\omicron\gamma\alpha\bar{\varsigma}\omicron\gamma\ \bar{\nu}\bar{\omega}\gamma\ \bar{\nu}\bar{o}\bar{\iota}\ \omicron\gamma\bar{\mu}\eta\eta\gamma\epsilon$
^{v. 30.} $\epsilon\eta\alpha\omega\omega\gamma\ \alpha\gamma\omega\ \epsilon\iota\bar{\varsigma}\eta\eta\tau\epsilon\ \epsilon\iota\bar{\varsigma}\ \bar{\epsilon}\bar{\lambda}\bar{\lambda}\epsilon\ \epsilon\alpha\delta\gamma\ \epsilon\gamma\bar{\varsigma}\mu\omicron\omicron\bar{\varsigma}$
 $\bar{\varsigma}\alpha\tau\bar{\eta}\ \tau\epsilon\bar{\varsigma}\bar{\iota}\bar{\eta}\ \alpha\gamma\omega\tau\bar{\alpha}\ \chi\epsilon\ \bar{\iota}\bar{\varsigma}\ \bar{\nu}\alpha\pi\alpha\bar{\rho}\alpha\gamma\epsilon'$ ⁴ $\alpha\gamma\chi\iota\omega\kappa\alpha\kappa$
 $\epsilon\bar{\nu}\bar{o}\bar{\lambda}\ \epsilon\gamma\chi\omega\bar{\mu}\mu\omicron\bar{\varsigma}\ \chi\epsilon\ \pi\chi\omicron\epsilon\iota\bar{\varsigma}\ \bar{\nu}\bar{\alpha}\ \bar{\nu}\alpha\bar{\nu}\ \pi\omega\eta\bar{\rho}\epsilon\ \bar{\nu}\bar{\nu}$
^{v. 31.} $\bar{\Delta}\alpha\gamma\epsilon\iota\bar{\Delta}$ ⁵ $\pi\bar{\mu}\eta\eta\gamma\epsilon\ \bar{\Delta}\epsilon\ \alpha\gamma\epsilon\pi\iota\tau\iota\mu\alpha\ \bar{\nu}\alpha\gamma\ \chi\epsilon\kappa\alpha\bar{\varsigma}\ \epsilon\gamma\epsilon$
 $\kappa\alpha\bar{\rho}\omega\omicron\gamma$. $\bar{\nu}\tau\omicron\omicron\gamma\ \bar{\Delta}\epsilon\ \bar{\nu}\bar{\varsigma}\omicron\gamma\omicron'$ $\alpha\gamma\chi\iota\omega\kappa\alpha\kappa\ \epsilon\bar{\nu}\bar{o}\bar{\lambda}\ \epsilon\gamma$
 $\chi\omega\bar{\mu}\mu\omicron\bar{\varsigma}\ \chi\epsilon\ \pi\chi\omicron\epsilon\iota\bar{\varsigma}\ \bar{\nu}\alpha\ \bar{\nu}\alpha\bar{\nu}\ \pi\omega\eta\bar{\rho}\epsilon\ \bar{\nu}\bar{\Delta}\alpha\gamma\epsilon\iota\bar{\Delta}$.
^{v. 32.} $\alpha\gamma\alpha\bar{\varsigma}\epsilon\bar{\rho}\alpha\tau\bar{\eta}\ \bar{\nu}\bar{o}\bar{\iota}\ \bar{\iota}\bar{\varsigma}\ \alpha\gamma\mu\omicron\gamma\tau\epsilon\ \epsilon\bar{\rho}\omicron\omicron\gamma\ \epsilon\gamma\chi\omega\bar{\mu}\mu\omicron\bar{\varsigma}\ \chi\epsilon$
^{v. 33.} $\omicron\gamma\pi\epsilon\ \tau\epsilon\tau\bar{\eta}\ \omicron\gamma\epsilon\omega\ \tau\bar{\rho}\alpha\alpha\gamma\ \bar{\nu}\eta\tau\bar{\eta}$. $\pi\epsilon\chi\alpha\gamma\ \bar{\nu}\alpha\gamma\ \chi\epsilon$
^{v. 34.} $\pi\chi\omicron\epsilon\iota\bar{\varsigma}\ \chi\epsilon\kappa\alpha\bar{\varsigma}\ \epsilon\gamma\epsilon\omicron\gamma\omega\bar{\nu}\ \bar{\nu}\bar{o}\bar{\iota}\ \bar{\nu}\epsilon\bar{\nu}\bar{\nu}\alpha\bar{\lambda}$. $\alpha\gamma\omega\bar{\nu}\bar{\varsigma}\eta\tau\eta\gamma$
 $\bar{\Delta}\epsilon\ \bar{\nu}\bar{o}\bar{\iota}\ \bar{\iota}\bar{\varsigma}\ \alpha\gamma\chi\omega\bar{\varsigma}\ \epsilon\bar{\nu}\epsilon\gamma\bar{\nu}\alpha\bar{\lambda}'$ $\alpha\gamma\omega\ \bar{\nu}\tau\epsilon\gamma\bar{\nu}\omicron\gamma\ \alpha\gamma\bar{\nu}\alpha\gamma$
^{c. 27.} $\epsilon\bar{\nu}\bar{o}\bar{\lambda}$ ⁶ $\alpha\gamma\omicron\gamma\alpha\bar{\varsigma}\omicron\gamma\ \bar{\nu}\bar{\omega}\gamma$. $\bar{\nu}\tau\epsilon\bar{\rho}\omicron\gamma\bar{\varsigma}\omega\bar{\nu}$ ⁷ $\bar{\Delta}\epsilon\ \epsilon\bar{\varsigma}\omicron\gamma\bar{\nu}\ \epsilon\bar{\nu}$
^{v. 1.} $\bar{\theta}\iota\epsilon\bar{\rho}\omicron\bar{\varsigma}\omicron\lambda\gamma\mu\alpha'$ $\alpha\gamma\epsilon\acute{\iota}$ $\epsilon\bar{\varsigma}\bar{\rho}\alpha\acute{\iota}$ $\epsilon\bar{\nu}\eta\bar{\Delta}\bar{\phi}\alpha\gamma\eta$ ⁸ $\pi\tau\omicron\omicron\gamma\ \bar{\nu}\bar{\nu}\bar{\chi}\omicron\omicron$
^{v. 2.} $\epsilon\iota\tau$, $\tau\omicron\tau\epsilon\ \alpha\gamma\chi\omicron\omicron\gamma\ \bar{\nu}\bar{o}\bar{\iota}\ \bar{\iota}\bar{\varsigma}\ \bar{\alpha}\mu\alpha\bar{\theta}\eta\tau\eta\bar{\varsigma}\ \epsilon\alpha\delta\gamma\ \epsilon\gamma\chi\omega$
 $\bar{\alpha}\mu\omicron\bar{\varsigma}\ \bar{\nu}\alpha\gamma\ \chi\epsilon\ \bar{\nu}\omega\kappa\ \epsilon\bar{\varsigma}\omicron\gamma\bar{\nu}\ \epsilon\pi\epsilon\bar{\tau}\bar{\mu}\epsilon'$ ⁹ $\epsilon\tau\bar{\alpha}\pi\epsilon\tau\bar{\eta}\bar{\alpha}\tau\omicron$
 $\epsilon\bar{\nu}\bar{o}\bar{\lambda}$ ¹⁰ $\alpha\gamma\omega\ \bar{\nu}\tau\epsilon\gamma\bar{\nu}\omicron\gamma\ \tau\epsilon\tau\eta\bar{\Delta}\bar{\varsigma}\epsilon\ \epsilon\gamma\epsilon\bar{\omega}\ \epsilon\bar{\varsigma}\mu\eta\bar{\rho}\ \bar{\alpha}\bar{\nu}$
^{v. 3.} $\omicron\gamma\chi\bar{\theta}\ \bar{\nu}\bar{\alpha}\mu\alpha\bar{\varsigma}\ \bar{\nu}\bar{o}\lambda\omicron\gamma$ ¹¹ $\bar{\nu}\tau\epsilon\tau\bar{\eta}\ \bar{\nu}\tau\omicron\gamma$ ¹² $\bar{\nu}\alpha\acute{\iota}$ ¹³ $\epsilon\gamma\omega\bar{\alpha}$
 $\bar{\nu}\omicron\gamma\alpha'$ $\bar{\Delta}\epsilon\ \omega\alpha\chi\epsilon\ \bar{\nu}\bar{\alpha}\mu\eta\tau\bar{\eta}$ ¹⁴ $\alpha\chi\iota\bar{\varsigma}\ \chi\epsilon\ \pi\chi\omicron\epsilon\iota\bar{\varsigma}\ \pi\epsilon$

d

τρ.

- v. 4. τῷ ΧΡΕΙΔ² ΝΔΥ, ΝΤΕΥΝΟΥ ΔΕ ΦΝΑΤῆΝΝΟΥΥ CΕ. ΠΑΙ
ΔΕ ΤΗΡῆ ΕΝΤΑΦΥΩΠΕ ΧΕΚΑC ΕΦΕΧΩΚ ΕΒΟΛ ΝΟΙ
ΠΕΝΤΑΥΔΟΟQ ΣΙΤῆ ΠΕΠΡΟΦΗΤΗC ΕΦΧΩῤῥΟC ΧΕ
v. 5. ΔΧΙC ΝΤΥΕΕΡΕ ΝCΙΩΝ

A D N O T A T I O N E S.

Vers. 26.) ¹ Gr. δῶκονος, *minister*. Ægyptius græcam textus vocem suam facit.

Vers. 28.) ¹ Vox e græco textu desumpta in hoc 28. versiculo bis adhibetur: secundo loco recte librarius scribit ΔΙΔΚΟΝΕΙ: sed primo loco ΔΙΑΚΟΝΙ, mendose ut puto, aut saltem minus eleganter, ac minus thebaidice: utrobique scribendum erat ΔΙΑΚΟΝΕΙ: utrobique enim ducitur ab infinito διακονῆν: et sic verti locus ad verbum debet: *non ut ministrarent ei* (i. e. *ut ministraretur*; passivo enim proprie dicto carent Ægyptii) *sed ut ministraret* (ipse). *Non per esser servito, ma per servire*. Vox quoque ΨΥΧῆ ex græco textu in ægypt. versionem translata. ΝCΩΤΕ, *redemptionem*. Memphitice COT est *redemptio*. Vox CΩΤΕ Lacrozii Sahidicis addenda, ne omnes hujusmodi dictiones praterream.

Vers. 29.) ¹ Heic incipit novum capitulum numero marginali υΔ i. e. 94. signatum.

Vers. 30.) ¹ Gr. text. παρῶγει, *transit*. Hinc Ægyptius ΝΔΠΑΡΓΕ, *transibat*. Mox, ΝΔΔΥΕΙΔ. Malim ΝΔΔΥΙΔ sine diphthongo ΕΙ, quamvis etiam apud Tukium pag. 333. impressum videam ΤΝΟΥΝΕ ΝΔΔΥΕΙΔ, *radix Davidis*. Nam Græci sine diphthongo scribunt: nec vero eam hebraicum nomen postulat, aut alia ulla ratio.

Vers. 34.) ¹ Gr. text. addit, αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί, *eorum oculi*. quod nec Vulg. Int. habet, nec Ægyptius, nec aliquis græcus codex.

Cap. XXI. vers. 1.) ¹ Ad initium capitis, quod nobis est XXI, refertur numerus marginalis υΕ. Nempe 95. capitulum heic incipit.

² ΕΒΗΔΦΔΓΗ, *in Bethphage*. Gr. et Vulg. *in Bethphage*, atque hoc verum est loci nomen. Ægyptius Int. vertit Θ in Δ, ut in voce ΒΗΔCΔΙΔΔ, quæ legitur in sequenti Fragmento Joann. XII. 21. pro ΒΗΘCΔΙΔΔ. In his fortasse vocibus Ægyptii pronunciabant Θ ut Δ, quamvis ubi nulla sequitur consonans, ut in ΝΔΖΔΡΕΘ exempli gratia et pronunciarent, et scriberent Θ. Sed quocunque modo pronunciarent, satius fuisset scribendo retinere Θ: nam scriptura immobilis esse debet: pro-

nun-

nunciandi autem modus diversus est diversis seculis, diversisque in regionibus. In proxima voce ΠΤΟΟΥ suspicor deesse aliquid, legendumque esse ΕΠΤΟΟΥ, πρὸς τὸ ὄρος, *ad montem*.

Vers. 2.) ¹ Scripserat calligraphus ΕΠΕΙΤΑΕ, sed ducta postmodum transversa linea per l litteram, delendam hanc esse significavit.

² ΒΟΛΟΥ, *solvite eos*. Pronomen a Gr. et Vulg. abest.

³ Notanda vox ΝΤΟΥ, *adducite eos*: cujus radix ægre agnoscitur. Est autem ΕΙΝΕ, memph. ΙΝΙ. Sic apud Tukium pag. 337. ΔΙΝΤῪ valet, *adduxi eum*. Et in fragmento Joannis. X. 3. mox videbis hoc ipsum ΝΤΟΥ.

Vers. 3.) ¹ Gr. et Vulg. addunt, *aliquid*.

² Gr. ἔχειν ἔχει, *opus habet*. Vox græca ab Ægyptio adhibita.

Pagina VIII.

μαθ

ο

- ξε ειςζηητε ποιηρω̄ νηη νε̄ ε̄γρω̄ραω̄ ¹ πε̄ ε̄γτα-
 λε̄ ε̄γρᾱ̄̄ ε̄χῆν ο̄γεω̄ ᾱρω̄ ε̄γρᾱ̄̄ ε̄χῆν ο̄γχο̄ ν̄ω̄η.
 v. 6. rē ḡqaiṇaḡb̄ ². ᾱρω̄κ δε̄ ḡο̄ι ḡμᾱθη̄θς ᾱρειρε̄
 v. 7. κᾱτᾱθε̄ εν̄τᾱρ̄ων̄ ε̄το̄ο̄το̄ῡ ḡο̄ι ῑο̄ ᾱρεῑνε̄ ḡτε̄ω̄
 μῆν̄ π̄χο̄β̄. ᾱγτᾱλε̄ νε̄γ̄ζο̄ῑτε̄ ε̄γρᾱ̄̄ ε̄χω̄ω̄ ᾱρᾱλε̄ ³.
 v. 8. ε̄γρᾱ̄̄ ε̄χω̄ω̄. π̄μ̄η̄η̄ω̄ε̄ δε̄ ε̄τ̄νᾱω̄ω̄ ᾱγ̄ρω̄ω̄
 ḡνε̄γ̄ζο̄ῑτε̄ ρᾱ̄̄ ḡῆ̄ τε̄ζ̄ιη̄ • ḡεν̄κο̄ο̄τε̄ δε̄ νε̄γ̄ω̄ω̄-
 ω̄τ̄ ḡεν̄κ̄λο̄ζ̄ο̄ς ¹ ε̄βο̄λ̄ḡῆ̄ ḡω̄η̄ν̄ ε̄γ̄ρω̄ω̄ ḡμο̄-
 v. 9. ο̄ῡ ρᾱ̄̄ ḡῆ̄τε̄ζ̄ιη̄ • ḡμ̄η̄η̄ω̄ε̄ δε̄ ε̄τ̄μο̄ο̄ω̄ε̄ ḡᾱτε̄ρ̄ḡῆ̄
 μῆ̄ νε̄το̄γ̄η̄ς ḡω̄ω̄ νε̄γ̄χῑω̄κ̄ᾱκ̄ ε̄βο̄λ̄ ε̄γ̄χω̄ω̄μ̄ο̄ς
 δε̄ ὡ̄caṇnā π̄ω̄η̄ρε̄ ¹ ḡḡāρεῑḡ ² q̄caṇnaḡat̄ ³ ḡο̄ι
 πε̄τ̄νη̄ ḡᾱ̄π̄ran̄ ḡπ̄χο̄ε̄ic̄, ὡ̄caṇnā ḡῆ̄ νε̄τ̄χο̄cē:—
 v. 10. ḡτε̄ρε̄q̄b̄ω̄κ̄ δε̄ ε̄ζο̄γ̄n̄ ε̄θ̄ιε̄ρο̄cōλ̄γ̄μᾱ̄ ac̄nōēin̄ ḡο̄ι
 v. 11. τ̄πο̄λῑc̄ τη̄ρ̄c̄ ε̄c̄χω̄ω̄μ̄ο̄ς ξε̄ niṁ̄ πε̄ πᾱῑ • ḡμ̄η̄η̄ω̄ε̄
 δε̄ νε̄γ̄χω̄ω̄μ̄ο̄ς ξε̄ πᾱῑ πε̄ πε̄προ̄φη̄θς ῑο̄ πε̄-
 v. 12. βο̄λ̄ḡῆ̄ nāḡāρε̄θ̄ ḡτε̄τ̄rāλ̄īāā: — ῑο̄ δε̄ ḡτε̄ρε̄q̄
 b̄ω̄κ̄ ε̄ζο̄γ̄n̄ ε̄πε̄ρ̄πε̄ ¹ āq̄nōȳξε̄ ε̄βο̄λ̄ ² ḡōȳon̄ niṁ̄-
 ε̄τ̄τ̄ ε̄βο̄λ̄ μῆ̄ νε̄τ̄ω̄ω̄π̄ ρᾱ̄̄ ḡᾱ̄πε̄ρ̄πε̄ • νε̄τ̄ρᾱπε̄-
 ḡᾱ̄ ḡνε̄τ̄χ̄ī kōλ̄γ̄μ̄bōn̄ ³ āq̄ω̄ω̄ω̄ρω̄ȳ, μῆ̄ ḡkā-
 v. 13. θε̄ε̄ρᾱ̄ ḡνε̄τ̄τ̄ ε̄βο̄λ̄ ḡνε̄β̄ρο̄ōμ̄πε̄ • πε̄χᾱq̄ nāȳ
 ξε̄ q̄ch̄ḡ ξε̄ πᾱη̄ī ε̄γ̄nāmōȳtē ε̄ρο̄q̄ ξε̄ π̄η̄ī ḡπε̄ω̄-
 λ̄η̄λ̄ ḡτω̄τ̄ḡ δε̄ āτε̄ḡḡāq̄ ḡc̄π̄η̄λ̄īōn̄ ḡcōōnē.
 v. 14. āγ̄τ̄πε̄γ̄ōȳōī ¹ ε̄ρο̄q̄ ḡο̄ι ḡḡāλε̄ ² μῆ̄ ḡb̄λ̄λε̄ ³ ρᾱ̄̄
 d 2 ḡᾱ̄

v. 15. εὐπῖπτε ἀφῤῥαδρε ἐροοῦ. ἤτεροῦ ναὺ δε ἦοι ναρ-
 χιερεῖς' ἂν νεγραμματαεὶς ἐνεῳπῖπτε ἐνταφα-
 αῦ, αὐω ἔωπρεῳη ἐγχιῳκακ ἐβοᾷ εὐ. πῖ¹...
 A D N O T A T I O N E S.

Vers. 5.) ¹ ΕΥΡῸΡΑΥ pro ΕΟΥΡῸΡΑΥ, *mansuetus*. Duæ vocales ε, et γ absorbent ο. De ΡῸΡΑΥ erudite Georgius ad Acta S. Col. pag. 129.

² ΝΕΙΝΔΕΒ, ὑποζυγία, *subjugalis*. Vox notanda. καὶ memphitice est *portare, sustinere*. ΝΔΒΕΩ memph. *jugum*, juxta Lacrozium. Inde Sahidica vox καῖΝΔΕΒ, ὑποζυγίος, *jugum ferens*.

Vers. 7.) ¹ Gr. text. ἐπεκάθισαν. Quam lectionem secutus Vulg. habet, *desuper sedere fecerunt*. Alia exemplaria græci textus, etiam typis impressa, habent, ἐπεκάθισεν, ut Patavinum. Ægyptius hanc alteram exhibet lectionem. ἀφάδè, *ascendit*. Vide Did. Taurin. pag. 107. de verbo ἀλε.

Vers. 8.) ¹ Gr. κλάδης, *ramos*. Græci textus vocem adoptat Æg. Int. sed depravat librarius scribens ΝΖΕΝΚΛΟΔΟΟ pro ΝΖΕΝΚΛΔΔΟΟ: quæ est vera scriptura. Sed quemadmodum Angli literam ο sæpe pronunciant α, ita Thebaidenses fortasse pro κλΔΔΟΟ efferebant ΚΛΟΔΟΟ, hincque mendum oriri potuit. Quia vero Ægyptii literam τ per Δ pronunciare a vetustis temporibus cœperunt, ac genuinum ejus sonum depravare, ut plures e Græcis; iccirco vocem ΚλΔΔΟΟ alio modo corruptam conspiciamus apud Tukium pag. 577, ubi scriptum est, ΠΕΟΚΛΔΤΟΟ, *il ramo di essa*. Sed in Fragment. X. pag. NE scriptum recte videbis ΝΚλΔΔΟΟ, *ramum*.

Vers. 9.) ¹ ΠΩΗΡΕ vix ac ne vix quidem potest accipi pro dativo, *filio*. Græcus tamen, et Vulg. τῷ υἱῷ, *filio*, dandi casu: et merito quidem: nam verbum hebraicum הוֹשִׁיבְנָה *hoshinbna* dativum habet in Psalmo, ex quo desumptum est. Verum Domini ætate videtur adhibitum quasi adverbium acclamantis. De ΔΔΥΕΙΔ dixi superius.

² Apud Tukium pag. 347. in textu Sahidico ex Matth. XXIV. 39. legitur ϣομαματ, quod memphiticum est. Scribendum thebaidice ϣομαμαατ, *benedictus*. In fine versiculi IX, et rursus in fine vers. XI. apponitur nota finalis, et utrobique flosculus in margine.

Vers. 12.) ¹ ΕΠΕΡΠΕ, *in templum*. Gr. et Vulg. addunt, τῷ θεῷ, *Dei*: quod Ægyptius Int. omittit. Libenter dicerem librarium ex incuria omisisse ἈΠΝΟΥΤΕ, nisi aliquis esset græcus
 etiam

etiam codex hunc defectum habens. Templum thebaidice non modo ΠΠΕ dicitur plerumque, sed scribitur etiam aliquando ΕΠΠΕ, ut ex hoc loco apparet: utramque scripturam memorat Lacrozius itidem ut memphiticum ΕΡΦΕΙ.

² ΕΒΛ. Lege ΕΒΟΛ. Librarius in extremo versu vocem hanc scribens omisit literam O ob spatii angustiam, ut eam supra ΒΛ scriberet, sed præ incuria aut oblivione postea non scripsit: quæ mea est opinio: non vero eam suppleri voluit a lectore, ut quis forsitan suspicabitur. Voces græcas e græco textu ab Ægyptio Int. in sequentibus desumas, τράπεζα, καθέδρα, σπήλαιον, ἀρχιερεὺς, γραμματεὺς notet lector. Generatim vero affirmare jam licet, græcas omnes voces quæ in ægyptia hac interpretatione occurrunt, e græco Textu ductas esse.

³ ΝΝΕΤΞΙΚΟΛΥΜΒΟΝ. Gr. text. habet, κολλυβιστῶν, *numulariorum*. Ægyptius Int. *accipientium collybum*. Porro is hoc in loco græcam vocem κολλυβιστής, *collybista*, non retinuit, neque voce κόλλυβος usus est, nec enim dixit ΝΕΤΞΙΚΟΛΛΥΒΟC. Vox ergo græca, quam adoptat, est κόλυμβος, imo κόλυμβων, quæ in Lexicis dicitur esse numismatis genus, sed nullum e Scriptoribus exemplum affertur. Exemplum huiusmodi heic habes.

Vers. 14.) ¹ Heic incipit Capitulum 96. numero marginali υς signatum.

² Gr. et Vulg. *caci et claudi*. Æg. *claudi et caci*.

Vers. 15.) ¹ Postrema hæc vox sic complenda ΣΠΠΠΕ, *in templo*. Nunc quum uno eodemque Sextili mense et hocce Matthæi Fragmentum, et primam speciminum Tabulam simul absolverit typographus, placet eam statim heic subiungere: secundam alibi dabimus. Biblicis Fragmentis, quæ tria omnino sunt, priorem, ut par erat, locum tribuimus. Quatuordecim reliqua eo fere ordine disposui, quem sua cuique vetustas assignare visa est. Ceterum sex historica sunt; octo autem catechetica, ut uno omnia complectar vocabulo, quodammodo dici queunt.

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525

4 ΝΟΥΟΝΗΙΩΣ
ΠΛΩΣΕΡΠΑ
ΣΡΕΕΡΟΥ.

5
 ΜΑΕ ΤΟΥ ΝΣΗ ΤΟΥ
 ΜΝΝΕΣΒΗΥΕΝ
 ΤΑΥ ΤΟΥ ΨΟΥΕΡΟΥ
 ΤΟΥ ΔΥ ΤΟΥ :-

6 ΕΥΦΡΑΤΙΖΕΔΕΙ
 ΜΟΣ ΣΗΟΥ. ΣΗ
 ΠΕΠΝΑΕΤΟΥΑΒ.

7 **Α**ΠΑΝΤΡΩΝΙΟC·
 ΡΩΜΗΝCΑΟΥΚΥ·
 ΠΕΧΑΥΝΕCΗΥ·
 ΕΠΕΖΟΥΟ· ΝΤΟ·
 ΔΕΑΥΜΚΑCΗΓΗΤ
 8 ΣΗΠΑΙ· ΑΥΩΝΕ

I I.

Ægyptii codicis fragmentum, sex membranis constans, longis uncias fere 12, latis uncias 8 $\frac{2}{3}$, hic atque illic valde inquinatum tabaco illo, quod nonnulli mandunt (tabacco in corda).

Continet Johannis Euangelium a versiculo 17. Capitis IX. usque ad vers. 1. Capitis XIII. Desunt initio quatuordecim membranæ, seu 28. paginæ. Progreditur a pag. 29. ad p. 40.

Hujus codicis propria hæc sunt. Literarum figuræ elegantiores sunt: antiquus earum nitor, antiqua forma adhuc servatur. Sed lineolæ supra literas plerumque omittuntur: earum vice punctum vix conspicuum literæ N alicubi superponit Exscriptor, modo supra sinistrum, modo supra dextrum crus: quibus in locis lineolam superscriptam mox videbis. Nomen Johannis in margine superiori sine aspiratione 2 scribit: quam non omisisset si tam antiquus esset, quam primi codicis descriptor. Scripsit quidem ΙΩϞΔΝΝΗC pag. 33. vers. 40. capitis X, sed ibi librarius nihil aliud fecit, nisi vetustiore codicem fideliter exscripsit: in marginibus autem de suo addidit ΙΩΔΝΝΗC. Voces interposito inani spatio identidem a se invicem separat, non tamen crebro, nisi ubi est interpunctio. Capitulorum numeri nulli sunt: ubi tamen novum incipit capitulum, marginem phrygio ac versicolore opere exornat: ubi vero novus incipit in græco textu, et in Vulg. Int. versiculus, ibi vacuitas major præit in codice: apparet ergo pervetustam esse hanc versiculorum distributionem apud Ægyptios. Interpunctiones omnes, sive puncta rubro colore infecta sunt, item ut literæ omnes a capite, quæ ceteris grandiores sint. Si de codicis vetustate quid sentiam quæris, conjicere posse mihi videor, codicem hunc minus antiquum esse, quam sit superior: valde vetustus tamen est, et ante decimum, ut opinor, seculum exaratus: Sed exscriptor valde negligens.

Pagina I.

I W A N N H C

K Θ

- ix. 17. ΧΩΜΜΟΣ ΧΕ ΟΥ ΕΤΒΗΗΤQ • ΧΕ¹ ΔΦΟΥΩΝ ΝΝΕΚΒΑΛ •
v. 18. ΝΤΟQ ΔΕ ΠΕΧΔQ ΝΔΥ ΧΕ ΟΥΠΡΟΦΗΤΗΣ ΠΕ • ΝΕΥΠΙ-
CΤΕΥΕ ΘΕ ΑΝ ΝΟΙ ΝΙΟΥΔΑΙ ΕΤΒΗΗΤQ ΧΕ ΝΕΥΒΑΛΛΕ ΠΕ
ΕΔQΝΔΥ ΕΒΟΛ • ΨΑΝΤΟΥΜΟΥΤΕ ΕΝΕΙΟΤΕ ΜΠΕΝΤΑQ
v. 19. ΝΔΥ ΕΒΟΛ • ΔΥΩ ΔΥΧΝΟΥΟΥ ΕΥΧΩΜΜΟΣ • ΧΕ ΠΑΙ
ΠΕ ΠΕΤΝΨΗΡΕ • ΕΤΕΤΝ ΧΩΜΜΟΣ ΧΕ ΑΝΧΠΟQ ΕQΘ
v. 20. ΝΒΛΛΕ ΝΔΨΝΖΕ ΤΕΝΟΥ QΝΔΥ ΕΒΟΛ • ΑΝΕQΕΙΟΤΕ ΟΥ-
ΩΨΒ ΠΕΧΔΥ ΝΔΥ ΧΕ ΤΝCΟΟΥΝ ΧΕ ΠΑΙ ΠΕ ΠΕΝΨΗΡΕ
v. 21. ΔΥΩ ΧΕ ΝΤΑΝΧΠΟQ ΕQΘ ΝΒΛΛΕ • ΝΔΨΝΖΕ ΤΕΝΟΥ
QΝΔΥ ΕΒΟΛ ΝΤΝCΟΟΥΝ ΑΝ • Η ΝΙΨ ΠΕΝΤΑQ ΟΥΩΝ
ΝΝΕQΒΑΛ • ΑΝΟΝ ΝΤΝCΟΟΥΝ¹ ΑΝ • ΝΤΟQ² ΖΩΩQ
v. 22. ΔQΕΡΤΕ³ ΕΤΡΕQΨΔΧΕ ΖΑΡΟQ • ΝΤΔΥΧΕ ΝΔΙ ΝΟΙ ΝΕQ
ΕΙΟΤΕ ΧΕ ΝΕΥΡΖΟΤΕ ΖΗΤΟΥ ΝΝΙΟΥΔΑΙ • ΝΕΔΥΟΥΩ
ΓΑΡ ΕΥCΜΙΝΕ¹ ΜΜΟΣ ΝΟΙ ΝΙΟΥΔΑΙ ΧΕΚΔC ΕΡΨΑΝ
ΟΥΔ ΖΟΜΟΛΟΓΕΙ² ΜΜΟQ ΧΕ ΠΕΧC ΠΕ • ΕQΕΨΩΠΕ
v. 23. ΝΑΠΟCΥΝΔΓΩΓΟC • ΕΤΒΕ ΠΑΙ ΑΝΕQΕΙΟΤΕ ΧΟΟC • ΧΕ
v. 24. ΔQΡΝΟΘ ΜΑΧΝΟΥΟΥQ³ • ΔΥΜΟΥΤΕ ΘΕ ΟΝ ΕΠΡΩΜΕ
ΜΠΜΕCΠCΝΔΥ¹ ΠΕΤΕΝΕQΘ ΝΒΛΛΕ² ΠΕΧΔΥ ΝΔQ •
ΧΕ ΤΕΟΟΥ ΜΠΝΟΥΤΕ ΑΝΟΝ ΤΝCΟΟΥΝ ΧΕ ΠΕΙΡΩΜΕ
v. 25. ΟΥΡΕQΡΝΟΒΕ ΠΕ • ΔΦΟΥΩΨΒ¹ ΝΟΙ ΠΗ • ΧΕ ΕΨΧΕ
ΟΥΡΕQΡΝΟΒΕ ΠΕ ΝΤCΟΟΥΝ ΑΝ • ΟΥΔ ΑΝΟΚ ΠΕ ΤCΟ-
ΟΥΝ ΜΜΟQ • ΧΕ ΝΕΙΟ ΝΒΛΛΕ ΠΕ ΔΥΩ ΤΕΝΟΥ ΤΝΔΥ
v. 26. ΕΒΟΛ • ΠΕΧΔΥ ΘΕ¹ ΝΔQ ΧΕ ΟΥ ΠΕΝΤΑQΔΔQ ΝΑΚ ΝΤΑQ
v. 27. ΟΥΩΝ ΝΝΕΚΒΑΛ ΝΔΨΝΖΕ • ΔΦΟΥΩΨΒ ΝΔΥ ΧΕ ΔΙ-
ΟΥΩ ΕΙΧΩΜΜΟΣ ΝΗΤΝ ΔΥΩ ΑΝΤΕΤΝCΩΤΜ • ΟΥ
ΟΝ ΠΕ ΤΕΤΝΟΥΩΨ CΩΤΜΕQ • ΜΗ ΕΤΕΤΝ ΟΥΩΨ ΖΩΤ-
v. 28. ΤΗΥΤΝ ΕΡΜΔΘΗΤΗΣ ΝΔQ ΔΥΩ ΔΥCΔΖΟΥ¹ ΜΜΟQ ΕΥ-
ΧΩΜΜΟΣ • ΧΕ ΝΤΟΚ ΠΕ ΠΜΔΘΗΤΗΣ ΜΠΕΤΜΜΔΥ •
v. 29. ΑΝΟΝ ΔΕ ΑΝΟΝ ΜΔΘΗΤΗΣ ΜΜΩΥCΗC • ΑΝΟΝ ΤΝCΟ-
ΟΥΝ ΧΕ ΑΠΝΟΥΤΕ ΨΔΧΕ ΜΝ ΜΩΥCΗC • ΠΑΙ ΔΕ Ν-
ΤΟQ ΝΤΝCΟΟΥΝ ΑΝ ΧΕ ΟΥ ΕΒΟΛ

A D N O T A T I O N E S.

Cap. IX. Versiculus 17. initio caret.

¹ ΧΕ, *quia*. Ita græcus textus habens, ὅτι. Vulg. vero: *qui*. In hisce adnotationibus parcus ero, ne longior sim.

Vers. 21.)¹ ΝΤΝCΟΟΥΝ. Heic primum in ΝΤΝ occurrit punctum, quod dixi, supra N, ad dextrum crus utrobique, respectu legentis.

² ΝΤΟQ.

² ΠΤΟQ. Punctum heic librarius superposuit sinistro cruri, ut et vers. seq. in voce ΝΑΠΟCΥΝΑΓΩΓΟC. Nusquam alibi hujusmodi punctum est in hoc Fragmento.

³ ΑCΕΡΤΕ. Locus mutilus, ab indiligenti librario vitiatus, atque ex alio codice, si reperiri poterit, supplendus, ac etiam ex vers. 23. ubi mox leges, ΑCΤΗΝΟΟ· ΜΑΧΝΟΥQ, *atatem habet*, (*grandis natu est*): ipsum interrogate.

Vers. 22.) ¹ ΑΥΟΥ... ΕΥCΜΙΝΕ, *erano già convenuti, jam conspiraverant*. De verbo ΟΥΩ optime Lacrozius. Vide et Tukium pag. 462. Verbo autem CΜΙΝΕ (quod memphitico CΕΜΙΝΕ forsitan respondet) *ponendi* significationem inesse didiceram ex Tukio pag. 328. in exemplo thebaidico. Quod vero significet etiam *conspirare*, hinc disco.

² Græca verba ὁμολογῆν, ἀποσυνάγωγος, aliaque e græco textu ducta, et in ægyptia Int. adoptata per se notet lector in posterum.

³ Nihil muto. Sed peritus lector judicet, utrum librarius scribere debuerit, ΜΑΧΝΟΥQ. In Thebaide ΧΝΕ, et ΧΝΟΥ est *interrogare*. An etiam ΧΝΟΥΟΥ? Non credo.

Vers. 24.) ¹ Compositæ huic dictioni lineolas a librario negatas sic restituo, ΑΠΜΕCΘΠCΝΔΥ, *secundò, per la seconda volta*. Gr. ἐκ δευτέρῃ. Vulg. *rursum*. Literam ε in CΕΠ pro CΘΠ absorbet compositio. Vid. Tuk. p. 169, et Act. S. Coluthi p. 85.

² Diligens calligraphus scripsisset, ΠΕΤ ΕΝΕQΘ ΝΒΧΛΕ, *qui fuerat cacus*. Ego superius ita omnia exhibui ut sunt in codice.

Vers. 25.) ¹ Gr. et Vulg. addunt, οὖν, *ergo*. Æg. omittit.

Vers. 26.) ¹ Æg. et Vulg. *Dixerunt ergo illi* (i. e. ei). Græc. pro *ergo* habet *autem*, et addit πάλιν, *rursum*.

Vers. 28.) ¹ ΑΥΩ ΑΥCΔΖΟΥ, *et maledixerunt*. Ita et Vulg. Sed Græc. ἐλοιδόρησαν ἔν. Pro thebaico CΔΖΟΥ Memphitæ dicunt CΔΖΟΥΙ.

Pagina II.

ΝΚΔΤΔ

λ

v. 30. ΤΩΝ ΠΕ· ΑΠΡΩΜΕ ¹ ΟΥΩΥΒ ΕΥΧΩΜΜΟC ΝΔΥ· ΧΕ

ΤΔΙ ΡΩ ΤΕ ΤΕΥΠΗΡΕ ΧΕ ΝΤΩΤΝ ΝΤΕΤΝ CΘΟΥΝ ΔΝ

v. 31. ΧΕ ΟΥ ΕΒΟΛΤΩΝ ΠΕ· ΑΥΩ ΑΦΟΥΩΝ ΝΝΑΒΔΛ· ΤΝCΘ-

ΟΥΝ ΧΕ ΜΕΓΕ ¹ ΠΝΟΥΤΕ CΩΤΜ ΕΡΕΦΡΝΟΒΕ ². ΔΛΛΔ

ΕΥΩΠΕ ΟΥΡΥΝΝΟΥΤΕ ΠΕ ΟΥΔ ΑΥΩ ΕΦΕΪΡΕ ΜΠΕQ

v. 32. ΟΥΩΥ ΥΑQCΩΤῪ ΕΡΟQ· ΧΙΝ ΕΝΕC ΜΠΟΥCΩΤΜ·

ε

ΧΕ

- x. 33. ΝΒΛΛΕ ΕΝΕ ΟΥΕΒΟΛ ΔΝ ΖΑΠΝΟΥΤΕ ΠΕ ΠΑΙ ΝΕΦΝΑΨΡ
 v. 34. ΛΔΔΥ ΔΝ ΝΖΩΒ ΠΕ • ΔΥΟΥΨΨΒ ΕΥΧΩΜΜΟΣ ΝΑΨ
 x. 35. ΝΑΤΟΒΩ ΝΑΝ ΔΥΩ ΔΥΝΟΧΨ ΕΒΟΛ • ΔΙΤ • ΩΤΜ x. 36. ΝΤΟΚ ΚΠΙΣΤΕΥΕ ΕΠΨΗΓΕ ΜΠΡΩΜΕ • ΠΕΧΑΨ ΝΑΨ x. 37. x. 38. ΠΕΤΜΜΑΥ ΠΕ • ΝΤΟΨ ΔΕ ΠΕΧΑΨ ΝΑΨ x. 39. ΤΕΥΕ ΔΥΩ ΔΦΟΥΨΨΤ ΝΑΨ • ΠΕΧΕ ΙC ΝΑΨ x. 40. ΝΒΛΛΕ • ΔΥΩΤΜ ΝΟΙ ΖΟΙΝΕ • ΝΝΕΤΝΜΜΑΨ • ΕΒΟΛ ΖΝ ΝΕΦΑΡΙCΣΑΙΟΣ • ΠΕΧΑΨ ΝΑΨ x. 41. ΖΝΒΛΛΕ • ΠΕΧΕ ΙC ΝΑΨ x. 1. ΤΝΝΑΥ ΕΒΟΛ • ΠΕΤΝΝΟΒΕ • ΔΖΕΡΑΤΨ • ΖΑΜΗΝ ΖΑΜΗΝ ΤΧΩΜΜΟΣ ΝΗΤΝ • ΠΕΤΕΝΨΝΗΥ ΕΒΟΛ ΔΝ ΖΙΤΜΠΡΟ ΕΖΟΥΝ ΕΠΟΖΕ • ΝΝΕCΟΟΥ • ΑΛΛΑ ΕΦΟΥΨΤΒ • ΕΒΟΛ • ΖΙ ΚΕCΑ • ΠΕΤΜΜΑΥ ΟΥΡΕΨΧΙΟΥΕ ΠΕ ΔΥΩ ΟΥCΟΟΝΕ ΠΕ • v. 2. ΠΕΤΝΗΥ ΔΕ ΝΤΟΨ ΕΒΟΛ ΖΙΤΜΠΡΟ ΝΤΟΨ • ΠΕ ΠΨΩC v. 3. ΝΝΕCΟΟΥ ΠΑΙ ΕΨΑΡΕ ΠΕΜΝΟΥΤ ΟΥΩΝ ΝΑΨ • ΔΥΩ ΨΑΡΕ ΝΕCΟΟΥ ΩΤΜ ΕΤΕΨ CΜΗ •

A D N O T A T I O N E S.

Vers. 30.) ¹ Hunc versiculum affert Tukius pag. 123, sed typographus omisit ΝΑΥ, et ΔΝ.

Vers. 31.) ¹ Notanda hæc particula ΜΕΡΕ, cum eam non satis clare explicet Tukius pag. 136. Nimirum prima eius litera μ negandi vim habet. Vide Fragm. VII. pag. 262. Sed cum pro verbo ponitur, ΜΕΡΕ valet *diligere*.

² Gr. et Vulg. pluraliter, *peccatores*. Ægypt. *peccatorem*.

Vers. 34.) ¹ ΖΩ ΠΙΝΟΒΕ, *in peccato*. Gr. et Vulg. ἐν ἁμαρτίαις, *in peccatis*.

Vers. 35.) ¹ ΔΙΗCΟΥC. Supra ΙC compendii nota ubique atramento primum ducta, tum rubrica seu minio infecta.

² ΜΠΡΩΜΕ, *hominis*. Ita etiam codex Cantuariensis ap. Millium. Sed gr. t. et Vulg. Int. τῷ θεῷ, *Dei*.

Vers. 39.) ¹ Ita codex. Scribendum puto ΕΥΕΝΔΥ.

Vers.

Vers. 40.) ¹ ΝΟΙ ΖΟΙΝΕ, *quidam (alcanti)*. Ita et Vulg. Sed gr. text. οἱ ὄντες, *qui erant*.

Vers. 41.) ¹ Gr. addit οὖν, *ergo*. Vulg. et ægypt. omit-
tunt.

Cap. X. vers. 1.) ¹ Gr. αὐλήν, Vulg. *ovile*. Noster οἶε. Memph. οἶε est *grex*. Videtur tamen in utraque dialecto sumi posse pro *ovili*.

² Gr. et Vulg. *ascendens*. Memph. ΟΥΩΤΕΒ est *transire*.

³ ΕΒΟΛΖΙ ΚΕ Cd, *ex alia parte*.

Vers. 2.) ¹ ΝΤΟQ, *ipse*. Gr. et Vulg. non habent, sed habet cod. Cantuar. ut noster Ægyptius.

Pagina III.

ΙΩΔΝΝΗC

λδ

- αγω ψαμμοϋτε ενεφεσοϋ κατανευραν νηντοϋ ¹
v. 4. εβολ ζοταν εψαμνεινε εβολ ννετενοϋq νεθιοϋ².
ψαμμοϋτε ζατεϋζε · αγω ψαρε νεσοϋ οϋαζοϋ
v. 5. νρωq κεσεσοϋν ντεqcmh · ννετοϋαζοϋ³ δε ντοq
ncd οϋψμμο · αλλα cεnaπwt εβολ μμοq κε
v. 6. νεσεσοϋν αν ετεcmh υπψμμο⁴. τει παρζοιμια
⁵ αqχοοc ναϋ νοι ιc · νη δε υπογειμε κε οϋ
v. 7. νετqωμμοϋ ναϋ · πεxαq θε ον ναϋ νοι ιc ·
κε ζαμην ζαμην †ωμμοc ννητν⁶ κε ανok
v. 8. πε πψωc⁷ ννεσοϋ · οyon νιμ⁸ †ενρεqξιοϋε
νε · αγω zencoone νε · αλλα υπε νεσοϋτμεροϋ ·
v. 9. ανok πε προ · ερωανοϋbwk⁹ † εζοϋν ζιτοοτ qna-
οϋxdi · αγω qnabwk εζοϋν · νqει εβολ-qze εγμαμ-
v. 10. μοϋτε¹⁰. πρεqξιοϋε μεqει¹¹ † ετβε λδδϋ · ειμητι¹²
v. 11. κεκac εφεζωqτ αγω νqψωωτ · αγω νqτακo · α-
nok πε πψωc ετνανοϋq · πψωc ετνανοϋq ψαq-
v. 12. ka τεqψϋxh ζα νεφεσοϋ πxδιβεκε δε ετενοϋ
ψωc αν πε παι ετεννοϋq αν νε νεσοϋ · ψαqnaϋ
επογωνψ¹³ † εqnhϋ αγω νqka νεσοϋ νqπwt d-
v. 13. γω ψαρε πογωνψ τορποϋ νqχοοροϋ εβολ · κε
οϋxδιβεπε¹⁴ αγω υπεφροϋψ αν πε ζα νεσοϋ ·
v. 14. ανok πε πψωc ετνανοϋq · αϋ†coϋν¹⁵ ννοϋι
v. 15. αγω νοϋι coϋν μμοι¹⁶ · καταθε ετερε πwt¹⁷ co-
οϋν μμοι¹⁸ ανok ζω †coϋν υπwt αγω †naκw
v. 16. νταψϋxh ζα nδεσοϋ οϋνται ον μμαϋ nzen κε
εσοϋ · nzen εβολ αν νε ζμπιοζε¹⁹ · αγω νετω-
μαϋ

μαρ ON ΣΑΠC ΕΤΡΑCΘΟΥCΟΥ² . ΔΥΩ CΕΝΔCΩΤΩ Ε.
 ΤΑCΜΗ . ΝCΕCΩΠΕ ΝΟΥCΕ ΝΟΥΩΤ ΜΝ ΟΥCΩC Ν.
 v. 17. ΟΥΩΤ ΕΤΒΕ ΠΑΙ ΠΑΙΩΤ¹ ΜΕ ΜΜΟΙ . ΧΕ ΤΝΑΚΩ²
 v. 18. ΝΤΑΨΥΧΗ . ΧΕΚΑC ΟΝ ΕΙΕΧΙΤC . ΜΝ ΛΔΔΥ¹ qι μ-
 ΜΟC ΝΤΟΟΤ¹ ΑΛΛΑ ΔΝΟΚ ΕΤΚΩ ΜΜΟC ΣΑΡΟΙ ΜΑΥΔΑΤ .

A D N O T A T I O N E S.

Vers. 3.)¹ Νq ΝΤΟΥ ΕΒΟΛ, *et educit eas*. Vid. Matth. XXI. 2.

Vers. 4.)¹ ΤΗΡΟΥ, *cunctas*. Non est in gr. nec in Vulg. sed in Cod. Cantuariensi.

Vers. 5.)¹ Gr. *non sequentur*. Vulg. et Ægypt. *non sequuntur*.

² Gr. et Vulg. *alienorum*. Æg. *alieni* (d' un étraneo).

Vers. 6.)¹ Vox ΠΑΡCΟΙΜΙΔ e gr. textu desumta. Interpres de suo addit aspirationem & more Thebaico. At ea, si vocabuli etymon spectemus, extra locum est: nam οἶμος, *via*, lenem spiritum habet.

Vers. 7.)¹ ΝΝΗΤἼ. Mendose, ut puto. Scribe, ΝΗΤἼ.

² Gr. et Vulg. et omnes codices habent, ego *sunt ostium ovium*. Qui ergo fit ut librarius non ΠΡΟ, *ostium*, scripserit, sed ΠCΩC, *pastor*? Nimirum is, utpote indiligens, unum textum cum alio confundit.

Vers. 8.)¹ Hic versiculus mancus est, ac turpiter mendosus: ut appareat librum carnatum ac dormitantem hæc exarasse. Confer cum gr. et Vulg. et cod. etiam Cantuariensi. Pro ΤΩ ΕΡΟΟΥ scribe ΔΥCΩΤΩ ΕΡΟΟΥ, *audiverunt eos*.

Vers. 9.)¹ ΟΥΒΩΚ. Tukius pag. 312. hæc verba afferens legit multo rectius, ΟΥΔ ΒΩΚ, quo modo scribendum puto.

² Vereor ne heic quoque exscriptor erraverit: nihil tamen ausim mutare. Gr. tex. habet νομήν, Vulg. *pascua*. An libarius scripsit ΕΥΜΑῤῥΜΟΟΥC pro ΕΥΜΑῤῥΜΟΟΝC? Oves non ambulatoria quærent, sed pascua.

Vers. 10.)¹ Observa μεγει, idest ἄπεγει, *non venit non viene*. Sic etiam mox. XI. 9.

² Gr. εἰ μή, *nisi*. Æg. addit τι. Tukius pag. 574. ait Thebaidenses scribere ΕΙΜΗΤΕΙ. Malim, ΕΙΜΗΤΟΙ. Notanda verba ΣΩΨΤ, *furari*, et CΩΩΤ (Memph. CΩΩΤ), *macrare*. Observanda etiam conjunctio ΔΥΩ bis addita, quamvis utrobique sequatur Νq. An Ægyptius Interpres Johannis alius ab Ægyptio Interprete Matthæi? Hic particulam illam ΔΥΩ ut fero supervacaneam omisisset, ni fallor.

Vers.

Vers. 12.) ¹ ΟΥΩΝΩ; *lupus*. ΤΟΡΠ, *rapere*. ΧΩΩΠΕ ΕΒΟΛ (Memph. CΩP, et ΧΩP ΕΒΟΛ), *dispergere*.

Vers. 13.) ¹ Arctius heic dormit librarius. Non eum, accuso, quod omiserit versionem verborum: *mercenarius autem fugit*: nam hæc desunt etiam in cod. Cantuariensi: itaque verisimile est omissa fuisse ab ipso Interprete. Sed pro ΟΥΧΔΙΒΕ ΠΕ scribere debebat, ΟΥΧΔΙΒΕΚΕ ΠΕ, *è un mercenario*. Memph. ΟΑΙΒΕΧΕ.

Vers. 14.) ¹ Mendum. Scribe, ΑΥΩ ΤCΩΟΥΝ, *et cognosco*. Mox pro ΑΥΩ ΝΟΥΙ scribe ΑΥΩ ΝΝΟΥΙ, *et mea*: nam heic etiam oscitasse puto exscriptorem.

Vers. 15.) ¹ Pro ΠΙΩΤ, et ΑΠΙΩΤ malim ΠΕΙΩΤ, et ΑΠΕΙΩΤ. Ita ipse librarius vers. 36.

Vers. 16.) ¹ Malim ΖΑΠΕΙΟΖΕ, *ex hoc ovili*. Librarius etiam qui exaravit Acta S. Coluthi, non recte scripsit pag. 85. ΕΠΙCΔ ΑΝ ΠΔΙ, cum debuisset scribere ΕΠΕΙCΔ ΑΝ ΠΔΙ, *in hanc partem, et hanc (sive illam)*. Tukius pag. 534. pauca ex hoc 16. versiculo afferens pro ΟΥΝΤΔΙ habet ΟΥΟΝΤΔΙ: pro ΝΖΕΝ habet ΝΖΝ: ac demum recte scribit ΖΑ ΠΕΙΟΖΕ.

² Cum suffixo, CΩΟΥΖ; sine suffixo, CΩΟΥΖ, *congregare*. Vid. cap. seq. vers. 47.

Vers. 17.) ¹ Malim, ΠΔΙΩΤ, *pater meus*: nisi scribendum sit, ΠΕΙΩΤ, *pater*: pronomen namque nec in gr. est, nec in Vulg.

² Hæc affert Tukius pag. 124.

Vers. 18.) ¹ Tukius pag. 495. initium affert hujus com-matis. Ibi legitur ΑΑΝΑΔΔΥ, tum ΝΤΟΤ, quod Memphiticum est, non thebaicum. Sed hæc, aliaque, typosetæ menda sunt, non Tukii, quem honoris causa semper nomino.

Pagina IV.

ΑΒ

ΝΚΔΤΔ

- ΟΥΝΤΕΖΟΥCΔ ΔΚΔC ² ΑΥΩ ΟΥΝΤΤΕΖΟΥCΔ ΕΧΙΤC • ΤΕΙ
 v. 19. ΝΤΟΛΗ ΝΤΑΙΧΙΤC ΕΒΟΛ ΖΙΤΑΠΔΕΙΩΤ. ΔΥCΧΙCΔ ²
 v. 20. ΟΝ ΩΩΠΕ ΖΝΝΙΟΥΖΔΙ ΕΤΒΕ ΝΕΙΩΔΧΕ • ΝΕΥΝΖΔΖ ΔΕ
 ΧΩΜΜΟC ΝΖΗΤΟΥ • ΧΕ ΟΥΝ ΟΥ ΔΔΙΜΟΝΙΟΝ ΝΜΜΔQ.
 v. 21. ΑΥΩ QΛΟΒΕ ΕΤΒΕΟΥ ΤΕΤΝCΩΤΑ ΕΡΟQ • ΖΕΝΚΟΟΥΕ ²
 ΝΕΥΧΩΜΜΟC ΧΕ ΝΕΙΩΔΧΕ ΝΝΔΟΥC ΔΝ ΝΕ ΕQΟ Ν
 ΔΔΙΜΟΝΙΟΝ ². ΜΗ ΟΥΝΩCΟΥ ΝΟΥΔΔΙΜΟΝΙΟΝ ΕΟΥ
 v. 22. ΩΝ ΝΝΕΔΛ ΝΝΒΛΛΕ: — ΔQΩΩΠΕ ΑΠΕΡΟΕΙΩ ΕΤΑ
 v. 23. ΜΔΥ ² ΝΟΙ ΠΧΙΔΕΙC ² ΖΝΕΙΛΗΜ ³ ΝΕ ΤΕΠΡΩ ⁴ ΤΕ • ΑΥΩ
 ΝΕQ-

- νεϑμοοωϵ νβι ιϭ ζυπρπε • ζα τεϭτοα ¹ νϭολομων
 v. 24. αγκωτε ¹ οε εροϑ νβι νιογδαϊ • αγω πεχαγ ξε
 ωατναγ κϑι υπενζητ • εωξε ντοκ πε πεχϭ α-
 v. 25. ζιϭ ναν ζν ογπαρρηϭια • αϑογωωβ ναγ νβι ιϭ •
 ξε διϭοοϭ ¹ νητν • αγω ντετν πιϭτεγε αν ειϭι ² •
 νεζβηγε ανοκ ετειρε μμοογ ζμ πραν υπαιωτ ³ •
 v. 26. νδι netpantie etbht • αλλα ¹ ντωτν ντετν πι-
 ϭτεγε αν • ξε ντετν ζεν εβολ αν ζνndecoor ² •
 v. 27. ndecoor ανοκ ωα ¹ cwtu etacm • αγω tcoorn
 μμοογ αγω cendoyazoy ncwï αγω ανοκ tnat naγ
 v. 28. noynnz ydenes • αγω nneyze εβολ enes αγω nne-
 v. 29. lddy topioy εβολ ζν ταβιϭ παειωτ ¹ pentaytday
 νδι qzixn oyon niu • αγω unyboom nlday etopioy ² •
 v. 30. εβολ ζν τβιϭ υπαιωτ • ανοκ μñ παειωτ ανον ογδ
 v. 31. αγκιωνε οε ον νβι νιογδαϊ • ξεκαϭ εγενογξε ¹ •
 v. 32. ειϭ • αϑογωωβ ναγ νβι ιϭ ξε ditcawtn eaz
 nzwb enanoyoy εβολ ζιτμπαιωτ • ετβε αω μμο-
 v. 33. oy nzwb etetndziwne εροι αγoyωωβ ¹ naq νβι
 νιογδαϊ • ξε nenndziwne εροκ • ετβε ζωβ enano-
 yq • αλλα ετβε ξε κχιογδ ² ξε ντοκ ντκ ογρωμε
 v. 34. ekeire μμοκ nnoyte • αϑογωωβ ναγ νβι ιϭ • ξε
 μh nyqhz αν ζυπε

A D I N O T A T I O N E S.

² Quoniam librarium vidimus esse tam negligentem, libere iam illum emendare licet, quin injuriam ipsi inferamus. Scribe ergo audacter εκδδϭ pro δκδδϭ. Tum scribe αγω ογντ-τεζογϭια pro αγω ογνττεζογδ, quod nihil significat. An scriptum fuerit ογντδι pro ογν, et pro ογντ, peritiores viderint: sed tunc addendum esset μμαγ. Demum pro ντολh scribe animose εντολh.

Vers. 19.) ¹ Pro αoycxioma... ωωπε. Sed o absorbetur in compositione.

Vers. 21.) ¹ Hæc affert Tukius pag. 534. Discrepantias lector observet, ac emendanda corrigat.

² εϑδ νδαμμονιον. Sic vertit vocem gr. text. δαμονιζομ'νs, *indemoniato*. Vox δαμμονιον non sumitur heic ut nomen, sed ut verbum ægyptiaca licentia, aut consuetudine, ut ego arbitror. Itaque εϑδ νδαμμονιον valet, *existens obsessus a demone*, δαμονιζόμενος ων. Sic etiam εζογϭια evadit verbum Matth. XX. 25: et πλhγh Jerem. XIV. 17.

Vers. 22.) ¹ μπεροειω ετμμαγ, *in illo tempore*. Hæc verba

verba nec in gr. textu sunt, nec in aliis codicibus. An ex Liturgia, nempe, ut nos loquimur, ex Missali huc irrepserunt? Porro ἈΠΕΥΘΕΙΩ est pro ἈΠΕΘΥΘΕΙΩ.

² Encaniorum festum Memphitice ΔΙΚ, thebaice ΧΙΔΕΙC, ut hinc disco. Nam Lacrozius in ΠΠΕ habet ΧΙΔΙΚ.

³ 2Ν ΘΙΛΗΩ. Librarius omisit compendii notam, quæ est linea supra ΗΩ ducta, quæque indicat legendum esse 2Ν ΘΙΕΡΟΥCΔΛΗΩ, in Hierusalem. Gr. et Vulg. ἐν ἱεροσολύμοις, in Jerosolymis. Porro ægyptius Matthæi Interpres græcum hujus urbis nomen Jerosolyma, quod in gr. textu est, ubique retinet. At vero ægyptius Johannis Interpres hebraicum nomen Jersalema ubique adhibet, etsi ubique græcus habeat nomen græcum. Id quoque indicio est, hunc Int. alium ab illo esse.

⁴ ΠΡΩ, hiems. Memph. ΦΡΩ.

Vers. 23.) ¹ 2d ΤΕCΤΟΔ. Ex gr. text. qui habet, ἐν τῇ στοῶ.

Vers. 24.) ¹ Hæc affert Tukius pag. 345. Confer, si libet.

Vers. 25.) ¹ Dixi. Ita et gr. text. sed Vulg. loquor.

² ΕΡΟΪ, mibi. Nec in gr. est, nec in Vulg.

³ Scribe ἈΠΔΕΙΩΤ. Ita scribit etiam recte Tukius pag. 255. hæc afferens, item ut pag. 536.

Vers. 26.) ¹ Hunc etiam vers. affert Tukius p. 536. Errata typographi hinc ibi emenda.

² Gr. text. heic addit, sicut dixi vobis. Quæ nec in Vulg. sunt, nec in nostro Ægyptio, saltem heic.

Vers. 27.) ¹ Hinc apparet scriptorem librarium non modo parum accuratum fuisse, sed et suæ linguæ imperitum, et corrupto usum exemplari. Suum illud ΔΝΟΚ ΩΔ sibi habeat; nihil enim significat. Equidem conjicio rem sic se habuisse. Nimirum in fine vers. 26, ubi græc. textus habet, sicut dixi vobis, Interpres scripserat in hunc fere modum: ΚΑΤΑΘΕ ΔΝΟΚ ΔΙΩΔΧΕ ΝΩΜΗΤΗ: aut in margine quis hæc addiderat: quæ ob imperitiam librarii in textum loco non suo ex parte tantum irrepserunt. Ne inverisimile quidem est illud ΔΝΟΚ ponendum esse in sequentibus, ac legendum ΔΥΩ ΔΝΟΚ ΤCΘΟΥΝ: nam gr. text. ibi habet κἀγώ, et ego, versiculo autem 27. non habet id pronomen. At ægyptius verbum verbo plerumque redere consuevit.

Vers. 28.) ¹ 2Ε ΕΒΟΛ, perire. Notandum.

Vers. 29.) ¹ Hic vers. affertur a Tukio pag. 499. ubi pro ΤΔΔΥ ΝΔΙ perperam typographus ΤΔΟΥΔΙ. Pro ΟΞΙΧΝ vero non male ΕΞΙΧΝ.

² Ra.

² *Rapere eas*. Pronomen de suo addit. Nec in gr. est, nec in Vulg.

Vers. 21.) ¹ *Ejicerent*. Verbum verbo non reddit: nam gr. et Vulg. et omnes codices habent, *lapidarent*. Sensus tamen est idem, ut fere semper. An displicuit Ægyptio nimia similitudo verborum $\kappa\iota \omega\mu\epsilon$, et $\epsilon\iota \omega\mu\epsilon$?

Vers. 33.) ¹ Hæc affert Tukius pag. 536. ubi ante $\epsilon\rho\kappa$ addit $\alpha\mu$, quod placet.

² Gr. et Vulg. *de blasphemia*. Ægypt. *quia blasphemias*.

Pagina V.

 $\iota\omega\alpha\eta\eta\eta\kappa$ $\lambda\gamma$

- $\tau\eta\eta\mu\omicron\mu\omicron\varsigma \cdot \chi\epsilon \alpha\eta\kappa \alpha\iota\chi\omicron\omicron\varsigma \chi\epsilon \eta\tau\epsilon\tau\eta \gamma\eta \eta\omicron\upsilon\tau\epsilon \cdot$
 v. 35. $\epsilon\omega\chi\epsilon \alpha\eta\mu\omicron\upsilon\tau\epsilon \epsilon\eta\epsilon\tau\mu\mu\alpha\gamma \chi\epsilon \eta\omicron\upsilon\tau\epsilon$ ¹. $\eta\alpha\iota \eta\tau\alpha\pi$
 $\omega\alpha\chi\epsilon \mu\pi\eta\omicron\upsilon\tau\epsilon \pi\omega\gamma \omega\alpha\rho\omicron\omicron\gamma - \alpha\gamma\omega \mu\eta\theta\omicron\mu \eta\tau\epsilon$
 v. 36. $\tau\epsilon\tau\gamma\alpha\phi\eta \beta\omega\lambda \cdot \epsilon\iota\epsilon \pi\epsilon\eta\tau\alpha\pi\epsilon\iota\omega\tau \tau\beta\beta\omicron\gamma \cdot \alpha\eta\tau\eta\eta\mu\omicron\omicron\gamma\eta$
 $\epsilon\pi\kappa\omicron\varsigma\mu\omicron\varsigma \cdot \eta\tau\omega\tau\eta \epsilon\tau\epsilon\tau\eta \chi\omega\mu\mu\omicron\varsigma \chi\epsilon \epsilon\kappa\chi\iota\omicron\gamma\alpha$
 v. 37. $\chi\epsilon \alpha\iota\chi\omicron\omicron\varsigma \chi\epsilon \alpha\eta\gamma \eta\psi\eta\eta\tau\epsilon \mu\pi\eta\omicron\upsilon\tau\epsilon \cdot \epsilon\omega\chi\epsilon \eta\tau\epsilon\iota$
 v. 38. $\eta\epsilon \alpha\eta \eta\eta\epsilon\gamma\beta\eta\eta\tau\epsilon \mu\pi\epsilon\pi\tau\iota\varsigma\tau\epsilon\tau\epsilon \epsilon\rho\omicron\iota \cdot \epsilon\omega\chi\epsilon$ ¹ $\tau\epsilon\iota$
 $\eta\epsilon \delta\epsilon \mu\mu\omicron\omicron\gamma \cdot \kappa\alpha\eta$ ² $\epsilon\tau\epsilon\tau\eta \pi\iota\varsigma\tau\epsilon\tau\epsilon \epsilon\rho\omicron\iota \cdot \pi\iota\varsigma\tau\epsilon\tau\epsilon$
 $\epsilon\eta\epsilon\gamma\beta\eta\eta\tau\epsilon \cdot \chi\epsilon\kappa\alpha\varsigma \epsilon\tau\epsilon\tau\eta \epsilon\epsilon\iota\mu\epsilon$ ³ $\alpha\gamma\omega \eta\tau\epsilon\tau\eta \varsigma\omicron$
 $\omicron\upsilon\eta$ ⁴. $\chi\epsilon \pi\epsilon\iota\omega\tau \omega\omega\omicron\pi \gamma\eta\alpha\iota$ ⁵ $\alpha\gamma\omega \alpha\eta\kappa$ ⁶ $\gamma\mu\pi\epsilon\iota\omega\tau$
 v. 39. $\eta\epsilon\gamma\omega\eta\eta\epsilon \theta\epsilon \omicron\eta \eta\varsigma\alpha \beta\omicron\pi\eta \cdot \alpha\gamma\omega \alpha\eta\epsilon\iota \epsilon\beta\omicron\lambda \gamma\eta\tau\epsilon\gamma$
 v. 40. $\theta\iota\chi \cdot \alpha\eta\epsilon\omega\kappa$ ¹ $\omicron\eta \epsilon\pi\epsilon\kappa\tau\omicron \mu\pi\iota\omicron\gamma\alpha\eta\eta\kappa \cdot \epsilon\pi\mu\alpha$
 $\epsilon\eta\eta\epsilon \iota\omega\gamma\alpha\eta\eta\eta\kappa \eta\gamma\eta\tau\eta \eta\omega\omega\pi \epsilon\eta\beta\alpha\pi\tau\iota\gamma\epsilon \alpha\gamma\omega$
 v. 41. $\alpha\eta\beta\omega \mu\mu\alpha\gamma \cdot \alpha\gamma\mu\eta\eta\eta\psi\epsilon \beta\omega\kappa \omega\alpha\rho\omicron\gamma - \alpha\gamma\omega \eta\epsilon\gamma$
 $\chi\omega\mu\mu\omicron\varsigma \cdot \chi\epsilon \iota\omega\gamma\alpha\eta\eta\eta\kappa \mu\epsilon\eta \mu\pi\eta\gamma \lambda\alpha\alpha\gamma \mu\mu\alpha$
 v. 42. $\epsilon\iota\eta - \omega\alpha\chi\epsilon \eta\mu$ ¹ $\eta\tau\alpha\iota\omega\gamma\alpha\eta\eta\eta\kappa \chi\omicron\omicron\gamma \epsilon\tau\beta\epsilon \pi\alpha\iota \gamma\epsilon$
 $\eta \mu\epsilon \eta\epsilon \cdot \alpha\gamma\omega \alpha\gamma\alpha\gamma \pi\iota\varsigma\tau\epsilon\tau\epsilon \epsilon\rho\omicron\gamma$ ² $\gamma\mu\pi\mu\alpha \epsilon\tau\mu$
 x. 1. $\mu\alpha\gamma$: — $\eta\epsilon\gamma\eta\omicron\gamma\alpha \delta\epsilon \omega\omega\eta\epsilon \chi\epsilon \lambda\alpha\gamma\alpha\rho\omicron\varsigma \cdot \epsilon\beta\omicron\lambda\gamma\eta$
 $\beta\eta\theta\alpha\eta\iota\alpha \eta\tau\mu\epsilon \mu\mu\alpha\eta\iota\alpha \mu\eta \mu\alpha\gamma\theta\alpha \tau\epsilon\varsigma\omega\eta\epsilon \tau\alpha\iota \delta\epsilon$
 v. 2. $\tau\epsilon \mu\alpha\eta\iota\alpha \tau\epsilon\eta\tau\alpha\varsigma\tau\epsilon\gamma\varsigma$ ¹ $\pi\chi\omicron\epsilon\iota\varsigma \eta\varsigma\omicron\beta\eta$ ². $\alpha\gamma\omega \alpha\varsigma$
 $\beta\epsilon\tau$ ³ $\eta\epsilon\eta\omicron\gamma\epsilon\eta\eta\tau\epsilon \gamma\mu \pi\epsilon\varsigma\beta\omega$ ⁴. $\tau\alpha\iota \epsilon\eta\eta\epsilon \pi\epsilon\varsigma\varsigma\omicron\eta$
 v. 3. $\lambda\alpha\gamma\alpha\rho\omicron\varsigma \omega\omega\eta\epsilon \cdot \alpha\gamma\chi\omicron\omicron\gamma \theta\epsilon \omega\alpha\rho\omicron\gamma \eta\theta\iota \eta\epsilon\eta\varsigma\omega$
 $\eta\epsilon \epsilon\gamma\chi\omega\mu\mu\omicron\varsigma \chi\epsilon \pi\chi\omicron\epsilon\iota\varsigma \cdot \epsilon\iota\varsigma\eta\eta\eta\eta\pi\epsilon\eta\omega\omega\eta\epsilon$ ¹
 v. 4. $\eta\theta\iota \pi\epsilon\tau\epsilon\kappa\mu\epsilon \mu\mu\omicron\gamma \cdot \eta\tau\epsilon\eta\epsilon\eta\varsigma\omega\tau\mu \delta\epsilon \eta\theta\iota \iota\varsigma \pi\epsilon$
 $\chi\alpha\gamma \cdot \chi\epsilon \pi\epsilon\iota\omega\omega\eta\epsilon \eta\eta\omega\omega\pi \alpha\eta \epsilon\pi\mu\omicron\gamma \cdot \alpha\lambda\lambda\alpha$
 $\epsilon\tau\beta\epsilon \pi\epsilon\omicron\omicron\gamma \mu\pi\eta\omicron\upsilon\tau\epsilon \cdot \chi\epsilon\kappa\alpha\varsigma \epsilon\eta\epsilon\pi\epsilon\eta\omega\eta\eta\epsilon \chi\iota\epsilon\omicron$
 v. 5. $\omicron\gamma \epsilon\beta\omicron\lambda\gamma\iota\tau\omicron\omicron\tau\eta - \eta\epsilon\eta\epsilon \iota\varsigma \delta\epsilon \mu\epsilon \mu\mu\alpha\gamma\theta\alpha \mu\eta \mu\alpha$
 $\rho\iota\alpha$ ¹ $\tau\epsilon\varsigma\omega\eta\epsilon \cdot \mu\eta \lambda\alpha\gamma\alpha\rho\omicron\varsigma - \eta\tau\epsilon\eta\epsilon\eta\varsigma\omega\tau\mu \delta\epsilon \chi\epsilon$
 $\eta\omega\omega$

- v. 6. $\kappa\psi\omega\upsilon\eta\epsilon \cdot \tau\omicron\tau\epsilon \mu\epsilon\lambda\alpha \cdot \alpha\phi\theta\omega \nu\epsilon\omicron\omicron\gamma \kappa\alpha\gamma \gamma\alpha\pi\mu\alpha \epsilon\eta\epsilon\gamma$
 v. 7. $\nu\epsilon\zeta\eta\tau\gamma \cdot \mu\iota\kappa\kappa\omicron\omicron\epsilon \cdot \Delta\epsilon \pi\epsilon\chi\alpha\gamma \nu\eta\epsilon\gamma \mu\alpha\theta\eta\tau\eta\varsigma \cdot \chi\epsilon$
 v. 8. $\mu\alpha\rho\omicron\upsilon \epsilon\tau\omicron\gamma\Delta\alpha\iota\delta \cdot \pi\epsilon\chi\alpha\gamma \nu\alpha\gamma \nu\omicron\iota \nu\epsilon\gamma\mu\alpha\theta\eta\tau\eta\varsigma \cdot$
 $\chi\epsilon \epsilon \ 2$

ADNOTATIONES.

Vers. 35.) ¹ ΔΕ ΝΟΥΤΕ. Scribe ΔΕ ΝΝΟΥΤΕ, *Deos*.

² Gr. et Vulg. ἐγένετο, *factus est*. Æg. paulo aliter, sed eodem sensu. ΠΟΥΣ respondet memphitico ΦΟΥ, ut puto.

Vers. 37.) ¹ Hunc vers. affert Tukijs pag. 537, cumque optime. Inde corrigenda nostra membrana, et addendum omnino ὤπιδεωτ, *Patris mei*, post ΝΝΕΖΒΗΥΕ, *opera*.

Vers. 38.) ¹ Hunc etiam affert Tukijs totum pag. 483. Mendosus est cum in membrana, tum in Tukii libro.

² κΔΝ... ΕΡΟΙ. Collatis inter se membranæ, et Tukii lectionibus sic scribendum puto: κΔΝ ΕΤΕΤΝ ΠΙCΤΕΥΕ (vel ὤΠΠΙCΤΕΥΕ) ΕΡΟΪ ΔΝ, *et si mihi non creditis*.

³ ΕΕΙΜΕ. Tukijs δΕΙΜΕ, sed mendose.

⁴ COOYN. Ita et membrana, et Tukijs. Sed miror ægyptium Int. sic vertisse: nam primum gr. text. et Vulg. habent, *et ut credatis*: deinde ΕΙΜΕ vix differt a COOYN. Nonne ergo supervacaneum est alterutrum? *ut cognoscatis, et sciatis*. Nonne hoc est ταυτολογεῖν fere, ac βαττολογεῖν? Debebat ergo ægyptius vertere ΝΤΕΤΝ ΠΙCΤΕΥΕ, si in suo exemplari græco habebat καὶ πιστεύητε. Quod si hæc in eo deerant, ut in cod. Cant., omittenda erant omnino.

⁵ ΣΡΔΙ. Adde ex Tukio ΝΖΗΤ, *in me*.

⁶ Tukijs addit †, *sum*: quod necessarium quidem non est, sed non male additur.

Vers. 40.) ¹ Tukijs pag. 430. hæc affert. Corrigenda ibi hinc corrige.

Vers. 42.) ¹ Cum præcesserit ΜΕΝ, et græcus heic habeat δε, crediderim legendum esse $\psi\alpha\chi\epsilon \nu\iota\mu \Delta\epsilon$.

² Librarius sive ex oscitantia, sive ex incitia scripsit CPOQ.

Cap. XI. vers. 2.) ¹ ΤΕΖC, et (ut cap. seq. vers. 3.) ΤΩΖC est *ungere*. Vide Tuk. p. 489. Memph. ΘΩΖC, et ΘΔΖC.

² COB̄N (memph. COZEN) est *unguentum*. Ex hoc nomine, una cum articulo Π, efformatum est a græcis, et ex Ægypto in Græciam transportatum nomen $\phi\acute{\alpha}\gamma\delta\alpha\varsigma$, quod Hippocrates habet, ac etiam, ut a Lacrozio didici, Eubulus ab Athenæo lib. 17. cap. 13. citatus his verbis: $\phi\acute{\alpha}\gamma\delta\alpha\varsigma$. Εὐβουλος. Αἰγυπτίῳ $\phi\acute{\alpha}\gamma\delta\alpha\upsilon$ etc. Quod autem Eubulus dixit, αἰγυπτίῳ $\phi\acute{\alpha}\gamma\gamma$ -
 f

ⲭⲓⲅⲁⲛⲓ, idem est ac si diceret: *ægyptio psogen* (ΠϢΟΞΕΝ), sive, *ægyptio unguento*. Græci tamen dicebant etiam ⲭⲓⲅⲁⲛⲓ, omisso articulo Π. Vide Notas in Hesychium in ⲭⲓⲅⲁⲛⲓ. Hinc apparet literam ⲭ, qua Græci carent, aliquando saltem per literas ⲅⲃ expressam fuisse, literam vero O in græcia, imo in ipsa ægypto pronunciatam interdum fuisse per d. Itaque mirum non est si literæ d, et ω in ægypto passim etiam inter scribendum permutarentur, ut nunc quoque vidimus in ΘΩΣϢ, et ΘΔΣϢ. Consule Tukium pag. 5, et Didymum Taurinensem pag. 43. Unguentum porro a Joanne heic memoratum, quo Maria unxit pedes Jesu, non qualecunque fuisse, sed ægyptium *psagdanem*, nempe unguentum in ægypto elaboratum, conicere licet, præsertim cum sanctæ mulieres *μυροφόροι*, i. e. *unguentifera* a Græcis dictæ, in Theotociis pag. 22. vocentur ΝΙ ΣΙΟΥΙ ὤϣαι ϢΟΞΕΝ, non vero ὤϣαι ὤΥΡΟΝ: sacrum vero chrisma non ϢΟΞΕΝ, sed ΠΙ ΔΓΙΟΝ ὤϣΥΡΟΝ appelletur in *Ordine Ecclesiæ Alexandrinæ* apud Assemanum Codic. Liturgici lib. 3. pag. 82.

³ ΔϢΒΕΤ, *extersit*. ΒΕΤ, ac ΒΩΤ, et ϣΩΤΕ: *memph. q̄ET, ac ϣΩΤ, extergere*.

⁴ ΒΩ, *memph. ϣΩ, capillus, coma*. Quin etiam in thebaico Textu ϣΩI legitur apud Tukium p. 488. Hanc ipsam litterarum Β, ϣ permutationem videmus in ϢΠΝΟΒΡΕ, et ϢΠΝΟϣΡΕ, in ΒΕI et ϣΕI, etc. Itaque in epistola mystica S. Pachonii ad Syrum ægyptiace scripta ubi S. Hieronymus vertit: *quæque vocantur ægyptiace literæ Bei, et Thei*, ibi videtur *Bei* quidem esse litera ϣ, *Thei* vero (nisi scribendum sit *Tei*) esse litera sive nexus Τ. Quod ut magis confirmetur, animadvertendum est, S. Pachonii epistolas non ex ægyptiaco exemplari Latine redditas a Hieronymo fuisse, sed ex græca interpretatione: in qua scriptum sine dubio erat βα. Græca autem litera Β græco ore prolata proxime accessisse videtur ad sonum ægyptiæ literæ ϣ: adeo ut sonaret fere utraque ut litera v consonans Latinorum.

Vers. 3.) ¹ Suam heic quoque incitiam prodit librarius, scribens Π pro Τ. Scribe: ΕΙϢΗΗΤΕ ϣϣΩΝΕ, *ecce agrotat*.

Vers. 5.) ¹ ὤΔΠΔ. Gr. text. non habet, sed habet Vulg. ut ægyptius.

Vers. 7.) ¹ ὤΝΝϢΟϢ. Mendum, ut puto. Scribe, ὤΝΝϢΩϢ, *post hac*, ut mox vers. 11. Idem est ac ὤΝΝϢΔ ΝΔI, et ὤΝΝϢΔ ΠΔI, *post hoc*.

λδ

- ρδββΗ¹. ΤΕΝΟΥ ΕΡΕ ΝΙΟΥΔΑΙ ΥΠΕ ΝCα ΖΙΩΝΕ ΕΡΟΚ
v. 9. ΔΥΩ ΟΝ ΚΝΑΒΩΚ ΕΜΑΥ • ΔΦΟΥΩΥΒ ΝΟΙ ΙC ΠΕΧΔΥ
ΧΕ ΜΗ ΜΝ ΜΝΤ CΝΟΟΥCΕΝΟΥΝΟΥ ΖΥΠΕ ΖΟΥΟΥ • ΕΥ-
ΔΝΟΥΔ ΜΟΟΥΕ ΖΥΠΕ ΖΟΥΟΥ ΜΕΦΔΙΧΙΟΥ¹ • ΔΕ ΦΝΑΥ
v. 10. ΕΠΟΥΘΕΙΝ ΜΠΙΚΟCΜΟC². ΕΡΩΔΝΟΥΔ ΔΕ ΜΟΟΥΕ ΖΝ
ΤΕΥΩΗ • ΥΔΦΔΙΧΙΟΥ • ΧΕ ΜΠΟΥΘΕΙΝ ΥΟΟΠ ΑΝ ΖΡΔΙ
v. 11. ΝΖΗΤΥ • ΝΑΙ ΔΥΧΟΥΟΥ • ΜΝCΩC • ΠΕΧΔΥ ΝΑΥ ΧΕ
ΛΑΖΑΡΟC ΠΕΝΩΥΒΗΡ ΔΦΝΚΟΤΚ¹ ΔΛΛΔ ΤΝΑΒΩΚ ΧΕ-
v. 12. ΚΑC ΕΙΕΤΟΥΝΟCΥ • ΠΕΧΔΥ ΘΕ ΝΑΥ ΝΟΙ ΜΜΑΘΗΤΗC
v. 13. ΧΕ ΠΧΟΕΙC ΕΥΧΕ ΝΤΑΦΝΚΟΤΚ ΦΝΑΤΩΟΥΝ¹. ΝΤΔ
ΙC ΔΕ ΧΟΟC ΠΕ ΕΤΒΕ ΠΕΦΜΟΥ ΝΗ ΔΕ ΔΥΜΕΥΕ ΧΕ
v. 14. ΕΦΧΕ ΠΕΝΚΟΤΚ¹ ΜΠΩΒΩ² • ΤΟΤΕ ΘΕ ΔΙC ΧΟΟC
v. 15. ΝΑΥ ΖΝ ΟΥΠΑΡΗCΙΔ ΧΕ ΛΑΖΑΡΟC ΔΦΜΟΥ • ΔΥΩ ΤΡΔ-
ΥΕ ΕΤΒΕ ΤΗΥΤΝ ΧΕΚΑC ΕΤΕΤΝΑΠΙCΤΕΥΕ¹. ΧΕ ΝΕΙ
v. 16. ΜΜΔΥ ΔΝ ΠΕ • ΔΛΛΔ ΜΑΡΟΝ ΥΑΡΟΥ • ΠΕΧΕ ΘΩ-
ΜΑC • ΠΕΝΩΔΥΜΟΥΤΕ ΕΡΟΥ ΧΕ ΔΙΔΥΜΟC ΝΝΕΦΥ-
ΒΗΡΜΑΘΗΤΗC • ΧΕ ΜΑΡΟΝ ΖΩΩΝ ΧΕ ΕΝΕΜΟΥ ΝΜ-
v. 17. ΜΔΥ • ΝΤΕΡΕΦΕΙ¹ ΘΕ ΝΟΙ ΙC ΔΥΖΕ ΕΡΟΥ ΕΠΕΦΥΤΟΥ
v. 18. ΠΕ ΕΦΖΜΠΤΑΦΟC • ΒΗΘΑΝΙΔ ΔΕ ΝΕCΖΗΝ ΕΖΟΥΝ ΕΘΙ-
v. 19. ΛΗΩ • ΝΔ¹ ΜΝΤΗ ΝCΔΔΔΙΟΝ². ΟΥΜΗΗΥΕ ΔΕ ΕΒΟΛ-
ΖΝ ΝΙΟΥΔΑΙ¹ ΝΕΔΥΕΙ ΠΕ ΥΔ ΜΑΡΘΑ ΜΝ ΜΑΡΙΑ ΧΕ
v. 20. ΕΥΕCΛΩΛΟΥ¹ ΕΤΒΕ ΠΕΥCΟΝ • ΜΑΡΘΑ ΘΕ ΝΤΕΡΕC-
CΩΤΥ ΧΕ ΙC ΝΗΥ • ΔCΕΙ ΕΒΟΛΖΗΤΥ • ΜΑΡΙΑ ΔΕ ΝΕC-
v. 21. ΖΜΟΟC ΠΕ ΖΜΠΗ • ΠΕΧΕ ΜΑΡΘΑ ΘΕ ΝΙC ΧΕ ΠΧΟΕΙC
v. 22. ΕΝΕΚ ΜΠΙΜΔ¹ ΝΕΡΕ ΠΑCΟΝ ΝΑΜΟΥ ΔΝ ΠΕ • ΔΛΛΔ
ΤΕΝΟΥ ΟΝ ΤCΟΥΝ ΧΕ ΖΩΒ ΝΙΜ ΕΤΕΚΝΑΔΙΤΕΙ Μ-
v. 23. ΜΟΥ ΝΤΕΠΝΟΥΤΕ ΠΝΟΥΤΕ ΝΑΤΑΔΥ ΝΑΚ • ΠΕΧΕ ΙC
v. 24. ΝΑC ΧΕ ΠΟΥCΟΝ ΝΑΤΩΟΥΝΥ • ΠΕΧΕ ΜΑΡΘΑ ΝΔΥ
ΧΕ ΤCΟΥΝ ΧΕ ΦΝΑΤΩΟΥΝ¹ ΖΝ ΤΑΝCΤΑCΙC ΖΜΠ-
v. 25. ΖΔΕ ΝΖΟΥΟΥ • ΠΕΧΕ • ΙC ΝΑC ΧΕ ΔΝΟΚ ΠΕ ΤΑΝCΤΑ-
CΙC • ΔΥΩ ΠΩΝΖ • ΠΕΤΠΙCΤΕΥΕ ΕΡΟΙ ΚΑΝ ΕΦΥΔΝ ΜΟΥ.
v. 26. ΦΝΔΩΝΖ • ΔΥΩ ΟΥΟΝ ΝΙΜ ΕΤΟΝΖ¹ ΕΤΠΙC

A D N O T A T I O N E S .

Vers. 8.)¹ ρδββΗ. Mendose, ut puto. Malim ρδββΙ.
Librarius tamen scripsit potius ρδββΗ, quam ρδββΗ, ne quid
dissimulem. Tukius vero pag. 505. habet ρδββΕΙ. Hujusmodi
autem scripturæ vitia non thebaicæ dialecto tribuenda esse pu-
to, sed librariorum inscitia. Aspiratio vero 2 heic thebaicæ
f 2 con-

consuetudinis est, et pro spiritu græcorum aspero apponitur.

Vers. 9.) ¹ ΖΙΞΡΟΠ, *offendere (inciampare)*. Memph. ΒΙΒΡΟΠ.

² Scribe, ἈΠΕΪΚΟCΜΟC, *hujus mundi*.

Vers. 11.) ¹ ΔΦΝΚΟΤΚ, *dormivit (s' è addormentato)*. Gr. item præt. κεκοιμηται. Vulg. dormit. Egregie: hic enim est sensus, quidquid sit de grammatico tempore.

Vers. 12.) ¹ ΦΝΑΤΩΟΥΝ. An scribendum ΦΝΑΤΩΟΥΝῶ *resurget?* Vide verss. 23, et 24. Gr. et Vulg. paulo aliter: σωθήσεται, *salvus erit*.

Vers. 13.) ¹ Nisi librarium haberemus parum diligentem, nihil heic suspicarer omissum: nam ΕΤΒΕ potest ex superioribus subintelligi. Sed clarior esset locus, si legeremus: ΕΦΞΕ ΕΤΒΕ ΠΕΝΚΟΤΚ.

² ἈΠΩΒΩ *somni*. Gr. quoque et Vulg. τὸ ὕπνῳ, *somni*. Ceterum ΩΒΩ *oblivionem* etiam valet.

Vers. 15.) ¹ ΕΤΕΝΑΠΙCΤΕΥΕ. Lectio suspecta: sed in Tukii Rudimentis talia occurrunt: sic pag. 548. legimus, ΞΕΚΑC ΕΤΕΝΑΧΩΩΡΕ ΕΒΟΛ, *ut dispergamini*. Lege ergo et heic ut habet codex, nisi magis placeat, ΕΤΕΝ ΠΙCΤΕΥΕ, *credatis*: vel ΕΤΕΝ ΝΑΠΙCΤΕΥΕ.

Vers. 17.) ¹ Hic vers. affertur a Tukio pag. 118. Typographi errata ibi hinc emenda.

Vers. 18.) ¹ Notanda particula Nd hoc sensu accepta, ὥς, *quasi, fere, circiter*. Memphitæ dicunt Ndγ.

² ΝCΔΔΙΟΝ. Scribe ΝCΤΔΙΟΝ, *stadiis*. Ita scripsisset, ut reor, superioris codicis exscriptor utpote accuratior, atque antiquior: sic etiam scribitur in Theotociis p. 174. Sed quia ægyptii literæ Τ pronunciationem corruperant, ad Δ illam redigentes (ut hodie quoque faciunt sæpius cum ipsi, tum græci), iccirco librarius noster etiam in scriptura heic posuit Δ pro Τ. Memphitica vicissim Psalmorum editio pro Δ habet Τ psalmo 72. vers. 18. pag. 207. Ibi enim cum græca versio habeat τὰς δολιότητας, memphiticus Interpres vocabulo græco a latinis etiam adoptato δόλος, *dolus*, uti maluit: quod ut abstractum nomen evaderet, particulam inseparabilem ΜΕΤ de more addidit, atque ita effecit ΜΕΤΔΟΛΟC, i. e. *dolositas*, ut sic dicam: librarii vero scripserunt ΜΕΤΟΛΟC, sive, ut est apud Lacrozium, ΜΕΤΤΟΛΟC. Ex libris in Auctores minus antiquos hanc manasse licentiam apparet ex Theotociis pag. 51. Ibi enim cantici acrostichi quartus versiculus cum a litera Δ incipere debeat, sic

sic exorditur: ΔΕΚΜΕΤΔΓΔΘΟC, i. e. *sua bonitas*. Scribendum autem fuisset ΤΕΚΜΕΤΔΓΔΘΟC: sed necessitati cedens cantici auctor poetica, ut sic dicam, licentia eo modo scripsit, quo, nisi coactus fuisset, nunquam scripsisset. Eadem licentia, eademque ob causam alterius cantici auctor pag. 79. dixit ἄδ-ρωΟΥΤ pro ΚΟΜΑΡΩΟΥΤ, *benedictus es*: quod nisi necessitas excusaret, intolerandum videretur.

Vers. 19.) ¹ *Ut consolarentur eas*. Theb. ἑλᾶσῶλ, et, ut vers. 31, COΛᾶλ, valet *consolari*. Vide etiam Tukium pag. 407. Memph. valet *ornare, disponere*, et in Theotociis valet etiam *consolari*.

Vers. 21.) ¹ ἄπιμα. Scribe ἄπεϊμα, *heic* (qui), *hoc in loco*.

Vers. 24.) En rursus ΚΝΑΤΩΟΥΝ. Malim ΚΝΑΤΩΟΥΝῆ, ut vers. proxime superiore.

Vers. 26.) ¹ ΕΤΟΝ2. Paulo ante ΚΝΑΩΝ2, *vivet*. Memphitz etiam scribunt ΩΝῆ, et ΟΝῆ.

Pagina VII.

ΙΩΔΝΝΗC

λ ε

- ΤΕΥΕ ΕΡΟΙ-ΝΚΝΑΜΟΥ ΔΝ ὡΔΕΝΕ2 • ΤΕΠΙCΤΕΥΕ ΕΠΑΙ-
v. 27. ΠΕΧΔC ΝΑΨ ΧΕ CΕ ΠΧΘΕΙC ΔΝΟΚ ἑΠΙCΤΕΥΕ¹. ΧΕ
ΝΤΟΚ ΠΕ ΠΕΧῶ² • ΠΨΗΡΕ ΜΠΝΟΥΤΕ³ ΠΕΤΙΝΗΥ ΕΠΚΟC-
v. 28. ΜΟC ΔΥΩ ΝΤΕΡΕCΩΤΜ¹ ΕΝΔΙ ΔCΒΩΚ ΔCΜΟΥΤΕ Ε-
ΤΕCCONΕ ΜΑΡΙΔ ΕCΧΩΜΜΟC ΝΔC ΝΧΙΟΥΕ-ΧΕ ΔΠ-
v. 29. CΔ2 ΕΙ² ΔΥΩ ΚΜΟΥΤΕ ΕΡΟ • ΝΤΟC ΔΕ ΝΤΕΡΕC CΩΤΜ
v. 30. ΔCΤΩΟΥΝC-2Ν ΟΥΘΕΠΗ-ΔCΕΙ ΕΒΟΛ-ΨΑΡΟΥ-ΙC ΔΕ²
ΝΕΜΠΑΤΕΨΕΙ-Ε2ΟΥΝ ΕΠΐΜΕ ΑΛΛΑ-Εΐ² ΝΕΨᾶΠΜΑ
v. 31. ΝΤΑΜΑΡΘΑ ΤΩΜΝΤ³ ΕΡΟΥ Ν2ΗΤΨ • ΝΙΟΥΔΔΙ¹ ΘΕ ΕΤ2Μ-
ΠΗΙ ΝΜΜΔC-ΔΥΩ ΕΤCΟΛᾶλ ΜΜΟC ΝΤΕΡΟΥΝΔΥ Ε-
ΜΑΡΙΔ ΧΕ ΔCΤΩΟΥΝC 2Ν ΟΥΘΕΠΗ ΔCΕΙ ΕΒΟΛ ΔΥΟ-
ΥΔ2ΟΥ ΝCΩC-ΕΥΧΩΜΜΟC ΧΕ ΕCΝΑΒΩΚ ΕΒΟΛ-ΕΠ-
v. 32. ΤΔΦΟC-ΕCΕΡΙΜΕ² ΜΜΑΥ³. ΜΑΡΙΔ ΘΕ ΝΤΕΡΕCΕΙ ΕΒΟΛ
ΕΠΜΑ ΕΝΕΡΕΙC Ν2ΗΤΨ-ΔΥΩ ΔCΝΔΥ ΕΡΟΥ-ΔCΝΟΧC¹
2Δ ΝΕΨΟΥΕΡΗΤΕ • ΕCΧΩΜΜΟC ΝΔΨ • ΧΕ ΠΧΘΕΙC ΕΝΕΚ
v. 33. ΜΠΜΑ² ΝΕΡΕΠΑCΟΝ ΝΑΜΟΥ³ ΙC ΘΕ ΝΤΕΡΕΨ ΝΔΥ Ε-
ΡΟC ΕCΡΙΜΕ ΔΥΩ ΝΙΟΥΔΔΙ¹ ΝΤΑΥΕΙ ΝΜΜΔC ΕΥΡΙΜΕ
v. 34. ΔΨΨΤΟΡΤΡ². 2ΜΠΕΠῆᾶ³. ΝΘΕ ΝΝΕΤΟΟΤ⁴ ΔΥΩ ΠΕ-
ΧΔΨ ΧΕ ΝΤΑΤΕΤΝΚΔΔΨ ΤΩΝ • ΠΕΧΔΥ ΝΔΨ ΧΕ ΠΧΘ-
v. 35. ΕΙC ΑΜΟΥ ΝΓ ΝΔΥ-ΔΨΐΜΕ ΝΘΙ ΙC • ΝΕΥΧΩ ΘΕ Μ-
v. 36. ΜΟC ΝΘΙ ΝΙΟΥΔΔΙ • ΧΕ ΔΝΔΥ ΕΘΕΕΝΕΨΜΕ ΜΟΥ²
2ΟΙ-

- v. 37. ΣΟΪΝΕ ΔΕ ΝΖΗΤΟΥ· ΠΕΧΔΥ· ΧΕ ΠΔΙ ΕΝΤΔΥ· ΟΥΩΝ
 ΝΝΒΔΛ ΜΠΒΛΛΕ· ΕΙΕ ΝΕ ΜΝΘΟΜ ΜΜΟΦ ΕΤΑΤΤΕΠΑΙ
 v. 38. ΜΟΥ· ΙΘ ΘΕ ΟΝ ΕΦΟΟΤ ΖΡΔΙ ΝΖΗΤΥ ΔΦΕΙ ΕΠΤΑΦΟC·
 v. 39. ΝΕΥCΠΗΛΔΙΟΝ ΔΕ ΠΕ ΕΡΕ ΟΥΩΝΕ ΖΙΡΩΥ· ΠΕΧΕ ΙΘ
 ΝΔΥ ΧΕ ΦΙ ΠΩΝΕ ΜΜΔΥ· ΠΕΧΕ ΜΑΡΘΑ ΝΔΥ ΤΩ-
 ΝΕ ΜΠΕΝΤΔΥΜΟΥ ΧΕ ΠΧΟΕΙC ΗΔΗ ΔΦΡCΤΟΙ· ΠΕΦ-
 v. 40. ΥΤΟΟΥ ΓΑΡ ΠΕ· ΠΕΧΕ ΙΘ ΝΔC ΧΕ ΜΠΙΧΟΟC¹ ΝΕ ΧΕ
 v. 41. ΕΡΩΑΝΠΙCΤΕΥΕ ΤΕΝΔΝΔΥ ΕΠΕΘΟΥ ΜΠΝΟΥΤΕ· ΔΥΦΙ
 ΠΩΝΕ ΘΕ ΜΜΔΥ¹ ΙΘ ΔΕ ΔΥΦΙ ΝΝΕΦΒΔΛ ΕΖΡΔΙ ΕΤΠΕ².
 ΕΦΧΩΜΜΟC ΧΕ ΠΔΙΩΤ³ ΤΩΠΣΜΟΤ ΝΤΟΟΤΚ ΧΕ ΔΚ-
 v. 42. CΩΤΜ ΕΡΟΙ· ΔΝΟΚ ΔΕ ΝΕΙCΟΟΥΝ

. A D N O T A T I O N E S .

Vers. 27.) ¹ ΤΗΠΙCΤΕΥΕ, *credo*. Gr. et Vulg. *credidi*.

² Nimirum ΠΕΧΡΙCΤΟC.

³ ΜΠΝΟΥΤΕ, *Dei*. Vulg. addit, *vivi*.

Vers. 28.) ¹ Omnes librarii accurati esse debent: qui ve-
 ro divinos libros exscribunt, iis nefas est esse negligentibus.
 At noster heic initium versiculi 28. cum initio 29. intolerabili-
 ter confundit. Pro ΝΤΕΡΕC CΩΤΜ scribe heic debebat, Ν-
 ΤΕΡΕC ΧΕ, ἀπὸς, *avendo essa detto*. Perbelle autem accidit,
 ut locum a librario male habitum Tukius attulerit pag. 119,
 ex quo emendandus noster codex. Sed Tukii quoque typogra-
 phus corrigendus qui ibidem impressit ΕΛΑΡΙΑ ΤΕCΩΝΙ, cum
 legendum sit e nostra membrana ΕΤΕCΩΝΕ ΜΑΡΙΑ, *sororem*
suam Mariam.

² Gr. et Vulg. *adest*. Æg. *venit*: è *venuto*.

Vers. 30.) ¹ ΔΕ, *autem*. Ita et gr. sed Vulg. *enim*. Mil-
 lius ait, in Coptica versione heic legi, γὰρ. Sed de Memphi-
 tica eum loqui putandum est.

² ΕΤ, *adhuc*. Non est in gr. sed in Vulg. Ceterum græcam
 hanc voculam sic malim scribere ΕΤΙ.

³ ΤΩΜΝΤ, *occurrere*. Vox ignota Lacrozio, sed nota Tu-
 kio pag. 119.

Vers. 31.) ¹ ΝΙΟΥΔΔΙ. Nempe ΝΙΟΥΔΔΙ, *Judai*.

² Puto omissam fuisse a librario particulam. Itaque lego,
 ΧΕΚΔC ΕCΕΡΙΜΕ, *ut ploret*. Sic enim habent gr. et Vulg.

³ ΜΜΔΥ, *illic*. ΕΜΔΥ, *illuc*.

Vers. 32.) ¹ ΔCΝΟΧC, *ipsa procidit*. Proprie: *essa si gettò*
(ai piedi).

² Scribe, ΜΠΕΪΜΔ, aut ΜΠΔΪΜΔ.

³ Nihil muto. Sed nonne clarior esset locus, si adderetur
 saltem particula negans ΔΝ? Vers.

Vers. 33.) ¹ ΝΙΟΥΔΔΙ. Accusativus est in gr. et Vulg. Scribe igitur ΝΝΙΟΥΔΔΙ, *Judeos*.

² Gr. et Vulg. *infremuit... et turbavit se ipsum*. Sed Cod. Cant. ἐταράχθη τῷ πνεύματι ὡς ἐμβριμέμενος, *turbatus est spiritus tamquam fremens*. Codicis hujus lectionem vertit Ægyptius. Theb. ΩΤΟΡΤῚ, Memph. CΘΟΡΤΕΡ, et ΩΤΕΡΘΩΡ est *turbari*. Vid. Tuk. pag. 217.

³ Græcum nomen ΠΝΕΥΜΑ scripsit librarius per compendium, ut solent græci, et hos secuti ægyptii, nimirum ΠΝΔ, linea supra literas ΝΔ ducta.

⁴ ΝΘΕ ΝΝΕΤΟΟΤ, *instar eorum qui fremunt*. Notandum verbum ΟΟΤ, *fremere*.

Vers. 40.) ¹ ἈΠΙΧΟΟC. Scribe ἈΠΑΙΧΟΟC ΝΕ, *non dixi tibi?*

Vers. 41.) ¹ ἈΜΑΥ. Gr. text. addit: *ubi erat Mortuus (il morto) jacens*. Hæc neque in nostro Ægyptio, nec in Vulg. nec in Cod. Cant. nec in aliis leguntur.

² Gr. et Vulg. *sursum*. Æg. *in cælum*.

³ ΠΑΙΩΤ. Scribe ΠΕΙΩΤ, *Pater*, ut est in gr. et Vulg. Aut saltem, ΠΔΕΙΩΤ, *Pater mi*.

Pagina VIII.

λς

NKατδ

- ΧΕ ΚΩΤΜ ΕΡΟΙ ΝΟΥΘΕΙΩ ΝΙΜ • ΑΛΛΔ ΝΤΑΙΧΟΟC
 ΕΤΒΕ ΠΙΜΗΗΥΕ ¹ ΕΤΑΖΕΡΑΤΥ • ΧΕΚΔC • ΕΥΕΠΙCΤΕΥΕ
 v. 43. ΧΕ ΝΤΟΚ • ΠΕΝΤΑΚΤΗΝΝΟΟΥΤ • ΑΥΩ ΝΤΕΡΕΥΧΕ ΝΑΙ
 ΔΥΑΥΚΑΚ ¹ ΕΒΟΛ ΖΝ ΟΥΝΟC ΝCΜΗ • ΧΕ ΛΑΖΔΡΟC ²
 v. 44. ΑΜΟΥ ΕΒΟΛ • ΑΥΕΙ ΕΒΟΛ ΝΘΙ ΠΕΝΤΑΥΜΟΥ • ΕΥΜΗΡ
 ΝΝΕΥΟΥΕΡΗΤΕ ΜΝ ΝΕΥΘΙΧ • ΖΝ ΖΕΝΚΕΡΕΔ ¹ • ΑΥΩ ΝΕ
 ΡΕ ΠΕΥΖΟ ΜΗΡ ΝΟΥCΟΥΔΑΡΙΟΝ ² • ΠΕΧΕ ΙC ΝΑΥ ΧΕ
 v. 45. ΒΟΛ ΕΒΟΛ ΝΤΕΤΗΚΑΔΥ ΝΥΒΩΚ • ΟΥΜΗΗΥΕ ΔΕ Ε
 ΒΟΛΖΝ ΝΙΟΥΔΔΙ ΝΤΑΥΕΙ ΩΔΑΡΙΑ • ΝΤΕΡΟΥΝΑΥ ΕΠΕΝ
 v. 46. ΤΑΥΑΔΥ ¹ ΑΥΠΙCΤΕΥΕ ΕΡΟΥ • ΖΟΙΝΕ ΔΕ ΕΒΟΛΝΖΗΤΟΥ ΑΥ
 ΒΩΚ ΩΔ ΝΕΦΑΡΙCΔΙΟC • ΑΥΤΑΜΟΟΥ ΕΝΕΝΤΑ ΙC ΔΑΥ.
 v. 47. ΝΑΡΧΙΕΡΕΥC ΔΕ ΜΝ ΝΕΦΑΡΙCΔΙΟC • ΑΥCΩΟΥC ¹ ΕΖΟ
 ΥΝ ΕΠCΥΝΖΕΔΡΙΟΝ • ΑΥΩ ΠΕΧΔΥ ΧΕ ΟΥ ΠΕΤΗΝΑΔΥ
 v. 48. ΧΕ ΠΕΙ ΡΩΜΕ ΕΡ ΖΔΖ ΜΜΔΕΙΝ • ΕΝΩΔΝ ¹ ΚΑΔΥ ΝΤΕΙ
 ΖΕ • ΟΥΟΝ ΝΙΜ ΝΑΠΙCΤΕΥΕ ΕΡΟΥ • ΑΥΩ ΝCΕΕΙ ΝΘΙ
 ΝΕΖΡΩΜΔΙΟC • ΝCΕΥΙ ΝΤΟΟΤΗ ΜΠΝΔ • ΑΥΩ ΠΕΝΖΕ
 v. 49. ΘΝΟC • ΟΥΔ ΔΕ ΕΒΟΛ ΝΖΗΤΟΥ • ΧΕ ΚΑΙΦΑC • ΕΠΑΡΧΙΕ
 ΡΕΥC ΠΕ ΝΤΕΡΟΜΠΕ ΕΤΜΔΥ • ΠΕΧΔΥ ² ΧΕ ΝΤΩΤΗ
 ΝΤΕ-

- v. 50. NTETN ³ COOYN ΔN NΛddY - OYΔE NTETNΛOΓIZE ΔN
 XE CPNOQPE ² NAN XEKAC • EPÉ ³ OYPOWE - NOYWT
 MOY 2Δ ΠΛdOC • AYW NTETNΠZEΘNOC THΓQ ZE E.
 v. 51. BOΛ - NTdQXE ΠdI ΔE ΔN 2APOC MAdAQ ¹ ΔΛΛΔ E.
 ΠAPXIEPEYC ΠE NTepOYΠE ETMMAY dQΠPOΦHTEPÉ
 v. 52. XE EPÉ ² IC NAMOY 2Δ ΠZEΘNOC • AYW 2Δ ΠZEΘNOC
 ΔN MMATE ΔΛΛΔ XEKAC ON NYHPE MΠNOYTE • ET.
 v. 53. XOPE EBOΛ eφECOOYZOY EYMA NOYWT • XIN - ΠE-
 ZOY ETMMAY • AYXWYOXNE XEKAC EYEMOYOT M.
 v. 54. MOY: — IC ΔE EQMOOYE ΔN ΠE 2N OYΠAPPHCId 2N
 TOPYΔId • ΔΛΛΔ dQBOK EBOΛ 2MΠM ETMMAY E-
 TEXWPA ET2HN ETEPHMOOC • EYΠOΛIC EYMOYTE E-
 POC XE EΦPAIM • dQYWPTE MMAY MN NEQMAΘHTHC •
 v. 55. NEQ2HN ¹ ΔE EZOYN NOI ΠΠdCXΔ NMIOYΔdI - AYW
 dYMHNYE ² BOK EPdI EΘIdH • EBOΛ2NTEXWPA •
 2dΘH

A D N O T A T I O N E S.

Vers. 42.) ¹ ΠMHHWE. Hoc non Thebaicum est, sed Memphiticum. Scribe, ΠMHHWE, *turbam*: aut saltem ΠEIMHHWE, *hanc turbam*.

Vers. 43.) ¹ Verbum XICYKAK EBOΛ, *clamare*, ter vidimus in primo Fragm. XX. 30, et XX. 31, et XXI. 9. Idem videbis apud Tukium pag. 53, et alibi, et in Actis S. Coluthi pag. 87. Sed in secundo hocce Fragm. ter habemus dYKAK EBOΛ, *clamare*. Vide XII. 13, et XII. 44. Id quoque indicio est hunc Interpretem alium ab illo esse. Verbum autem dYKAK vide etiam apud Tukium pag. 264. Inferius rursum vidimus Fragm. XI. pag. 263.

² ΛdZAPOC. Tukius p. 14. pauca hæc verba Thebaice afferens habet ΛdZAPE. Nihil tamen hac de causa heic mutaverim. In Actis quoque S. Coluthi pag. 84. legitur KOLOYΘOC, vocandi casu: o *Coluthe*.

Vers. 44.) ¹ KEPed. Vox græca a librario, non ab Ægyptio Interprete corrupta. Gr. text. habet κεγιδε, *institis*. emenda igitur, et sine hæsitatione scribe KEIPId. Inelegans, multoque recentior, sed vetusta tamen manus deformi caractere scripsit in margine KH, ut indicaret scribendum esse KHPId. Sed emendatione indiget emendatio. Adjecit: TKYPIΔ NCION, respiciens, ut opinor, postremos capituli 2. Isaix versiculos: sed pejus peccavit scribens KYPIΔ pro KEIPId.

² NOYCOYΔdPION. Vox e Latio in Græciam, e Græcia in xgy.

in ægyptum transportata, quam heic habet textus græcus. De *Sudario* docte ut solet, Mazochius in *Spicilegio*. Alia quoque non pauca vocabula ex Latio in ægyptum venerunt, postquam hac Romani potiti sunt, ut recte monet Kircherus in *Prodiomo* pag. 179, et nos videbimus *Fragm. VII*, et alibi.

Vers. 45.) ¹ Gr. et Vulg. addunt, *Jesus*. Æg. omittit.

Vers. 46.) ¹ Hunc vers. affert Tukijs pag. 429. emendate.

Vers. 47.) ¹ *σωοτε*, congregare. Cum suffixis, *σοοτε*, ut vers. 52.

Vers. 48.) ¹ Hujus vers. initium affert Tukijs pag. 317. ubi pro *ενωδν* legitur *νωδν*, minus bene, ut puto: nam litera *ε* non debet heic esse quasi muta.

Vers. 49.) ¹ Tukijs pag. 529. affert hunc vers. et 50. ac bonam partem 51^{mi}. Conferat lector nostrum codicem cum editione Tukii, et corrigenda corrigat.

² *πεχιδι*, dixit. Recte Tukijs addit *ΝαΥ*, *ipsis*, ut est in gr. et Vulg.

³ *ντεν*. Apud Tuk. minus bene *τεν*.

Vers. 50.) ¹ *λογιζε*. Gr. text. *διαλογιζεσθε*. Sed Cod. Cant. *λογιζεσθε*, quem secutus est ægyptius.

² *εφνοφρε*, *συμφερα*, *expedit*. Tukijs bis hæc afferens pag. 529, et 600. habet *εφνοβρε*.

³ *κεκδc επε*. Tukijs hæc tertio citat pag. 124, ubi locus a typographi erratis expurgandus ex nostro codice. Recte tamen ibi scribitur *επε*, pro quo pagg. 529, et 600. perperam *ντε*, omisso *κεκδc*.

Vers. 51.) ¹ *μαυδαυ*. Ap. Tuk. pag. 529. typographus perperam *μαδαυ*.

² *κε επε*. Apud Tuk. pag. 600: *κε ενερε*.

Vers. 52.) ¹ Hæc affert Tukijs partim pag. 600, partim pag. 124.

Vers. 54.) *2ν τοϋδαδ*, in *Judæa*. Gr. et Vulg. *εν τοις ιουδαϊσις*, apud *Judæos*.

Vers. 55.) ¹ Hic vers. affertur a Tukio pag. 428. ubi *νιοϋδαδ* non recte pro *ννιοϋδαδ*.

² *αυμνηυε*. Num, *αμνηυε*? At potest et illud recte dici pro *δοϋμνηυε*.

Pagina IX.

ΙΩΔΝΝΗC

λζ

- v. 56. $\mu\pi\pi\alpha\sigma\chi\alpha$ $\chi\epsilon\kappa\alpha\varsigma$ $\epsilon\gamma\epsilon\tau\beta\beta\omicron\omicron\gamma$ · $\nu\epsilon\gamma\omega\iota\eta\epsilon$ ¹ $\beta\epsilon$ $\pi\epsilon$ $\nu\alpha$
 $\iota\varsigma$ · $\alpha\gamma\omega$ $\nu\epsilon\gamma\chi\omega\mu\mu\omicron\varsigma$ $\nu\eta\epsilon\gamma\epsilon\rho\eta\gamma$ $\epsilon\gamma\alpha\varsigma\epsilon\rho\alpha\tau\omicron\gamma$ ² $\gamma\mu$ ·
 $\pi\rho\pi\epsilon$ $\chi\epsilon$ $\omicron\gamma$ $\pi\epsilon\tau\varsigma\Delta\omicron\Gamma\iota$ ³ $\nu\eta\tau\eta$ $\chi\epsilon$ $\nu\eta\eta\eta\gamma$ $\alpha\eta$ $\epsilon\gamma\alpha\iota$
v. 57. $\epsilon\pi\omega\alpha$ · $\nu\alpha\rho\chi\iota\epsilon\rho\epsilon\gamma\varsigma$ ¹ $\Delta\epsilon$ $\mu\eta$ $\nu\epsilon\phi\alpha\rho\iota\varsigma\varsigma\alpha\iota\omicron\varsigma$ · $\nu\epsilon\alpha\gamma\tau$
 $\nu\omicron\gamma\epsilon\tau\omicron\lambda\eta$ · $\chi\epsilon\kappa\alpha\varsigma$ $\epsilon\rho\omega\alpha\eta\omicron\gamma\alpha$ $\epsilon\iota\mu\epsilon$ $\chi\epsilon\phi\tau\omega\eta$ ϵ ·
xii. $\gamma\epsilon\tau\alpha\mu\omicron\omicron\gamma$ $\chi\epsilon\kappa\alpha\varsigma$ $\epsilon\gamma\epsilon\delta\omicron\pi\eta$: — $\iota\varsigma$ $\beta\epsilon$ $\gamma\alpha\theta\eta$ $\nu\alpha\omicron\omicron\gamma$
 $\nu\gamma\omicron\omicron\gamma$ $\mu\pi\pi\alpha\sigma\chi\alpha$ · $\alpha\phi\epsilon\iota$ $\epsilon\beta\eta\theta\alpha\eta\iota\alpha$ $\pi\mu\alpha$ $\epsilon\eta\epsilon\rho\epsilon$ $\lambda\alpha$ ·
 $\gamma\alpha\rho\omicron\varsigma$ ¹ $\mu\mu\omicron\gamma$ $\pi\epsilon\eta\tau\alpha$ $\iota\varsigma$ $\tau\omicron\gamma\eta\omicron\varsigma\gamma$ · $\epsilon\beta\omicron\lambda\gamma\eta$ $\nu\epsilon\tau\mu\omicron$ ·
v. 2. $\omicron\gamma\tau$ · $\alpha\gamma\epsilon\iota\rho\epsilon$ $\beta\epsilon$ $\nu\alpha\gamma$ $\nu\omicron\gamma\Delta\iota\pi\eta\eta\eta\eta$ ¹ $\mu\pi\mu\alpha$ $\epsilon\tau\mu\mu\alpha\gamma$
 $\alpha\gamma\omega$ $\nu\epsilon\rho\epsilon$ $\mu\alpha\rho\theta\alpha$ $\Delta\iota\alpha\kappa\omicron\eta\epsilon\iota$ · $\lambda\alpha\gamma\alpha\rho\omicron\varsigma$ $\beta\epsilon$ $\nu\epsilon$ $\omicron\gamma\alpha$ $\pi\epsilon$
v. 3. $\nu\eta\epsilon\tau\eta\eta\chi$ ² $\nu\mu\mu\alpha\gamma$ · $\mu\alpha\rho\iota\alpha$ $\Delta\epsilon$ $\alpha\varsigma\chi\iota$ $\nu\omicron\gamma\lambda\iota\tau\rho\alpha$ ¹ ν ·
 $\varsigma\omicron\beta\eta$ $\nu\alpha\rho\tau\omicron\varsigma$ $\mu\pi\iota\varsigma\tau\iota\kappa\eta$ · $\epsilon\eta\alpha\omega\epsilon\varsigma\omicron\gamma\eta\eta\tau\varsigma$ ² $\alpha\varsigma\tau\omega\gamma\varsigma$
 $\nu\eta\omicron\gamma\epsilon\rho\eta\tau\epsilon$ $\eta\iota\varsigma$ · $\alpha\gamma\omega$ $\alpha\varsigma\phi\omega\tau\epsilon$ ³ $\nu\eta\epsilon\phi\omicron\gamma\epsilon\rho\eta\tau\epsilon$ $\gamma\mu\pi$ ·
 $\beta\omega$ $\nu\tau\epsilon\varsigma\alpha\pi\epsilon$ ⁴ $\alpha\pi\eta\iota$ $\Delta\epsilon$ $\mu\omicron\gamma\varsigma$ $\epsilon\beta\omicron\lambda\gamma\mu\pi\epsilon\tau\omicron\iota$ ¹ $\mu\pi$ ·
v. 4. $\varsigma\omicron\beta\eta$ · $\pi\epsilon\chi\epsilon$ $\iota\omicron\gamma\gamma\alpha\varsigma$ $\pi\epsilon\varsigma\kappa\alpha\rho\iota\omega\tau\eta\varsigma$ ¹ · $\omicron\gamma$ ² $\epsilon\beta\omicron\lambda\gamma\eta$
v. 5. $\nu\epsilon\phi\mu\alpha\theta\eta\tau\eta\varsigma$ · $\pi\epsilon\tau\eta\alpha\pi\alpha\rho\alpha\Delta\iota\delta\omicron\gamma$ $\mu\mu\omicron\gamma$ $\chi\epsilon$ $\epsilon\tau\beta\epsilon\omicron\gamma$
 $\mu\pi\omicron\gamma\tau$ $\mu\pi\epsilon\iota\varsigma\omicron\beta\eta$ $\epsilon\beta\omicron\lambda$ $\gamma\alpha$ $\omega\mu\tau\omega\epsilon$ $\nu\alpha\tau\epsilon\epsilon\rho\epsilon$ $\nu\varsigma\epsilon$ ·
v. 6. $\tau\alpha\alpha\gamma$ $\nu\eta\gamma\eta\kappa\epsilon$ · $\nu\tau\alpha\gamma\chi\epsilon$ ¹ $\pi\alpha\iota$ $\Delta\epsilon$ $\epsilon\beta\omicron\lambda$ $\alpha\eta$ $\chi\epsilon$ $\pi\epsilon\phi$ ·
 $\rho\omicron\omicron\gamma\omega$ $\pi\epsilon$ $\gamma\alpha$ $\nu\gamma\eta\kappa\epsilon$ · $\alpha\lambda\lambda\alpha$ $\chi\epsilon$ $\nu\epsilon\gamma\rho\epsilon\gamma\chi\iota\omicron\gamma\epsilon$ $\pi\epsilon$ ·
 $\alpha\gamma\omega$ $\epsilon\rho\epsilon$ $\pi\epsilon\rho\lambda\omicron\varsigma\omicron\gamma\omicron\mu\omicron\eta$ ² $\nu\tau\omicron\omicron\tau\gamma$ ³ $\nu\epsilon\phi\gamma\omega\beta\tau$ ⁴ $\nu\eta\epsilon$ ·
v. 7. $\tau\omicron\gamma\eta\eta\chi\epsilon$ ¹ $\mu\mu\omicron\gamma$ $\epsilon\rho\omicron\gamma$ · $\pi\epsilon\chi\alpha\gamma$ $\beta\epsilon$ $\omicron\eta$ $\nu\omicron\beta\iota$ $\iota\varsigma$ ·
 $\chi\epsilon$ $\alpha\lambda\omega\tau\eta$ ¹ $\gamma\alpha\rho\omicron\varsigma$ · $\chi\epsilon$ $\epsilon\varsigma\epsilon\gamma\alpha\rho\epsilon\varsigma$ ² $\epsilon\rho\omicron\gamma$ $\epsilon\pi\epsilon\gamma\omicron\gamma$
v. 8. $\nu\tau\alpha\iota\kappa\alpha\iota\varsigma\epsilon$ ³ $\nu\gamma\eta\kappa\epsilon$ ¹ $\gamma\alpha\rho$ $\nu\mu\mu\eta\tau\eta$ $\nu\omicron\gamma\omicron\epsilon\iota\omega$ $\nu\mu$
v. 9. $\alpha\eta\omicron\kappa$ $\Delta\epsilon$ $\nu\tau$ ² $\nu\mu\mu\eta\tau\eta$ $\alpha\eta$ $\nu\omicron\gamma\omicron\epsilon\iota\omega$ $\nu\mu$ · $\omicron\gamma\mu\eta$ ·
 $\eta\omega\epsilon$ $\Delta\epsilon$ $\epsilon\eta\alpha\omega\omega\gamma$ $\epsilon\beta\omicron\lambda\gamma\eta$ $\nu\iota\omicron\gamma\gamma\alpha\iota$ $\alpha\gamma\epsilon\iota\mu\epsilon$ $\chi\epsilon$ $\gamma\mu$ ·
 $\mu\alpha\gamma$ $\alpha\gamma\omega$ $\alpha\gamma\epsilon\iota$ $\epsilon\tau\beta\epsilon$ $\iota\varsigma$ $\alpha\eta$ $\mu\mu\alpha\tau\epsilon$ · $\alpha\lambda\lambda\alpha$ $\chi\epsilon\kappa\alpha\varsigma$
 $\omicron\eta$ $\epsilon\gamma\epsilon\eta\alpha\gamma$ · $\epsilon\lambda\alpha\gamma\alpha\rho\omicron\varsigma$ $\pi\epsilon\eta\tau\alpha\gamma\tau\omicron\gamma\eta\eta\chi$ $\epsilon\beta\omicron\lambda\gamma\eta$ ν ·
v. 10. $\epsilon\tau\mu\omicron\omicron\gamma\tau$ · $\alpha\gamma\chi\iota\omega\chi\eta\epsilon$ $\beta\epsilon$ $\nu\omicron\beta\iota$ $\nu\alpha\rho\chi\iota\epsilon\rho\epsilon\gamma\varsigma$ $\chi\epsilon\kappa\alpha\varsigma$
v. 11. $\epsilon\gamma\epsilon\mu\omicron\gamma\omicron\gamma\tau$ $\mu\pi\kappa\epsilon\lambda\alpha\gamma\alpha\rho\omicron\varsigma$ · $\chi\epsilon$ $\nu\epsilon\rho\epsilon$ $\gamma\alpha\gamma$ $\gamma\eta$ $\nu\iota\omicron\gamma$ ·
v. 12. $\gamma\alpha\iota$ $\beta\eta\kappa$ ¹ $\epsilon\tau\beta\eta\eta\tau\gamma$ $\alpha\gamma\omega$ $\epsilon\gamma\pi\iota\varsigma\tau\epsilon\rho\epsilon$ ² $\epsilon\iota\varsigma$: — $\pi\epsilon\phi$ ·
 $\rho\alpha\varsigma\tau\epsilon$ ¹ $\omicron\gamma\mu\eta$

A D N O T A T I O N E S.

Vers. 56.) ¹ Hujus vers. primam partem affert Tukius pag. 149: totum vero pag. 427, et 428.

² $\epsilon\gamma\alpha\varsigma\epsilon\rho\alpha\tau\omicron\gamma$, *stantes*. Apud Tukium pag. 149. *typographus mendose* $\epsilon\alpha\gamma\varsigma\epsilon\rho\alpha\tau\omicron\gamma$.

³ $\omicron\gamma$ $\pi\epsilon\tau\varsigma\Delta\omicron\Gamma\iota$, *quid videtur?* Ex gr. textu qui habet, $\tau\iota$ $\delta\omicron\kappa\alpha\iota$. Duo peccat exscriptor in $\Delta\omicron\Gamma\iota$: primum quod pro κ scri-

κ scripserit Γ, quæ litera locum heic habere non debet, in thebaica saltem scriptura, quidquid sit de pronuntiatione: deinde quod scripserit ι pro ει. Apud Tukium pag. 428. legitur ΔΟΚΙ. Emenda etiam ibidem ΕΡΩΡΔΙ, et scribe ΕΩΡΔΙ. Memphitæ, aut Memphitarum librarii pro κ scribunt non raro Γ. Sic in Liturgia S. Gregorii pag. 221. editionis Romanæ scriptum est ΝΙΕΞΟΡΓΙCΤΗC pro ΝΙΕΞΟΡΚΙCΤΗC, *exorcista*: sed perperam, ut opinor. Apud Tukium e contrario pro Γ scribitur κ, et quidem in textu thebaico pag. 306, ubi græca vox γωνία, *angulus*, scribitur ΚΩΝΙΔ, sed non recte.

Vers. 57. juxta gr. text.) ¹ Hic vers. affertur a Tukio pag. 317. Conferat lector. Ego in omnibus librarii nostri scripturam probo, ubi differt ab impresso, exceptis semper lineolis, quas noster omittit.

Cap. XII. vers. 1.) ¹ ΛΑΔΔΡΟC. Gr. et Vulg. et omnes codices addunt, *mortuus*. Videtur hoc omisum ab imperito librario, qui scripserit ΑΜΟΥ pro ΜΟΥ.

Vers. 2.) ¹ ΝΟΥ ΔΙΠΝΟΝ. Ex gr. textu qui habet δᾱπνον. Scribe ΝΟΥΔΕΙΠΝΟΝ, *cœnam*.

² Notandum verbum ΝΗΧ, *discumbere*, Lacrozio ignotum omnino.

Vers. 3.) ¹ Græcas voces λίτρα, νόδος, et πιστινή e græco textu mutuatur Interpres: at secundam corrumpit librarius scribens ΝΑΡΤΟC. Emenda audacter, et scribe ΝΑΡΔΟC. Mendum inde ortum, quod literam τ pronuntiabant ægyptiî quasi Δ, ut hodie quoque facere dicuntur, et ut Tukius docet. Hujusmodi scripturæ depravationes non placent. Memphitis eas relinquare malim, qui in Liturgia S. Gregorii p. 205. edit. Rom. anni 1736. scribunt ΔΙΜΩΡΙΔ pro ΤΙΜΩΡΙΔ, et pag. 236. ΤΙΠΤΥΧΟΝ pro ΔΙΠΤΥΧΟΝ: quæ tamen librariorum potius vitia esse puto quam dialecti. Nam ibi etiam ubi Diaconus, aut populus non ægyptiace, sed græce loquitur, ut pag. 312, similia errata (sic enim ea voco) observare licet. Nimirum ibi scriptum est ΔΕΥΔΕ pro ΔΕΥΤΕ, *venite*, δεῦτε: græce enim ibi acclamat populus. An ita desipiemus ut hæc quoque a Memphitis recte scripta existimemus? An memphitarum adeo studiosi erimus, ut quæ manifesta menda sunt, probare aut tueri velimus? Equidem hæc, aliaque hujusmodi in ægyptiis libris quum thebaice, tum memphitice scriptis emendanda esse crediderim.

² ΕΝΔΥΕCΟΥΝΤC, *magni pretii*. Memph. CΟΥΕΝ, *pretium*. ΝΔΥΕΝCΟΥΕΝ, πολύτιμος, *pretiosus*: *che costa molto*.

³ ἀεϋωτε, *extersit*. Vide quæ dixi modo ad XI. 2.

⁴ ἡτέεαπε, *capitis sui*. Nec in gr. est, nec in Vulg.

⁵ στοῖ, et memph. σθοῖ, *odor*.

Vers. 4.) ¹ πεσκαριωθη, *Scariotes*: nisi scribendum sit πικκαριωθη, ut habent Gr. et Vulg.

² οϋ. Scribendum crediderim οϋδ: nec enim articulo indefinito heic opus est, sed nomine.

Vers. 6.) ¹ Tukius pag. 530. hunc locum affert. E nostro codice typographi mendas lector corrigit.

² πεγλωσογομον. Græci textus vocem γλωσσόκομον deformat ineruditus iste librarius. Scribe, πεγλωσσοκομον. Hinc tamen apparet ab ægyptiis literam κ perinde interdum pronunciatam fuisse quasi esset γ: quod superius etiam vidimus in ΔΟΓΙ pro ΔΟΚΕΙ, et in ἡΓ pro ἡΚ. Apud Tukium pag. 405, ubi ex alio Joannis loco hæc vox affertur, multo adhuc intolerabilius deformata est a typographo, ut opinor: ibi enim legitur κλωσογομον.

³ ερε... ἡτοοτῷ, *habebat*. Vox notanda. Memphitis quoque ἡτοτ est, *habere*.

⁴ νεϋωῶτ, ἐξασταζεν, *portabat*. Magni interesset alia invenire loca, in quibus adhiberetur hoc verbum ῶῶτ, ut constaret de genuina eius vi. Docet Mazochius tom. 3. Spicilegii pag. 213. βαστάζειν, *portare*, ab Euangelista hoc in loco adhiberi pro *auferre* (*portare via*). Si hoc ipsum valeret ῶῶτ, rem acu tetigisset æg. Interpres. Apud Memphitas ἡωτες vallet etiam *auferre*: quidni et thebaicum ῶῶτ? An ergo librarius noster pro ῶῶτ scripsit ῶῶτ? An per metathesim ægyptiis non inusitatam Thebæi ex ῶῶτ fecerunt etiam verbum ῶῶτ? Meræ conjecturæ, non tamen inverisimiles.

⁵ De verbo νοϋξε, *jácere* (*gettare*), iam dixi.

Vers. 7.) ¹ ἀλωτῇ ῥαροο. Gr. ἀφεῖς αὐτήν, *dimitte illam*. Aliquis codex: ἀφετε αὐτήν. Vulg. *Sinite illam*. Hunc sequitur noster. Ægyptiæ locutionis origo eadem, ut reor, ac memphitici vocabuli ἀλι, *tolle*, *aufer*, addito suffixo τῇ. Itaque psalm. 118. vers. 22. simili phrasi memphitice dicitur: δ-λίουι εἰβωλ ῥαρωι, *aufer a me*.

² Gr. *servavit*. Vulg. et Cod. Cant. *ut servet*. Æg. noster: *quia servabit*.

³ ἡτακδῖε. An legendum ἡτακδῖε, *sepultura mea*? Memphitis κδῖε est *lintheum sepulcrum*, si Kircheri nullum afferenti exemplum fides cum Lacrozio adhibenda est. Sepultura a Memphitis dicitur κωο. Vers.

Vers. 8.) ¹ Totum hunc vers. omittit Cod. Cant. Non ergo semper eum codicem noster Æg. sequitur.

² Ν†. Notandum verbum † adhibitum pro *sum* etiam in thebaide. Sic etiam XIV. 10. apud Tukium pag. 341. Sed in Matthæo. XXVI. 11. apud Tukium pag. 333, et in Marco. XIV. 7. apud Tuk. pag. 335. pro Ν† legitur Ν†ϣΟΟΠ: utrobique autem eadem Domini verba referuntur, quæ Johannes refert hoc in loco.

Vers. 11.) ¹ Notandum verbum ΒΗΚ, *abire*, Lacrozio ignotum, quod ap. Tukium videbis pag. 421. et infra in Fragm. X. pag. 54.

² Post ΕΙΗCOYC, finalem interpunctionem vides, quasi heic absolvatur capitulum, et novum postea incipiat, quod proinde in margine de more habet phrygium ac versicolore ornamentum.

³ περραστε, *postridie eius dici*, τῇ ἐπαύριον, *le lendemain*. Memphitæ quoque dicunt περραστ. Vid. Tuk. p. 99, et 143. Notandum præfixum περ, quod simili modo adhibitum videbis Fragm. V. ubi περρτοογ' est *Feria quarta*, aut *dies quartus*, et περρσοῦτ, *Feria tertia*, et περρναγ, *Feria secunda*.

Pagina X.

λ Η

ΝΚΔΤΔ

Ηϣε εναϣωϣ ΝΝΕΝΤΑΥΕΙ ¹ ΕΠϣα ² - ΝΤΕΡΟΥCΩΤΗ
v. 13. ΧΕ ΙC ΝΗΥ ΕΘΙΛΗῺ • ΑΥΧΙ ΝΓΕΝ ΒΔZ ¹ ΝΝΒΝΝΕ ².
ΑΥΕΙ ΕΒΟΛ ΕΤΩ... ΕΡΟΥ ³. ΑΥΩ ΑΥΑΥΚΑΚ ΕΒΟΛ ΧΕ Ω-
CΔΝΝΔ - ϣCΔΔΔΔΤ ⁴ ΝΒΙ ΠΕΤΝΗΥ ΣΜΠΡΑΝ ΜΠΧΟ-
v. 14 ΕΙC ΠΡΡΟ ⁵ ΝΤΕΠΙΗΛ ⁶ ΙC ΔΕ ΝΤΕΡΕϣZΕ ΕΥΕΙΩ ¹. Αϣ-
v. 15. ΑΖ Ε ΕΡΟΥ ΚΑΤΑΘΕ ΕΤCΗZ • ΧΕ ΜΠΕΡΡZΟΤΕ ¹ ΤΥΕ-
ΕΡΕ ΝCΙΩΝ • ΕΙC ² ΠΟΥΡΡΟ ΝΗΥ ΝΕ ΕϣΜΟΟC ZΙΧΝ
v. 16. ΠCΗC ³ ΝΕΙΩ • ΝΕϣΜΑΘΗΤΗC ΜΠΟΥΕΙΜΕ ΕΝΔΙ ΝΥ-
ΟΡΠ • ΑΛΛΔ ΝΤΕΡΕϣΞΙΕΟΟΥ ΝΒΙ ΙC • ΤΟΤΕ ΑΥΡΠΜΕ-
ΕΥΕ • ΧΕ ΝΕΡΕ ΝΔΙ CΗZ ΕΤΒΗΗΤϣ • ΑΥΩ ΝΔΙ ΝΕΝ-
v. 17. ΤΑΥΔΔΥ ΝΔϣ • ΝΕϣΡΜΝΤΡΕ ΝΒΙ ΠΜΗΗϣΕ • ΕΤΝΜΜΑϣ
ΧΕ ΑϣΜΟΥΤΕ ΕΛΑΖΔΡΟC ΕΒΟΛZΜ ΠΤΑΦΟC ¹. ΑΥΩ Αϣ-
v. 18. ΤΟΥΝΟCϣ ΕΒΟΛZΝ ΝΕΤΜΟΟΥΤ • ΕΤΒΕ ΠΔΙ ΟΝ ΑΠΜΗ-
ΗϣΕ ΕΙ ΕΒΟΛZΗΤϣ • ΧΕ ΑΥCΩΤΗ ΧΕ ΑϣΡ ΠΕΙΜΔΕΙΝ.
v. 19. ΝΕΦΑΡΙCΔΙΟC ΘΕ ΠΕΧΔΥ - ΝΝΕΥΕΡΗΥ ΧΕ ΤΝΝΔΥ ΧΕ
ΝΤΒ†ΖΗΥ ΔΝ ΝΛΔΔΥ • ΕΙC ΠΚΟΚΜΟC ϣΒΩΚ ZΙ ΠΔ-
v. 20. ΖΟΥ ΜΜΟΥ: — ΝΕΥΝΓΕΝ ¹ ΟΥΒΕΙΝΙΝ ³ ΔΕ ΕΒΟΛZΝ
v. 21. ΝΕΤΒΗΚ ΕΖΡΔΙ ΕΟΥΩΥΤ ZΜ ΠΥΔ • ΝΔΙ ΘΕ ΑΥ†ΠΕ-
ΥΟΥΙ

- γΟΥΟΙ ΕΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΒΟΛΩΝ ΒΗΔΩΙΔΑ ¹ ΝΤΓΔΛΙΔ-
 ΙΔ • ΔΥΩ ΔΥΣΕΠΩΠΗ ΕΥΧΩΜΜΟΣ ΧΕ ΠΧΟΕΙΣ ΤΗ-
 v. 22. ΟΥΩΥ ΕΝΔΥ ΕΙΣ • ΑΦΙΛΙΠΠΟΣ ΕΙ ΔΥΧΘΟΣ ΝΑΝΔΡΕ-
 v. 23. ΔΣ • ΔΝΔΡΕΔΣ ΔΕ ΜΝΦΙΛΙΠΠΟΣ ΔΥΧΘΟΣ ΕΙΣ • ΙΣ ΔΕ
 ΔΦΟΥΩΥΒ ΝΔΥ ΧΕ ΔΤΕΥΝΟΥ ΕΙ ΧΕΚΔΣ ΕΦΕΧΙΕΘΟΥ
 v. 24. ΝΟΙ ΠΩΗΤΕ ΜΠΡΩΜΕ • ΣΔΜΗΝ ¹ ΣΔΜΗΝ ΤΧΩΜ-
 ΜΟΣ ΝΗΤΝ • ΧΕ ΕΡΕΤΜΤΒΛΒΙΛΕ ² ΝCΟΥΟ ΔΕ ΕΓΓΔΙ
 ΕΧΜ ΠΚΔΣ ΝCΜΟΥ ³. ΥΔCΘΩ ΜΔΥΔΔC • ΕΥΩΠΕ ΔΕ
 v. 25. ΕCΩΔΝΜΟΥ ΥΔCΤ ΝΟΥΚΑΡΠΟΣ ΕΝΔΥΩΥ - ΠΕΤΜΕ Ν-
 ΤΕΦΨΥΧΗ ΥΝΔCΟΡΜΕC ¹. ΔΥΩ ΠΕΤΜΟCΤΕ ΝΤΕΦΨΥ-
 ΧΗ ΣΜΠΙΚΟCΜΟC ² ΥΝΔΣΕ ³ ΕΡΟC ΕΥΩΝΣ ΥΔΕΝΕΣ.
 v. 26. ΕΥΩΠΕ ΟΥΝ ΟΥΔ ΝΔΔΙΔ

ADNOTATIONES.

Vers. 12.) ² ΝΝΕΝΤΔΥΕΙ. Hujus verbi litera Τ tabaco in-
 quinata, ac fere deleta est. Supplevi recte, ut puto. Si exem-
 plum, ceteroque non necessarium, postulas, habes ap. Tuk. pag.
 360. ΝΝΕΝΤΔΥΝΚΟΤΚ.

³ ΕΠΥΔ, εἰς τὴν ἑορτήν, *alla Festa*. Hoc ipsum nomen
 ΥΔ (Memph. ΥΔΙ) est etiam vers. 20.

Vers. 13.) ΝΣΕΝΒΔΣ. Græc. τὰ βῆλα, *ramos* (palmarum).
 Hinc Dominica Palmarum a Græcis dicitur τὰ βῆλα, vel κυρια-
 κὴ τῶν βῆλων: ab ægyptiis tamen ΤΚΥΡΙΔΚΗ ΝΤΕ ΝΙ ΧΩΙΤ
 nuncupatur, i. e. *Dominica Olivarum*, ut patet ex Rituali Ale-
 xandrino pag. 577. Memphita Interpres a Lacrozio citatus ha-
 bet in hoc Joannis loco ΣΔΝ ΒΔΙ. In Theotociis quoque pag.
 203. legimus: ΔΥΘΙ ΒΔΙ ΝΤΕ ΠΙ ΘΡΟ, i. e. *accepit palmam vi-*
ctoriæ. Cum autem in thebaide pro ΒΔΙ dicerent ΒΔΣ cum a-
 spiratione (sic enim in membrana clarissime scriptum est), pro-
 babile videtur, vocem ægyptiæ potius originis esse, quam græ-
 cæ, sed a græcis adoptatam: haud scio tamen utrum a profanis
 scriptoribus adhibita unquam sit. Quod si ea græca foret ori-
 ginis, græca terminatione, non ægyptiaca usus esset Interpres
 noster. Nunquam enim græci vocales in fine vocum aspirant,
 sed, ut recte Priscianus animadvertit lib. 1. pag. 549. editionis
 Putschii, *in Syrorum et Ægyptiorum dictionibus etiam in fine aspi-*
rantur vocales. Quin Memphita quoque non ΣΔΝ ΒΔΙ dixisset,
 sed ΣΔΝ ΒΔΙΟΝ, si vocem ut græcam habuisset. Quod vero
 de hebraica vocis hujus origine apud Ducangium ajunt plures
 Græci, non aliunde ortum videtur, quam ex imperitia quum he-
 braicæ linguæ, tum ægyptiacæ. Vocem potius ΔΡΗΒ, *pignus*,
 hebraicæ originis esse puto. Nimirum ex hebraica radice פנה
spo

spondit, Ægyptii duxerunt suum ἀΡΗΒ: ab ægypto autem in græciam transiens hoc vocabulum factum est ἀρρῶβων, *arrha*: ex græcia in Latium migrans evasit *arrhabo*: ac demum in vernaculo Itolorum sermone evasit *caparra*. Dicitur etiam δοῦλω vocabulo mere ægyptiaco.

² ΝΝΒΝΝΕ *palmarum*. A Memphitis *palma* dicitur ΒΕΝΙ, in Thebaide ΒΝΝΕ. Quam vocem tamen alio sensu adhibitam videbis in *Fragm. IX. pag. 91.*

³ ΕΤΩ... ΕΡΟQ. Scribo ΕΤΩΜΝΤ ΕΡΟQ, *in occursum ei*: ut superius, XI. 30. Membrana heic aliquantulum tabaco inquinata est: in spatio autem quod tribus literis ΜΝΤ expleo, scriptæ sine dubio non fuerunt plures quam duæ literæ: nam tria duntaxat ibi sunt crura, quorum superior tantum pars evanuit. Puto librarium scripsisse ΕΤΩΜΤ pro ΕΤΩΜΝΤ. Nec enim dici potest eum pro ΜΝΤ scripsisse Μ, et monogramma literas ΝΤ complectens: tunc enim non tria, sed quatuor essent crura. Id monogramma in aliquibus ægyptiis codicibus conspicitur, sed ubi spatii angustia librarium illo uti cogit in extremo versu, non initio ut heic. Apud Tukium quoque pag. 292. habes: ἀΠΡΟ (sic enim scribendum ibi) ΕΙ ΕΒΟΛ ΕΤΩΜΝΤ εδΒΡδδΜ, *rex egressus est in occursum Abrahamo*. Ceterum cum pro ΜΝΤ non raro librarii scribant ΜΤ, non est inverisimile ipsos verbum ΤΩΜΝΤ scripsisse etiam ΤΩΜΤ.

⁴ QCMAMAT, *benedictus*. Hæc verba exstant etiam Matth. XXIII. 39. unde Tukius ea recte affert pag. 491, sed typographus mendose impressit QCMAMAT.

⁵ ΠΡΡΟ, *rex, il Rè*. Græcus etiam textus habet articulum ϑ, ut æg. noster habet articulum definitum Π, non indefinitum ΟΥ. Vulg. ne habere quidem potest.

⁶ ΜΠΙCΡΔΗΛ, *d' Israello*. Librarius de more per compendium.

Vers. 14.) ΕΥΕΙΩ, *asinum, un asinello*. Memphitæ asinum dicunt ΕΩ. Utrum vero dicant etiam ΙΩ dubitat Lacrozius: nam ubi libri impressi habent ΙΩ apud Lucam, codex ipsius Lacrozii habet ΕΩ. Quidquid sit de Memphitis, Thebaidis incolæ sane dicebant ΕΙΩ.

Vers. 15.) ΜΠΕΡΡΟΤΕ, *ne timeas*. Ita librarius. Magis thebaicum esset ΜΠΡΡΟΤΕ. Ita scriptum in Actis S. Coluthi pag. 95, et apud Tukium p. 12., et in nostris Fragmentis.

² ΕΙC, *ecce*. Gr. non habet, sed Vulg. Apud Matth. tamen XXI. 5. etiam græcus habet.

³ ΠΟΗΘ, πῶλον, *pullum*. Theb. CHΘ, Memph. CHX. In Actis S. Coluthi quo sensu accipiat *CHΘ*, vide ibi pag. 91.

Vers. 19.) ΣΠΑΣΟΥ ἄμοϋ, *post eum*. In membrana tres literæ ΥΛ et Ο tabaco inquinatæ ac deletæ sunt. Sed ita legendum esse, ut supplevi, perspicuum est. Si exemplum desideras, vide apud Tukium pag. 279. Joelis thebaicum comma, ubi legitur ΣΠΑΣΟΥ ἄμοϋ, *post illum*. Apud Memphitas quoque ΦΑΣΟΥ idem valet. Interpunctio finalis post ἄμοϋ indicat absolutum esse capitulum.

Vers. 20.) ¹ Phrygius ornatus in margine, literæque multo grandiores, quibus primus hic versus exaratus est, novi capituli initium indicant.

² ΖΕΝ ΟΥΕΙΝΙΝ, *Græci: li greci*. Hujus vocis penultima litera Ι tabaco deformata est, ideoque a me suppletâ. Memphitis quoque ΟΥΕΙΝΙΝ est *græcus*.

Vers. 21.) ΒΗΘΟΔΙΔ. Scribe sine hæsitacione ΒΗΘΟΔΙΔ, *Bethraida*, ut postulat etymon: *Beth* enim hebraice est *domus*, quod nemo nescit. Lege quæ dixi ad Matth. XXI. 1. de nomine ΒΗΘΦΑΓΗ. Librarius hoc in loco scripsit ΒΗ, tum interposito inani et amplo spatio exaravit ΟΔΙΔ: Sed postea ipsemet, aut alius quispiam alio atramento literam Δ exaravit. A memphitis quoque aut Memphitarum librariis literam Δ pro Θ scribi video: nam fons baptismalis cum græce dicatur κολυμβήθρα, i. e. *piscina*, ab Ægyptiis quoque baptisterium non modo *Jordanes* vocatur, et ΜΑΝΤΩΛΟC, sed et ΚΟΛΥΜΒΗΘΡΑ: verum in Liturgia S. Basilii Romæ impressa legitur pag. 8. ΚΟΛΥΜΒΗΘΡΑ: quam scripturam iis tantum probatum iri crediderim, quibus adulterata magis placent, quam genuina ac sincera. Ægyptii sane ipsi in Rituali scribunt ΚΟΛΥΜΒΗΘΡΑ.

Vers. 24.) ¹ Versiculum hunc affert Lacrozius in Sylloge pag. 198. non memphirice solum, sed etiam thebaice: unde autem thebaicam versionem desumpserit, non indicat. Ejus apographum aliquod Londini asservari crediderim: quod an editum iam sit a Cl. Woideo, ignoro. Vide Didymum Taurinensem pag. 17.

² ΤΒΛΒΙΔΕ, *granum*, ὁ κόκκος. Vide Lacrozium in Sylloge, ubi nescio cur scribatur ΒΛΒΙΔΗ: postea tamen pag. 198. scribit ΕΒΛΒΙΔΕ. Hoc nomine Lacrozius ipse *semen* vocari ait lingua Africana apud Sextum Pompeium. At in Sexto Pompeio tres, quas consului, editiones habent: *Billis apud Afros appellatur semen*. Josephus tamen Scaliger a Lacrozio citatus ita scripsit:

psit: *Bilbis*, aut *Bilbil* vocabatur (semen lingua Africana), ut scribit *Sextus Pompeius*. Quod sane qui sciunt *Syriace*, intelligunt *Bilbul* esse. Unde hanc lectionem desumpserit, non indicat *Scaliger*: sed ea ita probabilis est, ut non amplecti nequeam, utpote *ægyptio* vocabulo tam consentaneam.

³ ΝΕΜΟΥ, et moriatur. *Lacrozius* loc. cit. scribit ΝΕΜΟΥ: quod minus placet.

Vers. 25.) *Q*ΝΔCOPMEC, *perdet eam*. An scribendum *Q*ΝΔCOPME? Peritiores judicent.

² *2*ΑΠΙΚΟCΜOC. Scribe *2*ΑΠΕΪΚΟCΜOC. Nam Gr. et Vulg. habent, *in hoc mundo*.

³ *Q*ΝΔZE ΕΡOC. Gr. *custodiet eam*: Vulg. *custodit eam*. E tribus unum heic necessario dicendum: aut ZE valet etiam *servare*; quod credere nequeo: aut *æg.* *Interpres* hoc voluit: *inveniet eam*; quod probare non possum: aut demum imperitus exscriptor locum depravavit, cum scribere debuisset, *Q*ΝΔZΔPEZ ΕΡOC, *servabis eam*: quod mihi quidem præ ceteris arridet.

Pagina XI.

ΙΩΔΝΝΗC

λθ

KONEI ¹ ΝΑΙ - ΜΑΡΕΦΟΥΔΖC ΝCΩΪ • ΔΥΩ ΠΜΔ ΔΝΟΚ
ΕΤ ΜΜΟC - ΠΑΚΕΔΙΑΚΟΝOC ΝΑΥΩΠΕ ² ΜΜ... ΕΡΩΔ-
v. 27. ΝΟΥΔ ΔΙΑΚΟΝΙ ³ ΝΑΙ ΠΔΙΩΤ ΝΑΤΔΙΟC • ΤΕΝΟΥ ⁴
ΤΑΨΥΧΗ ΥΤΟΡΤΡ • ΔΥΩ ΟΥΠΕΤΝΑΧΟΟC • ΠΔΙΩΤ
ΜΔΤΟΥΧΟΙ ΕΒΟΛΖΝ ΤΕΙΟΥΝΟΥ • ΔΛΛΔ ΕΤΒΕ ΠΔΙ ΔΙΕΙ
v. 28. ΕΖΡΔΙ ΕΤΕΙΟΥΝΟΥ • ΠΔΙΩΤ ΤΕΟΟΥ ΜΠΕΚΡΔΝ ΔΥCΜΗ
ΘΕ ΕΙ ΕΒΟΛΖΝ ΤΠΕ ΖΕ ΔΙΤΕΟΟΥ • ΔΥΩ ΟΝ ΤΝΔΤΕΟ-
v. 29. ΟΥ: — ΠΜΗΗΥΕ ΔΕ ΕΤΔΖΕΡΑΤC ΕΤCΩΤΔ ΝΕΥΧΩΜ-
ΜOC ΖΕ ΟΥΖΟΥΠΕ ¹ ΠΕΝΤΑCΥΩΠΕ ΖΕΝΚΟΟΥΕ Ν-
ΕΥΧΩΜΜOC • ΖΕ ΟΥΔΓΓΕΛOC ΠΕΝΤΑCΥΑΧΕ ΝΜ-
v. 30. ΜΔC - ΔΦΟΥΩΥΒ ΝΘΙ ΙC ΕCΧΩΜΜOC ΖΕ ΝΤΔΤΕΙCΜΗ
v. 31. ΕΙ ΔΝ ΕΤΒΗΗΤ • ΔΛΛΔ ΕΤΒΕ ΤΗΥΤΝ • ΤΕΝΟΥ ΤΕΚΡΙ-
CΙC ΤΕ ΜΠΙΚOCΜOC ¹. ΤΕΝΟΥ ΠΔΡΧΩΝ ΜΠΙΚOCΜOC.
v. 32. CΕΝΔΝΟΧC ΕΠΕCΗΤ ². ΔΝΟΚ ΖΩ ΕΥΩΔΝ ΧΔCΤ ΕΒΟΛ-
v. 33. ΖΙΧΜΠΚΔΖ - ΤΝΔCΕΚ ΟΥΟΝ ΝΙΜ ΩΔΡΟΙ • ΕCΧΩ ΔΕ
v. 34. ΜΠΔΙ ΕΦCΥΜΔΝΕ ¹ ΖΕ ΕCQΝΔΜΟΥ ΖΝ ΔΩ ΜΜΟΥ ² ΔΦΟ-
ΥΩΥΒ ΘΕ ΝΔC ΝΘΙ ΠΜΗΗΥΕ ΖΕ ΔΝΟΝ ΔΝCΩΤΔ
ΕΒΟΛΖΜΠΝΟΜOC - ΖΕ ΠΕΧC ΝΑΥΩΠΕ ΩΔΕΝΕΖ • ΔΥΩ
ΝΑΥΩΠΕ ΝΤΟΚ ΚΧΩΜΜOC • ΖΕ ΖΔΠC ΕΤΡΕΥΧΕCΤ
ΠΩΗΡΕ ΜΠΡΩΜΕ • ΝΙΜ ΠΕ ΠΩΗΡΕ ¹ ΝΤΕ ΠΡΩΜΕ

h

ΠΕ-

- v. 35. ΠΕΧΑΔ¹ ΘΕ ΝΑΥ ΝΟΙ ΤΟ • ΧΕ ΕΤΙ ²ΚΕΚΟΥΪ ΝΟΥΘΕΙΩ
ΠΕ ΕΓΕ ΠΟΥΘΕΙΝ ΨΟΟΠ ΝΥΜΗΤΗ • ΜΟΘΥΕ ΖΟΘΟΝ •
ΟΥΝΤΕΤΗ ΠΟΥΘΕΙΝ - ΧΕ ΝΝΕ ΠΚΑΚΕ ΤΑΘΕ ΤΗΥΤΗ •
ΔΥΩ ΠΕΤΜΟΘΥΕ ΖΥΠΚΑΚΕ - ΝΥΘΟΟΥΝ ΔΝ ΧΕ ΕΥ
v. 36. ΝΔ ΕΤΩΝ • ΖΟΘΟΝ ΤΗΥΤΗ ⁴ΠΟΥΘΕΙΝ ΠΙΣΤΕΥΕ ΕΠΟΥΘ-
ΕΙΝ - ΧΕΚΑΘ ΕΤΕΤΝΕΨΩΠΕ ΝΨΗΡΕ ΝΤΕ ΠΟΥΘΕΙΝ •
ΝΑΙ ΔΥΧΟΟΥ ΝΟΙ ΤΟ ΔΥΩ ΔΥΒΩΚ ΔΥΖΟΠΥ ΕΡΟΟΥ •
v. 37. ΝΕΙΜΔΕΙΝ ΔΕ ΤΗΡΟΥ • ΔΥΔΑΥ ΜΠΕΥΜΤΟ ΕΒΟΛ ΜΠΟΥ •
v. 38. ΠΙΣΤΕΥΕ - ΕΡΟΥ • ΧΕΚΑΘ ΕΡΕ ΠΨΑΧΕ ΝΗΘΑΙΔ ΠΕ-
ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΧΩΚ ΕΒΟΛ • ΠΕΝΤΑΔΥΧΟΟΥ ΧΕ ΠΧΟΕΙΣ
ΝΙΜ ΠΕΝ

A D N O T A T I O N E S.

Vers. 26.) ¹ Utraque hujus membranæ pagina in superiori parte adeo inquinata tabaco fuit, ut mirer ipsemet potuisse a me fere totam exscribi, madefacta paulatim ac emaculata ipsa membrana. Id contigisse in navi puto, dum hæ membranæ ex Ægypto deportabantur: tabacum enim ubi crassius, ibi adhuc humidum erat: ita vero comparatum est, ut, cum liquescit, atramentum madefaciat, quod, nisi cautissime emacules, diffunditur, literasque deformat, aut omnino delet.

² In quinto hoc versu post duo ΜΜ reliquæ literæ prorsus evanuerunt. Scribe aut ΝΑΨΩΠΕ ΜΜΟΥ, aut potius ΝΔΨΩΠΕ ΜΜΑΥ, erit ibi, ut est in Gr. et Vulg. Quin etiam cum in gr. sequatur καί, et, additum puto ΔΥΩ, ac legendum: ΝΑΨΩΠΕ ΜΜΑΥ ΔΥΩ ΕΡΨΑΝ ΟΥΔ etc.

³ ΔΙΔΚΟΝΙ. Scribe ΔΙΔΚΟΝΕΙ, ut superius.

Vers. 27.) ¹ Inter ΤΕΝΟΥ, et ΤΑΨΥΧΗ litera fuisse videtur. Itaque scribendum puto, ΤΕΝΟΥ ΑΤΑΨΥΧΗ ΨΤΟΡΤΡ: nam gr. text. habet: *nunc anima mea turbata est* (τεταράχτη): per literam vero α verbum ΨΤΟΡΤΡ fit præteriti temporis.

Vers. 29.) ¹ ΖΡΟΥΜΠΕ, *tonitru*. Vide Tuk. p. 22, 25, et 26.

Vers. 31.) ¹ ΜΠΙΚΟΜΟΘ. Scribe heic, et paulo post, ΜΠΕΪΚΟΜΟΘ, *hujus mundi*.

² ΕΠΕΘΗ. Gr. et Vulg. ἔξω, *foras*. Sed ΕΠΕΘΗ valere solet, *deorsum*, *giu*. ΘΕΝΔΝΟΧΪ ΕΠΕΘΗ, *sarā cacciato giu*.

Vers. 33.) ¹ ΕΥΘΥΜΔΝΕ. Scribe ΕΥΘΥΜΔΝΕ, vel ΕΥΘΥΜΔΝΕ, *significans*. Gr. text. σημαίνων. Hinc sumpta vox; quæ in memphiticis libris, Θεοτοκίς puta p. 34, et 71, magis adhuc deformata scribitur, ΘΥΜΕΝΙΝ, et ΘΥΜΜΕΝΙΝ, pro ΘΥΜΔΝΕΙΝ.

² ΕΝ ΔΥΜΜΟΥ. Recte: pro ΔΥ ΝΜΟΥ: ut ΔΥ ΜΜΙΝΕ, *qualis*.

Vers.

Vers. 34.) ¹ ΠΙΨΗΡΕ. Scribe ΠΕΪΨΗΡΕ, *iste filius*.

Vers. 35.) ¹ Hujus commatis bonam partem affert Tukius

pag. 493. Tria typographi errata ibi hinc corrige.

² ΕΤΙ, *adhuc*. Recte librarius græcam vocem scripsit suis literis.

³ ΖΟCΟΝ, *quamdū, dum*. Vox græca: subintellige, χρόνον, *vel* ΟΥΟΕΙΨ. Græcus tamen textus: ἕως.

⁴ ΖΟCΟΝ ΤΗΤΗ. Videtur omissum aliquid: debet enim significare, *dum habetis*, ut paulo ante.

Pagina XII.

μ

ΝΚΔΤΑ

	ΠΙCΤΕΥΕ ¹ ΕΠΕΝΖΡΟ ΟΥ ² . ΔΥΩ ΠΕΘΒΟΙ ³ μ	ΕΠΕΘΟΥ ΜΠΝΟΥΤΕ
	ΠΧΟΕΙC ΠΕΝΤΑΦΕΥ	v. 44. ΤC ΔΕ ΑΦΑΨΚΑΚ ΕΒΟΛ ΕΦΧΑΜΜΟC ΧΕ ΠΕΤ
v. 39.	ΘΩΛΠ • ΕΝΙΜ • ΕΤ ΒΕ ΠΑΙ ΜΠΟΥ. Ψ ΘΜΘΟΜ ¹ ΕΠΙCΤΕΥΕ ΧΕ ΑΦΖΟΟC ΟΝ ΝΘΙ	ΠΙCΤΕΥΕ ΕΡΟΙ • ΝΕΦ ΠΙCΤΕΥΕ ΕΙΟΙ ΔΝ ΑΛΛΑ ΕΠΕΝΤΑΦΤΑ
v. 40.	ΗCΔΙΔC ΧΕ ¹ ΑΦΤΩΜ ΝΝΕΥΒΑΔ • ΔΥΩ ΑΦ ΤΩΜ ² ΜΠΕΥΖΗΤ ΧΕΚΑC ΝΝΕΥΝΔΥ	v. 45. ΟΥΟΙ • ΔΥΩ ΠΕΤ ΝΔΥ ΕΡΟΙ ΕΦΝΔΥ • Ε ΠΕΝΤΑΦΤΑΥΟΙ.
	ΖΝ ΝΕΥΒΑΔ • ΔΥΩ ΝCΕΝΟΙ ³ ΖΜΠΕΥΖΗΤ ΝCΕΚΟΤΟΥ ΤΑΤΑΔ	v. 46. ΔΝΟΚ ΠΕ ΠΟΥΟΕΙΝ ΝΤΑΙΕΙ ΕΠΚΟCΜΟC ΧΕΚΑC ΟΥΟΝ ΝΙΜ ΕΤ ΠΙCΤΕΥΕ ΕΡΟΙ ¹ ΝΝΕΦ
v. 41.	ΘΟΥ • ΝΑΙ ΑΦΧΟΥ ΝΘΙ ΗCΔΙΔC • ΧΕ ¹ ΑΦ ΝΔΥ ΕΠΕΘΟΥ ΜΠ ΝΟΥΤΕ • ΔΥΩ ΑΦ ΨΑΧΕ ΕΤΒΗΗΤΥ.	v. 47. . . . ΜΠΚΑΚΕ ² . ΔΥΩ Ε. . . . CΩΤΜ ¹ ΕΝΑΙ ΨΑΧΕ ΝΦΖΑΡΕZ ΕΙ ΟΟΥ ΔΝ ² ΝΑΚΡΙΝΕ ΜΜΟΦ ΔΝ ³ . ΝΤ. . . . ΕΙ ΓΑΡ ΔΝ ΧΕ Ε. . . . ΚΡΙΝΕ ⁴ ΜΠΚΟC ΜΟC • ΑΛΛΑ ΧΕΚΑC Ε. . .
v. 42.	ΖΩΜΟC ¹ ΜΕΝΤΟΙ ΕΒΟΛ ΖΝ ΝΔΡΧΩΝ ΔΖΔZ ΠΙCΤΕΥΕ ΕΡΟΦ. ΑΛΛΑ ΕΤΒΕ ΝΕΦΔ ΡΙCΘΔΙΟC ΝΕΥΖΟ ΜΟZ ΟΓΙ ² ΔΝ ΠΕ ΧΕ ΚΑC ³ ΝΝΕΥΨΩΠΕ ΝΔΠΟCΥΝΔΓΩΓΟC.	v. 48. Ν. . . . ΜΕΦ ⁵ . ΠΕΤΑΘΕ ΤΕΙ ΜΜΟΙ • ΝΦΧΙ ΔΝ ΝΝΑΨΑΧΕ • ΟΥΝΤΥ ΠΕΤΝΑΚΡΙΝΕ ΜΜΟΦ ΠΨΑΧΕ ΝΤΑΙΧΟΟΦ • Ν ΤΟΥ ΠΕΤΝΑΚΡΙΝΕ ΜΜΟΦ ΖΜΠΖΔ Ν
v. 43.	ΔΥΜΕΡΕ ΠΕΘΟΥ ΓΑΡ ΝΝΡΩΜΕ • ΕΖΟΥΟ ¹	v. 49. ΖΟΥ • ΧΕ ΔΝΟΚ ¹ ΠΕΝ ΤΑΙΨΑΧΕ ΔΝ. . . .

μαγαδτ². ἀλλὰ π
 ειωτ νταϑτ. . . ³
 ΝΤΟϩ ΠΕΝΤΑ. . . ⁴
 ΝΟΥΕΝΤΟΛΗ Χ. . . ⁵
 ΠΕΤΝΑΧΟΟΥ· ΑΥΩ
 ΟΥΠΕΤΝΑΤΑΥΟΥ⁶.
 v. 50. ΑΥΩ ΤΤΟΟΥΝ· ΧΕ ΤΕϩ
 ΕΝΤΟΛΗ¹ ΟΥΩΝΣ
 ΥΔΕΝΕΣ ΤΕ· ΝΕΤ[†]
 ΧΩ ΘΕ ΜΜΟΥ ΑΝΟΚ
 ΚΑΤΑΘΕ ΝΤΑΠΔΙΩΤ

ΧΟΟC ΝΔΙ· ΤΔΙΤΕΘΕ
 ΕΤΥΔΧΕ ΜΜΟC
 XIII. ΣΑΘΗ¹ ΔΕ ΜΠΥΔ ΜΠ
 V. 1. ΠΔCΧΔ ΕϩCΘΟΥΝ
 ΝΘΙ ΙC ΧΕ ΔΤΕϩΟΥ
 ΝΟΥ ΕΙ· ΧΕΚΔC ΕϩΕ
 ΠΩΩΝΕ ΕΒΟΛΣΜ
 ΠΕΙΚΟCΜΟC· Νϩ
 ΒΩΚ² ΥΔ ΠΕΙΩΤ· Ε
 ΔϩΜΕΡΕ³ ΝΕΤΕΝΟΥϩ
 ΝΕ ΕΤΣΜΠΚΟCΜΟC⁴

A D N O T A T I O N E S.

Postremam hanc paginam retenta versuum distributione, quæ est in codice, exhibuimus: in eo tamen prior columna versibus quadraginta constat, altera totidem.

Vers. 38.) ¹ ΝΙΜ ΠΕΝΠΙCΤΕΥΕ. Scribendum sine dubio: ΝΙΜ ΠΕΝΤΑϩΠΙCΤΕΥΕ, *quis credidit?* Sed librarius a fine unius paginæ ad initium sequentis transiens omisit literas ΤΑϩ. Tukius pag. 277. hunc Isaïæ versiculum afferens habet, ΝΙΜ ΠΕΝΤΑϩCΩΤΩ, *quis audiuit?* Verum et in libro Isaïæ, et in hoc Joannis loco, et in ep. ad Rom. X. 16. legitur: *quis credidit?*

² ΕΠΕΝΣΡΟΥ, *clamori nostro, voci nostræ*. ΣΡΟΥ, et memph. ΗΡCΟΥ est *clamor*. Gr. et Vulg. τῇ ἀκοῇ ἡμῶν, *auditiui nostro*.

³ ΠΕΘΒΟΪ, *brachium*. Dicitur etiam ΧΒΟΪ pro ΘΒΟΪ. Vide Didymum Taurinensem pag. 115. Apud Tukium typographus hæc vitiavit.

Vers. 39.) ΑΠΟΥ..ΥΘΩΘΟΥ, *non poterant*. Inter ΑΠΟΥ, et ΥΘΩΘΟΥ spatium est, ubi videtur scripta fuisse a librario litera, quæ nunc discerni nequit. Videtur fuisse litera ε. Vide Tuk. pag. 428.

Vers. 40.) ¹ Hunc Isaïæ versiculum ex Joanne illum citante, non ex ipso Isaïæ libro affert Tukius pag. 493.

² ΑϩΤΩΜ. Idem verbum ΤΩΜ bis heic adhibet ægyptius noster et de oculis, et de corde. De oculis Gr. text. τετύφλωκεν, *excæcavit*: de corde, πεπώρωκεν, *obduravit, callo obduxit*. An utramque significationem verbo ΤΩΜ subesse putabimus, ut valeat et *excæcare*, et *obdurare*? Crediderim potius utrobique valere, *obtundere, callo obducere*, oculos quidem excæcando, cor autem indurando. Vide Lacrozium in memphitico ΘΩΜ: nam de thebaico ΤΩΜ nihil habet.

³ ΝCENOI. Quanto melius Tukius ΝCENOEI. E græco verbo νοῶν, quod legitur in textu. Corrige ex Tukio. Ubi autem Tukii typographus subdit ἈΠΕΥΘΗΤ, corrige e nostro codice.

Vers. 41.) ¹ ΧΕ ἀφῆκε. Gr. et Vulg. *quando vidit*. Aut ergo ΧΕ heic valet *quando*; de quo dubito; aut æg. in suo codice pro ὅτε legit ὅτι, *quia*.

Vers. 42.) ¹ ΖΩΜΟC ΜΕΝΤΟΙ, *verumtamen*. E græco textu hæc Interpres mutuatus est, librarius vero græcæ linguæ ignarus vitiauit. Scribe ΖΩΜΩC.

² Scribe, ΝΕΥΖΟΜΟΛΟΓΕΙ. Ita recte Tukius, hæc afferens pag. 570. perperam vero typographus pag. 521.

³ Hæc affert Tukius pag. 494: sed typographus mendis fœdavit.

Vers. 43.) ¹ Hunc etiam versiculum attulit ibidem Tukius, ubi habet ΕΘΥΕ. Nostra membrana clare ΕΘΥΟ. Sed utrumque idem valet.

Vers. 46.) ¹ Secunda huius paginæ columna tabaco adeo inquinata, contracta, et alicubi manca est, ut a linea tertia usque ad 22. plurimum literarum ne vestigia quidem supersint. Equidem versiculi 46. et 47. lacunas sic expleo: ΝΝΕΥΘΩ Ζῶ ΠΚΑΚΕ. ΔΥΩ ΕΡΩΔΝ ΟΥΔ ΟΥΤῶ ΕΝΔΙ ΨΑΧΕ ΝΥΖΑΡΕΖ ΕΡΟΟΥ ΔΝ ΝΤΝΑΚΡΙΝΕ ὪΜΟQ ΔΝ · ΝΤΔΙΕΙ ΓΑΡ ΔΝ ΧΕ ΕΙΕΚΡΙΝΕ ἈΠΚΟCΜΟC · ΑΛΛΑ ΧΕΚΔC ΕΙΕΝΔΖΜΕQ.

² ΝΝΕΥΘΩ ΖῶΠΚΑΚΕ. Gr. et Vulg. *in tenebris non maneat*. Spatium quod explevi, plures quam tres literas non capit: ideo non addidi ΔΝ. Verbum autem ΘΩ, *manere*, passim occurrit, et nos iam vidimus X. 40, XI. 6., et XII. 24.

Vers. 47.) ¹ ΔΥΩ ΕΡΩΔΝ ΟΥΔ ΟΥΤῶ, *et si quis audierit*. Nihil in hoc supplemento difficultatis, ut puto: passim enim hæc locutio alibi occurrit. Vide XI. 9. et Matth. XXI. 3.

² Gr. et non crediderit. Vulg. et Cod. Cant. *et non custodierit*. Sic etiam noster: *et non servaverit ea*.

³ ΝΤΝΑΚΡΙΝΕ ὪΜΟQ ΔΝ. Non videtur posse aliter suppleri quod deest.

⁴ ΝΤΔΙΕΙ ΓΑΡ ΔΝ ΧΕ ΕΙΕΚΡΙΝΕ. Spatiorum angustia plura non capit quam suppleverim.

⁵ ΧΕΚΔC ΕΙΕΝΔΖΜΕQ, *ut salvem eum*. Scripsissem ΕΙΕΝΔΖΜῶ, nisi litera Ε conspicua foret in membrana, cujus scriptura minus thebaica. Memphitice ΝΟΖΕῤ, et cum suffixis ΝΔΖΕῤ, *salvare*. Sic Ps. 3. ΝΔΖΜΕΤ, *salva me*. Thebaice vero ΝΟΥΖῶ, ut mox videbis Jer. XIV. 9. et ap. Tuk. pag. 20. In Frag-

Fragmento autem X. pag. 62. occurret ΝΕΖΩ. Hec supplendo scripsi ΕΙΕΝΔΩΜΕΩ, quia literarum αδ vestigia supersunt.

Vers. 49.) ¹ Hujus versiculi lacunas sic repleo. ΧΕ ΑΝΟΚ ΠΕΝΤΑΙΩΑΧΕ ΑΝ ΖΑΡΟΪ ΜΑΥΔΑΤ • ΑΛΛΑ ΠΕΙΩΤ ΝΤΑΥΤΑ-ΡΟΪ ΝΤΟΩ ΠΕΝΤΑΥΤΑΔ ΝΑΪ ΝΟΥΕΝΤΟΛΗ ΧΕ ΟΥ ΠΕ ΤΝΑ-ΧΟΟΩ etc.

² ΖΑΡΟΪ ΜΑΥΔΑΤ. Vide superius X. 18.

³ ΝΤΑΩ ΤΑΟΥΟΪ (vel ΤΑΥΟΪ), *qui misit me*. Vide Tuk. pag. 542.

⁴ ΝΤΟΩ ΠΕΝΤΑΥΤΑΔ ΝΑΪ, *ipse dedit mihi*. Vide superius X. 29. et XI. 22.

⁵ ΧΕ ΟΥ ΠΕ ΤΝΑΧΟΟΩ, *quid dicam*. Supplementum non indiget defensione.

⁶ Verbum theb. ΤΑΥΟ, *nunciare*, habes apud Tukium pag. 298, et 365. Pag. vero 556. ap. eundem valet *dicere*, ubi tamen scribitur ΤΑΟΥΟ. Vide et Jer. XIV. 9. in seq. Fragm. Græcus, et Vulg. *quid loquar*. Æg. *quid nunciem: quid dicam*.

Vers. 50.) ¹ Vocis ΕΝΤΟΛΗ postrema litera in membrana non est Η, sed Π. An volens librarius scribere ΕΝΤΟΛΗ ΠΟΥΩ-ΝΩ, e duabus literis Η, et Π unam omisit?

Cap. XIII. vers. 1.) ¹ Tukius pag. 263. hæc affert. Ibi pro ΑΠΠΑΔΧΑ legitur ΑΠΔΧΑ.

² ΝΩΒΩΚ, *et vadat*. Hæc neque in gr. sunt, nec in Vulg. Æg. Int. addit ut suæ linguæ indoli obsequatur.

³ Hæc affert Tukius pag. 77. ubi pro ΜΕΡΕ typographus scripsit ΜΕΡΕ. Corrige e nostro codice.

³ Versiculum e Tukio sic perface: ΑΩΜΕΡΙΤΟΥ ΩΑΒΩΛ, *dilexit eos in finem*.

III.

Ægyptii codicis fragmentum, duabus membranis constans longis uncias 10 $\frac{1}{2}$, latis uncias 8 $\frac{1}{2}$.

Continet Jeremiæ librum a vers. 14. Capitis XIII. usque ad vers. 19. Capitis XIV. Progreditur a pag. 37. usque ad pag. 40. Desunt igitur initio duodeviginti membranæ. Vide Specimen pag. XXX. num. 3.

Huius librarii propria hæc sunt. Literæ ab eleganti illa ac genuina forma, quam in duobus superioribus vidimus, quamque vigintiquatuor græcæ, sola Μ excepta, in vetustissimis qui
super-

supersunt codicibus græcis habent, aliquantulum recedunt. Litera N nunc primum conspicitur cruribus distortis atque divaricatis. Litera B basim quidem inferne non habet, sed duos ventres turpiter inæquales. Litera Φ superne utrinque aperta, ut aliquam cum Ψ habeat similitudinem. Lineolas supplendæ vocalis defectum indicantes omittit plerumque librarius; ubi vero eas superscribit, accentuum vice funguntur. Voces a vocibus non disjungit, nisi ubi interpungat: ubi vero interpungit, ampla intervalla vacua relinquit. Literæ majores rubricam habent atramento superinductam. Demum litera princeps cum in nullo ex hisce fragmentis hanc formam habeat, A, in hocce ita semel efformata est pag. λH initio capitis XIV, ut non solum aliis major sit, sed ad eam quam dixi formam valde accedat. Ex hisce omnibus illud colligere posse mihi videor, codicem hunc recentiorem esse duobus superioribus, quamvis antiquus tamen sine dubio sit.

Pagina I.

一
λz

xiii. οὐραυμε¹. ἡν περὶ τῶν
14. νερεϊότε· ἡν νεϋωη
περὶ οὐροπ² πεχε πχο
εἰς· ντναοϋαωοϋ δñ³
οϋδε ντνατσο δñ⁴.
οϋδε ντναωνεστñ⁵
δñ 24 περτακο.

v. 15. CWTU NTETN†STH
 TN¹. NTETNTUΧ¹
 CE MUWTN². ΧE ΔΠΧΘ

v. 16. εἰς ψαχε · τεοογ¹ и
πχοεῖς πετννοῦτε
μπατε πκακε ψω
πε · αγω μπατε
νεφογερντε² χιχιρῶπ³
γιζν ντοογ нкаке
тетнаδω ψт⁴ знтq и
πογοεῖν⁵ · ογзаѿвес⁶
ντε πμογ тетωοоп
μμдγ · αγω сенака

v. 17. δι' ἐκδike • εγω
πε δε ετετντωστω
zn oγzwπ¹ cnap¹ me²

ΝΒΙ ΤΕΤΝΨΥΧΗ · ὦ
 ΠΕΜΤΟ ΕΒΟΛ ΜΠΕΤΝ
 ΣΩΨ³. ΔΥΩ ΝΕΤΝΒΔΛ⁴
 ΕΥΕΨΟΥΕΡΜΕΪΗ 'ΕΠΕ
 ΣΗΤ · ΞΕ ΔΦΟΥΨΨ⁶
 ΝΒΙ ΠΟΖΕ ΜΠΞΟΕΙΣ .

v. 18. αχίς¹ μπρῶ² μν νετ
 . . μδοι³. ξε θββιε
 . . . τν⁴ ντετνζμο
 ος· ξε αγγί μπεκλου
 μπετνεοογ⁵ ζιχν

v. 19. ΤΕΤΝΑΠΕ · ΜΠΟΛΙΣ
ΕΤΜΠΕΑΜΠΗΕ¹. ΔΥ
ΥΤΑΜ ΜΜΟΟΥ². ΔΥΩ
ΜΝΠΕΤΝΑΟΥΩΝ³ Μ
ΜΟΟΥ · ΙΟΥΔΑC ΔΥΠΟ
ΟΝΕΥ⁴ ΕΒΟΛ · ΕΔΥΧΩΚ⁵
ΕΒΟΛ ΝΟΥΝΟΒ ΜΠΩΩ
ΝΕ⁶ ΕΒΟΛ.

v. 20. qī NOYBAΛ EZPAI ΘĪE
 ̄XĪŪ¹ NTE NAY ENET
 NYH EBOΛ • 2M PEM
 2ĪT • ECTΩN ΠOZE

NTdY-

NTAYTAAQ NE • NECOOR
v. 21. AΠOYEOOY • OYΠE TE
NAXOOQ EYANΘY
ΠOYΩINE¹. XE NTOT²
ATCABOOR EZENCBOOYE
ETPEYTA'OYH EZPAI
EXW³ XINTEZOYEITE⁴
NZENNAKEDN⁵ NET
NANNAZTE MMO

NΘE NOYCSIME EC
v. 22. NAMICE. AYW EP
YANXOOC ZAYPOY
ZHT. XE ETBEOT d
NAI TWMNT EPOI.
ETBE PAWAI NNOY
XINΘONC¹. ANAPOY
PAZOY OYAN EBOL

ADNOTATIONES.

Huius paginæ prima cera, seu columna, versus habet triginta duos, altera vero columna triginta et unum. Infra vigesimum nonum prioris versum laceratæ utriusque membranæ frustum interiit.

Vers. 14.)¹ Prima hujus commatis verba, et dispergam eos, erant in præcedenti membrana: sequitur in hacce, OYPOYME AN ΠEQCON, ἄνδρα καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς, virum, et fratrem eius. Vulg. virum a fratre suo. Sed Ægyptius noster, quod semel monuisse sufficiat, ad verbum vertit græcam versionem, non vero hebraicum exemplar, nec Vulgatam Interpretationem, quibuscum quoad sensum quidem consentit, non tamen quoad singula verba. Itaque ægyptiam Int. cum græca tantum conferam in posterum. Longa linea supra CON, accentus est.

² ZOYCON, in una volta, simul. Vox nota ex Tukio pag. 591, et 593, et ex Actis S. Coluthi pag. 91. Gr. ἐν τῷ αὐτῷ, eodem sensu.

³ Ter in hoc versiculo extat particula negans dN. Librarius ubique lineolam quæ ipsi accentus loco est, ducit supra N. Ex quo patet, in legendo eam particulam cum præcedenti voce conjunctam quasi encliticam fuisse. Gr. ἐκ ἐπιποθήσω, non desiderabo. Æg. ad verbum: non li vorrò.

⁴ Non parcam. Verbum TCO, parcere, habes in Tuk. p. 255.

⁵ Non miserebor. YNZEHT est misereri. TNAYENESTHI, miserebor. Vide Lacrozium in memph. YENZEHT.

Vers. 15.)¹ TETHNT, attendite. TZEHT est attendere: dar mente.

² NTETN TUXICE MMOTN, ne extollatis vosmetipsos, si ve, ut Vulg. nolite elevari. Particula inseparabilis TUX addita initio verbi XICE, exaltari, vim habet negandi in sermone thebaico: in ipsa vero literam Y subintelligi non dubito, ut sit perinde ac YTA, seu YTEM memphitarum, quod ap. Tuk. pag.

pag. 410. habes in voce ΕΥΤΕΛΩΤΕΛ, *ad non exaudiendum*: i. e. *ut non exaudiat*. Crebro hanc particulam Τῷ vidimus in Matthæo, ut XVIII. 35; in Joanne, ut XI. 50; et in Tukio pag. 422, et alibi. Unum placet locum e Tukio afferre. Apud ipsum pag. 305. ΝCETῶZE significat, *et non invenient*. Quæ vox composita est ex litera coniungente Ν, ex nota tertiæ personæ pluralis CE, ex particula Τῷ, et ex verbo ZE, *invenire*. Simili plane modo componitur vox ΝCETῶΛO a scriptore Miraculorum S. Coluthi pag. 82. adhibita, quæ Cl. Georgio molestiam attulit, ut ipsemet fatetur pag. 126. Verba ægyptii scriptoris hæc sunt: ΠΕΧΕ ΠΕCZΔῖ ΝΑC Zῖ ΟΥῶΝΤΑΤΝΔZTE ΧΕ ZῶOOC ΝΕ· ῶΠΡΡΠΔῖ ῶΗΠΟΤΕ ΝCETῶΛO ΕΥCῶΒΕ ΝCῶῖ. Suspicio autem librarium lapsum esse, ac pro ΝCῶῖ, *me*, scribi debere ΝCῶ, *te*, generis fem. idque apparet ex piæ feminæ responsione. Sed hoc obiter. Nunc antequam mariti verba explicem, tria perspicuitatis gratia præmoneo. Primo illud ΧΕ heic non valet, *quia*, (*perchè*), sed est, ut apud græcos ὅτι, indicium initii verborum mariti, nec latine verti potest: hujusmodi enim idiotismo græcis, ægyptiisque communi caret latina lingua: quod si a Vulg. Int. sæpius vertitur in Novo Test. *quia* (*che*), id non alia de causa ab eo fit, nisi quia singula verba singulis reddere voluit, grammaticas leges merito interdum parvi faciens. Deinde ZῶOOC ΝΕ alius est ægyptius idiotismus, ad verbum, *sede tibi, mettiti a sedere*, vel, *fermati*: illud namque ΝΕ pronomen est fem. *tibi*. Sic apud Tukium pag. 402. S. Marcus scripsit: ΠΕΧΔQ... ΧΕ ZῶOOC ΝΗΤῖ, *Dixit* (Jesus): *Sedete* (vobis): *assedetevi*, *assiegez vous*, vel, *fermatevi* (*qui*). Demum vocis ΛO peculiaris constructio notanda est: quamvis enim ΛO, item ut ΟΥῶ, construatur tamquam verbum, utrumque tamen adverbii fere vim habet. De ΟΥῶ vide Lacrozium. Quod vero spectat ad ΛO plura in promptu habeo exempla et ex Tukio, et e Fragmentis nostris deprompta: sed Tukii paginam 462. citasse sufficiat, in qua utrumque verbum extat. Ibi ΝΤΕΡΕQΛO ΕQΝΔΥ valet, *cum amisit visum*, sed, verbum e verbo, *cum cessavit videns* (quæ locutio nostris auribus intolerabilis est), nempe, *cum non amplius vidit: cum cessavit videre*. His præmissis apparet allatum locum sic tandem vertendum esse: *Dixit ejus maritus ad eam cum diffidentia: sede* (*siste*): *noli hoc facere, ne forte incessanter irridearis*.

Vers. 16.) ¹ ΤΕOΟΥ, *date gloriam*. Nomen ΕOΟΥ (Memph. WOY) omnibus notum. Sed non æque notum vocabulum inde

efformatum, ΕΚΖΔΕΟΟΥ, *gloriosas*, quod extat in Actis S. Coluthi pag. 87, ubi legimus, ΕΚΖΔΕΟΟΥ ΠΝΟΥΤΕ, *o gloriose Deus*: sic enim verti debet. In Fragm. VII. pag. 265. leges ΕΚΖΔΕΟΟΥ, *gloriosus*: et in X. pag. 58: ΕΥΖΔΕΟΟΥ, *gloriosi*.

² ΝΕΟΥΕΡΗΤΕ, *pedes eius*. Credibile non est ægyptium ita vertisse. Cuius enim pedes dixisset? An Dei? an τὸ ΠΚΑΚΕ, idest *tenebrarum*? At hæc ne ferenda quidem sunt. Hebraica Veritas, et Gr. Int. habent, *pedes vestri*. Non est ergo dubitandum, quin æg. Interpres scripserit ΝΕΤΝ, librarius vero mendose ΝΕΥ.

³ ΧΙΧΡΟΠ (Memph. ΟΙΘΡΟΠ) habes Joh. XI. 9. Ibi vide. Librarius hic supra l lineolam duxit: pro duobus punctis, opinor: et supra O accentum scripsit.

⁴ ΘΩΥΤ (memph. ΧΟΥΥΤ) *expectare*, et *respicere*, ut in Actis S. Coluthi pag. 85, et ap. Tuk. pag. 320.

⁵ ΖΗΤῆ ἈΠΟΥΘΕΙΝ. Vertit græca: εἰς φῶς.

⁶ ΖΔΙΒΕC (memph. ΗΗΙΒΙ) *umbra*. Lacrozius in Sylloge verterat, *victoria*. Sed recte Woideus emendavit.

Vers. 17.) ¹ ΖΝΟΥΖΩΠ, *clam*. ΖΗΠ, et ΖΕΠ, et ΖΟΠ, et ΖΩΠ valent, *abscondere*.

² CΝΔΡΙΜΕ, *plorabit*, fem. gen. Supra l accentus est in membrana.

³ CΩΥ est *ignominia*, ὕβρις, etiam vers. 26, et in Fragm. VI. pag. 233. Sed quid valeat in Actis S. Coluthi pag. 91, necdum novi.

⁴ Thebaic. ΥΟΥΟ aut ΥΟΥΕ (memph. ΥΟΥΩ) est *effundere*. Vid. vers. 17. cap. seq. et Tuk. pag. 446.

⁵ ΠΜΕΙΗ, est *lacrima*. ΠΜΕΙΟΟΥΕ pluraliter, *lacrima*, ut didici ex Fragm. VII. pag. 270. Memphitis ΕΡΜΗ, *lacrima*: ΕΡΜΩΟΥΙ, *lacrimæ*. Sed hoc in loco ΠΜΕΙΗ debet esse accusativus, *lacrimam*; nota vero accusativi deest. Aut ergo legendum ΕΥΕΥΟΥΟ ΕΠΜΕΙΗ, aut absorpto O unum est verbum ΥΟΥΕΠΜΕΙΗ, *lacrimari*. Memphitæ ex ΜΕΝΠΙΤ, *dilectus*, ΜΟCΤ, *odisse*, ΤΔΙΟ, *honorandus*, et ΥΟΥ, faciunt ΥΟΥΜΕΝΠΙΤ, ΥΟΥΜΟCΤ, ΥΟΥΤΔΙΟ, *valde dilectus*, *valde odiosus*, *valde honorandus*: utrum vero ad verbum ΥΟΥΩ referenda hæc sint, viderint peritiores. Nomen porro ΠΜΕΙΗ habemus in Actis S. Coluthi pag. 87. ubi sic loquitur scriptor: ΔΟΥΩΩΝ ἈΜΟΟΥ. ΑΥΤ ΝΟΥΔΩΗ ΝΠΜΕΙΗ: quæ verba priusquam interpreter, animadverto voce ΔΩΗ non noctem designari, sed multitudinem, copiam: nox enim non dicitur ΟΥΔΩΗ, sed ΟΥΩΗ; et cum

et cum articulo, absorpto O, dicitur ΤΕΥΩΗ. At vero vox theb. αΩΗ non heic solum, sed et in Fragm. IV. pag. 206, est, *copia, multitudo*: id ipsum valet αΩδι non memphitice solum, sed et thebaice, ut mox videbis vers. 22. sicut Νάωε ΝΝΟΒΕ vers. 7. valet, *multa peccata*. Sic ergo vertendus locus: *aperuit illos (oculos), et magnam copiam lacrimarum dederunt*, i. e. effuderunt, emiserunt. Eodem enim modo heic dicit † ΝΨΜΕΙΗ, *mandat fuori lagrime*, quo pag. 84. dixerat † ΜΟΟΥ, *dar acqua, mandat fuori acqua*. δΝΕΩΒδλ (inquit) † ΜΟΟΥ αΥΩ αΥΩΩ ΕΜΑΤΕ, *oculi eius aquam emiserunt, et pruriebant valde*: nam ΩΩΩ (memph. hΩh) est *prurire*, non vero *defluere*, ut equidem puto.

¹ αϞΟΥΩΩϞ, *contritus est, συνετριβη*. Vide et vers. 27. cap. seq. Verbum memphiticum ΟΥΩΩϞ, *conterere*, affert Lacrozius e psalm. 2. vers. 9: sed dubitat legendum ne ibi sit ΕΚΕΟΥΩΩϞΟΥ, ut est in libris impressis, an vero ΕΚΕΟΥΟΧΠΟΥ, *conteres eos*. Dubitatio nunc videtur evanescere: ΟΥΩΩϞ usitatum fuisse saltem in thebaide et hinc discimus, et ex Tuk. pag. 205.

Vers. 18.) ¹ Membrana heic lacera est, ac mutila: quod deest, sic suppleo: αΧΙC ἈΠΡΟ ΜΝ ΝΕΤΩΩΩ. ΧΕ ΘΒΒΙΕ ΤΗΥΤΝ ΝΤΕΤΝ ΩΜΟΟC. Porro αΧΙC accentum heic habet supra I. Valet autem quum *dic*, tum *dicite*. Text. hebr. et Vulg. Int. habent, *dic*: Gr. ἐπατε, *dicite*. Literarum αΧ huius vocabuli vestigia supersunt tantum, sed manifesta.

² ἈΠΡΟ, *regi, al Rè*. Supra O librarius lineolam scripsit, quæ ipsi accentus est.

³ ΜΝ ΝΕΤΩΩΩ, *et dynastis; potestatibus*. Ita suppleendum sine dubio: nam neque spatii angustia plures capit literas quam duas, et literæ Μ dextrum crus adhuc superest.

⁴ ΘΒΒΙΕ ΤΗΥΤΝ, *humiliamini*. Ideo sic supplevi, quia etiam Fragm. VII. pag. 259. legi: ΘΒΒΙΕ ΤΗΥΤΝ.

⁵ ἈΠΕΤΝΕΟΥ, *gloria vestra*. Librarius supra primum O accentum scripsit suo modo, nempe lineolam.

Vers. 19.) ¹ ΕΤἈΠCαἈΠΡHC, *que sunt versus. Notum*. Librarius supra H lineolam duxit pro accentu habendam. IHC est *auster* sive *Notus*, ut omnes sciunt.

² αΥΩΤΑΜ ἈΜΟΥ, *clausa sunt. ΩΤΑΜ* (memph. Ω-θαμ, et αμΩθαμ) est *claudere*. Vid. Tuk. pag. 312.

³ ΟΥΩΝ est *aperire*. Memphitæ dicunt etiam ΟΥΕΝ. In Actis S. Coluthi pag. 84. legimus: ΕΝΤΕΟΥCΩΤῪ ΔΕ αϞΟΥ-
i 2 ΩΝ

ΩΝ Ἀλλοοῦ, idest, ut ego interpretor, cum autem eam (aquam, sive Ἀπμωοῦ) imbibissent (oculi eius), aperuit illos.

⁴ ἀγποονεῖ ἐβόλ, *transmigrarunt*. Idiotismo ægyptio, et græco numerum pluralem adhibet: nos cogimur dicere, *transmigravit* (Judas, seu populus tribus Juda). Græcus tamen Int. hoc in loco numerum habet singularem et ipse.

⁵ ἐαῖχωκ. Accentus est supra ω.

⁶ Ἀπωωνε. Accentus est supra secundum ω.

Vers. 20.) ¹ ΘΙΕΡΟΥCΔΛΗΛ, o Hierusalem.

Vers. 21.) ¹ ΕΥΩΑΝΘῸΠΟΥΩΙΝΕ, cum visitaverint te. Interpositum ΠΟΥ est pronomen 2. personæ fem. ΘῸΠΩΙΝΕ (memph. ΧΕΜΠΩΙΝΙ) est *visitare*.

² ΝΤΟ, tu. Accentus verus est supra Ο.

³ ΕΤΡΕΤΩΟΥΝ ΕΞΡΑΙ ΕΧΩ, ut insurgant adversus te. Librarius supra ω in prima, et in tertia ex his dictionibus accentum gravem scripsit. Hebræus Textus, græc. et Vulg. Intt. aliter: idem tamen sensus.

⁴ ΧΙΝ ΤΕΖΟΥΕΙΤΕ, ab initio: sin da principio. Gr. εἰς ἀρχήν, quod in Bibliis Complut. vertitur, in principatum. Ægyptius noster ἀρχήν heic pro initio sumpsit.

⁵ ΝΑΚΕ est dolor parturientis, *partitudo, partura*. Memphitice dicitur ΝΑΚΣΙ.

Vers. 22.) ¹ ΝΑΠΟΥΠΔΟΥ, posteriora tua. De vocola ΝΑ hoc sensu accepta vide Tuk. pag. 6.

ΛΗ

Pagina II.

ΧΕ ΕΡΕΝΟΥΤΒC ² ΟΥΩ
^{v. 23.} ΝΣ ΕΒΟΛ ³. ΕΩΧΕ ΟΥΝ ¹
 ΟΥΕΒΩΥ ² ΝΑΩΒΤ ³ ΠΑΥ
 ΔΑΝ ⁴ ΑΠΕΥCΩΜΑ ⁵.
 ΑΥΩ ΟΥΠΑΡΔΑΙC
 ΕΩΩΠΕCΝΑΩΤΒC
 ΝΕCΤΟΕ ⁶ ΕΙΕ ⁷ Ν
 ΤΩΤΝ ΖΩΤΤΗΥΤΝ
 ΤΕΤΝΑΩΡ ⁸ ΠΠΕΤΝΑ
 ΝΟΥC ⁹. ΕΑΤΕΤΝΤCΑ
 ΒΟ ΕΡ ΠΠΕΦΟΥC.
^{v. 24.} ΑΥΩ ΑΙΧΟΟΡΟΥ ΕΒΟΛ Ν
 ΘΕ ΝΣΕΒΛΑ • ΕΡΕΠΤΗΥ
 ΨΙ ΑΛΛΟΟΥ ΕΠΧΑΕΙΕ

^{v. 25.} ΠΑΙ¹ ΠΕ ΠΕΚΚΛΗΡΟC ². ΑΥ-
 ΤΑΙ ΤΕ ΤΕΚΜΕΡΙC. (Ω
 ΕΤΡΕΤΝΡΑΤΝΑΣΤΕ ³.
 ΕΡΟΙ ΠΕΧΕ ΠΧΟΕΙC.
 ΝΘΕΝΤΑΡΡΠΔΩΒΩΥ ⁴. ΑΥ-
 ΔΣΕΛΠΙΣΕ ΕΣΕΝΑΝΤ (Ω
^{v. 26.} ΝΟΥC. ΑΝΟΚΣΩ
 ΤΝΑΒΩΛΠ ΕΒΟΛ ΝΝΔ
 ΠΟΥΠΔΟΥ • ΕΤΡΑΕΝ
 ΤΟΥ ΝΝΔΣΡΕ ¹. ΑΥΩ
 ΨΝΔΟΥΩΝΣ ΕΒΟΛ ΝΟΙ
^{v. 27.} ΠΟΥCΩΥ • ΑΝ ΤΑΝΤ
 ΨΥΜΟ ¹ ΝΤΟΥΠΟΡΝΙΔ ².
 ΑΥΩ ΤΟΥΑΝΤΝΟΕΙΚ
 ΑΝ

<p> ^{xiv. 1.} ΜΝ ΠΟΥΣΜΖΜ³. δι ΝΔΥ ΕΝΟΥΒΟΤΕ ΖΙΧΝ ΝΤΑΛ⁴. ΔΥΩ ΖΝΝΩ ^{v. 2.} ΨΕ⁵. ΟΥΟΙ⁶ ΝΕ ΘΙΕΛΗ⁷ ΖΕ ΜΠΕΤΒΒΟ⁸ ΕΟΥΔΖΕ⁸ ΝΩΙ⁸. ΨΑΝΤΕΟΥ⁸ ΘΕ ΨΩΠΕ: — ^{v. 3.} ΑΣΡΖΗΒΕ ΝΟΙ ΤΟΥΔΔΙΑ ΔΥΩ ΝΕΟΠΥΛΗ ΔΥ ΨΩΠΕ ΕΥΨΟΥΕΙΤ. ΔΥΡΚΔΚΕ ΖΙΧΜΠΚΔΖ ΔΥΩ ΠΕΖΡΟΥ ΝΘΙΕΛΗ. ^{v. 4.} ΔΥΒΩΚ ΕΖΡΔΙ⁸. ΔΥΩ (Μ ΝΕΟΜΕΓΙΣΤΑΝΟ⁸ ΔΥ ΖΟΥ ΝΝΕΥΖΡΩΠΕ </p>	<p> ΝΟΔ ΜΟΥΥ. ΔΥΕΙ ΕΧΝ ΝΨΩΠΕ ΜΠΟΥΘΙΝΕ ΔΥΚΤΩ² ΝΝΕΥΖΝΔΥ³ ΕΥΨΟΥΕΙΤ. ^{v. 4.} ΝΕΖΒΗΥΕ¹ ΜΠΚΔΖ ΔΥΩ ΧΝ². ΖΕ ΜΠΕΖΟΥ ΜΠΕ ΨΩΠΕ. ΔΥΖΙΨΩΠΕ ΝΟΙ ΝΟΥΟΕΙΗ³. ΔΥΖΩ ^{v. 5.} ΒΟ ΝΤΕΥΑΠΕ. ΝΕΙΟΥΛ ΔΥΜΙΣΕ ΖΝ ΤΩΨΕ ΔΥΩ ΔΥΚΑΤΟΟΤΟΥΕΒΟΛ ΖΕ¹ ΜΜΗΕΝΤΗΘ² ΨΟ ΟΠ ΝΔΥ ΕΟΥΩΜ³. ^{v. 6.} ΔΝΕΙΑΝΤΟΥΥ ΔΖΕΡΑΤΟΥ¹ ΖΙΧΝ ΜΜΑΝΨΗΝ² ΔΥΟΕΚ ΤΗΥ ΝΔΥ. ΔΝΕΥΒΑΛ ΧΩΤΖ³ Χ...⁴ ΜΜΝΧΟΡΤΟΨΩ...⁵ ^{v. 7.} ΝΔΥ. ΕΨΧΕ ΝΕ... </p>
--	--

ADNOTATIONES.

² *Calcanea tua*. †ΒC (memph. ΘIBC) *calcaneum*. Vide Tuk. pag. 408.

³ ΖΕ ΕΡΕ... ΟΥΩΝΖ ΕΒΟΛ, *ut appareant*, et conspiciantur ab omnibus. In Bibliis Complut. *παρεδαιγματίσθησαν*. Sed Cod. Vaticanus, *παρεδαιγματισθῆναι*: quam lectionem habuit in suo codice Ægyptius noster.

Vers. 23.) ¹ ΟΥΝ, *ergo*. Nec in hebr. est, nec in gr. Cur autem librarius supra literas ΥΝ longam lineam utrasque complectentem duxerit, quasi literam Ν omisisset, ignoro. Huiusmodi enim linea literam Ν omisam denotare solet, ut diximus, et in extremo versu, ut heic, adhiberi.

² ΟΥΕΩΨ, *athiope*: *un Ethiopie*. Librarius supra Ψ lineolam pro accentu habendam ducit. Memphitice *æthiops* dicitur ΕΘΩΨ: thebaice vero apud Lacrozium in Sylloge, ΕΘΟΟΥ, heic vero ΕΘΩΨ. Etiam in Fragm. VI. pag. 238. ΝΕΘΟΟΥ sunt *Æthiopes*, sive *Æthiopia*.

³ ΝΔΨΒΤ, *mutabit*. Memphitice ΨΟΒΤ, et ΨΙΒΤ, et ΨΕΒΤ, *mutare*. Thebaice ΨΒΤ, ut hinc discimus.

⁴ ΠΔΥΔΔΝ, *colorem*. Deest nota accusativi. Memphitice ΔΟΥΔΝ est *color*, χρώα, τὸ ποικίλον, seu varietas colorum in pelle.

pelle. Thebaice ap. Lacrozium in Sylloge, δΥΔΝ: heic vero, αΥΔΔΝ. Gr. aliter heic, nempe, τὸ δέρμα, *pellem*. Pellis autem thebaice dicitur ΣΩΒ, ut didici ex Tuk. pag. 202: itemque ΩΔΔΡ in Fragn. XIV. pag. 114, et in Sylloge Lacrozii. In libro Pontificali Ecclesiæ Alexandrinæ Parte 2. pag. 47. edit. Rom. legitur, ΟΥ ΔΒΔΝ ΕΩΩΕΒΗΟΥΤ, *color varius*: sed ibi mendum latere puto, scribendumque esse ΔΟΥΔΝ pro ΔΒΔΝ. Nimirum eo venerunt licentiæ, ne dicam imperitiæ, memphitici librarii minus antiqui, ut etiam pro ΟΥ scribant interdum Β. Sed Nanianis in Fragmentis nihil tale usquam occurrit. Huiusmodi menda nonnullam aliquando afferunt utilitatem, sæpius vero molestiam: utilia tunc sunt, cum alicuius literæ ægyptiam pronounciationem nos docent: ubi enim Β, exempli gratia, scribitur pro ΟΥ, ibi ipsum ΟΥ pronunciari ut V consonantem non immerito censemus. Molesta vero tunc potissimum sunt, cum viros etiam doctissimos in errorem inducunt: quod in seq. Fragmento aliquibus exemplis confirmabo.

⁵ ὤΠΕΡΩΩΜΑ, *corporis sui*. Hebr. et gr. habent duntaxat: *suam* (pellem).

⁶ ΑΥΩ ΟΥΠΑΡΔΑΙΟ ΕΩΩΠΕ CΝΔΩΤΒΕΝΕCΤΟΕ. Pro hisce gr. habet tantum: ὁ πᾶρδαλις τὰ ποικίλματα αὐτῆς, *et pardus varietates suas*: subintellige ex præcedentibus, ἢ ἀλλάξει-ται, *si mutabit*. Ægyptii vero Interpretis verba sic reddi debent: *et cum* (vel, *si*) *pardus mutabit* (vel, *mundabit*) *varietates colorum suorum*. Memphitice ΘΟΙ est *nævus*: et ΘΟ, *varietas*: et ΘΟΙ ΘΟΙ dicitur, quæ est *varii coloris*. Thebaice ergo ΤΟΕ significat hancce colorum varietatem: et ΕΝΕCΤΟΕ valet, *suas maculas*: *suas coloris varietates*. Librarius mendose scripserat; ideo duo veluti asterisci appositi sunt in margine. Similis autem nota occurret mox ad vers. 25, ubi sine dubio mendum indicat corrigendum, quod postea correctum fuit. Hic vero locus emaculatus saltem ex parte fuit, deletis nonnullis literis; an vero totus, nescio. Lege aut, CΝΔΩΒΤ ΕΝΕCΤΟΕ, aut potius pro CΝΔΩΒΤ, *mutaverit*, lege CΝΔΩΤΒΒΕ, *poterit mundare*. Nam theb. ΤΒΒΟ, et ΤΒΒΕ (memph. ΤΟΥΒΟ, et ΤΟΥΒΕ) valet, *mundare*. Vid. Tuk. p. 286, et 539. Videtur autem heic unum factum esse vocabulum CΝΔΩΤΒΒΕΝΕCΤΟΕ, absorpto Ο, vel Ε vocis ΤΒΒΟ, vel ΤΒΒΕ, ut nuper vidimus vers. 17. in ΕΥΕ-ΩΟΥΕΡΩΕΙΗ.

⁷ ΕΙΕ. De hac particula vide Tuk. pag. 111, et 112. Ad-ditur majoris perspicuitatis causa cum præcessit ΕΩΧΕ, *si*. Græcia, et Latium respondente particula carent.

⁸ ΤΕΤΝΑΩΡ, *poteritis facere*. Vid. Did. Taurin. pag. 98, et Tuk. pag. 351.

⁹ ΠΠΕΤΝΑΝΟΥQ, *quod bonum est*. Supra Q lineola, i. e. accentus.

Vers. 24.) ¹ ΖΕΘΛΑ, *stipula*. Vox ignota Lacrozio.

² ΕΠΧΔΕΙΕ, *in desertum*. Ap. Tuk. pag. 316. ΧΔΙΕ, et ap. Lacrozium in Sylloge, ΧΔΙΕ, *desertum*. Librarius noster e contrario accentum scribit supra Ε penultimum.

Vers. 25.) ΠΔΙ, *iste*. Videtur græcus Ægyptii nostri codex habuisse, οὔτος, *hic, questo*. Nunc omnes libri habent, ἔτως, *sic*.

³ ΠΕΚΚΛΗΡΟC, *sors tua*. Cur Interpres non scripsit ΠΟΥΚΛΗΡΟC, et mox ΤΟΥΜΕΡΙC? In versiculis superioribus utitur pronominiibus femininis, quia Jerosolymam alloquitur propheta; nomen vero *Jerusalem* ægyptiis est femininum: eadem de causa in versiculis qui sequuntur, utitur pronominiibus femininis. Cur in hoc intermedio utitur masculinis? Divinare non possum.

⁴ ΑΤΝΔΖΤΕ (memph. ΑΘΝΔΖΤ), *inobediens: PatndzTe, disubbidire*.

⁵ ΝΤΑΡΡΠΑΩΒΩ, *oblita es mei*. ΩΒΩ est *oblivio*: ΡΠΩΒΩ, *oblivisci*.

Vers. 26.) ¹ ΕΤΡΔΕΝΤΟΥ ΝΝΔΖΡΕ. De prima voce dixi ad Matth. XXI. 2. Altera idem valet quod Memphitice ΝΝΔΖΡΔC. Porro ΖΡΔ est, *facies, vultus*: hinc ap. Tukium pag. 407. theb. ΝΝΔΖΡΑΚ.

Vers. 27.) ¹ Ordinem verborum græci codicis invertit æg. noster, ut conferenti utrumque inter se patebit. ΜΝ ΤΑΝΤΩ-ΑΛΟ, καὶ ἡ ἀπαλλοτρίωσις, *et abalienatio*.

² ΝΤΟΥ ΠΟΡΝΙΔ, *tux fornicationis*. Scribe elegantius, magisque thebaice, ΠΟΡΝΕΙΔ.

³ ΠΟΥΖΑΖΑ, *binnitus tuus*. Vox ΖΑΖΑ Lacrozio ignota in utraque dialecto. Derivari crediderim ex memphitico ΗΕΛ, vel ΗΗΛ, *fervere, incallescere*, aut memphiticum verbum ex thebaico, utrumque autem ex hebraico עין.

⁴ ΒΟΤΕ (memph. ΕΟΤ) *abominatio*. ΤΔΛ (m. ΘΔΛ), *collis*.

⁵ Vox ΩΩΕ, *ager*, plane thebaica: nota erat ex Tukio pag. 295, ubi alius e Jeremia locus affertur. Apud Memphitas ΜΕΩΩΟΤ sunt *campi*: quo nomine vocant etiam illos, quos Græci dicunt ægypti *Nomos*. Vid. Lacrozium.

⁶ ΟΥΟΙ, *ve*. Cur supra literas ΥΟ linea ducitur utrasque complectens? Videtur pro accentu heic quoque habenda. Particula

cula hebraica ¹¹⁸, græca οὐαί, latina *ua*, italica *guai*, ægyptia ΟΥΟΪ utrique dialecto communis, idem valent, ac similes sunt.

⁷ ΝΕ ΘΙΕΡΟΥCΑΔΗΛ, *tibi o Hierusalem*. In ΝΕ est lineola pro accentu habenda.

⁸ ΕΟΥΔΞΕ ΝCΩΙ, *sequens me, secuta me*. Græcus: *post me*. ΟΥΔΞ addito suffixo, et sequente ΝCα, valet, *sequi*, ut sæpius iam vidimus.

Cap. XIV. vers. 1.) ¹ Primus hic versiculus scribitur quasi titulus Capitis: Caput vero ipsum exorditur librarius a vers. 2. ideoque primam ejus literam α rubro colore inficit, ceterisque multo majorem facit.

² ΩΙ ΙΕΡΗΥΙΔC, *ad Jeremiam*. Malim ΩΙ ΙΕΡΕΥΙΔC. Quin miror quod scriptum non fuerit ΣΙΕΡΕΥΙΔC: græci enim nomina Jeremiæ, ac Jerusalem scribunt cum spiritu aspero, quasi vero a voce græca ἱερός, *sacer*, derivarentur, ut dixi in Notis ad Didymum pag. 80: thebæi vero græcorum scripturam imitari consueverunt: attamen apud Tukium pag. 249. et alibi thebaice, ac memphitice scriptum est, ΙΕΡΕΥΙΔC. Illud quoque heic obiter notandum, Ε pro Η, aut vicissim Η pro Ε ab aliis etiam librariis aliquando scribi: ex quo colligi posse videtur, literam Η in ægypto interdum saltem pronunciata fuisse ut ε, non ut ι. Duo solum affero exempla. In psalmo 134, qui incipit, *ecce nunc*, græca versio habet, ἰδὲ δὴ, memphitica vero editio, ΣΙΠΠΙΕ ΔΕ: at vero ibi ΔΕ scriptum esse pro ΔΗ perspicuum est; nec enim a particula ΔΕ, *autem*, exordiri psalmus potest. In Fragmento autem XI. pag. 172. scriptum vicissim esse mirabimur ΤΡΔΠΗΖδ, *mensa*, pro ΤΡΔΠΙΕΖδ: quo modo recte scriptum vidimus Matth. XXI. 12, in Theotociis pag. 73. et alibi.

³ Gr. περὶ τῆς ἀβροχίας, *de siccitate*: ad verbum, *de carentia pluvia*. Ægyptius: *quia pluvia non erat*. Memphitice *pluvia* dicitur ΣΩΟΥ. En quomodo dicatur thebaice.

Vers. 3.) ¹ ΝΕCΜΕΡΙCΤΑΝΟC, *illius optimates*: ex etymo, *Maximates*. Gr. οἱ μεγιστάνες: quod nomen singulari caret: ægyptius vero Int. singulari indigebat, ac minus bene excogitavit ΜΕΡΙCΤΑΝΟC.

² ΔΥΚΤΟ, *reportaverunt: riportarono indietro*. Thebæi præter verbum ΚΟΤ, *convertere*, habent etiam verbum ΚΤΟ, ut videre licet etiam ap. Tuk. pag. 375, ubi de Juda proditore dicitur, quod ΔΥΚΤΟ, *reportavit* (triginta argenteos).

³ ΝΝΕΥΣΝΔΔΥ, *sua vasa: suas hydrias*. Gr. τὰ ἀγγεῖα αὐτῶν.

των. Voce thebaica 2NddY significari *vas*, jam didiceram ex Tuk. pag. 210. Quin de hydria peculiariter dicitur apud eundem pag. 205, ut hoc in loco. Sic et memph. ΜΟΚΙ.

Vers. 4.) ¹ ΝΕ2ΒΗΥΕ, *opera: i lavoro*. 2ΩΒ ergo designat etiam, *opus, il lavoro*.

² αἱ'ΩΞΝ, *cessaverunt*. Verbum theb. ΩΞΝ, et cum suffixo, ΟΞΝ, habes et ap. Tuk. pag. 258. Mox vers. 12. active sumetur.

³ ΝΟΙ ΝΟΥΟΕΙΗ', *agricola, γεωργοί*. Memph. ΟΥΩΙ, *agricola*, et plur. ΟΥΙΗ, *agricolæ*.

Vers. 5.) ¹ ἀγκάτοοτοῦ εβολ. Gr. ἐγκατέλιπον, *deseruerunt*. Memphitis χάτοτ εβολ est *recedere, cessare*.

² ΕΝΘΩ. Gr. βοτάνη, *herba*. Apud Matthæum XIII. 25. in versione memphitica ΕΝΘΩ valet *zizania*. Thebaicum vero nomen ΝΘΩ rursus videbimus in Fragm. XI. pag. 151, et in Fragm. XVI.

³ ΝΔΥ ΕΟΥΩΩ, *ipsis ad vescendum*. Hæc de suo addit æg. noster. Nec in hebr. sunt, nec in gr. Subintelliguntur quidem: sed qui Divinos libros vertit, religiosior esse debet, nihilque omnino addere. Huiusmodi porro additamenta quum in ægyptiacis versionibus non raro invenerim, ea ex margine, ubi totidem scholia, aut glossæ fuerint, in textum ob exscriptorum incuriam aut inscitiam irrepsisse suspicatus sum: sed tam crebro ea occurrunt, ut non semper librariis tribui queant. Huiusmodi est quod pag. 39. notavimus ad Joann. X. 22: ibi enim memphita etiam Interpres addit, ἄπι χοῦ ετελλωδύ, *in illo tempore*, ut videre licet in Pontifical. part. 2. pag. 95.

Vers. 6.) ¹ ἀνείδαντοοῦ δαεράτοῦ, *onagri (asini montani) steterunt*. Gr. ὄνοι ἄγριοι ἔστησαν. εἰδαντοοῦ vox composita ex εἰω, *asinus* (in compositione enim ω evadit d) et τοοῦ, *collis, mons*. Memphitæ dicunt, ἰδαντωοῦ, *onager*.

² ἰδανωην, *saltus, nemorosus locus*. Vox notanda. Componitur ex ἰδ, *locus*, et ωην, *arbor*: quæ thebaice sic vocatur superius Matth. XXI. 8, et ap. Tuk. pag. 298, et alibi.

³ Gr. ἐξέλιπον, *defecerunt*. Notandum theb. verbum 2ΩΩΤ2, *deficere*. Lacrozius neque hoc, neque affine aliud habet in Lexico, nec in Sylloge: utrobique enim plurima desunt verba.

⁴ Supplendum ε, ac legendum 2Ε, *quia*. Græcus, ὅτι.

⁵ Supple οπ, et lege ωοοπ.

Vers. 7.) ¹ Suppleo, ac lego: εω2ε ΝΕΝΝΟ (ΒΕ), *si nostra peccata*.

- βε δε ἀγασσατοῦ ἐρῶν ² πᾶοεῖς ἀρίρε ³ ἡδὴν εἴβε
 πεκραν ⁴. καὶ ναυε νεννοβε ὑπεκμτοεβολ· καὶ
 v. 8. ἀνῆρνοβε ἐροκ πᾶοεῖς ντκ θῆπιμονη ὑπῆλ.
 ἐκετοῦχον ζυπεοῦοεῖω νυπεθοοῦ. εἴβεοῦ δ-
 κωωπε νῆε νοῦρμνοοῖλε ⁵ ζῆχμκδ· ἀγῶ νῆε
 v. 9. νοῦρμντμε ⁶ εἰσῆκε εὐμάνθοιλε μὴ ἐκνάρ θεῖ
 νοῦρμμε ἐφοῦ ². ἢ νῆε ἡοῦρμμε εὐμνοῦ μ-
 μοφenoγμ. ντοκ ζωωκ πᾶοεῖς κωωοπ νῆτν.
 ἀγῶ πεκραν ἀγταοῦ ³ εἰραῖ ἐχων ὑπῆρπενω.
 v. 10. βῶ ταῖτεθε ἐτερεπᾶοεῖς χωμμοc ὑπεῖλδoc καὶ
 ἀμμερε κῖμ ννεγoyεpητε. ὑποῦτῶ ¹. ὑπεπνοῦ-
 τε τωτνῆτ ² εἰραῖ νῆτoῦ τενοῦ δε ὑνάρμμεερε
 v. 11. ννεγχῖνθoνc· ἀγῶ πεχε πᾶοεῖς νδῖ καὶ ὑπῆ-
 v. 12. ληλ γδ. εἰλδoc ¹ εὐπετνάνοῦγ ². καὶ εὐμάννηc
 τερε ἡτνάcωτμ ἀν ἐπεγcoπc. ἀγῶ εὐμάνεῖνε
 νῆενωoycooyε ¹ μν ῆενθoῖd· ἡτνάτωτ νῆτ
 ἀν ἡῆτoῦ· καὶ ἀνοκ ἡνάoχνοῦ ῆν oγchε μν
 v. 13. οὔγκo· μν οὔμoῦ ² ἀγῶ πεχαῖ καὶ πετωoοπ ¹ π-
 ᾶοεῖc· εἰc νεῦπροφῆτῆc προφῆτερε· εὐχωμμοc
 καὶ ντετνάναγῆν εchε· οὔδε ννεγκῶωωπε ν-
 ῆττῆτῆτῆ καὶ οὔμε· μν οὔεῖρῆνῆ ἡτνάτay ἐχ-
 v. 14. ὑπεῖκδ· ἀγῶ εἰραῖ ζυπεῖμα· ἀγῶ πεχε πᾶοεῖc
 νδῖ καὶ νεῖπροφῆτῆc εὐπροφῆτεῖ νῆενμῆτνο-
 ῖχ ἐχμπαρῆν· ὑπεῖτννοoyῶ· οὔδε ὑπεῖζων
 ἐτοoτοῦ· οὔδε ὑπεῖωχε νμμay· καὶ ῆενζοpῆ-
 cῖc ννοῦχ μν ῆενωῖνε ¹. μν ῆεν

A D N O T A T I O N E S.

² ΕΡΩΝ. Gr. ἡμῖν, nobis. Nos vertere cogimur: contra nos (steterunt). Supra litteras ON librarius lineam duxit perlongam: nonne sufficiebat accentus?

³ ΑΡΙΡΕ, fac. Memphita diceret tantum ἀρι, ni fallor.

⁴ propter nomen tuum. Ita hebr. et Vulg. At gr. ἐνεκέν σθ, propter te. Græcum ergo heic non sequitur æg. Interpres, ac in his etiam quæ subjiciuntur, ab eo aliquantulum recedit.

⁵ Ρῶνθοῖλε, peregrinus, hospes. Memph. χωιλι, hospitio excipi, et hospitio excipere.

⁶ Ρῶντμε, αὐτόχθων, indigena: c'etradino: castellano: uno del paese.

Vers. 9.) ¹ ἐκΝαῖ̄θε, *eris sicut*. θε adhibetur pro ἦθε, nisi exscriptor omisit ἦ.

² ἐϋΘύ, *dormiens*. Gr. ὑπνῶν. Vidimus ΩΒΥ, *oblivisci*. En ΘΒΥ, *dormire*. Sic et ap. Tuk. pag. 446.

³ ἀγταροϋ. Gr. ἐπικέκληται, *invocatum est*. Vid. superius Johann. XII. 49. et Deut. XVI. 2.

Vers. 10.) ¹ ἄπορτσο', *non pepercerunt*. τσο (m. τάσο), *parcere*. Vide Tuk. pag. 255.

² Gr. juxta edit. Complut. ἐκ εὐδόκησεν ἐν αὐτοῖς, *non complacuit (sibi) in eis*. Alia editio, εὐώδωσεν pro εὐδόκησεν. ΤΩΤ ἦζητ (m. ΘΩΤ ἦζητ) valet, *complacere*. Vid. Lacroz. in τματ, et heic vers. sequentem.

Vers. 11.) ¹ Supple, et lege, ἑαπεῖλδοϋ, *pro hoc populo*.

² εὐπετῆδανοϋ, *in bonum*. Ita Ed. Complut. Sed alia, εἰς ἀγαθόν, *in bona*.

Vers. 12.) ¹ ἦζενωοϋχοοϋωε, *holocausta*. Non video cur librarius supra penultimam literam ω longam lineam duxerit: sed accentum sine dubio scribere voluit. Memphitis ωοϋωοϋωι est *sacrificium*.

² οὐμοϋ, *morte*: subintellige ἑν e præcedentibus. Heic quoque librarius lineam duxit supra literas ϣυ.

Vers. 13.) ¹ πετωοοπ, *is qui es*. Respicit nomen Dei ὁ ὢν: *ens: qui est*. Sed hebr. et Vulg. hoc in loco habent אהא. Alexandrini Intt. videntur paulo aliter legisse in textu hebr. Jeremiæ, et vocem duxerunt e verbo אה, *fuit*.

Vers. 14.) ¹ ἑνεωῖνε. Gr. μαντεῖας, *divinationes*. Notandum nomen ωῖνε hoc sensu acceptum.

Pagina IV.

μ

μντρεϋχῖμαεῖν ² μν νοϋωω ντεπεϋζητ νετοϋ-
^{v. 15.} προφητεϋε μμοοϋ νητν ετβε παῖ ναῖ νετερεπχο-
 εἰς χωμμοοϋ · ετβε νεπρόφητῃς ναῖ ετπροφη-
 τεϋε εκμπαρν ἦζενμντνοϋχ · ενανοκ αν πεν-
 ταῖτννοοϋσε · εϋχῶμμοϋς χε ννεχῃε · οϋδε ζκῶ
 ωωπε ζῖχμπεῖκαζ · σενατακο ζνοϋμοῶ νωωνε.
 αϋω σεναωχζν ζν οϋζκῶ νοῖ νεῖπροφητῃς μν π-
^{v. 16.} λδοϋ ετοϋπρόφητεϋε ναϋ · νσεωωπε εϋνηχ ³ ζν
 νεζῖοοϋε ² νεῖελῆμ ἄπεμτοεβολ ντῃε · μν
 πζεβαῶνε ³ μν πετῆατομῶοϋ νεϋζῖομε · μν νεϋ-
 ωηρε ⁴ τῆαπωζτ ⁵ εκωοϋ ννεϋπεθοοϋ. αϋω εκε-

- v. 17. ΧΩ ΝΑΥ ΜΠΕΪΨΑΧΕ • ΧΕ ΜΑΡΕ ΝΕΤΝΒΔΛ ΨΟΓΟ Ε.
 ΠΕCΗΤ ΝΖΕΝΡΜΕΪΟΟΥΕ ΜΠΕΖΟΟΥ • ΜΝ ΤΕΥΨΗ • ΔΥΩ
 ΜΠΡΤΡΕΥΩΧΝ ΕΥΨΟΥΟ¹. ΧΕ ΖΝ ΟΥΟΥΨΨ • ΔΟΥ.
 ΨΨ ΝΟΙ ΤΨΕΕΡΕ ΜΠΑΔΑΟΣ ΔΥΩ ΔΟΠΑΥΓΗ ΖΝ ΟΥ
 v. 18. ΠΛΥΓΗ ΕΜΟΚΖ ΕΜΑΤΕ². ΕΪΨΑΝΒΩΚ ΕΒΟΛ ΕΤΩ.
 ΨΕ ΕΙC ΖΕΝΖΩΤΒ ΝΤΟΗΦΕ • ΔΥΩ ΕΪΨΑΝΒΩΚ ΕΖΟΤΗ
 ΕΤΠΟΛΙC • ΕΙC ΟΥΔΚΑΖ ΝΖΚΟ • ΧΕ ΟΥΠΡΟΦΗΤΗC • ΜΝ
 ΟΥΟΥΗΗΒ ΔΥΩΚ ΕΥΚΑΖ ΝΟΕCΟΟΥΗ ΜΜΟQ ΔΝ • ΜΗ
 v. 19. ΖΝ ΟΥCΤΟΕΒΟΛ³. ΔΚΤCΤΟΕΒΟΛ² ΝΙΟΥΔΔ • ΔΥΩ ΔΤΕΚ.
 ΨΥΧΗ ΟΥΕ³ ΕΒΟΛ ΝΟΙΩΝ • ΕΤΒΕΟΥ ΔΚΘΜΚΟΝ⁴. ΔΥΩ
 ΜΠΕΤΑΔΟ ΨΩΠΕ...⁵ ΝΑΝ • ΑΝΖΥΠΩΜΙΝΕ⁶ ΕΥΕΪΡΗ.
 ΝΗ • ΔΥ...⁷

A D N O T A T I O N E S.

² ΜΗΤΡΕQΧΙΜΔΕΙΝ est *augurium*: et ex etymo, *signorum captio*.

Vers. 16.) ¹ ΝΟΕΨΩΠΕ ΕΥΝΗΧ; et *erunt projecti, jacentes*. De voce ΝΗΧ vide Joh. XII. 2, et Fragn. IX. pag. 94, ac Fragn. XVI.

² ΖΝ ΝΕΖΙΟΟΥΕ, *in viis*. ΖΗ, *via*. ΖΙΟΟΥΕ, *via*.

³ ΖΕΒΩΩΝΕ, *fames*. Memph. ΖΒΩΝ.

⁴ ΜΗ ΝΕΥΨΗΡΕ, et *fili corum*. Hebr. Gr. et Vulg. addunt, et *filia eorum*. Ægyptius aut Interpres, aut librarius omisit. Equidem puto librarium similitudine vocum ΨΗΡΕ, et ΨΕΕΡΕ, *filia*, deceptum, alterum hoc nomen omisisse.

⁵ Verbum theb. ΠΩΖΤ, et cum suffixo ΠαΖΤ, *effundere*, vide etiam ap. Tuk. pag. 299.

Vers. 17.) ¹ ΕΥΨΟΥΟ, *effundentes*. Hoc de suo addit æg. noster. In hebr. et gr. subintelligitur.

² ΔΥΩ ΔΟΠΑΥΓΗ ΖΝ ΟΥΠΑΥΓΗ ΕΜΟΚΖ ΕΜΑΤΕ. Castigandus heic est librarius: castigandus etiam Interpres videtur, nisi satius foret eum revereri, atque excusare; nam sententiam non mutat. Interpres quidem nimia licentia uti videtur. Hebr. et Gr. hæc tantum habent: et *plaga dolorosa valde*. Æg. vero noster: et *percutsa est plagâ dolorosa valde*. ΠΛΗΓΗ in ΔΟΠΑΥΓΗ ex nomine fit verbum. Vid. Joh. X. 21, et quæ ibi notavi. Librarius vero græcæ linguæ imperitus bis mendose scripsit ΠΛΥΓΗ. Emenda, et scribe ΠΛΗΓΗ: quo modo recte scripsit etiam Tukius pag. 466. Neque vero hæc parvi facienda quis putet: interdum enim contingit ut vitiosa scriptura viros etiam doctissimos in errorem inducat. Quis Ægyptiaci sermonis peritior in Europa Lacrozio? At ipse quoque in voce

ΠΔ.

παῦλου labitur, non imperitia, sed imprudens, dum vocabulum pessime exaratum ΦΔΔΙΚΙΝΟΝΙΔ interpretatur *Dikinionensis*: quod ei sane non contigisset, si depravata non fuisset scriptura a librariis, ut dicam ad Fragm. VII. Vocem quoque ΒΟΝΟΥ quæ centies in Theotociis legitur, eandem fere ob causam parum feliciter, ut equidem arbitror, vertit, *favui*, item ut vocem ΝΓΕΝΝΕΟC pag. 136. in ΩΩΙΧ, non recte interpretatur, quasi valeat *genuinus*. Quod si recte scriptum invenisset, ΦΔΤΚΟΙΝΩΝΙΔ, ΟΥΟΝΟΥ, et ΓΕΝΝΔΙΟC, recte et ipse interpretatus foret: quarum dictionum prima *institutor*, sive *auctor vite communis* monasticæ significatur: altera notissima est, et seorsum ab aliis vocibus verti vix potest: postrema vero *generosum* valet. Interdum vero evenit, ut qui de recta scribendi ratione solliciti non sunt, in ridicula et turpia labantur, quæ ne nominare quidem possumus, nisi honorem præfati: ut cum apud Tukium pagg. 212, 446, et 457. scribitur ΠΥΓΗ pro ΠΗΓΗ, *fons*. Aliquando autem ambiguum ii sermonem reddunt: ut cum in Diurno pag. 222. pro ΧΟΡΟC, *chorus*, scribitur ΧΩΡΟC, *locus*: et quum ibidem pag. 137. pro ΘΕΟΤΟΚΟC, *Deipara*, scribitur ΘΕΟΖΟΚΟC: hic enim non B. Virginis titulus est, sed Sancti Simeonis, qui θεοδόχος, seu θεοδόχος dicitur eo quod puerum Jesum in *ulnas* suscepit.

Vers. 19.) ¹ 2Ν ΟΥCΤΟ ΕΒΟΛ, *reprobatione*. Gr. ἀποδοκιμάζων, *reprobans*.

² ΔΚΤCΤΟ' ΕΒΟΛ, *reprobasti*. Notet lector verba CΤΟ, et ΤCΤΟ.

³ ΟΥΕ (memph. ΟΥΕΙ) est, *recedere*.

⁴ ΔΚΘῸΚΟΝ. Gr. ἔπαισας ἡμᾶς, *percussisti nos*. Verbum ΘῸΚΟ (memph. ΤΖΕΥΚΟ) valet *cruciare*, *cadere*.

⁵ Supple, ΩΩΠΕΔΝ ΝΔΝ.

⁶ ΔΝΖΥΠΟΜΙΝΕ, *expectavimus*. Sic supplere me coegit librarius, qui post α exaravit literam, cui superscripsit duo puncta, quæ adhuc supersunt: huiusmodi vero litera alia esse non potest, quam ι, aut fortasse γ. ceterum ego scriberem ΖΥΠΟΜΙΝΕ: nam αg. Interpres certe uti voluit verbo græcæ versionis, quæ habet ὑπομένανμεν. Simili modo ex aoristo tempore verbi παραγγέλλω Auctor Fragmenti XIV. pag. 114. per thebaicam detruncationem fecit verbum thebaicum ΠΑΡΑΓΓΕΙΛΕ. Memphita heic diceret: ΔΝΕΡΖΥΠΟΜΟΝΙΝ. Thebaice tamen apud Tukium pag. 363. scribitur etiam ΠΕΤΝΔΖΥΠΟΜΟΝΗ, *qui perseveraverit*.

⁷ Sic supplē: ΕΥΕΙΡΗΝΗ ΔΥΩ....: nam græcus habet: εἰς εἰρήνην· καὶ...

+ *Expliciunt Biblica Fragmenta, Deo favente: quorum impressionem absolvit typographus mense Novembri ann. Dom. 1784.*

ΔΝΟΚ ΔΕ ΝΕΑΙΟΥΩ ΕΙΟΞΑΪ ΝΝΕΙΟΧΟΛΙΟΝ' ΝΑΪ ΠΕ ΖῸ
ΒΟΝΩΝΙΔ ΖῸ ΠΗΪ ΝΤΕ ΝΚΑΝΟΝΙΚΟ΄ ὪΠΖΑΓΙΟ΄ ΣΩΤΗΡ',
ΔΥΩ ΔΙΧΟΚΟΥ ΕΒΟΛ ΖΡΑΪ ΖῸ ΠΕΒΟΤ ΔΥΓΟΥΣΤΟ΄ ΝΤΕ ΤΑΪ
ΡΟΜΠΕ ΘΑΪ ΕΤΑΙΧΟΟ΄ ΜΑΡΟΥ ΩΩ ΝΝΑΪ ΔΥΩ ΤΕΟ ΝΑΪ,
ΕΩΧΕ ΔΙΟΡῸ, ΝΘΪ ΠΟΥΑΛΠΕΡΓΑ ΜῸ ΠΟΥΟΙΔΕ ΜῸ ΠΓΙΩ-
ΡΓΪ ΝΗΕΤΟΪ ΝΚΑΒΕ ΝΡΕΥΤΕΒΩ ΝΤΕΪΔΟΠΕ ΘΑΪ. ΕΙΩΧΕ
ΟΥΤΩΪ ΜῸ ΝΑΪ· ΚΑΤΑΘΕ ΝΤΕ ΙΟΜΗΝΙΔ΄ ΝΕΥΖΩ΄ ΝΑΪ Ὢ-
ΜΙΝ ὪΜΟΥ ΔΥΩ Ε ΖΕΝ ΜΟΥΣΑ΄:—

I V.

Ægyptii codicis Fragmentum, duabus membranis constans, longis uncias fere 10 $\frac{3}{4}$, latis uncias fere 8 $\frac{1}{2}$. Vid. Specimen pag. XXX. num. 4.

Continet homiliæ cujusdam, seu Sermonis partem, in qua perpetua fit comparatio inter Medicum ægrotorum corpora curantem, et Dom. N. Jesum Christum ut medicum animarum.

Desunt initio 204. paginæ. Prima e duabus hisce membranibus erat postrema decim tertii quaternionis; quæ autem sequitur, erat prima quartidecimi, ut ex numeris ΙΓ, et ΙΔ apparet. Quaterniones vero erant octaptychi.

Hujus librarii propria hæc sunt. Literæ eleganter ab ipso efformatæ vetustam ac genuinam formam habent. Character characteri illi valde similis, quo Borgianæ membranæ S. Coluthi Miracula continentes exaratæ sunt, ut ex earum specimine, quod in ære insculptum Cl. Præsul edidit, comperi: ac lector ipse aliquatenus comperiet, si specimen illud cum eo quod superius pag. 30. num. 4. edidimus, contulerit. Librarius valde accuratus est: nullam omittit lineolam, nullam interpunctionem; nullum accentum. Græcas voces emendate scribit cunctas, una excepta: crebræ autem sunt in hoc fragmento. Vocabula a vocabulis de more non disiungit nisi ubi sit interpungendum. Si de codicis antiquitate dicere aliquid cogerer (quod tamen haud libenter facio: res enim est periculi plena, cum ægyptium codicem, cujus certo ætas constet, nullum adhuc viderim), quartum hoc Fragmentum tribus superioribus vetustius esse arbitrer.

rer. Porro si multos huiusmodi còdices, aut hunc saltem integrum haberemus, genuina thebæorum orthographia nobis, opinor, innotesceret: etsi cuiuslibet plane mendii expers ne hic quidem sit.

Denique numeri, quibus signatæ olim paginæ fuerunt, librario recentiores sunt, ut puto: alio certe calamo, alio atramento, alia manu exaratæ, ut in specimine videre licet: ubi decimanona litera, seu ducenarii nota, C, (ita enim C illam accipio, nec aliter accipi posse reor, nec pro U scilicet, neque pro B parvo græcorum amanuensium, nec pro O, quibuscum duntaxat aliquam habet similitudinem) novo quodam ac singulari modo efformata est, ut septimæ Latinorum literæ G maiusculæ pene similis videatur. Bini illi doctissimi ac perdiligentes Monachi Sancti Mauri, qui eximium opus sex constans tomis de Re Diplomatica Gallice scripserunt, quamvis cunctas ægyptiarum literarum formas, quæ ipsis quidem notæ forent, attulerint tomo 1. pag. 703, tamen eam literæ C figuram, quam in nostri Fragmenti numeris quater conspiciamus, nequaquam afferunt.

Jam vero ut clarius appareat, ea quam dixi nota ducenarium designari, quoniam litteris numeri etiam apud ægyptios designantur, antequam ulterius progrediar, pauca de vetusto ægyptiarum literarum ordine, ex quo numerorum ratio pendet, nempe de ægyptiaco Alphabeto, placet adjicere. Itaque apud hebræos, ægyptios, et græcos (de Rutenis enim aliisque nationibus loqui meum non est) quum literæ numeros etiam denotent, certus quidam et constans literarum ordo fuerit necesse est. De hebræis, græcisque nulla est controversia. Sed quod spectat ad ægyptios, de genuino, aut saltem vetustissimo omnium literarum ordine non consentiunt qui eorum Alphabetum in Europa tradiderunt: de postremis præsertim literis dissensio est a litera X, *Chi*, usque ad finem Alphabeti. Kircherus quidem ægyptium alphabetum in Prodro-mo disposuit in hunc modum. α, β, γ, δ, ε, ζ, η, θ, ι, κ, λ, μ, ν, ξ, ο, π, ρ, σ, τ, υ, φ, χ, ω, ψ, q, h, z, x, o, t, ψ. Lacrozius integrum alphabetum non affert, sed literam ψ ultimum in locum et ipse rejicit. Hi quamnam ob causam literam ψ loco moverint, postremumque ei assignaverint, nescire me fateor. Septingentos enim cum valeat, inter X, et ω collocanda est, quarum illa sexcentos, hæc octingentos notat. Bini vero Monachi S. Mauri, qui de re diplomatica gallice scripserunt,

serunt, literas hoc ordine disponunt tom. 1. pag. 703: A, B, Γ, Δ, E, ζ, Z, H, Θ, I, K, λ, μ, N, ξ, O, Π, Q, P, C, T, Υ, Φ, X, ω, ω, h, z, X, σ, τ, ψ. Litera q, inquit, valet nonaginta: id autem vere dici, videbimus in Fragmento nono: itaque literæ Π, quæ octoginta denotat, proxime subjungenda est. Didymus Taurinensis denique (nam de ægyptio Præsule Tukio dicam postea) huiusmodi proponit alphabetum: d: B: Γ: Δ: E: Z: H: Θ: I: K: λ: μ: N: ξ: O: Π: P: C: T: Υ: Φ: X: ψ: ω: q: X: σ: ω: z: h: τ: ζ. Nonnullis itaque literis novum ordinem tribuit, characterem autem sextum ζ, eo quod litera proprie apud ægyptios non sit, sed senarii nota, in alphabeti fines amandat, eoque ex loco ejicit, quem in hebraico alphabeto habet, ubi et litera est, et senarii nota. Hebræorum enim *Vav*, græcorumque et ægyptiorum *episemon barv*, idest *Vav*, unius ejusdemque originis ac formæ sunt, converso duntaxat e sinistro in dextrum latus uncini apice. Quæ sit Scholtzii opinio, quum eius Grammaticam necdum viderim, ignoro.

Hanc opinionum diversitatem animo mecum reputans cum ægyptiæ linguæ operam dare institui, diu anceps hæsi: probabilia enim singuli scriptores afferre videbantur: sed cum tandem in acrosticha illa psalmata, sive rhythmos, seu cantica dicere mavis, incidissem, quæ in Pontifical. part. 2, et in Theotociis ægyptii recitant, omnis continuo evanuit dubitatio: nec enim illud quærendum est, quo ordine disponi elementa debuissent: quæ disputatio et inanis est, ac si institueretur, nullum unquam exitum ne in Latino quidem græcove alphabeto esset habitura: sed quo ordine ab ægyptiis ipsis disposita fuerint antiquitus, scire operæ pretium est. Ex illis vero quæ dixi canticis, quorum singuli versiculi a singulis ex ordine literis incipiunt, ex illo autem potissimum quod pag. 51. Theot. Rom. editionis extat, incipitque ΔΙΚΩΤ ΝΕΩΚ, apparet vetustum literarum ordinem non alium ab illo fuisse, quem Tukius tradidit. Nimirum prima litera est d: 2. B: 3. Γ: 4. Δ: 5. E: 6. ζ: 7. Z: 8. H: 9. Θ: 10. I: 11. K: 12. λ: 13. μ: 14. N: 15. ξ: 16. O: 17. Π: 18. P: 19. C: 20. T: 21. Υ: 22. Φ: 23. X: 24. ψ: 25. ω: 26. ω: 27. q: 28. h: 29. z: 30. X: 31. σ: 32. τ. Duo igitur characteres in hocce alphabetum irrepserunt, quos de possessione deicere iniquum esset, sextus videlicet, ac trigesimus secundus: horum ille tam vetustus est quam hebræorum lingua, etsi non litera ægyptiis sit, sed senarii nota:
hic

hic vero a S. Pachomio inter literas numeratus, non litera proprie est, sed duarum literarum TI nexus: qui utrum ab ethnicis ægyptiis inventus sit, aut e Græcia desumptus, aut tam crebro saltem ab iis adhibitus; an vero a christianis in honorem vivificæ crucis (instar alterius nexus pag. XXIII, et insequente a me commemorati, et ex literis T et P constantis) creberrime usurpatus fuerit, ideoque tandem quasi litera alphabeto adiectus, extremoque loco positus, ignoro. Simili fere modo in græcum alphabetum literæ, seu potius literarum nexus ξ, et ψ irreperunt.

Quod si conjecturam subiungere licet, equidem crediderim ægyptios quum primum græca elementa adoptarunt, duodevigesimo loco, nempe inter Π, et Ρ, characterem quoque illum habuisse, inter numerandum saltem, qui in græcorum alphabeto, aut numeratione, respondet literæ hebræorum *Koph*, ϙ, quæ apud hebræos ipsos nonagenarium denotat: hic autem græcorum character est litera ipsa hebraica *Koph* inversa, valetque et ipse nonaginta, et vocatur nunc a grammaticis ἡ σκόπητα, sed nuncupatus olim fuit, ac vocandus est *Koppa*. Quum vero huiusmodi character ægyptiacæ literæ ϙ persimilis foret, hinc factum forsitan est, ut character *Koppa* paulatim obsoleverit in ægypto, eique litera ϙ in numerorum serie duntaxat subrogata fuerit; quæ tamen, prout est litera, loco suo, nempe vigesimo septimo, remanserit.

Verum alia mihi nunc in mentem venit coniectura, quam lectori expendendam propono. Marius Victorinus pag. 30. hæc scribit: „ F vero, G, et Q in græcis etiam literis fuisse, et „ nunc esse, sed G numero servire, atque nonaginta significare. “ Num ergo coniiciamus, ægyptiis quoque nonagenarii numeri notam fuisse G, aut ϙ, ideoque nostram α heic non ducentarium, ut putabam, sed nonagenarium significare? Quaternionum quidem numeri ΙΓ, et ΙΔ coniecturæ huic adversari possunt: sed si eam amplecti velimus, quaterniones ipsos non octaptychos, sed tetraptychos fuisse dicendum erit, in paginarum vero numeris errorem esse, ac pro numero 105. scriptum fuisse numerum 95. in prima huius Fragmenti pagina.

Numeri ergo apud ægyptios ab unitate usque ad octingentos, eodem modo notantur, quo a græcis. At nongentos denotans litera, vel nota quænam est? Vilkinsio est Ρ, ut p. 58. Didymus Taurinensis testatur, ea nempe ipsa litera quæ centenarium designat. Sed quis hoc probet? Equidem etsi nulla ad

huc possim auctoritate opinionem hac de re meam confirmare, adduci tamen non possum, ut dubitem, quin nongenti ab ægyptiis *episemo Sampi* Ἀ notentur, ut apud græcos. Millenarius etiam, alique majores numeri, nempe duo millia, tria millia, et reliqui, ita ab ægyptiis notantur, ut a græcis: quod ex Psalterio Romæ impresso apparet, ubi pag. 423. liber psalmodum constare dicitur ΑΦΘΕ, id est 5575. versibus. Sed de his satis, ne dicam nimis. Redeo ad catechesim.

Auctoris nostri stylus in hocce Fragmento humilis est, ac simplex, qualem in Theodori Studitæ Catechesibus, in Antiochi monachi sermonibus, iisque in epistolis, sive potius homiliis, quas S. Antonius Abbas ægyptiace scripsit, observare licet. Quamquam styli tenuitas non tam Auctoris esse videtur, quam ægyptiæ gentis, ac linguæ: ut proinde merito S. Hieronymus Præfatione in Regulam S. Pachomii scripserit: *Simplicitatem ægyptii sermonis imitati sumus*. Verum hæc lingua, ut libere dicam quod sentio, non modo simplex mihi videtur, sed etiam rudiuscula. Hebraica quoque simplex est, sed sublimi quadam, nobili, et eleganti simplicitate, si de illa tamen sermo sit, qua sacri libri conscripti sunt: ridicula enim, et absurdissima scurræ illius, qui se Voltærium ipse cognominavit, hisce de rebus judicia nihili plane faciunt qui sapiunt, ut in meis ad Pindari Odas *Conjecturis* dixi, ac nihili revera facienda esse ostenderam in Notis ad Didymum Alexandrinum pag. 379. Ægyptia vero insuavis, stridula, compositis quidem vocabulis abundans, inops tamen potius, quam copiosa, ideoque ambiguus vocibus ac locutionibus referta, multoque minus in summa elegans meo quidem iudicio est, quam illa qua populus servitute ab ægyptiis oppressus loquebatur. Græca ipsa verba quæ adsciscit, videntur sæpe quasi purpureus pannus plebeie ac laceræ vesti adsutus. Eadem vero ægyptii sæpenumero sive Auctores, sive librarii, memphitici præsertim, depravant, corrumpuntque. Passim itaque in eorum libris invenias ΚΥΒΩΤΟΣ exempli gratia pro ΚΙΒΩΤΟΣ, ΧΡΥΣΤΑΛΟΣ pro ΚΡΥΣΤΑΛΛΟΣ, ΚΕΒΕΡΝΗΤΗΣ pro ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ, ΔΕΣΠΟΥΤΗΣ pro ΔΕΣΠΟΤΗΣ, ΚΕΝΑΜΩΝΟΝ, et ΚΥΝΑΜΩΝΟΝ pro ΚΙΝΝΑΜΩΜΟΝ, ΕΠΙΘΥΜΕΙ pro ΕΠΙΘΥΜΕΙ, ΤΑΠΑΝΗ pro ΔΑΠΑΝΗ, ΚΥΝΔΗΝΕΥΕ pro ΚΙΝΔΥΝΕΥΕ, ΟΥΤΕCΤΙΝ pro ΤΟΥΤΕCΤΙΝ, τῆτ' ἔστι, ΖΥΤΑΛΙΔ pro ΙΤΑΛΙΔ, sive ΣΙΤΑΛΙΔ, ΑΠΟΤΑΖΕΘΕ pro ΑΠΟΤΑCCEΘΕ, ἀποτάσσεσθαι, ΑΝΑΓΚΗΟΝ pro ΑΝΑΓΚΑΙΟΝ, ΕΞΟΥCΙΔ' pro ΕΞΟΥCΙΔ', ΚΟΥΛΗΜΒΗΘΡΑ, et ΚΟΥΛΜΒΗΔΡΑ pro ΚΟΥΛΜ-

ΛΥΜΒΗΘΡΑ, ΑΝΕΘΕΜΑ pro ΑΝΑΘΕΜΑ, ΠΟΛΥΜΟΣ pro ΠΟ-
 ΛΕΜΟΣ, ΘΛΥΨΙΣ pro ΘΛΙΨΙΣ, ΚΑΤΑΚΛΗΨΜΟΣ pro ΚΑ-
 ΤΑΚΛΥΨΜΟΣ, ΣΚΕΟΣ pro ΣΚΕΥΟΣ, ΚΥΘΑΡΑ pro ΚΙΘΑΡΑ,
 ΕΤΗΜΑ pro ΑΙΤΗΜΑ, ΕΠΙΚΗΣ pro ΕΠΙΕΙΚΗΣ, ΣΥΟΣ pro
 ΖΙΟΣ, ἴσος, ΕΠΙΣΤΙΜΙ pro ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΣΑΜΒΗΚΗ pro
 ΣΑΜΒΟΥΚΗ, ΔΙΑΚΟΝΙΣΤΗΣ pro ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΗΣ, ΠΑΝΤΙΟΝ
 pro ΕΝΑΝΤΙΟΝ, ΠΟΛΗΤΙΑ' pro ΠΟΛΙΤΕΙΑ', ΑΠΟΤΑΚΤΙΚΟΣ
 pro ΑΠΟΤΑΚΤΙΚΟΣ, ΣΚΟΜΟΡΕΑ pro ΣΥΚΟΜΩΡΑΙΑ, vel ΣΥ-
 ΚΟΜΟΡΕΑ, ΛΥΜΨΑΝΟΝ pro ΛΕΙΨΑΝΟΝ, ΑΡΧΗΖΕΛΩΝΗΣ
 pro ΑΡΧΙΤΕΛΩΝΗΣ, ΣΥΜΕΔΑΛΙΟΝ pro ΣΕΜΙΔΑΛΙΟΝ, ΚΑ-
 ΠΗΛΩΣ pro ΚΑΠΗΛΟΣ, ΕΠΙΤΥΜΑΝ pro ΕΠΙΤΙΜΑΝ, ΠΟ-
 ΤΗΡΙ pro ΠΩΔΗΡΙ, ΜΗΤΡΑ pro ΜΙΤΡΑ, ΧΑΛΥΝΟΣ pro
 ΧΑΛΙΝΟΣ, ΚΑΘΗΚΕΙΣ pro ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ, ΚΑΘΗΚΙΝ pro
 ΚΑΤΗΧΕΙΝ, ΠΙ ΑΠΟΜΕΡΟΣ, τὸ ἐκ μέρους, *quod ex parte est*,
 ΟΜΟΙΩΣ pro ΟΜΩΣ, ὁμῶς, *tamen*, ΖΕΒΔΩΜΑC pro ΖΕΒ-
 ΔΟΜΑC, ΦΑCΙC pro ΒΑCΙC, ΧΡΙΝΟΝ pro ΚΡΙΝΟΝ, ΣΥΛΟΣ
 pro ΖΕΛΟΣ, ἔλος, *palus, stagnum*, ΞΕΔΙΡΗΤΩC pro ΞΕΔΙΡΕ-
 ΤΩC, ΣΠΕΛΕΟΝ, et ΣΠΛΕΟΝ pro ΣΠΗΛΑΙΟΝ, ΑΠΟΓΑ-
 ΛΑΨΙC pro ΑΠΟΚΑΛΥΨΙC, ΠΟΛΕΥΙΝ pro ΑΠΟΛΑΥΙΝ, ἀπο-
 λαύειν, ΝΥΜΦΙΝ pro ΝΗΦΙΝ, νήφειν, ΕΥΦΟΜΙΝ pro ΕΥΦΗ-
 ΜΙΝ, εὐφημαῖν, ΕΡCΚΙΝ pro ΕΡΔCΚΙΝ, ἀσκήν, ΔΚΤΙΖΟΜΕ-
 ΝΟΣ pro ἀκτιστος, *increatus*, et alia innumerabilia, de quibus
 lectorem moneri non inutile foret: eorum enim aliqua græcæ
 etiam linguæ peritum morari queunt.

Huius Catecheseos auctor quisnam fuerit, neque novi, nec
 mihi vacat inquirere in præsentī. Perantiquus sane est, ut ipsa
 quoque membranæ vetustas indicat. Illud tantum animadverto,
binas disputationes, idest catecheses, per singulas hebdomadas a Præ-
posito quolibet compleri debuisse, ut loquitur S. Hieronymus,
 caput CLVI. Regulæ S. Pachomii latine vertens: quæ tamen
 verba de Pachomiani tantum instituti Præpositis accipienda sunt.
 In alijs vero conventibus, ecclesiisve quibus diebus haberi homi-
 liæ consueverint, satis a me disputatum fuit in Notis ad Didy-
 mum pag. 305.

BE¹ ETNAΩΤ²
 NΘEETCHZ³
 XEETBEOY⁴ ũ
 ΠQEIEZPAI⁵ N
 OINTAΔO⁶ N
 TWEEPE⁷ ũ ΠA
 ΛAOC⁸. ΠETũ
 KũũΠWAXE
 NTESBũM⁹ N
 NENTOΛH¹⁰.
 M¹¹ N¹² KETAZPE
 THPOYETNA
 EΠIΩΩNE¹³ 4 ZI
 XWQ¹⁴. TŒIN
 ZΩN¹⁵ 5 ΔE¹⁶ ũ ΠET
 P¹⁷ ΠAZPEE¹⁸ ON¹⁹
 ETRENKũũ
 ΠΠAZPEZIX²⁰ N
 NEΠA²¹ HΓH²² TE
 TA²³ I²⁴. XE²⁵ ΠAWH
 PEZAPEZ²⁶ ENA
 WAXE, AY²⁷ W
 ZEΠ²⁸ N²⁹ AENTO
 ΛH³⁰ ZAZTHK³¹.
 AY³² WAXE³³ APEZ³⁴
 EN³⁵ AENTOΛH³⁶
 TAPEK³⁷ W³⁸ N³⁹ Z.
 AY⁴⁰ WAXE⁴¹ EK⁴² W⁴³ AN
 KAA⁴⁴ Y⁴⁵ 6 Zũ⁴⁶ ΠEK
 ZHT⁴⁷ K⁴⁸ NA⁴⁹ T⁵⁰ ZHY.
 ΠC⁵¹ AEN⁵² E⁵³ W⁵⁴ AQ
 BWKANE⁵⁵ PAT⁵⁶ Q

NOYONNIũZ⁵⁷ A
 ΠA⁵⁸ W⁵⁹ O⁶⁰ E⁶¹ P⁶² A
 ZPEE⁶³ POOY.
 MOGIC⁶⁴ ΓAP⁶⁵ N⁶⁶ Q
 BWKE⁶⁷ RAT⁶⁸ Q⁶⁹ ũ
 ΠAP⁷⁰ XΩN⁷¹. H
 ΠP⁷² MA⁷³ O⁷⁴ ETE
 OY⁷⁵ N⁷⁶ TOY⁷⁷ ZAZ
 N⁷⁸ XPH⁷⁹ MA⁸⁰. ΠE
 XŒ⁸¹ ΔE⁸² N⁸³ TO⁸⁴ Q⁸⁵ IC
 ΠW⁸⁶ AN⁸⁷ ZTH⁸⁸ Q⁸⁹ N
 NAHT⁹⁰. N⁹¹ TA⁹² Q
 E⁹³ IE⁹⁴ P⁹⁵ AZPEE
 OYONNI⁹⁶ W⁹⁷ E
 TOY⁹⁸ X⁹⁹ ũ¹⁰⁰ MOOY
 N¹⁰¹ O¹⁰² N¹⁰³ C¹⁰⁴ EEO¹⁰⁵ Λ
 ZIT¹⁰⁶ ũ¹⁰⁷ Π¹⁰⁸ Δ¹⁰⁹ I¹¹⁰ BO
 ΛOC¹¹¹. ΠXO
 EIC¹¹² M¹¹³ EN¹¹⁴ IC¹¹⁵ Q¹¹⁶ ZHN¹¹⁷
 EZOY¹¹⁸ NEOY
 ONNI¹¹⁹ W¹²⁰ NOYO
 EIW¹²¹ NI¹²² W¹²³ ET
 ZE¹²⁴ Λ¹²⁵ Π¹²⁶ IZE¹²⁷ EPOQ.
 Q¹²⁸ MOY¹²⁹ Z¹³⁰ ΓAI¹³¹ N¹³² TPE
 AY¹³³ W¹³⁴ Q¹³⁵ MOY¹³⁶ Z¹³⁷
 ũ¹³⁸ ΠK¹³⁹ AZ¹⁴⁰. Δ¹⁴¹ Λ¹⁴² Δ¹⁴³
 AQE¹⁴⁴ I¹⁴⁵ W¹⁴⁶ APO¹⁴⁷ N¹⁴⁸ N
 OYCO¹⁴⁹ Π¹⁵⁰ NOY
 WT¹⁵¹. XE¹⁵² EPE
 Π¹⁵³ ENOC¹⁵⁴ TH
 P¹⁵⁵ Q¹⁵⁶ N¹⁵⁷ NE¹⁵⁸ XPEIC
 TIANOC¹⁵⁹. NOY

A D N O T A T I O N E S.

Antequam Fragmentum hocce, aliaque deinceps scholiis il-
 lustrare aggrediar, illud a lectore peto, ut plura a me, quam
 pollicitus initio fuerim, non exposcat: nec miretur si qua
 identidem loca non interpretabor: si enim horum editio tandiu
 differenda foret, quoad omnia probe clareque intellexerim, nun-
 quam hæc fortasse in lucem emissem. ¹ Sup-

¹ Suppleo: . . . ΕΤΒΕ, *de vel propter*. Sententia tamen cum pendeat e præcedentibus, quæ desiderantur, mutila adhuc et manca est. Quæ supersunt, sic interpretor:

² . . . „ De eo qui induratus sit, sicut scriptum est (Jerem. „ VIII. 22.): Quare non ascendit (*non crevit*) sanatio filia populi mei? qui verbum doctrinae, et præcepta, et alia omnia medicamenta quæ huius morbi sunt propria, sibi non applicat. Medicamentum „, etc.

³ Sequitur Auctor, ut solent ægyptii Sacrorum Bibliorum Interpretes, græcam sive Alexandrinam Interpretationem, quæ habet: διὰ τὴν ἐκ ἀνθρώπων ἰατρικὴν συγκατὰρὰ λαβὴν μὲν; Vulgatus paulo aliter, et clarius.

⁴ Observa græcas voces scribi ab hoc librario cum accentu postremæ vocabuli literæ apposito: ut λαδὸς', ἀγἀπη', ἀγάπη; κολλὰσις', κόλλασις; διὰβολος', διάβολος; γενός', γένος, etc.

⁵ Malim: ἐπιείκωνέ, ut mox recte scribit noster librarius ipsemet pag. CH, sive postrema.

⁶ Nomen ΤΩΙΝΔΩΝ illud denotat, ut reor, quod vulgo dicimus, *la ricetta del Medico*. Sic igitur interpretari pergo:

^b „ Medicamentum autem quod nobis ille præscribit qui nos „ curat (Christus), ut illud plagis nostris applicemus, huiusmodi „ est: nempe: Fili mi serva meos sermones, et absconde mea „ præcepta apud te (Prov. VI. 1.): Et: Serva mandata mea, „ et vives (Prov. VII. 2.): Et: Si posueris ea in corde tuo, „ lucrificies. Medicus non ad omnes omnino se confert, ut iis me- „ deatur: vix enim ad Præsidentem venit, aut ad divitem, quibus „ multa sunt pecuniæ. Christus vero Jesus miserator et misericors, „ venit ipsemet ad medendum iis omnibus qui a diabolo laesi fue- „ rint. Dominus quidem Jesus prope semper adest iis omnibus, qui „ in illum sperant; implet enim calum, et implet terram: sed se- „ mel tantum ad nos venit, ut genus omne Christianorum ad eum „ quocunque tempore usque ad consummationem sæculi confugiat, ad „ gloriam et exaltationem: sicut Sanctus dixit (Psalm. III. vers. „ 4.): Tu es gloria mea, et exaltans caput meum: Et rursus „ (Prov. XVIII. 10.): Iusti exaltabuntur in confugiendo ad „ eum. Medicus „, etc.

⁶ ΕΚΥΑΝΚΔΑΥ, Si posueris ea etc.) Hæc ipsa verba in græcis Bibliis non inveni. Simile quid Papebrochio contigit, aureum vetustissimi Scriptoris de S. Pachonii, eiusque sociorum vita librum adnotationibus illustranti ad diem XIV. Maii. Nam cap. IX. num. 73. græcus ille auctor sic loquitur: καὶ τὸ γε-
γῆμα.

γραμμένον πληρωθήσεται ἐπ' αὐτόν • Πᾶσα φωνὴ ἐπαναστήσεται σοὶ εἰς κρίσιν, καὶ πάντας αὐτὸς ἡττήσῃς: idest, ut vertit Cardonus: *Et in eo* (h. e. in S. Athanasio) *impletebitur illud quod scriptum est*: „ Quicunque contra te voce sua insurgent, in iudicium „ illis erit, et universis hostibus evades superior. „ Ad quæ Scripturæ verba Notam hanc apposuit Papebrochius pag. 325: *Nescio, quis hic Scripturæ locus indicetur*. Verum quod frustra in Vulgato Interprete quæsit vir doctus, id in græco quærendum erat, ubi a me inventum fuit. Nam Isai. LIV. 17. legimus: Πᾶσα φωνὴ ἀναστήσεται ἐπὶ σέ εἰς κρίσιν • πάντας αὐτὸς ἡττήσῃς, i. e. *omnis vox surget adversum te in iudicium; universos ipsos vinces*. Quod Papebrochio evenit in præsens, id mihi forsitan continget in posterum, ut ea verba, quæ et in græco, et in latino Interprete incassum quæsi (eorum enim sententia pluribus in locis deprehenditur), ab aliquo alio reperiantur. Ceterum additamenta in ægyptiacis versionibus crebro occurrere (quacunque tandem id ex causa fiat) et paulo superius jam monui, et quamplurimis exemplis, quæ mihi eas percurrenti occurrerunt, probare possem: sed nonnulla tantum, brevitatis ergo, indicasse sufficiet, nonnullasque etiam omissiones, quas deprehendet quisquis cum græca versione contulerit memphiticam ad Johann. V. 3, ubi quartus etiam versiculus plane omittitur; ad Isai. XL. 1; ad Ezech. XXXVI. 26, et 27; ad 1. Tim. IV. 6; ad Deuter. XVI. 10; ad Exod. XV. 26, ubi additur: *Et facies ea quæ placent coram illo*; et alibi sæpe: ut nihil dicam de celebri illo additamento quod ex Tukio affert Didymus Taurinensis pag. 29.

⁷ Accuratus etiam librarius in mendum heic incidit. Scribe, ΝΝΕΧΡΙCΤΙΔΝΟC, ut recte scriptum videbis Fragm. VI. pag. 227, et in Liturgia S. Gregorii pag. 289, quamvis pag. 259. scriptum perperam fuerit ΧΡΗCΤΙΔΝΟC: quasi vero dictionis etymon sit ΧΡΗCΤΟC, non vero ΧΡΙCΤΟC. Hanc scripturæ varietatem cum in hac, tum in aliis vocibus passim occurrentem animo reputans in eam descendi opinionem, ut putem librorum incuriæ ac imperitiæ, non dialecto thebaicæ, imo fortasse ne memphiticæ quidem, tribuendas esse has græcarum vocum depravationes: itaque recte non posse scribi nisi ΧΡΙCΤΙΔΝΟC, exempli gratia; alias vero scripturas, ΧΡΕΙCΤΙΔΝΟC, ΧΡΗCΤΙΔΝΟC, ΧΡΥCΤΙΔΝΟC, e sola Exscriptorum inscitia derivari. Quæ de plurimis quidem aliis, sed de græcis potissimum vocibus ægyptiaca civitate donatis dicta volo: de ægyptia-

ptiacis enim dicere spectat ad perisiores, ubi menda non sint manifesta, ut sæpe sunt.

C5

Pagina II.

IG

οειϰνιμ'να
 πωτ'ερατῷ
 ψατςυντε
 λειδ'ὑπαιων'
 εγεοογμῶν
 χιςέ. ἦθε
 ἦταππετογ
 ααβ' ¹ χοοc'ξε
 ἦτοκ ² πεπα
 εοογδγωετ
 χιςεἦταπῆ
 δγωονξε ³ ἦδι
 κδιoc'ναχιςέ
 ζῦππωτ'ερα
 τῷ . πcαειν' ^c
 εγχιπειρα'ῦ
 πψωνεζῆ
 νεγπαζερε.
 πχοειc δε ἰc
 εγχωῦμοc
 ἦνετψωνέ
 ζῦπψωνεἦ
 ανομια'νιμ'
 ξενετῆνο
 be ⁴ κη'νητῆ
 εβολ' . δγωῆ
 τεγνογψαγ
 ταλβο' . πcα
 ein' ζομοιωc'
 εγχιῦπεγβε
 κε . ἰc δεἦ
 τογ ἦταγτααγ

ἦωτε ζαογ
 οννιμ'ετῆμ
 ῦντογζεα
 πic'ῦμαγῆcα
 βῶλαγ' ⁵. πcα
 ein' ^d neq παζερε ⁶
 ζενεβολνε ⁷
 ζῆζενῆthῶ
 μῆζενκεα
 ψη'ῦμιγμα' ⁸
 πχοειc'δε ἰc
 neqπαζερεζεν
 εβολνεζῆ
 neqμῆτνα
 ητ', μῆneq
 μῆτψανζηῆ
 μῆneqμῆτα
 γαθoc' . μῆ
 neqμῆτzaρῷ
 ζητ' . μῆneq
 ανοxη' . μῆ
 neqμῆτxρη
 ctoс' . μῆneq
 μῆτμαῖρωμε.
 πcαειν' εψαγ
 ειῶ ⁹ εβολῆne
 πληγη'ἦnet
 ψωνεζῦπμο
 ογ . ἰcδεεγ
 καθαρizeῆne
 πληγη'ἦnen
 nobez ἦτεγd

A D N O T A T I O N E S .

Numerus IG, quem supra secundam columnam librarius apposuit, lectorem monet, aut bibliopegum, paginam hancce tertii-decimi quaternionis postremam esse.

¹ ππε-

¹ ΠΠΕΤΟΥΔΔΒ, *Sanctus*: nempe David. Sacros Scriptores, in Ægypto præsertim, *Sanctos* sine addito vocatos fuisse animadverti in Notis ad Didymum Alexandrinum de Trinitate, pagg. 64, et 172.

² Hoc psalmi comma, seu capitulum affertur a Tukio pag. 59.

³ Gr. habet: αὐτῷ δὲ προσδραμόντες δίκαιοι ὑψένται, *qui autem ad eum cucurrerint justī, exaltantur*.

^c Hæc ita verto: „ Medicus suis pharmacis morbi experimen-
„ tum capit. Dominus autem Jesus iis qui cujusvis iniquitatis mor-
„ bo laborant, dicit: Remittuntur vobis peccata vestra: et statim
„ sani fiunt. Medicus pariter mercedem accipit: Jesus autem se ipse
„ redemptionem dedit pro omnibus qui in alio, præter illum, spem
„ non collocant. „ Medici etc.

⁴ Notanda hæc locutio, ΚΗ ΕΒΟΛ', *remittere*. Memph. ΧΔ ΕΒΟΛ. Thebæi dicunt etiam ΚΩ ΕΒΟΛ (memph. ΧΩ ΕΒΟΛ), ut videbis Fragn. IX. pag. 87.

⁵ ΝCΔΒ̄ΛΔC', *fuor di lui: excepto illo*. Sic etiam Fragn. VII. pag. 267: ac Fragn. XVI. ΝCΔΒ̄ΛΔK, *præter te*.

^d Reliqua usque ad finem paginæ sic verto: „ Medici phar-
„ maca ex herbis constant, aliisque pluribus misturis: Domini au-
„ tem Jesu medicamenta constant ex ipsius misericordiis, et mise-
„ rationibus, et bonitatibus, et patientiis, et tolerantiis, et beni-
„ gnitatibus, et hominum dilectionibus. Medicus aqua agrorum pla-
„ gas abluit: Jesus autem peccatorum nostrorum plagas mundat sua
„ caritate. Qui verberibus „ etc.

⁶ De hoc idiotismo ægyptio, *medicus, pharmaca ipsius sunt*, vide Didymum Taurinensem pag. 96.

⁷ De hac locutione 2EN ΕΒΟΛ NE 2N̄ etc. vide Tuk. pag. 550, et 545, ubi ΝΤΩΤN̄ 2EN ΕΒΟΛ ΔN̄ 2ΑΠΚΟCΜOC valet, *Vos non estis de mundo*.

⁸ Græcum nomen μίγμα ab ægyptiis adoptatum vide etiam ap. Tuk. pag. 195.

⁹ ΕΙΩ, et ap. Tuk. pag. 277. ΕΙΩ, et in Act. S. Coluthi pag. 87. ΕΙΔ, et memphitice ΙΩΙ, est *lavare*.

12

αζ

ΓΑΠΗ'. ° NE TE
 ωΑΥΧΕΥ' ² GENCH
 ωΕ' ² ΕΩΑΥΧΟΚ
 ΜΟΥΣΝΟΥΜΟ
 ΟΥΕΥΛΤΟΝ'
 ΝΑΥΕΒΟΛΖΙΤΝ
 ΝΕΤΨΙΛΠΕΥ
 ΡΟΟΥΨ'. ΝΘΕ
 ΝΤΑ ΠΕΤΖΙΧΛ
 ΠΕΨΤΕΚΟ'Α
 ΔΟ'ΑΠΑΥΛΟC'
 ΜΝΟΙΔΟC'. ΕΔΥ
 ΧΙΤΟΥ'ΑΥΧΟΚ
 ΜΟΥΕΒΟΛΖΝ
 ΝΕΥΧΗΨΕΝ
 ΘΕΕΤCΗΖ'.
 ΕΩΑΥΠΩΣΤΔΕ
 ΟΝΕΧΩΟΥΝ
 ΟΥΝΕΖ'ΑΝΟΥ
 ΗΡΠΝΘΕΕΤ
 CΗΖ'ΖΑΠΕΥΑΓ
 ΓΕΛΙΟΝ'ΕΤΒΕ
 ΠΟΑΜΑΡΙΤΗC'
 ΝΤΑΨΥΑΝΣΤΗΥ
 ΕΧΛΠΕΝΤΑΝ
 ΛΗCΤΗC'ΧΝΑΥ ³
 ΖΕΝCΗΨΕΔΥ
 ΒΩΚΑΥΚΑΔΥ
 ΕΦΟ'ΑΠΨΥΜΟΥ. ⁴
 ΙC ΔΕ ΝΤΟΥ ΕΝ
 ΤΑΨΒΑΠΤΙΖΕ
 ΑΜΟΝ'ΣΝΟΥ

ΠΝΑΕΦΟΥΑΔΒ'
 ΕΥCΒΩ'ΝΑΝ'.
 ΕΔΥΠΩΣΤ ΔΕ
 ΟΝ'ΕΣΡΑΙΕΧΩΝ'
 ΝΤΔΩΡΕΔ'Α
 ΠΕΦΝΑΕΥΘΕ
 ΡΑΠΕΙΔ'ΝΤΕ
 ΨΥΧΗ'ΑΝΠCΩ
 ΜΑ'ΝΝΕΝΤΑΝ
 ΔΑΙΜΩΝ'ΑΔΥΑ
 ΠΨΜΟΥΣΝΝ
 CΗΨΕΛΠΝΟ
 ΒΕ. ΠΑΠΕΤ
 ΨΙΡΟΟΥΨ' ΓΑΡ
 ΖΑΡΟΝ'ΕΤΒΕ
 ΠΕΨΩΝΕΕ
 ΘΟΟΥ'ΠΕΤCΑ
 ΒΟΝ'ΕΜΠΑΖΡΕ
 ΕΤΝΑΕΡΟΥΗ
 ΕΤΨΡΠΑΖΡΕ
 ΡΟΝ ⁶ ΝΣΗΤΟΥ.
 ΠΩΝ ⁷ ΔΕ ² ΖΩΩΝ'
 ΠΕΧΙΤΟΥΗΕ
 ΚΑΔΥΖΙΩΩΥ' ⁸
 ΝΤΝΤΑΨΙΤΟΥ
 ΑΜΑΥ ⁹ ΖΙΧΩΥ'.
 ΨΝΣΤΗΝ ΖΑΡΟΝ' ¹⁰
 ΑΠΨΤΡΕΝΝ
 ΖΕΝΣΙCΕ'ΕΥ
 ΚΗΒΕΣΡΑΙΕ
 ΧΩΝ'ΜΑΥΔΑΝ'. ¹¹
 ΝΑΝΤΙΜΩΡΙΑ'

A D N O T A T I O N E S.

Quid valeat numerus 12 superne ad sinistram legentis adscriptus, iam monui.

* „ Qui verberibus casi fuerunt (inquit Catechista noster),
 „ illorum plaga ab iis qui ipsorum curam suscipiunt, ad comparan-
 m „ dum

„ dum eis levamentum, ac requiem aquâ ablui solent: quemadmo-
 „ dum Paulo, et Silâ fecit carceris custos, qui, ut scriptum
 „ est (Act. XVI. 33.), tollens eos lavit plagas eorum. Oleum
 „ etiam, ac vinum super eos effundere consueverunt, sicut in Evan-
 „ gelio scriptum est (Luc. X. 34.) de Samaritano, qui misertus
 „ est illius quem latrones, plagis ei impositis abeuntes, semi-
 „ mortuum reliquerunt. At Jesus Spiritu Sancto nos ipsemet ba-
 „ ptizavit, suam nobis doctrinam tradens: donum vero insuper mi-
 „ sericordiae suae super nos effudit, ut illorum animam corpusque
 „ curaret, quos demones peccati plagis semimortuos reddiderunt.
 „ Qui enim nostrum pessimo hoc morbo laborantium curam suscipit,
 „ is medicamenta nobis indicat illius propria, aut quibus ipse nos
 „ curat: sed nostri etc.

¹ ΧΕΥ, idem, opinor, atque ΧΗΥ: hoc videbis Frag. VII. pag. 263, ubi ΧΗΥ ΝΘΟΝC est injuriam pati: quod Memphitæ dicunt ΘΗΟΥ ΝΧΟΝC.

² ΖΕΝ CHΥΕ', *plaga, verbera*. Memph. ΖΑΝ ΥΗΥΙ.

³ ΖΝΑQ. An respondet verbo memphitico ΘΝΕ, adeo ut Thebæi dixerint etiam ΖΝΑ? quemadmodum Memphitæ dicunt et CΥΑ, et CΥΕ. Viderint peritiores.

⁴ ΠΥΜΟΥ, *semimortuus*, ἡμιθνής, sive, ut nos loquimur, *semivivus*. Memph. ΦΑCΜΟΥ.

⁵ Hanc locutionem, QIPOOY, vide etiam ap. Tukium pag. 143. Notanda vocula ΠΔ, de qua Tukius pag. 6. sed a nostro Catechista aliter construitur.

⁶ ΠΠΑ2ΡΕ ΕΡΟΝ. Simili modo Memphita Interpres Luc. IX. 11. in Diurno pag. 210: ΕΡΦΑΗΡΙ Ε'ΡΩΟΥ, *eos curare*: et alibi passim.

⁷ Ab hoc versu usque ad Fragmenti finem nonnulla mihi difficiliora visa sunt, de quibus peritiorum sententiam exposcere mallet, quam ea interpretari. Peritiores autem cum dico, Voideum dico, Valpergam dico τὸν καλῶσιώτην, et si qui sunt alii ægyptiæ linguæ doctores in Europa, multoque magis in Ægypto. Quod si venerandus senex ac Præsul Tukius nec nagenarius, nec hebetiore iam oculorum acie foret, eum in primis consulerem: ægyptiacæ enim linguæ Rudimenta ab illo edita quamvis ob menda quibus passim, imo alicubi tertio quoque verbo, ne dicam verbatim, ac syllabatim, a typographo foedata sunt, maximum mihi tædium initio attulerint, ac laborem; nunc mihi tamen utilissima esse sentio. Horum itaque iudicio meas hasce, ac reliquorum Fragmentorum interpretationes libentissime subijcio.

f., Sed

„ Sed nostri etiam officii est ea sumere, aut morbo illa ap-
 „ plicare. Ac ne ipsa inde removeremus: sed nostrum nosmetipsi
 „ misereamur: neque supra nos duplices plagas ipsimet adducamus,
 „ pœnas scilicet peccato debitas, atque cruciatus, quos nobis nunc
 „ Deus infligit in corpore, ac supplicia insuper, quæ in iudicii die
 „ illis omnibus parata sunt, qui per pœnitentiam non resipuerint.
 „ Qui ergo „ etc.

⁸ εἰωωϛ') Pronomen heic suffixum quo referri possit,
 nisi ad ωωνε', morbum, non video.

⁹ Locutionem hanc, ϣι ᾠμαϣ, mox videbimus etiam
 Fragm. V. pag. 184, tum Fragm. VI. pag. 240. Sic et Jo. XI.
 39. p. 46: ϣι πωνε ᾠμαϣ, *levate via il sasso*. Simile est quod
 Memphiticus Int. habet Ps. CXXXVI. vers. 3. ΝΗ ΕΤΑΥΟΛΕΝ
 ᾠμαϣ, *qui abduxerunt nos*: et quod in Theotociis pag. 62. le-
 gitur: ωαρε φνοϣτ ωλι ᾠνι νοβι ᾠτε πι λδοϣ: *tolle-*
bat (auferebat) Deus peccata populi: et pag. 73: ωαϣωλι ᾠ-
 μαϣ ᾠνι νοβι. Et pag. 262. Beata Virgo dicitur φΗ ΕΤΑϣ
 ωλι ᾠμαϣ ᾠπϣιδζοῶ ᾠτε αδδῶ: *qua sustulit gemitum*
Adami. Ubi ᾠμαϣ sane significare non potest, *ibi*.

¹⁰ Sic in Actis S. Coluthi pag. 93: αϣωανζθηϣ ζαροϣ,
ipsius misertus est. Memphiticus vero Interpres Psalm. IV. 2.
 ωενζθηϣ ζαροι, *miserere mei*: et Ps. LIX. 1. ακωενζητ
 ζαρον, *miseratus es nostri*. Et in Theotociis pag. 151: ωεν-
 ζητ ζαρον τηρεν, *miserere omnium nostrum*. Similia alibi
 passim.

¹¹ ᾠαϣδδν' valet heic, *nos soli*, aut potius, *nosmetipsi*.
 Alteram hanc significationem omittit Lacrozius. Sed Luc. IV.
 23. apud Tukium legimus: *Medice cura* εροκ ᾠαϣδδτκ', et
 memphitice ᾠαϣατκ', i. e. *te ipsum*. Apud eundem pag.
 276. Ναϣ ᾠαϣδδϣ valet, *sibi ipsis*. Vide etiam Joann. X.
 8, et XII. 49. in tertio Fragmento.

GH

Pagina IV.

ᾠπνοβε . ᾠνᾠ
 μοκζςετρε '
 πνοϣτεεινε
 ᾠμοοϣεϣων'
 τενοϣζᾠπϣω
 μα' . ᾠᾠᾠκο
 λδϣϣ'ετϣε

τωτ'ζᾠπεζο
 οϣᾠπζαπ'ᾠνε
 τεᾠεναμε
 τανοεἰ 'αν'.
 νετνακω 'δε'
 ναϣᾠνεἰπα
 ζρεᾠταϣκῶ

m 2

Ναϣ

NAY¹ ἈΠΤΑΛΘΟ'
 ΝΤΕΥΨΥΧΗ
 ΜΝΠΕΥΩΜΑ'.
 ΝΕΤΝΑΚΔΔΥΓΑΡ
 ΝΑΥΝCENΔΕΙ'
 ΡΩΑΝΕΤΟΟ
 Τῲ ἈΠΕΪΨΩΝΕ'.
 ἈΠΩΡ'ΟΕΤΕΝΟΥ
 ΕΤΡΕΝΧΙΤΟΥ
 ΝΤΝΚΔΔΥΖΝ
 ΝΕΝΜΔΔΧΕΝ
 ΘΕΝΖΕΝΠΑ
 ΖΡΕ'ΖΝΖΕΝΖΝΔ
 ΔΥΝΤΝΤῲΤΑ
 ΔΥΕΧΝΝΕΠΑΛΗ
 ΓΗ'. ΧΕ^h ΝΝΕΝ
 ΟΥΩΝΖΕΒΟΛ'
 ΧΕ⁴ ΔΝΟΝ'ΖΕΝ'
 ΜΔCΤ⁶ ΠΕΝῶ
 ΤΟΝ'. ΔΥΩΖΔ
 ΜΟΪΟΝ'⁷ ΕΔΝΟΝ'⁸
 ΖΕΝΜΔΪΠΕΝ
 ᾤΤΟΝ'ΔΝ'ΖΝ
 ΖΩΒΝΙΜ'. ΨΔ
 Τῲ ΠΑΠΕΪΨΩ

ΝΕ'ΜΑΥΔΔΥ'ᾤ
 ΠΙΟΝΗΡΟΝ'.
 ΧΕΚΔCENNA
 ΡΒΟΛΕΤῲΧΙ⁹
 ᾤΠΕΧΠΙΟ'Ν
 ΤΕΝΜΝΤΑΤCΩ
 Τῲ . ΠΜΔ'¹ ΝΧΙ
 ΠΔΖΡΕ'Η'ΝΡΠΑ
 ΖΡΕ'ΕΡΟΝΝΖΗ
 Τῲ ΠΕΤΕΚΚΛΗ
 CΙΔ'ΜΝΤΟΠΟC'¹⁰
 ΝΙΜ'ΕΤΟΥΤ
 CΒῶΝΖΗΤΟΥ
 ΖΝΟΥΜΕ'¹¹.
 ΤΕΝῶΙΝΨΟΪΠΝ
 ΔΕΕΡΑΤῲΝΘΕ
 ΕΤCΗΖ'ΧΕΤ
 ΨΩΡΠ¹² ᾤΜΟΪΕ
 ΡΟΚΠΝΟΥΤΕ
 ΠΔΝΟΥΤΕ'.
 ΠΕ¹³ ΡΠΙCΤΟC'
 ΧΙΝΤΕΝΜΝΤ
 ΨΗΓΕΨΗΜ'.
 ΧΕΝΝΕΨΩ
 ΠΕΡῶΝΖΗΤΝ

A D N O T A T I O N E S .

¹ An CETERE pro ETERE? Probabilius videtur literam C esse suffixam, ut legendum sit ᾤΜΟΚΕC, dolores eius, quos etc. et pronomen referatur ad ΤΙΜΩΡΙΔ'.

² CENΔΜΕΤΔΝΟΕΪ. Egregie. Sed apud Tukium pag. 485, et apud alios minus recte: ΜΕΤΔΝΟΙ.

³ „ Qui ergo hæc sibi applicabunt medicamenta (pergit cate-
 „ chista), sanitatem sibi applicabunt animæ et corporis: qui enim
 „ illa sibi metipsis applicabunt, in eundem morbum non recident.
 „ Absit ergo ut nunc quidem ea sumamus, et in auribus nostris,
 „ tamquam medicamenta in vasis, recondamus, plagis vero ea non
 „ applicemus: ne videamur, etc.

³ Idest, sibi applicabunt, aut, habebunt: nam apud Tukium pag. 126. græci Textus verba, ἵνα ἔχωσι, ut habeant, thebaice sic vertuntur: ΧΕΚΔC ΕΥΕΚΩ ΝΑΥ.
 h Per-

¹ Perplexa heic, et aliquanto obscurior est oratio. Equidem sic verto: „*Ne videamur nos nostram ipsorum requiem odisse: uti-*
 „*nam vero nostram insuper requiem omni alia in re non amemus,*
 „*præter quam in iis solummodo quæ ad pessimum hunc morbum*
 „*curandum pertinent, ut nostra inobedientia reprehensionem effu-*
 „*giamus. Locus* „, etc.

⁴ Vocula $\Sigma\epsilon$ paulo ante adhibita est pro $\iota\upsilon\alpha$, ut: heic vero aut per idiotismum ægyptium abundat, ut alibi dixi, aut simili fere modo accipitur ac in vers. 6. Psalm. 117. thebaice apud Tukium pag. 218: et memphitice Psalm. 49. vers. 21: ac Psalm. 84. vers. 9: et alibi.

⁵ $\alpha\text{NON } \Sigma\text{EN}$, nos sumus. Sic epist. 1. ad Cor. XIV. 12. apud Tuk. pag. 116: $\text{NTETEN } \Sigma\text{EN}$, vos estis.

⁶ $\mu\alpha\text{CT}$ pro μOCTE , et μECTE , odisse, non memini me alibi legere.

⁷ Fragmento etiam XIV. pag. 113. col. 1. videbimus, $\alpha\gamma\omega$ $\Sigma\alpha\mu\text{OION}$. Nusquam alibi hanc locutionem invenire potui. Existimo autem eam valere: et utinam etiam: e Dio anche volesse che... Nimirum thebaice $\Sigma\alpha\mu\text{OI}$ idem valere puto ac memphitice $\alpha\mu\text{OI}$, utinam.

⁸ Johann. IV. 9. græci textus verba, $\delta\tau\eta\varsigma \gamma\upsilon\upsilon\upsilon\alpha\iota\chi\acute{o}\varsigma \sigma\alpha\mu\alpha\epsilon\iota\tau\iota\delta\omicron\varsigma$, cum sim femina Samaritana, Memphiticus Interpres vertit in Pontifical. part. 2. pag. 391: $\epsilon\alpha\text{NOK OYOCIMU NC}\alpha\mu\alpha\text{-PITHC}$.

⁹ $\epsilon\text{T}\bar{\alpha}\chi\text{I}$. Ad verbum: ut elabamur, nec inobedientia reprehensionem accipiamus. Sic Matth. II. 12. ap. Tuk. pag. 28: *Admoniti sunt* $\epsilon\text{T}\bar{\alpha}\text{KOTOU } \omega\alpha \text{ } \Sigma\text{HP}\omega\Delta\text{HC}$, ne redirent ad Herodem: et pag. 176: $\epsilon\text{T}\bar{\alpha}\text{N}\delta\gamma$, ne videant.

¹ „Locus (inquit sermonis auctor) in quo huiusmodi medicamenta sumuntur, aut in quo curamur, Ecclesia est, et quælibet ædes, in qua vera tradatur doctrina. Illuc autem diluculo veniamus, juxta id quod scriptum est (Psalm. 62.): Deus, Deus meus ad te de luce vigilo. Idest, fideles ab adolescentia nostra esse (debemus), ne idem contingat in nobis, quod,...

¹⁰ Quamvis ægyptia vox $\mu\alpha$, et græca τόπος ab ægyptiis adoptata locum significant, ex his tamen Catechistæ nostri verbis, et ex Actis 3. Coluthi, atque ex Theotociis conjici potest; ægyptios græco nomine usos peculiariter esse ad designandam ædem sacram, aut Ecclesiæ usui destinatam: in iis enim Actis ter saltem TOΠOC Sancti Coluthi commemoratur, ubi Sancti illius martyris intercessione miracula patrabantur, et quo ægri pergebant

bant ut valetudinem recuperarent. In Theotociis vero pag. 223. Ædes Sancti Menæ Martyris, ubi ejus corpus requiescebat, vocatur ΤΟΠΟΣ: hæc enim ibi legimus: ΧΕΡΕ ΠΕΚΚΩΜΑ Ε-ΘΟΥΔΒ... ΧΕΡΕ ΠΕΚΤΟΠΟΣ, quæ sic verto: *saluto sanctum corpus tuum: saluto Locum tuum* (i. e. ædem tuam). Simili modo templum psalm. 25. vers. 8. dicitur ΠΤΟΠΟΣ, itemque in Pontif. P. 1. pag. 336, et in Theotociis pag. 26. Id tamen non ita accipi velim, quasi nomen ΤΟΠΟΣ nunquam *locum* simpliciter denotet: nam in Theotociis ipsis pag. 70. Paradisus vocatur ΠΤΟΠΟΣ ΑΠΟΡΥΝΟQ, i. e. *gaudii locus*. Porro græcas voces ab ægyptiis adoptatas Lacrozius in Lexico prorsus omisit: et merito quidem: alioquin novum fere græcum Lexicon conficere debuisset. Plura tamen sunt vocabula græca, quæ ab ægyptiis quo sensu adhibeantur, scire operæ pretium esset, et qua ratione inflecti, detruncari, deformari, terminari, aut omnino mutari ac scribi ægyptiace possint, vel debeant: ægyptii enim librarii, nisi eruditi sint, modo recte, modo perperam unum idemque vocabulum scribunt: quod passim videre licet in eorum libris: ubi nunc CΚΗΝΗ, nunc CΚΥΝΗ, exempli gratia, ΠΡΕCΒΥΤΕΡΟΣ, et ΠΡΕCΒΗΤΕΡΟΣ etc. videas: quin pauca fortasse sunt græca verba quæ uno semper, et eodem modo, etsi minus recte, ut ΖΥCOC pro ΖΙCOC: multoque pauciora quæ recte semper ab iis exarentur: ut ΕΥΦΡΑΝΕ, ΛΔOC, etc. Quin aliqua sic a Memphitis ipsis deformantur, ut vel ab homine græco vix agnosci queant: cuiusmodi est Isai. III. 12. ΕΥΕCΧΗCΤΗC, *findetur ea, arabitur*: ubi verbum σχίζω ita veluti personatum prodit, ut ægre agnoscatur. Vox vero CΦΟΡΤΟΝ, quæ extat Isai. I. 23. juxta versionem allatam in Pontificali parte 2. pag. 204, ne a græco quidem homine intelligitur: valet autem, ut reor, *sporta*, seu *sportula*: ibi enim græca Isaïæ versio habet ἀνταπόδομα, et elegantior alia versio, quæ ibidem affertur pag. 61, habet ΤΙΜΕΒΙΩ, *retributio*. Lexico igitur ægyptiaco non omnes quidem græcas voces ab ægyptiis adoptatas addi velim, sed eas tantum quæ in ægypto aut deformatæ sint, aut novo sensu, vel nova constructione adhibitæ, aut demum e latina lingua deductæ.

¹¹ 2Ν ΟΥΜΕ', *cum veritate*. Num ita Auctorem loqui conijiciemus eo quod aliæ essent in ægypto tunc Ecclesiæ, Ariano-
rum puta, in quibus falsa doctrina traderetur?

¹² Hæc psalmi verba Tukius affert pag. 56. eodem plane modo, quo heic leguntur.

" Vocula, ΠΕ, quid valeat hoc in loco, nescio, nisi valeat, ΕΤΕ ΠΑΙ ΠΕ, IDEST. Hoc fere sensu adhibita est Matth. IX. 13: apud Tukium pag. 222, ubi legitur: ΟΥ ΠΕ, nempe, quid significat? quid valet? quid est? quid vult (Osee, cum ait: Misericordiam volo, etc.)

Nunc antequam manum de tabula tollam, ut dici solet, et ad quintum Fragmentum veniam, quum in quarto hocce aliqua de Medicis parum honorifice dicta invenerimus, illud placet animadvertere, ægyptios hosce Medicos, de quibus Catechista sermonem habet, valde nostratibus dissimiles fuisse, maximeque bononiensibus: hi sane ægrotos, etiamsi pauperrimi fuerint, nec invisere dedignantur, et gratis etiam sæpius curant; imo, si extrema illos inopia laborare compererint, subministrata non raro illis pecunia opem ferunt.

*. ΧΩΡ' ΕΒΟΛ ΝΝΙ ΧΔΧΙ ΝΤΕΤΕΚΚΛΗΟΙΔ' (πρωις): ΔΡΙ-
 COBT ΕΡΟΣ, ΝΝΕΚΙΜ ΥΔ ΕΝΕΣ: ΕΚΕΤΑΛΘΟ ΝΝΙ ΥΩΝΙ
 ΝΝΕΝΨΥΧΗ, ΝΕΜ ΝΕΝCΩΜΔ: — *Theoroc. pag. 151.*

V.

Ægyptii codicis fragmentum, cuius una tantummodo superest membrana, eaque mutila, longa uncias fere 11 $\frac{2}{3}$, et lata uncias fere 8 $\frac{2}{3}$. Vide Specimen pag. XXX. num. 5.

Huius librarii propria hæc sunt. In literis efformandis vetustam, ac genuinam figuram servat: de orthographia valde sollicitum se prodit: nullam lineolam, nullum accentum omittit, nullam interpunctionem: interpunctionis autem quatuor habet notas, punctum, virgulam nostræ similem non positione, sed figura, duo puncta solitaria, ac demum duo puncta cum lineola ad dextrum latus adiecta. Supparem quarto Exscriptori crediderim, aut paulo saltem recentiore, secundo autem ac tertio vetustiore. Paginarum numeri in hoc, item ut in aliis fere omnibus Fragmentis, literis exarati sunt minoribus quam sint ceteræ: sed in hocce litteris multo minoribus. Desunt initio 183. paginæ.

Continet monastica quædam decreta parvi momenti, quorum duo sunt de pane Monachis subministrando, quo etiam extra mensam, seu vescendi locum, ut vertit S. Hieronymus in Regula S. Pachomii, sive, ut nunc loquimur, extra Refectorium vesci ipsis liceat, si esuriant. Tria heic sunt capitula ex
 uno

¹ Membranæ frustum deest. Tres primi huius paginæ versus e sequenti pagina sic forsitan supplendi sunt: ΕΥΩΑΝΘΝ ΟΥΡΩΜΕ' ΔΕ ΖΠΑΙ ΝΕΗΤΝ, Η' ΟΥΣΙΜΕ', *si inter nos autem inventus fuerit vir, aut mulier, qui etc.* Utrum vero quod sequitur sic supplendum sit, ΕΥΔΡΕΣ ΔΝ' ΕΝΩΟΥΤ, *qui non custodiant claves*, viderint peritiores. Simili fere modo incipit caput CL. Regulæ S. Pachomii: *Si inventus fuerit unus e Fratribus aliquid per contentionem agens etc.* Porro quum in omnibus hisce capitulis et masculi, et feminæ commemorentur, pro eo Monachorum cœtu sive ordine condita fuisse hæc decreta perspicuum est, in quo Sanctimonialium quoque Monasteria erant. Huiusmodi autem fuit S. Pachomii institutum: is enim non modo septem pro viris monasteria fundavit, sed unum insuper in Mene pro feminis in gratiam sororis: quin et S. Theodorus S. Pachomii discipulus in pago Bechre non longe a monasterio Bou aliud Virginum cœnobium fundavit. Locum vero Bou vocari etiam Bau dicemus alibi. Horrida hæcce, ac barbarica nomina ne mireris, Lector: de Africa enim, libri V. Hist. Natur. initio scribit Plinius: *Populorum eius, oppidorum nomina vel maxime sunt ineffabilia præterquam ipsorum linguis.*

² ΝΕΣΒΗΥΕ, *opera (i labori)*; nam storeas texebant ægyptii illi monachi, ligna cædebant, juncos, sarmenta, lapsania colligebant, aliisque id genus laboribus et opificiis operam dabant.

³ Thebæis ΤΔΝΖΟΥΤ est, *credere*: ut etiam apud Tukium pag. 321: nam quod scribitur pag. 312. ΤΔΝΖΙΤ, mendosum videtur. Sed memphitæ dicunt ΤΕΝΖΟΥΤ.

⁴ De commonitione modo bis, modo ter, modo etiam sexies delinquenti Monacho ante gravioris pœnæ inflictionem facienda sollicitum fuisse S. Pachomium patet ex 160, et 161, et sequentibus capitulis Regulæ ab ipso scriptæ.

⁵ ΖΝ ΟΥΩΠΧ. In Fragm. VII. pagina num. 268. mendose signata, legimus, ΤΝCOOYN ΖΝ ΟΥΩΠΧ, idest, *certo scimus, probe novimus*. Heic ergo ΖΔΡΕΣ ΖΝ ΟΥΩΠΧ valet, *ἀκριβῶς (diligenter) custodire, servare*. Itaque Luc. I. 3. apud Tukium pag. 12. adverbium græci Textus, ἀκριβῶς, *diligenter*, thebæus Interpres vertit, ΖΝ ΟΥΩΠΧ.

⁶ Quid valeat, ΖΝ ΟΥΖΤΟΡ', docebunt ægyptiarum literarum peritiores. Ter quidem hocce in Fragmento, semel autem in decimoquarto hæc locutio occurrit: alibi enim necdum reperi: attamen quid proprie ac certo denotet, nondum queo dicere. Memphiticum sane nomen plurale ΖΘΩΡ equos designans

nihil admodum huc pertinere perspicuum est. Donec itaque maior lux affulserit, interpretor, *rigorosamente, con rigore, irremissibilmente, per obbligo di coscienza*. Quin capitulo LXXXI. Regulæ S. Pachomii ubi S. Hieronymus transtulit, præter hæc quidquid inveneris, absque contradictione auferes, ibi ægyptiace forsitan S. Pachomius dixerat, ΕΥΝΑΚΙΤΟΥ ΖΗ ΟΥΣΤΟΥ. S. Paulus diceret, ἀπορώτως: et Memphita ἡΕΝ ΟΥΩΥΩΤ ΕΒΟΛ.

^a His præmissis superiora sic interpretor: „ Inter nos autem „ si quis inventus fuerit vir, aut femina, qui locorum, quæ ipsis „ tradita sunt, aut opificiorum quæ iisdem credita fuere, claves „ non custodiant, eisque semel, aut bis, vel ter indictum fuerit, „ ut vigilantiores sint, ipsi vero diligentius custodiendo magis so- „ liciti non fiant, removeantur sine remissione ex locis, quæ ipsis „ credita fuere, atque ex opificiis, quæ illis præscripta fuerant. „ Qui se tunc maxime sapere atque εὐδοκίμειν existimant, cum veneranda, et reipublicæ etiam utilissima monachorum instituta irriserint, ii ridebunt sine dubio, si forte hæc, et quæ sequuntur decreta legerint, aut intellexerint: sed ridendi potius ipsi sunt, qui ea quæ nemo sanus non probet, nec ullus paterfamilias domi proportionem servari nolit, in solis monachis derideant.

⁷ ΤΟΥΑΥΤΟΥ. Græcum hoc plane est, et rubris litteris scriptum, quia tituli locum tenet: τὸ αὐτὸ (dello stesso): ejusdem sive Abbatis, sive Auctoris, sive libri: quid enim præcesserit, nescii sumus. Ægyptiis diversæ casuum terminationes ignotæ sunt: ideo autem genitivum hunc ab ipsis adoptatum fuisse crediderim, quia ægyptiace eadem res tam bene, tam clare, tam breviter dici non poterat. Similia in memphiticis Liturgiis passim occurrunt, ut ex. gr. (plurimis aliis prætermis- sis) ΓΥΝ ΘΕΩ, τὸν θεῶ, quod ne latine quidem tam breviter dici potest: quis enim intelligat quid velis, si dixeris, cum Deo? Simili de causa græci, latini, et ægyptii hebraicam vocem Amen adoptarunt.

^b Sic interpretor: „ Et Patres nostri pro sua ipsorum beni- „ gnitate nobis concessere, ut parvi panes nobis darentur extra cœ- „ naculum (refectorium) non ob nostram tantummodo infirmitatem, „ sed etiam ne nostrum quispiam deceptus (aut, dementatus) „ furti ac rapinæ reus fiat, eos furando, sed ii nobis præbeantur: „ quia „ etc.

⁸ ΝΕΝΕΙΟΤΕ, Patres nostri) S. Pachomius puta, S. Theodorus, S. Orsiesius, S. Macarius, aut alii ex iis qui in ægypto

Patres

Patres Monachorum, seu Abbates, et a singulis Monachis *Patres nostri* vocabantur. Inseparabile illud additamentum ΝΤΔ indicat aliqua alia præcessisse, quæ collector noster omittit.

⁹ CYNXΩPEI'. Scribendum erat CYΓXΩPEI'. Sed quia γ heic effertur ut Ν, ideo excusatione dignus est librarius, præsertim cum græci ipsi vetustissimi sic interdum scripserint. In Psalterio etiam Romanæ editionis ps. lxxiii. 8. lego CYN-GENID pro CYΓGENID: mendum enim duplex ibi est CYNd-GENID.

¹⁰ ΝΖΕΝ ΚΟΥΙ ΝΟΕΙΚ, *parvos panes.*) Regulæ S. Pachomii capitulum LXXX. sic transtulit S. Hieronymus: *De parvulis autem panibus qui dantur domorum Præpositis, ut his eos distribuant, qui nolunt in commune vesci cum ceteris, & quasi majori abstinentiæ se dedicant, ita observare debebunt, ut nulli dent iuxta gratiam sed quando comedere volunt, cum disciplina dantur in cellulis, et cum his nihil aliud comedent, nisi salem tantum.*

¹¹ Furto. In epistola Ammonis Episcopi ad Theophilum Archiepiscopum seu Papam Alexandrinum (iam enim Papa titulus Alexandrinis Præsulibus tribui cœperat) cap. 3. pag. 353. apud Bollandistas die XIV. Maii, de quodam Monacho sermo est, qui *panes clam subduxerat*: ea vero occasione S. Pachomius *ad Monachos conversus*, Nemo, inquit, *ultra vires suas jejunandi tempus producendum sibi esse existimet, quandoquidem per assiduos exercitationum monasticarum labores corpora vestra exhauriri necesse est.*

^c ΕΒΟΛΧΕ etc. Idest: „ quia servare nobis præscriptum ab „ ipsis fuit iam ab eo tempore quo in vivis erant, ut nostrum unus- „ quisque congruam panis portionem statera ponderatam comedat: „ et quia insuper nostrum plurimos, maiorum austeritatum tempore, „ fame ac siti valde cruciari viderunt, hoc præ oculis habentes ac „ animo reputantes pro sua ipsorum misericordia misericordes Patres „ nostri (ac dicentes): Ne forte frusto panis identidem opus ha- „ beant (Monachi) postquam in refectorio surrexerint, et pane ve- „ sci nequeant in magno astu atque ardore cruciati: multoque ma- „ gis quia præceptum eis datum non fuit, ut iterum redeant, et „ in refectorio comedant postquam inde exierint. „, S. Hieronymus in Reg. S. Pachomii *vescendi locum* vocat quod nos dicimus *refectorium*.

¹² En iterum, 2Ν ΟΥΣΤΟΡ'.

¹³ ΕΥΩΗΥ. Interpretor, *congruum, convenientem*. Nam ΩδΥ valet etiam πρέπειν, *decere*.

¹⁴ 2N ZEN NOB̄ ἈΠΟΛΗΤΙΔ', in magnis austeritatibus.) In Theotociis pag. 297, et in Diurno pag. 255. edit. Romanæ scribitur ΠΟΛΗΤΙΔ', cum H. Sed scribendum etiam sine dubio ἈΠΟΛΗΤΙΔ', ut in Pontif. part. 1. pag. 169. De voce hac πολιτέα ab Ecclesiasticis scriptoribus hoc sensu græce adhibita, ut austeritates in monasticis Regulis præscriptas, strictiorem vitæ rationem denotet, vide Ducangium in Glossario græco. Ita et in Theotociis videtur accipi: sed in Diurno *vita ducenda rationem* simpliciter, sive, ut veteres nostri loquebantur, *conversacionem* valet: quo sensu loquens Hieronymus, Præfationem in Regulam S. Pachomii conclusit his verbis: *quos sancta conversacionis studia delectant*. Et capitulo 188. eiusdem Regulæ: *De conversatione sancta vita docebunt*. Hoc sensu in libro Pontificali pag. citata scriptum est: ἸΠΟΛΗΤΙΔ'. . . . ΝΤΕ Ἰ ΜΕΤΜΟΝΑΧΟΣ, *monasticæ vitæ ratio*. Itemque pag. 198: ubi tamen scribitur ΠΟΛΗΤΙΔ'.

¹⁵ Particula μήποτε ab Origene, Didymo, aliisque accipitur pro *fortasse*.

¹⁶ Æstate magnos in Thebaide calores fuisse S. etiam Hieronymus testatur Præf. in Reg. S. Pachomii inquires: *In cœna similiter mensa ponitur propter . . . astus gravissimos*.

ΠΠΕ

Pagina II.

2ἈΠΜἈΝΟΥΩΜ'
ΜΝ̄ΝCΑΤΡΕΥΕΙ'ΕΒΟΛ':
αγω^d ταῖτεθ̄ε̄νταγ
ΟΒΩΟΥ^r Ἰ̄ Ν̄ΟΙΝΕΝΕΙ
ΟΤ̄ΕΔΥΤ̄ΝΑΝ'Ν̄ΖΕΝ
ΚΟΥ'ῙΝΟΕΙΚ'Ἀ
ΠΒΟΛ'ἈΠΜἈ'ΝΟΥ
ΩΜ'² ἈΠCΟΠ'ΕΤ̄Ν
ῤ̄ΧΡΕΙΑ'ἈΜΟQ'
ΕΥCΟΟΥΝ'ΧΕΟΥΝΟ
Β̄ΕΝΑΝ'ΑΝ'Π̄Ε'ΕΝ
ΩΑΝΧΙΤ̄Q̄2̄ΝΟΥ
ΩΠ̄2̄ΜΟΤ'ἈΠΝΑΥ'
ΕΤ̄Να2̄ε³ ΝαQ'ΝΑΜ̄ε
ΕΤΡΕΝΟΥΟΥQ̄ΑΝ'
Ν̄ΧΝα2̄ε⁴ 2̄ΝΟΥα
ΠΑΤΗ'ΝΤ̄Ν2̄ΚΔ

ΕΙΤ' Ἰ̄ ΔΝ'. ΟΥΔ̄ΕΕΤ
ΡΕΝΧΙ'ΑΝ'2̄ΝΟΥ⁶
Μ̄ΝΤΕΙΕΡ'ΒΟΟΝΕ.
ΕΝCΩΟΥ2̄'ΝΑΝ'Ε
2̄ΟΥΝ'ΝΟΥ2̄ΟΥ'ΧΕ
Ν̄ΝΕΥΩΠ̄Ε'ΝΑΝ
ΕΥΚΡΙΜἈ':
ΕΥΩΑΝΘ̄Ν^c ΟΥΡΩ
Μ̄Ε2̄Ε2̄ΡΔῙΝ2̄Η
Τ̄Ν' Η'ΟΥC2̄ΙΜ̄Ε'Ε'
ΟῩΝ2̄ΟΥ'ΕΥΟΕΙΚ'⁷
ΩΗΜ'⁸ Ν̄ΤΟΟΤΟΥ
Η'CΝΑΥ', Η'ΩΟΥΤ̄
ΤΗΡΟΥ', ΕΥΝΑQΙ
ΤΟΥ'Ν̄ΤΟΟΤΟΥ.
2̄ΝΟΥ2̄ΤΟΡ', ΝCΕῤ̄
CΔΒΒΑΤΟΝ'CΝΑΥ'⁹

ΝΠΟ-

ΝΠΟΥΕΩ'ΝΧ...
 ΡΩ: ΤΟΥ¹⁰ ΔΥ...^f
 ΠΕΖΜΕ'ΝΖΟΥ...
 ΡΟΜΠΕ'ΝΝΕ...
 ΜΕ'ΕΥ'ΚΑΘΕΙΚ
 ΝΤΟΟΤ'ΕΠΤΗ...
 ΖΡΑ'ΙΝΖΗΤ'Ν · ΕΙΤΕ'
 ΖΟΥΤ' · ΕΙΤΕ' CZI
 ΜΕ' · ΕΙΤΕ'ΝΟΘ · ΕΙΤΕ'
 ΚΟΥ'Ι¹¹ ΨΑΝΤ'Υ
 ΧΩΚ'ΕΒΟΛ'ΤΗΡ'Υ
 ΧΙΝ'Π'ΨΟΡ'Π'Ν
 CΔΒΒΑΤΟΝ'ΨΑΝ
 ΤΟΥΕ'ΕΒΟΛ'ΖΜ
 ΠΝΟΘ'ΜΠΑC·ΧΔ':
 ΔΛΛΔ'⁸ ΖΜΠΕΖΟΥ'Ε
 ΤΕΡΕΠΟΥΔ'ΠΟΥΔ'

ΝΔΟΥΩΜ'ΝΖΗΤ'Υ
 ΕΙΤΕ'ΕΥ'ΝΔΟΥΩΜ'
 ΜΠΕΥ'ΥΤΟΥ',¹²
 Η'ΠΕΥ'ΨΟΜ'Υ, Η'
 ΠΕΥ'CΝΑΥ' · ΕΥ'ΨΑΝ
 ΕΙ'ΕΒΟΛ'ΖΜΠΜΔ'Ν
 ΟΥΩΜ', ΕΥ'ΝΑΤ
 ΝΑΥ'ΝΤΕΥ'ΤΟ'Ν'Υ
 ΟΥΩΜ'ΜΠΕΤ'ΥΝΔ
 ΟΥΟΜ'Υ · ΝCΕΥ'Ι
 ΤΟΥ'ΝΤΟΟΤ'Υ ΕΡΟΥ
 ΖΕ'ΕΒΟΛ'ΖΙΤΟΟΤΟΥ
 ΝΝΕΤ'ΔΙΑΚΟΝΕΙ':
 ΔΥΩ ΤΑΙΤΕΘΕ' ΕΤ
 ΝΔΨΩΠΕ'ΜΠΕΝ
 CΩΟΥΖ'ΕΖΟΥ'Ν'ΤΗ
 Ρ'Υ · ΕΙΤΕ'ΖΟΥΤ',

A D N O T A T I O N E S .

^a ΔΥΩ etc. Idest: „ *Et similiter Patres nostri convixerunt, et parvos panes nobis extra refectorium dederunt, quotiescunque illis indigemus: nos enim nequaquam peccare noverant, si panem cum gratiarum actione illa hora sumamus, qua verè necessitas premit, ut illum ΝΧΝΔΕ' fraudulenter non comedamus, et ne esuriamus: neque simul congregamur ut sumamus cum ΜΝ-ΤΕΙΕΡ' BOONE, multoque minus sunt nobis in condemnationem. Sin autem* „ etc.

¹ ΝΤΑΥΟΒΨΟΥ.) Transtuli, convixerunt: ut ΟΒΨ valeat non modo oblivisci, et dormire, sed et convivere. Quod si cui magis placeat, qui dormierunt, idest, mortem obierunt, is μετ interpretationi valedicat. Verba, ΔΥΩ ΤΑΙΤΕΘΕ', et similiter, quæ infra iterantur, videntur esse Collectoris decretorum heic citati, qui ea præmittat ubi novum Decretum afferre vult, aut exponere.

² ΜΔΝΟΥΩΜ, refectorium transtuli. Delicati illi ac ridiculi, quibus vocabulum hocce stomachum movet, quod et monachismum sapiat, neque a Cæsare, aut Cicerone, cum de monasticis institutis scriberent, adhibitum usquam fuerit, ii cœnaculum, aut communem mensam, aut vescendi locum, aut triclinium, aut cœnationem vertere poterunt. Ceterum calamistrati isti, qui mona-

monastica omnia fastidiunt, iidem ipsi monasticos *Abbatis, Prepositi, Prioris*, et si qui sunt alii id genus, titulos ambiunt, etsi minime Tullianos; plerique vero ex ipsis quo sensu *Ab-lates* dici vere possint, ignoratur.

³ ΕΤΝΔΖΕ.) Genuinam huius dictionis significationem peritiores indicabunt. Equidem ex coniectura præterpropter trans-tuli. Apud Tuk. pag. 132. ΠΕΤΝΔΖΕ ΕΠΙΚΑΝΩΝ (seu potius ΕΠΕΙΚΑΝΩΝ) valet: *qui hanc regulam secuti fuerint*. Sed hoc nihil ad rem, aut ferme nihil.

⁴ Quid valeat ΝΧΝΔΖ, nondum invenire potui. An, *clan-culum*? Si vocabuli huiusce, aliorumque huiusmodi germanam significationem, antequam voluminis impressioni finis imponatur, assequi potuero, eam in extremo ipso volumine adiciam.

⁵ ΝΤΝΖΚΔΙΤ'). Verbum thebaicum ΖΚΔΙΤ, *esurire*, ex Tuk. pag. 342. notum iam erat: legendum enim ibi, ΕΚΖΚΔΙΤ, *esurientem te*.

⁶ ΖΝ ΟΥ ΜΝΤΕΙΡ' BOONE.) Peritiorum opem heic etiam exposco. Malo enim ignorantiam fateri, quam inanes proferre coniecturas, aut lectori (quod absit) imponere. Ne tamen laborem refugere videar, quasi ne conatus quidem fuerim lectori locum hunc perspicue, aut pro viribus exponere, pauca subiungo. Memphitis ΙΠΙ, et ΡΕ, et ΕΡ, Thebæis vero ΕΙΡΕ, et Τ, et ΕΡ valent *facere*: quod si abstractum nomen hinc efformare quis velit, id Memphitæ quidem erit ΜΕΤΙΡΙ, Thebæo autem ΜΝΤΕΙΡΕ, *actio, factum*. An ergo ΜΝΤΕΙΡ' idem est ac ΜΝΤΕΙΡΕ? Nomen vero thebaicum BOONE idem valere verisimile est ac memphiticum ΒΩΝ. Quid autem hoc denotet, e Liturgia S. Basilii colligitur: nam pag. 51. ed. Rom. Sacerdos thus adolens a Deo petit, ut holocaustum huiusce ΘΘΙΝΟΥΡΙ, seu thuris acceptet, atque eos qui adstant, ab omni peccati ΘΘΙΒΩΝ emundet: ex quo patet opponi alterum alteri, ΘΘΙΝΟΥΡΙ, et ΘΘΙΒΩΝ: itaque cum ΘΘΙΝΟΥΡΙ sit *odor bonus* e thure emissus, erit ΘΘΙΒΩΝ e contrario *odor malus* ex re foetida, sordida, ac foeda emissus. Si ita se res habet, ΖΝ ΟΥ ΜΝΤΕΙΡ' BOONE valebit, *foeda, malâ, ac sordidâ actione*.

⁷ ΕΥΩΑΝΘΝ.) Capituli huius hancce qualemcunque interpretationem habeto a peritioribus fortassis emendandam.
 „ Sin autem vir inter nos, vel femina, aut duo, aut tres simul
 „ omnes deprehensi fuerint qui exiguiorum panum residua penes se
 „ retinuerint, auferantur hæc eis sine remissione, et duobus sabbatis
 „ panem hi non accipiant. Eiusdem. „ etc. ⁷ Quid-

⁷ Quidquid esculenti residuum erat monacho, aut superfluum, illud ad Totihoc reportare debebat, idest, ut S. Hieronymus primo Pachomianæ Regulæ capitulo interpretatur, ad *Præpositum domus suæ*. Ægyptiaca enim sine dubio habenda hæc vox est, si recte tamen a librariis scripta ad nos pervenit: nam litera illa sive aspirationis nota, h, in græca versione quæ Hieronymo tradita fuit, esse non potuit. Quibusnam vero ex vocibus nomen hocce componatur, an ex TOT (nam TTOT in Act. Apostol. XIII. 11. valet *præesse*), et ex HI, *domus*, et ΖΙΩΚ, peritiores inquirent. Quidquid autem de hac derivatione statuendum sit, tribus Pachomianæ Regulæ capitulis mirifice nostrum hocce illustratur. Primum superius attuli adnotatione 10. Alterum vero, nempe LXXIX. sic vertit S. Hieronymus: *Nullus in cellula sua reponat aliquid ad vescendum, absque his quæ a Dispensatore acceperit*. In capitulo demum trigesimono sic statuit S. Pachomius: *Ea quæ acceperint, per triduum eis sufficient: et, si cui residuum fuerit, reportabit ad Præpositum domus, et ille reponet in cellario, donec misceatur cum aliis, et cunctis fratribus præbeatur*.

⁸ ΨΗΛ). Memphitis dictiones ΨΑΛ, et ΨΟΛ, ac etiam (ut in Theotociis scriptum reperio) ΨΩΛ, prout nomina quidem sunt, *tenuem* denotare solent; prout verba vero, valent *attenuari, comminuere*. Ita Gen. xli. 3. boves, seu vaccæ λεπταί, *macræ*, memphitice dicuntur ΝΙ ΨΟΛ: et Exod. IV. 10. suam Moyses vocem appellat ἰσχυρήν, *tenuem, gracilem*, memphitice ΨΟΛ: et Dan. II. 35. ferrum λεπτυνθέν, *comminutum, pestato*, dicitur memph. ΨΑΛ. Sed in Theotociis pag. 73. ubi intellectus dicitur εΤΨΩΛ, *subtilis* potius, quam *tenuis* videtur dici. At vero Thebæi dicunt ΨΗΛ quoque, ut non ex hoc tantum loco, sed etiam ex Fragm. VI. pag. 229, et ex Fragm. IX. pag. prima numero 81. signanda, apparebit: quibus in locis *exiguum, parvum, parum* significat. Quin etiam e ΨΗΛ thebæi ipsi fecerunt ΨΗΛΨΗΛ; quæ vox et apud Tukium pag. 205. extat, et ab incognito Miraculorum S. Coluthi scriptore adhibetur. Apud Tukium Isaïæ locum ex cap. XXX. vers. 4. thebaice afferentem, ΨΗΛΨΗΛ nomen esse videtur: ubi enim græcus Interpres habet λεπτά, *tenuia, minuta*, thebaicus habet: ΝΟΕΚΩΤ (sic ibi scribitur) ΕΟΥΟΝ ΨΗΛ-ΨΗΛ, i. e. ni fallor, (was) *quod conversum fuit in minuta fragmenta*. In iis autem quæ dixi Miraculis pag. 87. ΨΗΛ-ΨΗΛ valet *sensim: a poco a poco*. Quin imo vir clariss. Augustinus

stinus Georgius pag. 157. de thebaico hoc vocabulo docte disserens: *Ex hoc derivatum puto* (inquit) *Latinorum SENSIM, quod et Cicero aliquando adhibuit*. Obloqui equidem heic non auderem, nisi Latinos Ciceronis ætate, aut aliquot potius ante illum seculis adverbium ab Ægyptiis mutuatos esse, parum credibile videretur. Propria quidem deorum, urbium, locorum quorundam nomina ex Ægypto in Latium, aut verisimilius ex Ægypto in Græciam, e Græcia in Latium iis temporibus migrasse non inficior: sed parum et hæc Latinis arriserunt, si mere forent ægyptiaca: nunquam sane *Chemi*, aut *Keme* nominaverunt, sed semper *Ægyptum*: nunquam *Racotim*, aut *Racotem*, nunquam *Ameiri*, nunquam *Pana*, aut *Bana*, nunquam *Panuf* etc: sed *Alexandriam* semper, *Nilum*, *Panopolim*, *Memphim* etc. dixerunt. At Ægyptios contra post Octaviani ætatem Latina, aut Latinæ originis vocabula adscivisse compertum est, sive a Latinis per Græcos, sive a Latinis ipsis ea acceperint: itaque in Rubricis Euchologio, Liturgicoque potissimum Codici ab inconcinno, minusque, ut reor, vetusto auctore additis passim invenias, ΜΑΠΠΑ, *mappa*, ΟΡΑΡΙΟΝ, *orarium*, ΛΕΝΤΙΟΝ, *lintheum*, ΚΑΤΑ ΟΡΔΙΝΟΝ, *ex ordine*, *iuxta ordinem*, ΦΑΚΙΔΑΛΙΟΝ, etc. Verum his multo vetustiora in Ægypto sunt Latina Dignitatum, officiorum, aliaque id genus nomina fere propria, puta ΝΟΤΑΡΙΟΝ *notarius*, ΚΟΜΗC, *Comes*, ΠΡΕΤΩΡΙΟΝ *praetorium*, ΜΙΛΛΙΟΝ *milliarium*, ΜΕΛΙΤΟΝ *miles* etc. Demum quod maiorem initio mihi admirationem peperit, in memphitico Isaïæ Interprete occurrit vox CΦΟΡΤΟΝ, ut superius dixi; in Theotociarum vero canticis pag. 70, et 225. vox CΤΡΑΤΔ, *strata*, *la strada*.

⁹ CΔΒΒΔΤΟΝ' CΝΔΥ, *duo sabbata*. Verti etiam forsitan potest, *duas hebdomadas*. Itaque S. Hieronymus Præf. in Reg. S. Pachomii: *Bis in hebdomada* (inquit), *quarta, et sexta Sabbati, ab omnibus ieiunatur, excepto tempore Paschæ, et Pentecostes*: ubi vox *Sabbatum* pro dierum hebdomade accipitur.

¹⁰ Peritiores hæc supplebunt. Ego sic interpretabor quasi legendum esset: ΤΟΥΔΥΤΟΥ':— ΠΕΖΜΕ' ΝΕΟΟΥ ΝΤΡΟΜΠΕ' ΝΝΕΡΩΜΕ' ΕΥΚΑ ΟΕΙΚ' ΝΤΟΟΤῆ ΕΠΤΗΡῆ ΣΡΔΙ etc. En igitur primæ huius capituli partis versionem:

^f „ *Eiusdem*. In *Quadragesima* quotannis nemo inter nos panem
 „ sibi ullo modo reponere poterit, sive ille masculus fuerit, sive femina,
 „ sive grandis natu, sive parvulus, donec tota *Quadragesima* com-
 „ pleta fuerit, a primo sabbato (vel, a prima hebdomada) usque ad
 „ exitum (finem) magni Paschatis. Sed „ etc. 11

¹¹ ΕΙΤΕ ΚΟΥΪ, *sive parvulus.*) Pueros quoque a S. Pachomio in monasteria admissos fuisse constat. S. Hieronymus præfat. in ipsius Regulam: *In cœna similiter (inquit) mensa ponitur, propter laborantes, senes, et pueros.* Pachomius vero ipse capitulo 172: *Pueri (inquit) si in domo fuerint dediti lusibus et otio, et correpti non possint emendari etc.* Et cap. 173: *omnes autem pueri, qui non timent confundi pro peccato..... verberentur quamdiu disciplinam accipiant et timorem.*

⁸ ἀλλὰ etc.) „Sed eo die, quo unusquisque comedit, *sive comedat feria quarta, sive feria tertia, sive feria secunda (vel, sive comedat die quarto, sive tertio, sive secundo), quum e rectorio exierint, datur ei sua portio, et comedit. Et quod non comederit, id ministri vespere tollant atque asportent. Et similiter qui in tota nostra Congregatione fuerit, sive masculus, ... Reliqua desiderantur.*

¹² ἀπεφύτοον') Videtur idem esse thebaice πεφύτοον', ac memphitice φτοϋφοοϋ. Sensus, ni fallor, est huiusmodi: *sive post tres jejunii dies, sive post duos, sive post unum manducet.* Feria hebdomadis sexta, sive Parasceve in Diurno Alexandrino Romæ edito pag. 174. vocatur memphitice non πεφς, sed πι εζοοϋ ἡμέρας, i. e. *dies sextus.* In Zacharia autem VIII. 19. hæc verba: *νηστία ἡ τετράς, καὶ νηστία ἡ πέμπτη, καὶ νηστία ἡ ἑβδόμη καὶ νηστία ἡ δεκάτη, jejunium diei mensis quartæ, quintæ, septimæ, ac decimæ, sic vertuntur memphitice: τ'νηστία' πε φτωοϋ, ... τ'νηστία' πε τιοϋ... τ'νηστία' πε ψαψϋ... τ'νηστία' πε πμετ ἂπι αβοτ.* Hieronymus autem Præf. in Reg. S. Pachomii: *Qui ad mensam ire noluerit (inquit), in cellula sua panem... accipit, sive in uno die voluerit, sive post biduum.*

* ΘΥΗΙ ΝΙΒΕΝ... ΕΥΞΕΧΩΧ, ΕΥΘΕΜΚΑΣ, ΕΡΕ ΠΙ ΚΟC-
ΜΟC ΕΜΠΨΑ ἡμωοϋαν ... ΤΩΒ2 ἈΠΘΩΙC ΕΞΡΗΙ
ΕΧΩΝ:— Theotoc. pag. 196. in *Prec. ad Sanctos Monachos.* Idest: *Justi omnes... angustiati, afflicti, quibus dignus non erat Mundus (Hebr. XI. 37.), orate Dominum pro nobis.*

Ægyptii codicis fragmentum, septem constans membranis, longis uncias fere 10 $\frac{1}{2}$, latis uncias fere 8 $\frac{2}{3}$.

Desunt initio 226. paginæ, seu, quod idem est, 113. membranæ. Progreditur a pagina 227. usque ad paginam 240. Membrana, quæ nunc prima est, erat secunda decimiquinti quaternionis, ut apparet ex numero 16, qui in dextro ultimæ paginæ latere notatus est superne, et inferne. Quaterniones igitur erant octaptychi. Vide Specimen pag. XXX. huius voluminis num. 6.

Librarii propria hæc sunt. Character nitidus, et elegans: literarum forma vetusta et genuina: literæ ξ peculiaris figura, nempe ξ : interpunctio uniusmodi, scilicet punctum duntaxat: lineolæ crebræ, sed sæpe accentuum loco positæ, non raro autem superflux, imo delendæ: vacua spatia crebra, tamque ampla non raro, ut paucis literis integer constet versus: nulla litera rubro colore infecta: in margine flosculi identidem, aut asteriscus parvæ crucis instar, qualem in Speciminibus vides pag. XXX. num. 2, et 6. Librarius ipse non omnino indiligens, sed haud satis eruditus: græca sane vocabula potissimum mendose scribit ut ΠΥΚΗ pro ΠΗΓΗ, ΓΕΝΗΜΑ pro ΓΕΝΝΗΜΑ, ΧΙΜΑΡΡΟΣ pro ΧΕΙΜΑΡΡΟΣ, με pro ΜΗ, ΠΛΥΓΗ pro ΠΛΗΓΗ, ΠΝΙΚΤΙΚΟΡ̄Ξ pro ΠΝΥΚΤΙΚΟΡ̄ΔΞ, ΟΥΔΕ pro ΟΥΤΕ, *inter*, ΚΗΦΑΣ pro ΚΕΦΑΣ. Novum versum a capite exordiri non solet nisi absolutâ sententiâ: incipit autem creberrime a capite: itaque singulos paragraphos perbreves facit. Secundi, ac tertii Fragmenti Exscriptoribus vetustior videtur, ac fortasse primi Fragmenti calligrapho suppar est, aut etiam antiquior.

Continetur hocce Fragmento mutilus Sermo, sive homilia (in Cantica fortasse): in qua Gentiles, et Hæretici impugnantur; de Ecclesia sermo habetur; et plura Cantici Canticorum loca exponuntur. Aliquam vero cum Origenis homiliis videtur habere similitudinem, quisquis sit huiusce Auctor, quem ante quintum Ecclesiæ seculum floruisse affirmare non audeo, quamvis id verisimile videatur.

ξε¹ 2ñ² NETENOTY
 ne² τῆ μωτῆ
 ετοοτῆ μπσῶυ³
 εφχῶ μμοc
 ξεεναδῆ εγ
 2ηλ⁴ εγῶ ανμογ
 γῶατῆκῶ μ
 πῶωρῶ⁵ νογνε2
 Ἰκοῶβῆ.
 ατετῆ μογ ατε
 τῆτῆκῶ μπῶω
 ρῶ μπῶω2 Ἰ
 2ηττῆτῆ.
 παῖετογ2αρε2
 ερογναγῆτοογ
 Ἰ2ητογ Ἰῶι
 neχpictidnoc.
 εγξε Ἰτετῆα
 γῶπεαἶν ἐκτε⁶
 τητῆ ἐπνογ
 τε . νιμ⁷ πετ
 ναγῶπε ενεῶ
 νεῶ⁸ τητῆ
 2ιτῆ 2εν ελῆ
 χicton Ἰζω
 ÷ on⁹ ογῆ
 2ενῆαδῆ εγμογ
 τε εροογ 2ιτῆ

ογοννιμξεαγ
 ÷ νογ2ορ.
 μαρεν2οοc2ωῶν
 ερωμε νιμ2μ
 μανιμ ἐτογ
 ωγῶαν ἐχpic
 tidnoc ξε Ἰ
 ρωμε ἸἸ2αῖ
 μων . neγμε
 ric ne·Ἰῶε ετcῆ2¹⁰
 ξε cenaγῶπε
 ÷ Ἰτῶ Ἰβῆαγορ.
 πεcοογπανεῶη
 ρionanπε.
 αλλαπαπῶωc
 πε εγῶανμογ
 2ε γῶαγῆ πωογ
 γῶαγῶωπεγαρ
 ναγ Ἰ2ρε 2μ
 πτρεγτααγναγ.
 ειχῶ μπαῖ ξε
 Ἰnetῆ2οοc¹¹
 ξε ογῆτεπcα
 τῆnῆc ογμεpic
 2Ἰ Ἰρωμε . με¹²
 genoitῶ.
 ταμιο^b γαρ νιμ
 ογμονον ξε¹³

A D N O T A T I O N E S.

¹ Genuina horum sententia e superioribus pendet, quæ perierunt. Ethnicos vero heic Auctor alloquitur, capta forsitan occasione ex celebri Canticorum loco, *Unguentum effusum* etc., quem paulo ante attulerit.

² Idest: „... quia in suis vobis opprobrat, dicens (Ecclesiastes X. 1.): Muscæ volantes, si moriantur, perdunt condimentum olei unguenti. Vos mortui estis, vos condimentum vite, quod Christiani sibi ipsis inter se conservant, in vobis met ipsis

„ *ipsis perdidistis. Si vos non pudebit averti a Deo, quisnam vo-*
 „ *bis minimorum animalium exemplum exprobrare erubescet? Qua-*
 „ *dam sunt musca, quæ ab omnibus musca canina appellantur.*
 „ *Quibuslibet hominibus quovis in loco existentibus, qui Christiani*
 „ *feri nolint, dicamus nos quoque: Daemonum partes eritis, o vi-*
 „ *ri, iuxta id quod scriptum est (Ps. LXII. 10.): Partes vul-*
 „ *pium erunt. Ovis, belluarum non est, sed pastoris: at si mo-*
 „ *riatur, belluarum est; harum enim cibus evadit, quum eis da-*
 „ *tur. Hoc dico, ne illud vos dicatis quod in hominibus partem*
 „ *habeat Satanas. Absit. Qualibet enim creatura, etc.*

² 2N NETENOC NE, in suis.) Videtur neutro genere accipiendum, quasi dicat, *per sua animalcula.* Joann. XIII. 1. seu pag. lx. huius voluminis, NETENOC NE valet, *suos.*

³ †... ἀποχω) Memphitis τωωω est *exprobrare, im-*
properare. Vide Tuk. pag. 344. Thebæi vero dicunt τωω. Quod ergo memphitis est ωωω, et ωεω, et ωηω, id thebæis est ωω. In Actis S. Coluthi pag. 91. legitur ωω, et ωωε: sed quid ibi significant hæc verba, nescio. Perdifficilis sane ad explicandum est ille locus, nisi librarii, aut ty-pothetæ mendum ibidem latere suspicemur. En illum: ΕΒΟΛ
 ΧΕ ΑΦΩΩ ΑΛΛΑ ΝΕΦΩΩΕ ΑΠΕΦΩΩΑ ΖΑΠΚΑΖ. Si pro ΝΕΦΩΩΕ scriptum esset ΝΕΦΩΩΤΕ, aut ΝΕΦΩΩΚ, verti posset: *sed corpus suum per terram (humi) traherat.* Sed illud ΝΕΦΩΩΕ quomodo vertendum est? ΩΩΕ sunt *agri.*

⁴ Græca Ecclesiastæ interpretatio sic habet: *μύη θανάτου* (ed. Complut. θανόντων) *σαπρίζει σκευήτων έλαις ηδύσμετος, i. e. musca morientes (aut, mortuæ) corrumpunt (putrefaciunt) præ-*
parationem (condimentum) olei suavitatis. Vulgatus Interpres: *Musca morientes perdunt suavitatem unguenti.* Aut ergo Ægyptius noster memoriter fortasse hæc citans, aut thebaicus Ecclesiastæ Interpres de suo addidit ΕΥΖΗΛ, *volantes.* In huiusmodi additamenta sæpius iam incidimus: certum vero de illis iudicium ab eo ferri nequit, qui integros divinæ Scripturæ libros memphiti-ce, aut thebaice conversos nunquam viderit, ut ego nunquam vidi: excerpta enim illa duntaxat, sive ἀναγνώσεις, i. e. *Lectio-*
nes videre huc usque licuit, quæ in Liturgicis libris afferuntur, ubi non raro aut demendo fortasse, aut addendo interpolantur, et ad ægyptiacæ *acoluthiæ*, aut Liturgiæ usum accommodantur. Ceterum ea de quibus loquimur, additamenta non in ægyptiacis tantum versionibus, sed in græcis etiam quibusdam Biblio-rum exemplaribus habuisse Alexandrinos, sive ægyptios constat, idque

idque ostendi in Notis ad Didymum pag. 405, et 369, et 402, et alibi. Quod vero spectat ad hunc Ecclesiastæ locum, quo S. Cypriani ætate abutebantur Rebaptizantes, is a S. Pachomio in longiore epistola ad Syrum Patrem monasterii Chnum, et Joannem Præpositum domus eiusdem Monasterii sic citatur, Hieronymo interprete: *Sapiens et continens homo non ungetur unguento, quod demolita sunt muscæ morientes.*

⁵ Thebaice ΘΟΡΘ *condimentum* sonat, σκευχσταν, *præparationem*, ut vides. Memphitice tamen ΧΟΡΧ est *laqueus*, et *captura*.

⁶ Verbum thebaicum ΚΤΕ, *avertere*, habes et apud Tukium pag. 515, ubi leges: ἈΠΡΚΤΕ ΠΕΚΖΟ, *ne avertas faciem tuam*.

⁷ ΝΙΛ.) Huius vocis causa superiora, ἘΚΤΕ ΕΠΝΟΥΤΕ, interpretatus sum, *averti a Deo*. Quod si cui magis placeat interpretari, *converti ad Dominum*, vocula ipsa ΝΙΛ heic pro *unoquoque* accipienda erit, ac vertendum, *unumquemque pudebit*: nisi forte malit quis addere ΔΝ, ac legere, ΝΙΛ ΠΙΕΤΝΔΥΠΤΕ ΔΝ, *quem non pudebit?* etc.

⁸ Apud Tuk. pag. 344, et Fragm. XIV. col. 2. habemus thebaicum verbum, ΝΟΘΝΕΘ, *exprobrare*. Heic, ΝΕΘΝΕΘ, idem sonat.

⁹ *Per minima animacula: cuiusmodi sunt muscæ.*

¹⁰ ΝΘΕ ΕΤΗΖΕ, *sicut scriptum est.*) Græcus Int. et Vulg. et Memphiticus consentiunt: nam habent: μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται: *partes vulpium erunt*: ΕΥΕΥΩΠΙ ΝΖΔΝ ΤΟΙ ΝΤΕ ΖΔΝ ΒΔΥΟΡ. Sed Thebaicus Interpres, aut noster Auctor numero singulari, ΝΤΟ' ΝΒΔΥΟΡ, *partes vulpis*: nisi scribendum fuerit ΝΝΒΔΥΟΡ, *vulpium*.

¹¹ *Ne dicatis* etc.) Manichæorum de duobus Diis, sive Principiis errorem respicit ac propulsat, quod ab ethnicis in ægypto fortasse adoptatus esset. Itaque S. Athanasius lib. 1. contra Apollinarium pag. 746. tom. 1: *Neque enim* (inquit) *diabolus naturæ creator fuerit, ut Manichæorum fert impietas*. Ac pag. 749: *Manichæus... ajens, Hominem duobus subiaccere opificibus, malo et bono.*

¹² ΜΕ.) Miror ita scriptum heic fuisse. Scribe, ΜΗ: atque hinc etiam collige illud confirmari quod superius pag. 72. intuli, literam Η in Ægypto tamquam Ε, sive Ε prolatam interdum esse.

¹³ Notanda hæc particula, ΧΕ: videtur enim heic valere, *scilicet*.

Pagi-

ἸΡΩΜΕ. ^b ἀλλὰ
 ἸΚΕΤΒΝΟΟΥΕ.
 ΜἸΝΕΘΗΡΙΟΝ.
 ΜἸΝΖΑΔΔΤΕ.
 ΜἸΝΕΤΖἸἸΜΟΥ
 ΝΕΙΟΟΥΕ¹. ΜἸ
 ἸΧΔΤΒΕ. ὡΔΡΑἸ
 ΕΠΖΟQ. ΠΝΟΥΤΕ
 ΠΕΝΤΑQΤΡΕQ
 ὡΩΠΕ.
 ἀλλὰ ΕΤΕΤἸΩΔΝ
 ΜΟΥ ΖἸΤΕΤἸ
 ΜἸΤΑΤΝΔΖΤΕ
 ΜἸΤΕΤἸΜἸΤ
 ΔΤΝΟΥΤΕ · ὡΔΝ
 ΤΕΤἸΩΩΠΕἸ
 ΜΕΡΙC ἸἸΖΔἸΜΩ
 ΝΙΟΝ ΧΕΔΠΧΟ
 ΕΙCΤΤΗΥΤἸ Ἰ
 ΤΟΟΥΤΟΥἸΝΕΠἸἸ
 ἸΑΚΔΘΔΡΤΟΝ.
 ἸΘΕ ΕΤΕΡΕΠΩΔ
 ΧΕ² ΧΩἸΜΟCΧΕ
 ΝΔἸ ἸΤΑἸΤΑΔΥἸ
 ΠCΔΤΑΝΔC.
 ΟΥἸ ΖΕΝΔQ³ ΓΑΡ⁴
 ὡΟΟΠ · CΟΠΜΕΝ
 ὡΑΥΟΥΩΖ ΕΧἸ
 ΠΕΒἸΩ ΕΥΩΔΝ
 ΘἸΤQ · CΟΠΔΕ

ΟΝὡΑΥΟΥΩΖ
 ΕΧἸΠΟΕΙΚ.
 CΟΠΔΕΟΝ ὡΔΥ
 ΟΥΩΖ ΕΧἸἸΠΑ
 ΖC⁵. ὡΔΥΖΕΔΕ
 ΟΝ ΕΡΟΟΥΖἸΝΗἸ
 ἸἸΡΩΜΕ. ΔΛ
 ΛΑCΕΜΟCΤΕ Ἰ
 ÷ ΜΟΥ.
 ΠΕἸὡΑΧΕ ΠΑΝ
 ΖΕΛΛΗΝ⁶ ΠΕ.
 ΜἸ ΖΔΙΡΕΤΙΚΟC
 ΝΙἸ ΕΤΟ ἸΖΗΤ
 CΝΔΥ.
 CΟΠΜΕΝ ὡΔΥ
 CΩΤἸ ΕΠΩΔ
 ΧΕ ἸΠΝΟΥΤΕΖἸ
 ΠΜΔἸΤCΒΩ.⁷
 CΟΠΔΕΟΝ ΟCΤΑἸΟ
 ἸΠΡΑΝἸΠΧΟΕΙC
 ἸC ΠΘΕΙΚ⁸ ἸΜΕ
 ἸΤΑQΕΙ ΕΒΟΛΖἸ
 ΤΠΕ. ΠΩΝΖἸΝΕ
 ΧΡΙCΤΙΔΝΟC.
 CΟΠΔΕΟΝ ὡΔΥ
 ΘἸΤΟΥ ΖἸΤΕΚ
 ΚΛΗCΙΔ⁹. ΕΤΕΠΑἸ
 ΠΕ ΠἸ ἸἸΩΗ
 ΡΕἸΠΝΟΥΤΕ.

ADNOTATIONES.

^b ΤΔΜΙΟ ΓΑΡ etc.) Idest: „ Qualibet enim creatura, non
 „ solum homines scilicet, sed etiam pecudes, et ferae, et volucres,
 „ et aquarum incole pisces, et reptilia usque ad serpentem omnia, ut
 „ existerent effecit Deus (existentiam a Deo acceperunt). Sed vos
 „ si in vestra incredulitate, atque in atheismo vestro moriemini,
 „ partes eritis demoniorum: quia Spiritibus immundis a Domino
 „ tra-

„ traditi estis, juxta illud quod Sermo (idest Scriptura) ait (1. ad Tim. 1. 20.): Quos tradidi Satanæ. Plura enim sunt muscis habitacula: aliàs quidem supra mel insident, si id inveniant; aliàs super pane consistunt; aliàs in rimis * commorantur; quin etiam in hominum domibus inveniuntur, sed odio ab hominibus ipsis habentur. Quod autem nunc de muscis dictum a me fuit, id in Græcos (ethnicos), atque Hæreticos quoslibet, qui duplici corde sint, convenit. Hi interdum quidem Dei verbum audiunt, in gymnasio catechesibus habendis destinato: aliquando autem illius, qui panis (ex Joann. VI. 32.) verus est, ac de cœlo exiit, et christianorum vita (ex Jo. XI. 25.) existit, Domini JESU nomen honorant: nonnumquam vero in Ecclesia etiam, quæ filiorum Dei domus (ex ep. ad Hebr. III. 6.) est, repiuntur: aliàs denique, etc.

¹ ΝΕΤΞΝ ΜΟΥΝΕΙΟΥΕ.) Phrasi hacce pisces, et aquatilia omnia animantia, sive, ut cum Scriptura loquar, ea quæ morventur in aquis, designari perspicuum est. At genuina compositi vocabuli, ΜΟΥΝΕΙΟΥΕ, derivatio quænam est? Nomen quidem ΜΟΥ, aqua, heic latere video, ut in ΜΟΥΝ-ΞΟΥ, pluvia. Sed alterius vocis etymon, et radix quænam sit, necdum reperire potui. Docebunt peritiores. Equidem inscitiam malo fateri meam, quam leves (quod plerisque etymologis placuisse video), aut etiam frivolas atferre coniecturas, easque vel ex memphitico verbo ΝΕΒΙ, natare, deducere, verbi gratia, vel e thebaicis verbis ΕΙΩ, lavare; ΝΕΙΟΥΕ, via; et ΝΟΕΙΝ, moveri: quod postremum verbum apud Tukium habemus pag. 279, ubi ΤΠΕ ΝΑΝΟΕΙΝ valet, calum movebitur, et pag. 308, ac demum etiam pag. 305, si tamen ibi pro ΓΕΝΔΟΕΙ legendum est ΓΕΝΔΟΕΙ, commovebuntur.

² ΠΥΔΞΕ, Sermo, λόγος.) Alexandrinos Patres, Græcosque, Didymum vero nominatim, vocabulo, λόγος, divinam sæpe Scripturam sine addito nuncupare, idque sic acceptum voce, Sermo, latine verti a S. Hieronymo, alibi ostendi. Ne dicta repetam, vide libr. 3. Didymi de Trin. cap. 3. pag. 334. Not. 2. Thebæos quoque ita locutos esse, hinc discimus.

³ ΞΕΝ ΔΥ, muscæ. Paulo ante dixit Auctor, ΞΕΝ ΔΔΥ: hic vero ΞΕΝ ΔΥ. Lineolam quidem supra literas ΔΥ duxit librarius utrasque complectentem, sed eam pro accentu habere malim: nam passim cum ipse, tum alii accentum sic notant, si quarti, et quinti Fragmenti exscriptores excipias, qui raro accentum per huiusmodi lineolam notant.

⁴ ΓΔΡ,

⁴ ΓΑΡ, *enim*.) Quid heic faciat hæc particula, vix intelligo. Ad superiora forsitan, quæ desunt, referebatur: nisi eam ab ægyptiis interdum pro causali adhibitam non esse suspicemur.

⁵ ΕΞΝ ΜΠΑΖΕ. En alia rursus vox mihi fere ignota, ΠΑΖΕ. An *rimam*, *scissuram*, *foramen* (*fessura*, *bucca*) denotat, ut respondeat memphitico nomini ΦΩΗ? At obstat litera illa C. In Fragm. IX. pag. 54. legemus, ΕΞΝ ΟΥΠΑΖΕ ΜΠΕΤΡΑ. Si ergo plurale nomen ΖΕΝΑΙ Auctor non præmisisset, litera C pro suffixo feminino singulari pronomine haberi posset, ut ΠΑΖΕ valeret, *rima eius* (*il buco di essa*): etenim nomen αἰ est femininum. An per figuram illam, quam nos solæcismum nuncupamus, singularem numerum posuit pluralis loco? Apage huiusmodi suspensiones.

⁶ Quarto Christi seculo plurimos adhuc in Ægypto Græcos, idest Ethnicos, superfuisse ostendi in Notis ad Didymum Alexandrinum lib. 3. cap. 24. Not. 3. pag. 416. Illis vero circiter temporibus Homiliæ huius Auctor forsitan scripsit.

⁷ Ζῆ ΠΑΝΤΕΧΩ) Non ait, *in Ecclesia*: Ethnici enim, Hæreticique ab ea, Synaxium saltem tempore, plane arcebantur. Ad eum vero τόπον, sive ædem, in qua Catechista docebat, accedere ipsos quoque potuisse dubitandum non est. Nomen autem ΠΑΝΤΕΧΩ in huiusmodi locum optime quadrat: ex etymo enim *locum institutionis, doctrine, catecheseos* sonat.

⁸ Lineola supra O ducta in ΠΟΕΙΚ accentus est, ut puto: alioquin delenda foret. Sed talia lector ipse per se notet.

⁹ *In Ecclesia*) Ethnicos etiam homines (proh flagitium execrabile!) a schismaticis in Ægypto Melitianis Episcopos ordinatos fuisse testatur S. Athanasius in Historia Arianorum n. 78. p. 309.

* pag. superiore lin. 29. sic emenda: Legendum est, ΟΕΝΔΝΟΕΙΝ, *commovebuntur*, ut puto: quæ lectio confirmatur ex Fragm. I. pag. 27. Matth. XXI. 10.

CKΘ

Pagina III.

COΠΔΕON WAYEI

PE NNOCUNT.

Η ΝΕΜΟΤ ΕΤΟΥ

WUWE NAY.

COYH ΠΕΤΝΩΩ

ΕΒΟΛΣΝΝΑΙ. ΕΙ

WAZE EPWTN

NETNΔETEKKΛH

CIA ZHOYZYHO

KPICIC ETBEΘOTE

÷ NNPOWE.

NTWTN ΓΑΡ ΝΕ

ΤΕΡΕ ΠWAZE

ZWUWOC EPW

TN

τῆν • xε qσzoγō
 pτ̄¹ nōINETEIPĒ²
 nNEzBHγE ū
 ΠxOEIC zNōYd
 ÷ μελιδ.
 μεωak³ NEIZWON
 ωḤuETūMAY⁴
 ETzNNEλKŵ⁵
 EωAYωωω
 μNΠTHY⁶ zū
 ΠTPETΠωω
 ūPEλKŵ.
 NEYMEETE ΓdP
 ΠE ūΠATOYEI
 ēBOλEΠOYOEIN
 xE NEYωOΠzN
 ÷ zENTAMION⁷ EY
 MEz NōYOEIN.
 NTEIzE zWOYŃN
 zEλλHN. μN
 zΔIPETIKOC NIU
 EYMEETE NNDzPdy⁸

xEEYωOΠzū
 ΠOYOEIN. xE
 CEEN E NNETEMŵ
 ωE⁹. EYNAYzE
 EΠOYOEIN ūPEY
 dΓΓEXION ūPE
 xC EaqMOYz ū
 ΠKdE THPŵ.
 OYMONON zE xE¹⁰
 ωAYPōWB. Ḥ
 CE ō NōWB¹¹. dλλd
 zūPEzOYON
 ūPEYMOY CE Nd
 PōWB. zū
 ΠTPETKATAPΓE¹²
 NōI NEYCMOT ū
 ΠONHPON.
 μN NEYCYNHΘId¹³
 NΔIMWONION¹⁴
 NCEωωω μN
 ΠTHY. zūΠTPĒ

ADNOTATIONES.

¹ COΠ zE ON etc.) „ Aliàs denique simulacrorum figmenta
 „ faciunt, quibus cultum præstent, atque obsequium. Ex hisce igno-
 „ miniam vestram agnoscite. Alloquor vos, o qui ad Ecclesiam ob
 „ hominum timorem cum simulatione venitis. Vos enim estis quibus
 „ Verbum (vel, Scriptura) dicit (Jerem. XLVIII. 10.): Male-
 „ dictus qui facit opera Dei negligenter. Heu misera! parva il-
 „ la animalcula, quæ in putaminibus inclusa manent, ac rupto pu-
 „ tamine, in auras celeri volatu abeunt: priusquam enim in lu-
 „ cem prodirent, semetipsos in penetralibus luce plenis habitare exi-
 „ stimabant. Simile quid Græcis (ethnics) quoque omnibus, at-
 „ que Hæreticis contingit, qui intra semetipsos reputant, atque ar-
 „ bitrantur se in luce versari, quia faciunt ea quæ non debent
 „ (vel, quæ non decent), quamvis lucem videant Euangelii Chri-
 „ sti, quæ terram omnem implevit. Non solum autem miseri so-
 „ lent fieri, aut miseri nunc sunt, sed in suæ quoque ipsorum mor-
 „ tis die miseri erunt, cum improba illorum simulacra, eorumque

„ cum demonio familiaritates exinaniuntur (inanes et inutiles redduntur) atque in auras evanescent, cum „ etc.

¹ $\kappa\omicron\varsigma\omicron\gamma\omicron\pi\tau$, *maledictus* etc.) Jeremix verba in græca versione sunt: $\acute{\epsilon}\pi\iota\kappa\alpha\tau\acute{\alpha}\rho\alpha\tau\omicron\varsigma\ \acute{\omicron}\ \pi\omicron\iota\omega\acute{\nu}\ \tau\acute{\alpha}\ \acute{\epsilon}\rho\gamma\alpha\ \kappa\upsilon\rho\acute{\iota}\varsigma\ \acute{\alpha}\mu\epsilon\lambda\acute{\omega}\varsigma$: quæ thebaicus Interpres, aut thebæus Auctor ad verbum fidelissime transtulit, sed librarius aliquantulum vitiavit, ut nunc dicam.

² $\nu\epsilon\tau\epsilon\iota\rho\epsilon$, *qui faciunt*) Mendum librarii manifestum. Scribe, $\pi\epsilon\tau\epsilon\iota\rho\epsilon$, *qui facit*: non solum enim græcus Interpres habet, $\acute{\omicron}\ \pi\omicron\iota\omega\acute{\nu}$, *faciens*; sed superior etiam vox, *maledictus*, hanc exposcit emendationem.

³ $\mu\epsilon\upsilon\alpha\kappa$) Diu vox hæcce me torsit. Quum vero bis in septimo etiam Fragmento occurrat, collatis inter se tribus hisce locis visa tandem est nihil aliud esse quam dolentis ac miserantis interiectio: *o me miserum: o te miserum: o vos miseros: heu* etc. Neque vero mirum illud videatur quod desinat in κ : alia enim nonnulla similiter desinunt et apud Memphitas, ut $\iota\omicron\zeta\epsilon\kappa$, $\omicron\delta\kappa$, $\varsigma\omicron\kappa$, etc. Peritiores iudicabunt, ac vocis etymon invenient, ut tutius aliquid ac certius de vocabuli significatione statuamus.

⁴ $\nu\epsilon\iota$... $\acute{\epsilon}\tau\bar{\alpha}\mu\alpha\gamma$. Sic etiam pag. seq. $\pi\epsilon\iota$... $\acute{\epsilon}\tau\bar{\alpha}\mu\alpha\gamma$. Et memph. Joh. XI. 39: $\bar{\alpha}\pi\delta\iota\ \omega\nu\iota\ \bar{\alpha}\mu\alpha\gamma$, *quella pietra là*. $\zeta\omega\nu\omega\eta\mu$ est *animalculum*, ut $\psi\eta\rho\epsilon\psi\eta\mu$ *pueri*, quasi *filioli*.

⁵ $\bar{\nu}\epsilon\lambda\kappa\omega$) Hoc quoque nomen molestiam diutius attulit, et affert adhuc: nusquam enim alibi reperi. Post perpensam tamen totius periodi sententiam, *corticem, folliculum, putamen* denotare visa est, quò insecta inclusa manent, aut involuta, quamdiu chrysalides sunt, nec alas emisierunt. Locum hunc, Plinii verba mire illustrant lib. XI. cap. 32. scribentis: *Eruca araneo accreta, quam chrysalidem appellant: rupto deinde cortice volat papilio*. Lacrozius in voce $\epsilon\lambda\kappa\varsigma$ *angulum* ea denotari in Act. XXVI. 26. affirmat. Si pro $\epsilon\lambda\kappa\omicron$ typographus scripsisset mendose $\epsilon\lambda\kappa\varsigma$, memphiticum vocabulum, cui nostrum hoc utcumque responderet, haberemus.

⁶ Locutio hæc, $\psi\omega\psi\ \mu\bar{\nu}\ \pi\tau\eta\gamma$ (verbum e verbo, *aquari cum vento*) significat *avolare, in auras evolare*, et præterea, *in auras evanescere, andare in fumo*. In hac ipsa pagina mox videbis. Porro verbum utriusque dialecti $\psi\eta\psi$, et thebaicum $\psi\alpha\psi$, *aquari*, cum particula $\mu\bar{\nu}$ vel memphitica $\nu\epsilon\mu$ construi ex his etiam exemplis patet. Nimirum Psalm. LIV. vers. 13. legimus memphitice: $\acute{\epsilon}\tau\psi\eta\psi\ \nu\epsilon\mu\ \tau\alpha\psi\gamma\chi\eta$, *inanimis mihi*; et ep. ad Philipp. II. 6. apud Tuk. pag. 572. thebaice: $\psi\alpha\psi\ \mu\bar{\nu}\ \pi\iota\nu\omicron\gamma\tau\epsilon$, *aqualem esse Deo*. Sic et Matth. XX. 12.

⁷ Malim, $\text{z}\bar{\text{n}} \text{z}\bar{\text{e}}\text{n} \text{t}\bar{\text{a}}\text{u}\bar{\text{e}}\text{i}\bar{\text{o}}\text{n}'$, in penetralibus.

⁸ $\bar{\text{n}}\bar{\text{n}}\bar{\text{a}}\bar{\text{z}}\bar{\text{p}}\bar{\text{d}}\bar{\text{y}}$, apud semetipsos: intra se: dentro di se: $\text{z}\bar{\text{n}} \text{ne}\bar{\text{y}}\bar{\text{z}}\bar{\text{h}}\bar{\text{t}}$, in cuor loro. Ita et mox pag. 239. $\bar{\text{n}}\bar{\text{n}}\bar{\text{a}}\bar{\text{z}}\bar{\text{p}}\bar{\text{d}}\bar{\text{c}}$, et $\bar{\text{n}}\bar{\text{n}}\bar{\text{a}}\bar{\text{z}}\bar{\text{p}}\bar{\text{d}}\bar{\text{q}}$: et apud Tuk. pag. 278, 266, et 495. similes locutiones.

⁹ $\bar{\text{n}}\bar{\text{n}}\bar{\text{e}}\bar{\text{t}}\bar{\text{e}}\bar{\text{u}}\bar{\text{w}}\bar{\text{w}}\bar{\text{e}}$). Pro $\bar{\text{n}}\bar{\text{n}}\bar{\text{e}}\bar{\text{t}}\bar{\text{t}}\bar{\text{u}}\bar{\text{w}}\bar{\text{w}}\bar{\text{e}}$, ut puto: nempe, ea quæ indecentia sunt: actiones indecoras. Matth. XVIII. 33. pag. 7. huius voluminis vidimus, $\bar{\text{n}}\bar{\text{w}}\bar{\text{w}}\bar{\text{e}}$... $\text{d}\bar{\text{n}}$, nonne oportebat? nonne decebat? Memph. $\bar{\text{c}}\bar{\text{w}}\bar{\text{e}}$ pro $\bar{\text{w}}\bar{\text{w}}\bar{\text{e}}$.

¹⁰ Particula $\bar{\text{x}}\bar{\text{e}}$ hoc in loco aut $\bar{\text{p}}\bar{\text{a}}\bar{\text{r}}\bar{\text{e}}\bar{\text{l}}\bar{\text{k}}\bar{\text{e}}$, aut valet, nimirum, scilicet.

¹¹ $\bar{\text{n}}\bar{\text{o}}\bar{\text{w}}\bar{\text{b}}$, miseri.) $\bar{\text{o}}\bar{\text{w}}\bar{\text{b}}$ (memph. $\bar{\text{x}}\bar{\text{w}}\bar{\text{b}}$) est cum infirmus, tum miser. Occurret mox rursus hæc vox pag. 232. col. 2. In epist. quidem 1. ad Cor. IX. 22. ap. Tuk. pag. 237. valet, infirmus: pag. vero 113. apud eundem $\bar{\text{u}}\bar{\text{n}}\bar{\text{t}}\bar{\text{o}}\bar{\text{w}}\bar{\text{b}}$ (sic enim ibi legendum puto pro $\bar{\text{u}}\bar{\text{n}}\bar{\text{o}}\bar{\text{w}}\bar{\text{b}}$) valet, infirmitas. Sed Psalm. XVI. 9. quod græca versio habet, $\bar{\text{t}}\bar{\text{a}}\bar{\text{l}}\bar{\text{a}}\bar{\text{u}}\bar{\text{p}}\bar{\text{w}}\bar{\text{r}}\bar{\text{h}}\bar{\text{s}}\bar{\text{a}}\bar{\text{n}}\bar{\text{t}}\bar{\text{w}}\bar{\text{n}} \bar{\text{m}}\bar{\text{e}}$, qui me afflixerunt, seu potius, qui miserum me reddiderunt, id memphiticus Interpres vertit, $\bar{\text{n}}\bar{\text{h}} \bar{\text{e}}\bar{\text{t}}\bar{\text{i}}\bar{\text{p}}\bar{\text{i}} \bar{\text{u}}\bar{\text{u}}\bar{\text{o}}\bar{\text{i}} \bar{\text{n}}\bar{\text{x}}\bar{\text{w}}\bar{\text{b}}$.

¹² $\bar{\text{z}}\bar{\text{u}}\bar{\text{p}}\bar{\text{t}}\bar{\text{r}}\bar{\text{e}}\bar{\text{k}}\bar{\text{a}}\bar{\text{t}}\bar{\text{a}}\bar{\text{r}}\bar{\text{p}}\bar{\text{e}}\bar{\text{i}}$ Verbum Biblicum, et hellenisticum $\bar{\text{k}}\bar{\text{a}}\bar{\text{t}}\bar{\text{a}}\bar{\text{r}}\bar{\text{g}}\bar{\text{e}}\bar{\text{n}}$ activum est, sed Auctor noster ægyptiaca consuetudine ac licentia passive id accipit. Significat exinanire; inanem et inutilem reddere. Ita ex. gr. in ep. ad Rom. IV. 14. $\bar{\text{k}}\bar{\text{a}}\bar{\text{t}}\bar{\text{h}}\bar{\text{r}}\bar{\text{g}}\bar{\text{h}}\bar{\text{t}}\bar{\text{a}}$ ἡ ἐπαγγελία, valet: inutilis et inanis effecta est promissio.

¹³ Malim, $\bar{\text{n}}\bar{\text{e}}\bar{\text{y}}\bar{\text{c}}\bar{\text{y}}\bar{\text{n}}\bar{\text{h}}\bar{\text{e}}\bar{\text{i}}\bar{\text{d}}$, cum diphthongo.

¹⁴ Scribe, $\bar{\text{n}}\bar{\text{z}}\bar{\text{d}}\bar{\text{i}}\bar{\text{u}}\bar{\text{m}}\bar{\text{o}}\bar{\text{n}}\bar{\text{i}}\bar{\text{o}}\bar{\text{n}}$, cum O parvo, ut Jo. X. 21. p. 27.

$\bar{\text{c}}\bar{\text{a}}$

Pagina IV.

$\bar{\text{p}}\bar{\text{e}}\bar{\text{p}}\bar{\text{n}}\bar{\text{a}} \bar{\text{u}}\bar{\text{p}}\bar{\text{n}}\bar{\text{o}}\bar{\text{y}}$
 $\bar{\text{t}}\bar{\text{e}} \bar{\text{n}}\bar{\text{e}}\bar{\text{q}}\bar{\text{t}}\bar{\text{o}}\bar{\text{y}} \bar{\text{e}}\bar{\text{b}}\bar{\text{o}}\bar{\text{z}}^1$.
 $\bar{\text{n}}\bar{\text{t}}\bar{\text{e}} \bar{\text{e}}\bar{\text{t}}\bar{\text{e}}\bar{\text{r}}\bar{\text{e}} \bar{\text{n}}\bar{\text{e}}\bar{\text{r}}\bar{\text{p}}\bar{\text{d}}$
 $\bar{\text{f}}\bar{\text{h}}\bar{\text{x}}\bar{\text{w}}\bar{\text{u}}\bar{\text{m}}\bar{\text{o}}\bar{\text{c}}$
 $\bar{\text{z}}\bar{\text{n}} \bar{\text{z}}\bar{\text{a}}\bar{\text{z}} \bar{\text{u}}\bar{\text{u}}\bar{\text{d}}. \bar{\text{x}}\bar{\text{e}}$
 $\bar{\text{p}}\bar{\text{t}}\bar{\text{h}}\bar{\text{y}}^2 \bar{\text{n}}\bar{\text{a}}\bar{\text{q}}\bar{\text{i}}\bar{\text{t}}\bar{\text{o}}\bar{\text{y}}$
 $\bar{\text{e}}\bar{\text{t}}\bar{\text{e}}\bar{\text{p}}\bar{\text{d}}\bar{\text{i}} \bar{\text{p}}\bar{\text{e}}\bar{\text{p}}\bar{\text{o}}\bar{\text{w}}$
 $\bar{\text{n}}\bar{\text{t}}\bar{\text{u}}\bar{\text{p}}\bar{\text{n}}\bar{\text{o}}\bar{\text{y}}\bar{\text{t}}\bar{\text{e}}$.
 $\bar{\text{d}}\bar{\text{y}}\bar{\text{w}} \bar{\text{t}}\bar{\text{h}}\bar{\text{t}}\bar{\text{h}}\bar{\text{y}} \bar{\text{n}}\bar{\text{d}}$
 $\bar{\text{t}}\bar{\text{h}}\bar{\text{o}}\bar{\text{o}}\bar{\text{y}}^3 \bar{\text{e}}\bar{\text{b}}\bar{\text{o}}\bar{\text{z}}. \bar{\text{e}}\bar{\text{t}}\bar{\text{e}}$
 $\bar{\text{t}}\bar{\text{o}}\bar{\text{r}}\bar{\text{g}}\bar{\text{h}}\bar{\text{t}}\bar{\text{e}} \bar{\text{e}}\bar{\text{t}}\bar{\text{n}}\bar{\text{d}}$
 $\bar{\text{o}}\bar{\text{w}}\bar{\text{a}}\bar{\text{t}}\bar{\text{p}}\bar{\text{e}}\bar{\text{b}}\bar{\text{o}}\bar{\text{z}}\bar{\text{z}}\bar{\text{n}}$

$\bar{\text{t}}\bar{\text{p}}\bar{\text{e}}^4$.
 $\bar{\text{e}}\bar{\text{w}}\bar{\text{x}}\bar{\text{e}} \bar{\text{o}}\bar{\text{y}}\bar{\text{n}} \bar{\text{o}}\bar{\text{y}}\bar{\text{d}}$
 $\bar{\text{z}}\bar{\text{e}} \bar{\text{o}}\bar{\text{y}}\bar{\text{w}}\bar{\text{u}} \bar{\text{e}}\bar{\text{x}}\bar{\text{n}}\bar{\text{e}}$
 $\bar{\text{o}}\bar{\text{y}}\bar{\text{z}}\bar{\text{e}}\bar{\text{a}}\bar{\text{l}}\bar{\text{h}}\bar{\text{n}} \cdot \bar{\text{h}}$
 $\bar{\text{o}}\bar{\text{y}}\bar{\text{z}}\bar{\text{a}}\bar{\text{i}}\bar{\text{r}}\bar{\text{e}}\bar{\text{t}}\bar{\text{i}}\bar{\text{k}}\bar{\text{o}}\bar{\text{c}}$
 $\bar{\text{e}}\bar{\text{y}}\bar{\text{z}}\bar{\text{w}}\bar{\text{b}} \cdot \bar{\text{u}}\bar{\text{d}}$
 $\bar{\text{r}}\bar{\text{e}}\bar{\text{q}}\bar{\text{x}}\bar{\text{n}}\bar{\text{e}} \bar{\text{p}}\bar{\text{e}}\bar{\text{i}}\bar{\text{z}}\bar{\text{w}}$
 $\bar{\text{o}}\bar{\text{n}}^5 \bar{\text{e}}\bar{\text{n}}\bar{\text{e}}\bar{\text{a}}\bar{\text{x}}\bar{\text{i}}\bar{\text{c}}$
 $\bar{\text{t}}\bar{\text{o}}\bar{\text{n}} \bar{\text{e}}\bar{\text{t}}\bar{\text{u}}\bar{\text{u}}\bar{\text{d}}\bar{\text{y}}$.
 $\bar{\text{e}}\bar{\text{t}}\bar{\text{e}}\bar{\text{t}}\bar{\text{e}}\bar{\text{q}}\bar{\text{f}}\bar{\text{y}}\bar{\text{c}}\bar{\text{i}}\bar{\text{c}}$
 $\bar{\text{p}}\bar{\text{e}}\bar{\text{k}}\bar{\text{i}}\bar{\text{u}} \bar{\text{n}}\bar{\text{t}}\bar{\text{e}}\bar{\text{q}}$
 $\bar{\text{d}}\bar{\text{p}}\bar{\text{e}} \bar{\text{e}}\bar{\text{i}}\bar{\text{p}}\bar{\text{e}}\bar{\text{c}}\bar{\text{h}}\bar{\text{t}}$

αΥΩ ΝCαΤΠΕ.
 ΕΤΕΨΑΡΕ ΝΨΗ
 ΡΕ ΨΗΜ ΧΝΟΥQ
 ΕΥCΩΒΕ. Η ΕΥ
 ΧΙ ΝΞΡΑΥ⁶. ΕΥΧΩ
 ΑΜΟC ΧΕ ΕΝΕ
 ÷ ΠΜΟΟΥ ΝΗΥ.
 ΞΕΝΤΕΙΜΙΝΕΟΝ
 ΝΕΝΕΤΝΑ ΕΜ
 ΜΑΝΨΙΝΕ⁷. ΑΝ
 ÷ ΝΕΤΕΙΝΕ⁸ ΑΜΟΟΥ.
 ΠΕΤΟΥΩΥ ΔΕ
 ΟΝ ΕΕΠΕΤΕΙΜΑ⁹
 ΝΑΥ ΕΤΒΕ ΤΕΥ
 ΑΝΤΖΔΖ ΝΩΔ

ΧΕ¹⁰. ΧΕ CΕΧΩ Ν
 ΝΕΤΕΝCΕΨΟΟΠ
 ΔΝ ΖΑΠΕΥCΟΟΥΝ
 ÷ ΝΝΟΥΧ.
 ΜΑΡΕQΧΟΟC ΝΑΥ Ν
 ΤΕΙΖΕ ΧΕ ΝΙΜ
 ΠΕΤΧΝΟΥ ΝΝΕ
 ΚΡΟΥΡ¹¹ ΕΤΒΕ
 ΠΜΟΟΥ ΧΕ ΝΕ
 QNHΥ. ΝΘΕ
 ΕΤΕΨΑΥΧΕΠΑΙ
 ΝΟΙΝΕΤΧΙΝ
 ΖΡΑΥ¹². ΕΒΟΛΧΕ
 CΕΩΥ ΕΒΟΛΖΙ
 ΝΕΚΡΩΟΥ ΝΑ

ADNOTATIONES.

⁶ ΖΑΠΤΡΕ ΠΕ ΠΝΔ etc.) „ cum Spiritus Dei perdet (de-
 „ lebit, destruet) eos, iuxta id quod multis in locis dicunt Scri-
 „ ptura: nempe, Ventus, videlicet ira Dei, de medio tollet eos,
 „ et procella (nimirum ira qua revelabitur de caelo) disperget eos.
 „ Si quis vero est qui Gracum (Ethnicum), aut Haeticum de
 „ aliqua re percontari velit, is parvum illud animal sciscitetur,
 „ quod sic natura comparatum est, ut deorsum, ac sursum caput
 „ moveat, quodque pueri per iocum, aut serio * interrogare
 „ solent, ac dicere: Er̄t ne pluvia? Tales sunt illi etiam qui ad
 „ oracula (aut hariolorum loca) veniunt, iique pariter qui hos
 „ illuc adducunt. Quisquis autem illos insuper ob eorum multilo-
 „ quium redarguere voluerit, quia mendaci sua scientia ea dicunt,
 „ qua nequaquam existunt, is dicat illis in hunc modum: Quis
 „ ranas interrogat de pluvia, num ventura sit, sicut ii dicere so-
 „ lent qui ΧΙΝΞΡΑΥ, quia ex eorum locorum ripis coaxantes vo-
 „ ciferantur, in quibus aquarum fluenta sint? . . . , etc.

¹ ΝΕQΤΟΥ ΕΒΟΛ) Ex verbo thebaico, ac memphitico,
 QET ΕΒΟΛ, delere, exterminare. In thebaicis textibus apud Tu-
 kium habemus pag. 418, ΕQET, ad exterminandum: Et p. 515.
 ΜΑΡΟΥQΟΤΟΥ ΕΒΟΛ, deleantur: et pag. 456. ΤΝΑQΩΤΕ
 ΕΒΟΛ, delebo.

² ΠΤΗΥ, ventus etc.) Quae heic e divinis libris allegat Au-
 ctor, ac interpretatur, ea quoad sensum pluribus in locis ex-
 tare

tare ait: nempe Jobi IV. 9, exempli gratia, et alibi; in eo enim capite legimus: ἀπό δὲ πνεύματος ὀργῆς αὐτῇ ἀφανισθήσονται, *a spiritu autem iræ eius consumentur (delebuntur)*. Verba vero ipsa, quæ Auctor affert, in Isaia bis leguntur: nam. cap. 41. vers. 16. græcus Int. habet: ἄνεμος λήφεται αὐτοὺς, καὶ καταυγὶς διασπερῇ αὐτοὺς, *Ventus capiet eos, et procella disperget eos*: cap. autem 57. vers. 13: τέρας γὰρ πάντας ἄνεμος λήφεται, καὶ ἀποίσει καταυγὶς, *hos enim omnes ventus capiet, et auferet procella*.

³ ΝΔΘΛΟΟΥ). Notandum thebaicum hoc verbum, ΘΛΟ (seu ΘΛΩ) ΕΒΟΛ, *dispergere, de medio tollere*. Nusquam enim alibi reperire hucusque potui.

⁴ Verba Pauli mutatur ex ep. ad Rom. I. 18, suamque simul interpretationem confirmat.

⁵ Quodnam est animal hocce, quod caput modo attollere solet, modo deprimere? Num anas? num anser? At vox ΕΛΔΧΙCΤΟΝ *minimum* sonat, saltem apud Græcos, non *parvum*. Verum nec omnia Ægypti animantia nobis probe nota sunt, et fieri potest ut ΕΛΔΧΙCΤΟΝ, etiam quod *exiguum* sit, dixerint Thebæi: noster tamen Auctor epithetum hocce sæpius muscis, culicibus, bruchis applicat in hac homilia.

⁶ ΕΥΧΙΝΩΠΑΥ). Quanti laboris, ac molestiæ opus, meisque impar viribus aggressus fuerim quum Fragmenta hæc interpretari institui, identidem sentio: tam pauca enim thebaice scripta in lucem hactenus prodierunt, ut innumerabilia pene sint vocabula nobis ignota, quorum vim expiscari perdifficile, aut nullo modo valeas, si similitum aliorum exemplorum copia destituaris. Sed tanto tunc tædio afficior, cum una eademque locutio, aut dictio sæpius occurrit, quin eius vim assequi certo possim, ut suscepti operis me pæne interdum pœniteat. Locutio hæc, ΟΙΝΩΠΑ, ΟΙΝΩΠΑΥ, ΟΙΝΩΠΑΥ, etc. bis in quinto hoc Fragmento occurrit, semel autem in octavo pag. 280: attamen quid valeat, certo dicere necdum queo. Memphitice ΟΙΩΠΑΥ est, *solicitum ac distractum esse, sollicite et anxie curare aliqua*, quumque apud Lucam X. 40. respondeat græco verbo περισπᾶσθαι, *in diversa trahi, esser distratto in varie cose*, verbo etiam, ΟΙΩΠΑΥ, eadem tribui potest significatio: ut ubi Lucas ait, μάργα περισπᾶτο περὶ πολλήν διακονίαν, *Vulgatus autem vertit, satagebat circa frequens ministerium*; ibi utriusque sensus sit: *era distratta in molte faccende, e in molti servizj*: quam interpretationem ea confirmant, quæ mox vers. 41. subiungit Dominus:

solli-

solicita es, et turbaris erga plurima. Thebaica igitur locutio; $\epsilon\chi\iota\acute{\nu}\eta\sigma\tau\alpha\iota$, videri potest alicui valere, serio, et sollicite agentes. Non omnibus tamen, quæ dixi, locis hæc congruit interpretatio, ut lectori manifestum erit cum ad ea ventum fuerit. Quod si ad vocis etymon confugias, nihil proficies: in ægyptiaca enim lingua, item ut in aliis, non semper vocabuli notatio, seu derivatio certum est germanæ significationis indicium. Ita $\tau\acute{\iota}\sigma\sigma\iota$, si etymon spectes, valet, *vultum dare*; si usum, *precari*: eademque ratione, $\chi\iota\acute{\nu}\eta\sigma\tau\alpha\iota$, si etymon sequi velis, vertes, *vultum accipere*. Sed hoc ad vocis intelligentiam nihil admodum conducit. Vertendum enim videtur aliquo ex his modis: aut *subsannare*, aut *se se oblectare*: *prendersi divertimento*: *far del bordello*: aut *contendere*, aut *decipere*. Vides quam anceps hæream. Utinam cito Voideus, Giorgius, et Adlerus sua illa thebaica fragmenta edant, ut si non omnia, pleraque saltem ex obscuris ignotisque hisce vocabulis, similitum inter se locorum comparatione, illustrari possint.

⁷ $\mu\alpha\lambda\acute{\iota}\sigma\tau\alpha$, loca in quibus divini, sive harioli responsa dant. Vide Jerem. XIV. 14. pag. 75. huius voluminis. Memphitice quoque $\rho\epsilon\chi\iota\acute{\nu}\eta\sigma\tau\alpha\iota$, et $\rho\epsilon\chi\iota\acute{\nu}\eta\sigma\tau\alpha\iota$ est *hariolus*.

⁸ $\nu\epsilon\tau\epsilon\iota\eta\epsilon$ $\mu\alpha\mu\omega\omega$.) Ambigua locutio: nam thebaicum verbum $\epsilon\iota\eta\epsilon$ valet quum *adducere* (memph. $\iota\eta\iota$), tum *assimilari* (memph. $\iota\eta\iota$, et $\omega\eta\iota$). Primæ significationis exemplum habes superius pag. 37; clarius autem ap. Tuk. pag. 335: alterius cum ibid. pag. 203, tum in hoc ipso Fragmento pagg. 231, et 235. Quin hæc ipsa verba, si solitaria forent, atque a præcedentibus abstracta, vertere liceret: *qui adducunt aquas*. Ac si scriberes, $\nu\epsilon\tau\epsilon\iota$ $\mu\alpha\mu\omega\omega$, valerent: *qui veniunt cum eis*. Vide quanta sit nonnunquam in ægyptiis scriptis ambiguitas, ibique potissimum ubi verba a verbis intercapedine non secernuntur.

⁹ $\epsilon\epsilon\pi\epsilon\tau\epsilon\iota\mu\alpha$). Duplex mendum una in dictione. Scribe, $\epsilon\epsilon\pi\iota\tau\iota\mu\alpha$, ut bis *Fragm. I.* Vide quæ dixi pag. 16. ad Matth. XIX. 13.

¹⁰ Impostorum, cuiusmodi sunt harioli, proprium est multiloquium. Ethnicos generatim ob id ipsum notat Didymus lib. 3. de Trin. cap. 1. pag. 365. sed illorum preces, hymnosque potius, quam consuetudinem quotidianam respicit.

¹¹ $\eta\eta\epsilon\kappa\rho\omega\tau$, *ranas*) Memph. $\chi\rho\omega\tau$, *rana*. Scite Cicero ad Atticum lib. XV. epist. 16: *Pluvias metuo, si prognostica nostra vera sunt: rana enim* $\eta\eta\tau\omega\epsilon\upsilon\sigma\tau\iota$. Ægyptios porro, quum

quum fluvios, fontes, aquas, reptilia tam aquatilia, quam terrestria (teste S. Athanasio) tamquam Deos colerent, ranis etiam cultum aliquem exhibuisse verisimile est. Mirum est quo processerit illorum insania, et superstitio.

¹² ΝΟΙ ΝΕΤΧΙΝΣΡΔΥ) En rursus locutio illa ad explicandum difficilis, de qua modo Nota 6.

Pagina V.

CLd

μαΝΣαδτε¹ Νῦ
μοοϣ.
ερε² τεΐζε^ε ροϣετρε
ΝΣΗΠΕ ΡΗΤΗΣ
ἄΠΛΟΓΟΣ³ ΝΡῦ
μαῶ επετειμα⁴
ΝΗΤῆ ΝΣΕΧΟΟС
χε ειε⁵ ΝΕΤΝΔΥΕ
ΒΟΛ⁶ ΝΕΤΝΔΧΝΕ
ΝΒἄλχεϣ⁷ ΕΝΕΖΙ
ΟΟϣΕ. Ἡ ποϣοειν
ΠΕΤΝΔΧΝΕ ΠΚΔ
ΚΕ ΕΠΟϣΟΕΙΝ.
Ἡ ΝΡῦμε ΝΕΤ
ΝΔΧΝΕ ΖΕΝ ΤΒ
ΝΟΟϣΕ ΕΤΒΕ
ΖΕΝ ΜΥCΤΗΡΙΟΝ
Μῆ ΖΕΝΠΕΘΗΠ⁸
ΝΤΕΠΝΟΥΤΕ.⁹
ΕΤΒΕ ΠΔΙ ΔΤΕΙ
CῦΗ ἄμε τῆ
τῆ¹⁰ ΤΗΥΤῆ ΕΝ
ΤΒΝΟΟϣΕ ΝΔΤΕΙ
με ΔΤΕΤῆ ὡῶ
ΠΕ ΕΤΕΤῆ ΕΙΝΕ
÷ ἄμοοϣ.
ΝΘΕ ΕΤΟΥΧῶῤ
ΜΟС χε ΠΡῶμε¹¹

, εϣΣΝΟΥΤΔῖΟ ἄ
, ΠΕϣ ΕΙμε ΕΡΟϣ
, ΔΥΝΟΧῶ¹² Μῆ Ν
, ΤΒΝΟΟϣΕ ΝΔΤΕΙ
, με ΔϣεΙΝΕ ἄμοοϣ.
ΗΟΥΜΟΪ ΖΕ¹³ ΝΝΔ
ΖΡΗΤῆ ΠΕ. χε
ΝΕΤΦΟΡΕΙ¹⁴ ἄ
ΠCΟΟΥῆ ἄμε¹⁵ ΖΝ
ΝΕΥCΠΟΤΟΥ Ν
ΘΕ ΕΤCΗΖ CῶΒΕ
ΝCῶΤῆ. ΝΘΕ
ΟΝ ΕΤΟΥΜΟΚῶ Ν
ΖΗΤ Ε'ΧῶΤῆ.
χε ΝΔΔΙῶῤ
CῶΒΕ ΝCῶΤῆ Ν
ΤΕΤῆ CΟΟΥΝ ΔΝ.
ΕΒΟΛ χε ΔΤΕΤῆ
÷ Ρἄ ΘΗΤ.
ΜΗ ΕΤΒΕ ΤΕΤῆ
ΜῆΤ ΠΕΤῶϣ
ΕΙΤΔΝ ΕΔΤCΟΦΙΔ¹⁶
, ΧΟΟС χε †ΝΔCῶ
, ΒΕ¹⁷ ΝCΔΠΕΤῆΤΔ
, ΚΟ. †ΝΔΡΔῶμε
, ΔΕ ἄῤῶΤῆ¹⁸ ΕΡῶΔΝ
, ΠΤΔΚῶ ΕΙΕΙ ΕΧῶΤῆ.

A D N O T A T I O N E S.

¹ ΝμαΝΣαδτε Νῦμοοϣ, loca, in quibus est aquarum decursus. Memphitice ἡδ† est, fluere, emanatio, fluxio: lo scorrere.
² ερε

² ΕΡΕ usque ad ΕΡΗΤΗC) Davus sum, non Œdipus. Quatum hunc et quintum versum explicandum relinquo peritioribus. Librarium heic dormitasse non aio, ne inscitiam meam videar excusare velle. Sed quid, malum, est istuc, ΕΡΗΤΗC? An ΕΡΗΤΟΝ ἈΠΛΟΓΟC, *Dictum* (textum, locum) *Sermonis*, i. e. *Scripturæ*? Ea sane quæ mox sequuntur, ΤΕΙ CΜΗ ἈΜΕ, *Vox hac verax*, indicare videntur, Sacram Scripturam paulo superius citatam fuisse. Sed ulterius progredi satius est, quam in his oleum et operam perdere. Interpretemur ergo ut possumus, non ut debent hæc verti.

^e ΕΡΕ ΤΕΙΣΕ etc.) „ *Simili modo abscondita serv-*
mon divitis (aut, *divites*) *vos arguunt, et inquirunt: Qui*
ergo cæci non sunt, ex cæcis vias sciscitantur; aut lux tenebras
de luce interrogat; aut ex iumentis homines mysteria, et Ab-
scondita Dei percontantur. Propterea hac Veritatis vox cum ir-
rationalibus iumentis, quibus similes facti estis, vos comparat,
iuxta id quod scriptum est (Psalm. 48. grecis 49. verss. 13,
 et 21): *Homo in honore existens non intellexit: compara-*
tus est cum pecudibus ratione carentibus: assimilatus est il-
lis. Aut . . . in conspectu vestro (apud vos) est: quod (quia)
qui scientiam veritatis in suis ipsorum labiis ferunt, sicut
scriptum est (Prov. XVI. 23.), *vos irrident, quemadmodum super*
vobis (vestrum causa) etiam contristantur, quia vos demones
derident (vobis illudunt) idque vos ignoratis, quia stulti (in-
sipientes) facti estis. Nonne de vestra vanitate dixit Sapientia
(Prov. I. 26. iuxta græc. edit.): „ Irridebo vestram perdi-
tionem: gaudebo autem de vobis, quum perditio veniet su-
per vos. „ Hoc enim tempore „ etc.

³ An vox ΛΟΓΟC eo sensu heic adhibetur, quo superius Not. 2. ad pag. 2. dixi accipi vocem ΠΥΔΞΕ? An respicit Auctor quod in Proverbiorum libro legitur XXVIII. 11: σοφὸς παρ' ἑαυτοῦ ἀνὴρ πλέσιος, *sapiens apud semetipsum est (sibi videtur) vir sapiens?*

⁴ ΕΠΕΤΕΙΜΑ) Rursus ad eumdem lapidem offendit librarius, ut ajunt. Scribe etiam heic, ΕΠΙΤΙΜΑ.

⁵ Particulam, ΕΙΕ, in hunc ipsum modum adhibitam vidimus pag. 19. Matth. XIX. 25.

⁶ ΝΕΤΝΑΥ ΕΒΟΛ, *qui vident: qui cæci non sunt.*) Quamvis ΝΑΥ ΕΒΟΛ visum recuperare sæpius denotet, aliquando tamen simpliciter, *videre*, significat, ut Joann. IX. 39. pag. 34. huius voluminis vidimus.

⁷ ΝΒΛΛΕΕΥ) *Cacos* Thebæi pluraliter dicunt et ΝΒΛΛΕ, ut vidimus in Matthæi Interprete, et ΝΒΛΛΕΕΥ: quo modo Memphis dicunt etiam ΒΕΛΛΕΥ.

⁸ ΖΕΝΠΕΘΗΠ) Quamvis ΠΕΘΗΠ singulare nomen duntaxat videatur, quia est pro ΠΕΤΖΗΠ, pluraliter tamen adhiberi vides. Ita mox femininum nomen ΜΝΤΠΕΤΩΟΥΕΙΤ inclusam in ventre habet notam masculini generis.

⁹ *Abscondita Dei*. Locutio Biblica. *I segreti di Dio*.

¹⁰ ΤΝΤΝ) Vidimus verbum ΤΝΤΩΝ Matth. XX. 1. pag. 19. huius voluminis: mox videbimus pag. 238. ΤΟΝΤΝ.

¹¹ ΠΡΩΜΕ, *I' uomo*.) Memphis Int. capitulum hocce ita vertit: ΟΥΡΩΜΙ (*un uomo*) ΕΦΗΕΝ ΟΥΤΑΙΟ' ΕΦΕΜΙ ΕΡΟΦ ΔΝ. ΔΦΤΕΝΘΩΝΤ ΕΝΙΤΕΒΝΩΟΥΙ ΝΑΤΕ'ΜΙ, ΟΥΟΣ ΔΦΙΝΙ ΜΩΩΟΥ. Sic et Græcus: sed hebraicus fons paulo aliter habet tum vers. 13, tum 21: nec enim eodem utrobique modo ibi legitur hæc Psaltis sententia.

¹² ΔΥΝΟΧΩ etc.) Verbum e verbo: *fu cacciato colle bestie: trà le bestie*. Cur ita verterit thebaicus Interpres, aut noster Auctor, divinare licet. Nimirum græca versio in nostris exemplaribus quidem nunc habet: παρασυμβλήθη pro παρεβλήθη, *comparatus est*. Sed in codice, qui alterutri præ manibus erat, legebatur forsitan συνεβλήθη, quod verti etiam potest: *coniectus fuit*. Nempe græcum verbum βάλλειν, item ut thebaicum ΝΟΧ *iaciendi* significationem habet. Vide superius pag. 46. ad Joann. XI. 32. Quamquam ambiguae huius radices tam multae sunt apud thebæos acceptiones, ut pigeat illas recensere.

¹³ En alius scopulus. Quid valeat ΟΥΜΟΙΣΕ, ignoro. Et enim gubernatore, navarcho, acu nautica, poli aspectu identidem destitutus in alto vehor, et nauigo, non in Pado, aut Nilo, si parva licet componere magnis, ac inter seria aliquantisper interdum ludere, ut laborem fallam.

¹⁴ ΝΕΤΦΟΡΕΙ) Verbum retinet thebæus Interpres, aut Auctor noster, quod græca libri Proverbiorum Editio habet: ibi enim legitur: ἐπὶ δε χεῖλεσι φέρεται (nempe, ὁ σοφός) ἐπιγνώμοσύνην, *In labiis autem feret (sapiens) scientiam (prudentiam: cognitionem)*.

¹⁵ ΜΜΕ, *veritatis*) En unum e consuetis additamentis, aut glossema sive ab Auctore nostro, sive a thebæo Interprete adiectum. In sacra enim Scriptura locus heic citatus non habet huiusmodi vocem nec in hebraico fonte, neque in Græca Interpretatione, nec in Vulgata.

¹⁶ σοφία, *Sapientia*) Proverbiorum librum hoc nomine appellat, quod is unus ex iis sit, quos *Sapientiales* dicimus. Simili modo S. Athanasius in epistola ad Amunem pag. 768. Ecclesiastici librum vocat *Sapientiam Sirachi*, nempe Sirachide.

¹⁷ ἱρριδεω, *irridebo*) Græca Proverbiorum libri versio habet.: τῇ ὑμετέρᾳ ἀπώλειᾳ ἐπιγελασόμεν· καταχαρῆσαι δὲ ἡνίκα ἐρχήτη ὑμῖν ὄλεθρος, *super vestra perditione ridebo, gaudebo autem quum venerit vobis exitium.*

¹⁸ ἡμωτῇ) Hoc de suo addit, explicationis gratia, aut Interpres thebaicus, aut noster Auctor. Non est in hebr. nec in græco, nec in Vulgato: etsi nonnulli locum hunc sacris in concionibus citantes dicere soleant, *subsannabo vos*. Parvi tamen momenti varietas est.

CXB

Pagina VI.

ἡμεῖς τοιοῦτοι γάρ πε
τῇσι τῶν ἡμῶν
ζητῶν. ἡ
ταπνοῦτε ὡς
ἐροῦ' ἀν' ἡμῶν οὐ πλῆ
γῆ ἡμῶν οὐκ ἔστι
βῆ ἡμῶν. ἡμῶν
οὐκ ἔστι. ἡμῶν
τε ἡμῶν οὐκ ἔστι
ἀγῶν ἐμὸς οὐκ ἔστι
ἡμῶν.

ἀλλὰ ἡμῶν ἡμῶν
πεκροῦν ἡμῶν πε
ροῦχος. ἡμῶν
ἀγῶν ἡμῶν. ἡμῶν
ἡμῶν οὐκ ἔστι
ἡμῶν οὐκ ἔστι
ἡμῶν οὐκ ἔστι
ἡμῶν οὐκ ἔστι.

ἡ ἡμῶν οὐκ ἔστι
εἰς πνοῦτε ἡμῶν
νεῦ ἡμῶν οὐκ ἔστι
εἰς πνοῦτε ἡμῶν
οὐκ ἔστι ἡμῶν
οὐκ ἔστι ἡμῶν.

ἡμῶν οὐκ ἔστι
ἡμῶν οὐκ ἔστι
ἡμῶν οὐκ ἔστι
ἡμῶν οὐκ ἔστι
ἡμῶν οὐκ ἔστι
ἡμῶν οὐκ ἔστι
ἡμῶν οὐκ ἔστι
ἡμῶν οὐκ ἔστι.

ἀλλὰ πεῖ ἡμῶν οὐκ ἔστι
ἡμῶν οὐκ ἔστι
ἡμῶν οὐκ ἔστι
ἡμῶν οὐκ ἔστι
ἡμῶν οὐκ ἔστι
ἡμῶν οὐκ ἔστι
ἡμῶν οὐκ ἔστι
ἡμῶν οὐκ ἔστι.

οὐκ ἔστι ἡμῶν οὐκ ἔστι
ἡμῶν οὐκ ἔστι
ἡμῶν οὐκ ἔστι
ἡμῶν οὐκ ἔστι
ἡμῶν οὐκ ἔστι
ἡμῶν οὐκ ἔστι
ἡμῶν οὐκ ἔστι
ἡμῶν οὐκ ἔστι.

ΟΥ.

ΟΥΟΝΝΕ¹⁸ ΖΕΝΚΕ
 ΖΝΔΔΥ¹⁹ ΝΘΕ ΝΝΕΙ
 ΥΟΕΙΥ ΑΠΕΥ
 ΕΥΥΙ ΖΑΡΟΥ²⁰.
 ΟΥΔΕ ΑΠΕΥ ΔΙΘΘΑ
 ΝΕ ΟΝ ΕΟΥΝ²¹ ΠΝΟΥ

ΤΕ ΖΝ ΝΕΝΤΑΥ
 ΖΔΔΔΖΕ ΑΜΟΥ
 ΝΖΗΤΟΥ ΤΗΡΟΥ
 ΝΘΕ ΝΤΑΥ ΤΡΕΝΙ
 ΕΡΩΟΥ ΚΤΟΥ

A D N O T A T I O N E S.

^f „ Hoc enim tempore patrem vestrum obdurato corde pradi-
 „ tum Pharaonem percussit Deus non solum plagā ΝΧΝΟΥΥ ΝΒ-
 „ ΠΒΠ, ac tenebrarum, et destructionis, et exitii, eumque gran-
 „ dine contrivit, sed ipsum insuper, ad manifestandam illius con-
 „ fusionem (ignominiam), per ranam, per bruchum, per cynomyiam
 „ (seu muscas caninas), et per scinipbes afflixit. Numquid Ange-
 „ lum de calo mittere non poterat Deus, ac Pharaonem una cum
 „ ipsius populo interficere, quemadmodum unus Angelus duodevi-
 „ ginti myriades ac dimidiam ex Assyriorum castris una nocte
 „ percussit? Sed regem hunc, qui tali modo ut tyrannus gloria-
 „ batur, Dominus per minima animalcula miserum reddidit. Ac ei
 „ regi, qui aiebat, Nemo est qui resistere possit mihi, Dominus
 „ Deus imbecillitatem eius per muscas caninas, et ranas, et cini-
 „ phes notam fecit. Aliqua etiam vasa sunt instar horum vaporum,
 „ quos tollere non poterat *, neque insuper ea sentiebat ad cogno-
 „ scendum Deum in iis omnibus, quibus illum domuit, sicut flu-
 „ mina in sanguinem convertit. Nunc ergo, etc.

¹ ΑΠΕΙΟΥΟΕΙΥ ΓΔΡ, nam hoc tempore.) Quonam tempo-
 re? Non alio, ni fallor, nisi illo quo venit perditio super Pha-
 raonem, ut proxime superius locutus est Auctor.

² ΥΔΔΡ, percutere. Memphitice, ΥΔΡΙ.

³ Scribe, ΠΛΗΓΗ'.

⁴ ΝΧΝΟΥΥ ΝΒΠΒΠ) Pudet me duo hæc verba probe
 non intelligentem, etsi de rebus heic sermonem habeat Auctor,
 quibus nihil notius. Apud Memphitas ΟΝΕ valet *subdere*: ΔΤ-
 ΟΝΕ, sine: ΔΤΟΝΟΥΥ, sine illo. Verba vero memphitica ΒΕΡ-
 ΒΟΥ, et ΒΟΡΒΕΡ, et ΒΕΡΒΕΡ ambigua sunt, ac duplicem ha-
 bent significationem, ut videbis in Lacrozio, et apud Ezechie-
 lem XLVII. 9. Pontifical. part. 2. pag. 259, et 294. Cetera ex-
 pedient peritiores. Illud tantum addo, verbum ΒΕΡΒΟΥ a Mem-
 phitico Interprete ibi usurpari, ubi de Pharaonis submersione
 sermo est. Ita Exod. XV. 1. in Cantico Moysis legimus: ΔΥ-

ΒΕΡΒΩΡΟΥ ΕΪΡΗΙ ΕΪΘΙΟΥ, *proiecit eos in mare*: et Psalm. 135. vers. 15: ΔΥΒΟΡΒΕΡ, *excussit (Pharaonem in mare)*.

⁵ ΟΥΒΩΤΕ ΕΒΟΛ, *destructio*. Memph. ΦΩΤ ΕΒΟΛ. Nimirum Auctor noster, aut potius librarius literam Β posuit pro Φ.

⁶ De verbo ΟΥΩΨ, et ΟΥΟΨ, satis dixi pag. 67.

⁷ Apud Tukium pag. 22. dicitur ΤΑΛΝΤΠΕ, *grando*: Sed apud eundem pag. 25. ex Psalmo 77. vers. 47. affertur ΠΔΛΛΠΤΕ, ut heic. Ac sane Memphitæ ipsi dicunt ΠΙ ΔΥ ΑΦΕ.

⁸ ΠΕΒΟΥΧΟΣ, *bruchus*) In Exodo, ubi ea describuntur, quæ attingit Auctor, non extat vox βυῆχος, sed tantummodo ἀκρίς, *locusta*. Respicit ergo Psalm. 104. vers. 34: ἔπε κ' ἦλθεν ἀκρίς κ' βυῆχος, *dixit, et venit locusta, et bruchus*. (Memph. ΝΔΕ ΟΥΨΔΕ ΝΕΜ ΟΥΒΡΟΥΧΟΣ).

⁹ ΟΥΖΟΡ) Paulo ante dixit, ΟΥΖΟΡ, quod Memphiticum etiam est.

¹⁰ ΖΕΝ ΚΚΝΟΦΟΣ, *sciniphes*, aut *pediculi*) Græcam vocem, σκνίφες, vel, σκνίπες, heic deformatam vides. Thebæorum forsitan usus, penes quem, ut ille ait, ius est, et norma loquendi, dictionem hanc ΚΚΝΟΦΟΣ thebaicam reddiderat, aut thebaicus Bibliorum Interpres ea usus fuerat: in huiusmodi autem rebus malim et ipse errare cum plerisque, aut omnibus, quam sapere cum paucis. At si consuetudinem prætexere non poterat Auctor Homiliæ, aut Memphitico nomine ΛΕΖΛΕΜ, seu ΛΖΛΑ uti debebat, aut ΖΕΝΚΚΝΙΨ dicere, vel saltem ΖΕΝ ΚΚΝΙΦΕC.

¹¹ ΔΥΘΑΚΟQ) Vide pag. 77. superius ad Jerem. XIV. 19, et apud Tukium pag. 613.

¹² Particulam, Η', valere interdum, *numquid*, ut heic interpretor, vidimus pag. 21. Matth. XX. 15.

¹³ Verbum ΤῆΝΕΥ, *mittere*, occurret etiam Fragm. XIII. col. 1. Apud Tukium vero pag. 243, et 318. ΤῆΝΟΟΥ, *mittere*: unde superius pag. 47. Joann. XI. 42. ΔΚΤῆΝΟΟΥΤ, *misisti me*.

¹⁴ Ex lib. 4. Reg. XIX. 35: ubi græca Editio habet: νυκτὸς... ἄγγελος κυρίου... ἐπάταξεν ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν ἀσσυρίων ἐκκτὸν ὀγδοηκονταπέντε χιλιάδας, *noctu... angelus Domini percussit in castris Assyriorum centum octoginta quinque millia*. Eadem fere verba in Isaia XXXVII. 36. leguntur, quæ thebaice Tukius affert p. 451. Hanc vide. Mox scribe, ΝΝΔCCΥΡΙOC.

¹⁵ ΟΥΨΗ, *nox*, et cum articulo per crasim, ΤΕΥΨΗ.

Pri-

Primum vocabulum est apud Tukium pagg. 274, et 456: alterum in Actis S. Coluthi pag. 93, et 95.

¹⁶ Adde lineolam a librario omissam, et scribe ΝΤΕΙΜΙ-NE, ut recte exaravit Fragmenti I. exscriptor pag. 16. huius voluminis.

¹⁷ ΠΡΟ') Modo scripsit sine accentu, nunc eum superscribit: tanta est quoad hæc in librariis aut varietas, aut negligentia, ut certam ac fixam scribendi rationem statuere vix queas.

¹⁸ Inter ΟΥΟΝΝΕ et ΖΕΝ spatium intercedit, in quo una videtur fuisse litera exarata, cuius aliqua supersunt vestigia, ex gr. Ν, sed utrum consulto, an casu deleta fuerit, me latet.

¹⁹ An aliqua heic omisit librarius? Equidem hæcce cum superioribus quomodo iungi queant non video, neque integram hinc, et congruam elicere valeo sententiam. Singula verba sic interpretatus sum, ut sonant: sed nihil sonant, aut parum, si locus est mutilus. Auctoris mens huiusmodi, opinor, fuit: sicut nonnulla sunt vasa testæ, de qua Horatius, odorem diu servanti dissimilia, quæ vaporibus odoribusque non imbuuntur, ita Pharao ex prodigiis a Moyse patratæ veri Dei cognitione potitus non fuit.

²⁰ Apud Memphitas quoque verbum $\kappa\lambda\iota$, quod thebaicum etiam esse vidimus pag. 37, construitur cum $\beta\delta$, ut heic, et Marth. XIX. 11. pag. 13. verbum $\kappa\iota$, quod eiusdem ferme significationis est.

²¹ COYÑ (addenda enim est lineola, quam librarius omisit hoc in loco, non vero mox pag. 234.) respondet memphitico verbo COYEN, *cognoscere*. Videbimus rursus Fragm. XII. p. 165.

Pagina VII.

ΟΛΓ

÷ ΕΥΧΟΝΟΓ.

ΤΕΝΟΥ * ΘΕ ΕΓΕΠΛΟ'

ΓΟC ΑΠΝΟΥΤΕ'

ΧΠΙΘ ΑΜΩΤΝ

ΖΝ ΝΩΑΧΕ ΝΕ'

ΓΡΑΦΗ - ΧΕ ΠΔ

, ΝΟΥΤΕ' ΚΑΔΥ ΝΘΕ

, ΝΟΥΤΡΟΧΟC-

, ΔΥΩ' ΝΘΕ' ΝΟΥΡΟΟΥΕ'

, ΑΠΑΤΟ ΕΒΟΛ Α

, ΠΤΗΥ - ΝΘΕ'

, ΝΟΥΚΩΖΤ ΕΥΑΔ

, ΡΩΚΕ ΝΟΥ ΜΔ

, ΝΩΗΝ . ΔΥΩ

, ΝΘΕ' ΝΟΥΑΔΕ ΕΥ

, ΡΩΚΕ ΝΕΝΤΟΥ

, ΕΚΕ' ΠΩΤ ΝCΩΟΥ

, ΝΤΕΙ'ΖΕ' ΖΝ ΤΕΚ

, ΖΑΤΗΥ - ΔΥΩ

, ΕΚΕ' ΥΤΡΤΩΡΟΥ

, ΖΝΤΕΚΟΡΗ' ΜΕΖ

, ΝΕΥΖΟ ΝCΩΩ².

ΜΔ-

ΜΑΡΟΥ ΧΙ ΨΙΠΕ
 , ΝCΕΨΤΟΡΤΡ
 , ΨΔΕΝΕΖ ΝΕ
 , ΝΕΖ - ΜΑΡΟΥΩ
 , ΛC ΝCΕΤΑΚC.
 , ΔΥΩ ΜΑΡΟΥ ΕΙ
 , ΜΕ ΧΕ ΠΕΚΡΑΝ
 , ΠΕ ΠΧΟΕΙC.
 ΔΥΩ ΝΥΤΨΙΠΕ ΔΕ
 ΟΝ ΝΤΕΤΝ ΜΝΤ
 ΔΘΗΤ ΖΝ ΖΕΝΖΩ
 ÷ ΟΝ ΝΕ'ΛΔΧΙCΤΟΝ.
 ΜΔΛΙCΤΑ . ΧΕ' Ε'ΤΕ'
 ΤΝ ΤΜCΑΖΩΤΝ
 Ε'ΒΟΛ ΝΝΕ' ΖΒΗΥΕ' ³
 ΝΝΔΔΙΜΩΝΙΟΝ ⁴
 ΝΔΨΝΖΕ' Ε'ΤΕ
 ΤΝΔΤΒΟΛ Ε'ΠΕΝ
 ΤΑΥΧΟΟΨ ΧΕ' ΜΑΡΟΥ

ΒΩ'Κ Ε'ΠΕCΗ'Τ Ε'
 ΔΜΝΤΕ' ΕΥΟΝΖ.
 ΚΟΥΩΨ Ε'ΔΟΚΙΜΔ
 ΖΕ ΜΠCΟΟΥΝ Μ
 ΠΟΥΕΙΝ ΝΝΒΔΛ
 ΝΝΖΕΛΛΗΝ - ΜΝ
 ΝΖΔΙΡΕΤΙ'ΚΟC.
 †ΖΤΗΚ Ε'ΠΟΥΘΕΙ'Ν
 ΝΝΒΔΛ ΝΤΟΙΝ
 ΟΛΩ'. ΜΝ ΠΝΙΚ
 ΤΙ'ΚΟΡ'Ζ ⁶.
 ΚΔΙ ΓΔΡ ΝΙ'ΚΟΟΥΕ' ⁷
 ΟΝ CΕCΟΤΠ Ε'
 ΡΟΥ . ΧΕ ΝCΕΠΛΔ
 ΝΔΔΝ ΖΝ ΝΔ
 ΤΕΥΦΥCΙC ΝΤΕ
 ΤΝΖΕ. ⁸ Ε'
 ΒΟΛ ΧΕ ΔΝΤΙ' ⁹
 ΤΡΕΤΕΤΝ ΡΡΜ ¹⁰

A D N O T A T I O N E S.

³ „ Nunc ergo Verbum Dei hisce Scripturæ verbis (Psalm. 82.
 „ vers. 14, et seqq.) vos arguit: Deus meus, pone illos ut
 „ rotam, et sicut stipulam ante faciem venti. Sicut ignis com-
 „ burens silvam, et sicut flamma comburens montes: sic per-
 „ sequêris illos in tua procella, et conturbabis eos in tua in-
 „ dignatione. Imple facies eorum ignominia. Erubescant, et
 „ conturbentur usque in seculum seculi: pudore afficiantur,
 „ et pereant: et cognoscant, quod nomen tuum est, Domi-
 „ nus. Sed vestram quoque stultitiam per minima animalcula con-
 „ fundit, præsertim quia demoniorum opera palam in vobis non re-
 „ darguitis; qua ratione effugeretis illud quod scriptum est (Psalm.
 „ 54. vers. 16): Descendant in infernum viventes. Vis ne co-
 „ gnitionem, ac lucem probare (explorare), qua Gracorum (ethni-
 „ corum), et Hæreticorum oculi afficiuntur? Animum adverte ad
 „ lumen oculorum, quibus noctua *, et nycticorax (corvus noctur-
 „ nus) præditi sunt. Aliqui enim ipsis meliores sunt, quia eos co-
 „ buscum communem habent naturam, non seducunt, ut vos faci-
 „ tis: etenim pro Dei cultoribus atheos (Deo carentes) efficitis (vel,
 „ pro eo quod Dei cultores sitis, athei (Deum non agnoscentes) estis.
 „ Huiusmodi homines „ etc. † ΡΟ-

¹ ΡΟΟΥΕ', *stipula*) Memphitice, ΡΩΟΥΙ.

² ΡΕΩΟΥ) Psaltes heic addit: *et quarent nomen tuum, Domine*. Quæ verba non ab Auctore omissa videntur, sed a librario: nam et opportuna heic sunt, et in hebraico fonte, atque in græca, ac Vulgata, et Hieronymi versione reperiuntur.

³ ΝΕ' ΣΒΗΥΕ') Cur tres accentus superscripserit librarius, aut duos accentus et lineolam, me fugit. Sed initio iam monui eum in his nimium esse.

⁴ Scribe, ΝΝΔΔΙΜΟΝΙΟΝ.

⁵ Quænam proprie avis nomine, ΤΘΙΝΘΛΩ', designetur, docebunt peritiores. E nocturnis una sine dubio est, ut vespertilio, noctua, etc.

⁶ ΠΙΝΥΚΤΙΟΡΑΞ') Multa heic peccat librarius, ut vidisti: ita enim vocem meo more superius exhibui, ut scripta est in membrana, sine d.

⁷ Ita in codice scriptum est.

⁸ Ne suspiceris aliquid heic deesse. Ideo enim tam pauca hoc in versu exarata sunt, quod membrana hoc in loco nimis pellucida, neque ad excipiendum atramentum apta sit. Quod de aliis ita brevibus versibus dictum puta.

⁹ Particulam græcam ἀντί, *invece di...*, *pro*, ab ægyptiis adoptatam non memini me alibi invenisse.

¹⁰ Quod in græco Textu Joann. IX. 31. legitur, θεοσεβής, *Deum colens*, id pag. 33. huius voluminis thebaice vertitur, ΡΩΝΝΟΥΤΕ. Videtur autem dici ΟΥΡΩΝΝΟΥΤΕ quasi ΟΥΡΩΜΕ' ΝΝΟΥΤΕ, *vir Dei, un homo di Dio*: quo titulo ab ægyptiis S. Antonius Abbas adhuc vivens decorabatur.

CLΔ

Pagina VIII.

ΝΝΟΥΤΕ . ΔΤΕ
÷ ΤΗ ΡΑΤΝΟΥΤΕ.
ΖΕΝΡΩΜΕ ΝΤΕΙ
ΖΕ' ΕΥΜΕΣ ΑΜΗΤ
ΥΟΥΥΘ . ΕΥ
ΜΕΕΥΕ ΕΡΟΥΥ ΧΕ
ΔΝΟΝ ΖΕΝΟΦΟΣ
ΠΑΡΑΔΔΕ . Ν
ΟΕ'ΝΑΥΖΩΠΑΝ
ΤΕΝΟΥ ΑΠΕΥ
ΩΟΥ . ΑΝΠΕΥ

÷ ΥΠΕ.
ΖΑΠΤΡΕ ΠΛΟΓΟΣ
ΑΜΕ' ΟΥΟΝΖΟΥ
ΕΒΟΛΗΤΕΙΖΕ' ΕΥΘ
÷ ΝΑΤΥΑΥ.
ΚΟΥΥ Ε'ΟΥΝ
ΠΖΗΤ Ν ΟΥΟΝ
ΝΙΛ Ε'ΤΟ ΝΑΠΙΣ
÷ ΤΟΣ.
ΠΕΧΕ ΠΕΤΟΥΩ
ΝΖ ΕΒΟΛ Ν ΤΥΗΤ

Θαϊ

βαίε' ΤΗΡΕ ΝΤΕΥ
 ψΥΧΗ'. ΧΕ ΕΥ
 ΜΕΣ ΜΠΝΕΥΜΑ
 ΝΑΚΑΘΑΡΤΟΝ².
 †ΤΕΤΗΚ ΕΝ
 ΒΗ'Β Ν
 ΖΟΙΤΕ³. ΜΝ
 ΝΑΝΚΕΘΗΡΙΟΝ
 ΤΗΡΟΥ ΝΘΕ' Ε'
 ΤΟΥΜΕΣ ΝΚΕΕ⁴
 ΜΜ'ΝΕ' ΜΙΝΕ'.
 ΚΟΥΩΥ ΖΩΩΥ
 ΕΝΔΥ ΕΠΣΗΤ
 ΝΟΥΟΝ ΝΙΜ
 ΕΤΜΕ ΜΠΝΟΥΤΕ
 ÷ ΕΤΡΕΚ ΟΥΩΝΟΥ.
 ΠΕΧΕ ΠΕΤΟΥΩ

ΝΖ ΕΒΟΛ ΝΤΜΝΤ
 ΟΑΙΕ ΝΤΕΥΨΥΧΗ
 ΧΕ ΕΥΜΕΣ Μ
 ΠΝΕΥΜΑ ΕΦΟΥΔΑΒ⁵
 ΖΝ ΖΩΒ ΝΙΜ
 ΝΑΓΑΘΟΝ ΜΜ'
 ΝΕ ΜΙΝΕ.
 †ΤΕΤΗΚ ΕΝΟΥΩΥ
 ΝΜΠΕΤΡΑ⁶ ΕΤ
 ΜΕΣ ΝΟΡΟΟΜ
 ΠΕ . ΜΝ ΜΑ
 ΝΙΜ ΕΤΟΥΗ'Σ⁷ Ν
 ÷ ΖΗΤΟΥ.
 ΝΟΥΩΥ ΝΤΠΕ
 ΡΑ⁸ ΟΥΔ ΝΟΥ
 ΥΩΥΤ ΝΜΜΑC ΝΕ

A D N O T A T I O N E S.

^h „ Huiusmodi homines iactantia pleni, qui intra semetipsos
 „ reputando iniquiunt: Nos sapientes sumus, ac multitudini doctri-
 „ nâ antecellimus: suum ipsorum dedecus, suamque ignominiam
 „ nunc occultare non poterunt, quum illos Verbum veritatis (verax)
 „ hac ratione inutiles declaret ac reprobos. Vis ne cor eorum om-
 „ nium cognoscere qui Infideles sint? Ille qui omnem ipsorum ani-
 „ mæ turpitudinem manifestat, te docebit: ait enim ipsos spiritu
 „ immundo plenos esse. Observa malis (taxi), aliarumque ferarum
 „ omnium cavernas ac latibula quomodo ossibus (seu cadaveribus)
 „ varii generis plena sint. Vis ne eorum etiam omnium cor vide-
 „ re, qui Deum diligunt, ut eos agnoscas? Ille qui omnem ipso-
 „ rum animæ pulcritudinem ornatumque manifestat, te docebit: ait
 „ enim, illos Spiritu Sancto plenos esse in omni opere bono hac
 „ vel illa ratione. Inspice animumque adverte ad petrarum (ru-
 „ pium) foramina columbarum plena, aliarum loca omnia, in qui-
 „ bus ipsæ degant. Petræ foramina unum idemque columbis, earum-
 „ que pullis habitaculum sunt, nec ab ipsa petra unquam separan-
 „ tur. Fidelium itidem corda „ etc.

ⁱ Paulo post τῇ ΜΝΤΟΑΙΕ' τὴν ΜΠΤΟΑΙΕ' opponit. Itaque
 quum hæc sit pulcritudo, consequens est, ut illa sit deformitas.
 Ac Memphitice reipsa ΧΑΙΩΟΥ turpis dicitur.

^a Marc.

² Marc. I. 23, et alibi.

³ 201TE) Animal quod a Memphitis nuncupatur 201T, idest melis, aut, quod idem esse a plerisque creditur, taxus. Qui ægyptiorum animalium historiam callent, certiora tradent.

⁴ Quæ argumento mihi fuerunt ut KEEC' sine hæsitatione vertendum statuerem, os, ossis, aut, *cadaver*, huiusmodi sunt. Apud Thebæos KdICE est *sepultura*, ut vidimus pag. 52. ad Joann. XII. 7. Fragmento autem VII. pag. 268. KΩWC valet *sepelire*: ac demum Fragn. X. pag. 96. dQPKΩWC significat: è *divenuto un cadavere*. Memphitice autem KEC, et KOC, et KWC *sepultura* est, et *sepelire*: KdC vero est, os, ossis. Singularum interpretationum, quum in nova incidimus vocabula, rationem reddere cogor, quia nulla hisce in studiis, in quæ paucis ab hinc mensibus incumbere cœpi, auctoritate polleo.

⁵ Act. VI. 3. et alibi.

⁶ Tacite respicit illud Cantic. II. 14: *Columba mea in foraminibus petreæ*.

⁷ Memphitice OYΩ2, et OY02: thebaice autem OYH2 (apud Tuk. pagg. 158, et 540), et OYΩ2 (mox pag. 240, atque ap. Tuk. pagg. 89, et 485) sæpe valent *habitare*. Quod autem ap. Tuk. pag. 200. legitur, OYΩΩ2, mendum est ty-pothetæ; legendum enim ibi, OYΩN2. Verbi porro OYH2 altera significatio, quam vidimus pag. 37. Matth. XXI. 9, huc minime pertinet.

⁸ NTΠEPΔ') Mendum librarii manifestum. Scribe, NTΠE-TPΔ', *petra, saxi, rupis*.

ΟΧΕ

Pagina IX.

ΔΥΩ ΝCΕΠΟΡΧ
÷ ΔΝ ΕΡΟC.
N2HT' N ΠΠICTOC
NΔME' OYΔ NOY
ΩTNE MÑ ΠXO'
EIC IC . TΠETPΔ
ETΩOYē E'BIΩ
EBOX . TΠETPA
ΓAP Nē' ΠEXC ΠE.
÷ ΔΥΩ ΝCΕ ΠΟΡΧ'
ΔΝ ΕΡΟQ.
QXΩ' ΓAP ΔΜOC

XE ΔYTPETOY
ΩM NOYEBIΩ'
EBOX2N OYΠET
PΔ . ΔΥΩ OYNE2
÷ EBOX2N OYΠET
PΔ NCIBT'.
ΔΥΩE ΠE ΠEBIΩ'
NCΔΠΩΔXE
MÑ TEBBΩ' NNē
ΓPAΦH.
NIM ΔE ΠETPA
NCΔ ΠEXC ΠNOY

r

TE

ΤΕ¹. ΟΥΠΕ
ΠΝΕΣ ΕΒΟΛΕΝ ΟΥ
ΠΕΤΡΑ ΝCIBT'.
ΕΙΜΗΤΕΙ ΕΤΕ
ΧΑΡΙC⁶ ΝΤΑ⁷ ΝΕΧΡΙCΤΙ
ΔΝΟC ΟΥΧΑΙ ΝΖΗ

÷ ΤC.
ΠΜΟΟΥ ΕΥΩΑΝ
ΤΑΖQ⁸ ΜΝ ΠΗΡΠ
ΩΑQΡ ΟΥΑ Ν ΟΥ

÷ ΩΤ.
ΠΡΩΜΕ ΔΕ ΖΩΩQ
ΜΠΝΟΥΤΕ ΕQ
ΩΑΝ ΜΕΤΕΧΕ
ΕΠΕ ΠΝΑ ΕΤΟΥ
ΑΔΒ ΩΑQΡ ΟΥΑ ΝΟΥ

÷ ΩΤ ΝΜΑQ:—

ΝΙΜ ΤΕ ΤΑΙ⁹ ΕΤΕΡΕ
ΠΕΤΩΑΧΕ ΖΝ
CΟΛΟΥΩ'Ν¹⁰ ΧΩ'
ΜΜΟC ΕΡΟC ΧΕ
ΤΑΩΒΕΕΡΕ¹¹. ΤΑ
ΒΡΟΟΜΠΕ ΕΤΝΕ
CΩC . ΕΙ'ΜΗΤΕΙ
ΤΕΚΚΛΗCΙΑ
ΕΤΧΠΘ ΝΝΕC
ΩΗΡΕ ΝΧΡΙCΤΙ
ΔΝΟC ΕΥΕΙΝΕ Μ
÷ ΜΟC¹².
ΝΤΟC ΟΝ ΤΕΤΟΥΧΩ'
ΜΜΟC ΕΡΟC ΧΕ
ΤΑΩΒΕΕΡΕ ΤΑ
ΒΡΟΟΜΠΕ ΕΤΧΗΚ¹³

A D N O T A T I O N E S.

¹ ΝΖΗΤ etc.) „ *Fidelium itidem corda unum idemque sunt cum Domino JESU, qui petra est, mel effundens: Petra enim erat Christus (ex 1. ad Cor. X. 4.), atque ab illo non separantur. Ait enim (Scriptura): „ Cibavit eos melle ex petra, et oleo ex petra rupis „. Jam vero quidnam est Mel, nisi Scripturarum Sermo, et Doctrina? Quanam vero est Petra, nisi si Christus Deus? Quidnam est Oleum ex Petra rupis, nisi ea gratia, in qua (per quam) Christiani salvantur? Aqua si cum vino misceatur, unum cum ipso fit: itidemque homo Dei et ipse, si Spiritus Sancti particeps fiat, unum cum ipso fit. Quanam ista est, cui is qui in Solomone loquitur, dicit (Cantic. II. 10): „ Amica mea (vel, proxima mea), columba mea, formosa, „ nisi Ecclesia que suos filios Christianos generat sibi similes? Ipsa „ etiam est, cui dicitur (Cant. V. 2): Amica mea, columba mea, „ perfecta: Una est, etc.*

¹ ΝΔΜΕ', veramente) Thebaicum hoc adverbium in Fragmento proxime superiore, et proxime sequenti rectius, ut videtur, scriptum est cum accentu, qui heic omittitur. Illud apud Tukium quoque invenies pag. 554.

² ΝΕ', erat) E duabus lineolis una saltem inducenda est: altera accentui famulari potest.

³ qχω',

³ (ϣω', *ait*) Quoniam ægyptii græcam ut plurimum, Alexandrinamve Sacrorum Librorum Interpretationem præ oculis habent, quum aut eos ægyptiace convertunt, aut commata ex iis mutuuntur, allegantque, ut sæpissime iam experti sumus; videamus quomodo capitulum hocce græca in Editione se habeat. In Deuteron. quidem XXXII. 13. legimus: ἐθήλασαν μέλι ἐν πέτρᾳ, καὶ ἔλαιον ἐν στερεῇ πέτρᾳ, i. e. *suxerunt mel ex petra, et oleum ex solida (pradura) petra*. Psalmo autem lxxx. vers. 17: ἐψώμισεν αὐτὰς ἐν στέατος πυρὶ, καὶ ἐν πέτρᾳ μέλι ἐχόρτασεν αὐτὰς, *cibavit (buccellis parvit) eos ex adipe frumenti, et ex petra saturavit eos*. Auctor ergo noster non de scripto forsitan citans, sed memoriter, e duobus capitulis tertium cudit, Deuteronomii tamen locum potissimum respiciens.

⁴ Thebaicum nomen CIBT, quatenus *collem* denotat apud Tukium habes pag. 381. Parum absimile est nomen COBT, *maceria, murus*, quod mox occurret.

⁵ *Quanam est petra, nisi Christus?*) De Scripturæ Textibus, in quibus *Petra, Lapis*, etc. dicitur Christus, non est huius loci disserere. Illud tamen libet animadvertere, sexagesimum Psalmum a Sanctis Patribus Augustino, Hieronymo, aliisque de Christiana Ecclesia exponi: ac revera si eum sic accipiamus, ut Deum non Psalter ibi, sed Ecclesia alloquatur, optime omnia quadrabunt. Porro ibidem, omissis ceteris, hæc legimus memphitice: ἀκὼδὲς εἰχεν οὐ πέτρα, ἀκὼμωϊτ νηϊ, *exaltasti me in Petra, dux via mihi fuisti*. Petram heic dici Christum Dominum consentiunt quos dixi Patres. Verum ille ipse Christus, qui Ecclesiæ Petra est, ac Lapis angularis, ille ipse, inquam, Petrum Apostolorum Principem Petram et nominari, et esse voluit, super qua Ecclesiam ædificaret. Qui ergo a Petra Petro se se disiungunt, cum Petra Christo iuncti esse nequeunt, neque ad ædificium a Christo super hac Petra erectum pertinere: quæ *domus Dei* est, ut Paulus loquitur.

⁶ NTD) Hoc omiserat librarius: sed addidit postea supra vocem χαρις, literis minoribus.

⁷ χαρις, *Gratia*) Hæc illa est quam enixe omnes a Deo petimus. De hacce quæcunque Fides docet, ac Romana Ecclesia, Ecclesiarum omnium Suprema, et Magistra, Fide credendum definit, firmiter credimus. Sed sapientem quemlibet virum ab iis plane alienum remur, qui suas de divina Gratia opiniones non modo tuentur (quod modeste, atque illæsa, quod caput est, charitate, ac sine malevolentia nemini facere non licet),

sed mordicus rabidorum instar canum pro illis pugnant, ac se se invicem insectantur, proscindunt, lacerant, dum digladiantur, publiceque ita scribunt, ut privatim vilissima loquuntur mancipia, ut nuper quidam: dissensiones vero perpetuare dum student, per quas claros fieri se putant, ea quæ in centenis librorum millibus allata sunt argumenta, denuo repetunt, atque in adversarios quum catholicos, tum Dei ut plurimum Sacerdotes, a Petri Cathedra utpote firmissima petra divelli prorsus recusantes, perinde invehi non erubescunt, quasi Voltærium aliquem, aut Raynælium impugnarent: quod multo maiori cum utilitate, ac sine suo ipsorum dedecore facere possent. $\alpha\mu\omicron\iota, \pi\chi\omicron\epsilon\iota\varsigma, \epsilon\eta\epsilon\tau\eta\kappa\epsilon\eta\delta\alpha\gamma \epsilon\beta\omicron\lambda \alpha\eta \epsilon\gamma\epsilon\eta\delta\alpha\gamma \epsilon\beta\omicron\lambda$. $\alpha\lambda\lambda\alpha \epsilon\gamma\epsilon\chi\omega \alpha\mu\omicron\varsigma \cdot \chi\epsilon \cdot \mu\eta \alpha\eta\omicron\eta\omicron\eta \epsilon\gamma\omicron' \eta\theta\epsilon\omicron\lambda\omicron\gamma\omicron\varsigma' \alpha\eta\omicron\eta\varsigma \epsilon\eta\eta \beta\lambda\lambda\epsilon; \tau\omicron\gamma\omega\psi\beta \cdot \epsilon\eta\epsilon \eta\tau\epsilon\tau\eta \varsigma\eta\beta\lambda\lambda\epsilon, \mu\eta\eta\eta\eta\eta\eta\epsilon \epsilon\gamma\omega\tau\eta \eta\epsilon \cdot \tau\eta\eta\delta\alpha\gamma \delta\epsilon \cdot \eta\epsilon\tau\eta \eta\eta\epsilon \alpha\varsigma\epsilon\gamma\epsilon\tau\eta \cdot \varsigma\alpha\eta\tau\tau\epsilon \eta\tau\omega\tau\eta \epsilon\tau\epsilon\tau\eta \psi\omega\psi\eta\varsigma \eta \tau\eta\mu\alpha\delta\alpha\gamma \tau\kappa\alpha\theta\epsilon\epsilon\lambda\tau\alpha' \alpha\eta\tau\tau\omicron\varsigma \epsilon\tau\omicron\gamma\alpha\delta\beta, \varsigma\eta\tau\iota\kappa\iota\eta\eta\eta\eta' \mu\eta\phi\lambda\omega\pi\epsilon\eta\tau\iota\alpha', \epsilon\gamma\omicron\gamma\epsilon \alpha\eta\alpha\delta\alpha\varsigma \varsigma\eta\tau\tau\epsilon\gamma\epsilon\gamma\epsilon\tau\iota' \eta\delta\iota\phi\epsilon\beta\tau\omega\eta\iota\omicron\varsigma \eta\alpha\iota \tau\epsilon\eta\omicron\gamma \epsilon\gamma\omicron\gamma\omega\mu \eta\cdot \varsigma\theta\eta\eta\varsigma$. Quid? quod horum nonnulli summos Pontifices ridiculo æque ac execrabili quodam odio, ut Lutherus olim, prosequuntur? imo ne Sanctis quidem Cælitibus parcere videntur, quos cultu publico universa veneratur Ecclesia? S. Innocentius sane, S. Victor, S. Stephanus Papa, cuius nomine præclarissimus Equitum ordo in Etruria merito gloriatur, in eiusmodi hominum scriptis nominantur passim, *Papa Innocenzio, Papa Vittore, Papa Stefano*. Immo Sanctus Gregorius Septimus ne Gregorius quidem ipsis iam est, sed, *Ildebrando*. Miror S. Irenæo illos hactenus pepercisse: etsi enim Lugduni Episcopus fuerit, non Romæ, per ipsum tamen ab Apostolicis temporibus, aliosque continua serie Patres ad nos usque derivata traditio est, non solum quanto Romanam Ecclesiam honore prosequi debeant Catholici, sed quanta hæc etiam in universos orbis terrarum *Fideles* polleat auctoritate, ut ostendisse me puto in Notis ad Didymum lib. 2. de Trin. cap. 3. pag. 126. ex voce illa, *principalitatem*, a veteri S. Irenæi Interprete adhibita, pro qua S. Martyrem græce dixisse $\eta\gamma\epsilon\mu\omicron\eta\tau\alpha\eta$ probavi, i. e. non principatum modo, sed *gubernationem, rectionem, auctoritatem*, quæ potitur in toto Orbe (*in omnes qui sunt undique Fideles*). Id si animadvertierint isti, Sanctus ille martyr, doctissimusque Episcopus, et vir Apostolicus, atque celebris Doctor, erit fortasse ipsis iam non *S. Irenæus*, sed, *il Vescovo Ireno*. Quid ipsi hac in vita lucraturi

se esse confidunt, nescio: in altera sane nihil inde lucri se percepturos sperant, ut opinor. Quod ad me attinet, nihil equidem scire malo, quam ita sapere. Ipsi vero qua gravitate hisce de rebus scribendum sit, utinam discant ex recenti libro veteris amici mei, nunc vero clarissimi, ac religiosissimi Antistitis Brixianorum.

⁸ εϣανταζῷ) Memphitice Θωῖ est *miscere*: Thebæi vero et Ταῖ dicunt, ut hinc disco, et τωῖ, ut non solum e similium verborum analogia colligo, sed etiam ex Tukii pagina 182: ibi enim quod S. Paulo est περίεργος, *curiosus*, id thebæo Interpreti est ΡΕϣτωῖ, nempe, ut puto, quia curiosus homo in alienis rebus sese *immiscet*, eas nimia sedulitate investigans.

⁹ Abruptum ad alia transitum facit: indicio id est, nihil aliud fuisse hoc opusculum nisi homiliam in Cantica, in qua post explicatum unum capitulum ad aliud sine ullo exordio, aut transitione progredi licet: alioquin nimis amplus foret hicc hiatus.

¹⁰ 'COΛΟΥΩΝ') Cur primæ syllabæ accentum, sive lineolam superposuit librarius? Salomon porro in græca Veteris Test. Editione vocari solet σαλωμών *Salomon*, in Novo Testamento σολωμών *Solomon*, eodemque modo a Didymo, S. Athanasio, et Ægyptiis cum thebaice, tum memphitice scribentibus. Vide pag. 38. lin. 1. Hebræi neutro modo, sed *Shelomoh*.

¹¹ Canticorum secundum caput citat, non quintum. Versiculo autem decimo secundi capitis græcus Interpres habet: ἡ πλησίον μου, καλή μου, περιστέρα μου, *Proxima mea (sodalis mea), pulcra mea, columba mea*. Minima igitur est varietas. Nam ὤβερρε et *amicam* denotat, et *proximam*, seu *sodalem (sociam)*: quo modo masculinum nomen ὤβηρ et *socium* passim significat, et *amicum* pag. 21. huius voluminis Matth. XX. 13.

¹² ἔσσο, *ad essa*) Aut *amica*, de qua proxime superius, aut *Ecclesiæ ipsi*.

¹³ Infra postremum hunc versum infimo in margine alia manus, ut videtur, alio certe caractere, et, ut sic loquar, *cursivo* scripsit, ΕΞ Ἰ ΤΕΚΚΛΗΟΙΔ. Aliam etiam adnotationem videbis in margine pag. 113. Fragm. XIV.

ΕΒΟΛ · ΟΥΕΙ^k ΤΕ¹ Ν
 ΤΟΟΤΕ ΝΤΕC ΜΑΔΥ
 ΕCСОТΠНΤΟΟΤΕ
 ΝΤΕΝΤΑCΧΠΟC.
 ΕΙΤΑ² ΟΝΧΕ³ ΤΩΟΥΝ³
 Δ' ΜΗΤ · ΕΤΖΙΤΟΥ
 ΩΙ⁴ ΤΑΘΡΟΟΜΠΕ
 ΕΤΝΑΝΟΥC⁵. ΝΤΕ
 ΕΙ⁶ ΝΤΟ ΤΑΘΡΟΟΜ
 ΠΕ ΖΑΠΟΥΩΩ
 ΝΤΠΕΤΡΑ⁷ ΖΙΤΟΥ
 ΩΨ⁸ ΜΠCΟΒΤ' ΕΤ
 ÷ ΖΙΒΟΛ.
 ΠΕΙ⁹ ΩΑΧΕ ΔΕ ΠΕ
 ΧΕ ΠΕΤΖΑΠΠΙ¹⁰
 ΡΕ⁶. Η' ΠΟΥΩ' ΝΕ'
 Ε' ΒΟΛ Μ ΠΟΥΟ' ΕΙΝ
 ΜΠΕΝΤΑΨ ΕΙ Ε'
 ΠΚΟCΜΟC ΠΕΧC¹¹.
 ΖΙ' ΤΟΥΩΨ ΜΠCΟ'
 ΒΤ' ΔΕ ΕΤΖΙΒΟΛ
 ΠΕ.
 ΕΠΕΙ¹² ΔΗ' ΜΩ' ΥCΗC⁷
 ΖΩΩΨ ΔΥCΖΑΙ
 ΕΤΒΗΗΤΨ ΖΑ
 ΠΝΟΜΟC.
 ΠΕCСОН⁸. Η' ΠΕC
 ΩΒΗ' Ρ Ο' Μ ΜΗΤ
 ΡΕ ΜΠΕCСΑ¹³ - ΜΝ
 ΠΕCΕΟΟΥ - ΜΝΠΕC

Δ' ΝΔΙ . ΜΝ ΤΕC
 ΟΟΜ ΧΕ ΝΑΝΟΥ⁹
 ΤΑΨΒΕΕΡΕ ΝΘΕ
 ΜΠΟΥΩΩ¹⁰.
 ΝΕCΩ' ΝΘΕ ΝΘΙ'
 Ε' ΛΗΜ¹¹. Ε' ΡΕΤΖΟ'
 ΤΕ ΝΘΕ ΝΝΒΟΜ
 ΕΤΑΖΕΡΑΤΟΥ.
 ΔΥΩ ΟΝ ΧΕ ΕΙCΖΗΗ
 ΤΕ ΝΕCΩ' ΤΑΨ
 ΒΕΕΡΕ . ΕΙCΖΗΗ
 ΤΕ ΝΕCΩ' - ΝΟΥΒΑΛ
 ΖΕΝΒΑΛ ΝΒΡΟΟΜ
 ΠΕ ΝΕ . ΕΤΕΝΔΙ
 ΝΕ ΝΕΠΡΟΦΗΤΗ..¹²
 ΜΝ ΝΑΠΟCΤΟ' ΛΟ..
 ΕΤΜΕΖ ΜΠΝΔ
 ÷ ΕΨΟΥΑΔ' Β.
 ΝΤΟΟΥ ΟΝ ΝΕΤΨ
 ΧΩ' ΜΜΟC Ε' ΡΟΟΥ.
 ΧΕ Ε' ΡΕΤΟΥ Ε' ΚΙΒΕ
 CНΤΕ Ο' ΝΘΕ Μ
 ΜΑC CНΔΥ ΝΖΔ
 ÷ ΤΡΕΕΥ¹³ ΝΒΑΖCΕ¹⁴.
 ΝΔΙ ΟΝ ΝΕ. Ε' ΤΨΧΩ'
 ΜΜΟC Ε' ΡΟΟΥ
 ΖΩΩC . ΧΕ ΟΥ
 ΜΔΙΡΕ ΝΤΕCΤΑΚ
 ΤΗ¹⁵ ΠΕ ΠΑ CОН ΝΔΙ
 ΕΨΖΝΤΜΗΤΕ¹⁶

A D N O T A T I O N E S.

k ΟΥΕΙ' etc.) „Una est (Cant. VI. 9, seu 10.) matris suæ,
 „ Electa eius quæ ipsam genuit. *Deinde etiam dicit*: Surge (Cant.
 „ II. 13.), veni, Proxima mea, columba mea, bona, et ve-
 „ ni: tu columba mea in foramine petrae prope murum exte-
 „ riorem. *Hæc autem verba ille dicit qui in germinatione* (i. e.
 „ germinationis tempore) *versatur, aut in manifestatione lumi-*
 „ *nis, quod in Mundum vēnit, nempe Christi. Proximus autem*

„ est

„ est muro exteriori: quoniam Moyses et ipse de illo scripsit in
 „ Lege. Dilecta frater (fratruelis), aut amicus (sodalis) deco-
 „ rem, gloriam, pulchritudinem, ac virtutem, qua Dilecta ipsa
 „ pradiata est, testatur: et ait (Cant. VI. 4.): „ Bona (es) ami-
 „ ca mea, sicut complacentia, speciosa sicut Hierusalem, ter-
 „ ribilis sicut virtutes (exercitus) stantes (in acie). „ Et insu-
 „ per ait (Cant. I. 15.): „ Ecce pulchra (es) amica mea: ecce
 „ pulchra: oculi tui sunt oculi columbæ. „ Qui sunt Propheta,
 „ et Apostoli Spiritu Sancto pleni. Hi etiam sunt, quibus ille ait
 „ (Cant. IV. 5, et VII. 3.): „ Duo ubera tua sunt sicut duo
 „ hinnuli (foetus recens nati) gemelli capræ. „ Hi etiam sunt,
 „ quibus ipsa quoque dicit (Cant. I. 13.): „ Fasciculus stactes
 „ est fratruelis meus mihi, existens in medio uberum meorum „.
 „ Dicit et ille „, etc.

¹ A secundo Canticorum capite ad sextum repente transit,
 nihil interponens, quasi hæc proxime post allata sequerentur in
 sacris Bibliis. Id argumento est, opusculum hocce non enarra-
 tionem, sed homiliam esse in Canticum Canticorum, ut ego
 conieci.

² EITd, deinde) Redit ad secundum caput. Hæc igitur par-
 ticula non ad proxime superiora verba referenda est, sed ad
 penultima.

³ Quam multæ heic supervacanæ sint lineolæ, vides.

⁴ ΔΥΗΤ.) Post literam Τ punctum est. Attamen lego,
 ΔΥΗ, TE ΤΕΙΤΟΥΩΪ, *veni, tu es proxima mea*, etsi in græca
 versione non legatur illud, *tu es*, sed tantum, ἐλθέ ἡ πλησίον
 μὲς, *veni proxima mea*. Nimirum non memphitæ solum, sed
 thebæi quoque, ut mox videbis pag. 240, dicunt non ΔΥΗΤ,
 sed ΔΥΗ', idest, *veni*, imperativo feminino, ἐλθέ, ἔρχε, *veni
 tu*. Tamdiu vero sic legam, quamdiu alicubi pro ΔΥΗ' non in-
 venero dictum etiam fuisse ΔΥΗΤ.

⁵ ΤΑΘΡΟΟΜΠΕ ΕΤΝΑΝΟΥΣ', *columba mea, bona*) Græcus
 Int. habet: καλή μὲς, περιστέρα μὲς, quod verti etiam potest, o
 bona mea, o columba mea. Ita vocem καλή accepit Auctor no-
 ster, sed hebraico fonti magis consentaneum est, *formosa mea*;
 quod et Vulgatus Int. habet.

⁶ ΠΕΤΖΩΠΠΙΡΕ) Memphitis ΦΙΡΙ est, *germinare, pullula-
 re*. Id thebæi dicunt, ΠΙΡΕ. Respicit vero Auctor verba illa,
ficus protulit grossos etc., quæ allatis superius verbis proxime
 præeunt.

⁷ ΜΩΥΧΗC) De ægyptio hoc nomine dicam aliqua ad
 Frag-

Fragmentum X. Interim legere potes quæ Kircherus scribit in Prodromo cap. 5. pag. 135.

⁸ ΠΕCCON, *il fratello di lei*) Qui sponsam in Cantico alloquitur, dicitur in græca Interpretatione ἀδελφιδός. Vox ergo CON, quæ *fratrem* valet, heic verti etiam potest, *fratrueis*, ut S. Hieronymus eum vocat, aut *patrueis*, aut *fraternus*, ut nonnulli vertunt, aut etiam *Dilectus*, ut est in hebraico exemplari.

⁹ ΝΔΝΟΥ) Heic etiam græcus Int. habet, καλή εἰ, ut superius.

¹⁰ ΠΟΥΩΩ, *voluntas*) Vertitur heic græca vox, εὐδοκία, i. e. *beneplacitum*, *bona voluntas*: *compiacenza*, *contentezza*.

¹¹ ΘΙΕΡΟΥCΑΛΗΜ) Nomen urbis Jerusalem vides quomodo scripserit librarius per compendium. Lineolæ supra literas Ι, et Ε ductæ inducendæ videntur: longa linea superducta, ac tres literas ΛΗΜ complectens per typos commode exhiberi non potest: compendium denique ipsum ab eo diversum est, quod in Fragmento secundo vidimus pag. 37, 39, et alibi; idem autem cum eo quod ter in tertio Fragmento occurrit. Apud Tukium pag. 486. bis mendose typographus, primo ΗΕΙΛΗΜ, deinde ΗΙΛΗΜ pro ΘΙΕΛΗΜ, et ΘΙΛΗΜ.

¹² Membranæ exiguum frustum heic deest: sed perspicuum est, legendum esse ΠΡΟΦΗΤΗΣ, et versu sequenti, ΝΔΠΟCΤΟΛΟC.

¹³ ΝΖΑΤΡΕΕΥ') Interpretor, *gemelli*, *gemini*, ex græca versione, quæ habet, διδυμοί. Ceterum vocem alibi necdum reperi.

¹⁴ Memphitice Cα2C1, theb. Cα2CΕ est *caprea*, δορκας.

¹⁵ ΝΤΕCΤΑΚΤΗ', *stactes*) Græcus Int. τῆς στακτῆς. De stacte, seu stacta, sive gutta disserere meum non est. Locum duntaxat S. Athanasii afferre placet e pag. 855. tomi 1. *Est autem stacte* (inquit) *sive gutta*, *myrrha genus tenuissimum*. Nam *contrito aromate*, *quidquid fluidum in illo habetur*, *in stactem dividitur*: *quod vero crassius residuum est*, *myrrha vocatur*. Solinus in descriptione Judææ cap. 35. de *gutta* loquitur, quam et *lacrymam* vocat, e balsamo arbore emanante.

¹⁶ 2Ν ΤΜΗΤΕ, *nel mezzo*) Apud Tukium quoque pag. 593, et 595. ΜΗΤΕ dicitur, ac scribitur, τὸ μέσον, *medium*: sed pag. 540. ΜΗΤΕ legimus, nisi mendum est. Memphitice dicitur, † ΜΗ†.

ἦνα ἔκιβε.
 ὑχῶ ζωωq ἄμος
 ερος . χετῆνα
 μερε¹ νογεκιβε
 ἦγογῶ ἔ πηρῆ .
 ετετπαλιδᾶ .
 τε μῆτκαί
 ἦ² ετμεεῖ ἦ
 λογος ἦτεπνογ
 τε .
 схω ζωωс ἄ
 мос ероq χе еіс
 зһһте³ наноуk'
 пасон . аγω
 несωк еδωуτ
 ἦсῶк - ἔкῶ ἦ
 заівес евоλ ἔхμ
 пенмаῆῆкоtk .
 ὑχῶ δε ζωωq
 ἄμος ἔρος χе
 ниμ τε ταῖ εт
 нһγ εῖραῖ zi
 пхдiε⁴ ἦθe ἦ ογ
 уаγ⁵ ἦψογгн
 нe εаγтаλoq
 ε'зpaῖ⁶ еqткап
 нoс ἦсtoῖ ε'воλ⁷ .
 етetaῖ те тeк
 κλῆciᾶ ἦῆzeθ
 нoс ἦтаceῖ ε'

зpaῖ ε'воλзῆтаῆт
 рeq уμψe' еῖ
 ζω λoн . ε'ac
 ψω пе ἦ oγcтi
 нoγqe⁸ ἦте⁹ пе
 хс .
 схω δε ζωωс
 ἄμος ε'роq χе
 наноу нек
 ε'кибе ἦгоγe' е'пῆ
 ῖп . аγω пeсtoῖ
 ἄпeкcoбῆ ψωу
 ε'воλ¹⁰ ε'гоγe еῆзῆ
 нетһроу . аγω
 oн χе пeкpaн
 oγcoбῆпe еqпῆ
 ne' ε'воλ¹¹ .
 ὑχῶ ζωωq ἄμος
 χе ниμ те таῖ
 етῶуτ ἦθe
 ἄппаγ ἦψω
 рῆ . е'те таῖ те
 тeсῶиzeλпize .
 ἦтeсῶи пpoс
 ε'χε oγbe пcoу
 тһр' ἦρωme
 ниμ χе¹² γнһγ .
 епeсωс ἦθe ἄ
 прῆ¹³ . eсcoтῆ
 ἦθe ἄпooг .

ADNOTATIONES .

¹ „ Dicit et ille ipsam alloquens (Cant. I. 4.): Diligemus
 „ ubera tua plusquam vinum. Quod est, Vetus, ac Novum (Te-
 „ stamentum) verbo Dei plenum. Ipsa quoque illum sic alloquitur
 „ (Cant. I. 16, seu 15): Ecce bonus es, o fratruelis meus,
 „ et pulcher es ad expectandum te (ad respiciendum te): tu
 „ es umbraculum (umbram emittens) super nostrum lectulum.

„ *Illam autem ipse quoque sic allosquitur* (Cant. III. 6.): *Quæ*
 „ *est ista, quæ ascendit per desertum* (*vel, ex deserto*) *sicut*
 „ *virgula* (*vel, effluvium, emanatio*) *aromatis oblati, emittens*
 „ *fumum odoris* (*vel, suaveolentem*). *Hæc Gentium Ecclesia*
 „ *est, quæ ex Idolorum cultu ascendit* (Italice, *ascese*), *Christi*
 „ *bonus odor effecta. Dilecto autem et ipsa dicit* (Cant. I. 2.
 „ *et 3.): Bona ubera tua plusquam vinum, et odor unguenti*
 „ *tui æqualis est, et plusquam aromata omnia. Et ait ipsa in-*
 „ *super* (Cant. I. 3.): *Nomen tuum est unguentum effusum*
 „ (*vel, exinanitum*). *Ille quoque ait* (Cant. VI. 10.): *Quæ*
 „ *est ista expectans* (*vel, respiciens*) *ut aurora* (*vel, hora*
 „ *prima, vel, diluculum*)? *Quod Dilecta spem significat, aut*
 „ *attentionem, qua Salvatoris omnium hominum adventum atten-*
 „ *dit. Pulcra ut sol, electa ut luna. Nimirum admirabilis, ut-*
 „ *pote quæ est prædestinata (segregata: destinata). Illa quo-*
 „ *que* „ etc.

¹ ΤΙΝΝΑΜΕΡΕ, *diligemus*) Ita græcus Interpres: sed Vulgatus vers. 3. paulo aliter.

² ΚΔΙΝΗ') Ne suspiceris aliquid omissum esse, nempe ΔΙΔ-ΘΗΚΗ', *Testamentum*. Ægyptii enim sic loqui amant, ut videre potes in Theotociis pagg. 305, et 312: ubi ΤΠΔΔΙΔ, ἡ παλαιά, et ΤΚΔΙΝΗ, ἡ καινή sine addito, et antonomastice valent, *Testamentum Vetus: Testamentum Novum*.

³ En consueta additamenta. Sextumdecimum hocce capitis primi capitulum ita vertit sive thebaicus Interpres, sive hominæ Auctor, ut nec hebraicæ Veritati, neque græcæ Editioni fideliter respondeat atque adamussim. Græci hæc tantum habent: ἰδὲ εἰ καλὸς, ἀδελφιδὸς μου, καὶ γε ὥρῳος πρὸς κλίνην ἡμῶν σύσκιος, *ecce tu pulcher* (*vel, bonus*), *o patruelis meus, et quidem speciosus apud lectulum nostrum umbrosus*.

⁴ ΝΘΕ etc.) Ne hoc quidem in commate perfecta est consensio thebaicæ huius versionis cum græca, et Vulgata, atque hebraico exemplari, ut quisque facile videre potest. Græca tantummodo affero, verbum e verbo: *Sicut virgule fumi: evaporans myrrham, et thus ab omnibus pulveribus unguentarii*.

⁵ ΟΥΨΑΥ') Utrum e verbo thebaico ΨΟΥΟ, et ΨΟΥΕ (memph. ΨΟΥΩ), *fluere, effundi*, derivetur nomen hoc ΨΑΥ, docebunt peritiores. Nam prout sonat memphitice, ac thebaice, *utile*, non est ex re.

⁶ Apud Tukium quoque pag. 333, et alibi passim, ΤΔΛΟ ΕΣΡΔΙ valet, *offerre*: ΝΔΙ ΕΨΑΥΤΔΛΟΟΥ ΕΣΡΔΙ, *quæ offeruntur oblationes*.
⁷ εϋ†

⁷ εϕ†... ΕΒΟΛ) Verbi † cum ΕΒΟΛ usitatio significatio est, *vendere* (*dar via*). Quod valeat etiam, *emittere* (*mandar fuori*), hinc disco.

⁸ ΟΤΙΝΟΥΡΕ) Pro ΟΤΙΝΟΥΡΕ (memph. ΟΘΙΝΟΥΡΙ), *bonus odor*, εὐωδία. Respicit Auctor ep. 2. ad Cor. II. 15. *Christi bonus odor sumus*.

⁹ ΝΤΕ) Hanc particulam, quatenus genitivi nota est (Italice, *di*), tertio quoque verbo apud Memphiticos scriptores non sine nausea reperimus. Thebæi non tam crebro usurpant, sed interdum, ac in Bibliorum versionibus potius, quam alibi. Eam vidimus Joann. XII. 34, et 36; Jerem. XIII. 16. etc.

¹⁰ ΩΩΩ ΕΒΟΛ) In Græca Interpr. nihil est quod huic verbo, aut locutioni respondeat. Vereor ut recte transtulerim. Nam etsi de radice ΩΩΩ superius dixerim satis, tamen ΩΩΩ ΕΒΟΛ novam aliam significationem heic fortassis habet, præsertim cum proxime sequatur ΕΖΟΥΕ. Loci sententia exposcere videtur verbum, quod odoris *expansionem*, *effusionem*, *effluvia* indicet, cuiusmodi esset ΩΟΥΟ, ΠΗΝΕ, et alia eiusdem modi.

¹¹ ΕϕΠΗΝΕ' ΕΒΟΛ, *effusum*) ΦΗΝ, et ΦΩΝ, et thebaice ΠΗΝΕ est *effundere*. Et ΦΗΝ ΕΒΟΛ vertitur etiam *exinanire*, ἐκκενῶν. Quum vero Græcus Int. habeat, ἐκκενωθέν, *exinanitum*, id ipsum in animo thebaici Interpretis fuisse crediderim.

¹² ΧΕ ΨΗΥ) Verti potest ad verbum: *iam venientem*, vel, *utrum veniat*, vel, *quia venit*, (Ital. *viene*), *venturus est*.

ΣΛΗ

Pagina XII.

ΕΣΟ Ν ΨΠΗΡ Ε
ΝΘΕ ΝΤΕΤ
ΤΗΨ¹.
ΟΣΩ² ΖΩΩC
ΑΜΟC ΖΑΠΤΡΕΥ
ΧΝΟΥC ΧΕ ΟΥΠΕ²
ΠΟΥCΟΝ. ΕΒΟΛ
ΖΑΠΤΟΝΤΗΝ Ν
ΟΥCΟΝ ΤΕΤΝΕ
CΩC ΖΝ ΝΕΖΙΟ
ΜΕ. ΧΕ ΠΕ
CΜΟΤ ΑΠΑCΟΝ
ΠΕ ΠΑΙ ΕϕΟΥΒΩ

ΑΥΩ ΕϕΜΟΡΩ³
ΕϕΡΑΖΕ⁴ ΤΗΓ⁵ Ε'
ΒΟΛ ΟΥΖΕ⁶ ΟΥΤΒΑ.
ΕΡΕ ΤΕϕΑΠΕ Ο Ν
ΘΕ ΝΟΥΝΟΥΒ. Ν
ΚΗΦΑC⁷. ΝΕϕ
ϕΩ Ε'ΤΟΖ Α⁸ CΕ
CΗΤ⁹ ΕΥΚΗΜ Ν
ΘΕ ΝΖΕΝ ΑΒΟΟΚΕ¹⁰.
ΠΕΙ ΨΑΧΕ ΖΕ ΠΕ
ΧΕ ΝΕΒΟCΟΥ¹¹ ΝΔ
ΓΩΡΠ ΝΤΕΖΝ
ΝΕΥΒΙΧ ΑΠΝΟΥ
ΤΕ.

TE. CENΔΟΥΩ
 ΩΤ¹² ἈΠΕΥ ἈΤΩ
 ΕΒΟΛ ΝΟΙ ἈΠΑ
 ΤΗΔ ΤΗΡΟΥ Ν Ν
 ÷ ΖΕΘΝΟC.
 ΝΕΥΒΑΔ¹³ ΕΥΟ ΝΘΕ
 ἈΠΕΙΝΕ ΝΖΕΝ
 ΟΓΟΟΜΠΕ ΕΥΖΙ
 ΧΝ ΖΕΝ ΜΟΟΥ ΕΥ
 ΒΟΟΡΕ Ε'ΒΟΛ¹⁴ ΕΔΥ
 ΧΟΚΜΟΥ ΖἈΠΕ
 ΡΩΤΕ ΕΥΖΜΟΟC
 ÷ ΖΙΧΝ ΖΕΝΜΟΟΥ
 ΕΥΒΟΟΡΕ Ε'ΒΟΛ.
 ΥΧΩ ΔΕ ΖΩΩΥ
 ἈΜΟC ΧΕ ΝΙΜ
 ΤΕΤΑΙ ΕΤΝΗΥ

Ε'ΖΡΑΙ¹⁵ ΕCΟΥΟΒΩ
 ΤΗΡC¹⁶ ΕCΩΟΥ
 ΥΟΥ ἈΜΟC¹⁷ Ε'ΧἈ
 ΠΕCCON - ΤΕΚ
 ΚΛΗCΙΑ ΠΟΡΧ'ΑΝ¹⁸
 Ε'ΤCΟΦΙΑ¹⁹. ΟΥΔΕ
 ΝΤCΟΦΙΑ ΠΟΡΧ'
 ΑΝ Ε'ΤΕΚΚΖ ΗCΙΑ
 ΑΛΛΑ ΟΥΕΙ ΝΟΥ
 ΩΤ ΝΕ.
 ΕCΩΑΧΕ ΔΕ ἈΝ
 ΠΕΤΕCΩΑΧΕ ΝἈ
 ΜΑΥ ΕCCOΟΥΝ
 ΝΤΟC Ε'ΡΟΥ ΧΕ
 ΝΙΜΠΕ. ΕC
 ΧΩ ἈΜΟC ΧΕ Ἀ

A D N O T A T I O N E S.

¹ ΤΤΗΩ) Memphitice ΘΩΩ, et ΘΗΩ, ac thebaice ΤΟΥ, et ΤΗΩ, et ΤΩΩ valent, *statuere, determinare, prædestinare.*

^m CΧΩ etc.) „ *Illa quoque, dum in hunc modum interrogatur* (Cant. V. 9.): *Quinam est (vel, qualis est) fratrueles* „ *(vel, Dilectus) tuus ex similitudine (effigie) fratrueles (vel,* „ *Dilecti), o pulchra inter mulieres? respondet: Forma (effigies)* „ *mei fratrueles est hac:* „ *Candidus est* (Cant. V. 10.), *et ru-* „ *fus (rubicundus), electus totus inter decem millia (ex my-* „ *riade): illius caput est sicut aurum Cephaz: cincinni eius* „ *elata ** (vel, *caudati*), *nigri ut corvi* „. *Huc autem illud* „ *(Psaltis) Dictum spectat* (Psalm. lxxvii. vers. 32.): „ *Æthiopes* „ *prævenient dare suis ipsorum manibus Deo* „. *Adorabunt* „ *(Psalm. xxi. vers. 28.) in conspectu eius universæ patriæ* „ *(familiæ) gentium* „. „ *Oculi* (Cant. V. 12.) *eius* (Italice, „ *di esso) sunt sicut similitudo (forma) columbarum, quæ sunt* „ *super aquarum plena fluentia: ablutarum in lacte, et insiden-* „ *tium super aquas plene fluentes* „. *Ait autem ipse quoque* „ *(Cant. VIII. 5.): „ Quænam est ista, quæ ascendit* (Italice, „ *ascende), candida tota, quæ gloriatur super fratruele suo* „? „ *Ecclesia a Sapientia non separatur, neque Sapientia ab Ecclesia;* „ *sed*

sed unum amba sunt. Loquens autem ipsa cum eo quem alloquitur, etsi eum cognoscat, dicit: „ Quis est? Inquiens „ Ego „ etc.

² ΟΥΤΕ) Græcus Int. τί, *quid?* Quod ægyptiacus habet, verti potest et, *quid est?*, et, *quinam est?*

³ ΕΥΜΟΡΩ) Græcus Int. habet, πυρρός: ideo interpretor, *rufus*. Ceterum vox ΜΟΡΩ nec Lacrozio nota, nec mihi aliunde perspecta est.

⁴ ΕΥΡΑΖΕ: vel, ΕΥΡΑΖΕ... ΕΒΟΛ) Græcus Int. habet, ἐκλεχρισμένος, quod vertunt, *electus*. Sed memphitica verba ΡΑΒΙ, et ΡΩΒΙ, *lavare*, et *dealbare* per fullonem, significant. Num ergo heic, ΕΥΡΑΖΕ, valet *ablutus*; per *lotionem mundus*? Andabatarum more identidem incedam necesse est.

⁵ ΤΗΡῶ, *totus*) En aliud additamentum. Hoc neque in hebraico textu est, nec in versionibus græc. et Vulgata.

⁶ ΟΥΔΕ) Mendum est. Scribe, ΟΥΤΕ, *inter*: nam ΟΥΔΕ et in græcia, et in ægyptiis regionibus quum memphitica, tum thebaica valet, *neque*.

⁷ ἩΘΕ ΝΟΥΝΟΥΒ' Ἡ ΚΗΦΑC, *come un oro di Cefas*) Quocunque te vertas, vocem ΚΗΦΑC perperam scriptam esse comperies. Hebraicum exemplar habet, *Chétem Paz*: quod S. Hieronymus vertit, *aurum optimum*. Quod si illud, *Paz*, quasi nomen proprium habuit Interpres, vertere debebat ἩΤΑΖ', *oro di Paz*. Sed ipse græcam versionem sine dubio spectavit, quæ habet, χρυσίον κεφαζ, *oro di Cefaz*: itaque scribendum erat heic non ΚΗΦΑC, sed ΚΕΦΑΖ'.

⁸ ΝΕΥΦΩ' ΕΤΟΛῶ, *capilli eius cincinnati*) Græcus Interpres: βόστρυχοι αὐτοῦ, *cincinni eius*. Apud Tukium pag. 447. locum alium Canticorum ex cap. V. vers. 2. afferentem, ΠΑΒΩ ΤΩΛῶ valet, οἱ βόστρυχοί μου, *cincinni mei*. Nimirum literæ ϣ substituens ibi librarius literam Β, dicit ΒΩ ΤΩΛῶ pro ϣΩ ΤΩΛῶ.

⁹ CECTH', *sunt instar cauda longi ac plicati*) Græc. Int. iuxta aliquas editiones habet, ἐλάτῃ, *elata*, seu *cortices palmæ*: iuxta Complut. vero, ἐλατῇ, *ductiles*. Sed memphitice CHT est *cauda*. Judicent ergo peritiores, utrum CECTH' verti possit, *sunt cauda*, i. e. *sunt instar cauda*.

¹⁰ ΖΕΝ ΔΒΟΟΚΕ, *corvi*) Memph. ΔΒΩΚ, *corvus*.

¹¹ ἨΕΘΟΩ, *æthiopes*) Vide quæ dixi pag. 69. ad Jerem. XIV. 23. Locus Psaltis ab homilicæ Auctore allatus in græca Editione sic se habet: αἰθιοπία προφθάται χεῖρα αὐτῆς τῷ θεῷ, *Æthiopia præveniet manum suam Deo*. S. Hieronymus vertit: *æthiopia*

pia festinet dare manus Deo. Memphita Interpres: ΝΙ ΘΘΑΥΥ ΕΥΘΥΟΡΙΠ ΝΤ ΤΟΤΟΥ ΑΦΝΟΥΤ, *athiopes prevenient dare manum suam ipsorum, Deo.* Animadvertendum heic obiter, thebæum Psalmorum Interpretem ab Auctore nostro citatum non vertere græcam interpretationem. Hæc habet, *athiochia*; thebæus, *athiopes*. Hæc non habet, *dare*; thebæus habet. Hæc habet, *manum*; thebæus, *suis ipsorum manibus: colle loro mani.*

¹² E duobus Psalmis loca citat, alterum ex LXVII., alterum e XXI.; attamen alterum alteri, nihil interponens, proxime subiungit, quasi ex uno eodemque psalmo desumpta sint.

¹³ Heic quoque, nihil interponens, Psaltis capitulo capitulum e Canticis proxime subiicit.

¹⁴ ΖΕΝΜΟΟΥ ΕΥΒΟΟΡΕ ΕΒΩΛ) Quum e græca versione, tum ex Vulgata, tum etiam ex Hebraico exemplari apparet hac locutione *plena aquarum fluenta* designari. Sed quænam verbi huius, ΒΟΟΡΕ, genuina derivatio est, quod bis hoc in loco occurrit, nusquam vero alibi repertum a me quidem hactenus fuit? Num respondet memphitico ΒΩΛ ΕΒΩΛ, *fluere, dissolvi*, ut literæ λ thebæi literam Ρ subrogaverint? An memphitico itidem ΥΟΡΥΕΡ, *diffluere*, ut pro Υ thebæi posuerint Β, sicut in ΥΒΕ pro ΥΥΕ etc.?

¹⁵ ΕΤΝΗΥ ΕΞΡΔΙ, *ascendens*) In hebraico Textu, in Vulgata versione, et in græca iuxta Editionem Complutensem heic additur, *min hammidbâr, ἀπὸ ἐρήμου, de deserto.* Id et Auctor noster, et Editio græca Amstelodamensis anni 1725. omittit.

¹⁶ *Candida tota*) En aliud additamentum. Illud, *tota*, in nullo est exemplari. Editio græca Complutensis hoc totum omittit: Amstelodamensis vero habet tantummodo, λελευκανθισμένη, *albescens, albo flori similis.*

¹⁷ ΕΘΥΟΥΥΟΥ ΑΜΟC, *glorians*, si ita dicere licet: *qua gloriatur: vantandosi: che si vanta: qua se iactat*) Cur ita verterit thebæus iste Interpres, divinare nequeo. Græca sane versio habet, ἐπιστηριζομένη, *innixa*. Sed cum hebraici exemplaris verbum, *bithrappék*, nusquam alibi occurrat in sacris libris, et ignota sit germana eius significatio, ideoque ab alijs aliter, ut apud Marcum Marinum in *Arca Noe* videre potes, exponatur, ceteris interpretationibus, quas ipse affert, hæc etiam thebaicæ versionis addi poterit.

¹⁸ *Non separatur*) Allatum e Cantico textum ita nunc exponit quasi legerit, aut verterit, *adbarens Dilecto suo*, quemadmodum nonnulli interpretantur; non vero, *qua gloriatur* etc.
¹⁹

19 ΤΟΦΙΔ', *Sapientia*) Respicit, opinor, nomen illud, quo Christus Dominus vocatur *Sapientia*: sub quo titulo celebris olim Constantinopoli Servatori humani generis dedicata fuit, sed nunc, heu! profana ædes, et alia Beneventi.

Pagina XIII.

ⲉⲗⲑ

ΝΟΚ ⲧⲱⲟⲡ ⲁⲡⲁ
 CON . ΔΥΩ Πⲁ
 CON ⲉϥⲱⲟⲡ ΝΔΐ.
 ΔΥΩ ΟΝ ΧΕ ΠΑϢΟΝ
 ΔϥΒΩΚ ⲉ'ⲑⲣⲁΐ' ⲉ'ⲡⲉϥ
 ΚΗΠΟϢ - ⲉⲛⲉϣⲓⲁ
 ΛΗ' ⲁⲡⲱⲟϥⲑⲑⲛⲉ
 ⲉⲧⲣⲉϥ ⲱⲟⲛⲉ ⲑⲛ
 ⲚΚΗΠΟϢ . Ⲛϥ
 ΚΩⲧⲧ̅ⲱ' Ⲛⲛⲉⲕⲣⲓ
 ΝΟΝ.

ΔΥΩΟΝ ΧΕ ΜΑΡⲉ Πⲁ
 CON' ΒΩΚ ⲉ'ⲑⲣⲁΐ'
 ⲉ'ⲡⲉϥ ΚΗΠΟϢ .
 Νⲧ̅ ⲟϥⲱⲙ ⲁⲡⲕⲁⲣ
 ΠΟϢ Ⲛⲛⲉϥ ⲱⲛⲛ.

ϥΧΩ' ⲑⲱⲱϥ ⲁⲙⲟϢ
 ΧΕ ΤΑϢΩⲛⲉ.
 ΤΑϢΩⲛⲉ'. τⲁ
 ⲱⲉⲗⲉⲉⲧ ⲉϢϢ̅ Ⲛ̅
 ⲑⲉ Ⲛ̅ⲟϥΚΗΠΟϢ
 ⲉϥϢ̅ⲣⲭ' ⲉϥϢ̅ⲣⲭ'
 ⲑⲛⲧⲡⲓϢⲧⲓϢ - ⲙⲚ̅
 ΤⲉⲛⲧϢ̅ΛΗ . ⲙⲚ̅
 ΤⲉϢΒΩ' ⲁⲡΩ'Νⲑ̅.

ΟϥΚΗΠΟϢ ⲉϥϱ̅ⲱⲟ
 Τⲁ̅ . ΟϥⲡϥΚΗ'
 ⲉϢⲧϢⲟⲃⲉ ⲑⲁⲡⲧ̅ⲱ
 ΒϢ̅ . ⲙⲚ̅ ⲑⲉⲗⲡⲓϢ
 Ⲛ̅ⲑⲱⲃ Νⲓⲙ Ⲛ̅ⲁ̅
 ΓⲁⲑΟΝ.

ⲉϥϢⲣⲁⲑⲓⲑⲉ ⲑⲉ ⲁ̅
 ⲙⲟϢ ⲑⲛⲟϥ . ⲑⲁ̅
 ⲧ̅ Πⲉ ΠⲚ̅ⲁ ⲉⲧⲟϥⲁⲁ'Β.

Νⲑⲉ Ⲛ̅ⲧⲁⲡⲁⲡⲟϢ
 ΤΟΛΟϢ ΧΟΟϢ
 ΧΕ ⲁⲡⲣ̅ⲗⲣⲉΐ
 ⲁⲡⲉⲡⲚ̅ⲁ ⲉ'ⲧⲟϥⲁⲁ'Β
 ⲁⲡⲛⲟϥⲧⲉ ⲡⲁΐ
 Ⲛ̅ⲧⲁϥϢⲣⲁⲑⲓⲑⲉ
 ⲁⲙⲱⲧ̅ⲛ̅ Ⲛ̅ⲑⲛ̅
 Τⲧ̅ ⲉ'ⲡⲉⲑⲟⲟϥ ⲁ̅
 ΠϢΩ'ⲧⲉ.

Πⲁⲗⲓⲛ ΟΝ ΠⲉΧⲁϥ
 Ⲛ̅ⲚⲁⲑⲣⲁϢ ΧΕ ⲁΐ
 ΒΩΚ ⲉ'ⲑⲟϥⲛ̅ ⲉ'ⲡⲁ
 ΚΗΠΟϢ ΤΑϢΩ
 Νⲉ Τⲁⲱⲉⲗⲉⲗⲉⲉⲧ
 ⲁΐΧΩ'ⲱ'ⲗⲉ ⲁ̅
 Πⲁⲱⲱⲗ . ⲙⲚ̅
 Πⲁⲱⲟϥⲑⲑⲛⲉ,
 ⲁΐⲟϥⲱⲙ ⲁⲡⲁ
 Οⲉⲓⲕ ⲙⲚ̅ Πⲁ
 ⲉⲃⲓⲱ' . ⲁΐϢΩ'
 ⲁⲡⲁⲛ'ⲣ̅ⲧ̅ . ⲙⲚ̅
 Πⲁ ⲉ'ⲣⲱⲧⲉ.

Οϥⲱⲙ ⲑⲱⲧⲧⲛⲧⲱ
 Τ̅ⲛ̅ ⲚⲁϢⲛⲛⲧⲱ⁸.
 Ⲛ̅ⲧⲉⲧ̅ⲛ̅ ⲧ̅ⲑⲉ Ⲛⲁ
 ⲱⲃⲉⲉⲣ.

ΠⲉΧⲁϢ ⲑⲱⲱϢ ΟΝ
 Ⲛ̅Ⲛⲁⲑⲣⲁϥ . Χⲉ

ⁿ „ *Inquiens* (Cant. VI. 3, seu 2.): „ Ego sum fratrue-
 „ meo, et fratrueis meus mihi est „. *Et insuper* (ib. VI. 2,
 „ sive 1.): Fratrueis meus ascendit in suum hortum, ad phia-
 „ las aromatis, ut pascatur (*vel*, pascat) in hortis, et colligat
 „ lilia „. *Et insuper* (ib. IV. 16, vel iuxta Vulgatam V. 1.): „
 „ Fratrueis meus ascendat in hortum suum, et comedat fru-
 „ ctum arborum suarum „. *Ipsæ quoque ait* (ib. IV. 12.): „
 „ Soror mea, soror mea, Sponsa mea, tu es (*vel*, quæ es)
 „ tamquam hortus conclusus „. *Conclusus in fide, et in præce-*
 „ *pto, et in Doctrina vitæ (vivificæ).* „ Hortus (ibid.) clau-
 „ sus, fons signatus „. *In munditia (videlicet), atque in bona*
 „ *cuiuslibet rei spe.* Obsignatus autem, in quo? *In Spiritu San-*
 „ *cto.* *Quo modo Apostolus ait* (ad Ephes. IV. 30.): „ Ne con-
 „ tristetis (*i. e.* nolite contristare) Spiritum Sanctum Dei, in
 „ quo obsignati estis in diem redemptionis „. *Rursus etiam ip-*
 „ *sam sic allocutus est* (Cant. V. 1, sive 2.): „ Ingressus sum
 „ in hortum meum, o soror mea, sponsa mea; vindemiavi
 „ myrrham meam cum aromate meo; manducavi panem meum
 „ cum melle meo; bibi vinum meum cum lacte meo. Come-
 „ dite vos quoque, o fratres mei; inebriamini, o sodales mei „.
 „ *Illæ quoque sic ipsum allocuta est* (ib. VI. 10, sive 11.):
 „ Ego veni „ etc.

¹ ἀφβουκ ἐστρά, *ascendit*: Italice, *arcese*) Textus hebrai-
 cus contra, et versiones græca, atque latina habent, *jarád*, κα-
 τέβη, *descendit*. Dubitandum itaque amplius non videtur, quin
 homilæ auctor memoriter Scripturam citet, non de scripto.

² ετρε.. φκωτῆ) Interpretatus sum, *ut colligat, per*
raccogliere, quia hebr. Textus, et græca, latinaque versio ha-
 bent, *velilecót*, συλλέγειν, *ut.. colligat*. Ceterum difficultate
 non caret verbum κωτ hoc in loco. Radicum κωτ, *adifica-*
re, et κωτ, aliarumque huic affinium significationes non re-
 censeo, nam obviæ omnibus sunt. Sed verbum ipsum κωτ
 cum suffixo *conversionem* sonans, quum sexcenties mihi occur-
 rerit suffixo præditum, nunquam cum ω megalō, seu magno
 scriptum vidi, sed semper cum ο micro, seu parvo, ut exem-
 pli gratia, ἀφκωτῆ, *si volid*. Verbum vero κωτε (memph.
 κωτ), *circuire, querere*, quæ postrema significatio huic loco
 congrueret, non solet ita construi, ut heic, sed sine suffixo,
 et cum Νcd, aut cum ΕΡΟq, ΕΡΟC, etc. ut pag. 38. Joann.
 XX.

XX. 24, aut alio simili modo. Peritiorum esto iudicium.

³ Hocce comma Tukius affert pag. 446: sed pro $\alpha\mu\mu\alpha\rho\pi\omicron\varsigma$ $\bar{\nu}\nu\epsilon\varpi\omega\eta\eta$ habet $\bar{\nu}\kappa\alpha\rho\pi\omicron\varsigma$ $\bar{\eta}\bar{\nu}\omega\eta\eta$. Quum vero perlongi illius capituli, quod ibidem is excripsit, nonnulla comata ab homiliæ huius auctore citentur, Tukiique typothetamendis locum, ut solet, inquinaverit, non inutilem rem facturum me reor, si illum ita expurgatum exhibuero, ut emendandum esse conicio. $\omicron\varpi\omega\lambda\ \mu\bar{\nu}\ \omicron\gamma\ \alpha\lambda\lambda\omega\iota\ \mu\bar{\nu}\ \bar{\nu}\zeta\eta\eta\epsilon$ $\tau\eta\rho\gamma\ \epsilon\tau\omicron\pi\tau$ (lego, $\epsilon\tau\omicron\pi\tau$) $\epsilon\gamma\omicron'\ \bar{\nu}\theta\epsilon\ \bar{\nu}\omicron\gamma\ \pi\gamma\eta$ (scrib. $\pi\eta\eta$) $\bar{\nu}\kappa\alpha\rho\pi\omicron\varsigma$ (leg. $\bar{\nu}\kappa\eta\pi\omicron\varsigma$), $\alpha\gamma\omega\ \omicron\varpi\omega\omega\tau\epsilon$ $\bar{\alpha}\mu\omicron\omicron\gamma$ (deest vox valens, *viva*.) $\epsilon\varpi\omega\gamma\omicron\ \epsilon\beta\omicron\lambda\zeta\bar{\alpha}\ \bar{\nu}\lambda\iota\beta\alpha\eta\omicron\varsigma$ (scrib. $\pi\lambda\iota\beta\alpha\eta\omicron\varsigma$). $\tau\omega\gamma\eta\bar{\nu}\ \pi\eta\mu\zeta\iota\tau$ (leg. $\pi\epsilon\mu\zeta\iota\tau$), $\bar{\alpha}\mu\omicron\gamma\ \epsilon\pi\tau\omicron\gamma\rho\eta\varsigma$, $\bar{\nu}\gamma\ \eta\iota\ \chi\epsilon$ (scrib. $\eta\iota\varphi\epsilon$) $\epsilon\zeta\omicron\gamma\bar{\nu}\ \zeta\bar{\alpha}\ \pi\kappa\alpha\kappa\eta\tau\omicron\varsigma$ (leg. $\pi\alpha\kappa\eta\pi\omicron\varsigma$), $\bar{\nu}\tau\epsilon\ \eta\alpha\zeta\eta\eta\epsilon\ \dagger\ \bar{\nu}\eta\epsilon\gamma\sigma\tau\omicron\iota$. $\mu\alpha\rho\epsilon\ \pi\alpha\varsigma\omicron\bar{\nu}\ \beta\omega\kappa\ \epsilon\zeta\rho\alpha\iota\ \epsilon\pi\epsilon\varpi\ \kappa\eta\pi\omicron\varsigma$, $\bar{\nu}\varphi\omicron\gamma\omega\ \mu\bar{\nu}\ \kappa\alpha\rho\pi\omicron\varsigma$ (scribe, $\bar{\nu}\varphi\omicron\gamma\omega\mu\ \bar{\nu}\kappa\alpha\rho\pi\omicron\varsigma$) $\bar{\eta}\bar{\nu}\omega\eta\eta$. $\delta\iota\beta\omega\kappa\ \epsilon\zeta\omicron\gamma\bar{\nu}\ \epsilon\pi\alpha\kappa\eta\pi\omicron\varsigma\ \tau\alpha\varsigma\omega\eta\epsilon$, $\tau\alpha\omega\epsilon\lambda\epsilon\epsilon\tau$, $\delta\iota\chi\omega\omega\lambda\epsilon\ \bar{\alpha}\pi\alpha\omega\lambda\ \mu\bar{\nu}\ \pi\alpha\omega\gamma\omicron\zeta\eta\eta\epsilon$, $\delta\iota\omicron\gamma\omega\mu\ \bar{\alpha}\pi\alpha\omicron\epsilon\iota\kappa\ \bar{\alpha}\pi\alpha$ (leg. $\mu\bar{\nu}\ \pi\alpha$) $\epsilon\beta\iota\omega$, $\delta\iota\varsigma\omega\ \bar{\alpha}\pi\alpha\eta\pi\ \mu\bar{\nu}\ \pi\alpha\epsilon\rho\omega\tau\epsilon$. $\omicron\gamma\omega\mu\ \zeta\eta\tau$ (scribe, $\zeta\omega\tau$) $\tau\eta\gamma\tau\bar{\nu}\ \eta\alpha\omega\beta\eta\rho$, $\bar{\nu}\tau\epsilon\ \tau\bar{\nu}\ \varsigma\epsilon\iota$ (*satiamini*: fortasse legendum $\varsigma\epsilon$, *bibite*), $\bar{\nu}\tau\epsilon\tau\bar{\nu}\ \dagger\zeta\epsilon\ \eta\alpha\varsigma\eta\eta\gamma$. $\delta\eta\omicron\kappa\ \dagger\omicron\beta\omega\omega$, $\alpha\gamma\omega\ \pi\alpha\zeta\eta\tau\ \rho\eta\varsigma\ \epsilon\iota\varsigma$ (leg. $\rho\omicron\epsilon\iota\varsigma$). $\pi\epsilon\zeta\rho\omicron\gamma\ \bar{\alpha}\pi\alpha\varsigma\omicron\bar{\nu}\ \epsilon\varpi\tau\omega\zeta\bar{\alpha}\ \bar{\alpha}\pi\rho\ \chi\epsilon\ \delta\iota\omicron\gamma\omega\bar{\nu}$ (leg. $\delta\omicron\gamma\omega\bar{\nu}$) $\eta\alpha\iota\ \tau\alpha\varsigma\omega\epsilon$ (leg. $\tau\alpha\varsigma\omega\eta\epsilon$), $\tau\alpha\omega\epsilon\lambda\epsilon\epsilon\tau$, $\tau\alpha\omicron\rho\omicron\omicron\mu\pi\epsilon\ \epsilon\tau\chi\eta\kappa\ \epsilon\beta\omicron\lambda$ · $\chi\epsilon\ \alpha\tau\alpha\delta\pi\epsilon\ \mu\omicron\gamma\zeta\ \bar{\nu}\iota\omega\tau\ \epsilon\ \delta\omicron\gamma\omega$ (scribe, $\bar{\nu}\iota\omega\tau\epsilon$, $\alpha\gamma\omega$) $\alpha\pi\alpha\beta\omega\tau\omega\lambda\bar{\alpha}$ (fortasse scribendum $\varphi\omega$ pro $\beta\omega$) $\delta\varphi\mu\omicron\gamma\zeta\ \bar{\nu}\chi\alpha\varphi$, $\delta\iota\kappa\alpha\tau\ \kappa\alpha\zeta\eta\gamma\ \bar{\nu}\tau\alpha\omega\tau\eta\eta\ \bar{\nu}\tau\epsilon\gamma\omega\eta$. Quam vellem ut totus ille liber a mendis expurgatus denuo typis exscriberetur.

⁴ Huc quoque pertinent quæ modo dixi Not. 1. Nam heic quoque græca versio habet, *descendat*, non vero, *ascendat*. Apud Memphitas sono parum diversa sunt, $\epsilon\zeta\rho\eta\iota$, *in sù, sursum*; et $\epsilon\beta\rho\eta\iota$, *in giù, deorsum*. Sed thebæi quum litera β careant, dicunt $\beta\omega\kappa\ \epsilon\pi\epsilon\chi\tau$, *descendere*: et $\beta\omega\kappa\ \epsilon\zeta\rho\alpha\iota$, *ascendere*.

⁵ Græca, et lat. versio, et hebr. Textus semel tantum habent, *soror mea*.

⁶ $\omicron\gamma\ \kappa\eta\pi\omicron\varsigma\ \epsilon\varphi\omicron\rho\chi'$, *un orto chiuso*) Vox hæc $\epsilon\varphi\omicron\rho\chi'$ nisi bis eodem modo scripta heic esset, suspecta mihi foret, hoc sensu accepta. Suspicarer scilicet scribendum esse, $\epsilon\varphi\omicron\rho\chi'$, *segregatus a reliquis agris*, ideoque *conclusus*: sed dicendum potius esset, $\epsilon\gamma\pi\omicron\rho\chi\ \bar{\alpha}\mu\omicron\gamma$.

⁷ ΟΥ ΠΥΚΗ', *una fontana*) Duo menda uno in vocabulo, ΠΥΚΗ'. Scribe, ΠΗΓΗ', *fons*.

⁸ Quanto accuratius hæc apud Tukium exscripta sint, iam paulo ante vidisti. Noster Auctor memoriter, opinor, citans omittit, *et bibite*: quod et in hebr. et in gr. et in Vulg. et apud Tukium legitur.

CΩ

Pagina XIV.

1E

αἰβωκ ἑπακηπος
 ἡκαρῦα . ἑτῶ
 ναὶ ζῦπγενημα¹
 ἡπεχιμαρρος²
 χεναετβω ne
 λουλε τογω'.
 αγω χεναετβω'
 ἡκῆτε³ τογω'
 εβολ . εἰνατ ἡ
 να ἐκίβενακ ζῦπμα
 ἐτῦμα⁴. ἡπε
 ταψῦχῆ εἰμε.
 ÷ αqkaat ἡ ἡῶ
 ἡ ἡminaααβ.
 ἡἡἡω'c qμογτε
 ON ἐρος χε τω'ογν
 αἡ ταωβεερε
 ταδρ'ομμε ετ
 νεωωc χε εἰc⁵
 τε πρω'αογεἰνε⁶.
 ἑτε παῖ πε χε
 εἰcπωδῆ ἡτῦἡτ
 ατῆαγε ἡἡἡογ
 αἡ αq qῖῦμα⁷.
 αγω αqροqρεq⁸
 επεcHT.
 πτογω' ἡτῖcῖc
 ἡἡθελπῖc.
 ἡἡ ταγαπῆ . ἐ
 ζογν ἐπῆογτε⁹
 αγωω'ἡῆ εβολ

÷ ζῦπενκαε .
 πογοειω ἡπῶω'
 ω'λε¹⁰ αqει . ἑτε
 παῖ πεχε πογδ
 εἰω ἡπῑcβω'
 ἡρωμε ἡἡ
 ε'ζωβῆἡ ἡἡα
 θON αqει αqμογ¹¹
 ÷ ἡπκαε τηρῖ.
 περρογ ἡπεδρῖ
 πῶαν¹² αγωωῖ
 τῦ¹³ ε'ρογ ζῦπεν
 καε . πῑα
 ῶε δειω ἡπεγ
 αγγεῖον ἡἡc
 πεχῖ . παρογ
 ἡταq ῑcαρ¹⁴ . αq
 ογω'ἡ ἡἡαν
 ῶαντεqταν
 ζON εἡμοoyt.
 cμογτε δε ζωωc
 ερογ εcαωῖ
 μoc χε αμογ ναῖ
 παcON ἡἡ
 βωκ ε'βολ ε'τωω'
 ῶε - ἡἡ
 ῶωπε ἡἡ ἡκω
 ἡἡ . ἡἡ ῶογ
 ἡἡ ε'βολ ε'ἡἡ
 ἡε'λοδλε ε'tren
 ναὶ χε εἡε ατβω'

° „ Ego veni in hortum meum nucus, ut viderem in ge-
nimine torrentis, an arbor uvæ (vel, an vitis) germinaverit,
et an arbor fici germen emisit. Dabo tibi illic ubera mea.
Anima mea non cognovit: posuit me in curribus Aminada-
bi. „ *Rursus postea illam vocat (invitat) inquiring (Cant. II.*
13.): „ Surge, veni, o amica (vel, sodalis) mea, columba
mea formosa „ „ Quia (ib. II. 11.) ecce hiems recessit (si-
bi) „ „ Idest: Ecce gelu incredulitatis Judæorum sublatum est,
et deorsum decidit. Germen fidei, et spei, et charitatis in Deum...
Apparuerunt (ib. II. 12.) in terra nostra: tempus putationis
venit (Italice, è venuto) „ „ Idest: Tempus docendi homines
quamlibet bonam rem iam venit (venne), ac terram omnem im-
plevit (vel, accendit) huiusmodi doctrina. „ Vox turturis (ib.
II. 12.) audita est in terra nostra „ „ Predicatio scilicet Euan-
gelii Jesu Christi. „ Verbum caro factum est, et habitavit no-
biscum „ „ donec mortuos nos vivificaret. Vocat vero et ipsa il-
lum, inquiring (Cant. VII. 11.): „ Veni mihi, frater mi, et
egrediamur in agrum, commoremur in pagis: diluculo sur-
gentes eamus ad vineas, ut videamus, utrum arbor... „ Re-
liqua desiderantur.

¹ ΓΕΝΗΜΑ) Scribe, ΓΕΝΝΗΜΑ, *genimen*.

² ΧΙΜΑΠΡΟC) Scribendum, ΧΕΙΜΑΠΡΟC, *torrens*, etsi apud Tukium quoque pag. 401. scriptum sit, ΧΙΜΑΠΡΟC. Huiusmodi menda tam antiqua sunt, quam vetusta est in librariis græcæ linguæ imperitia.

³ ΤΒΟΥ'ΝΚΝΤΕ, *arbor fici*) Hebr. exemplar, græcus, latinusque Interpres habent, *harimmonim*, δι φοῦ, *mala punica*. Sed thebaico magis placent ficus, quam mala punica.

⁴ *Dabo tibi illic ubera mea*) Hæc verba habent hebraica Veritas, græca, et latina editio capite sequenti, nempe VII, vers. 12. Sed hoc in loco, quem e capite sexto citat homiliæ Auctor, non extant neque in hebraicis, nec in latinis Bibliis, nec in græca editione Complutensi Cardinalis Ximenii, sed extant in Amstelodamensi anni 1725, et extabant in exemplari quo thebæus Interpres utebatur.

⁵ Heic rursum retrograditur, et a capitulo 13. redit ad undecimum.

⁶ ΔΟΧΕΙ ΝΕ, *se n' è andata via*) Græcus Int. παρῆλθεν, *transiit*. Sed mox de pluvia in hoc ipso commate dicit, ἐπο-
ρεῦθη

γεύθη ἐαυτῷ, *se n' è andata*. An intermedia imprudens omisit Auctor noster, aut librarius? Crediderim potius memoriter hæc citari, ideoque minus accurate. Pro ΟΥΕΙ, *recedere*, thebæi dicunt etiam, ΟΥΕ', ut vidimus pag. 76. Jerem. XIV. 19.

⁷ Vide Fragm. IV. pag. 207. seu pag. 91. huius voluminis.

⁸ αϥϥροϥρεϥ) Verbum, ϥροϥρεϥ, non aliunde mihi cognitum est, quam e Fragm. XIV. col. 2. Ibi de foliis florum, sive arborum dicitur, quæ accedente hieme exarescunt ac in terram decidunt. Hac tantum de causa interpretatus sum, *et deorsum decidunt*: ut glacies e tegulis.

⁹ Videtur verbum aliquod deesse in membrana, quod superiore sententiam perficiat: ac præterea vox significans ἀνθή, *flores*, nempe γεν ὀρηρε (*apparuerunt*).

¹⁰ ἄπχωωλε, *putationis*) χωωλε paulo ante cum omnibus Interpretibus ita accepi ut *vindemiam* denotet: heic vero *putationem* omnes interpretantur. Græcus habet, τομῆς, *amputationis*. Memphitice ψωλ, et ψελ, et ὠωλ, et βελ valent, *vindemiare*.

¹¹ Verbum, μοϥϥ, ambiguum est. Valet, *repleri, implere*, Johann. XII. 3. pag. 50, et Fragm. IV. pag. 84. huius voluminis. Denotat autem, *accendi, ardere* apud Tukium pag. 279, 445, et alibi.

¹² ἄπεδρῶπῶαν) *Turturem* genere feminino δρῶμ-πῶαλ vocant Memphitæ. Thebæi vero δρῶπῶαν genere masculino.

¹³ Librarius ab extremo versu undecimo ad duodecimum transiens syllabam τῦ perperam iteravit. Itaque alterutro in loco dele: ego membranas ita exhibeo, ut scriptas invenio, quantum typi sinunt.

* ἀπὶ φμεγὶ πῶωιϥ ἤτ ὀρηνη ἤτε τεκογὶ ἄμωατο
εῑοϥαβ ἡκᾶθοϥικη ἡἀποστοϥικη ἡεκκλᾶηαι: —

Sic precatur Ægyptia Ecclesia in Pontificali libro part.

2. p. 90. Idest: *Memor esto, Domine, pacis Ecclesia tua, quæ Una est, et Sancta, et Catholica, et Apostolica.*

* ϥολομωλ μογτ εϥο βεν πῖ χω ἤτε νῖ χω, χε
ταϥωνῖ ογος ταϥφεϥ: — Ita canit Ægyptia Ecclesia de Deipara in Theotociis pag. 160. Idest: *Salomon vocat te in Cantico Canticorum, cum ait: „ O soror „ mea, et amica mea. „*

Ægyptii codicis fragmentum, constans octo membranis, quæ longæ sunt uncias fere 11 $\frac{1}{2}$, lata uncias fere 9.

Desunt initio sexdecim octaptychi quaterniones, ac prima decimi septimi quaternionis membrana, ut clare patet ex numeris quum paginarum, tum quaternionum. Progreditur vero Fragmentum, si paginarum numeros antiquitus appositos spectemus, a pagina codicis 257. ad 270.: sed quia error est in numeris, progreditur revera usque ad 272.: hoc enim numero postrema quæ superest pagina signanda erat. Vide Specimen superius pag. XXX. num. 7.

Huius librarii propria hæc potissimum sunt. Literarum elegans est, ac vetusta forma: illæ quibus paginarum numeri exarati fuere, ceteris, ut solent, minores sunt, sed vetustam et ipsæ formam habent: in extremis versibus litera Υ sic efformatur, ut $\tau\psi$ *Zade finali* Hebraico plane similis sit: quam formam in vetustissimis quoque codicibus græcis habet, ut videre licet etiam tom. 1. pag. 686. tabula XII. Artis diplomaticæ aoustaino eiusque collega Parisiis editæ. Nulla usquam litera rubro colore heic infecta: in margine flosculi, arborum folia, et aviculæ calamo et atramento pictæ conspiciuntur: nullus usquam asteriscus, sed horum loco clavi, qualem vides in octavo Specimine, iique interdum uncinati. Interpunctionis denique notæ tres heic sunt, modo scilicet punctum, modo bina puncta, modo virgula. Quod si de codicis vetustate quid sentiam dicere cogerer, equidem hunc superiore, nempe sexto, recentiorem non esse opinarer.

Non modica membranis hisce continetur pars Vitæ Sancti Theodori. Quoniam vero plures hoc ipso nomine Sancti viri vocati sunt, Theodorus videlicet Syceotes, Theodorus Trichinas, Theodorus Tyron, qui et Stratelates, i. e. militum præfectus dicitur, Theodorus Studites, alique nonnulli; iccirco ut noster hicce ab aliis omnibus secernatur, pauca de ipso adjicere et lectori in memoriam revocare necesse est. Ægyptius ergo in Thebaide monachus fuit Theodorus noster, et S. Pachomii discipulus, eidemque in omnium Pachomiani Instituti monasteriorum regimine, post Petronium quidem, et Horsiesium, paucis tamen a Pachomii obitu annis, successit: nam Petronius quidem paucis mensibus S. Pachomio qui anno 348. excessit e vita, su-

ta, superstes fuit; S. vero Horsiesius Petronii successor cito ea præfectura se abdicavit: quam rursus, Theodoro vita functo, suscipere coactus fuit. De Theodori nostri vita Epistolam scripsit Ægyptius Episcopus Ammon ad celebrem illum Theophilum, qui Alexandrinæ Ecclesiæ Præsul anno Domini 387. electus fuerat, et cuius rogatu eam literis mandavit. Is Theodorum non semel ἡγιασμένον vocat, idest *sanctificatum*: quo titulo postea Sanctus etiam Sabba a græcis in Hemerologio ad diem 5. Decembris decoratus est. Sanctorum vero Pachomii simul, et Theodori vitam uno opere ac libro ante Ammonem alius quidam complexus fuerat, cuius nomen adhuc ignotum est; sed eum S. Theodori fere æqualem fuisse compertum habemus. Utrumque opus dignum omnino est quod legatur: maximæque Papebrochio gratiæ habendæ sunt, quod tam insignia monumenta græce ac latine ad diem XIV. Maii ediderit: sed Anonymi scriptum potissimum una cum eiusdem Paralipomenis sive Auctario ab eo legendum est, qui septimum hoc Fragmentum, itemque octavum ac nonum probe intelligere desideret: vix enim dubito quin tria hæc Fragmenta unius eiusdemque operis partes sint, ex quo græcus ille Anonymus multa desumpserit: tanta est inter ea, quæ in utraque scriptura narrantur, similitudo. Quin imo si titulus aliquis quum ægyptiaco, tum græco scripto præponendus a me foret, equidem utrumque, sed ægyptium potissimum non tam *De Vita Sanctorum Pachomii, et Theodori* inscriberem, quam in hunc modum: *De origine, ac progressu Congregationis Monachorum S. Pachomii Narratio*: a Congregationis initio scilicet usque ad quartum quintumve Abbatem Generalem. Quorum primus Pachomius ipsemet fuit, alter Petronius, tertius Horsiesius, quartus Teodorus, quintus Horsiesius iterum: de his enim omnibus agitur in hoc opere. Quid? quod fieri etiam potest, ut ejusdem operis pars decimum quoque Fragmentum fuerit: sed de hoc alias. Quod si hæc ita sunt, septimum hoc Fragmentum post illud, quod nono edam loco, sine dubio collocandum est, si rerum, quæ in hisce narrantur, ordinem spectemus: verum ego in Fragmentis disponendis non auctorum, sed libriorum vetustatem spectavi: noni vero illius exscriptorem libarium et alium omnino ab hoc esse manifesto apparet, et aliquanto recentiorem esse existimo, quam eum, qui septimum simul, et octavum exscripsit. Qui vero cum editis a Papebrochio monumentis hæc nostra contulerit, is non pauca comperiet Fragmentis hisce contineri, quæ in illis aut omittun-

tur

tur omnino, aut vix attinguntur. Longis Fragmentum hocce, et ea quæ proxime subjicientur, dissertationibus illustrare facile possem; sed mei hoc insituti non est, multoque minus ea exhibere quæ a Tillemontio aliisque dicta iam sunt: brevibus itaque scholiis, qualia res exposcet, contentus ero.

Pagina I.

ONZ

αγω· νεφαιοι
 και· ηνεσνη·
 εως· ωβνιμε·
 του· ενο· υμου·
 εροο· κατα· νε·
 τω· . η· τε· ρε·
 ει· με· δε· . γε· . ω· ρε·
 νε· σ· η· , βω· κ·
 ε· ρα· κ· ο· τε· η· τε·
 ρο· υ· πε· ε· τ· υ· μα· γ·
 ε· τ· β· ε· π· ο· υ·
 η· ne· α· πα· ρ· χ· i· e· π· i·
 σ· κ· ο· π· ο· c· . α· γ· ω·
 τ· β· e· τε· x· ρ· e· i· α· η·
 νε· σ· η· , ε· τ· ω·
 η· , α· γ· ω· γ· τε· ε·
 θ· ε· ο· δ· ω· ρ· ο· c· , α· γ· x· ο·
 ο· γ· q· μ· η· ε· κε·
 σ· η· η· ε· τ· β· e· τ· α· i·
 α· κ· ο· ν· e· i· α· η· θ· . . ne·
 ε· τε· . ε· α· γ· c· α· i· na· q·
 η· ο· γ· e· π· i· σ· τ· o· λ· η·
 ω· α· πα· ρ· χ· i· e· π· i· σ· k· o·
 π· o· c· ε· t· β· e· π· o· u·
 π· ω· i· ne· α· π· e· n· e· i·
 ω· t· . α· γ· ω· μ· η· η·
 c· ω· c· α· γ· α· c· π· α· z· e·
 η· θ· ε· ο· δ· ω· ρ· o· c· μ· η·
 n· e· t· n· μ· α· γ· . π· e·
 x· α· q· n· α· q· x· e· ω· i·
 η· e· . ε· π· e· i· ω· t· η·
 t· i· c· i· c· i· ¹⁰ t· o· n· o· γ·
 α· γ· ω· t· ω· i· n· e· o· n·
 ε· ρ· ω· t· η· . x· e· π· o· λ·

λα· κ· i· c· e· n· n· α· n· α· γ· ¹²
 e· n· e· n· e· i· η· γ· z· α· z·
 t· η· π· e· n· e· i· ω· t·
 μ· η· n· e· t· n· μ· α· γ· .
 n· e· σ· η· η· z· e· α· γ· e· i· e·
 β· o· λ· z· i· t· o· o· t· q· z· η· o· γ·
 α· κ· α· z· η· z· η· t· α· γ· α·
 λ· e· ¹⁴ e· π· e· γ· x· o· i· ¹⁵ . ε· β· o· λ·
 x· e· α· γ· x· o· o· c· x· e· η· t· e· t·
 n· α· n· α· γ· α· n· ε· ρ· o· i· η·
 κ· e· c· o· π· . ε· γ· c· o· η· ¹⁶
 z· e· z· i· π· e· γ· x· o· i· , e· n·
 c· α· μ· z· i· t· ¹⁷ ω· α· n· t· o· γ·
 π· ω· z· e· a· n· t· i· n· o· o· γ· ¹⁸
 t· π· o· λ· i· c· . α· γ· κ· ω·
 ω· β· e· ¹⁹ α· π· e· γ· x· o· i· μ·
 π· α· α· e· t· μ· α· γ· .
 n· e· σ· η· η· z· e· α· γ· ρ· i·
 μ· e· . α· γ· ω· α· γ· λ· γ· π· e· i·
 ε· μ· α· t· e· . α· γ· ω· π· e·
 x· α· γ· x· e· π· α· i· π· e·
 π· α· α· e· i· n· n· α· μ· e· .
 x· e· α· π· n· o· γ· t· e· o· b·
 ω· q· e· r· o· n· z· α· π· t· r· e·
 π· e· n· e· i· ω· t· ²⁰ η· k· o·
 t· k· e· β· o· λ· x· e· e· t· i·
 e· q· z· α· π· c· ω· μ· α·
 n· μ· α· n· α· π· e·
 z· ω· β· η· t· e· i· μ· i· n· e·
 t· ω· μ· η· t· e· r· o· n·
 e· n· e· z· : α· γ· o· γ· ω·
 ω· β· z· e· η· o· i· α· π· α· θ· e·
 o· δ· ω· ρ· o· c· e· q· t· t· ω· κ·
 η· z· η· t· ²¹ n· α· γ· . ε· q· x· ω·
 A D-

ÆGYPTIORUM CODICUM
A D N O T A T I O N E S .

^a Primam hanc paginam, ægyptii sermonis servata simplicitate, sic interpretor: „ *Et Fratres in omnibus rebus, de quibus iuxta illorum Statuta interrogatio facta esset, dirigebat. Cum autem sciret, Fratres illo anno Alexandriam pergere debere, quum ut Archiepiscopum inviserent, tum etiam ob ægrotorum Fratrum necessitates, Theodorum vocavit, eumque una cum aliis Fratribus misit, contubernio ministrandi causâ, scriptâ tamen prius, eique tradita epistola ad Archiepiscopum, ut Patrem nostrum inviseret. Postea vero Theodorum eiusque in itinere socios amplexus est: ac Theodorum ita est affatus:* „ Salutem dicite Patri Fidei: Surgite: illud vobis prænnuncio, non amplius futurum esse, ut sæpe nos invicem conspiciamus nisi apud Patrem nostrum, eiusque (sanctos in cælo) collegas. „ Discesserunt autem ab eo Fratres, suumque in navigium inscenderunt, sed valde mœsti, propterea quia illis dixerat: Me rursus non videbitis. Ac septentrionem versus suo ipsorum vecti navigio velificarunt, donec Antinoopolim pervenirent, ubi inhibita fuit ipsorum navis. Plorare tunc Fratres, ac magnopere contristari, inquietantes: Indicio revera hoc manifestum est Deum post Patris nostri obitum oblitum nostri esse: si enim is in corpore nobiscum adhuc foret, nihil tale nobis unquam occurreret. Theodorus vero Abbas animos eis addens, Ne timeatis, inquit: etenim „ etc.

¹ De Petronio Pachomianorum Monachorum secundo, proxime post S. Pachomium, Abbate Generali sermonem heic esse non dubitabit quisquis omnia diligenter expenderit. De ipso valde pauca quidem, sed admiratione digna scribit vetustissimus Auctor græcus, quem paulo ante nominavi: de illo autem loquitur num. 74, et 75. apud Bollandianos tom. 14. pag. 324, et aliquanto copiosius num. 49. pag. 315. Obiit duobus circiter post S. Pachomium mensibus ex contagione, quæ tunc in Thebaide grassabatur.

² ΝΝΕCΝΗΥ, *Fratres*) Idest, Monachos: nec enim eo tunc provecta erat fastidiosa, mollitudo dicam, an consuetudo? ut ab honestissima hacce, et Apostolici xvi, Christianoque homini maxime consentanea *Fratri*s denominatione quasi minus honorifica, et humanæ superbix nequaquam blandiente alieniores essent, aut fastu turgidi magnificis titulis inhiarent, quod nonnulli faciunt, illis, quos consuetudo adoptaverit, aut toleraverit,

rit, non contenti. Quamobrem illud mihi semper animadversione summaque laude dignum atque admiratione visum fuit, quod Romani Pontifices, etsi Episcopis totius Orbis omnibus semper a S. Petri ætate ad nostram usque præminuerint, horum vero plurimi venerando Episcopi titulo non contenti, temporis decursu aut Patriarchas se se appellarint, aut Primates, aut Archiepiscopos, aut alios etiam minus Ecclesiasticos titulos affectarint, Summi tamen Pontifices nullum alium sibi ipsi titulum tribuant, quam *Episcopi*, aut *Papa*, hoc est Patris, aut Patrum Patris: imo se ipsi servos servorum Dei usque a duodecim saltem seculis nuncupent.

³ Virgula, quam ante BUCK scripsit librarius, delenda est. Alia huius modi ipse per se lector animadvertat in posterum.

⁴ ΕΡΑΚΟΤΕ) Memphitis ΡΑΚΟΤ, *Racoti*, Thebæis vero ΡΑΚΟΤΕ, *Racote*, est Alexandria. Quo modo Thebæi potissimum vetus illius urbis nomen retinentes nuncupant: Memphitæ enim recentiori etiam nomine Alexandriam interdum appellant. Profanis scriptoribus ignota non fuit antiqua illa appellatio. Nam nomen ρακότις, *Rhacotis*, in Strabone, Pausania, et Stephano Byzantio legi monet etiam Lacrozius in ΡΑΚΟΤ. Sed hisce Plinius addendus est, qui lib. 5. Hist. Nat. num. 12. pag. 76. Venetæ editionis, quæ nuperrime in lucem prodiit: *Sed in re laudetur* (inquit) *in littore ægyptii maris Alexandria, a Magno Alexandro condita in Africa parte... qui locus antea Rhacotes nominabatur.* Porro bis Zacchæum Abbatem, et una cum ipso, ut probabile mihi videtur, Sanctum etiam Theodorum Alexandriam nāvigasse (anno scilicet Domini 347, et rursus post obitum S. Pachomii, ut heic etiam narratur, anno 348.) affirmat accuratissimus scriptor Tillemontius in S. Pachomio art. 17. pag. 206. Equidem brevis esse cum studeam, in chronologicis spinetis me nunc implicare non possum.

⁵ ἈΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ, *Archiepiscopum*) Sanctum nempe Athanasium. Nimirum Alexandrinus Episcopus Athanasii ipsius ætate et Archiepiscopus, et *Papas*, seu *Papa* vocari cœperat: ambos enim hosce titulos ipsemet tribuit S. Alexandro in secunda Apologia; epistolæ autem suæ de Synodis Ariminensi ac Seleuciensi inscriptæ Arianorum epistolam inserit tom. 1. pag. 583. edit. Patav. hunc habentem titulum: μακαρίῳ πάπῃ καὶ ἐπισκόπῳ ἡμῶν ἀλεξάνδρῳ, *beato Papa, et Episcopo nostro Alexandro.* Græcus quoque scriptor, aut fortasse Interpres Vitæ S. Pachomii etc. modo Archiepiscopum vocat, modo Papam S. Athanasium.

* ἐθεοζωπος, *Theodorum*) Hicce est Sanctus ille Theodorus, quem superius dixi, Sancti Pachomii discipulus. Obiit anno Christi Domini 368. Legenda autem sunt quæ copiose de ipso scripsit Ægyptius Episcopus Ammon in epistola ad Theophilum Papam Alexandrinum, ac S. Athanasius tom. 1. pag. 693, et seqq. et accuratissime Tillemontius tomo 7. Ægyptia Ecclesia in iis Precibus, quas *Litanias* vocare nos consuevimus, Sancti huius opem implorat, ut videre licet in Theotociis pag. 43, et in libro Pontificali part. 1. pag. 153.

7 ΝΘ...NEETE', *della camerata*) Zacchæi nempe, ceterorumque in itinere comitum monachorum. Tertia litera fere evanuit in membrana: sed legendum haud dubie, ΝΘΕΝΕΤΕ', quod thebaico more scriptor noster dicit pro ΝΤΖΕΝΕΤΕ'. *Diversas cellulas, et ternos per unam cellulam habitantes* monachos Pachomianos commemorat Auctor Vitæ S. Pachomii etc. num. 15. pag. 301. Ægyptius vero Episcopus Ammon cap. 3. num. 18. pag. 833, et 354: τῷ προεστῶτι τῆς οἰκίας (inquit)... παρήγγειλεν, *Præposito contubernii præcepit* (S. Theodorus). Sozomenus demum Hist. Eccl. lib. 3. cap. 13: *Præscripsit* Angelus Pachomio (inquit), *ut multas ædiculas extrueret, et in singulis tres monachi commorarentur, in una tamen domo omnes cibum caperent*. Jam vero nomine ΖΕΝΕΤΕ' (sive, ut mox librarius scribit, ΖΕΝΕΤΗ') trium aut plurium monachorum simul in monasterio habitantium, aut peregre proficiscentium, aut opificiis vacantium coitio vocabatur apud Tabennesiotas, ut hinc didici: quod nos *contubernium*, aut cum S. Hieronymo, atque Ammone οἰκίαν, seu *domum*, aut etiam *ædiculam* interpretari possumus. Huiusmodi autem contubernia in uno eodemque monasterio Pachomiano plura erant.

8 ἈΠΕΝΕΙΩΤ, *Patrem nostrum*) S. Athanasium ipsum videlicet, ut reor: quem mox scriptor noster appellat etiam ἈΠΕΙΩΤ ΝΤΠΙCΤΙC', *patrem fidei*.

9 ΩΙΝΕ) *Salutate, vel invisite, visitate: vel saluta, invise.*

10 Πατrem Fidei. Hoc est S. Athanasium.

11 ΤΟΝΟΥ) Interpretor, *surgite*. Memphita Interpres Psalm. 16. vers. 13: ΤΩΝΚ, *surge*: et Psalm. 24. vers. 11. ΔΥΤΩΝΟΥ, *surrexerunt*.

12 ΕΝΝΔΝΔΥ) Verbum aliquod, puta ΝCα, vel ΝCαΒΗΛ, nisi, *præterquam*, quo sententia perficiatur, a librario omissum esse existimo post ΕΝΕΝΕΡΗΥ. Loci sententia sane illa esse debet, quam in Versione expressi, ut ex iis apparet quæ continuo

nuo noster subdit historicus. Huc accedit, quod vocis ipsius ENNΔNΔY (pro qua scribendum potius fuisset NTNΔNΔY ΔN) prima litera ē ita exarata est, ut videatur librarius scribere initio voluisse TNΔNΔY, *videbimus*; sed ex inchoata litera T litteram ē postea nova plane ratione efformavit, prorsus similem videlicet latinæ literæ *minuscule* e.

¹³ ΠΕΝΕΙΩΤ, *Patrem nostrum*) Pachomium scilicet, qui paucos ante. menses vita functus erat anno Martyrum sexagesimo quinto, Christi 348. Titulo autem hoc ΠΕΝΕΙΩΤ, seu memphitice ΠΕΝΙΩΤ, nihil frequentius apud Ægyptios. Ita Abbatem Monachi antonomastice ac sine addito, ita universi (addito nomine) Patriarcham, Episcopum, Abbatem appellabant. Exempla occurrunt passim in Theotociis, et in Liturgicis quibuslibet codicibus. Sanctus ipse Athanasius in epistola, quæ extat tom. 1. pag. 693. sic loqui non dubitavit: τὸ πατρός ἡμῶν παχωμίου, *Patris nostri Pachomii*. De Sancto Pachomio diligentissime, ut solet, Tillemontius scripsit tomo septimo.

¹⁴ ἀνᾶλε, *inscenderunt*) Theb. ἀλε, memph. ἀληι, hebraice אָלַע, *bhalé*, est *ascendere*. Vide Didymum Taurinensem pag. 108.

¹⁵ ΕΠΕΥΧΟΪ, *in ipsorum navigium*) Duo habebat Tabennesiotarum monasterium, eaque vitilia, opinor, navigia, *ex papyro, scirpo, et arundine*, ut Plinius lib. 7. Hist. Nat. num. 57. indicat: quorum uno, cum opus erat, Alexandriam per Nilum navigabant, vivente S. Pachomio: sed eorum numerus post huius obitum auctus fuit.

¹⁶ ΕΥCΘHP) CΘHP ΖΙΠΧΟΪ est *navigare, vehi nave*. Apud Tukium quoque pag. 286. thebæus Actorum Apostolicorum Interpreter eodem modo loquitur, sed emendatione indiget locus. Quod enim Textus græcus habet, ἀνέχθημεν ἐν πλοίῳ, et Vulg. Int. *navigavimus*, id ibi est, ΔCΘHP ΖΙΕΥΧΟΙ: legendum vero est ΔNCΘHP pro ΔCΘHP, ac fortasse ΟΥΧΟΙ pro ΕΥΧΟΙ. Verbo igitur solitario CΘHP significari videtur, *velificare, vehi*.

¹⁷ ΝCΔΥΖΙΤ, *versus septentrionem*) Nempe Alexandriam versus ex Bou per Nilum.

¹⁸ ΔΝΤΙΝΟΟΥ') Merito librarius scribit non per Τ, sed per ΤΙ et heic ΔΝΤΙΝΟΟΥ', et mox ΕΤΙ: græca enim hæc sunt, non mere ægyptia. Quamvis autem græcis ἀντινός, *Antinoi*, sit genitivus, quem casum ægyptii non norunt, eo tamen hi utuntur quasi nomine indeclinabili, ut ipsorum fert lingua. De pendenda eius denominationis origine lege S. Athanasium Orat.

contra Gentes num. 9. Lucius Antinoopolis episcopus, Sancto Alexandro Alexandrinorum Pontifice, schismaticus erat Melitianus, ut constat ex Breviario apud S. Athanasium exscripto tom. 1. pag. 148.

¹⁹ ἀγκωβε, *inhibuerunt*, idest, *inbibita fuit: fu arrestata*) Arianorum machinationibus, et ægyptii Ducis, aut Constantii Imperatoris iussu facta hæc esse non dubito, idque ex Ammonis etiam epistola num. 21. pag. 356. colligo. Verbum κωβε, sive, ut paulo post librarius scribit, κωωβε, interpretor, *inhibere: sistere: vetare ne ulterius progrediatur navis*. Illud tamen ē radicale esse certo asseverare nequeo: fieri enim posset, ut radix foret κωωβ, litera vero ē casus nota: sed quum pag. 259. mox scribatur κωωβεϛ, non vero κωωβϛ, literam illam ē radicalem esse existimo.

²⁰ Pater noster. Hoc est, S. Pachomius.

²¹ ἐϛττωκ ν̄ζητ, *confortans, consolans*) †ττωκ ν̄ζητ, vel τHK ν̄ζητ est *animos addere: far coraggio: animos inflammare*: memphitice enim θωκ est, *accendere*. Apud Tukium pag. 305. Zachariæ locum thebaice afferentem quod græcus Interpreter dicit, *habitabit Jerusalem πεποιθώς, confidenter*, Thebæus vertit, ἐCTHK ν̄ζητ, *coraggiosa: fiducia ac securitatis plena*.

CNI

Pagina II.

ἄμωc' xε ἁπ̄ρ̄ρ̄zo
τε^b n̄acnhy, πxo
εic γαρ πnoyte
ετωοοπ̄μ̄nne
τογδabτηρογ
ἀγω μ̄nπenei
ωτ' qωoοπ̄nā
μ̄an ζωων on:
εω xε oγ̄ωμε^a γαρ
ἁποoγ eqo n̄ ωbhr'
επ̄ρ̄ρο ἁπεϊκοc
μωc' kan'eqoy
hy ἁμωq' μεq̄p̄
zote εζητ q̄n:
λ̄adγ^a n̄ρωμε
xε qo' n̄ωbhr' ε

π̄ρ̄ρο. ἀγω oγ̄μωn
on xε μερελ̄adγ
n̄ρωμε' εω̄p̄πε
θoογ̄nαq̄. ἀλλ̄
ω̄αγεκεμ̄nh̄ωε
τοooy^a ε̄ροq' n̄q̄
καp̄naze^a ἁμω
oy, xε cεc̄ooȳn
xεπ̄τ̄ρομεἰμωq'.
λοip̄on' μ̄n̄ca
oγ̄oειω n̄q̄ka
τεq̄πολ̄ic n̄cωq̄
n̄q̄bωκετ̄π̄o
λ̄ic ἁπ̄ρ̄ρο' μ̄h
q̄nδo n̄zoyep̄ar
p̄hcia an' xε αq̄
zωn'

ζωΝ'εζΟΥΝ'ΕΠΡ
 ΡΟ' ΕΠΡΡΟ ΑΠΕΙ
 ΚΟCΜΟC ΡΩ ΠΕ.
 ΑΝΟΝ ΖΩΩΝ'ΟΝ
 ΕΩΧΕΑΠΕΥΟ
 ΕΙΩ' ΕΝΕΨΥΟΟΠ
 ΝΑΜΑΝ' ΖΙΧΑ
 ΠΚΑΖ' ΝΟΠΕΝ
 ΕΙΩΤ. ΝΕΡΕΠΡ
 ΡΟ' ΝΝΡΡΩΟΥ
 ΠΧΟΕΙC ΑΠΤΗ
 ΡΓ ΕΙΡΕ ΝΖΕΝΝΟC
 ΑΠΕΤΝΑΝΟΥC
 ΝΑΜΑΝ' ΕΤΒΕ
 ΝΕΨΟΠCΑΝ
 ΝΕΨΥΛΗΛ ΕΤC
 ΕΙΡΕ ΑΜΟΟΥ ΖΑ
 ΡΟΝ' ΖΝ ΖΩΒ ΝΙΛ'

ΕΙΕ ΤΕΝΟΥ ΖΑ
 ΠΤΡΕΨΩΝ'Ε
 ΖΟΥΝ ΕΠΝΟΥΤΕ
 ΑΗ ΝΑΝΑCΩ
 ΤΑΝ ΕΡΟΨΕΤΕ
 ΖΟΥ'ΕΨCΑΜΕ' ΖΑ
 ΡΟΝ' ΕΨΥΟΟΠ
 ΖΝΝΕCΚΗΝΗ
 ΝΝΔΙΚΑΙΟC
 ΚΑΙ ΓΑΡ' ΕΨΩΑΝ
 ΖΟΚΙΜΑΖΕ Α
 ΜΟΝ' ΝΑΤΑΒΟ
 ΗΘΕΙΕΡΟΝ, ΝΟΥ
 ΠΙCΤΙC ΝΑΝΑΝ
 ΤΕΤΑΙ ΕCΤΑ
 ΧΡΗ' ΕΤΡΕΝΧΟ
 ΟC ΧΕ ΑΠΧΟΕΙC
 ΚΑΔΝ ΝCΩC' ΖΑ

A D N O T A T I O N E S.

* ΑΠΡΡΖΟΤΕ etc.) „ Ne timeatis, inquit, Fratres mei: e-
 „ tenim Dominus Deus, qui cum Sanctis omnibus, et cum Patre
 „ nostro est, nobiscum etiam est. Nam si quis hodie homo mun-
 „ dani Regis amicus fuerit, ille quamvis longe postmodum abiens
 „ ab hoc se se amoveat, nullum tamen hominem timet, propterea
 „ quia Regis amicus est: ac non modo nullus ei homo mali quid-
 „ quam facit, sed multitudo etiam ipsi adhæret, hancque ille de-
 „ frugat, quia ipsum Regi charum esse populus non ignorat. Idem
 „ ille igitur si sua post aliquantum temporis relicta civitate ad
 „ Regiam urbem postea revertatur, nonne maiorem fiduciam, ac
 „ loquendi libertatem acquirat, quia ad Regem propius accessit?
 „ At mundi huius tamen (ac terrenus) Rex ille est, (non cæle-
 „ stis). Id ipsum de nobis etiam dico: si enim nobiscum Pater noster
 „ in terra nunc esset, magna nobis Rex Regum Dominus ob illius
 „ preces, orationesque, quas pro nobis quacunque occasione funde-
 „ bat, beneficia conferret: Nonne ergo nunc Dominus, cui propius
 „ adest, illum magis quam antea exaudiet pro nobis intercedentem,
 „ atque in tabernaculis iustorum habitantem? Etenim si dum nos
 „ Dominus probare, nec opem nobis ferre vult, talis nobis, tam-
 „ que parum firma fides est, ut dicamus, a Domino derelictos
 „ „ nos

„ nos esse, dum navis nostra inhibita fuit : si ergo terrena „ etc.
¹ ΕΥΧΕ ΟΥΡΩΜΕ, se un homo) Parabolis atque exemplis ea illustrare quæ dicebat, a magistro suo Pachomio didicerat Theodorus.

² Perperam librarius, Ν : λδδΥ. Dele duo illa puncta, et lege ΕΖΗΤῸ ἸλδδΥ.

³ ΤΟΘΟΥ) Theb. verbum, τωθε, *adharere*, vidimus pag. 13. Matth. XIX. 5. Illud memphitico verbo τωμ, spectata utriusque significatione, respondere ibidem dixi : nunc vero spectata grammatica derivatione affinia esse aio theb. τωθε, et memphiticum τωχι, *plantare*, *inseri planta*. Propter suffixum vero, cum O micro scribitur ΤΟΘΟΥ.

⁴ ΚΑΡΠΑΖΕ) Notandus accentus. Græci non καρπίζεσθαι dicunt, sed καρπίζεσθαι, *defrugare* : nimia fetura exhaurire. Sed Alexandrini forsitan vocem corruperant : atque hinc thebæis, ΚΑΡΠΑΖΕ, nisi mendum est in membrana.

⁵ ἈΠΕΥΟΕΙΩ) Accipio quasi scriptum sit ἈΠΕΙΟΥΟΕΙΩ, *boc tempore*.

⁶ Οὔμῃ, *intercedere*, *deprecari*) Memph. ΟΕΜΙ.

⁷ ΕΥΟὔμῃ ΣΑΡΟΝ, *intercedentem pro nobis*) En illa Sanctorum intercessio, cui nostra innititur invocatio, quam Luthero duce hæretici de medio sublatam vellent. Sed quo plura in lucem emittentur veterum monumenta, eo magis magisque catholicæ dogmata confirmata videbimus.

⁷ Locutio Biblica e Psalm. 117. vers. 15.

Pagina III.

CXX

ΠΤΡΕΥΚΩΩΨΕ'
 ἈΠΕΝΧΟΙ' ΕΙΕ'
 ΕΥΩΠΕ ΕΥΩΑΝ
 ΕΞΩΡΙΖΕ ἈΜΟΝ'
 ΝΘΙΝΕΞΟΥΧΙΔᾶ
 ΠΚΑΞ · ΖΩΣΤΕ' Ε
 ΤΡΕΝΩΠΕ ΖΝ
 ΟΥΜΝΤΣᾶΔΑΛ'
 ΝΘΕΝΔΑΝΙΗΛ
 ΜΝΕΥΩΒΕΕΡ'
 ΝΑΙ' ΕΝΤΑΥΟΣΑΙ
 ΝΑΝ' ΕΤΒΗΗΤΟΥ
 ΞΕ ΝΕΥΩΟΠ ΠΕ'

ΖΝ ΤΑΥΛΗᾶΠ
 ΡΟ' ΝΑΝΟΜΟC' ΝΑ
 ΒΟΥΧΟΖΟΝΟCΟΡ
 ΕΥΟ' ΝΑΥ ΝΣᾶΔΑΛ'
 ΟΥ', ΠΕΤΝΝΑΧΟ
 ΟΥ · ΝΕΤᾶΜΑΥ
 ΓΔΡ ΝΕΥΣΥΠΟΤΑC
 CΕ ΝΑΥ' ΖΝΖΩΒ
 ΝΙΜ' ΧΩΡΙCΟΥ
 ΖΩΒ' ΕΥΝΑΡΝΟ
 ΒΕ ΕΠΝΟΥΤΕ Ν
 ΖΗΤῸ :
 ΜΝΝCΩC ΝΤΕΡΕΥ

74.

ΤΑΞΟ' ΕΡΑΤΩΝ' ·
 ΘΙΚΩΝ' · ΝΝΟΥΒ
 ΕΥΧΟΟCΝΑΥ ΧΕ Ε
 ΤΕΤΝΤΑΟΥΩ
 ΨΤΝΑC' ΤΝΑΔΙ
 ΜΩΡΕΙ' ΜΩΩΤΝ.
 ΝΤΟΥ ΔΕ ΑΥCΩ
 ΤΠΝΑΥΑΠΑΙ' ΔΥ
 ΠΑΡΔΔΙΔΟΥ' · Ν ΝΕΥ
 CΩΜΑ' ΕΠΚΩCΤ
 ΕΞΟΥΕ ΕΡΟC ΕΤΡΕΥ
 ΑΡΝΑ' · ΑΠΝΟΥΤΕ
 ΝΝΕΥΕΙΟΤΕ:
 ΕΤΕΕ ΠΑΪΡΩ ΑΠΜΑ
 ΚΑΡΙΟC ΝΑΠΟCΤΟ
 ΛΟCΠΕΤΡΟC' CΖΑΙ
 ΝΑΝ' ΧΕ ΘΒΒΙΕ
 ΤΗΥΤΝ ΝCΩΝΤ
 ΝΙΜ' ΝΡΩΜΕ' ΕΤΒΕ
 ΠΝΟΥΤΕ'. ΕΙΤΕ ΟΥ
 ΠΡΟ' ΖΩC ΕΥΧΟCΕ.

ΕΙΤΕ ΖΗΓΕΜΩΝ' ·
 ΖΩC ΕΥΤΝΝΟΥ
 ΜΟΥ ΕΒΟΛΖΙΤΟ
 ΟΥΤ' ΕΠΧΙΚΒΔ' Ν
 ΝΕΤΕΙΡΕ ΑΠΠΕ
 ΘΟΥ, ΕΠΤΑΕΙΟ'
 ΔΕ ΝΝΕΥΕΥΠΠΕΤ
 ΝΑΝΟΥC . ΕΥΖΥ
 ΠΟΤΑCCE ΝΝΑΙ
 ΝΤΕΙΜΙΝΕ ΕΤΒΕ
 ΠΧΟΕΙC . ΑΥC Ε
 ΤΡΕΤΕΥΖΟΤΕΨΩ
 ΠΕΖΙΧΩΟΥ, ΝCΕ
 ΑΡΝΑ' ΜΩΟQΑΝ
 ΟΥΔΕ ΝCΕΠΝΟΒΕ
 ΕΡΟQΑΝ' ΕΤΒΕ
 ΖΕΝΡΩΜΕ ΕΥΩΟ
 ΟΠ' ΑΠΟΟΥCΝΟΥ
 ΕΖΟΥCΙΔ' ΚΑΤΑCΔ
 ΡΖ' · ΚΑΤΑΠΩΔΧΕ'
 ΟΝ' ΑΠΜΑΚΑΡΙΟC

A D N O T A T I O N E S .

* ΕΙΕ etc.) „ Si ergo terrena Potestates in exilium nos miterent, adeo ut in servitute essemus ut Daniel, eiusque sodales,
 „ de quibus scriptum nobis est, eos in aula iniqui Regis Nabucho-
 „ donosori habitasse, eique servivisse; quid diceremus? Regi enim
 „ qualibet in re subdebantur, iis tantum exceptis quæ si ab ipsis
 „ fierent, peccaturi fuissent in Deum. Cam vero aureum postea si-
 „ mulacrum erexisset, ait eis: Vos illud non adoratis: pœnas su-
 „ mam de vobis. Sed supplicium ipsi potius elegerunt, ac sua cor-
 „ pora igni tradidere, quam ut patrum suorum Deum abnegarent.
 „ Hanc ipsam ob causam beatus Apostolus Petrus nobis scripsit (ep.
 „ I. II. 13.): „ Humiliate vosmetipsos cuilibet creaturæ huma-
 „ næ propter Deum, sive Regi tamquam elevato, sive Ducibus
 „ tamquam missis ab eo in ultionem illorum qui male agunt,
 „ in honorem vero eorum qui bene agunt, „ Subiecti igitur hu-
 „ iusmodi hominibus esse debent Christiani. quum propter Domi-
 „ num, tum etiam ut ipsius Dei timor sit super illos, eumque non
 „ abnegent, neque in ipsum peccent illorum hominum causa qui ho-
 „ „ die

„die carnali (terrena) potestate funguntur, juxta illud etiam
 „quod beatus Paulus ait „etc.

¹ ΕΞΩΡΙΖΕ) Scribe, ΕΞΟΡΙΖΕ, e græco verbo, ἐξορίζειν, relegare.

² ΝΘΙΚΩΝ', statuum, imaginem) Scribe, ΝΘΕΙΚΩΝ', quod dicitur pro ΝΤΘΕΙΚΩΝ': græce enim εἰκὼν, thebaice ΘΕΙΚΩΝ est, imago.

³ ΤΝΔΔΙΜΩΡΕΙ, puniam) Scribe, ΤΝΔΤΙΜΩΡΕΙ', ac rursus animadverte quam vetustæ sint hæ depravationes, cuiusmodi et illa est quam pag. 37. Joann. X. 22. vidimus, ubi ΤΕ scriptum est pro ΔΕ. Græce τιμωρᾶν est, supplicio afficere.

⁴ ΜΠΑῖ, hoc) nempe, supplicium, pœnam. Librarius postremam huius voculæ literam quum heic, tum alibi haud semel ita formavit, ut, nisi quod duo puncta superne gerat, ceteroqui similis plane sit nonnæ Latinorum literæ qualem duobus circiter ab hinc seculis exhibere solent typographi cum consonans est, non vocalis: veteres enim eiusmodi in scriptura discrimen non noverunt. Eodem modo in Pontificali part. 2. pag. 7. scriptum videbis Ι in ΕΡΟΙ.

⁵ ΔΥΠΑΡΔΔΙΔΟΥ', tradiderunt) Ex παραδιδόν infinito verbi græci pene obsoleti παραδιδόν, hoc est, ut crebrius loquimur, παραδίδωμι, suum ΠΑΡΔΔΙΔΟΥ efformarunt Thebæi, quod passim in Tukio occurrit.

⁶ ΕΤΡΕΥΔΠΝΔ', ut negarent) Græcum verbum ἀρνῆσθαι, negare, corrumpentes thebæi suum ΔΠΝΔ' excuderunt, ut videre potes apud Tukium quoque pag. 551, et 554.

⁷ ΕΤΒΕ ΠΙΝΟΥΤΕ, propter Deum) Græcus textus S. Petri, propter Dominum: quo modo Auctor etiam noster mox indicat se legisse.

⁸ ΖΗΓΕΜΩΝ', Duci) Scribendum sine dubio, ΝΖΗΓΕΜΩΝ, Ducibus. Non solum enim Græcum exemplar, et Vulg. Int. ita habent, sed plurale etiam pronomen ΑΜΟΟΥ, quod subiungitur, lectionem hanc exposcit.

⁹ ΚΑΤΔΟΔΡΕ', secundum carnem) Locutio Biblica. Vide Tukium pag. 235. Dicitur autem potestas secundum carnem, idest temporalis, ut a potestate spiritali Ecclesiæ solius propria discernatur. Sed illud etiam animadvertere supervacaneum omnino haud erit, hocce ΚΑΤΔΟΔΡΕ' unius instar vocabuli ab ægyptiis haberi, ac pronunciari, ideoque literam ζ accentu affici a librario, et articulum femininum omitti. Simili modo in ægyptiis scriptis passim invenies ΚΑΤΔΓΕΝΟC, ΚΑΤΑΠΟΛΙC, ΚΑΤΑΔ, ταμα,

ταυτα, καταμερος, etc. Ægyptia enim lingua item ut vernaculæ dialecti nostræ ex pluribus vocabulis unum facere amat ac scribere: quam ob rem maiori excusatione ægyptii librarii, quam græci veteres, latinique calligraphi digni sunt, quod verba a verbis inter scribendum non disiungerent: sæpe enim ægyptia ne disiungi quidem commode possunt, ut superius vidimus in ΝCETἈΛΟ, aliisque innumerabilibus. Sic in bononiensi etiam dialecto si seorsum dixeris *a*, et *n*, et *i*, nihil significabis: sin autem scripseris *anisonstá*, valebit, *io non ci sono stato*.

CNΘ

Pagina IV.

Παῦλος' ξε εῷξε
 οὔνωδοῦαριαπα
 τὸτ τηγτῆ' εῖρ
 εἰρηνῆ' ἡ μῆ ρω
 μενιμ . ζῶπτρεῖ
 χοος δὲ ξε εῷξε οὔ
 ἡνωδοῦεφοῖω
 νῆ ἡπτωβ ναν
 εβολξε εῷξε νῆ
 νάρνοβε δν' επνοῦ
 τῆ' ζῆτεκεῖρη
 νῆ' εἰτῆνδδδ
 εἰεαρι εἰρηνῆ
 μῆ οὔοννιμ⁴.
 εῷωπε δε ζωωq'
 οὔζαιρετικος πε
 ἡ κελαδῶ ἡρωμε .
 εκναρνοβὲ επνοῦ
 τε ζῆ τερεῖρη
 νῆ' εἰεπωτεβολ
 ἡμοq' επογε' ἡ
 θε ἡπετπῆτ ζῆ
 τῆ ἡοῖζοq' ξε ἡ
 νεκμοῦ' ζῆτεῖ
 ÷ ματοῦ εθοοῦ:
 NECNHΥ δε ἡτε
 ροῦωτῆ εἰεῖ
 ῶαξε ἡτῆαπα⁶
 θεοζωρος' αῦκολ

οἱ εἰματε . αῦω ἡ
 τερεροῖζε' ῶωπε
 ἡπεροῦ εἰα
 μαῦ . πεχαq' ἡ
 NECNHΥ, ξε μαρῆ
 τωοῦν' ἡτῆ
 ῶαηλερῶι επχο
 εἰς, qῆαηαζμῆ
 εβολζῆνετπο
 νῆρεῖε' ερον . ἡ
 τοοῦ δε αῦτωοῦν
 αῦῶαηλερῶι ε
 πχοεἰς . ζῆζεννοῦ
 ἡκοῖς . ζωστε' ἡ
 σεωκ' εβολζῆ
 πεῶαηλ' ῶατπα
 ῶε ἡτεῖωῆ .
 ζτοοῦε δε ἡπερο
 οὔετῆμαῦ . αῖφῆ
 γεωων' σεῖζ' νεq
 νοῖτηροεζοῦν
 αqῶαξε νῆμαῦ
 ἡτεῖζε' ξε αῖναῦ
 εζεννοῖῶωτορ
 τῆ ἡτεῖ οὔωῆ
 ζωστε παρδοῦ
 κοῦ ἡσεῖ ἡ
 ταψγχη⁷. τενοῦ
 αῖχοος ξε μεῶακ⁸

x

ἡτα-

ΝΤΑΝΑΪ ΤΑΖΟΪ
ΕΤΒΕ ΠΧΟΪ ΝΝΡῪ
ΤΑΒΝΝΗΓΕ' ^ε ΝΤΑ
ΤΕΤΝΚΟΟΒΕϞ
ΠΩΤ' ΖΝΟΥΟΕ

ΠΗ'ΝΤΕΤΝΚΔ
ΔQΝΔΥΕΒΟΛ' ΧΕ
ΖΝ ΖΜΖΔΛ' ΝΤΕ
ΠΝΟΥΤΕ ΝΕ • Ν
ΤΕΥΝΟΥ' ^ε ΔΥΕΙ ΕΒΟΛ

A D N O T A T I O N E S.

* ΚΑΤΑΠΥΔΧΕ etc.) „ iuxta illud etiam quod beatus Pan-
„ lus ait (ep. ad Rom. XII. 18.) : „ Si possibile sit, quantum
„ in vobis est, pacem habetote cum omnibus hominibus „
„ Dum vero ait, si possibile est, suam nobis mentem declarat
„ hanc esse: Si pace, quam facies, in Deum peccaturus non es,
„ cum omnibus pacem fac (habeto): sin autem hareticus est, aut
„ alius quilibet homo tanta improbitate, ut pacem cum ipso facere
„ nequeas quin pecces in Deum, longe ab ipso fuge, instar illius
„ qui longe a serpente fugit, ne pessimo illius veneno interficiaris.
„ Fratres vero quum hæc Theodori Patris verba audivissent, hand
„ mediocri affecti sunt consolatione. Quumque vespera illo die fa-
„ cta est, Fratres in hunc modum est allocutus: Surgamus, et Do-
„ minum oremus; et ipse nos ab iis, qui maligne contra nos agunt,
„ eripiet. Surrexerunt vero Fratres, ac prolixis Dominum precibus
„ oravere, adeo ut ab oratione usque ad mediam noctem non di-
„ straherentur. Ac matutino illius diei tempore universos Optima-
„ tes suos Dux (vel Præses) congregavit, eosque in hunc fere mo-
„ dum affatus est: Magnis hac nocte perturbationibus, ac visis
„ vexatus fui, adeo ut parum absuerit quin animam meam a me
„ tollerent. Nunc vero hæc animo reputans intra memetipsum dixi:
„ Heu me miserum? Propter Tabennesiotarum navigium a vobis in-
„ hibitum hæc mihi obtigerunt. Currite festinanter, ac ipsis illud
„ liberum dimittite: nam servi Dei sunt. Statim vero Prædis „
etc.

* ΑΠΑΤΟΤ ΤΗΥΤΝ') Notanda ægyptia hæc locutio, qua
thebæus Interpres reddit Pauli illud: τὸ ἐξ ὑμῶν, quantum in
vobis est: per quanto dipende da voi. Non audeo suspicari de
mendo: sed primum illud a molestiam mihi aliquam creat. Pe-
ritiores viderint.

* ΑΠΙ...ΕΡ' ΕΙΡΗΝΗ', pacem habetote) S. Paulus, εἰρηνεύον-
τες, pacem habentes: stando in pace con tutti. Sed scriptor no-
ster, aut Sanctus Theodorus memoriter fortasse Paulum citat,
vel sensu non mutato verba Pauli aliquantulum mutat. Porro
mem-

memphitici librarii cum leniori aspiratione (recte, an secus, ipsi viderint) scribere consueverunt, ΘΙΠΗΝΗ: sed thebæi sine aspiratione, et cum diphthongo. Vide superius pag. 76. ad Jerem. XIV. 19. Itaque quod apud Tukium pag. 314. scriptum est, ΝΤΡΗΝΗ, *pacem*, mendosum videtur, ac scribendum Ν-ΤΕΙΠΗΝΗ.

³ ΠΝΟΥΤΕ) Diphthongum ΟΥ per compendium ita scribunt græci librarii, ut supra Ο parvum, scribant Υ; ægyptii e contrario prius scribunt Υ, tum superscribunt Ο micron.

⁴ En quomodo privati homines impios, hæreticosve debeant tolerare. Tolerantiæ amantem se esse simulabat ille qui exilem, suoque auctore dignum de ea libellum edidit, quia tolerari volebat, non tolerare: nemo enim acerbius in catholicos scriptores, qui ab illo non dissentire non poterant, invecus est. Eadem plane ratione nunc quoque nonnulli se gerunt, quorum scripta audaciæ atque adeo impudentiæ plena stomachum movent, neque confutatione iam, sed contemptu digna iudicantur.

⁵ ΖΩΩΥ) Thebaicum ΖΩΩΥ, quod Fragm. etiam decimoseptimo videbimus, et memphiticum ΖΩΥ non semper valent, *etiam ille*, sed interdum, *ille*, duntaxat. Ita Psalm. 23. vers. 8, et 10. memphitica hæc: ΝΙΛ ΖΩΥ ΠΕ ΠΔΙ ΟΥΡΟ ΝΤΕ ΠΩΟΥ, significant, *Quis est iste rex gloria?*

⁶ ΔΠΔ *Pater spiritualis*) Tres præ ceteris ab Ægyptiis titulos usurpari animadverti, quoties Episcopum aliquem, aut Abbatem, aut Sanctum Cælitem quoque, honoris causa nominant: nimirum ΔΠΔ, et ΔΒΒΔ, et ΠΔΠΔ, seu ΠΔΠΔC. Primus Thebæis, Memphitisque usitatus in Litaniis Sanctorum Sancto Martyri Menæ tribuitur ab ægyptia Ecclesia in Theotociis pagg 172, et 222: ibi enim is vocatur ΠΙ ΔΓΙΟC ΔΠΔ ΜΗΗΔ, i. e. *Sanctus Apa (Pater) Menas*: similique modo Sanctus Pgiol (nec enim melius ægyptium illius nomen ΠΞΩΛ latinis literis fideliter reddi potest) aut, si malis ita vocare, Sanctus Pegiolus, quamvis presbyter tantum, pag. 42. nominatur ΔΠΔ ΠΞΩΛ ΠΙ ΠΡΕCΒΥΤΕΡΟC, *Apa (Pater) Pgiol presbyter*. Alterum Memphitæ crebro in ore habent: utrum vero thebæi quoque, necdum novi. Ita Deiparæ Sponsus S. Josephus in Theotociis pag. 216. ΠΕΝΙΩΤ ΔΒΒΔ ΙΩCΗΦ, *Pater noster Abba Joseph*, appellatur. Hunc ipsum vero titulum Præsuli cuilibet, sive Abbas is fuerit, sive Episcopus, sive Archiepiscopus, sive Patriarcha, sive Papa, passim attribui, ac proprio cuiusque nomini præponi, ex Liturgicis codicibus manifestum est. De tertio autem ti-

tulo ΠΑΠΑ, seu ΠΑΠΑC, quatenus Græcis usitatus est, nihil dicam: res enim est notissima. De ipso autem quatenus ægyptius est, maximeque apud Ægyptios honorificus, examinanda hæc aliis relinquo: utrum a primi tituli origine diversam plane habeat, atque e Græcia in Ægyptum migraverit; an vero ex articulo masculino, et ΑΠΑ componatur, aut etiam ex ΑΠΑC, *Senior*, et ex ægypto in Græciam, et Latium delatum sit: eo fere modo quo in Europa ex hoc ipso vocabulo, *Senior*, derivarunt Itali, *Signore*, Hispani *Señor*, Galli *Seigneur*. Illud sane constat *Papa* titulum ab Ægyptiis nulli alteri tribui, quam Alexandrino Præsuli, Romanoque Pontifici: quorum ille etsi passim, crebriusque ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ, *Archiepiscopus*, in Liturgicis eorum libris vocetur, huic tamen titulo interdum adjungitur ΠΑΠΑ, ΟΥΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΝΤΕ † ΡΑΚΟ†, *Papa, et Patriarcha Alexandria*: Romanus vero Pontifex ΠΑΠΑ simpliciter dicitur, nisi forte alicubi ab Alexandrino Præsule ad tollendam ambiguitatem distinguendus sit: tunc enim ΠΑΠΑ ΝΤΕ † ΡΩΜΗ, *Papa Roma*, ab ipsis denominatur. Præter titulos hosce Alexandrino cuilibet Episcopo communes, proprium quemdam singulis, si Sancti sint; attribuunt plerumque Ægyptii, ut alteri cuilibet Sancto Cœliti fere solent. Ita primus eorum Præsul S. Marcus Euangelista vocatur ΝΘΕΟΡΡΗΜΕΝΟΣ (idest θεοῦ ῥήμων, *divinitus loquens*), sive, ut est apud Lacrozium, ΘΕΟΡΗΜΟΣ, nisi tamen ob compendium perperam acceptum, ut suspicor, ex ΘΕΟΡΡΗΜΕΝΟΣ factum sit ΘΕΟΡΗΜΟΣ. Sanctum vero Athanasium vocant ΝΑΠΟCΤΟΛΙΚΟΣ, *virum Apostolicum*: et S. Petrum Alexandrinum, ΝΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ, *Hieromartyrem*.

⁷ *Animam meam tollerent*) Locutio Biblica ex Joann. X. 24.

⁸ De hac interiectione superius dixi pag. 114.

⁹ De nomine ΤΑΒΝΝΗCΕ dicam paulo post, ad paginam 265. huius Fragmenti.

Pagina V.

CΞ

ΕΥΠΗΤ' ΕΥCΔΝΕΥ
ΕΡΗΥ ΝΟΙΝΣΜΑΔ
ΑΠΣΗΓΕΜΩΝ.
ΔΥΩΔΥΧΙCΜΟΥ
ΕΒΟΛΖΙΤΟΟΤΟΥ
ΔΥΚΑΠΕΥΧΟΙ Ε
ΒΟΛ · ΔΥΚΤΟΥ

ΔΕ ΝΟΙ ΑΠΑΘΕΟΔΩ
ΡΟC ΠΕΧΔΥ ΝΝΕ
CΝΗΥ ΧΕ ΔΝΔΥ Ε
ΤΑΝΤΑΓΑΘΟC Α
ΠΝΟΥΤΕ ΝΘΕ ΕΝ
ΤΔΥ ΕΙΡΕΝΑΜΑΝ
ΝΤΕΙ ΝΟΒΝΔΩ

red

ΡΕΔ • ΚΑΙ ΓΑΡ ΕΤΒΕ
 ΝΕΝΔΙΚΑΙΟΥ
 ΝΗ ΔΝ • ΑΓΕΙΡΕ
 ΝΥΜΑΝ ΑΠΑΙ.
 ΑΛΛΑ ΕΤΒΕ ΠΕΝ
 ΕΙΩΤ' ΝΔΙΚΑΙΟΥ
 ΕΝΤΑΦΩΚΕΡΑ
 ΤΩ ΑΠΝΟΥΤΕ.
 ΜΝΝΕΨΛΗΛΟΝ'
 ΜΠΕΝΕΙΩΤ' Ε
 ΤΟΥΔΑΒ' ΕΤΖΕΝ
 ΤΕΝΜΗΤΕ ΑΠΟ
 ΟΥ ΑΠΑ ΠΕΤΡΩ
 ΝΙΟΣ • ΠΡΩΜΕ ΝΔ
 ΜΕ'ΕΤΕ ΜΝΚΡΟΨ
 ΝΖΗΤΩ. ΝΕCΝΗΥ
 ΔΕ ΔΥΓΨΠΗΡΕ Ν
 ΤΠΙCΤΙC ΑΠΕΝ
 ΕΙΩΤΘΕΟΔΩΡΟC'
 ΕΞΟΥΝΕΠΝΟΥΤΕ'
 ΜΝΤΕΨΠΑΓΓΗ
 CΙΔ' ΕΤΔΗΚ ΕΒΟΛ •
 ΖΝ ΖΩΒΝΙΩ ΕΝΔ
 ΝΟΥΨ: ΔΥΩ
 ΔΥCΘΗΡ' ΖΙΠΕΥΧΟΙ
 ΕΠCΑΜΠΕΜΖΙΤ.
 ΝΤΕΡΟΥΠΩΖ' ΕΠ

ΤΟΥ ΝΤΛΟΧ' • ΔΥ
 ΨΙΝΕ ΕΤΒΕ ΠΜΔ
 ΚΑΡΙΟC ΑΠΑ ΔΝΤΩ
 ΝΙΟC • ΠΑΝΔΧΩΡΗ
 ΤΗC'. ΔΥΤΑΜΟΥ' ⁶
 ΧΕ ΨΖΨΠΕΨΜΟΝΔ
 CΤΗΡΙΟΝ' ΕΤΖΜ
 ΠΤΟΥ' ΕΤΖΙΒΟΛ' ⁷
 ΕΨΝΚΟΤΚ ΕΨ
 ΨΩΝΕ. ΝΤΕΥ
 ΝΟΥ ΔΥΜΑΝΕΠΧΟΙ' ⁸
 ΕΠΕΚΡΟ' ΔΥΒΩΚ
 ΕΖΡΑΙ ΕΤΡΕΥΑΠΑΝ
 ΤΑ ΕΡΟΨ ΝCΕΒΜ
 ΠΕΨΨΙΝΕ. ΔΥΩ
 ΝΤΕΡΟΥΤΑΜΟΨ
 ΧΕ ΝΕCΝΗΥ ΝΕ
 ΝΤΚΟΙΝΩΝΙΔ
 ΝΤΑΒΝΝΗCΕ ΕΥ
 ΟΥΩΨ ΕΒΨΠΕΚ
 ΨΙΝΕ. ΝΤΕΡΕΨ
 CΕΤΜ ⁹ ΠΕΥΡΑΝ ΔΕ'
 ΔΨΤΡΕΟΥΔ' ΝΝΕΤ
 ΖΔΖΤΗΨ ΤΤΟΟΤΩ
 ΔΨΤΟΥΝΟCΩ, ΕΒΟΛ
 ΧΕ ΔΨΛΟCΚ ΖΨΨΨΩ

ADNOTATIONES.

⁶ ΝΤΕΥΝΟΥ etc.) „ Statim vero Prasidis servi discesserunt,
 „ ac certatim perniciousiter cucurrere, et benedictionem a Tabennesiotis
 „ cum acceperissent, navigium ipsis liberum dimiserunt. Ad Fratres
 „ autem conversus Theodorus Pater, Videte, inquit, bonitatem Dei,
 „ quomodo eximiam hanc gratiam nobis impertivit: nec enim in-
 „ stitiæ nostræ intuitu nobis hoc fecit (nobiscum ita se gessit),
 „ sed propter Patrem nostrum iustum (Pachomium), qui ad ipsum
 „ Deum perrexit, ac propter orationes insuper Patris nostri sancti,
 „ qui in medio nostrum hodie versatur, Petronii Abbatis, magna
 „ veracitate viri, in quo non est dolus (ex Jo. I. 48). Fratres
 „ vero, Patris nostri Theodori fidem in Deum, ac perfectam illius
 „ in

„ in omni re bona fiduciam admirati sunt: ac sui navigii cursum
 „ septentrionem versus direxere. Ut vero ad montem Tilog perve-
 „ nerunt, de beato Abbate Antonio Anachoreta, ubinam esset, sci-
 „ scitati sunt. Illum autem in suo monasterio, quod in monte ex-
 „ teriore situm est, dormire (iacere in lecto) infirmum resciverunt:
 „ ac navigium illico ad ripam appulere, atque in montem ascende-
 „ runt, ut ei obviam irent, eumque inviserent. Quumque huius rei
 „ nuncium allatum ei fuisset, ipsique dictum: Sunt Fratres Commu-
 „ nitatis Tabennesiotarum qui volunt te invisere: ubi eorum nomen
 „ audivit, unum ex illis qui apud ipsum erant, manum sibi porri-
 „ gere opemque ferre iussit, qui eum crexit, quia in infirmitate
 „ iamdiu ob decrepitam aetatem detinebatur. Qui vero „ etc.

¹ Verbum e verbo: fecit nobiscum magnam hanc gratiam.
 Locutio Biblica. Vide Tob. XIII. 6, sive 8.

² ΠΕΤΡΩΝΙΟC) Magnæ sanctitatis, et euangelicæ simplici-
 citatis virum Petronium hunc fuisse ex iis locis constat, quæ
 superius pag. 152. citavi. Ea ut legas, rogo: ne exscribere co-
 gar. Ipsum utpote totius Congregationis Patrem, atque Abba-
 tem Generalem a moribundo Pachomio propositum ac nomina-
 tum, a Senioribus autem approbatum atque electum monachi
 nostri observabant.

³ ΕΠΙΤΟΟΥ ΝΤΙΛΟΧ al monte di Tiloge: vel: al monte En-
 tiloge) Proprium huius montis nomen nusquam alibi forsitan
 reperiās. Itaque quomodo latine scribam, nescio, illudque vere
 a Plinio dictum esse experior, aliqua ægyptiorum nomina inef-
 fabilia esse præterquam ipsorum lingua. Quocunque me vertam,
 hæreo. Si scribam Tilog, literæ Χ, quæ caret latinus sermo,
 sonum non attingam: si Tiloge, literam adiiciam, quæ in ægy-
 ptio nomine haud reperitur. Quod si prior litera Ν genitivi
 nota est, latine hanc exprimere nequeo, nisi græca latinis mi-
 sceam, et vertam: ad montem τῆ Tiloge; aut, ad montem τῆς
 Loge. Sin autem pro radicali habenda foret, nulla ratione ex-
 primi posset nisi scribendo Entiloge, addendo scilicet literam ε,
 quæ ægyptiis quidem heic fere muta est, sed latinis vocalis fo-
 ret. Quid? quod vertendum forsitan quis putet, ad montem cer-
 sationis, vel, ad montem sanationis? quod tamen parum aridet:
 perspicuum est enim nomen proprium esse. Ad evitandam igitur
 quamlibet difficultatem satius esse videtur montem hunc Τί-
 λογίον, aut Entilogium dicere.

⁴ ΑΝΤΩΝΙΟC) Hic est celeberrimus ille sanctissimusque
 Abbas Antonius, homo Dei, dum adhuc viveret, S. Athanasio
 teste,

teste, ab ægyptiis nuncupatus: quem non ægyptia solum Ecclesia tenerrimo amore, cultuque prosequitur, cum ΝΙΩΥ†, idest *Magnum* vocans, sed et græca, et Antiochensis, et Ecclesiarum omnium Suprema, et Dux, et Magistra Romana, atque hac præeunte Occidens Novusque Orbis universus. Illum summo opere S. Athanasius vivum diligebat, eiusdemque postea defuncti vitam exaravit. In Pontificali part. 1. pag. 219. eius laudes prolixè canit Populus, dum monastico habitu femina aliqua ab Episcopo induitur: ibique inter cetera hæc legimus: ΑΝΤΩΝΙΟC ΠΙ ΝΙΩΥ†, ΟΥΟZ ΝΑΡΧΗΓΟC ΝΤΕ ΝΙ CΥΝΩΔΙΔ (sed legendum forsitan ΝΤΕ ΝΙ CΥΝΟΔΙΔ, vel ΝΤΕ † CΥΝΟΔΙΔ, ut mox videbis): *Antonius Magnus, et Auctor vitæ conventualis Anachoreticæ*.

⁵ ΠΑΝΑΧΩΡΗΤΗC, *anachoreta*) Ægyptii Sancto cuilibet Cælitæ quum proprium plerumque titulum, item ut Græci, tribuere consueverint, Sanctum quidem Antonium memphitice et anachoretam vocant, et ΦΑ †CΥΝΟΔΙΔ, Sanctum vero Pachomium ΦΑ †ΚΟΙΝΩΝΙΔ: quia ille quidem *vitæ conventualis* primus anachoretis auctor fuit atque institutor; hic vero postea *vitæ communis* monasticæ, seu cœnobiticæ.

⁶ ΑΥΤΑΜΟΟΥ, *furono informati*) Hæc in Vita quoque S. Pachomii etc. num. 77. pag. 326. narrantur.

⁷ ΕΤΣΙΒΟΛ, *exteriore*) Memphitice, ΕΤCΔΒΟΛ. S. Athanasius in Vita S. Antonii num. 51. εἰς τὸ ἔσω ἔρος, inquit, i. e. *in montem interiorem*; et num. 61: ἐν τῷ ὄρει τῷ ἔξω, *in monte exteriori*. Modo in hoc, modo in illo habitabat S. Antonius.

⁸ ΑΥΜΑΝΕΠΧΟΪ *navigium appulerunt*) Loci sententia hanc postulat interpretationem. Ceterum huiusmodi verbum nusquam alibi legi.

⁹ CΕΤᾱ pro CΩΤᾱ, *audire*, notandum.

Pagina VI.

CΞΔ

ΝΕ' ΕΤΒΕ ΠΑΥΔΙ'
 ἈΠΕΧΡΟΝΟC:
 ΔΝΕCΝΗΥ' ΔΕ ΕΤCΘΟΥZ
 ΕΡΟQ ΠΥΠΗΡΕ · ΔΥΩ
 ΔΥΑΜΔZΤΕ ἈΜΟQ.
 ΔQΜΟΟΥΕ' ΔQΕΙΕ
 ΒΟΛΖΗΤΟΥ ΥΔ

ΠΡΟ' ἈΠΕQΜΟΝΑ
 CΤΗΡΙΟΝ · ΔQΔC
 ΠΔΖΕ ἈΜΟΟΥ ZΝ
 ΟΥΠΕΙ, ΕCΟΥΔΒ'.
 ΜΝΝCΩC ΔΑΠΔΘΕ
 ΟΔΩΡΟC ΔΜΔZΤΕ
 ΝΤΕQΔΙΧ ΝΟΥ

Ndμ

ΝΑΜ . ΔΠΑ ΖΑΚ
 ΧΑΙΟΣ ΖΩΩΥ ΔΥ
 ΑΜΔΣΤΕ ΝΤΕΥ
 ΟΙΧ' ΝΣΒΟΥΡ . ΔΥ
 ΜΟΟΨΕ ΝΜΜΑΥ
 ΕΡΕ ΝΚΕCΝΗΥ
 ΤΗΡΟΥ ΟΥΗΖ' Ν
 ΟΩΥ ΨΑΝΤΨΕΙ
 ΕΖΟΥΝ ΕΠΜΔ' ΕΤΨ
 ΝΚΟΤΚ ΝΖΗΤΨ
 ΜΝΝCΩC ΔΥΨΛΗΛ
 ΔΥΖΜΟΟC ΕΖΡΔΙ .
 ΝΕCΝΗΥΔΕ ΤΗΡΟΥ
 ΔΥΖΜΟΟC ΑΠΕΥ
 ΚΩΤΕ . ΕΥΝΟΥΝΟC
 ΝΡΑΨΕ ΖΙΠΕΥΖΟ
 ΝΘΕ ΝΟΥΔΓΓΕΛΟC
 ΝΤΕΠΝΟΥΤΕ .
 ΔΥΩ ΔΥΑΡΧΕΙ ΝΨΔ
 ΧΕ' ΝΜΜΑΥ' ΕΥΠΑ
 ΡΑΚΔΛΕΙ ΑΜΟΟΥ
 ΕΥΧΩΜΜΟC ΧΕ Α
 ΠΡΛΥΠΕΙ'ΩΝΕ
 CΝΗΥ'ΕΤΒΕ ΠΡΩ
 ΜΕ ΝΔΙΚΑΙΟC Δ
 ΠΔ ΠΔΖΩΜ' ⁴ ΧΕ ΔΥ

ΝΚΟΤΚ . ΚΔΙΓΑΡ
 ΔΤΕΤΝΨΩΠΕ
 ΝΔΥ ΝCΩΜΔ .
 ΔΥΩ ΔΤΕΤΝΧΙ'Ε
 ΒΟΛΖΜΠΕΥΠΝΔ .
 ΟΝΤΩC' ΔΙΖΙCΕΕΙ
 ΕΠΙΘΥΜΕΙ ΕΤΡΔ
 ΝΔΥ ΕΡΟΥ ΔΙΤΕΙ' ⁵
 ΕΥΖΜΠCΩΜΔ .
 ΔΥΩ ΜΕΨΑΚ' Α
 ΠΙΡΑΠΨΑ ⁶ . ΚΔΙ
 ΓΑΡ ΝΕΨΥΧΗ ΕΝ
 ΤΑΥ CΟΥΖΟΥ Ε'
 ΖΟΥΝ' ΨΑΡΟΥ' Ε
 ΠΑΡΙCΤΑ ΑΜΟ
 ΟΥ ΕΥΟΥΔΒ Α
 ΠΧΟΕΙC . ΠΖΩΒ
 ΟΥΟΝΖΕΒΟΛ . ΧΕ
 ΥΧΟCΕ ΕΡΟΝ' ⁷ . ΔΥΩ
 ΤΕ ΖΙΗ' ΝΝΔΠΟC
 ΤΟΛΟC ⁸ ΤΕΤΕΥ
 ΜΟΟΨΕ ΝΖΗΤC
 ΕΤΕΤΑΙ ΤΕΤΚΟΙ
 ΝΩΝΙΔ . ΔΥΟΥC
 ΨΒ ΝΒΙ ΔΠΑΘΕΟ

A D N O T A T I O N E S .

¹ ΕΤΒΕ ΠΑΨΔΙ ΑΠΕΧΡΟΝΟC') Hæc nihil aliud sine du-
 bio valent, nisi, *decrepita ætatis causâ*. Annos enim tunc na-
 tus erat S. Antonius nonaginta et octo: quippe qui anno Do-
 mini 356. annos natus centum et quinque obiit. Sed cur sin-
 gulari nomine, ΠΕΧΡΟΝΟC, usus est Auctor noster? Si
 ΧΡΟΝΟC pro *anno* heic sumeretur, quo sensu a Memphitis,
 græcisque scriptoribus, ac minus vetustis præsertim, usurpatur
 hoc nomen, non singulariter ΑΠΕΧΡΟΝΟC', sed pluraliter,
 ΝΝΕΥΧΡΟΝΟC', dicendum fuisset. Videtur ergo ΧΡΟΝΟC *vi-*
ta tempus, sive *ætatem* heic designare.

² ΔΝΕCΝΗΥ etc.) „ Qui vero ad eum convenerant Fratres
 „ admiratione perculsi eum sustentarunt, ipseque incedens, et ab eis
 „ rece-

„*recedens, usque ad monasterii sui ianuam venit, advenasque Fra-*
 „*tres in osculo sancto amplexus est. Tum Abbate Theodoro dexte-*
 „*ram eius manum tenente, sinistram autem similiter Zacchæo Ab-*
 „*bate sustentante, una cum ipso uterque incedere cœperunt, illos-*
 „*que universi Fratres reliqui secuti sunt, donec in Antonii cubi-*
 „*culum, in quo is quiescere consueverat, ingressi essent. Oravere*
 „*postea, tum assederunt. Cuncti autem Fratres in orbem circa*
 „*ipsum consederunt, qui magnum in vultu gaudium, quasi unus*
 „*ex Angelis Dei, præseferabat. Advenas deinde alloqui cœpit, et*
 „*consolari. Nolite, inquit, contristari, o Fratres, ob virum iu-*
 „*stum, Abbatem Pachôm (Pachomium), eo quod obdormierit (ob-*
 „*ierit): Vos enim ei instar corporis fuistis, et de illis spiritu ac-*
 „*cepistis: equidem vere ingenti dolore affectus sum, qui eum dum*
 „*adhuc in corpore (in vita) sum, videre cupiebam: sed heu me*
 „*miserum! solatio hoc dignus non fui. Ille enim animas ad se*
 „*(apud se) congregavit, ut eas Domino sanctas exhiberet: quæ*
 „*res manifestum facit, quod ipse supra nos extollitur (vel, ipse*
 „*nos superat), et Apostolorum via (Apostolica vivendi ratio) est*
 „*câ, in qua ambulat (incedit), videlicet cœnobitica (vita com-*
 „*munis Monastica). Respondit Abbas Theodorus, etc.*

¹ Locutio Biblica. Hisce iisdem verbis Apostolus in ep. ad Rom. XVI. 16: ἀσπάζασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγίῳ, amplexi-
 mini vos mutuo (salutate invicem) in osculo sancto.

² Ζακχαῖος, Zacchæus) Abbas iste Zacchæus in Vita S. Pachomii etc. memoratur num. 73. pag. 324. et rursus non sine magna laude pag. 341. num. 23. in Paralipomenis, sive Auctario.

³ ἀρχαί' ὡμαξε, cœpit loqui) Fratres ægyptiaca lingua alloqui consuevit S. Antonius, ut testatur S. Athanasius in Vita ipsius num. 16. Quæ igitur heic subiiciuntur, sunt ipsa fortasse verba quæ is dixit: nec enim dubito quin S. Antonii æqualis, aut suppar fuerit scriptor, etsi post illius mortem scripserit.

⁴ Παῖσι, Pabôm, i. e. Pachomius) Memph. Παῖσι. Huius opem Ægyptii passim implorant in Liturgicis, aut Ecclesiasticis Precibus. Ita in Pontifical. part. 1. pag. 153, et in Liturgia S. Basilii pag. 125: utrobique autem vocatur ΠΕΝΙΩΤ ΔΒΒΔ Παῖσι φά † ΚΟΙΝΩΝΙΑ: quod paulo superius iam explicavi. Obiit anno Domini aut 349, ut Papebrochius ait pag. 306, aut anno 348, ut Tillemontius tomo 7, et Gallandius tomo 4. affirmant, postquam Monachorum monasteria no-

vem, et Sanctimonialium unum fundaverat, ut recte ait Tillemontius. Porro *monasteriorum in Thebaide Pachonii disciplinam* (inquit S. Hieronymus epist. 127. ad Principiam) primus in Urbem invexit S. Athanasius, *quasi ad tutissimum communionis portum Romam confugiens.*

⁵ αΙΤΕΙ) Mendum, ut puto, idque librario parum honorificum. Lego, ΕΤΙ, *adhuc.* Nam αΙΤΕΙ, addito suo affixo, valeret, *petii*: quod non est ad rem, si nihil omisit exscriptor librarius.

⁶ ἀπαιρῶσα) Malim, ἀπαιρῶσα, *dignus non fui.* Alia mox occurrent menda: dormire itaque heic cœperat Exscriptor librarius, nobisque Auctoris interpretationem reddet difficiliorem.

⁷ Parum perspicua hæc sunt. Interpretatus sum ut potui: alii melius vertent.

⁸ Simili fere modo antiquissimus Scriptor Vitæ S. Pachonii etc. num. 77. Sanctum Antonium loquentem inducit, ac monachis hisce nostris dicentem: μή κλαίετε • πάντες ὑμεῖς ἐγεννήθητε ὡς ἀββᾶς παχέμιος... τὴν τῶν ἀποστόλων ὁδὸν πορεύεται, i. e. *Nolite flere: omnes vos facti estis sicut Abbas Pachomius... qui in Apostolorum via incedit.* Dicendum videbatur ἐπορεύθη, *incessit, ambulavit*, pro πορεύεται, *graditur.* Pachomium enim iam obiisse intellexerat S. Antonius.

Pagina VII.

CZB

ΔΩΡΟC¹ • ΣΝΟΥΝΟC
 ἈΜΗΤΡΑΥ²
 ΧΕΚΤΑΔΙΗΥ³, Ε
 ΣΟΥΕ ΕΡΟΝ' ΠΟΕΕ
 ΠΕ ΝΝΕΠΡΟΦΗ
 ΤΗC • ΑΠΑΧΑΚ
 ΧΑΙΟC² ΔΕ ΝΕΥΠῶ
 ΕΥΨΙ ΕΡΟΨ • ΑΛΛΑ
 ΑΨΟΥΩΨΒ' ΝΑΨ
 ΕΨΑCΩΟΥ³, ΧΕ ΠΟΛ
 ΛΑΚΙC⁴ ΓΑΡ⁵ ΕΚΡῶΔΑ
 ἈΜΟΝ • ΕΥΧΕ ΤΕ
 ΣΙΗ ΕΤΧΟCΕ ΝΝ
 ΑΠΟCΤΟΛΟC¹ ΤΕ
 ΤΚΟΙΝΩΝΙΑ⁶

ΕΤῶΜΟΟΨΕ ΝΖΗ
 ΤC ΝΟΙ ΠΕΝΕΙΩΤ
 ΕΙΕ ΕΤΒΕΟΨΩ
 ΩΚ ἈΠῶΨΩΠΕ
 ΣΝ ΟΥΚΟΙΝΩ
 ΝΙΑ' ΝΓCΑΝῶΝ
 ΟΥ ΜΗΗΨΕ ἈΨΥ
 ΧΗ⁷ ΝΘΕ ΕΝΤΑΚ
 ΧΟΟC • ΤΝCΟΟΥΝ
 ΓΑΡΤΗΡΗ ΧΕ Ν
 ΤΚΟΥΡΩΜΕ Ν
 ΔΙΚΑΙΟC ΕΚΧΗΚ
 ΕΒΟΛ ἈΠΟΛΥΤΙ
 Α⁸ ΝΙΜ ΕΝΑΝΟΥΨ⁹.
 ΠΧΟΕΙC ΠΕΤCΟ

ΟΥΝ

ΟΥΝ ΧΕ ΜΕΡΕ ΠΕΝ
 ΕΙΩΤ' ΛΟ' ¹⁰ ΕΦΥΑ
 ΧΕ ΝΑΜΑΝ' ΕΤΒΗ
 ΤΚ ΝΝΑΥΝΙΛ'
 ΕΦΤΚΩΤ' ¹¹ ΝΑΝ'Ε
 ΖΟΥΝΕΠΕΚΒΙΟC
 ΝΝΕΖΟΥ ΕΦΖΑ
 ΠCΩΜΑ ΝΑΜΑΝ.
 ΑΦΟΥΩΥΒ, ΖΕ ΝΘΙΑ
 ΠΑ ΑΝΤΩΝΙΟC
 ΠΕΧΔQ ΧΕ ΤΝΑ
 ΠΙΘΕ ¹² ΑΜΟΚ'ΠΚΟΥΙ
 ΖΑΚΧΔΙΟC ¹³, ΕΠΕΙ
 ΔΗ ¹⁴ ΟΥΚΟΛΟΒΟC
 ΠΕ' ΖΑΠΕΤΚΧΝΟΥ
 ΑΜΟΙ ΕΡΟQ • ΚΑΙ
 ΓΑΡ ΖΑΠΕΥΘΕΙΩ
 ΝΤΑΙΡΜΟΝΔΧΟC ¹⁵

ΝΕ ΑΝΛΑΔΥ ΝΚΟΙ
 ΝΩΝΙΔ' ΖΙΧΑ
 ΠΚΔΖ • ΕΤΡΑΥΩ
 ΠΕ ΖΩ ΖΝ ΟΥΚΟΙ
 ΝΩΝΙΔ • ΔΛΔ ΖΕΝ
 ΟΥΔ ΟΥΔ ΝΕΤΕΥΔΥ
 ΡΠΒΟΛ ΑΠΕΥΤ
 ΜΕ ΝΟΥΚΟΥΙ, Ν
 CΕ CΩΡΔΖΤ ¹⁶ ΕΡΟΥ.
 ΕΤΒΕΠΑΙ ΑΝΟΚ
 ΖΩ ΔΙΩΩΠΕ ΖΝ
 ΟΥΔΝΔΧΩΡΗCΙC.
 ΛΟΙΠΟΝ' ¹⁷ ΝΤΕΡΕC
 ΟΥΩΝΖ ΕΒΟΛ Ν
 ΘΙΤΕΖΙΗ ΝΝΑ
 ΠΟCΤΟΛΟC ΖΙΧΑ
 ΠΚΔΖ • ΕΤΕΠΖΩΒ
 ΠΕ ΝΤΑQΖΙΤΟΥΤQ

A D N O T A T I O N E S.

ε αφοϳωϳβ etc.) „ Respondit Abbas Theodorus magna cum
 „ alacritate: Plusquam nos tu reliquorum Prophetarum instar hono-
 „ randus es *. Abbas autem Zaccbaus se tenere non potuit, sed
 „ leniter ei respondit: Numquid sapius * nobiscum iocaris? Si su-
 „ blimis Apostolorum via (vel, Apostolica vivendi ratio) est cœ-
 „ nobitica vita, in qua Pater noster graditur, quidni ergo cœno-
 „ biticam vitam tu quoque amplecteris? cur animarum multitudi-
 „ nem, ut nunc dicebas, non alis etiam tu? Te enim iustum esse
 „ virum, et perfectum, et in omni conversatione (vitæ ratione)
 „ bonum, universi novimus. Scit Dominus, quod Pater noster
 „ (Pachomius) de te qualibet hora nobiscum loqui non cessabat,
 „ quotidianam vitam tuam nobis describens *, dum nobiscum cor-
 „ poraliter (vel, in corpore existens) versabatur. Respondit vero
 „ Abbas Antonius, et, Te persuasum, inquit, reddam, o parve
 „ Zacc bæ: quoniam ea in re, de qua me interrogas, mancus es,
 „ ac pusillus. Quo enim tempore Monachus factus sum, nullum us-
 „ quam terrarum Cœnobium erat, in quo cœnobiticam (communem)
 „ vitam amplecti et ipse possem ac profiteri: sed singuli extra par-
 „ tum suum oppidum (vicum, pagum) manentes quietam in se-
 „ cessu quisque suo vitam ducebant. Hunc ob causam ego quoque

„ in eremo fui. Postea vero quum Apostolorum via (Apostolica vi-
ta ratio) in mundo apparuit, quam vir fortis (potens) Pater
„ noster Pachomius capessivit (invexit, excogitavit) „ etc.

¹ ΚΤΜΔΙΗΥ, honorandus tu) Obscurus mihi est hic locus. Num aliquid desideratur? exempli gratia, ΝΘΕ, sicut reliqui prophetae? Memphitis ΘΜΔΙΗΟΥΤ valet, iustificatus: sed ΠΙ ΘΜΔΙΟ ΝΝΟΥΧ est, vana gloria. Thebaice autem, ΖΝ ΟΥΤΜΔΙΟ¹ significat, honorificè: con onore. Itaque ΤΜΔΙΗΥ est, honore afficiendus. Reliqua expedit peritiores.

² ΧΔΚΧΔΙΟC) Mendum manifestum. Scribe, ΖΔΚΧΔΙΟC, Zacchæus. Vulgatus Int. scribit ubique, Zacchæus. Græcus Interpres, et ægyptii, Zacchæus. Hebræi cum daghesh, Zaccai.

³ ΕΥΔCΙΩΟΥ) Memphitis ΔCΙΩΟΥ est levius: et plurale ΕΥΔCΙΩΟΥ, κέρως, leviter: levēs (venient). Itaque singulare heic nomen verti, leniter (lenis).

⁴ ΠΟΛΛΔΚΙC) Græce valet, sapius, seu thebaice, ΝΖΔΖ ΝCΟΠ, et memphitice, ΝΟΥΜΗΥ ΝCΟΠ. Sed a thebæis paulo aliter adverbium hocce, ΠΟΛΛΔΚΙC¹, forsitan accipitur: nisi forte S. Antonium hi Monachi sapius invisebant. Id ipsum de aliis nonnullis vocabulis græcis suspicor. Ita ἀμελῶς, ἀμελῶς græcis valent, negligentia, negligenter: sed apud ægyptios significare videntur, delictum: cum delicto: delinquendo. Nam Psalmo 67. vers. 22, seu 21. quod græcus Int. dicit, ἐν πλημμελείαις αὐτῶν, in delictis suis ipsorum, id Memphita vertit, ΒΕΝ ΟΥΜΕΤΔΜΕΛΕC. Itaque superius pag. 113. ubi verti, qui facit opera Dei negligenter, libentius vertissem, cum delicto, pro negligenter; ea enim interpretatio et hebraicæ veritati, et Auctoris menti magis consentanea videbatur: sed cum ibi thebaicum ΖΝ ΟΥ ΔΜΕΛΕΙΔ¹ manifesto respondeat græcæ versionis vocabulo, ἀμελῶς, veritus sum, ne nimia uterer libertate. Simili ratione adverbium ΛΟΙΠΟΝ, ut mox etiam videbis, apud ægyptios crebrius valet, postea, deinceps, quam, ceterum, cetera, de reliquo.

⁵ ΓΔΡ) Hæc particula prout valet, enim, locum heic non habet, si nihil omisum est a librario: alioquin Zacchæus sic loqui inciperet, ut in comœdiis scurra: Sapius enim: quum nihil præmiserit. In salebris identidem hære me cogit aut Auctoris obscuritas, aut librarii incuria, aut potius inscitia mea: nec enim eorum alterutri culpam, quæ mea sit, adscribere auisim, nec eos accusare, ubi errata, ac menda omnibus non pateant, et confessa sint.

⁶ ΤΚΟΙΝCΩΝΙΔ¹) Voce hac ipsa κοινωνία ad designandam mona-

monastica vitæ *communione*, seu vitam communem monachorum, utitur S. Gregorius Naz. Oratione in S. Athanasium.

⁷ Hanc locutionem, *animas alere*, græcus etiam scriptor Vita S. Pachomii etc. habet num. 77. ubi S. Antonius ait: ἐκ ἧν κοινόβιον τρέφαι ἄλλας ψυχὰς, *non erat ullum tunc cœnobium, in quo aliorum anima alerentur*: idest, in quo aliis animæ, et corporis alimenta præberentur.

⁸ ἈΠΟΛΥΤΙΑ) Scribe, ἈΠΟΛΥΤΕΙΑ'.

⁹ ΕΝΔΝΟΥÇ, *bonum*) An legendum, ΕΝΔΝΟΥÇ, *bonû (conversazione)*?

¹⁰ ΜΕΡΕ...ΛΟ' ΕΨΩΑΧΕ, *non cessabat loqui*) De verbo ΛΟ (memphitice ΛΟΧ) dixi pag. 65. Nunc de omnibus generatim verbis græce, ac ægyptiace *cessationem* designantibus, ut παύομαι, τελευτάω; ΟΥΩ, ΛΟΧ, ΚΗΝ etc. animadverto, ea græce, memphitice, ac thebaice sic construi ut hoc in loco. De ΟΥΩ vide exempla in Lacrozio. De ΛΟΧ vide Isai. XXXVII. 20. De ΚΗΝ vide Hebr. X. 2. ubi ΝΑΥΝΑΚΗΝ ΠΕ ΕΥΙΝΙ Ἀ-ΜΩΟΥ ΕΒΟΥΝ valet, ἐπαύσαντο προσφερόμενοι, *cessassent offerri*. De græcis autem, quæ dixi, verbis obvia sunt exempla in Demosthene, aliisque.

¹¹ ΕΨΤΚΩΤ) Verti, *describens*. Ceterum quæ sit genuina verbi ΤΚΩΤ significatio, docebunt peritiores.

¹² ΤΝΑΠΙΘΕ, *persuadebo*. Vel, *morem geram*. Utrumque enim valet πείθομαι, unde hoc desumptum est. Fragmento IX. pag. 84. pro ΠΙΘΕ scriptum videbis, ΠΕΙΘΕ, quod magis arripet.

¹³ ΠΚΟΥΙ ΖΑΚΧΑΔΙΟÇ, *parve Zacchæe*) Per iocum sic loquitur Sanctus Abbas: nec enim dedecet sanctos etiam viros urbane interdum iocari. Respicit autem ea quæ apud Lucam de Zacchæo publicano leguntur nemini non nota: ac fortasse Zacchæus quoque noster *staturâ*, ut ille, *pusillus erat*. Nomen hocce in Rituali memphitico pag. 172. scribitur, ΖΑΚΧΕΟÇ.

¹⁴ ΕΠΕΙΔΗ') Verti, *quoniam*: ita enim sonat apud græcos hæc particula. Ceterum hoc in loco item ut initio octavi Fragmenti videtur potius accipi pro ὅτι, *quod*: *che*: quo tamen sensu a græcis nunquam adhibetur.

¹⁵ ΟΥΚΟΛΟΒΟÇ') Græcam vocem, κολοβός, *mutilus*, ab ægyptiis adoptatam vides. Lege nunc, quæso, Tillemontii Adnotationem XVIII. in suum de S. Pachomio commentarium, tomo 7. pag. 285. Ibi videbis monachum quemdam S. Pachomii discipulum a græco scriptore, seu potius Interprete ægyptia-

ptiæ Vitæ S. Pachomii etc. vocari Athenodorum, a Surio autem, et Dionysio Exiguo Zacchæum, a Zacchæo tamen hoc plane diversum. Is multis annis infirmus fuit, et a græco, quem dixi, scriptore dicitur κελεφός, apud Dionysium, *regio morbo correptus*, apud Surium, *mutilatus*. Ducangio autem κελεφός est, *leprosus*. Sed semibarbara hæc dictio profanis scriptoribus ignota fuit. Numquid ii qui Athenodorum cum Zacchæo confuderunt, ex voce ΚΟΛΟΒΟC' perperam ab ægyptiis librariis scripta per Q, aut perperam quoque in ægypto pronunciata, fecerunt κελεφός?

¹⁵ Quo enim tempore factus sum Monachus) Simili modo loquitur S. Antonius apud scriptorem, quem dixi, Vitæ S. Pachomii etc. num. 77.

¹⁷ ΝῶεCΘΡα2Τ) Verbum CΘΡα2Τ quater hisce in Fragmentis occurrit, nempe heic, et Fragm. IX. pag. 83, tum rursum pag. 87, ac demum Fragm. XII. pag. 184. Ex locis vero hisce simul omnibus inter se collatis nihil aliud eo significari infero, quam ἡσυχάζειν: ἡσυχίαν: ἀναχωρεῖν: *quietem: vitam quietam* et asceticam *ducere*, ut anachoretæ faciunt, ac cœnobiæ. Huic interpretationi locus quidam e Sacris Bibliis a Tukio pag. 488. thebaice, ac memphitice allatus adversari initio mihi videbatur, sed detecto postea errore ac mendo ibi latente compari, illam eo ipso capitulo, seu verbis a Tukio allatis confirmari. Ut autem res clara sit, altius repetenda est. Libro 3. Regum XIX. 11, et 12. græca versio latine reddita hæc habet: *Stabis coram Domino in monte. Ecce transibit Dominus. Et ecce spiritus (ventus) magnus validus... Non in spiritu Dominus. Et post spiritum concussio: Non in concussione Dominus. Et post concussionem, ignis: Non in igne Dominus.* Tum hæc subiiciuntur: καὶ μετὰ τὸ πῖρ φωνὴ αὐρᾶς λεπτῆς. Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡλὶθ, etc.: *Et post ignem vox aure tenuis. Et factum est ut audivit Elias*, etc. Postrema verba affert Tukius latine in hunc modum: *Et post ignem vox aure tenuis, et concussio magna, et Dominus ibi.* De qua versione hæc adnotanda mihi visa sunt. Nimirum primo ea verba, *Et concussio magna: et Dominus ibi*, neque in hebraico fonte extant, nec in Vulgata, nec in græca Interpretatione: unum ergo sunt e consuetis additamentis, quæ in ægyptiacis Bibliorum interpretationibus tam sæpe iam vidimus. Secundo additamentum hocce memphitice quidem sic se habet: ΝΕΥ ΟΥ ΝΙΩ† ΝCΧΡΕ2Τ. ἐρε πCΩΙC ἁμαΥ: thebaice autem: ΜΝ ΟΥ ΝΟC ΝCΡΕ2Τ. ἐρε πCΟΕΙC ἁμαΥ.

Ter-

Tertio in thebaicis hisce typographi mendum esse censeo, ac pro ΝΟΡΕΣΤ scribendum esset, ΝΟΡΕΣΤ, nisi scribendum sit potius, ΝΟΡΔΕΣΤ. Denique vox ipsa ΟΡΕΣΤ, seu ΟΡΔΕΣΤ (memphitice ΟΞΡΕΣΤ) non recte, ut puto, ibi a Tukio vertitur, *concussio*: sed vertendum e contrario est, *quies*, *tranquillitas*, qualem tenui aura validum post ventum flante oriri potius, quam *concussionem*, credibile est. Illud quoque non inutile erit animadvertere, verbum hoc ΟΡΔΕΣΤ construi cum dativo ΕΡΟΥ, *sibi ipsis*, item ut græcum verbum eiusdem fere significationis, et ab ægyptiis adoptatum, ἀναχωρεῖν, construitur mox pag. 264. cum dativo ΝΔΙ, *mibi*: quæ constructio græcis ignota est.

CΞΓ

Pagina VIII.

ΕΡΟΥ^h ΝΟΙΠΕΝΔΥ
 ΝΑΤΟC' ΑΠΑΠΑ
 ΕΩΜ· ΑΦΥΩΠΕ
 ΝΛΙΜΗΝ' ΝΟΥΟΝ
 ΝΙΜ' ΕΤΚΙΝΔΥ
 ΝΕΥΕ, ΝΤΟΟΤῶ
 ΑΠΕΤΠΟΝΗΡΕΥΕ
 ΧΙΝΤΕΖΟΥΕΙΤΕ¹.
 ΤΕΝΟΥ ΘΕ' ΕΪΨΑΝ
 ΟΥΩΨΖΩ ΕΩ
 ΟΥ'Ζ ΕΖΟΥΝ' ΝΟΥ
 ΚΟΙΝΩΝΙΔ· Ν
 †ΝΑΨΘῶΟΜ
 ΑΝ' ΕΒΟΛΧΕῶΠΙ
 ΕΙ² ΕΖΡΑΪ ΖΝΖΩΒ
 ΝΤΕΪΜΙΝΕ ΧΙΝ
 ΝΨΟΡΠ' ΕΤΡΑ
 ΧΠΟΝΑΪ ΑΠΕΤΕΨ
 ΨΕ ΕΤΡΑΔΔΥ ΜΝ
 ΠΟΥΑ ΠΟΥΑ· ΕΪ
 ΨΑΝΟΥΨ ΔΕΟΝ'
 ΕΤΡΑΒΩΚ' ΨΑ
 ΖΕΝΟΝΗΥ' ΕΥΣΟ
 ΟΥ'Ζ ΕΖΟΥΝ ΖῶΠΕΪ
 ΒΙΟC ΝΤΕΪΜΙΝΕ
 ΕΩΩ ΖΔΖΤΗΥ· ΖΩ

CΤΕ' ΕΤΡΑΖΥΠΟ
 ΤΑCCE ΝΘΕ ΝΟΥΔ
 ΝΝΚΟΥΪ, ΜΝ
 ΨΘΟΜ ΟΝ ΑΜΟΪ
 ΕΡΠΑΪ, ΕΒΟΛΧΕ ΑΪ
 ΠΡΟΚΟΠΤΕ' ΖΝ
 ΤΑΝΤΕΛΛΟ· Ε
 ΤΒΕΠΑΪ ΑΪCΟΤ
 ΠCΝΑΪ ΕΤΡΑΘῶ
 ΝΘΕ ΕΤῶΜΜΟC·
 ΚΑΙΓΑΡ CΟΠΝΙΜ'
 ΕΨΑΪΕΙΕΒΟΛΖῶ
 ΠΤΟΟΥ' ΕΤΡΑΘῶ
 ΠΨΙΝΕ ΝΝΕCΝΗΥ.
 ΠΑCΚΟΠΟC ΤΗ
 Ρῶ ΠΕΠΑΪ, ΧΕΜΕ
 ΨΑΚ' ΕΝΤΑΨΑ
 ΧΕ ΜΝΟΥΔΖΝΝΕ
 CΝΗΥ, ΕΪΤΑΧΡΟ'
 ΑΜΟΥ ΖῶΠΨΑ
 ΧΕ ΑΠΝΟΥΤΕ
 ΧΕΚΑC ΕΡΕ ΟΥΒΕ
 ΚΕ' ΨΩΠΕΝΑΪ
 ΖῶΠΑΪ ΝΝΑΖΡῶ
 ΠΧΟΕΙC. †ΧΩ ΓΑΡ
 ΑΜΟC ΝΗΤῆ ΧΕ
 ΠΕΪ·

ΠΕΙΣΩΒ Ὁ ΝΑΪ Ν
 ΟΥΝΟΘ ΝΣΠΟΥΔΗ'
 ΣΥΠΧΟΕΙC' ΕΤΡΕ
 ΟΥΨΥΧΗ ΝΟΥΤ
 ΟΥΔΑΪ ΣΥΠΧΟΙC'⁴
 ΕΒΟΛΣΙΤΟΟΤ· ΔΥΩ
 ΜΝΝCα ΝΑΪ ΝCΕ
 ΚΩ ΜΜΟΪ ΔΝ'Κα
 ΤΑΠΔΟΥΩΩ.

ΑΛΛΑ ΜΠΝΔΥΕΤΕ
 ΨΑΥCΩΤῸ ΧΕ
 ΔΙΕΙΕΒΟΛΕΠΤΟΟΥ
 ΕΤΣΙΒΟΛ' ΨΑΡΕ
 ΖΕΝΜΗΗΩΕ Ν
 ΛΕCΧΗ· ΜΝΖΕΝ
 ΠΕΡΙCΤΑCΙC' Ν
 ΝΕΤΞΗΥ' ΝΘΟΝC

A D N O T A T I O N E S.

^h ΛΟΙΠΟΝ' etc.) „ Postea vero quum Apostolorum via (Apo-
 „ stolica vitæ ratio) in mundo apparuit, quam vir potens (fortis)
 „ Pater noster Pachomius capessivit (invexit, instituit), portus
 „ prasto fuit cuilibet periclitanti adversus eum, qui ab initio ma-
 „ lignatur (malignus fuit). Nunc ergo si cœnobium aliquod (mo-
 „ nachos in commune viventes) congregare et ipse vellem, non
 „ possem, quia in huiusmodi re (opere) non ita profeci ab initio,
 „ ut quidquid oporteret cum unoquoque (monacho) agere, mihi
 „ comparaverim. Quod si etiam vellem ad Fratres in huiusmodi
 „ vivendi norma institutos congregatosque me conferre, ut apud
 „ illos manerem ita, ut tanquam e pusillis unus subditus forem,
 „ ne hoc quidem facere valerem, quia atate atque adeo senio pro-
 „ vectus sum. His de causis manere statui qualis sum. Etenim
 „ quotiescunque ex monte foras egredior, omnis scopus meus in eo
 „ est, ut cum aliquo (o me miserum!) inter Fratres colloquar,
 „ eumque in Dei verbo confirmem, ut hanc ob rem mercedem ha-
 „ beam apud Deum. Dico enim vobis, magnopere mihi in Domino
 „ curæ esse, ut vel una anima per me in Domino salvetur. Ast
 „ hi liberum me postea non dimittunt (non sinunt esse solita-
 „ rium): sed qua hora me in montem exteriorē abiisse audive-
 „ rint, garrula turba, et hominum de iniuriis, quas sibi invicem
 „ intulerint, conquerentium multitudines currunt, et ad nos ve-
 „ niunt, et illuc, ubi fuerim, ingrediuntur, et moram trahunt „
 etc.

¹ Respicit illud Joannis epist. 1. III. 8: Diabolus ab initio peccat.

² ΜΠΙΕΙ) Malim, ΜΠΔΙΕΙ.

³ μεψακ') Vide quæ dixi pag. 115. Non dissimulo ta-
 men ægre huic loco eam significationem aptari, quam ibi indi-
 cavi.

cavi. Sed aut scriptor eos respicit ac fere indigitat, qui parum in Dei verbo firmi erant, atque hac de causa particulam, *μευακ*, *eben*, interposuit; aut librarius aliquid omisit. Sed hæc melius expedient peritiores.

⁴ *ἐμπροσθεν*, in Domino) Scribe, *ἐμπροσθεν*, ut alibi semper scribitur. De hoc Dei titulo, quatenus memphitice scribitur *Θωις*, agit vir perdoctus Barthelemyus in opusculo, quod extat tomo 57. ab Academia *Inscriptionum humaniorumque litterarum* nuncupata edito. Quamvis autem humani aliquid alicubi vir clarissimus passus sit, ac nonnulla scripserit pag. 407. emendatione sine dubio digna, eo quod aliis distentus studiis ægyptiæ linguæ diutius vacare forsitan minime potuit; ubi tamen plura nitent, paucis ego maculis non offendor. Plurima sane ibi sunt lectu digna, utpote erudite, ingeniose, acute excogitata. Quæ vero pag. 421. scribit de nomine *Sios*, quod unum idemque esse ait cum ægyptio *Sois* (etsi illud *Deum*, hoc *Domini*, *herum*, *possessorem* denotet), ideoque *ex ægyptio vocabulo ΣΙΟΣ*, *vel ΣΟΙΣ derivari ΘΕΟΣ, ΖΕΥΣ, ΣΔΕΥΣ, Deus*; ea ingeniose quidem dicta sunt, sed utrum etiam vere, aliorum esto iudicium. Equidem illud etiam ignoro, num vetustissimi in ægypto ethnici ante Christi adventum Deo, aut potius alicui e plurimis numinibus quæ colebant, *Domini*, seu *Θωις* titulum, qui de quolibet hero dicitur, per antonomasiam tribuerent.

Quæ heic, et paginis proxime sequentibus narrat historicus noster, ea in Vita S. Pachomii etc. a Papebrochio edita non attinguntur.

Pagina IX.

ⲟⲩⲁ

ⲛⲧⲛⲉⲩⲉⲣⲏⲩ
ⲡⲱⲧⲛⲉⲩⲉⲓ ⲉⲑⲟⲩⲛ
ⲩⲁⲣⲟⲛ. ¹ ⲛⲉⲩⲉⲩⲱ
ⲉⲩⲉⲛⲱⲭⲁⲓ ² ⲛⲁⲓ
ⲉⲧⲣⲁⲥⲁⲓ ⲩⲁ ⲛⲉ
ⲑⲟⲩⲥⲁⲓ ⲙⲛⲛⲁⲣ
ⲭⲱⲛⲉⲧⲃⲉ ⲛⲉⲩ
ⲭⲓⲛⲃⲟⲛⲉ ⲁⲛⲟⲕ
ⲁⲉ ⲩⲁⲓ ⲛⲁⲩⲭⲉ ⲙⲛ
ⲑⲏⲩⲧⲉⲛⲁⲓ ⲕⲁⲧⲁ
ⲡⲉⲛⲟⲭⲏⲙⲁ ³ ⲩⲁⲓ

ⲧⲱⲟⲩⲛ ⲑⲛⲟⲩⲃⲉ
ⲡⲏⲛⲧⲁⲁⲛⲁⲭⲱ
ⲣⲉⲓ ⲛⲁⲓ ⲉⲑⲟⲩⲛ ⲉ
ⲡⲧⲟⲟⲩⲛ ⲛⲧⲁⲃⲱ
ⲑⲁⲣⲓⲁⲣⲟⲓ ³. ⲛⲁⲓ
ⲁⲉ ⲉⲩⲭⲱⲙⲟⲟⲩ
ⲛⲃⲡⲓⲙⲁⲕⲁⲣⲓⲧⲏⲥ ⁴
ⲁⲡⲁ ⲁⲛⲧⲱⲛⲓⲟⲥ.
ⲉⲩⲧⲁⲉⲓⲟⲛ ⲛⲧⲡⲓ
ⲧⲏⲩⲧⲁ ⁵ ⲛⲉⲛⲟⲛⲏⲩ
ⲉⲧⲟⲩⲁⲃⲃ ⲛⲧⲕⲟⲓ

ΝΩΝΙΔ • ΝΕΥΝ
 ΖΕΝΝΟΒ ΔΕ ἈΜΗ
 ΗΩΕ ΖΑΓΤΗΓ' Ἀ
 ΠΝΔΥ ΕΤ' ἈΜΔΥ.
 ΜΝ ΖΕΝΚΛΗΡΙ
 ΚΟC' ΜΝ ΖΕΝΔΖΙ
 ὩΜΑΤΙΚΟC⁶. Ε
 ΔΥΕΙ' ΨΑΡΟQ ΧΕ
 ΕΥΝΔΟῦ ΠΕQΨΙ
 ΝΕ, ΝCΕΧΙCΜΟΥ'
 ΕΒΟΛΖΗΤΟΟΤῒ.
 ΝΤΟQ ΔΕ ΕΝΕΔQ
 ΕΙΜΕ ΕΠΕΥΜΟΚ
 ΜΕΚ' ΧΕ ΔΥΚΡῸΡῸ
 ΕΧΝ ΘΕ ΕΤῒ ΤΑΕΙΘ
 Ν ΝΕCΝΗΥ ΝΤΚΟΙ
 ΝΩΝΙΔ. ΔΥΩ
 ΠΕΧΔQ ΝΔΥ' ΖΙΟΥ
 CΟΠ' ΧΕ Τ' ΧΩΜΜΟC
 ΝΗΤῒ ΧΕ ΠΟΛΛΔ
 ΚΙC' ΔΤΕΤῒ ΝΑΓΔ
 ΝΑΚΤΕΙ' Ζῒ ΝΕΤῒ
 ΖΗΤ' ΧΕ ΔΙΤΑΕΙΕ
 ΤΠΟΛΥΤΕΙΔ⁷ ΝΝΕ

CΝΗΥ. ΔΥΟΥΩΨΒ
 ΔΕ ΝΔQ ΝΒΙ ΝΕΚΛΗ
 ΡΙΚΟC' ΧΕ ΜΗ' ΓΑΡ
 ΕΠΧΙΝΧΗ' ΔΝΑΓΔ
 ΝΑΚΤΕΙ', ἈΜΟΝ.
 ΔΛΛΔ ΕΝΤΑΝΑΓΔ
 ΝΑΚΤΕΙ' Ζῒ ΠΕΝ
 ΖΗΤ. ΧΕ ΕΙC ΟΥΝΟΒ
 ΝΟΥΟΕΙΩ ΧΙΝ Ν
 ΤΑΚΩΩΝΕ. ΔΥΩ
 ΟΥΟΝΝΙΜ ΕΤΝΗΥ
 ΨΑΡΟΚ ΕΒῸ ΠΕΚ
 ΨΙΝΕ. ΕΙΤΕ ΕΠΙ
 CΚΟΠΟC. ΕΙΤΕ
 ΤΡΙΒΟΥΝΟC⁸. ΕΙ
 ΤΕ ΚΟΜΙC⁹. ΕΙΤΕ
 ΔΖΙΩΜΑΤΙΚΟC.
 ΖΔΠΔΖ ΖΔΠΛΩC
 ΝΕΜΕΚΕΨΤΩ
 ΟΥΝ ΕΖΡΔΙ ΕΔCΠΔ
 ΖΕ ΝΛ ΔΔΥ ἈΜΟΝ.
 ΔΛΛΔ^k ΕΨΑΝΠΔΖ
 Τῒ ΕΖΡΔΙ ΕΧΩΚ'

A D N O T A T I O N E S.

¹ ΝCΕΘΩ etc.) „ et moram trahunt (diutius manent) mihi
 „ molestiam afferentes, rogantesque ut ad Potestates ac Praesides
 „ (Principes) de illorum querelis, acceptisve iniuriis scribam. Ego
 „ vero quum hac instituto nostro monastico nullius utilitatis esse
 „ vidi, magna cum festinatione surrexi, in montem secessi, ac so-
 „ litarius (incomitatus) maneo. Hac autem dicens beata memoria
 „ Pater (Apa) Antonius, sanctorum Fratrum in commune viven-
 „ tium regimen (conversationem) honore prosequabatur. Erant
 „ vero apud eum quamplurimi illa hora viri, et Clerici quoque, et
 „ Axiomatici (Dignitates: Proceres: in Dignitate constituti viri),
 „ qui ad eum venerant, ut ipsum inviserent, ac benedictionem ab
 „ illo acciperent. Horum vero cogitationes (quid cogitarent) ipse
 „ cognoverat, quod nempe ii de modo, quo Fratres cœnobitas hono-
 „ rabat, murmurarent: eosque simul cunctos ita affatus est:
 Dico

„ Dico vobis, quod vos plus vice simplici (sæpius: haud semel)
 „ in cordibus vestris indignati estis, eo quod Fratrum regimen
 „ (conversationem, institutum) honoraverim. Ei vero Clerici re-
 „ sponderunt: Numquid gratis ac sine causa indignati sumus? Ne-
 „ quaquam. Sed ideo in cordibus nostris indignati sumus, quia ec-
 „ ce iam longum elapsum tempus est ex quo infirmus factus es, et
 „ cuncti ut te invisant, huc veniunt, sive Episcopi, sive Tribu-
 „ ni, sive Comites, sive Axiomatici (Præceres, Dignitates) de-
 „ nique fuerint, neque ad amplectendum quemquam nostrum surge-
 „ re consuevisti: sed nos tibi nosmetipsos inclinare solemus, etc.

¹ ΝΕΘΩ ΕΥΕΝΩΧΛΕΙ) De hac locutione dicam ad pag. 279. Fragmenti octavi. Scribe ΕΥΕΝΟΧΛΕΙ'.

² ΚΑΤΑ ΠΕΝΟΧΗΜΑ', secundo il nostro abito: atteso il nostro istituto) Monasticus Habitus vocatur a Græcis τὸ ἅγιον σχῆμα, sanctum schema: eodemque modo et Ægyptii loquuntur, ut videre licet in Pontificali part. 1. pag. 175. ubi ea omnia recensentur, ac describuntur, quæ ab episcopo peragenda sunt, ac recitanda quum is virum aliquem aut feminam habitu monastico induit. Sed Auctor noster hoc in loco *schema* videtur potius dicere *institutum* ipsum monasticum.

³ ΖΑΡΙΣΔΡΟΙ, *da per me*) Idest, solus: incomitatus.

⁴ ΠΑΔΚΑΡΙΤΗC') Græce, ὁ μακαρίτης: quo titulo nonnisi illi decorantur qui obierunt, et quorum memoria in benedictione est. Itaque historicus noster post S. Antonii obitum hæc scripsit, nempe post annum Martyrum septuagesimum septimum, Domini 356.

⁵ ΝΤΠΟΛΥΤΙΔ') Scribe, ΝΤΠΟΛΙΤΕΙΔ': *il regolamento: il governo*.

⁶ ΖΕΝ ΔΞΙΩΜΑΤΙΚΟC') Cur supra ω lineola conspicitur? Delenda videtur: etenim ne accentus quidem vices gerere ibi potest. De voce ἀξιωματικός lege Cangium: nec enim quæ ab aliis dicta sunt, repetere placet.

⁷ Scribe et heic, ΝΤΠΟΛΙΤΕΙΔ'.

⁸ ΤΡΙΒΟΥΝΟC', *Tribunus*) De vocabulis quoque τριβῦνος, et κόμης, quæ Latina quidem sunt, sed a græcis etiam adoptata, vide Cangium. De huiusmodi vocibus aliqua superius dixi. Eas ab ægyptiis non ægyptiace solum, sed græce etiam scribentibus adhibitas esse videbis apud S. Athanasium in Apologia ad Constantium tom. 1. p. 239, ubi nominantur et Δεξ, *Dux*, et Μάγιστρος, *Magister*, et Κόμης, *Comes*, et Ἀγεντισήβης (malim, Ἀγεντισιφήβης), *Agentes in rebus*, etc.

^o ΚΟΜΙC', *Comes*) Alii scribunt, ΚΟΜΗC. Recentiores græci scribere dicuntur, κόμης: nec video cur peregrina Græcis dictio illo potius, quam hoc modo scribenda sit.

CZE

Pagina X.

ΝΤΝΑCΠΑZE * ΝΤΕΚ
 ΑΠΕ · Η ΤΕΚΤΑΠΡΟ' *
 Η ΤΕΚΜΕCΘΗΤ'
 ΖΩC ΖΝ ΟΥΩΠ
 ΖΜΟΤ · ΛΟΠΠΟΝ'
 ΝΤΕΡΟΥ Ν ΠΟΥΩ *
 ΝΑΚ' ΕΤΒΕ ΝΕCΝΗΥ
 ΝΤΑΒΝΝΗCΕ Ν
 ΤΕΥΝΟΥΑΚCΑΖΩΚ' *
 ΕΖΡΑΪ ΑΚΚΑΔΑΝ' ΤΗ
 ΡΝ ΕΝΖΜΟΟC ΕΖΡΑΪ
 ΑΚΜΟΟΨΕ ΕΒΟΛ
 ΖΗΤΟΥ' ΕΚΖΝΟΥ
 ΝΟΘ ΝΡΑΨΕ' ΑΚ
 ΑCΠΑZE ΑΜΟΟΥ
 ΖΝ ΟΥΝΟΘ ΝΟΥΩΨ *.
 ΑΦΟΥΩΨΒ ΖΕ ΝΑΥ
 ΝΘΙ ΑΠΑ ΑΝΤΩ
 ΝΙΟC' ΧΕ ΤΝΑΠΙ
 ΘΕ ΑΜΩΤΝ ΖΑ
 ΠΑΪ, ΝΤΑΧΩ ΕΡΩ
 ΤΝ ΑΠΩΡΧ' * Ν
 ΤΜΕ ΕΝΤΑCΨΩ
 ΠΕ · ΠΧΟΕΙC ΠΕΤ
 CΟΟΥΝ ΧΕ ΕΤΒΗΗ
 ΤΟΥΑΝ' ΝΤΑΪΒΩΚ
 ΕΒΟΛ ΕΑΠΑΝΤΑ Ε
 ΡΟΟΥ ΑΜΑΤΕ · ΑΛ
 ΛΑ ΟΥΑΓΓΕΛΟC Ν'ΤΕ
 ΠΝΟΥΤΕ ΕΦΖΑΕΟΟΥ
 ΠΕΝΤΑΦΕΙ ΕΖΟΥΝ
 ΖΑΤΕΥΖΗ · ΑΨΤΑ
 ΜΟΪ ΖΑΘΗ' ΑΠΑΤΟΥ

Ν ΠΟΥΩ ΝΑΪ, ΧΕ
 ΕΙC ΝΨΗΡΕ ΑΠΑ
 ΖΩΜ' ΝΤΑΒΝΝΗ
 CΕ ΑΥΕΙ ΨΑΡΟΚ ·
 ΑΥΩ ΕΤΕΙ' ΕΦΨΑ
 ΧΕ ΝΑΜΑΪ ΝΘΙ
 ΠΑΓΓΕΛΟC · ΑΠΟΥΩ
 ΕΙ ΕΖΟΥΝ ΝΑΪ ΖΙ
 ΤΝ ΝΕCΝΗΥ, ΧΕ
 ΕΙC ΝΕCΝΗΥ' Ν
 ΤΚΟΙΝΩΝΙΔ
 ΑΥΕΙ ΨΑΡΟΝ' ΧΕ
 ΕΥΝΑΘ ΝΠΕΝ
 ΨΙΝΕ · ΝΤΕΥ
 ΝΟΥ ΑΟΥΘΟΜ' Ν
 ΤΕΠΧΟΕΙC ΟΥΩΖ'
 ΕΡΟΪ, ΑΪΤΩΟΥΝ
 ΑΪΠΩΤ ΕΒΟΛ ΖΗ
 ΤΟΥ, ΑΪΑCΠΑZE
 ΑΜΟΟΥ · ΚΑΙ ΓΑΡ
 ΑΛΗΘΩC' ΝΑΪΔ
 ΤΟΥ' ΕΥΨΑΝΧΩΚ
 ΕΒΟΛ ΖΝ ΝΕΝΤΑΦ
 ΖΟΝΟΥ ΕΤΟΟΤΟΥ
 ΝΘΙΠΕΥΕΙΩΤ
 ΑΠΑ ΠΑΖΩΜ'
 ΠΡΩΜΕ ΝΤΕΛΙ
 ΟC ΖΝ ΖΩΒΝΙΜ ·
 ΖΟΜΟΙΩC' ΑΥΟΥΨ
 ΨΒ ΖΩΟΥ ΝΘΙ
 ΝΕCΝΗΥ' ΕΤΖΑ
 ΠΕΦ ΜΟΝΑCΤΗ
 ΡΙΟΝ · ΧΕ ΕΨΧΕ

ADNOTATIONES.

* αλλὰ etc.) „ sed nos tibi nosmetipsos inclinare solemus, „ tuumque caput, aut vultum, aut pectus quasi cum gratiarum „ actione osculamur. Quum vero tibi postea de Tabennesiotarum „ Fratrum adventu nunciatum est, temetipsum commovisti (vel, „ surrexisti), universos nos, qui heic considebamus, reliquisti, ad „ eos excipiendos magno gaudio plenus perrexisti, illosque ingenti „ cum hilaritate complexus es atque osculatus. Eis vero sic respon- „ dit Apa (Pater) Antonius: Quoad hanc rem persuasos vos red- „ dam, et illud fideliter et accurate narrabo, quod vere contigit. „ Dominus novit, quod non solum eorum causa obviam ipsis ivi, „ sed gloriosi Dei Angelus, priusquam illi, ad me ingressus est, „ et antequam de ipsorum adventu nuncium mihi allatum esset, „ mihi eum notum fecerat (iniciens): Ecce Pachomii Tabennesiota „ filii ad te veniunt. Dumque adhuc mecum Angelus loquebatur, „ nuncium mihi per Fratres allatum est (inquiens): Ecce Fratres „ cœnobita ad nos veniunt, ut nos visitent. Ac statim Domini „ virtus mihi addita est, surrexi, in illorum occursum perrexi, il- „ los amplexus sum. Etenim vere illi beati sunt, si ea perfecerint „ quæ ipsis illorum Pater, Pachomius Abbas, vir in omni re (ope- „ re) perfectus, præcepit. Fratres tamen, qui in ipsius Antonii „ monasterio habitabant, sic et ipsi responderunt: Si Fratres cœ- „ nobita, etc.

¹ ΤΕΚΤΑΠΡΟ) Nomen fem. ΤΑΠΡΟ habet Lacrozius in Sylloge, sed non interpretatur. In exemplo tamen thebaico quod affert, accipiendum videtur pro *imagine*. Ego heic *vultum, faciem, ora* interpretor. Apud Tukium pag. 55. legimus, 2Ν ΤΑΠΡΟ, in ore meo: colla mia bocca. Sed diversa inter se sunt nomina hæc feminina ΠΡΟ, seu ΤΕΠΙΟ; et ΤΑΠΡΟ, seu ΤΤΑΠΡΟ.

² Ν ΠΟΥΩ) Illud, Ν, verbum est ab ΕΙΝΕ, *afferre*. Et nomen ΟΥΩ cum articulo valet, *nuncium: la nuova*. Sic apud Tukium pag. 297. locum ex Genes. XLVIII. 1. thebaice afferentem: ΔΥΞΙΠΟΥΩ ΝΙΩΧΦ, *fu portata la nuova a Giosefo: nunciatum est Josepho*.

³ ΝΕΟΝΗΥ ΝΤΑΒΝΝΗCÈ, *Fratres Tabennesiota*) Locum, ubi primum Monasterium fundavit S. Pachomius, thebaice vocatum fuisse ΤΑΒΝΝΗCÈ, *Tabennese*, ex hoc Fragmento discimus. Itaque monachi etiam, qui in Bou, aliisque a Pachomio erectis monasteriis degebant, dicebantur *Tabennesiota*, aut *Tabenne*.

bennesii. Ita Ammon ægyptius Episcopus initio Epistolæ ad Theophilum, τῶν παρὰ θεβαίων (inquit) καλυμένων ταβεννησίων: h. e. eorum qui apud Thebæos (sive, in thebaide) vocantur *Tabennesii*. S. Hieronymus (Præf. in Reg. S. Pachomii) ipsos nominat *Tabennenses*. Verum haud scio an locus ille, quem dixi, *Tabenna* unquam ab ægyptiis vocatus sit: credibilis videtur nuncupatum semper fuisse ΤΑΒΝΗΗCΕ', *Tabennesé*, aut, si mavis latina terminatione uti, *Tabennesum*, aut *Tabennesim*, ut num. 28. Vitæ græcæ S. Pachomii etc. ubi legimus, εἰς ταβέννησιν. Quidam Nili insulam fuisse eum locum existimant, et apud Sozomenum lib. 3. cap. 14. legunt, ἐν ταβέννη νήσῳ τῆς θεβαΐδος, in *Tabenna insula Thebaidis*; sed merito Tillemontius Adnotatione 5. pag. 678. tom. 7. aliorum codicum lectionem amplectitur, in quibus non ἐν ταβέννη νήσῳ, sed ἐν ταβεννήσῳ, in *Tabenneso*, scriptum fuit. Lege, quæso, eam Adnotationem. Suspiciari tamen quis potest, nomen ipsum ΤΑΒΝΗΗCΕ' ex ΤΑΒΝ, et ΗΗCΕ' compositum esse, nomine autem ΗΗCΕ' *insulam* designari. Hanc suspicionem absurdam omnino esse non ausim equidem affirmare: animadvertendum tamen est insulam thebaice, ac memphitice non ΗΗCΕ' dici, sed ΗΗCOC, vocabulo e Græcia in Ægyptum delato: ut ex ægyptiis Actorum Apostolicorum Interpretibus patet apud Tukium pag. 286: ac ne illud quidem omittendum est, a græco scriptore, aut Interprete Vitæ S. Pachomii etc. eundem locum num. 7. non νήσον appellari, sed κώμην, i. e. *vicum*, *pagum*: imo ne ταβεννήσον quidem ab eo nuncupari, sed ταβεννήσιν, *Tabennesim*.

⁴ ἀΚCΔΖΩΚ') Notanda lineola supra Ω ducta etsi addatur postea accentus. Quod vero spectat ad genuinam vocis vim, rursus hæreo, ac peritiorum virorum, aut aliorum Fragmentorum eam habentium opem exposco. Memphitice CΔΖΩ est *arguere*: sed hoc ad rem non facit. An vox componitur ex CΔ, et ΖΩΚ seu ΖΩΩΚ? Apud Tukium pag. 242. verba quæ Piliati uxor Matth. XXVII. 19. dixit, εἰδέν σοι κ, τῷ δικαίῳ ἐκέλευ, nihil tibi et insto illi, thebaice sic afferuntur: CΔΖΩΩΚ ΕΒΟΛ ἄΠΕΙ ΔΙΚΑΙΟC. Superius vero in septimo hoc Fragmento vidimus paulo ante, ΕΥCΔ ΝΕΥ ΕΡΗΥ. E contrario apud Tukium pag. 464. quod Job. I. 1. legitur, ἀπεχόμενος, *abstinens* (ab omni re mala), thebaice sic redditur: ΕΥCΔΖΗΥ ΕΒΟΛ ΝΖΩΒ ΝΙΛ ΕΤΖΟΟΥ.

⁵ ΝΟΥΩΩ) Nomen ΟΥΩΩ eodem, quo heic, sensu adhibitum vidimus superius p. 136. ita ut sit *animi alacritas: contentezza: contentezza*.

⁶ ἄΠΩ.

⁶ ἁΠΩΡΧ') De nomine ΩΡΧ, ἀκρίβεια, dixi ad Fragn.

V. pag. 97.

⁷ ΕΤΕΙ) Scribe, ΕΤΙ, *adhuc*: ut recte apud Tukium scribitur pag. 189. etsi pagina postmodum 354. perperam scribatur ΕΤΕΙ, ut heic.

⁸ ΖΟΜΟΙΩC') Hoc adverbium, quod apud Tukium modo recte, modo perperam scripsit typographus, græcis quidem semper valet, *similiter*, nunquam vero, *tamen*. Ab Ægyptiis autem qui accurate scribant, eodem modo usurpatur. Sed nonnunquam aut Auctores, aut potius librarii minus diligentes ibi etiam habent, ΖΟΜΟΙΩC', ubi scribendum esset, ΖΟΜΩC, *tamen*. Rem ita esse perspicuum est ex Pontificali part. 2. pag. 360, ubi memphitice ΟΜΟΙΩC legitur, quamvis ibi sine controversia dicendum sit ΟΜΩC, *tamen*: nam et Apostolus, cuius verba in eo loco recitantur ex ep. 1. ad Cor. XIV. 7., habet ὁμως, *tamen*. Apud nostrum vero historicum hoc in loco videtur potius vertendum esse, *tamen*, quam *similiter*: sive librarius, sive ipsemet Auctor is fuerit qui scripsit ΖΟΜΟΙΩC pro ΖΟΜΩC.

Pagina XI.

CZC

ceἁΠωα' Ἰνεῖ
 τδειο τηροῦ Ἰ
 τdk xoor ετβη
 ητοῦ Ἰοῖ νεcνη
 Ἰτκοινωῖα.
 εῖε πωc' ερωαν
 τεxpeia' ὡωπε
 Ἰτενπαρε
 ζιτῆ νεγεε
 τῆ'. ὡατζice
 nan' ἀγδακpi
 ne ἁμον' xε en
 τωτῆ γενμε
 λιτιανoc' ὡαν
 zice ενζομολο
 gei' xε ενηπ'ed
 πα αντωνιoc.
 πεxαγ' xε ὡape
 zaz ei επειμα

Ἰceepμῆτpe
 xε ενηπ'epoγ
 Ἰτῆωοποῦ' e
 pon' κατateν
 τολη ἁπεγdγ
 γελιον · μῆἸ
 cωc' ερωανbowκ
 εβολζιτοotῆ
 ὡανωῖne ετβη
 ητοῦ, Ἰτῆze e
 pooy, ezenμελι
 τιανoc ne · zo
 μωc' Ἰzice xε
 ενηπ, epok'μεγ
 πιcτεγε nan'.
 αqoyωωβ ze Ἰ
 οἱ απα αντωνι
 oc, πεxαq naγ'
 xε ω' Ἰγαπλογc'

ετε-

ΕΤΕΛΝΤΑΥ ΜΜΑΥ
 ΝΤΑΙΔΚΡΙCIC' Ν
 ΝΕΓΡΑΦΗ • ΔΥΩ
 ΕΤΥΩΠ' ΕΡΟΥ Ν
 ΟΥΟΝ ΝΙΜ' ΔΧΝ ΔΟ
 ΚΙΜΔΖΕ • ΜΗ'ΕΤΕ
 ΤΝ ΟΥΩΥ ΕΤΡΕ
 ΝΕCΝΗΥ ΝΤΚΟΙ
 ΝΩΝΙΔ' ΕΤΟΥΔΔΒ
 ΡΤΕΤΝΖΕ ΝCΕΤΜ
 ΥΩΠΕ ΝΡΕΥΔΟ
 ΚΙΜΔΖΕ ΝΛΔΔΥ • Ν
 ΤΟΥ ΓΑΡ CΕΕΙΡΕ Μ
 ΠΜΕΕΥΕ ΜΠΥΔ

ΧΕ ΕΤCΗΖ' ΖΜΠΕΥ
 ΑΓΓΕΛΙΟΝ • CΕΥΟ
 „ ΟΠ'ΕΝΔΡΕΖ ΝΙΜ •
 „ ΝΘΕ ΕΤΕΡΕΠΕΝ
 „ ΧΟΕΙCΧΩΜΟC
 „ ΧΕ ΤΣΤΗΤΝ ΕΡΩ
 „ ΤΝ ΕΝΕ ΠΡΟΦΗ
 „ ΤΗC ΝΝΟΥΧ ΝΔΙ
 „ ΕΤΝΗΥ ΥΑΡΩ
 „ ΤΝ ΖΝ ΖΕΝΣΒCΩ
 „ ΝΕCΟΥ, ΠΕΥΖΟΥΝ
 „ ΔΕ ΖΕΝ ΟΥΩΝΩΥ
 ΝΡΕΥΤΩΡΠ ΝΕ:
 ΔΥΩ ΟΝ ΧΕ ΔΟΚΙΜΔ

A D N O T A T I O N E S.

¹ ΧΕ ΕΥΧΕ etc.) „ si Fratres cœnobita (in commune vi-
 „ ventes) omnibus hisce, quos de iis loquens dixisti, honoribus di-
 „ gni sunt, qui ergo fit, ut cum opus nobis fuerit per illorum
 „ contubernia transire, nobis molestiam afferant, nosque examinent
 „ sciscitantes: Num Melitiani estis vos? donec fatigati (tadioque
 „ affecti) profiteamur e numero Fratrum Abbatis Antonii nos esse?
 „ Nobis vero ipsi subiungendo dicunt: Multi huc venire solent,
 „ seseque de numero illius Fratrum esse protestantur, itaque ipsos
 „ iuxta Evangelii præceptum hospitio excipimus: sed postea, quum
 „ a nobis discesserint, de ipsis cuiusmodi sint percontamur, et Me-
 „ litianos fuisse comperimus. Ipsi tamen ægre ferentes quod tui re-
 „ putemur, fidem nobis non adhibent. Abbas vero Antonius eis re-
 „ spondens ait: O simplices, qui Scripturarum discretionem non ha-
 „ betis, et quidlibet (quemlibet) sine examine admittitis (exci-
 „ pitis). Numquid vultis, ut sanctæ communitalis Fratres ita se
 „ gerant ut vos facitis, et nihil (vel, neminem) examinent?
 „ Illi enim verbi, quod in Evangelio scriptum est, recordantur,
 „ et servant omnia (ex Matth. XXVIII. 20.) iuxta illud quod
 „ Dominus noster dicebat (Matth. VII. 15.): „ Attendite vobis
 „ a falsis prophetis, qui veniunt ad vos in vestimentis ovium,
 „ intrinsecus autem sunt lupi rapaces „. Et insuper „ etc.

² Alibi scriptum video, ΖΕΝΕΕΤΕ. Hec scribitur ΖΕΝΕ-
 ΕΤΗ' fortasse quia pluraliter ponitur.

² ΖΕΝ ΜΕΛΙΤΙΑΝΟC', Melitiani) Ita vocabantur in Ægy-
 pto

pto Schismatici quidam homines celebrem illum Melitium (aut si mavis, Meletium), Lycopolitam in ipsa Ægypto Episcopum, schismaticisque auctorem ac ducem secuti, cuius crebro meminit S. Athanasius. Sanctum vero Antonium *cum Melitianis nunquam communicasse* testatur idem S. Athanasius in huius Vita num. 68.

Pagina XII.

Ⲙⲉⲗ

ⲕⲉ ⲛⲉⲱⲃ ⲙⲏ ⲛⲓⲙⲁ
 ⲙⲁⲛⲧⲉ ⲁⲡⲓⲡⲉⲧ
 ⲛⲁⲛⲟⲩⲥ ⲉⲃⲟⲗ
 ⲕⲉ ⲟⲩⲛ ⲟⲩⲁⲓⲁⲡⲓⲛ
 ⲣⲉⲡⲣⲱⲙⲉ ⲙⲉⲉⲩⲉ
 ⲉⲣⲟⲥ ⲕⲉ ⲛⲁⲛⲟⲩⲥ
 ⲉⲣⲉⲧⲉⲥⲁⲛ ⲡⲛⲉⲧ
 ⲉⲁⲙⲛⲧⲉ ⲓ: ⲛⲉⲥⲛⲛⲩ
 ⲁⲉ ⲙⲛ ⲛⲉⲕⲗⲁⲛⲣⲓ
 ⲕⲟⲥ, ⲁⲩⲡⲓⲑⲉⲉⲭⲛ
 ⲉⲱⲃⲛⲓⲙ ⲛⲧⲁⲉⲓⲟ
 ⲉⲛⲧⲁⲥⲟⲟⲩ ⲛⲟⲓ
 ⲁⲡⲁ ⲁⲛⲧⲱⲛⲓⲟⲥ
 ⲉⲭⲛ ⲛⲉⲥⲛⲛⲩ ⲛ
 ⲧⲕⲟⲓⲛⲱⲛⲓⲁ.
 ⲁⲩⲱⲙ ⲛⲛⲥⲱⲥ ⲁⲥ
 ⲧⲱⲟⲩⲛ ⲁⲥⲱⲗⲁⲗ
 ⲛⲱⲙⲁⲩ, ⲁⲩⲉⲓⲉⲃⲟⲗ
 ⲉⲓⲧⲟⲟⲧⲥ ⲉⲡⲉⲩ
 ⲭⲟⲓ, ⲉⲛⲟⲩⲉⲓⲣⲛⲛⲛ.
 ⲉⲁⲥⲟⲟⲩ ⲉⲓⲧⲟⲟ
 ⲧⲟⲩ ⲛⲟⲩⲉⲡⲓⲥⲧⲟ
 ⲗⲛ ⲱⲁⲡⲓⲙⲁⲕⲁ
 ⲣⲓⲟⲥ ⲁⲡⲁ ⲁⲑⲁⲛⲁ
 ⲥⲓⲟⲥ ⲡⲁⲣⲭⲓⲉⲡⲓ
 ⲥⲕⲟⲡⲟⲥ:
 ⲁⲩⲱ ⲉⲧⲉⲓ ⲉⲣⲉⲛⲉ
 ⲥⲛⲛⲩ ⲉⲛⲣⲁⲕⲟⲧⲉ
 ⲁⲥⲱⲕⲁⲉ ⲉⲡⲓⲡⲱⲱ
 ⲛⲉ ⲉⲡⲓⲡⲉⲟⲟⲩ ⲓ, ⲛⲟⲓ
 ⲁⲡⲁ ⲡⲉⲧⲣⲱⲛⲓ
 ⲟⲥ, ⲁⲩⲱ ⲡⲉⲭⲁⲥ
 ⲛⲛⲉⲥⲛⲛⲩ, ⲉⲧⲥⲟ

ⲟⲩⲉ ⲉⲣⲟⲥ ⲧⲛⲣⲟⲩ
 ⲕⲉ ⲉⲓⲥⲉⲛⲛⲧⲉ
 ⲡⲧⲱⲱ ⲡⲉ ⲡⲁⲓ
 ⲉⲧⲣⲁⲃⲱⲕ ⲉⲛⲧⲉ
 ⲉⲓⲛ ⲙⲓⲡⲕⲁⲉ ⲧⲛ
 ⲣⲥ ⲕⲁⲧⲁⲛⲉⲓⲣⲁ
 ⲡⲛ ⲧⲉⲛⲟⲩⲟⲉ ⲁ
 ⲛⲁⲩ, ⲕⲉ ⲉⲧⲉⲧⲛ
 ⲟⲩⲉⲱ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲣⲉⲥ
 ⲱⲱⲡⲉ ⲛⲛⲧⲛ
 ⲛⲉⲓⲱⲧ ⲛⲥⲱⲙⲟ
 ⲟⲛⲉⲙⲱⲱⲧⲛ
 ⲉⲛⲧⲉⲛⲧⲟⲗⲛ ⲙ
 ⲡⲭⲟⲉⲓⲥ ⲁⲩⲟⲩⲱ
 ⲱⲃ ⲁⲉ ⲛⲁⲥ ⲉⲓⲟⲩ
 ⲥⲟⲡ, ⲉⲩⲣⲓⲙⲉ ⲕⲉ
 ⲙⲛⲛⲥⲁ ⲡⲛⲟⲩ
 ⲧⲉ ⲉⲃⲟⲗ ⲙⲛⲡⲉⲛ
 ⲉⲓⲱⲧ, ⲛⲧⲛⲥⲟ
 ⲟⲩⲛⲁⲛ ⲛⲗⲁⲁⲩ
 ⲛⲥⲁⲃⲗⲗⲁⲕ ⲁⲩⲱ
 ⲛⲧⲟⲕⲟⲛ ⲡⲉⲛ
 ⲧⲁⲡⲉⲛⲉⲓⲱⲧ
 ⲧⲁⲁⲛ ⲉⲧⲟⲟⲧⲥ
 ⲉⲥⲛⲁⲛⲕⲟⲧⲕ.
 ⲁⲥⲟⲩⲱⲱⲃ ⲁⲉ ⲛⲁⲩ
 ⲕⲉ ⲁⲛⲟⲕ ⲣⲱⲧ ⲁ
 ⲡⲧⲱⲱ ⲟⲩⲱ ⲉⲥ
 ⲱⲱⲡⲉ ⲉⲧⲣⲁⲕⲁ
 ⲡⲁⲥⲱⲙⲁ ⲉⲩⲣⲁⲓ,
 ⲛⲉⲉⲛⲟⲩⲟⲛ ⲛⲓⲙ
 ⲧⲉⲛⲟⲩ ⲟⲉ ⲡⲉⲛⲧⲁⲩ

A D N O T A T I O N E S.

^m αΥΩ ON etc.) „ *Et insuper* (ep. 1. ad Thess. V. 21.): „ *Probate omnia: tenete quod bonum est.* „ *quia charitas* (dilectio) „ *quadam est, quam homo putat bonam esse, et illius novissima* „ *ad infernum perveniunt* (ex Prov. XIV. 12, et XVI. 25). „ *Fratres vero, Clericique de iis omnibus persuasi sunt, quæ Ab-* „ *bas Antonius honorifice dixerat de Fratribus Cœnobitis. Atque is* „ *postea surrexit, et una cum his oravit: hi vero ab eo disceden-* „ *tes ad suum ipsorum navigium in pace reversi sunt, quum epi-* „ *stolam per ipsos misisset* (Antonius) *ad beatum Patrem* (Apa) „ *Athanasium Archiepiscopum. Quumque adhuc Alexandria* (in Ra- „ *cote) essent Fratres, morbo correptus afflictusque est in Bon Ab-* „ *bas Petronius, et Fratres, qui apud eum cuncti congregati erant,* „ *ita allocutus est: Ecce statutus finis hicce est, ac tempus, ut in* „ *via universæ terræ vadam juxta Scripturas. Videte ergo nunc,* „ *quemnam vobis in Patrem esse velitis, qui vos in Domini præ-* „ *cepto* (lege) *regat. Cuncti vero simul plorantes responderunt:* „ *Post Deum, et* (Pachomium) *Patrem nostrum nos neminem no-* „ *vimus præter te: ac tute insuper ille es cui Pater noster moribun-* „ *dus nos tradidit. Respondit vero eis* (Petronius): *Quod ad me* „ *quidem spectat, statutum iam est, ut corpus meum, aliorum* „ *omnium instar, derelinquam. Nunc ergo* „ etc.

¹ ΤΕCΘΑΗ etc. *il fine di essa: novissima illius*) Locutio Biblica. Vide loca in textu citata.

² ΕΤΕΙ) Heic quoque, ut paulo ante, scribe, ΕΤΙ, *adhuc.*

³ ΒΑΠΒΟΟΥ, *nel monastero del Bau*) Græci pronunciant, scribuntque Βxū, Bau, nec non in Vita S. Pachonii passim Παβxū, Pabau, hoc est, *quello di Bau*; sicut monasterium Chnum dicitur etiam Παχxvū, Pachnum: *quello di Chnum.* Ægyptius quoque episcopus Ammo in Epist. ad Theophilum num. 1. ait: τῷ μοναστηρίῳ, ἐν ᾧ ἦν ὁ ὁδὸς τῆ θεῆ θεόδωρος, ἐπέστημεν, ὃ καλεῖται Βxū, *ad monasterium, in quo erat Theodorus servus Dei, propius accessimus, quod vocatur Bau.* Sed equidem propria ægyptiorum nomina suis literis, quantum fieri potest, reddere amo: de recentiori vero, aut etiam vetusta, sed singulis literis non respondente pronuntiatione parum sollicitus sum, quia neque hanc alteri anteponendam puto, nec ægyptius magister quem hisce de rebus consulam, præsto est, neque cum ægyptiis me unquam locuturum spero. Primum porro monasterium in Tabennese fundavit Sanctus Pachomius, se-

cun-

cundum autem, idque maiori amplitudine, in Bou: ad quod ex monasterio *Men* (sive, ut rectius legit Tillemontius, *Tismen*) venerat Petronius noster, illuc quamvis ægrotans accersitus, et a Sancto Pachomio moribundo successor designatus. Primum tamen monasterium secundo ita vicinum erat, ut Sanctus Theodorus Tabennesiis præfectus quotidie ex Tabennese ad Bou pergeret, Sanctum Pachomium invisendi causa. Lege Papebrochium, et Tillemontium. Quod vero alterum hoc monasterium in latinis græcisve libris interdum appelletur etiam *Baum*, et *Paban*, et *Pibi*, et *Prou*, ortum puto ex genuini nominis *Bou* depravatione: nec enim credibile videtur, unum eundemque locum tam multis modis nuncupatum esse. Qui latine scripserunt *Baum*, ut legitur in quintæ sextæque S. Pachonii Epistolæ inscriptione, et apud Gennadium, ii græcorum, aut forsitan ægyptiorum quorundam pronunciationem secuti ex Bou fecerunt *Bau*, tum Latinam terminationem in *m* addiderunt. *Paban* vero mendum est, ut existimo, librariorum, pro *PaBau*, seu *PaBon*: *quello di Bon*. Lectio quoque *Pibi*, quam latinis quibusdam in libris inveniri aiunt Papebrochius, et Tillemontius, mendosa sine dubio est, mea quidem opinione: tolerabilior autem esset, si scriptum foret *Piby*: dici enim posset pro thebaico articulo memphiticum *Pi* adhibitum esse, in vocula vero *By* literam *y* pronunciatam fuisse tanquam *u*: nam revera *Y* psi-lon ita ferme efferebatur ut *u*. Demum Προῦ, sive *Prou*, mendum itidem videtur eorum, qui pronunciare *Pbou* quum nequirent, literæ *B* græcum *P*, seu latinam literam *R* subrogarunt.

⁴ Locutio Biblica ex lib. 3. Regum II. 2, ubi David ait: πορεύομαι ὁδῶ πάσης τῆς γῆς, *ingredior (vado) viam universæ terræ*.

⁵ ΕΥΡΩΕ, *flentes*) Vir Cl. Barthelemyus in eo, quod superius citavi, opusculo pag. 398. de verbi memphitici ΡΙΩΙ (theb. ΡΙΩΕ) origine coniecturam hanc affert: *Le mot ΡΙΩΙ, qui signifie des pleurs, paroît venir de la racine ΙΡΙ, c'est-à-dire, faire ou produire, et de la racine ΩΙ, qui signifie de l'eau; par conséquent faire ou produire de l'eau, c'étoit pleurer... le mot aqua se disoit originairement, chez les Egyptiens, ΩΗ, ΩΙ, ou ΩΔ. Verum aqua ægyptiace non dicitur nec ΩΙ, nec ΩΗ, nec ΩΔ, sed aut memphitice ΩΩΟΥ, aut thebaice ΩΟΟΥ, mo-*u*: vocula vero ΩΔ locum significat, aut, *date*, vel, *da*: ΩΙ nihil valet: et ΩΗ græca est particula ab ægyptiis adoptata: præterquamquod nimis ingeniose videntur hæc excogitata, et*

ta, et parum credibilia, etsi constaret aquam in ægypto dictam esse etiam $\mu\iota$: quod tamen nullo argumento confirmari potest.

ΟΞΗ

Pagina XIII.

ΟΟΛΠῆ ἡ ΕΡΟΪ ΝΖΔΖ'
 ΝСОП, ΕΤΡΕΚΕΤ
 ΝΕΤΝΨΥΧΗ' ΖΝ
 ΘΟΤΕ ἈΠΧΟΕΙC
 ΠΕ ΖΩΡCΙΗCΙΟC¹.
 ΝТОϞ ΔΕ ΝΕϞΖΜΟ
 ΟC ΕΖΡΑΪ², ΑΥΩ ΝΕϞ
 ΡΙΜΕ' ΧΕ ΝΤΑΒΟΜ
 ΑΝ' ΠΕ ΠΕΪΖΩΒ.
 ΑϞΟΥΩΨ³ ΔΕ ΝΑϞ
 ΝΟΙ ΑΠΑ ΠΕΤΡΩ
 ΝΙΟC' ΧΕ ΑΝΟΚ
 ΑΝ' ΠΕΤ ΤΩΨ' Ἀ
 ΜΟΚ' ΕΠΕΪ ΖΩΒ.
 ΟΥΔΕ ΡΩΜΕ ΑΝ
 ΠΕ. ΑΛΛΑ ΠΝΟΥ
 ΤΕΠΕ' ΜΝΠΕΝ
 ΕΙΩΤ. ΑΥΩ ΜΝ
 ΝCα ΟΥΚΟΥΪ ΑϞΟΥ
 ΩΝ' ΝΡΩϞ' ΑϞ
 † ἈΠΕϞΠΝΑ Ν
 ΟΙ ΠΡΩΜΕ ΝΔΙ
 ΚΑΙΟC' ΑΠΑ ΠΕ
 ΤΡΩΝΙΟC' ΝCΟΥ
 ΧΟΥΤΗ³ ἈΠΕΒΟΤ
 ΕΠΙΦ⁴. ΑΥΩ ΑΔΠΑ
 ΖΩΡCΙΗCΙΟC ΡΤΕΥ
 ΨΗ ΤΗΡC' ΜΝΝΕ
 CΝΗΥ, ΕΥΩΨ' ΕΥ
 ΨΛΗΛ ἈΠΕϞΚΩ
 ΤΕ · ΣΤΟΟΥΕ ΔΕ Ἀ
 ΠΝΑΥ ΝΤCΥΝΑΞΙC'
 ΑϞΤΡΕΥΚΩΩC

ἄμοϞ καλῶC'
 ΑΥΩ ΑΥΤΑΛΟ' ΕΖΡΑΪ
 ΕΧΩϞ' ΝΤΕ ΠΡΟC
 ΦΟΡΑ⁶. ΑΥΨΑΛΛΕΙ'
 ΖΑΤΕϞ ΖΗΨΑΝ
 ΤΟΥΧΙΤῆ ΕΠΤΟ
 ΟΥ ΝCΕΤΟΜCῆ ΖΔΖ
 ΤΗ ΠΕΝΕΙΩΤ.
 ΝΑΡΧΑΙΟC ΔΕ' ΕΤ
 ΖΝ ΝΕCΝΗΥ, ΑΥ
 ΨΑΧΕ ΜΝ ΝΕΥΕ
 ΡΗΥ' ΕΥΧΩἄμοC
 ΕΥΜΟΚΖ ΝΖΗΤ.
 ΧΕ ΑΡΑ ΝΤΝἈΠΨΑ
 ΑΝ' ΝΡΖΗΒΕ ΝΖΟΥC'
 ΕΧΝ ΠΕΝΤΑϞ Ν
 ΚΟΤΚ · ΠΑΪΕΝΤΑ
 ΠΕΝΕΙΩΤ' ΝΔΙ
 ΚΑΙΟC' ΚΑΘΙCΤΑ
 ἄμοϞ ΕΧΩΝ' Ε
 ΤΡΕϞ ΜΟΟΝΕ ἄΜΟΝ
 ΝΘΕ ΝΟΥΜΟΟΝΕ
 ΕCΘΑΔ ΠΕΙ ΝΝΕC
 ΨΗΡΕ⁸. ΚΑΙ ΓΑΡ
 ΕΝΨΑΝ ΧΟΟC ΧΕ
 ΑΡΗΥ, ΕΝΤΑΠΧΟ
 ΕΙC ΘΩΝΤΕΡΟΝ,
 ΟΥΜΝΤΑΘΗΤ ΤΕ
 ΤΕΝΟΥΘΕΟΝ' ϞCΜΑ
 ΜΑΑΤ' ΝΘΙΠΕΝ
 ΤΑΥΤΑΑΝ' ΕΤΟΟΤῆ
 ΕϞΕΨΩΠΕ ΝΑΝ'

ADNOTATIONES.

„ ΤΕΝΟΥ ΘΕ etc.) „ Nunc ergo ille, de quo mihi sæpius
 „ revelatum est, fore ut is animas vestras in timore Domini adi-
 „ ficet, est Horsiesius. Ipse vero Horsiesius ibi sedebat, ac flens
 „ ait: Meis viribus par non est hoc opus (onus). Sed respondit
 „ ei Apa (Pater) Petronius in hunc modum: Is qui sic decrevit,
 „ ac tibi hocce onus imponit, non ego sum, neque ullus homo
 „ (huius Mundi), sed Deus, et Pachomius Pater noster. Et paulo
 „ post, aperto ore, spiritum suum tradidit Vir iustus Abbas Petro-
 „ nius die vigesima mensis Epiph. Abbas vero Horsiesius, et Fra-
 „ tres totam noctem circum Petronii cadaver legendo, atque oran-
 „ do transegerunt. Mane autem, hora synaxeos, exequias ipsi rite
 „ fieri curavit, atque Oblatio (Missa) super ipso oblata est, Psal-
 „ mique coram illo (vel, pro illo) recitati (vel, cantati) donec
 „ in montem asportaretur, et prope Patrem nostrum (Pachomium)
 „ humaretur. In Fratrum autem cœtu qui Seniores erant, sibi in-
 „ vicem mœstitia pleni aiebant: Digni ergo non sumus qui amplius
 „ (vel, satis) super hunc qui obiit lugeamus, quem Pater noster
 „ iustus (Pachomius) nobis prafecerat, ut nos regeret ac pasceret,
 „ sicut nutrix fovet filios suos. Si enim Deum nobis forsitan ira-
 „ tum esse dixerimus, insipienter loquemur (insipientia hoc erit).
 „ Nunc ergo etiam ille benedictus, cui nos a Petronio traditi sumus,
 „ utinam diutissime nobis conservetur. Etenim, etc.

¹ ΖΩΡCΙΗCΙΟC) Huius Sancti Abbatis nomen varie a lati-
 nis librariis scriptum, ac sæpius deformatum, nunc a plerisque
 scribitur, Orsiesius, a græcis vero ὨρCΙCΙΟC, Orsisius. Ægyptii
 scribunt cum aspiratione quum thebaice, ut heic, tum mem-
 phitice, ut in Theotociis pag. 44, ubi vocatur ΠΙ ΔΓΙΟC ΔΠΔ
 ΖΩΡCΙΗCΙ, Sanctus Apa (Pater) Horsiesi. De ipso, eiusque
 opusculis scripserunt plures, ac præ ceteris nuper vir perdoctus
 Gallandius ὁ μὲν ἀρχαῖος tom. 5. Bibliothecæ Veterum Patrum.
 Lege ibi Præfationem: nec enim instituti mei est ea repetere,
 quæ alibi facile invenire lector potest.

² ΝΕQΖΜΟΟC ΕΞΡΔΙ, sedebat) Apud Tukium quoque pag.
 458. ΖΜΟΟC ΕΞΡΔΙ valet, sedere, considerare.

³ ΝCΟΥΧΟΥΤΗ', die vigesima: adī venti del mese) Pro
 ΧΟΥΤΗ', viginti, Memphitæ dicunt ΧΟΥΤ. Thebaice vero
 apud Tukium pag. 457. ΝCΟΥΧΟΥΤ.. ἈΠΕΒΟΤ valet, adī ven-
 ti del mese: die vigesima... mensis. Et pag. 449. ΠΜΕΖΧΟΥΤ
 thebaice itidem (nisi typotheta erravit) est, vigesimus. Et pagg.

458, ac 459. etsi memphitica, et latina versio utrobique habeat, *die vigesima septima mensis*, thebaica tamen in versione ibi allata uno quidem in loco totum hoc plane omittit typographus, in altero autem est ΝCΟΥΜΗΤ CΑΥΥC ὠΠΕΒΟΤ, *ad 17. del. mense*. Lacrozius demum in Sylloge habet thebaice ΧΟΥΩΤ, et ΧΟΥΤ, et ΧΩΟΥΤΕ, *viginti*.

⁴ ΕΠΙΦ) Undecimus ægyptiaci anni mensis Quintili nostro, quem Julium dicunt, maiori ex parte respondens, memphitice a Lacrozio dicitur ΕΠΗΠ: sed alibi postea ipse ait, *undecimum mensem* esse ΠΔΩΠΙ, seu ΠΔΟΠΙ: quod mirum sane videtur. Thebaice vero, et memphitice apud Tukium pag. 392. dicitur ΕΠΗΠ, in græcis Lexicis ἐπιφή, et in celebri epigrammate de mensibus Ægyptiorum (Anthologix pag. 72.) ΕΠΗΦΙ'. Crediderim itaque scribendum heic esse ΕΠΗΦ. Hic porro mensis incipit die septima Quintilis. Obiit ergo Abbas Petronius die 26. Quintilis nostri. Verum Historico huic græcus Scriptor Vita S. Pachomii etc. ex parte saltem adversatur: Nimirum is num. 75. obitum Sancti Pachomii contigisse narrat *die decima quarta mensis Παχών, Pachon*: quæ dies nonæ diei Romani mensis Maii respondet. Nonum enim ægyptiaci anni mensem, vigesima sexta Aprilis die incipientem, Græci vocant παχών: idque nomen memphitico ΠΔΩΩΝC, quod Lacrozius habet, tantum respondet, quantum fieri poterat: nam græci cum careant elemento Ω, seu litera S aspirata, eam reddunt per Χ: quam literam græci aliquando, et ægyptii pronunciant ut Ω, ideoque χαίρε, ex. gr. pronunciant *shere*: et pro ΔΡΧΙΩΔΝΔΡΙΤΗC scribunt non recte ΔΡΩΙΩΔΝΔΡΙΤΗC: terminationem verò in ΝΣ græca lingua non admittit; atque hac de causa non παχώνC dixerunt græci, sed παχών. Ægyptii vero nostra ætate pronunciant, *besenes*, teste doctissimo Præsule Borgia (Præfatione in Acta S. Coluthi pag. 58.): ideoque pro *p* dicunt de more *b*: pro *a* dicunt *e*: pro Ω megalò (sive pro ΩΟΥ, ut ab Ægyptiis vocatur) dicunt itidem *e*: quod idem plane est, ac omnia sive deque vertere. Tukius cap. 44. thebaice quidem scribit ΠΔΧΩΝC, memphitice vero ΠΔΩΩΕΥC: sed postremam hanc scripturam mendosam esse nemo, opinor, negabit, scribendumque fuisse ΠΔΩΩΝC. Redeo ad græcum historicum. Ille ergo postquam S. Pachomium mense Pachon obiisse tradidit, Abbatem Petronium mortuum esse affirmat ἐπὶ φητοῦ αὐτῆ μηνὸς ἐβδόμη ἢ εἰκάδι (scribendum, ἐβδόμη καὶ εἰκάδι, vel εἰκοστή): sive, ut vertit Daniel Cardonus pag. 325, *septimo et vigesimo die*

die eiusdem mensis (nempe Pachon). Hinc fit, ut Tillemontius tredecim tantum dies S. Pachomio Petronium superstitem fuisse scribat, Papebrochius vero hunc mensis Maii 21. die obiisse. Sed quod ad mensem spectat, quō e vita Petronius excesserit, græcus scriptor, mea quidem sententia, cum ægyptio consensit. Id ut clarius appareat, hæc animadverto. Auctor *Annotatorum* in græcum textum, sive Papebrochius fuerit, seu potius Cardonus, ad verba à me prolata hæc adnotat: *Ecgraphum quidem nostrum* φῑτῆ μηνός, *sed errorem corrigendum monuit ipsa temporis brevisitas... addens quod nullus eo nomine mensis Ægyptiis sit.* Ita ille. Apographum ergo habebat φῑτῆ, quod nihil significat; Cardonus vero pro φῑτῆ legendum censuit, αὐτῆ, eiusdem. Perperam itaque illud αὐτῆ textui typographus inseruit post φῑτῆ, reiciendum enim erat in marginem, aut in scholium, et pro ἐπὶ φῑτῆ αὐτῆ μηνός, scribendum erat, ἐπὶ φῑτῆ μηνός, ut erat in apographo quod Cardono traditum fuit. Apographi vero ipsius scripturam alio modo emendandam esse equidem puto, ac legendum in hunc fere modum: ἐπὶ τῆ μηνός, mensis Epiphi: ideoque Petronium non mense Maio, sed Quintili, duobus nempe, et amplius mensibus post S. Pachonium, obiisse. Quod vero spectat ad mensis diem, haud scio an maior ægyptio nostro fides sit adhibenda: græci sane Codices manuscripti, quos excrispsit Cardonus, mendis passim inquinati erant.

⁵ Lege Vitam S. Pachonii etc. num. 75. pag. 325, ubi proxime post S. Pachonii obitum peracta videbis in eius funere eadem fere ac ea quæ heic pro Abbate Petronio iam vita functo peracta narrantur. Ibi tamen Synaxis, et Missa diserte non commemorantur, ut heic, etsi neutram omissam fuisse existimandum sit.

⁶ ἮΝΤΕ ΠΡΟCΦΟΡΑ', Oblationis, i. e. Missæ) Vide clariss. Georgii Scholia in Acta S. Coluthi pag. 131., et S. Athanasii Apologiam contra Arianos num. 28. Vocatur Missa etiam ἀΝΔ-ΦΟΡΑ, quod idem valet ac ΠΡΟCΦΟΡΑ.

⁷ ΕΥΨΑΛΛΕΙ) Verbum ψάλλειν, psallere, hoc in loco nihil aliud denotat, quam psalmos recitare, aut fortasse etiam eos cantare. In funere S. Pachonii quoque τὸ σῶμα ἀπηνέχθη... μετὰ ψαλμῶν εἰς τὸ ὄρος, corpus (Pachonii) cum psalmis in montem fuit delatum.

⁸ Ex ep. 1. ad Thess. II. 7. ubi legimus: ὡς ἂν τροφὸς θάλπη τὰ ἐκυτῆς τέκνα, tamquam si nutrix foveat filios suos.

ⲛⲟⲩⲛⲟⲩ ⲛⲟⲩⲟⲩⲓⲱ
 ⲕⲁⲓ ⲓⲁⲣ ° ⲛⲧⲟⲩⲩⲱ
 ⲱⲩⲟⲛ' ⲟⲩⲙⲉⲗⲟⲥ
 ⲡⲉ' ⲉⲃⲟⲗ ⲩⲛ ⲛⲉⲛ
 ⲧⲁⲩⲛⲕⲟⲧⲕ, ⲉⲧⲉ
 ⲁⲡⲁ ⲩⲱⲣⲥⲓⲛⲥⲓ
 ⲟⲥ ⲡⲉ • ⲡⲁⲓⲉⲱⲁⲛ
 ⲥⲱⲧⲁ ⲉⲡⲉⲛⲉⲓ
 ⲱⲧ' ⲉⲓⲧⲁⲩⲟ' ⲉⲣⲟⲩ
 ⲛⲩⲉⲛ ⲥⲙⲟⲩ ⲛⲩⲁⲩ
 ⲛⲥⲟⲡ . ⲁⲩⲱⲱⲛ
 ⲁⲩⲭⲟⲥ ⲛⲟⲓ ⲁⲡⲁ
 ⲡⲉⲧⲣⲱⲛⲓⲟⲥ' ⲉⲙ
 ⲡⲁⲧⲩ ⲛⲕⲟⲧⲕ
 ⲩⲉ ⲛⲁⲛⲟⲕ ⲁⲛ' ⲉⲧ'
 ⲧⲱⲱ' ⲁⲙⲟⲕ ⲉ
 ⲡⲉⲓ ⲩⲱⲃ • ⲁⲗⲗⲁ ⲡⲛⲟⲩ
 ⲧⲉ ⲡⲉ' ⲙⲛⲡⲉⲛ
 ⲉⲓⲱⲧ • ⲧⲛⲥⲟⲟⲩⲛ
 ⲩⲛ ⲟⲩⲱⲣⲭ' ⲩⲉ ⲙⲛ
 ⲗⲁⲁⲩ ⲛⲟⲩⲗ' ⲛⲛⲩ
 ⲉⲃⲟⲗ ⲩⲛ ⲧⲉⲓⲧⲁ
 ⲡⲣⲟ: ⲛⲧⲟⲩ ⲩⲉ
 ⲁⲡⲁ ⲩⲱⲣⲥⲓⲛⲥⲓⲟⲥ'
 ⲁⲩⲁⲩⲉ ⲉⲣⲁⲧⲩ ⲩⲛ
 ⲟⲩⲧⲁⲭⲣⲟ' ⲉⲭⲛ
 ⲧⲕⲟⲓⲛⲱⲛⲓⲁ
 ⲉⲧⲟⲩⲁⲁⲃ' ⲉⲣⲉ ⲛⲉ
 ⲥⲛⲛⲩⲩ ⲧⲛⲣⲟⲩ
 ⲥⲱⲧⲁ ⲛⲥⲱⲩ'
 ⲩⲛⲟⲩ ⲛⲟⲩⲛⲟⲩ
 ⲃⲓⲟ • ⲙⲛ ⲟⲩⲩⲩⲡⲟ
 ⲧⲁⲓⲛ' ⲉⲛⲁⲩⲱⲱⲥ
 ⲁⲩⲱ ⲙⲛⲛⲥⲱⲥ'

ⲁⲩⲩⲙⲟⲥ ⲁⲩⲩⲱⲁ
 ⲩⲉ ⲙⲛ ⲛⲉⲥⲛⲛⲩⲩ
 ⲩⲉ ⲡⲩⲟⲩⲥ ⲡⲉⲧ
 ⲥⲟⲟⲩⲛ' ⲩⲉ ⲛⲧⲡⲓ
 ⲟⲩ ⲁⲛ' ⲉⲡⲉⲓ ⲩⲱⲃ
 ⲛⲟⲩ ⲩⲟⲟⲩ ⲛⲟⲩⲱⲧ.
 ⲁⲗⲗⲁ ⲛⲧⲱⲧⲛ ⲉ
 ⲧⲁⲩⲩⲱⲁ' ⲛⲧⲉⲓ
 ⲧⲁⲩⲩⲱⲁ' ⲩⲉ ⲛⲧⲉⲧⲛ
 ⲩⲉⲛ ⲁⲣⲭⲁⲓⲟⲥ' ⲉⲩⲟⲩ
 ⲉ ⲉⲣⲟⲓ. ⲙⲁⲗⲓⲥⲧⲁ'
 ⲡⲉⲧⲁⲩⲩⲱⲁ' ⲙ
 ⲡⲩⲱⲃ ⲛⲁⲙⲉ' ⲡⲉ
 ⲁⲡⲁ ⲟⲩⲉⲟⲩⲱⲣⲟⲥ
 ⲉⲃⲟⲗ ⲩⲉ ⲡⲉⲛⲧⲁⲩⲩ
 ⲟⲩⲁⲩⲩⲩ ⲡⲉ' ⲛⲥⲁ
 ⲡⲉⲛⲉⲓⲱⲧ' ⲛⲁ
 ⲙⲉ' ⲩⲛⲩⲱⲃ ⲛⲓⲱ'
 ⲁⲗⲗⲁ ⲩⲟⲙⲱⲥ' ⲉⲱ
 ⲩⲉ ⲡⲟⲩⲱⲱ' ⲙ
 ⲡⲛⲟⲩⲧⲉ ⲡⲉⲡⲁⲓ
 ⲙⲛⲗⲁⲁⲩ ⲛⲁⲩⲱⲧ'
 ⲟⲩⲃⲉⲡⲧⲱⲱ' ⲙ
 ⲡⲛⲟⲩⲧⲉ: ⲧⲡⲁ
 ⲣⲁⲕⲁⲗⲉⲓ ⲛⲧⲉⲧⲛ
 ⲙⲛⲧⲙⲁⲓⲛⲟⲩⲧⲉ'
 ⲉⲧⲣⲉ ⲧⲉⲧⲛⲱⲗⲛⲗ
 ⲉⲭⲱⲓ, ⲛⲧⲉ ⲡⲩⲟ
 ⲉⲓⲥ ⲧⲧⲟⲟⲧ' ⲩⲛ ⲩⲱⲃ
 ⲛⲓⲱ' ⲉⲛⲁⲛⲟⲩⲩ.
 ⲁⲩⲱ ⲉⲱⲱⲡⲉ ⲟⲛ
 ⲡⲟⲩⲱⲱ ⲙⲡⲛⲟⲩ
 ⲧⲉ ⲡⲉ' ⲙⲛ ⲡⲉⲧⲛ
 ⲟⲩⲱⲱ' ⲧⲟⲩⲱⲱ

ADNOTATIONES.

° ⲕⲁⲓ ⲓⲁⲣ etc.) „ Etenim ex illorum numero, qui nunc
 „ obierunt (obdormiverunt), membrum (vel unus) est, nempe Apa
 „ (Pater) Horsiesius. Quem Pater noster (Pachomius) si (ipsi
 „ Pa-

„ Patri nostro Pachomio) obediētes sumus, multis vicibus bene-
 „ dictionibus prosecutus est. Quin etiam Abbas (Apa) Petronius
 „ priusquam ex hac vita migraret, dixit: Non ego ille sum, qui
 „ te huic ministerio (operi) destinat, sed Deus, et Pater noster
 „ (Pachomius): ac certo scimus, nullum ex huius ore mendacium
 „ exiisse. Ipse vero Horsiesius Abbas in sancta monastica vitæ
 „ communione (Fratres gubernando) firmiter stetit, cunctique
 „ Fratres ei magna cum humilitate, et subiectione obtemperabant.
 „ Postea vero consedit, ac Fratres ita allocutus est: Dominus no-
 „ vit, quod de hac re ne uno quidem die persuasus sum: sed hoc
 „ loco (dignitate, munere) digni estis vos, qui me seniores estis:
 „ et Abbas Theodorus potissimum hocce munere vere dignus est,
 „ quia Patrem nostrum (Pachomium) qualibet in re secutus ve-
 „ re, atque imitatus est: attamen si huiusmodi est voluntas Dei,
 „ et decreto Dei nemo resistere valet; vestram in Deum dilectio-
 „ nem exhortor, ut pro me oretis, ut Dominus in omni re bona
 „ me adiuuet. Quod si insuper Dei voluntas est, ac si vestra
 „ etiam voluntas non adversatur, ad universos Fratres,, etc.

IH

Pagina XV.

Ⲫⲉⲛⲟ

ⲉⲃⲱⲕ' ⲡⲓ ⲛⲉⲥⲛⲏⲩ
 ⲧⲏⲣⲟⲩ' ⲛ̅ⲧ̅ⲛ̅ⲟ̅ⲩⲡⲉⲩ
 ⲱⲛⲉ' ⲕⲁⲧⲁⲡⲱⲁ
 ⲭⲉ ⲁⲡⲓⲙⲁⲕⲁⲣⲓⲟⲥ
 ⲡⲁⲣⲗⲟⲥ'. ⲁⲅⲟⲩⲱ
 ⲱⲃ ⲁⲉ ⲛ̅ⲟ̅ⲩ ⲛⲁⲣⲭⲁⲓ
 ⲟⲥ' ⲉⲧ̅ⲛ̅ⲟ̅ⲩⲧⲟⲩ
 ⲭⲉ ⲉⲣⲉⲡⲭⲟⲉⲓⲥ' ⲛⲁⲧ̅
 ⲧⲟⲟⲧⲕ' ⲛ̅ⲧ̅ ⲛ̅ⲱⲃ
 ⲛⲓⲙ' ⲛ̅ⲧ̅ⲭⲁⲣⲓⲛⲉ
 ⲛⲁⲕ ⲁⲡⲓⲛ̅ⲧ̅
 ⲉⲛⲧⲁⲅⲧⲁⲅ ⲁ̅
 ⲡⲉⲛⲉⲓⲱⲧ, ⲛ̅ⲧ̅
 ⲕ̅ⲱ̅ ⲛ̅ⲧⲉⲅⲉⲓⲣⲏ
 ⲛⲏ' ⲉⲣⲁⲓ' ⲉⲭⲱⲕ
 ⲱⲁⲃⲟⲗ. ⲁ̅ⲛ̅ⲛ̅ⲱⲥ
 ⲁⲅⲧⲱⲟⲩⲛ ⲁⲅ
 ⲱⲗⲏⲗ' ⲁⲡⲟⲩⲁⲡⲟⲩ
 ⲁ ⲃⲱⲕ' ⲉⲡⲉⲅⲱⲁ
 ⲛ̅ⲱⲱⲡⲉ. ⲉⲣ̅ⲛ̅

ⲟⲩⲛⲟⲃ ⲛ̅ⲥⲟⲗⲥ̅.
 ⲛ̅ⲧⲟⲟⲩⲉ ⲁⲉ ⲁⲡⲉⲅ
 ⲣⲁⲥⲧⲉ. ⲁⲅⲭⲓ ⲛ̅ⲱ
 ⲙⲁⲅ ⲛ̅ⲕⲉⲥⲟⲛ
 ⲥⲛⲁⲩ. ⲁⲅⲧ̅ ⲡⲉⲅ
 ⲟⲅⲟⲓ' ⲉⲃⲟⲗ̅ⲛ̅ ⲛ̅ⲧⲉ
 ⲛⲉⲉⲧⲉ ⲧⲏⲣⲟⲩ -
 ⲉⲅⲟⲓⲛⲉ ⲁⲡⲱⲓ
 ⲛⲉ ⲛ̅ⲛⲉⲥⲛⲏⲩ.
 ⲉⲅⲧⲁⲭⲣ̅ⲟ̅ ⲁ̅ⲙⲟ
 ⲟⲩ ⲛ̅ⲧ̅ⲟⲧⲉ ⲁⲡⲭⲟ
 ⲉⲓⲥ' ⲁ̅ⲛ̅ ⲛ̅ⲕⲱⲧ'
 ⲁ̅ⲡⲉⲛⲉⲓⲱⲧ'. ⲛ̅
 ⲧⲉⲣⲉ ⲡⲟⲩ̅ⲱ ⲁⲉ ⲧⲁ
 ⲛⲉ ⲛⲉⲥⲛⲏⲩ' ⲉⲣⲁ
 ⲕⲟⲧⲉ' ⲭⲉ ⲁⲅⲱⲧⲟⲛ'
 ⲁ̅ⲙⲟⲅ ⲛ̅ⲟ̅ⲩ ⲁⲡⲁ
 ⲡⲉⲧⲣⲱⲛⲓⲟⲥ' ⲁⲩ
 ⲛ̅ⲙⲟⲟⲥ ⲉⲣⲁⲓ' ⲁⲩⲣⲓ
 ⲙⲉ. ⲁ̅ⲡⲓⲛⲁⲩ ⲁⲉ ⲛ̅

b b

ⲧⲁⲩ̅ⲛ̅

ΤΑΥΝ³ ΠΟΥΩ ΝΑΥ
 ΣΙΠΕΥΧΟΪ, ΝΕΡΕ
 ΑΠΑ ΘΕΟΔΩΡΟΣ.
 ΟΥΟΤῒ⁴ ΕΞΡΑΪ ΖΝ'
 ΤΠΟΛΙΟ' ΜΝ ΚΕ
 CON CNΔΥ. ΔΥΩ
 ΝΤΕΡΕΓΕΙ ΕΒΟΛ
 ΝῒΣΕ ΕΡΟΟΥ ΕΥ
 ΡΙΜΕ· ΠΕΧΔΥ ΝΑΥ
 ΧΕ ΔΣΡΩΤΝ ΕΤΕ
 ΤΝΡΙΜΕ' ἈΠΟΟΥ.
 ΝΤΟΥΥ ΔΕ ΠΕΧΔΥ
 ΝΑΥ ΧΕ ΕΝΡΙΜΕ

ON' ΝΤΑΝΤΕΒΙ
 ΗΝ' ⁵ ΝΤΑCTΔΣΟΝ'
 ΧΕ ΔΥΧΟΟΟ' ΧΕ ΔΥ
 ἈΤΟΝ ἈΜΟQ Ν
 ΟΙ ΑΠΑ ΠΕΤΡΩ
 ΝΙΟC. ΔΥΩ ΠΕ
 ΧΔΥ ΧΕ ΔΥΚΔΘΙC
 ΤΑ' ΝΑΠΑ ΣΩΡCΙ
 ΗCΙΟC' ΝΩΝΕCΗΤ' ⁶
 ΕΠΕCΜΑ· ΔΥΡΙΜΕ
 ΣΩΩQ ON' ΝΟΙ ΑΠΑ
 ΘΕΟΔΩΡΟC' ΕΞἈ
 ΠCΩΚ ΕΒΟΛ ⁷ ΝΔ

A D N O T A T I O N E S.

¹ ΤΟΥΩΩ ΕΒΩΚ' etc.) „ ad universos Fratres ire volo,
 „ illosque iuxta beati Pauli Dictum visitare. Qui vero ex illis
 „ Seniores erant, responderunt: Dominus quacunq̃ue in re te
 „ adiuvabit, atque spiritum, quem Patri nostro (Pachomio) de-
 „ dit, tibi largietur, et super te pacem suam relinquet usque in
 „ finem. Surrexit postmodum (Abbas Horsiesius), et oravit, ac
 „ singuli in suum quisque cubiculum se receperunt, magna pleni
 „ consolatione. Postridie autem eius diei mane binos alios Fratres
 „ secum sumpsit, et ad omnia (Fratrum) contubernia accessit
 „ (venit) Fratres ipsos visitans, singulosque in timore Domini,
 „ et in adificatione (imitatione, Regula) Patris nostri (Pachonii)
 „ confirmandus. Cum vero nuncium Alexandriam ad Fratres ex im-
 „ proviso pervenisset, Abbatem Petronium requievisse (obiisse),
 „ ipsi considentes in lacrimas erumpebant. Qua autem hora nun-
 „ cium ipsis per eorum navigium allatum est, Abbas Theodorus in
 „ civitate una cum duobus fratribus erat (circumibat, ambula-
 „ bat); quumq̃ue ex ea egressus est, illos stantes invenit, eisque
 „ dixit: Cur hodie ploratis? Ipsi vero responderunt ei: Ob novam
 „ arumnam, que nobis supervenit, rursum flemus: nam Petronium
 „ Abbatem requievisse relatum nobis est, atque Abbatem Horsie-
 „ sium in eius locum successisse, et ab ipso Abbate Petronio suc-
 „ cessorem constitutum esse perhibent. Abbas Theodorus flere et ipse
 „ propter Abbatis Petronii mortem cepit, quod is praeceperat. Ac
 „ paulo post „ etc.

¹ Respicit Act. XV. 36.

² Lo-

² Locutio Biblica ex Johann. XIV. 27.

³ αὐτῶν) Idest, attulerunt.

⁴ οὐροτῶν) Genuinam huius verbi significationem certius indicabunt peritiores. Apud Memphitas verbum οὐροτ idem interdum valet ac οὐροτεβ.

⁵ ΝΤΜΝΤΕΒΙΗΝ') Nomen thebaicum ΜΝΤΕΒΙΗΝ' habes etiam in Actis S. Coluthi pag. 92. Lege quæ de eo scripsit vir Cl. Augustinus Georgius pag. 194. *Vilitatem* ipse interpretatur, sed scriptor noster *calamitatem* potius atque infortunium, aut fortasse etiam *indigentiam* dicere videtur. Ac reipsa apud Tuk. pag. 55. ΟΥΕΒΙΗΝ valet, *un porvero*: et pag. 109. ΕΒΙΗΝ denotat ἐλεεινόν, *miserabilem*.

⁶ ΝΩΝΕCΗΤ ΕΠΕCΗΔ) Idest, *a succedere nel suo luogo: ut eius loco subrogaretur*. Ex verbo ωε, *ire*, cui demunt thebæi literam ε, et ex ΕCΗΤ. Memphitis ωε ΕΠΕCΗΤ est, *descendere*.

⁷ ΕΞᾶ ΠCΩΚ ΕΒΟΛ, *eo quod is præcessisset*). Ideo sic transtuli, quia Matth. XIV. 22. CΩΚ est, *præcedere*.

CΟ

Pagina XVI.

ΠΑ ΠΕΤΡΩΝΙΟΣ.
ΑΥΩ' ΜΝΝCΑ ΟΥΚΟΪ
ΠΕΧΑQ ΝΝΕCΗΥ'
ΧΕ ΑΠΡΤΡΕΝΡΙΜΕ
Ω ΝΕCΗΥ' • ΑΛΛΑ
ΜΑΡΝΧΟΟC ΝΤΟQ'
ΧΕ ΠΟΥΩΩ' ΑΠΧΟ
ΕΙC ΜΑΡΕQΩΩΠΕ.
ΕΩΧΕ ΑΠΧΟΕΙC QΙ
ΝΤΟΟΤΝ ΝΟΥΕΙ
ΩΤ ΝΑΓΑΘΟC' ΕQ
CΑΝΩ ΝΝΕΝΨΥΧΗ'
ΑΛΛΑ' ΕΙCΖΗΗΤΕ ΟΝ.
ΑΤΕQΜΝΤΩΑΝ
ΣΤΗQ' ΕΤΝΑΩΩC
ΡΠΜΕΕΥΕ ΝΝΖΙCΕ
ΑΠΕΝΕΙΩΤ' ΜΝ
ΝΕQΡῬΕΙΟΟΥΕ.
ΑQΤΟΥΝΟC ΝΑΝ
ΟΝ' ΝΚΕΕΙΩΤ' Ν

ΣΥΝΑΤΟC' ΕQΘᾶ
ΘΟΜ' ΖᾶΠΕΠῬΑ
ΕΤΟΥΑΔΒ. ΠΑΙ ΝΑ
ΜΕ ΠΕΠΡΩΜΕ Ν
ΙCΡΑΗΛΙΤΗC' • ΕΤΕ
ΑΜΝΚΡΟQ ΝΖΗ
ΤQ'. ΠΑΙ, ΝΑΜΕ ΠΕ.
ΙΗC' • ΝΑΥΗ' ΕΝΤΑ
ΠΝΟΥΤΕ ΤΑΔQ Ν
ΣΙΑΤΟΧΟC' • ΑΜΩ
ΥCΗC'. ΠΑΙ ΖΩΩQ
ΟΝ' ΝΕQΟΙ ΠΕ ΕΒΟΛ
ΖᾶΠΩΟΜΝΤ' • Ν
ΣΥΝΑΤΟC • ΑΥΩ'
ΟΝ: ΟΝ' • ΧΕΩΟᾶΤ'
ΠΕΧΑQ' ΝΕΤΜΟΟ
ΩΕ ΚΑΛΩC • ΠΕ
ΧΑQ' ΟΝ • ΧΕ ΝΕΡΕΠΟΥ
ΑΠΟΥΑ ΧΙ ΝΑQ ΑΝ
ΑΠΤΑΕΙΘ • ΑΛΛΑ

b b 2

ΕΥΕΙ-

ΕΥΕΙΝΕ ἈΜΟQ Ε
 ΒΟΛΞΙΤἈΠΝΟΥ
 ΤΕ • ΔΥΩ ΟΝ' ΧΕ⁹
 ΔCΠΩΩΝΕ ΔC
 ΕΙ ΕΞἈ ΠΑCΟΝ'
 ΕΒΟΛ' ΣΙΤἈΠΝΟΥ
 ΤΕ . ΚΑΙ ΓΑΡ'
 ΔΛΗΘΩC'Ω ΝΕC
 ΝΗΥ, ΕΝΕΙΤΔΕΙΟ'¹⁰
 ἈΠΕΝΕΙΩΤ'Ε
 ΤΟΥΔΑΒ ΑΠΑ ΖΩΡ
 CΙΗCΙΟC ΖΑΡΟἼ
 ΜΑΥΔΑΤ ΔΝ • ΔΛ

ΛΔ ΠΧΘΕΙC ΠΕΤ
 ΤΔΕΙΟ' ἈΜΟQ.
 ΔΥΩ ΕΤCΥΝΞΙ
 CΤΑ' ἈΜΟQ'ΣΝ
 ΤΤΑΠΡΟ' ἈΠΕΝ
 ΕΙΩΤ' ΝΔΙΚΔΙ
 ΟC • ΠΧΘΕΙC ΠΕΤ
 CΟΟΥΝ ΧΕ ΔΙCΩ
 ΤἈ ΕΠΕΝΕΙΩΤ
 ΝΔΙΚΔΙΟC ΝΟΥ
 CΟΠ. ΔΥΩ ΟΝ'
 ΠΟΛΛΑΚΙC' ΟΥΝ

A D N O T A T I O N E S .

⁹ ΔΥΩ etc.) „ Ac paulo post Fratribus dixit: Ne plorems,
 „ o Fratres; sed dicamus: Fiat voluntas Domini. Si optimum Pa-
 „ trem, qui animas nostras alebat, nobis abstulit Dominus, ecce
 „ laborum (cruciatuum) saltem, et lacrimarum Patris nostri in-
 „ gens ipsius misericordia recordata est, aliumque rursus nobis Pa-
 „ trem suscitavit, eumque validum, et potentem in Spiritu San-
 „ cto. Hic vere est homo Israelita in quo non est dolus (ex
 „ Johann. I. 48.): Hic vere est Jesus Nave, quem Moysis suc-
 „ cessorem dedit Deus: Hic præterea e numero Trium potentium
 „ erat unus et * tres etiam dixit qui recte ambulant. Dixit etiam:
 „ Non unusquisque (nemo) sibi sumit honorem (Ep. ad Hebr.
 „ V. 4.), sed adductus a Deo. Et insuper: Migravit (illa),
 „ et venit super fratrem meum a Deo. Vere enim, o Fratres,
 „ honorem Sancto Patri nostro Horsiesio Abbati non ex memetipso
 „ (per me) solum (defero), sed Dominus eum honoravit, eumque
 „ in ore Patris nostri insti posuit. Dominus novit, quod Patrem
 „ nostrum iustum non semel, sed multis vicibus audi-vi „ Reliqua
 desiderantur.

¹ ΝΤΟQ) Voculam hanc, seu pronomen ΝΤΟQ simili idio-
 tismo inserviens, aut fere supervacaneum habes superius pag.
 35. Joh. X. 5. itemque Joh. IX. 29: et X. 2. et apud Tukium
 pag. 337, atque in Fragm. VIII. p. 274. Et memphitice ΝΘOQ
 Psalm. 32. vers. 11. ac CII. 17, et alibi.

² Sanctus quoque Antonius Abbas Sanctum Horsiesium vo-
 cabat *verum Israelitam*, ut in Fragm. VIII. videbimus. Id te-
 statur

statum etiam scriptor græcus Vitæ S. Pachomii etc. num. 77. pag. 326. Haud absimile Abbatis Petronii elogium vidimus paulo ante.

³ (HC) Idest, IHCOC *Jesus*. Nomen hocce proprium quod de Servatore dicitur, scriptum semper compendiose per duas literas reperi hisce in membranis. Heic ubi de Josue sermo est, tribus scribitur. A memphitis vero non IHCOC, sed IHCOY vocari solet Josue, ut in Pontif. part. 1. pag. 534.

⁴ ΔΙΔΤΟΧΟC) Scribe, ΔΙΔΟΧΟC, *successor*. In Pontificali itidem part. 1. pag. 280 scribitur mendose ΔΙΔΤΟΧΗ' pro ΔΙΔΟΧΗ'.

⁵ Quinam sint Tres isti, de quibus hic sermo est, ignoro: nec enim illud Geneseos respici videtur: *Tres vidit, et unum adoravit*. Ternarii illustrium virorum numeri exempla mox habebis in Fragmento octavo pag. 276.

⁶ AYOC) Post hanc voculam librarius scripsit, ON · ON · XE, deinde cum animadvertisset se in mendum incidisse, per lineolas et puncta indicavit delendum esse secundo loco, ON, ac fortasse etiam literam X, nam usque ad hanc lineas superne duxit.

⁷ (YOCY) Videtur positum pro YOCYNT. Ceterum aliqua deesse videntur vocabula: locus sane est obscurus.

⁸ ΠΕΞΔC ON, *ait insuper*) Nempe Sacra Scriptura, quam proxime superius etiam citatam fuisse hinc apparet.

⁹ ΔCΠΩΩNÈ, *migravit*: genere feminino) Ex quonam Scripturæ libro hæc desumpta sint, aliis investigandum relinquo. Num ea Moses de Aarone fratre eiusque unctione alicubi dicit in ægyptiacis versionibus?

¹⁰ ΕΝΕΪΤΑΕΙΟ') Pro, ΝΕΙΤΑΕΙΟ'... ΔN, *non honoro*.

* ΤΩΒΖ ΑΠΘΩΙC ΕΞΡΗΙ ΕΧΩΝ Ω' ΝΑΘΙCΕΥ ΠΙΟΤ ΑΜΑΙ-
ΝΟΥΩΗΡΙ ΔΝΤΩΝΙΟC ΝΕΜ ΔΒΒΔ ΠΑΥΛΟC ΝΤΕCΧΔ
ΝΕΝΝΟΒΙ ΝΔΝ ΕΒΟΛ: — ita precatur Ægyptia Eccle-
sia in Litaniiis Sanctorum, pag. 43. Theotociarum.

Idest: *Orate Dominum pro nobis, o Domini nostri, et Patres nostri, et amantes filiorum suorum, Antoni, et Abbas Paule, ut dimittat nobis peccata nostra.*

Et pag. 44. ΤΩΒΖ... ΔΒΒΔ ΠΑΒΩΜ ΦΔ ΤΚΟΙΝΩ-
ΝΔΔ', ΝΕΜ ΘΕΟ'ΔΩΡΟC ΠΕC ΜΔΘΗΤΗC,
ΝΤΕCΧΔ.....

Ægyptii codicis fragmentum, constans quatuor membranis.

Quamvis Fragmenti proxime superioris membranæ paulo longiores sint, quam huius, quia tamen eiusdem cum hisce latitudinis sunt, ac parem versuum numerum quælibet membranarum pagina, seu facies continet, librarii que manus utrobique est simillima, ac vetusta denique paginarum numeratio, aliaque omnia consentiunt, ideo Fragmentum hocce septimi continuationem esse existimo. Progreditur a pagina 273. ad paginam 280. Vide Specimen pag. XXX. num. 8.

Inserta sunt huic Fragmento, ut mox videbis, S. Antonii cognomento Magni duæ epistolæ, seu potius fragmenta epistolarum, quas ægyptiace, ut de aliis compertum habemus, a Sancto Abbate scriptas esse verisimile est. Hæ ceteris S. Antonii opusculis, a Gallandio collectis tomo 4. *Bibliotheca Patrum*, addi possunt.

Pagina I.

COR

τὲ ἑφκοζολ̄ ἡνε
 cnyh̄ εἰbhnt̄
 εφχαῦμος' xε
 τογωω' εταμω
 τῆ ω necnyh̄
 ἡμαῖνογτε: ε
 πειδη αἰσωτῆ
 εἰβε ππετογδ
 αδβ ἀπα πετρω
 νιος' xε αφῆκο
 τῆ παῖ ἡταφκαδγ
 εχῆ τκοινωνια
 ἡῆνωγ' ἡδῖ
 πενειωτ' πα
 ζωμ · αἰλγπει
 μεν ἡματε' εἰbh
 ητ̄ xε ἡηπωc
 ἡσεωωπε ἡν ογ
 ἡῆτορφανος.
 ἡδῖ necnyh̄ ε

τογδδβ · αγω αἰ
 τεῖ⁴, εἰωοοπ ἡνογ
 νοδ ἡῆκαδ ἡ
 ἡητ · ἡτεγνογ
 αγωμ' εcnotῆ⁵
 τδσε ναμαδξε'
 xε απχοειc νεε
 cε ἡκεειωτ' ἡ
 ἡηνατοc' εχῆ
 τκοινωνια
 ετογδδβ' xε απδ
 ἡωpcηcioc · εγ
 ἡδου ἡμογ' εφῖ
 προογω' ἡηητῆ
 ψγχη' ἡῆ πετῆ
 cωμα' ἡητῆπε
 ἡῆ ἡῆηνογτε
 εἰηηητ̄ · εδπωα
 xε ἡπενχοειc
 xωκ εβοχ' εχῆ^{τε}
 τῆ

Τῆ ᾠΝΤᾠΔΙΝΟΥ
 ΤΕ' ᾤ ΕΝΤ'ΝΑΚΑ
 ΤΗΥΤῆ ΔΝ' ΕΤΕ
 Τῆ Ο' ΝΟΡΦΑΝΟC
 Τ'ΝΗΥ ΟΝ' ὩΡΩ
 Τῆ • ΤΕΝΟΥ ΘΕ ΝΕ
 CΝΗΥ ΕΤΟΥΔΒ'
 ᾠΠ'ΤΡΕΝ ΜΟΥΤΕ
 ΕΡΟΥ ΧΕ ΖΩΡCΙΗ
 CΙΟC, ΔΛΔ ΠΙCΡΔΗ
 ΛΙΤΗC'. ΕΤΕΠΕΤ
 ΝΔΥ ΕΠΝΟΥΤΕ ¹⁰ ΠΕ
 Ζῆ ΝΒΔΛ ΕΤΖΙΖΟΥΝ
 ᾠΝ ΝΕΤΖΙΒΟΛ ¹¹.

ΝΤΩΤῆ ΘΕ' ΝΕ
 CΝΗΥ, ΝΤΕΤῆ
 ΖΕΝᾠΔΑΚΑΡΙΟC
 ΧΕ ΔΠΝΟΥΤΕ ΕΡ
 ΤΗΥΤῆ ΝᾠΠᾠΔ
 ΝΟΥΕΙΩΤ' ΕΥ
 ΘᾠΔΟΜ' ΖᾠΠΕ ΠῆΔ
 ᾠΠΝΟΥΤΕ • ὩΛΗΛ
 ΘΕ' ΕΖΡΔΙ ΕΠΧΟΕΙC
 ΠΝΟΥΤΕ ᾠΠΕΝ
 ΕΙΩΤ' ΠΑΖΩΜ'
 ΧΕΚΑC ΕΥΕΤΑΧΡΕ
 ΤΗΥΤῆ Ζῆ ΤΕΥ

A D N O T A T I O N E S .

² . . . , consolans Fratres propter illum, et inquires: Cer-
 „ tiores vos facere volo, o philothei (o Dei amantes) Fratres, me
 „ audivisse quod Sanctus Abbas Petronius mortem obierit, ille quem
 „ Pater noster Pachomius post se suorum cœnobiorum omnium Præfe-
 „ ctum (Præsidentem, vel, Abbatem Generalem) reliquit. Equidem
 „ valde hac de causa contristatus sum, (metuens) ne forte in or-
 „ bitate manerent sancti Fratres. Et quum adhuc in magna ver-
 „ sarer cordis afflictione, statim ad aures meas vox ΕCΝΟΤᾠ
 „ pervēnit, quod alium Patrem, eumque idoneum ac strenuum cun-
 „ ctis sancta communis vitæ monasteriis præpositum excitavit Do-
 „ minus, nempe Abbatem Horsiesium, qui animarum vestrarum,
 „ corporumque curam per Spiritum Dei qui in ipso est, suscipere
 „ valet, quique super vobis Deum diligentibus Domini illud (Jo.
 „ XIV. 18.) implevit: „ Non relinquam vos orphanos: venio
 „ rursus ad vos „. Nunc ergo illum vocare nolite, o Sancti Fra-
 „ tres, Horsiesium, sed Israelitam, idest Videntem Deum oculis
 „ quum interioribus, tum exterioribus. Beati igitur vos estis, o
 „ Fratres, propterea quia eo patre, qui in Dei Spiritu fortis est
 „ ac potens, dignos vos fecit Deus. Orate ergo Dominum Deum
 „ Patris nostri Pachonii, ut vos in sua pace confirmet. Vos ve-
 „ ro „, etc.

¹ . . . ΤΕ' ΕΥCΟΛῪ) Syllabam ΤΕ' postremam heic esse
 coniicio vocis ΕΡΑΚΟΤΕ', Racotem, sive Alexandriam: ad Ales-
 sandria: alla Città di Racote. Nam de Sancto Abbate Antonio
 litte-

litteras Alexandriam ad Sanctum Theodorum eiusque comites scribente sermonem esse hoc in loco perspicuum est.

² ΕΤΒΗΗΤQ', *ob illum*, vel, *de illo*) Nempe de obitu Abbatis Petronii.

³ ΕΥΜΑΤΕ, *duntaxat*) Ita scriptum est in membrana. Sed legendum videtur ΕΥΜΑΤΕ, *valde*: ut ego interpretatus sum.

⁴ ΑΙΤΕΙ) In superiore Fragmento vidimus ΑΙΤΕΙ mendose scriptum pro ΕΤΙ, *adhuc*. Eodem modo videtur hic locus emendandus, et legendum etiam heic ΕΤΙ. Alioquin ΑΙΤΕΙ accipiendum esset ob superiora pro ΔΙΔΙΤΕΙ, *petis*, *oravis*: quod minus placet.

⁵ ΕCNOTŪ) Quid denotet verbum NOTŪ, necdum reperire potui. Exponent peritiores.

⁶ ΜΝ ΠΕΤΝ CΩΜΑ', *et corporis vestri*) Ego ita interpretatus sum quasi scribendum fuerit, ΜΝ ΝΕΤΝ CΩΜΑ', *et corporum vestrorum*: nec enim crediderim corpus ab ægyptiis pro cætu dici.

⁷ ΤΕΤΝ ΜΝΤΜΑΙΝΟΥΤΕ) Latina lingua hunc titulum commode exprimere non potest: vertendum enim esset, *vestra in Deum dilectio*: sed aliud valet ægyptia locutio, nempe, *vos qui Deum diligitis*, idque abstracto nomine expressum.

⁸ Tukijs hunc ex Johanne locum afferens pag. 541. particulam hanc, ON, *rursus*, *denuo*, non habet nec in thebaico textu, neque in memphitico.

⁹ ΑΛΛΑ ΠΙCΡΑΗΛΙΤΗC', *mà l' Israelita*.

¹⁰ De hebraici nominis, *Israel*, etymo illam opinionem sequitur Sanctus Antonius quæ communis fere tunc fuisse videtur, ut valeat, *Vir videns Deum*. De qua satis olim dixi in *Hebræorum Sex Canticorum Explanatione* pag. 32. aliam plane diversam amplectens sententiam.

¹¹ ΜΝ ΝΕΤΖΙΒΟΛ, *et exterioribus*) Benigna interpretatione indiget hæc Sancti Abbatis locutio: Deum enim carneis oculis nemo vidit unquam, nec videre quisquam potest. Respicit fortasse Sanctus Vir illud Apostoli: *Invisibilia Dei* etc. nemini non nota.

COZ

Pagina II.

ΕΙΡΗΝΗ ὁ. ΔΥΩΝ
ΤΕΤΝ ΖΥΠΟΤΑC
CΕΝΑQ' ΝΟΥΟΕΙΩ

ΝΙΛ' ΝΘΕ ΝΝΕΤΟΥ
ΔΔΒ ΤΗΡΟΥ' ΜΝ ΝΕΤ
ΖΑΡΑΤΟΥ, ΟΥΧΔΙ' :
ΜΝ

ΜΝΝΩΩ ΟΝ' ΑΦΟΖΑΙ
 ΝΟΥΕΠΙΣΤΟΛΗ
 ΨΑΠΨΟΕΙΧ' * ΑΠΕ
 ΧΩ ΑΠΑ ΑΘΑΝΑΙ
 ΟΣ' ΠΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟ
 ΠΟΣ' ΕΥΠΡΟΤΡΕ
 ΠΕ * ΑΜΟΦ ΕΖΟΥΝ
 ΕΝΕΟΝΗΥ, ΕΤΡΕΦ
 ΟΛΩΛΟΥ' ΖΩΩΦ
 ΟΝ' ΖΗ ΝΕΦ ΨΑΧΕ
 ΝΕΥΦΡΟΟΝΗ' Ε
 ΒΟΛΧΕ ΑΠΕΥΕΙΩΤ
 ΑΤΟΝ' ΑΜΟΦ . ΑΥΩ
 ΟΝ ΠΕΝΤΑΦ ΚΑ
 ΘΙΣΤΑ' ΑΜΟΦ' ΜΝ
 ΝΩΩΦ' ΑΠΑ ΠΕΤ
 ΡΩΝΙΟΣ' ΝΕΦΧΩ
 ΓΑΡ ΑΜΟΟ ΝΤΕΙΖΕ
 ΧΕ ΚΑΙ ΓΑΡ ΝΦΡ
 ΧΡΕΙΔ ΑΝ'ΝΟΖΑΙ
 ΨΑΡΟΚ' ΕΤΒΕ ΝΕ
 ΟΝΗΥ' ΕΤΖΑΖΤΗΚ'
 ΝΩΗΡΕ ΑΠΑΖΩΜ'
 ΝΤΚΟΙΝΩΝΙΔ'
 ΕΤΟΥΔΑΒ' ΕΒΟΛΧΕ
 ΑΠΝΟΥΤΕ ΤΑ
 ΤΟΝ' ΑΠΕΥΕΙΩΤ'
 ΜΝ ΠΕΝΤΑΦΤΟ
 ΨΦ ΟΝ' ΜΝΝΩΩΦ
 ΕΔΦΨΟΠΟΥ ΕΖΟΥΝ

))

ΕΝΕΦΜΑΝΨΩ
 ΠΕ ΕΤΖΑΕΟΟΥ.
 ΑΝΟΝ ΔΕ ΑΝΒΩΚ'
 ΖΗ ΟΥΝΟΒ ΝΑ
 ΚΑΖ ΕΤΒΗΗΤΟΥ'
 ΧΕ ΕΟΝΑΧΩΩ
 ΡΕ ΕΒΟΛ ΝΚΕΟΠ
 ΝΟΙ ΤΚΟΙΝΙΔ'
 Η ΝΤΟΦ ΝΤΕ ΝΕ
 ΟΝΗΥ ΕΤΟΥΔΑΒ
 ΨΩΠΕ ΖΗ ΟΥ
 ΜΝΤΟΡΦΑΝΟΟ'
 ΛΟΙΠΟΝ'ΖΙΤΑ
 ΠΦΙ ΕΖΡΑΙ' ΝΝΕΚ
 ΟΙΧ' ΕΤΟΥΔΑΒ' ΑΙ
 ΤΕΙ' ΑΠΑΤΕ ΠΖΩΒ
 ΩΩΚ - ΑΝΩΩΤΑ
 ΟΝ' ΧΕ ΑΠΜΑΚΑ
 ΡΙΟΣ ΑΠΑ ΠΕΤΡΩ
 ΝΙΟΣ, ΠΕΤΑΝΝ
 ΟΑ ΠΜΑΚΑΡΙΟΣ
 ΑΠΕΤΟΥΔΑΒ' Α
 ΠΑ ΠΑΖΩΜ' ΧΕ
 ΑΦΚΑΘΙΣΤΑ' Ν
 ΚΕ ΟΥΑ ΕΠΕΦΜΑ
 ΧΕ ΑΠΑ ΖΩΡΟΙΗ
 ΟΙΟΣ . ΑΥΩ ΤΗΠΙ
 ΟΤΕΥΕ' ΧΕ ΦΝΔ
 ΨΩΠΕ ΝΟΥΝΟΒ
 ΝΝΕΦΤΟΥΟΕΙΝ'

ADNOTATIONES.

* ΑΥΩ etc.) „ Vos vero ei semper obediētes subiectique esto-
 „ te, sicut et sanctis omnibus, et iis qui sanctis subditi sunt.
 „ Valete (vel, salutem vobis opto). Epistolam quoque scripsit po-
 „ stea ad Christi athletam Apa (Patrem) Athanasium Archiepisco-
 „ pum commendans ei Fratres (exhortans eum ad favendum Fratri-
 „ bus), ut et ipse suis hilaritate plenis sermonibus eos consolaretur,
 „ quia illorum Pater (Pachomius) requieverat (obierat),
 „ ac ille etiam, quem post se suum successorem constituerat Pachomius

c c

„ minus

„ *mius ipse, itidem defunctus erat, videlicet Apa (Pater) Petro-*
 „ *nus. Huiusmodi enim erant ipsius (Antonii) verba:* „ Nec
 „ enim indiges ut pro Fratribus sanctam cœnobiticam vitam du-
 „ centibus filiis Pachomii, qui nunc apud te sunt, quisquam
 „ ad te scribat, quia illorum Patri, ac ei etiam quem hic post
 „ se ipsis præfecerat, requiem dedit Deus, eos intra gloriosa
 „ sua habitacula recipiens. Nos vero magna in afflictione ver-
 „ sati sumus, veriti, ne Fratrum in commune vivendum socie-
 „ tas denuo dispergeretur, aut ne sancti Fratres in orbitate
 „ permanerent. Quod reliquum est, per sanctarum tuarum ma-
 „ num elevationem ora (pro ipsis), antequam res in longum
 „ protrahatur. Illud insuper audivimus, quod beatus Apa (Pa-
 „ ter) Petronius beati, sanctique Abbatis Pachomii successor
 „ alium quemdam sui loco constituit (præfecit), nempe Abba-
 „ tem Horsesium: atque hunc magnum Cœnobitarum (vel,
 „ cœnobiticæ societatis) Luminare fore credimus: et existima-
 „ mus etiam, etc.

¹ ΟΥΧΔΙ) Hoc est, *salus sit* (vobis): vel, *Valete*, ut La-
 tini loquuntur. Mox rursus occurret hæc clausula: quæ indicio
 est, ipsam Sancti Antonii epistolam a nostro scriptore allatam
 esse. Librarius in margine crucem, quasi christianæ salutationis
 symbolum, adscripsit.

² ΩΔ ΠΥΘΕΙΧ) Thebaice ΠΥΘΕΙΧ, memph. ΠΥΩΙΧ, est,
un Campione: Heros: athleta inclutus. Vide, si libet, Lacrozium:
 sed noveris typographum ibi (pag. 136.) mendose scripsisse
 ΠΥΩΙΧ pro ΠΥΩΙΧ. Palladius in procœmio Hist. Laus. Sanctos
 Monachos vocat ἀθλητὰς τῷ χριστῷ, *athletas Christi*. Eodem
 modo passim loquuntur quum græci, tum ægyptii.

³ ΕΠΙΡΟΤΡΕΠΕ etc.) Verbum e verbo: *exhortans eum erga*
Fratres. Quæ locutio valet, *commendans ei Fratres*. Nec enim
 ægyptia semper ad verbum latine converti possunt, ut passim
 animadvertere potes.

⁴ ΔΝΕΟΚ, *venimus: venimmo: siamo venuti*) Ne hæc qui-
 dem latine verti possunt, nisi quid addatur, aut mutetur.

⁵ ΤΚΟΙΝΙΔ) Emenda, scribens, ΤΚΟΙΝΩΝΙΔ'.

⁶ Verbum e verbo transtuli. Verti etiam potest: *sanctas*
tuas manus sursum attollendo. Christianos porro omnes elatis sur-
 sum manibus orare consuevisse, ut nunc quoque feminæ in Corsi-
 ca faciunt, nemo nescit. Id clare testatur præ ceteris Tertullia-
 nus. Hunc vero ritum etiamnum servant Sacerdotes in Missa.

⁷ ΔΙΤΕΙ) Transtuli, *ora: fa orazione*. Ceterum locus satis
 per-

perspicuus non est. Aut Sanctus Antonius suæ linguæ genio indulgens verborum valde parcus fuit, aut aliquid omisit librarius.

COE

Pagina III.

2N TKOINΩNIΔ
 ΔΥΩ · NTΕ2α2 ΧΙ COΛ
 CΛ 2I TAΧΡΟ' 2IKΩT'
 2ITĀΠΟΥΩN' N
 PΩQ' MĀ ΠΩA
 XE NTΕ XAPIC .
 ETETE ΠXOEIC' NΔ
 KΩ MMOQ EZPAI
 EXΩQ¹. ΠAI ΘE AN
 TΩT' N2HT EXΩQ
 ETPENMOTTE' E
 POQ XE ICPAHΛI
 THC · TĀΠAPA
 KΔXEI ΘE TENOY
 NTEKMMTP
 XIEPEYC' ETPEK
 CΛCΛ NET2α2THK .
 NF'TOYPOY² NAY
 EZOYN EPOQ · AYΩ
 NF'XΩK ON EBOΛ
 NTETXPEIA TH
 PC 2N 2ΩB NIΔ ·
 NF'ΩΛHΛ EXΩN'
 ΠOYOEIN' NΔT
 XENΔ³. TPHTH'
 NNONHPON · ΠΩOY
 ΩOY NNETOYΔΔB'
 OYXAI⁴: AΠA
 ΘEΩΔΩPOC ΔE' MĀ
 AΠA 2AKXAIOC'
 MĀ NKECNHY' ET
 NĀMAY · NTETE
 TEΠICTOΛH' NΔ

ΠA ANTONIOC BOK'
 WAPOOT EPAKOTE
 EQC2AI EQCOΛCΛ
 MMOOY, AYPAWE
 EMATE · N2OTO ΔE
 ON XE ΔQC2AI WA
 ΠAPXIEΠICKO
 ΠOC ΠEIoT' N
 TPICTIC' ETBHH
 TOY EQCYN2ICTA
 MMOOY' ETOOTQ
 XE NΩHP E MΠICPA
 HΛITHC · ETPEQ
 ΠPOCEXE' EPOOY
 2N 2EN NOB MΠET
 NANOYOY · AYΩ
 ΠEXAY NAPA ΘEO
 ΔΩPOC NBI NECNHY'
 XE ANON 2ENMΔ
 KAPIOC' ANON' XE
 ANPΠEMΠWA' E
 TPEN EII NOB NPEQ
 POYOEIN' WNTHTH
 2APON, EYCI MΠPO
 OYW' NNENΨYXH
 ETBE ΠEYOTWW
 ETOW' EZOYN EΠEN
 EIoT . ΔQOYΩ
 WB ΔE NAY NBI AΠA
 ΘEOΔΩPOC' XE N
 2ICE MΠENEIoT'
 MĀ NEΦPMEIOOYE⁶
 MĀ ΠΠETOYΔΔB' d

ε δΥΩ ΝΤΕ etc.) „ et existimamus etiam, quod per fir-
 „ mitatem, per ædificationem, per aperitionem oris eius, et
 „ per gratiosum sermonem, quem ei Dominus largietur, multi
 „ consolatione afficientur. Hunc igitur ut vocaremus Israelitam,
 „ persuasi sumus. Nunc ergo tuam Archiepiscopalem excellen-
 „ tiam (*vel*, Dignitatem) exhortamur, ut eos qui apud te (co-
 „ ram te) sunt, consoleris, utque illos ipsius respectu hilares
 „ reddas *, atque insuper ut quamlibet illorum necessitatem
 „ (indigentiam) quacunque in re perficias (suppleas), et ut
 „ ores pro nobis, o Lumen inextinguibile, o Fons intelligibi-
 „ lis (mystice: spiritali sensu ita dicte), o Gloriatio (Glo-
 „ ria) Sanctorum. Vale „. Abbas vero Theodorus, et Abbas Zac-
 „ chæus, ceterique Fratres qui una cum his erant, quam Alexan-
 „ driam ad eos pervenit Abbatis Antonii epistola scribentis eosque
 „ consolantis, magna completi sunt latitia, eoque magis letati
 „ sunt, quia de (pro) ipsis ad Archiepiscopum Patrem Fidei scri-
 „ pserat, illos ei commendans utpote Israelitæ filios, ut illorum cu-
 „ ram suscipiens quibuscunque eos beneficiis (bonis officiis) prosequeretur.
 „ Atque Abbati Theodoro dixerunt Fratres: Beati nos sumus
 „ ac felices, propterea quia digni facti sumus ut magna hæc Lumi-
 „ naria (inclysi isti Viri) nostri misereantur, animarum nostra-
 „ rum curam capessendo, ob magnam eorum erga Patrem nostrum
 „ propensionem (affectum). Abbas vero Theodorus in hunc modum
 „ eis respondit: Patris nostri (Pachomii) labores (perpersiones),
 „ ac lacrimæ, et Sanctus Abbas „, etc.

* Illos idiotismos qui latinis auribus intolerabiles sunt, evi-
 tare studeo, etsi fideliter quantum fieri potest interpretari co-
 ner. Alioquin verbum e verbo sic vertendum esset: *et gratia*
sermonem quem Dominus super eum ponet. Id semel monuisse
 sufficiat.

* ΝῚ ΤΟΥΡΟΤ ΝΔΥ ΕΖΟΥΝ ΕΡΟQ) Sensus fortasse est:
 καὶ εὐφρανῆς αὐτὰς ἐπ' αὐτῶ: *et efficias ut de pretiosa Pachomii*
morte latentur. In hisce vertendis utrum Auctoris mentem pro-
 be assecutus sim, nescio. Peritiores fortasse, aut thebaica alia
 Fragmenta a clarissimis Viris Woideo, Giorgio, Adlero in lu-
 cem edenda maiorem lucem suppeditabunt. Verbum sane ΟΥ-
 ΡΟΤ valet εὐφραίνε, *letare*, Sophon. III. 14. Itaque ΤΟΥΡΟΤ
 videtur valere, *latificare*. S. Athanasius in epistola encyclica
 tom. I. pag. 89. sic loquitur: τῶν λαῶν εὐφρανόμενων ἐπὶ ταῖς
 συνά-

συναΐσει, h. e. cum populi in synaxibus latarentur: nim. synaxes alacri animo celebrarent.

³ Notanda hæc dictio, ἀΤΞΕΝΔ, quæ, ut equidem censeo, idem valet ac memphitica ἀΤΘΕΝΟ, *inextinctus: inextinguibilis*. Num ex eadem radice derivandum illud ΞΝΔ, quod vidimus pag. 89: ut ἀΝΛΗCΤΗC' ΞΝΔC' valeat: *latrones extinxerunt (occiderunt) eum?* Id verisimile mihi videtur. Vide utrum eodem referri possit illud ΞΝΟΥC', quod vidimus pag. 122: si enim huc referri posset, duorum verborum, quæ probe necdum intelleram, significationem reperissem.

⁴ ΟΥΞΔΙ, *Vale*) En clausula secundæ Sancti Antonii epistolæ, quæ item ut superior a nostro scriptore allata, tanquam pretiosum, rarissimumque antiquitatis monumentum habenda est. Nam e Sancti Abbatis opusculis nullum in Europa extat thebaice conscriptum, etsi eius epistolas adhuc ante trecentos annos extitisse ægyptiæ scriptas in Thebaidis monasteriis, *Abulbircat, et alii testentur*, ut scribit Renaudotius in Collectione Liturg. Orientalium pag. lxxxix.

⁵ ΕΤΩΥ) Memph. ΟΥ, *multus*. Ita Luc. VII. 47: ΝΕC-ΝΟΒΙ ΕΤΟΥ iuxta Memphiticam Interpr. idest, *i multi peccati di essa*.

⁶ ΡΥΕΙΟΥΕ, *lacrima*) Malim, ΡΥΕΙΟΥΕ. Vide quæ dixi pag. 66. huius voluminis.

CO5

Pagina IV.

ΠΑ * ΠΕΤΡΩΝΙΟC
ΝΕΤΠΡΕCΒΕΥΕ 2Α
ΡΟΝ' 2ΥΜΑΝΙΜ.
ΕΤΕΙ * ΔΕ ΟΝ ΕΙC ΠΕΝ
ΚΕΕΙΩΤ' ΑΠΑ 2ΩΡ
CΙΗCΙΟC' QΝΑΥΩ
ΠΕ ΝΑΝ ΟΝ' ΝΡΕC
ΤΑΝ2Ο' ΝΝΕΝ
ΨΥΧΗ' 2Ν 2ΩΒ ΝΙΜ
ΕΝΔΝΟΥC':
† 2Ω ΔΕ ΥΜΟC ΝΗ
ΤΝ ΝΑCΝΗΥ, ΧΕ
ΔΙCΩΤΥ ΕΠΕΝ
ΕΙΩΤ' ΝΟΥ2ΟΟΥ'
ΑΥΩ ΝΑΡΧΑΙΟC

ΟΝ' ΑΠΕΥΟΕΙΩ
ΕΤΥΜΑΥ' ΑΥCΩ
ΤΥ ΕΡΟC' ΧΕ 2ΕΝ *
ΤΕΝΓΕΝΕΔ ΤΕΝΟΥ
2ΕΝ ΚΗΜΕ • †
ΝΑΥ ΕΥΟΥΤ' * Ν
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ' ΕΥΑΥ
ΞΑΝΕ' 2ΙΤΥΠΝΟΥ
ΤΕ' ΜΝ ΝΡΩΜΕ.
ΠΩΟΡΠ ΠΕ ΠΜΑ
ΚΑΡΙΟC ΝΥΟΕΙΧ'
ΑΠΕΤΟΥΔΔΒ ΑΠΑ
ΔΘΔΝΑCΙΟC ΠΑΡ
ΧΙΕΠΙCΚΟΠΟC
ΝΡΑΚΟΤΕ' ΕΥΜΙ

υε'

ωε' εχ' ἡ τ' ΠΙCΤΙC
 ωαα'ρα' επιμο'υ.
 Πμεε'c'na'υ πε πεn
 πετο'υαδβ' νεiωτ'·
 α'πα αντω'νιoc'
 ε'φο'· νο'υc'μοτ' ε'q
 c'HK ε'βολ' ἡ'πβι
 oc' ἡ'na'na'xω'p'HTHC'
 Πμεε' ω'ομ'ἡ'NT
 πε τε'ikoinω
 niδ' ε'co ἡ'τυ'πoc
 νο'yon niω' ε't
 o'υω'ω' ε'cω'oy'z'
 ε'zoy'n ἡ'zen'ψ'γ
 x'H' ka'Ta'π'no'γ
 τε' ε't'oto'oy' ω'αn
 το'υxω'k ε'βολ'·
 ἡ'Tepe ne'c'nh'γ
 Δε c'ω'τ'ἡ' enāi

ἡ'τἡ' α'πα θε'o'zω
 poc· α'γ'p'ω'π'ἡ'pe
 ἡ'τ'ΠΙCΤΙC ἡ'π'no'γ
 τε' ε't'z'pa' ἡ'z'ḡ
 τ'q'· μ'ἡ' πε'q'θ'ē
 bio' ε't'na'ω'ω'q'
 ε'α'q'π'ω'p'k ἡ'π'ē
 θ'oo'γ niω' z'pa' ἡ'
 z'HT'q'· ἡ'θ'ē no'γ
 ε'cooy' ἡ'βα'λ'z'HT'⁴
 ε'μ'ἡ'λ'α'δ'γ' ἡ'x'bin'⁵
 ἡ'z'HT'q'· o'γ'μ'ON⁶
 Δε ne'q' π'p'oko'π
 τε' z'ἡ' ἡ'π'ολ'γ'τ'ι
 ā⁷ ε'toy'ON'z' ε'βολ'
 α'λ'λ'α z'ἡ' ἡ'k'α'p
 π'oc' ON ἡ'π'ep'ἡ'ā
 ε'toy'αδβ'· ε'te pa'ī

A D N O T A T I O N E S.

^d ἡ'z'ice... α'πα etc.) „ *Patris nostri* (Pachomii) *perpes-*
 „ *siones*, ac *lacrima*, et *Sanctus Abbas Petronius* pro nobis quo-
 „ *cunque in loco simus*, *intercedunt* (*orant*). *Ecce autem adhuc*
 „ (*nobis Deus opem fert*), et *alius Pater noster* (vel, *Prases Ge-*
 „ *neralis*) *nobis* (*datur*, *qui*) *animas nostras* et *ipse in quibuslibet*
 „ *bonis operibus vivificabit*. *Vobis autem*, *Fratres*, *dico*, *quod Pa-*
 „ *trem nostrum* (Pachomium) *quodam die audiui*, ac *Seniores*
 „ *etiam qui illo tempore* (*in monasterio*) *erant*, *audiverunt hac*
 „ *dicentem*: *Tria nunc in Ægypto video capita in nostra genera-*
 „ *tione* (vel, *nostra atate*) *apud Deum*, et *homines* (*proficere*,
 „ *et in dies*) *crescere*. *Primus est beatus* (*ille*) *Athleta* (*strenuus-*
 „ *que vir*) *Sanctus Abbas* (vel, *Pater*) *Arhanasius Alexandria*
 „ (*vel*, *Racotis*) *Archiepiscopus* pro *Fide usque ad mortem decer-*
 „ *tans*. *Secundus est Sanctus Pater noster*, *Abbas Antonius*, *qui*
 „ *exemplar perfectum est vite anachoretica*. *Tertio loco Cænobiti-*
 „ *cum hanc vivendi rationem pono*, *que illorum omnium typus*
 „ (*ac forma*) *est*, *qui animas secundum Deum congregare volunt*,
 „ *ut eas invent donec perfecta evadant*. „ *Quum vero hac a Theo-*
 „ *doro Abbate audiverunt Fratres*, *Fidem Dei*, *qua in ipso erat*,
 „ *admi-*

„ admirati sunt, magnamque illius humilitatem, per quam omne
 „ malum evellebat (de medio tollebat) instar ovīs (vel, agni)
 „ innocentis, in quo nullus est ΧΒΙΝ'. Non solum scilicet in ma-
 „ nifesta austera vita ratione proficiebat, sed in fructibus quoque
 „ Spiritus Sancti, cuiusmodi sunt mentis (cordis) humilitas, at-
 „ que obedientia (vel, subjectio). Ab illa enim hora, etc.

¹ ΕΤΕΙ) Scribe, ΕΤΙ, adhuc.

² ΖΕΝ ΤΕΝΓΕΝC... ΖΕΝΚΗΛΕ) Notandum bis heic scri-
 bi ΖΕΝ pro ΖΝ, in: quamvis articulus quidem pluralis exprimi
 soleat per ΖΕΝ, præpositio vero, in, per ΖΝ.

³ ΕΥΟΥΤ, tria) Simili modo Constantinus Imperator victor
 inclytum virorum ternionem laudavit dicens (ut narrat antiquus
 Collector Sententiarum S. Antonii apud Gallandium tom. 4.
 Bibl. PP. pag. 709.): Gratias ago Domino Christo, quod tria di-
 vina luminaria sint in diebus meis, scilicet B. Abbas Antonius,
 Abbas Ellenius, et Abbas Euchinus. Et ibid. pag. 712: Fertur S.
 Abbatem Antonium dixisse: Vidi Spiritum Dei descendantem super
 tres personas: super Abbatem Athanasium, et datus est ei patriarchatus:
 super Abbatem Pachomium, et datus est ei primatus Cœno-
 bitarum: super Abbatem Macarium, et data est ei gratia cura-
 tionum.

⁴ ΒΔΛΖΗΤ', malitia carens, innocens) Hoc sensu adhibitam
 thebaice hanc dictionem habes Prov. I. 4. apud Tukium pag.
 245, ubi Interpres græcus vertit, ἀνέμοις, thebæus vero, ΝΒΔΛ-
 ΖΗΤ', malitia carenti: Et Jerem. XI. 19. ibid. pag. 382, ubi
 græc. Int. habet, ἀνέμον ἀνέμοις, agnus innocens, thebæus vero,
 ΟΥ ΖΙΕΙΒ ΝΒΔΛΖΗΤ, un agnello senza malizia: incapace di fare
 altrui del male. Huiusmodi erat S. Theodorus. Vocabuli vero
 etymon statuere non audeo, quin parum hæc curo. Viderint ta-
 men peritiores, utrum ex ΒΟΥΛ, et ΖΗΤ derivetur.

⁵ ΝΧΒΙΝ') Ignotum plane mihi est hactenus hoc vocabu-
 lum. Videtur heic ex contextu vertendum, risentimento, aut no-
 xa, aut memphitice ΟΙΝΧΟΝC, violentia, aut thebaice ΧΙ-
 ΚΒΔ', ultio.

⁶ ΟΥ ΜΟΝΟΝ) Emenda, et scribe, ΟΥ ΜΟΝΟΝ, non solum.

⁷ Scribe, ΑΠΟΖΙΤΕΙδ'.

⁸ Respicit ep. ad Gal. V. 22. quamvis ibi inter fructus
 Spiritus Sancti humilitas, et obedientia expresse non nominen-
 tur, sed tacite, aut æquivalenter.

ΠΕ ΠΕΘΒΒΙΟ Ν
 ΖΗΤ · ΜΝ ΘΥΠΟ
 ΤΑΓΗ · ΚΑΙ ΓΑΡ °
 ΧΙΝ ΑΠΝΑΥ ΝΤΑΥ
 ΟΥΤΑ · ΧΕ ΑΠΕΝ
 ΕΙΩΤ' ΑΠΑ ΖΩΡ
 ΣΙΗCΙΟC' ΔΖΕΕΡΑ
 Τῴ ΝΕΙΩΤ' ΕΧΝ
 ΤΚΟΙΝΩΝΙΑ'
 ΕΥΩΔΝΧΝΟΥC
 ΕΥΩΔΧΕ ΖΝ ΤΕ
 ΓΡΑΦΗ' ΕΤΡΕC
 ΒΟΛῴ ΕΡΟΥ · ΝΕ
 ΩΑCΟΥCΩC ΝΑΥ
 ΠΕ ΖΝ ΟΥΘΒΒΙΟ'
 ΧΕ ΝΤΝΝΔΖΕ ΔΝ
 ΕΠΒΩΛ' ΑΠΕΖΡΗ
 ΤΟΝ'¹ ΕΙΜΗΤΕΙ Ν
 ΤΝΡΖΑΡΕCΖΗΤ'²
 ΩΑΝΤΝΒΩΚ Ε
 .. ΗC'³ ΝΤΕΠΕΝΕΙ
 ΩΤ' ΑΠΑ ΖΩΡCΙΗ
 CΙΟC ΒΟΛῴ ΕΡΟΝ ·
 ΝΕΤΧΝΟΥ ΔΕ Α
 ΜΟC ΝΕΩΑΥΡ
 ΩΠΗΡΕ · ΑΠΕC
 ΘΒΒΙΟ ΕΤΝΑCΩC
 ΖΑΠΤΡΕCΧΩ
 ΝΑΥ ΑΠΑΙ, ΕΒΟΛ
 ΧΕ ΜΝΩΔΧΕ ΖΗΠ'
 ΕΡΟC' ΖΝ ΤΕΓΡΑ
 ΦΗ' ΝΘΕΕΤΕCΩC
 ΩΔΧΕ⁴ ΕΡΟΥ ΖΑΘΗ
 ΑΠΝΑΥ⁵, ΕCΤ'CΒΩ

ΝΑΥ ΕΒΟΛΖΝ ΝΕ
 ΓΡΑΦΗ ΕΤΟΥΔΒ ·
 ΚΑΙ ΓΑΡ ΝΕC ΕΙΡΕ
 ΟΝ' ΑΠΑΙ, ΝΖΔΖ
 ΝCΟΠ · ΕCΖΩΠ' Α
 ΜΟC' ΕΤΑCΩΠΕ
 ΖΝ ΟΥΠΑΡΡΗCΙΑ
 ΧΕΚΑC ΝΝΕΠΙΖΗΤ'
 ΝΝΕCΝΗΥ ΡΙΚΕ
 ΕΡΟC, ΑΛΛΑ ΕΠΕΝ
 ΕΙΩΤ' ΑΠΑ ΖΩΡCΙ
 ΗCΙΟC · ΕCΧΩΑ
 ΜΟC ΕΡΟC ΧΕ ΠΡΩ
 ΜΕ ΠΕ ΝΖΥΝΑΤΟC⁶
 ΖΑΠΩΔΧΕ ΜΝ
 ΠΩΒ : ΜΝΝ
 CΑ ΖΕΝΚΟΥΙ ΔΕ Ν
 ΖΟΥC, ΑΥΤΕΛΙΟΥ'⁷
 Ν'ΝΕΥΚΟΥΙ Ν
 ΖΒΗΥΕ ΖΝ ΤΠΟ
 ΛΙC ΡΑΚΟΤΕ · ΑΥΩ
 ΑΥΧΙ ΝΟΥΕΠΙCΤΟ
 ΛΗ ΖΙΤΝ ΠΑΡΧΙ
 ΕΠΙCΚΟΠΟC ΕΡΑ
 Τῴ ΝΑΠΑ ΖΩΡCΙ
 ΗCΙΟC · ΑΥΩ ΑΥ
 ΧΙCΜΟΥ ΝΤΟΟΤῴ
 ΕΥΧΩΑΜΟC ΧΕ
 ΩΛΗΛ ΕΧΩΝ'
 ΠΩΟΕΙΧ' ΑΠΕΝ
 ΧΟΕΙC ΙC ΠΕ ΧC ·
 ΑΥΕΙ ΕΒΟΛΖΙΤΟΟΤῴ
 ΖΝ ΟΥ ΕΙΡΗΝΗ :

A D N O T A T I O N E S .

° ΚΑΙ ΓΑΡ ΕΤC.) „ Ab illa enim hora, qua Patrem nostrum,
 „ Abbatem Horsiesium cœnobitarum omnium patrem constitutum
 „ fuisse auditum est (nunciatum est), si de aliquo Scripturae textu
 „ (CΑ·

„ (capitulo, loco, Dicto) a Fratribus interrogabatur, ut eum ip-
 „ sis exponeret, (ac difficultatem) solveret, respondere illis humi-
 „ liter solebat in hunc modum: Huius capituli (Dicti) solutionem
 „ (h. e. explanationem) non inuenimus, nisi patienter expectemus
 „ donec ad Austrum (in Thebaidem) veniamus, et Pater noster
 „ Horsiesius Abbas illud nobis explicet. Qui vero eum interroga-
 „ bant, magnam illius humilitatem admirabantur, dum ipsis hoc
 „ dicebat, quia nullus erat in (Sacra) Scriptura textus qui eum
 „ lateret, sicut ipsis (Fatribus præ humilitate) solebat ille dicere,
 „ dum eos doctrina e Sanctis Scripturis desumpta imbuebat (erudie-
 „ bat): id enim sape faciebat, se ipse (suamque scientiam) abs-
 „ condens, ne confidenter (sed timide) loqui videretur: ut Fra-
 „ trum corda (scilicet) non erga ipsum, sed erga Patrem nostrum
 „ Horsiesium Abbatem inclinarentur, quem aiebat in sermone, et
 „ in opere potentem esse. Paucos autem post dies parua sua ne-
 „ gotia in urbe Racote (Alexandria) ad finem perduxerunt, atque
 „ epistolam ab Archiepiscopo ad Abbatem Horsiesium (scriptam)
 „ accepere, ac benedictionem ab eo sumpserunt inquires: Ora pro
 „ nobis, o Athleta Domini nostri Jesu Christi: tum ab ipso disces-
 „ serunt in pace. Quum vero ad „ etc.

¹ ἈΠΕΙΣΡΗΤΟΝ') Legendum forsitan ἈΠΕΙΣΡΗΤΟΝ', di-
 „ gressio testis. Locus, seu capitulum Sacre Scripturæ a Græcis
 „ ὁρτόν, a Thebæis pariter ΣΡΗΤΟΝ' sæpe vocatur, itemque ΛΟ-
 „ ΓΟΣ, ut alibi vidimus, et ΛΕΞΙC, ut in decimo Fragmento
 „ videbimus.

² ΓΕΔΡΕΥΣΗΤ, *aver pazienza*) Superius p. 10. ad Matth.
 XVIII. 29. vidimus, ΣΡΟΥ ΝΣΗΤ, *patientiam habe*: et pag.
 87. ΜΝΤΣΔΡΕΥΣΗΤ, *patientia*.

³ Ε. . ΗC') Membranæ frustulum heic deest, in quo una
 tantum exarata erat litera. Non video autem quamvis alia esse
 potuerit, nisi P. Itaque confidenter lego, ΕΡΗC', in *Astrum*,
 idest in Thebaidem: ita enim loqui solebant Thebai. Qui ex
 Thebaide per Nilum Alexandriam navigabant, septentrionem ver-
 sus navigare dicebantur: qui vero Alexandriam in Thebaidem,
 Austrum versus. Vide pag. 278. huius Fragmenti, et Lacrozium
 in PHC, et Tukium pag. 305. Zachariæ locum afferentem.

⁴ ΝΘΕ etc.) Paulo obscurior videtur hic locus. Scriptoris
 mens huiusmodi est, ni fallor: In sacris Scripturis, earumque
 expositione valde versatus erat, etsi se ipse ineruditum, in eisque
 minime versatum dicere soleret. etc.

⁵ ΣΔΘΗ ἈΠΝΔΥ) Verbum e verbo ante horam. Sed vide-
 d d tur

tur adhiberi pro *antea*: $\alpha\delta\theta\eta$ $\alpha\pi\epsilon\iota\eta\alpha\gamma$: *ante illud tempus*.
Vide Tukium pag. 239, et sequentibus:

⁶ $\bar{\eta}\alpha\gamma\eta\alpha\tau\omicron\varsigma$ etc.) Ex Luc. XXIV. 19. ubi legitur: $\delta\upsilon\text{-}\nu\alpha\tau\omicron\varsigma$ $\epsilon\upsilon$ $\epsilon\gamma\gamma\omega$ $\kappa\alpha\iota$ $\lambda\omicron\gamma\omega$, *potens in opere et sermone*.

⁷ $\alpha\gamma\tau\epsilon\lambda\iota\omicron\gamma$) Scribe, $\alpha\gamma\tau\epsilon\lambda\iota\omicron\gamma$, *absolverunt: terminatio*. Ex verbo græco, $\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\omicron\upsilon\eta$, thebaice truncato fit $\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\omicron\gamma$, sicut ex verbo $\sigma\tau\alpha\upsilon\rho\omicron\upsilon\eta$, fit $\sigma\tau\alpha\gamma\rho\omicron\gamma$, *crucifigere*: quod enim apud Tukium pag. 132, et 291, atque in Theotociis pag. 480. legitur $\kappa\tau\alpha\gamma\rho\omicron\sigma\omicron\gamma$, id librariorum mendum esse puto, qui perperam intellexerint, ac resolverint compendium illud, quod habes superius, pag. 30, et 23, Matth. XX. 19. Tukius sane pag. 63. et 378. legit etiam ipse, ac scribit $\sigma\tau\alpha\gamma\rho\omicron\gamma$

COH

Pagina VI.

$\bar{\eta}\tau\epsilon\rho\omicron\gamma\epsilon\iota$ $\delta\epsilon$ $\omega\alpha$
 $\pi\mu\alpha$ $\bar{\eta}\alpha\pi\alpha$ $\alpha\eta\tau\omega$
 $\bar{\eta}\iota\omicron\varsigma$ $\alpha\gamma\omega\iota\eta\epsilon$ $\bar{\eta}$
 $\sigma\omega\gamma$ $\epsilon\tau\tau\epsilon\gamma\delta$ $\bar{\eta}$
 $\pi\epsilon\gamma\omega\iota\eta\epsilon$ $\alpha\gamma\tau\alpha$
 $\mu\omicron\omicron\gamma$ $\chi\epsilon$ $\alpha\gamma\beta\omega\kappa$
 $\epsilon\pi\tau\omicron\omicron\gamma$ $\epsilon\tau\gamma\iota\sigma\omicron\gamma\eta$.
 $\bar{\eta}\tau\omicron\omicron\gamma$ $\delta\epsilon$ $\alpha\gamma\tau\gamma\omega\tau$
 $\epsilon\gamma\eta\eta\gamma$ $\epsilon\rho\eta\varsigma$. $\epsilon\rho$
 $\omega\alpha\eta\omicron\gamma\alpha$ $\gamma\bar{\eta}$ $\bar{\eta}\epsilon\varsigma$
 $\bar{\eta}\eta\gamma$, $\chi\eta\epsilon$, $\alpha\pi\alpha$ $\theta\epsilon$
 $\omicron\alpha\omega\pi\omicron\varsigma$ $\epsilon\omicron\gamma\omega\alpha$
 $\chi\epsilon$ $\bar{\eta}$ $\omicron\gamma\bar{\eta}\kappa\alpha\gamma$ $\bar{\eta}$
 $\gamma\eta\tau$ \cdot $\bar{\eta}\epsilon\omega\alpha\gamma\pi\iota$
 $\theta\epsilon$ $\bar{\eta}\mu\omicron\omicron\gamma$ $\epsilon\gamma\chi\omega$
 $\bar{\eta}\mu\omicron\varsigma$ $\chi\epsilon$ $\mu\alpha\rho\bar{\eta}$
 $\chi\rho\bar{\omega}$ $\bar{\eta}\omicron\gamma\mu\bar{\eta}\tau$
 $\gamma\alpha\rho\epsilon\omega\gamma\eta\tau$, $\omega\alpha\eta$
 $\tau\bar{\eta}\beta\omega\kappa$ $\epsilon\rho\eta\varsigma$ $\bar{\eta}$
 $\tau\bar{\eta}\chi\bar{\omega}$ $\epsilon\pi\epsilon\eta\epsilon\iota$
 $\omega\tau$ $\bar{\eta}\pi\bar{\eta}\bar{\eta}\kappa\alpha\gamma$.
 $\bar{\eta}\gamma\eta\tau$ \cdot $\alpha\gamma\omega$ $\pi\chi\omicron$
 $\epsilon\iota\varsigma$ $\eta\alpha\tau$ $\bar{\eta}\tau\omicron\eta$
 $\eta\alpha\eta$ $\epsilon\beta\omicron\lambda\gamma\iota\tau\omicron\omicron$
 $\tau\bar{\eta}$. $\alpha\gamma\omega$ $\bar{\eta}\tau\epsilon$
 $\rho\omicron\gamma\epsilon\iota$ $\epsilon\rho\eta\varsigma$ $\epsilon\pi\beta\omicron$

$\omicron\gamma$, $\alpha\gamma\alpha\sigma\pi\alpha\gamma\epsilon$
 $\bar{\eta}\eta\epsilon\gamma\epsilon\rho\eta\gamma$, $\bar{\eta}\omicron\iota$
 $\alpha\pi\alpha$ $\theta\epsilon\omicron\alpha\omega\pi\omicron\varsigma$
 $\mu\bar{\eta}$ $\alpha\pi\alpha$ $\gamma\omega\pi\sigma\iota\eta$
 $\sigma\iota\omicron\varsigma$ $\gamma\bar{\eta}$ $\omicron\gamma$ $\pi\epsilon\iota$,
 $\epsilon\sigma\omicron\gamma\alpha\delta\beta$ \cdot $\mu\bar{\eta}$ $\bar{\eta}\epsilon$
 $\sigma\eta\eta\gamma$ $\tau\eta\rho\omicron\gamma$ \cdot
 $\bar{\eta}\tau\epsilon\gamma\eta\omicron\gamma$ $\alpha\pi\alpha$
 $\theta\epsilon\omicron\alpha\omega\pi\omicron\varsigma$ $\tau\eta\alpha\gamma$
 $\bar{\eta}\eta\epsilon\varsigma\gamma\alpha\iota$ $\bar{\eta}\pi\alpha\rho$
 $\chi\iota\epsilon\pi\iota\kappa\omicron\pi\omicron\varsigma$
 $\epsilon\tau\omicron\gamma\alpha\delta\beta$ \cdot $\alpha\gamma\omega$ $\bar{\eta}$
 $\tau\epsilon\rho\epsilon\gamma\omicron\omega\gamma\omicron\epsilon$ $\eta\eta\epsilon$
 $\sigma\eta\eta\gamma$, $\alpha\gamma\eta\omicron\delta$
 $\bar{\eta}\sigma\omicron\lambda\sigma\bar{\chi}$ $\omega\omega\pi\epsilon$
 $\eta\alpha\gamma$ $\gamma\iota\tau\bar{\eta}$ $\bar{\eta}\omega\alpha$
 $\chi\epsilon$ $\bar{\eta}\omega\eta\gamma$ $\epsilon\tau\chi\eta\gamma$
 $\bar{\eta}\gamma\eta\tau\omicron\gamma$ \cdot $\lambda\omicron\iota\pi\omicron\eta$
 $\alpha\gamma\tau\eta\alpha\gamma$ $\omicron\eta$ $\bar{\eta}\tau\epsilon$
 $\pi\iota\sigma\tau\omicron\lambda\eta$ $\bar{\eta}\alpha\pi\alpha$
 $\alpha\eta\tau\omega\eta\iota\omicron\varsigma$ $\bar{\eta}$
 $\tau\alpha\gamma\sigma\alpha\gamma\tau\epsilon$ $\epsilon\rho\alpha\kappa\omicron$
 $\tau\epsilon$ $\eta\alpha\gamma$ \cdot $\bar{\eta}\tau\epsilon\rho\epsilon\gamma$
 $\omicron\omega\gamma$ $\delta\epsilon$ $\omicron\eta$ $\eta\eta\epsilon$
 $\sigma\eta\eta\gamma$ \cdot $\alpha\gamma\sigma\mu\omicron\gamma$
 $\epsilon\pi\eta\eta\omicron\gamma\tau\epsilon$ $\epsilon\gamma\chi\omega$
 $\bar{\eta}\mu\omicron\varsigma$

ἈΜΟC ΧΕ ΚCΑΔ
 ἈΔΔΤ ΖΝ ΝΕΚ
 ΖΒΗΥΕ ΤΗΡΟΥ
 ΧΕ ΔΚΧΔΡΙΖΕ
 ΝΑΝ ΝΟΥΝΟΘ
 ἈΠΔΡΡΗCΙΔ' Ε
 ΖΟΥΝ ΕΝΕΚΖἈ
 ΖΔΛ ΕΤΟΥΔΔΒ' Ε

ΤΒΕ ΝΕΩΛΗΛ
 ἈΠΕΝΕΙΩΤ' Ν
 ΔΙΚΑΙΟC: ΔΥΩ
 ΝΤΕΡΕ ΔΠΔ ΘΕΟ
 ΔΩΡΟC ΝΔΥ ΕΝΕ
 CΝΗΥ' ΝΘΕ ΕΤΟΥ
 ΠΗΤ' ΕΖΟΥΝ ΕΡΟQ

A D N O T A T I O N E S.

^f ΝΤΕΡΟΥΕΙ etc.) „ Quum vero ad Abbatis Antonii locum
 „ pervenissent, de illo sciscitati sunt (quasi verunt illum), ut eum
 „ inviserent, sed ipsum ad interiorum montem sese contulisse audi-
 „ verunt. Ipsi vero versus Austrum (in Thebaidem) venientes iter
 „ suum continuarunt. Quod si quis e Fratribus Abbatem Theodo-
 „ rum de aliquo Scriptura loco, aut de aliqua cordis afflictione
 „ consulebat (interrogabat), os eis obstruere (persuadere) consue-
 „ verat, inquit: Patienter expectemus donec in Thebaidem perve-
 „ nerimus; tunc Patri nostro cordis nostri afflictionem manifestabi-
 „ mus; ac per eum Dominus tranquillitatem (requiem) nobis da-
 „ bit. Quumque ad Βοῦν (vel, Ρβοῦν) in Thebaidem pervenere, se
 „ se invicem in osculo Sancto amplexati sunt Abbas Theodorus,
 „ et Abbas Horsiesius, et cuncti Fratres. Statim vero Sancti Ar-
 „ chiepiscopi literas ei tradidit Abbas Theodorus: quumque illas
 „ Fratribus legeret, magna hos consolatione verba vitæ, quæ in
 „ iis scripta erant, repleverunt (affecerunt). Postea Abbatis
 „ quoque Antonii epistolam, quam ipsis Alexandriam scripserat,
 „ eidem tradidit. Quum vero hanc etiam Fratribus legeret (Abbas
 „ Horsiesius), Deum benedixerunt, inquentes: Benedictus tu (es)
 „ in omnibus operibus tuis, quia magnam nobis fiduciam in san-
 „ ctis servis tuis (erga sanctos servos tuos) largitus es propter
 „ Patris nostri Justi orationes. Quumque Fratres Abbas Theodorus
 „ videret ad eum magis veluti confugere, (quam ad Abbatem Hor-
 „ siesium), hanc ob rem, etc.

¹ ΕΥΡΩΤ) Quid valeat verbum ΕΥΩΤ, neque probe no-
 vi, neque leves conjecturas afferendo investigare nunc placet.
 Ad peritiores te amando.

² ἈΔΡΝΧΡΩ) En aliud verbum ΧΡΩ, cuius germanam
 significationem indicabunt peritiores: nisi forte a verbo χρῶ-
 μα, ἡτορ, deducendum sit.

ADNOTATIONES.

ἔ ΝΤΟQ etc.) „hanc ob rem contristatus est, atque in con-
 „tubernium aliquod ad breve tempus ire voluit (statuit), donec
 „Abbas Horsiesius stabiliretur pacifice (vel, in pace). Hanc vero
 „ob rem orationes fundere, atque ad Deum fletus mittere noctu et
 „interdiu non cessabat. Quumque adhuc afflictus hac de causa es-
 „set, ac mæstus, supervēit Apa (Pater) Macarius (monasterii)
 „Chnum Hegumenus (Praefectus), ut Abbatem Horsiesium inviseret
 „(visitaret). Ad illum Theodorus Abbas accessit, et cum eo seor-
 „sum (secreto) locutus est, eique omnia narravit (quæ contige-
 „rant) inquiring: Velim petas ab Abbate Horsiesio, ut me tecum
 „versus Austrum mittat, et paucis diebus apud te manebo: quia
 „ecce tuis ipsemet oculis vides quacumque in sancto hoc loco con-
 „tingunt. Abbas autem Macarius morem ei gerens fecit sicut ei
 „dixerat (pollicitus fuerat), et ad Patrem nostrum Horsiesium
 „adiit, atque his verbis eum rogavit: Vellem ut Theodorum me-
 „cum versus Austrum mitteres, donec parum nostri panis facia-
 „mus, quia pistoriam artem bene callet, ac ea etiam de causa ut
 „consolatio Fratribus ab illo afferatur. Quum vero Abbatem Theo-
 „dorum id ipsum velle atque optare nosset (Abbas Horsiesius),
 „eum cum Macario misit. Quumque adhuc in navigio essent, an-
 „tequam ad contubernium pervenirent, Fratrum unus „etc.

¹ αψδω εψωληλ) Notanda hæc locutio, quæ valet: in
 oratione perseveravit: diutius oravit. Nempe δω contrarium est
 verbis οὔω, λω etc. de quibus dixi pag. 65, et 173.

² αρειεζητ) In prima hacce columna a versu vigesimo ad
 25. deest membranæ frustulum transversim corrosum, et exiguæ
 latitudinis. Itaque literæ Ε ante Ι superest solum superior pars:
 non dubito tamen quin sit revera Ε, non vero C. Simili modo
 in Fragm. IX. pag. 84. legitur: αρει' εζητ. Sed quid proprie
 valet εζητ' hisce in locis? Non sane, *ad cor*. An, *opportune*?
 an *repente*? an *celeriter*? Peritorum iudicium expecto, aut alia
 similia loca.

³ Hæc narrat græcus etiam scriptor sive Interpres Vitæ S.
 Pachomii etc. num. 78.

⁴ ΠΕΝΟΥΜ') Græci scribunt, πυχούμ, Pachnum. Heic ob
 membranæ corrosionem, quam dixi, deest litera Ζ, præter su-
 pernam eius partem. Thebaice scribendum videretur potius,
 ΠΕΝΟΥΜ', sed literæ Ε nullum exstat vestigium, imo ne lo-
 cus quidem superesse videtur ubi exarata esse potuerit.

⁵ ΝCδ-

⁵ ΝΕΔΟΥΕΑ, *secreto: da parte*. Vide Tukium pag. 342, ubi græcus textus habet, κατ' ἰδίαν.

⁶ ΕΤΡΕΚΑΙΤΙ') Scribe, ΕΤΡΕΚΑΙΤΕΙ, *ut petas*.

⁷ Thebæis panes per integrum annum incorruptos durare testatur S. Athanasius in Vita Sancti Antonii num. 12. Itaque panis nauticus, seu buccellatum, erat panis ille, quo vescebantur, bis nempe excoctus (*biscotto*). Hinc orta, ni fallor, illa *parvorum panum* denominatio, quam superius vidimus Frasm. V. Magnus ille Joannes Chrysostomus, cuius sanctitatem non minus, quam eloquentiam nunquam satis admirari queo, se semet ipse redarguit libro 1. ad Demetrium tom. 1. pag. 132, quia *cum decrevisset, relicta urbe, in monachorum tabernacula se recipere, sciscitatus prius fuerat, εἰ δυνατόν ἄρτον ἐσθίειν ἐφημερόν τε καὶ νεαρόν, utrum fieri posset, ut pane singulis diebus cocto, ac recenti vesceretur*.

⁸ ΕΤΕΙ') Scribe, ΕΤΙ', *adhuc*.

CII

Pagina VIII.

ΝΕΕΤΕ' ^h αϥ†πεϥ
ΟΥΟΙ' ΕΡΟϥ ΝΟΙ ΟΥ
CON' ΠΑΙ' ΕΝΕϥCO
ΟΥΝ ἈΜΟϥ ΔΝ ΖΑ
ΘΗ' ἈΠΕΖΟΥ ΕΤἈ
ΜΑΥ · ΑΛΛΑ ΕϥΜΕΕΥΕ
ΧΕ ΕΝΤΑϥΕΙ ΕΖΟΥΝ
ΕΝΕCΝΗΥ ΝΒΡΡΕ'
ΕϥCΟΟΥΝ' ΝΤἈΝΤ
ΔΜΡΕ · ΑΥΩ ΠΕΧΑϥ
ΝΑϥ' ΧΕ ΔΚΟΥΗΡ' Ν
ΡΟΥΠΕ ΧΙΝ ΝΤΑΚ
ΕΙ ΕΝΕCΝΗΥ.

ΑϥΟΥΩΥΒ ΝΑϥ Ν
ΟΙ ΑΠΑ ΘΕΟΖΩΡΟC
ΧΕ ΔΙΡ ΟΥΚΟΥΙ' Ν
ΟΥΟΕΙΩ · ΑΥΩ ΠΕ
ΧΑϥ ΝΑϥ ΧΕ ΕΝΕ
ΤΕΚΕΙΟΠΕ ΤΕ ΤἈΤ
ΔΜΡΕ ¹ ΧΙΝ ΕΚΖἈ
ΠΚΟCΜΟC · ΑϥΟΥ
ΩΥΒ ΝΑϥ ΧΕ ΖΑΠ

ΛΩC ². ΑϥΟΥΩZ
ΟΝ' ΕΤΟΟΤῶ ΠΕΧΑϥ
ΝΑϥ ἈΠΜΕΖΩ
ΜΗΤ ΝCΟΠ · ΧΕ
ΕΚΩΔΝ ΒΩΚ Ε
ΖΟΥΝ ΕΠΜΑ ΝΤΩΒ ³,
ΧΕ ΕΚΝΑCΜΙΝΕ
ΝΝΟΕΙΚ · ΝΓΝΑΥ
ΕΟΥΔ' ΖΝ ΝΕCΝΗΥ
ΕϥΧΙΝΖΡΑϥ ⁴. Η Εϥ
CΩΒΕ ⁵. ΑΓΩΝΙΖΕ
ἈΠΡCΚΑΝΖΔΛΙ
ΖΕ ΖΑΠC ΓΑΡ' Ε
ΤΡΕΥΖΕ ΕΜΙΝΕ
ΝΙἈ ΝΡΩΜΕ
ΖΝ ἈΜΗΗΥΕ ΕΤ
CΟΥΖ' ΕΖΟΥΝ.
ΑϥΟΥΩΥΒ ΝΑϥ
ΧΕ ΚΑΛΩC' ΔΚ
ΤCΑΒΕΕΙΔΤ ΕΒΟΛ.
ΑΥΩ ΜΗΝCΑ ΟΥ
ΚΟΥΙ' ΑΥΜΟΟΝΕ ⁶

ΕΘΕ-

ΕΘΕΝΕΕΤΕ • ΑΝΕ
 CΝΗΥ ΤΗΡΟΥ ΕΙ
 ΕΒΟΛΖΗΤΩ • ΔΥ
 ΑCΠΑΖΕ ὤμοϋ
 ΖΝ ΟΥΡΑΥΕ • Ν
 ΤΕΡΕϋ ΕΙΜΕ ΔΕ ΝΒΙ
 ΠCΟΝ' ΕΝΤΑϋ
 ΤCΑΒΕΕΙΔΤΩ ΕΒΟΛ
 ΖΙΠΧΟΙ, ΧΕ ΑΠΔ
 ΘΕΟΔΩΓΟΣ ΠΕ..
 ΔΥΒΩΚ ΕΥΜΑ..
 ΔΥΖΟΠΩ ΕΒΟΛΖΩ

ΠΩΠΕ • ΔΥΩ
 ΔΥΜΟΟΥΕ ΜΝ
 ΝΕCΝΗΥ ΕΥΜΕ
 ΛΕΤΔ' 7 ΨΑΝΤΟΥ
 ΠΩΣ' ΕΖΟΥΝ ΕΘΕ
 ΝΕΕΤΕ • ΔΥΩ ΔΥ
 ΩΩ ΖΑΖΤΗΥ' ΕΡΕ
 ΝΕCΝΗΥ ΤΗΡΟΥ
 ΠΩΠΗΡΕ ὤπεϋ
 ΘΒΒΙΘ ΕΤΝΑΥΩϋ
 ΕΖΟΥΝ' ΕΠΟΥΔ' ΠΟΥ⁸

A D N O T A T I O N E S.

^h ΔΥ†ΠΕΡΟΥΟΙ etc.) „ Fratrum unus, qui ante illam diem
 „ ipsum non noverat, sed eum, pistoriæ artis iam peritum, recen-
 „ ter ad Fratres venisse, ac in monasterium ut tyronem ingressum
 „ fuisse existimabat, ad eum accessit, eumque sic allocutus est:
 „ Quot anni sunt ex quo ad Fratres venisti (monastico habitu in-
 „ datus es)? Respondit ei Abbas Theodorus: Parvo tempore inter
 „ Fratres vitam duxi. Is vero sic eum rursus interrogavit: Num-
 „ quid ab eo tempore, quo in mundo (in seculo) manebas, pisto-
 „ riam artem exercebas? Respondit Theodorus: ΖΑΠΛΩC' (leviter,
 „ tenuiter, parum bene). Instetit adhuc ille, ac tertio huic dixit:
 „ Si in pistrinum ad conficiendos (figendos) panes ingredieris, et
 „ aliquem ex Fratribus cachinnari (vel, litigare), aut ceteros
 „ irridere videris, tentationi resiste, neque scandalizari velis;
 „ etenim in plurium simul congregatorum multitudine homines cuius-
 „ libet generis inveniri necesse est. Respondit ei Abbas Theodorus:
 „ Recte me monuisti. Quumque paulo post apud contubernium (cum
 „ navigio) constitissent, e conventu ipso universi Fratres exie-
 „ runt, eumque gaudio pleni amplexati sunt. Quum vero Frater
 „ ille, qui in navigio monita ei dederat, rescivit, eum esse Ab-
 „ batem Theodorum, in locum *... recessit, ac præ pudore sese
 „ abscondit. Et una cum Fratribus meditantibus (vel, meditans)
 „ iivit, donec intra contubernium pervenerunt. Et apud eos man-
 „ sit: cunctique Fratres magnam ipsius erga unumquemque humili-
 „ tatem admirabantur. „, Reliqua desiderantur.

¹ ΤΥΤΔΥΡΕ, ars pistoria: saper far bene il pane) Animad-
 verte, librarium scripsisse paulo superius, ΤΥΝΤΔΥΡΕ'.

² 2d-

² 2ΔΠΛΩC') Hæc narrans græcus Scriptor, quem citavi, eamdem plane Sancti Theodori responsionem, idemque adverbium exscribit: ut perspicuum sit illum ex ægyptio aliquo scriptore suum opusculum excerpsisse, aut potius græce interpretatum esse: in eo sane passim vocabula quidem græca sunt, sed locutiones ægyptiacæ. En eius verba: λέγει αὐτῷ · πόσον χρόνον ἐποίησας ἐν τοῖς ἀδελφοῖς; ὁ δὲ εἶπεν · ὀλίγον · καὶ λέγει αὐτῷ · οἶδας πρὸ τῆς σε ἐλθεῖν ἀρτοκόπος; καὶ λέγει αὐτῷ · Αἰπλῶς. Quæ sic interpretatur Cardonus: *Ita compellat: Quantum nunc temporis est, quod inter Fratres vitam agis? Cui Theodorus, Perparum, respondit. Ac rursus alter: Num antequam inter Monachos vivere cœpisti, panes noveras pinsere? Noveram, respondit Theodorus.* Adverbium igitur ἀπλῶς Cardonus pro *utique, etiam, maxime*, καὶ, hæc accepit. Non ausim equidem hanc interpretationem respuere: lectori tamen aliam etiam, quam superius proposui, expendendam relinquo.

³ ΕΠΙΛΑΨΤΩC') Vocabulum non aliunde mihi notum. Ex contextu apparet eum locum designari in quo panis fiebat.

⁴ ΕΥΧΙΝΩΡΑC) Iis quæ de hac locutione, ΧΙΝΩΡΑC, supra dixi pag. 117, nihil habeo quod addam, nisi quod græcus Scriptor sic habet: ἐκὼν ἐλθὼν εἰς τὸ ἀρτοκοπιῶν, ἰδὼς τινὰ πλέον γελῶντα, ἢ ἕτερον μαχόμενον. etc. ubi nescio an verbum hoc, μαχόμενον, *litigantem, contendentem*, respondeat verbo ΕΥΧΙΝΩΡΑC, sicut γελῶντα respondet fere verbo ΕΥCΩΒΕ, *iridentem*.

⁵ ΕΥCΩΒΕ) Sancti Pachomii Regulam graviter violabant huiusmodi monachi: is enim cap. 116. *Quando farinam (inquit) conspergunt aqua, et massam subigunt, nemo loquatur alteri. Mane quoque quando tabulis ad furnum vel ad clibanos deportant panes, simile habebunt silentium, et tantum de psalmis, et de Scripturis aliquid decantabunt.*

⁶ ΑΥΜΟΟΝΕ) Alias verbi ΜΟΟΝΕ significationes omitto. Sed huc spectat ea quam habes in Actis Apostolorum apud Tukium pag. 286. Nam et ibi de navigii statione dicitur. Eodem fere sensu dicunt etiam ΜΟΥΝ Thebæi, ut videre licet apud ipsum Tukium pag. 411.

⁷ ΕΥΜΕΛΕΤΑ) Ob eam, quæ ad superiorem Fragmenti paginam commemorata est, membranæ corrosionem deest litera Υ: cuius tamen ea supersunt superne atque inferne vestigia, ut scriptum credam non ΕΥΜΕΛΕΤΑ', sed ΕΥΜΕΛΕΤΑ'. Porro monachos suos iusserat S. Pachomius in Regula cap. 28. *de Scrip-
tæris*

pturis aliquid meditari, dum ex uno loco in alium transibant. Dimissa Collecta (inquit) singuli egredientes usque ad cellulas suas, vel usque ad vescendi locum, de Scripturis aliquid meditabuntur: nullusque habebit opertum caput meditationis tempore. Et cap. 60: Operantes nihil loquentur seculare, sed aut meditabuntur ea quæ scripta sunt, aut certe silebunt.

⁸ Legendum, ΕΠΟΥΔ' ΠΟΥΔ', ut patet.

* ΑΥΧΩΚ' ΕΒΟΛ ΝΧΕ ΝΙ ΣΧΟΛΙΟΝ ΕΧΕΝ ΝΨΩΡΠ Α-
ΜΗΡΙ. ΑΠΕΤΡΩΝΙΟΣ ΠΨΗΡΙ ΝΛΑΙΛΙΟΣ ΠΙ ΕΒΟΛΒΕΝ
ΤΒΑΨΩΡ ΤΕΒ ΑΜΩΟΥ ΒΕΝ ΤΒΑΚΙ ΝΤΕ ΒΟΝΩ-
ΝΙΑ: — ΕΦΕΨΩΠΙ ΝΧΕ ΠΙΩΟΥ ΝΕΜ ΠΙΤΑΙΟ
ΝΔΚ ΠΩΩΙΣ ΦΝΟΥΤ. ΕΦΕΨΩΠΙ.

ΕΦΕΨΩΠΙ: —

* ΠΕΝΙΚΟΥΤ ΕΘΟΥΔΒ ΔΒΒΔ ΠΑΒΩΜ... ΔΚΨΕΝΔΚ Ε'ΠΤΩΟΥ
ΝΤΕΒΔΙΣ • ΔΚΕΡ ΡΕΜΝΧΩΙΛΙ ΑΜΔΥ • ΜΕΝΕΝΔΙ ΟΥ
ΧΟΥ ΔΚΘΩΟΥΤ ΝΖΑΝ ΜΟΝΔΧΟΣ • ΟΥΟΣ ΔΚΨΩ-
ΠΙ ΑΦΙΚΟΥΤ ΝΤΚΟΙΝΩΝΙΑ... ΤΩΒΖ ΑΠΘΩΙΣ
ΕΞΡΗΙ ΕΧΩΝ: — In Theotociis pag. 192.

Idest: O Pater noster Sancte Abbas Pachóm...

in thebaidis montem secessisti: ibi peregrinus

fuisti: post aliquantum temporis monachos

congregasti: et Pater Fratrum in com-

muni viventium factus es... Ora

Dominum pro nobis: —

Explicit primus Ægyptiorum Fragmentorum Fasciculus, cuius impressio absoluta fuit mense Aprili, anno Martyrum MDI, Christi MDCCLXXXV. Pontificatus Sanctissimi Domini nostri Pii Papæ Sexti undecimo.

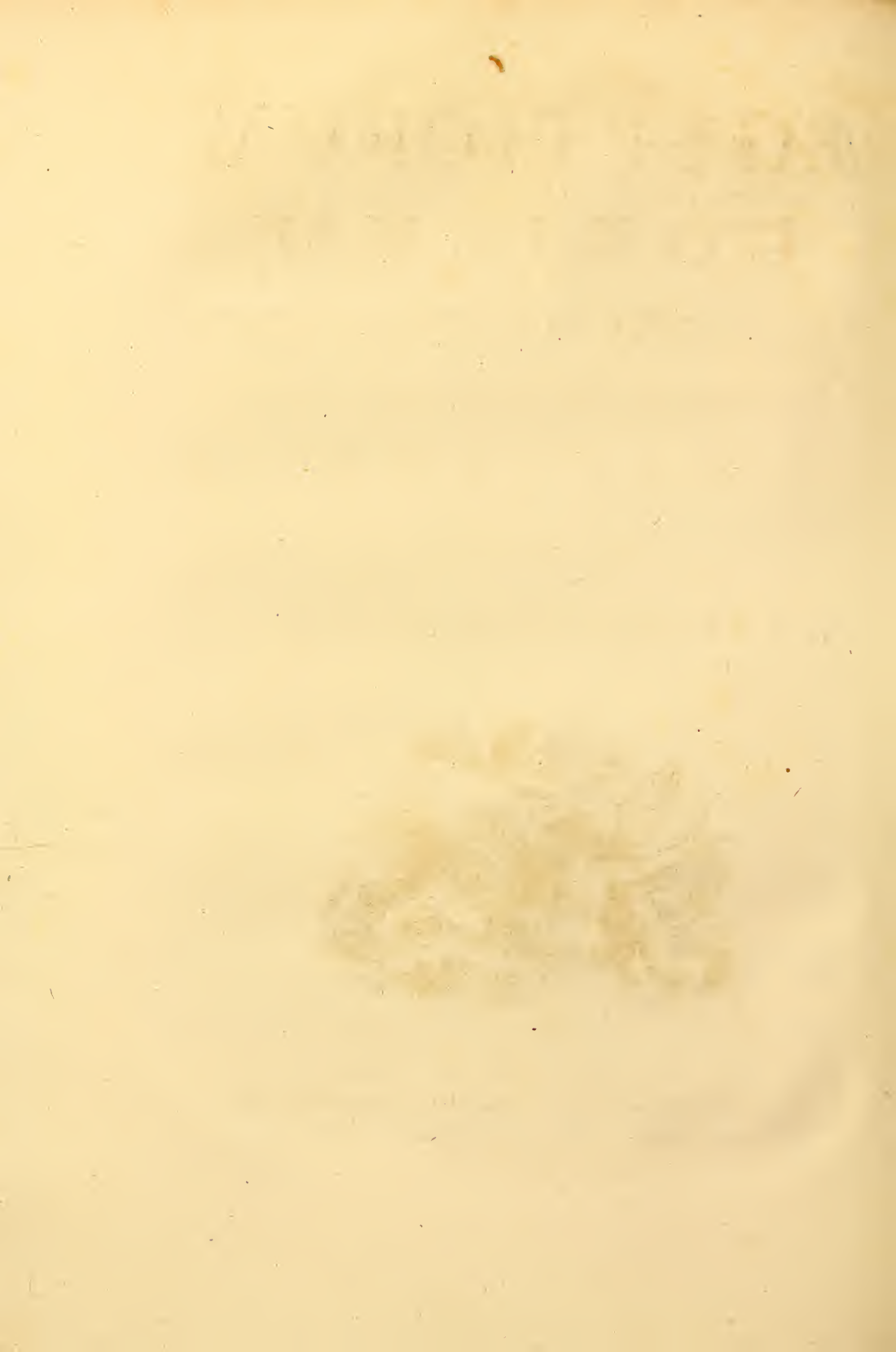
Alterius Fasciculi, quo volumen perficietur, Impressio hoc ipso anno, Deo favente, absolvetur. Vale qui legis.

EMENDANDA, AUT ADDENDA.

- pag. V. *lin.* 39. Thebaidica *scribe*: thebaica
 pag. VI. *lin.* 7. Thebaidenses *scribe* Thebzos
 pag. XIII. *lin.* 21. ὑπερναγ *scribe* ὑπερναγ
 pag. XIV. *lin.* 17. τωμ. Sāhidice τωσε *scribe* τωμ, et
 τωχι. Thebaice, τωθε.
 pag. XXI. *lin.* 17. πετῆ ὑπὸ α *scribe* πετῆ ὑπὸ α
 pag. XXIII. *lin.* 27. ΝΧΟ *scribe* ΝΧΟ³
 pag. XXV. *post lineam* 8. *adde hanc adnotationem.* ³ ΝΧΟ)
 Legendum puto, ΝΧΟΕΙC.
 pag. XXXIX. *lin.* 2. *post*, irrepserunt, *adde*. In Pontificali sa-
 ne part. 2. pag. 95, ubi Euangelii lectio incipit ab hoc 22.
 versiculo, legitur: ὑπὶ χοῦ ετεμμάγ, *in illo tempore*.
 pag. XL. *lin.* 30. *in marg.* X. 1. *scribe* XI. 1.
 pag. XLI. *lin.* 25. *post*, omnino, *adde*. Memphiticus tamen Inter-
 pres quoque in Pontificali part. 2. p. 97. habet: εἰνα ἡτετεν
 εἰν' οὐοῦ ἡτετεν ὥοῦν, *ut sciatis et cognoscatis*.
 pag. LI. *lin.* 15. λδδρρρ *scribe* λδδρρρ
 pag. XCI. *lin.* 15. ωλι ἡνι *scribe* ωλι ὑμμάγ ἡνι
 pag. C. *lin.* 2. Theotociis pag. *scribe* Theotociis etiam pag.
 — *lin.* 3. scribendum etiam sine *lege* scribendum sine
 pag. CII. *lin.* 3. ex ipsis quo sensu *scribe* ex ipsis Abbates voca-
 ri volunt: sed quo sensu
 — *lin.* 11. *post*, clanculum? *adde*. Lacrozius in Sylloge
 habet: ὀανδρ, *debilis*. Num aliqua est affinitas inter
 ρανδρ, et ὀανδρ?
 pag. CXI. *lin.* 29. est CENdNOEI *scribe* est CENdNOEIN, *com-*
movebuntur. Apud Tukium pag. 136. verba libri Judith
 ex cap. IX. vers. 12. (seu 17) afferentem quod in græco
 legitur, κτίστα τῶν ὑδάτων, *o creator aquarum*, thebaice
 vertitur ΠΡΕΡΩΩΝΤ ἡὑμοοῦ ἡὑοοῦε, idque Tukius
 ipse interpretatur, *creator aquarum fluminum*.
 pag. CXXIX. *lin.* 4. *post*, tradent, *adde*. Tukius tamen pag.
 647. memphiticum nomen † ρωι† vertit, *hyana*. Vide
 Fragmenti decimi paginam ΝΔ, i. e. 54.
 pag. CLXIII. *lin.* 34. Alterum Memphitæ *usque ad* necdum
 novi. Ita *sic emenda*. Alter num thebæis usitatus sit, nec-
 dum novi. Marci quidem cap. XIV. vers. 36. apud Tukium
 pag. 552. thebæus Interpres habet: δβδ ΠΕΙΩΤ. Sed ibi
 græcus quoque Textus habet, ἀββᾶ ὁ πατήρ, et Vulgatus
 Int.

Int. *Abba* (*Pater*), ut memphiticus, dBBd ΦΙΩΤ. Nimirum non titulus honorificus ibi est dBBd, sed vox syriaca ab hebraico nomine אב (*ab*) *pater*, derivata, et ab omnibus Interpretibus retenta, simulque explicata: quare nec thebaica in thebæo Interprete evadit, neque latina in latino, neque græca est in Textu græco. Memphitæ vero titulum hunc dBBd crebro in ore habent. Ita

Si quid aliud emendandum esse, aut addendum animadvertero, monitusve ab amicis fuero, id in extremo volumine adnotabo.

ÆGYPTIORUM CODICUM

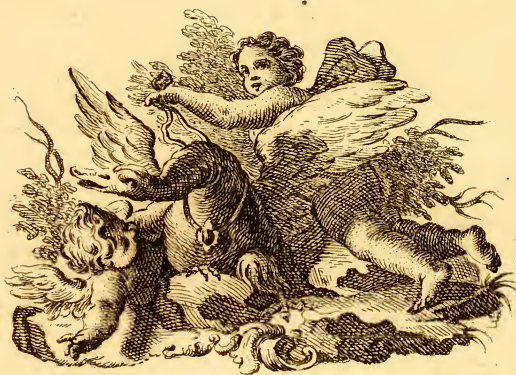
RELIQUIÆ

VENETIIS IN BIBLIOTHECA

N A N I A N A

ASSERVATÆ.

FASCICULUS ALTER:

BONONIÆ

Typis Lælii a Vulpe. Anno MDCCLXXXV.

Superiorum permissu.

BENIGNO LECTORI

D. JOHANNES ALOYSIUS
MINGARELLIUS

ἐν Κυρίῳ χαίρειν.

EN alterum ægyptiorum fragmentorum Fasciculum, benigne Lector: de quibus singillatim omnibus quum satis dixerim in loco, nihil iam esset cur te nunc, præfando, detinerem, nisi fastidiosis quibusdam satisfaciendum foret, iis scilicet qui nullum sine præfatione librum edendum putant, ac illis etiam qui ubi Fragmenta nonnulla, in extremo præsertim volumine, tam lacera, mutila, exigua esse conspexerint, ea forsitan incassum edi arbitrabuntur. Verum hi si doctorum hominum iudicium exquirent, consilium ab his probari meum comperient: nam præterquamquod nihil, quod tantæ sit vetustatis, negligendum esse nemo diffitetur, magno insuper vel exigux istæ thebaicorum codicum reliquiæ adiumento esse possunt, atque adeo reipsa sunt, ad vetustissimam linguam, qua sanctissimi Thebaidis monachi Antonius, Pachomius, Hørsiesius scripsere, exsuscitandam, ditandam, amplificandam, quum ferme iam periisse videretur: thebaice enim scriptum nihil aliud usque ad hanc diem typis impressum extabat, nisi ea sacræ Scripturæ loca, quæ ex thebaica interpretatione a Tukio allata sunt in Grammatica, et Borgianum de S. Coluthi miraculis Fragmentum: quin immo ipsum thebaicæ linguæ nomen se-

ptuaginta circiter ab hinc annis eruditis etiam in Europa viris ignotum erat. Ille ipse Wilkinsius, qui tam bene de ægyptiis literis, de memphitica dialecto, de Europeia litteratorum republica meritis est, quemque illa ætate tantum potuisse demiror, ut adeo pulchram atque elegantem Novi Testamenti primum, deinde Pentateuchi ægyptiaci editionem insperanti offerret Europæ, ille ipse, inquam, Wilkinsius ne hoc quidem noverat, utrum thebaica dialectus ulla esset. In Prolegomenis enim ad Novum Testamentum ægyptium, Oxoniensibus typis anno Domini 1716, Martyrum vero 1432. impressum, nonnullos quidem pagina VII. codices commemoravit thebaicos, sed eos thebaice scriptos esse ignorabat: nam et loca quæ ex ipsis affert, perverse excribit, contra atque in memphiticis facit; neque verba a verbis recte distinguit, ut mox videbis; ac demum ipsemet, quod caput est, se nescire profitetur qua lingua sint exarati. Id quo pateat manifestius, ipsum Wilkinsii locum quamvis haud brevem in medium affero: en ergo eius verba numeris a me quibusdam, ubi menda occurrerint, notata.

„ *Manuscriptum Huntingtonianum quartum, folio, continet*
 „ *partem Evangelii Joannis a cap. 7. vers. 13. usque ad cap. 12.*
 „ *vers. 25. (incipit) ⲙⲁ ⲭⲉ (1) ⲉⲧⲃⲏⲏⲧⲩⲥ (2) ⲛⲟⲩⲡⲁⲣ-*
 „ *ⲣⲏⲥⲓⲁ' (3) ⲉⲧⲃⲉ ⲑⲟⲧⲉ ⲛⲛⲓⲟⲩⲧⲁⲓ (4) ⲡⲛⲧⲙⲏⲧⲉ (5) ⲁⲉ*
 „ *ⲙⲡⲙⲁⲓⲥ (6) ⲃⲱⲕ ⲉⲡⲣⲁⲓ ⲉⲡⲉⲣⲡⲉ ⲁⲩⲧⲃⲱ. Et desinit*
 „ *ⲡⲁⲙⲏⲛ ⲡⲁⲙⲏⲛ ⲧⲭⲱⲙⲙⲟⲥ ⲛⲏⲧ (7) ⲛⲭⲉ (8) ⲉⲣⲉⲧⲙ*
 „ *ⲧⲃⲁⲃⲓⲁⲉ (9) ⲛⲥⲟⲩⲟⲩⲉ (10) ⲉⲡⲣⲁⲓ ⲉⲭⲙⲡⲓⲕⲁⲩ (11) ⲛⲉⲥ-*
 „ *ⲙⲟⲩ ⲙⲁⲥⲃⲱⲙⲁⲩⲁⲥ (12) ⲉⲙⲱⲡⲉ ⲁⲉ ⲉⲥⲙⲁⲛⲙⲟⲩ ⲙⲁ-*
 „ *ⲥⲧ ⲛⲟⲩⲕⲁⲣⲡⲟⲥ ⲉⲛⲁⲙⲱⲩ. Præter Evangelia dantur et*
 „ *Acta Apostolorum ac reliqui Novi Testamenti libri.*

„ *Codex Huntingtonianus 394. in octavo, exhibet Acta Apo-*
 „ *stolorum sine et ætate carentia, linguâ plane a reliquis Manu-*
 „ *scriptis Copticis, quæ unquam vidi, diversa, eâdem tamen cum*
 „ *Fragmento Joannis modo allegato. Exempli gratia incipit: ⲡ-*
 „ *ⲙⲟⲣⲡ ⲙⲉⲛ ⲛⲁⲟⲩⲟⲥ ⲉⲁⲓⲧⲁⲙⲟⲩ (13) ⲱ ⲑⲉⲟⲩⲃⲓⲁ ⲉⲧ-*
 „ *ⲃⲉ ⲡⲟⲩⲃ ⲛⲙⲁ ⲉⲧⲁⲓⲥ ⲁⲣⲭⲉⲓ ⲉⲛⲁⲁⲩⲁⲩⲱ (14) ⲉⲧⲃⲱ*
 „ *ⲛⲡⲏⲧⲟⲩ ⲙⲁ ⲉⲡⲣⲁⲉ (15) ⲉⲡⲉⲩⲟⲩⲩ ⲛⲧⲁⲩⲁⲛⲁⲗⲁⲙⲃⲁⲛⲉ*
 „ *ⲙⲙⲟⲩ. Et cap. 2. ita incipit: ⲡⲙⲡⲧⲣⲉⲩⲭⲱⲕ ⲁⲉ ⲉ'ⲃⲟⲗ*
 „ *ⲛⲁⲓ (16) ⲡⲉⲩⲟⲩⲩ ⲛⲧⲡⲉⲛⲧⲏⲕⲟⲥⲧⲏ ⲛⲉⲩⲙⲟⲟⲡ ⲧⲏⲣⲟⲩ*
 „ *ⲡⲉⲩⲛⲉⲣⲉⲡⲩⲩ (17): his adduntur aliqua posterioris Sancti Pe-*
 „ *tri Epistola capita a cap. 2. item tres Epistole Joannis et pars*
 „ *epistole Judæ eâdem lingua qua Acta Apostolorum, de qua hoc*
 „ *in genere observandum quod ab indocto, manuque rudi contra*

„Regulas Grammaticales ipsorum Ægyptiorum... atque aliorum
 „sis consarcinata, nec ullo modo cum reliquis lingue Coptica Ma-
 „nscriptis conciliari aut conferri potest.” Hactenus Wilkinsius,
 de cuius laudibus nimis quidam ægyptii sermonis imperitus
 scriptor in Gallia nuper detrahare visus est, ipsius de ægy-
 ptiaci sermone peritiam in dubium revocans, quum et ægy-
 ptiam linguam satis calleret ille Anglus, et ex quas perfecit
 editiones plurimi meo quidem iudicio faciendæ sint, utpote
 mirum in modum emendatæ, quantum quidem et illa fere-
 bat ætas, et modica (fatendum est enim) græcæ linguæ pe-
 ritia, ac typoshetarum alicubi oscitantia sinebat, quantum deni-
 que invecata iampridem in Ægyptum a memphiticis librariis,
 atque in Wilkinsii editionibus servata, græcas voces depravandi
 consuetudo patiebatur: in quo privata forsitan auctoritate nihil
 tunc mutandum censuit vir perdoctus ne in iis quidem vocabu-
 lis quæ a Memphitis barbare ac turpiter deformari manifestum
 erat. Verum hæc si dempseris, quæ omnibus ægyptiorum
 etiam libris communia sunt, paucissima Wilkinsianas memphiti-
 cæ Translationis editiones legenti menda occurrent; in latina
 vero memphiticæ ipsius interpretatione haud multa reperies,
 quæ fideliter ab illo conversa non fuerint: nisi sicubi forte
 græcæ illum dictiones fefellerunt, ut ex. gr. Gen. II. 19, ubi
 voculam ΕΤΙ ab eo verti, *postquam*, valde miror, quum et
 eiusmodi versio sententiam ibi summopere turbet, neque parti-
 cula ipsa ἔτι talem habeat significationem, sed valeat, *adhuc, præ-*
serea. Quod si græcam in ægyptio Pentateucho Translationem,
 quam ubique memphita Interpres convertit, ac sequitur, con-
 suluisset semper Anglus noster, aut probe intellexisset, vix
 ullum fortasse in latina eius versione erratum foret. Ceterum si
 ut Memphiticæ linguæ peritus fuit Wilkinsius, ita et thebaicam
 calluisset, septemdecim illis mendis, quæ totidem superius numeris
 notavi, librum suum nequaquam fœdavisset: sed scripsisset sine
 dubio ut nunc emendabo: nimirum (1) ὡδξε (i. e. *loquebu-*
tur: notæ enim temporis, ac personæ in præcedenti, quæ pe-
 rierat, codicis pagina extabant). (2) ΕΤΒΗΗΤῴ (i. e. *de illo*).
 (3) 2ῆ ΟΥΠΔΡΡΗΟΙΔ' (i. e. *confidenter*, aut *palam*). (4) ΝῆΙΟΥ-
 ΔΔΙ (*Judeorum*). (5) 2ῆ ΤΩΗΤΕ (*in medio*). (6) ὠΠΩΔ ΔΙΕ
 (*festi Jesus*). (7) ΝΗΤῆ (*vobis*). (8) ΧΕ (*quod*). (9) ΕΡΕ Τῶ-
 ΤΒΛΒΙΧΕ (*nisi granum*). (10) ΝCΟΥΟ' 2Ε (*frumenti cadat*). (11)
 Ε'Χῶ ΠΚΔ2 (*super terram*). (12) ὡΔCΩ ΜΑΥΔC (*manet*
solitarium). (13) Ε'ΔΙΤΔΜΙΟQ (*feci eum*). (14) ΕΝΔΔΥ ΔΥΩ

face-

(*facere et*). (15) Ὡς εἰς Πάρι (usque ad). (16) pro Ἰδὲ περὶ τοῦ, quod mendosum est, scribendum fortasse erat, ἡμερῶν (diem). (17) Πᾶσι νεύεσθαι (erant simul). Utinam vero thebaicas illas quas memorat interpretationes, ut ut mutilas, ex Huntingtoni codice edidisset vir eximius: plura enim intelligeremus vocabula, quorum genuinam vim in tanta thebaicorum scriptorum paucitate nunc assequi non valemus: quoniam vero id ille non præstitit, utinam in posterum saltem et illæ Translationes, et thebaica alia sanctorum hominum scripta in lucem proferantur, quo thebaicus sermo et copiosior quodammodo evadat in dies, et clarius, et catholicæ Ecclesiæ dogmata novorum semper testimoniorum accessione magis magisque confirmentur. Vale. Dabam Bononiæ in Collegio Canoniorum S. Salvatoris die XIII. Sept. anno Dom. M.DCC.LXXXV. Martyrum autem, M.D.I.

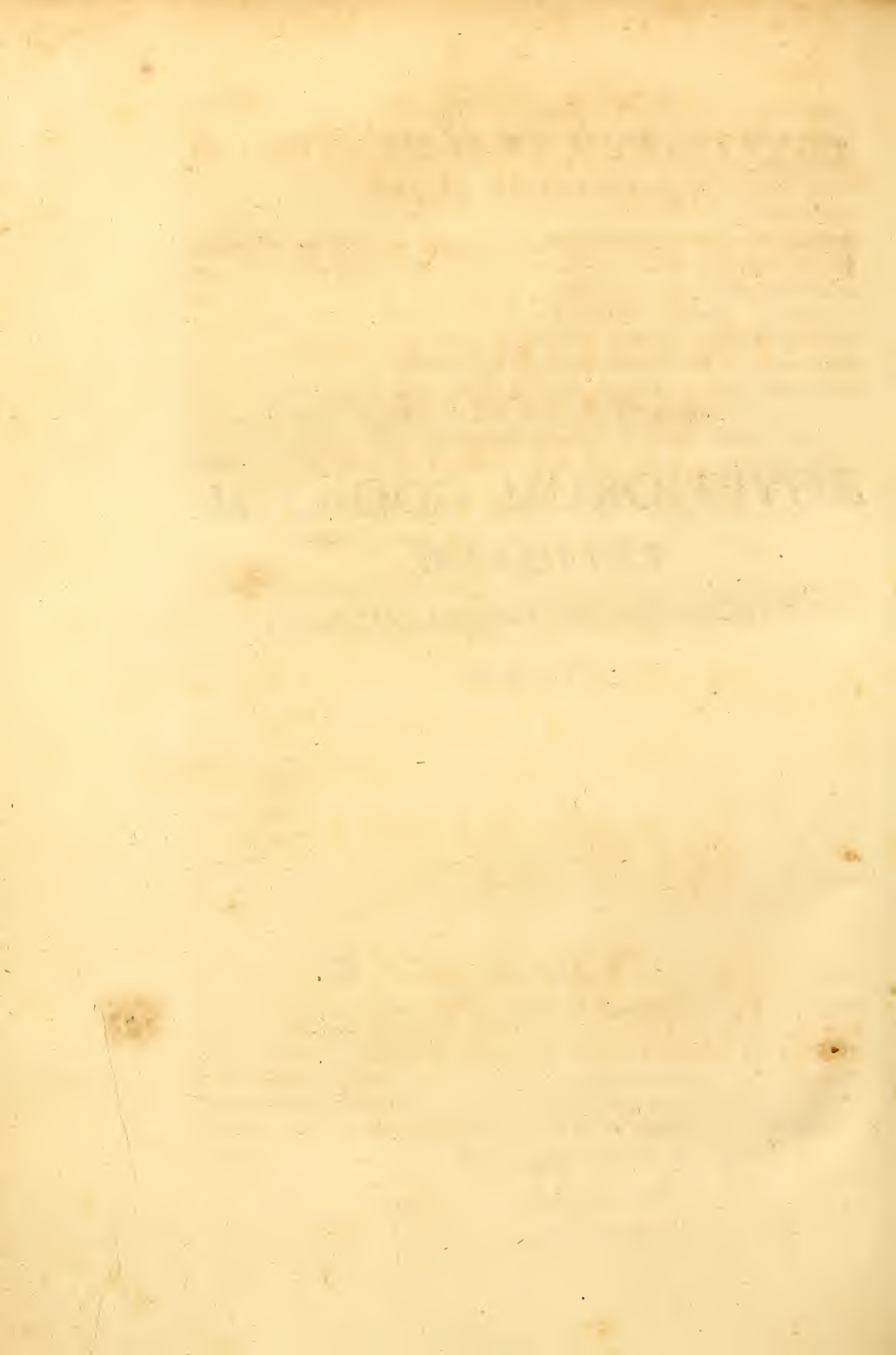
* ΠΟΥΡΟ ΝΤΕ ΝΙΕΝΕΖ ΠΙΑΤΤΑΚΟ ΠΙΘΘΝΑΥ ΕΡΟΥ
 ἁμαρτωφ φνοῦτ' πιταιο φωφ πε νεμ
 πιωου:—

ÆGYPTIORUM CODICUM

RELIQUIÆ

VENETIIS IN BIBLIOTHECA NANIANA

ASSERVATÆ.

ÆGYPTIORUM FRAGMENTORUM

FASCICULUS ALTER.

Illustratis iam priore Fasciculo quatuor ac triginta membranis, reliquæ sunt triginta duntaxat, quibus ægyptiorum novem codicum Fragmenta conficiuntur: nisi forte aliæ quoque in ægypto, ubi eas studiose conquiri iussit præstantissimus Eques Jacobus Nanius, detectæ fuerint, ac Venetias primum, deinde Bononiam ad me transmittantur. Ego interim novem hæc, quæ in manibus sunt, Fragmenta illo ipso ordine ad prelum mitam, quo ea singillatim pag. 537. Elenchi *græcorum Naniana bibliotheca codicum* recensui, atque disposui: quamvis illorum unum atque alterum an aliter disponi potuerint, vel debuerint, nunc ipsemet dubitem, ut dicam suo loco.

I X.

Ægyptii codicis Fragmentum constans octo membranis, longis uncias bononienses fere decem, latis uncias fere octo.

Desiderantur initio octoginta paginæ, nempe xl. membranæ, aut, quod eodem recidit, quinque octaptychi quaterniones: qui vero superstes adhuc est, numero 5 idest 6, in dextero postremæ paginæ latere superne signatus est, eodemque numero in sinistro primæ paginæ latere superne signatus erat, ut ex lineis illis constat, quæ infra, et supra quemlibet huiusmodi numerum duci solebant, quæque bona ex parte etiamnum supersunt, atque in singulis nostrorum Fragmentorum paginis conspiciuntur. Sextus igitur quaternio integer adhuc manet, membranæ scilicet octo ipsæ. Prima pagina numero ΠΔ, i. e. 81, signata olim erat, sed cum lacera aliquantum sit membrana, is iam periit.

Codicis propria hæc sunt. Tabaco alicubi inquinatus est: membranæ superna in parte alicubi mutilæ: Character non inelegans quidem, sed parum elegans, vetustus tamen. Litera princeps α (quod mireris) eamdem plane habet heic formam, quam latina, α, *minuscule* ac *rotunda* typographorum: ad quam formam aliis in Fragmentis modo magis, modo minus accedit. Ad basim litteræ, Β, transversa ducitur linea, et supra Γ fere semper lineola. Vigesima nona litera, ζ, ceteras superat longitudine,

f f

secus

secus atque in codicibus superioribus. Nulla heic rubro colore infecta, nullus asteriscus, nullus ornatus, nullum, ut sic vocem, παρέργον. Interpunctio τελεία, quam *finale*m dicere possumus, in hoc Fragmento tribus constat punctis, et longa linea, in hunc modum: — Lineolas crebro omittit librarius Exscriptor, atque in menda non raro labitur. Is non primo solum, quarto, et quinto recentior est, ut puto, sed etiam fortasse undecimo. Codicis Specimen habes pag. sequenti num. 9.

Nihil aliud Fragmento hocce continetur, quam Vitæ Sancti Pachomii, seu potius primorum, ut alias dixi, Pachomiani instituti Abbatum Generalium historiæ pars quædam non contemnenda.

Pagina I.

5

αρεῖ¹ εβολ² αψα
 ξε² νυμαξ ξε
 πωην³ μεν ν
 χορο τ̄ρχριδ⁴
 μμοq - αλλα τ̄
 nan νογπρο
 θεcμα⁵ ωαν
 τεπχοεῖc τ̄
 χογντq⁶ ntn
 τααq⁷ nak.: —
 αφογωωβ δε
 naq νοῖ πρω
 με ξε nταῖntq
 nak an etβε
 ογλααγ αλλα
 etβε παογχαῖ
 αγω on nte
 τ̄νzenρωμε
 ντεπνογτε
 ντεγνογ αq
 ποnτq⁸ esrai
 μñ necnhγ
 μnncoωc αqei
 ne εβολ naq ν
 zenκογῖ⁹ νcmογ⁹
 ete ογωην ν
 λαψane¹⁰ πε μν

zenk...¹¹.....
 οτε¹²...¹³ n
 οεικ· ντοq δε
 αqxitoy zn oy
 πictic εzoγn
 επνογτε· αγω
 απενιωτ¹⁴ cμογ
 εροq αρεῖ εβολ
 zitoootq zn oy¹⁵
 nob nραγε.: —

πενιωτ δε πα
 ζωμ αqzμοoc
 αqωαξε μñ
 necnhγ zμ
 πωαξε μπνογ
 τε zitñ teq
 ζωρεα νταq
 dac νυμαγ zn
 ογβεπη . αγω
 neγτωπηρε ν
 οἱ necnhγ n̄ee
 νταπνογτε
 τ̄τοοτογ zn
 ογωc̄ne¹⁶. etβε
 πεqzμαδα et
 ογδαβ πενιωτ
 παzωμ

A D.

⁹ ΜΗΝΕΤΑΙΑΚΟ ΔΕΑΥΤΩΟΥΝ
 ΗΙ ΧΕΑΜΑΖΤΕ ΔΨΕΙΒΟΛ
 ΑΥΑΥΑΖΙΟΧΗ ΔΨΑΛΕΕΠΤΡ

¹¹ ΤΕ ΚΝΑΖΕΕΡΟ
 ΖΝΤΠΕ
 Ο ΥΒΕΠΕΠΑΖΩΒ

¹² ΝΤΑΠΙΣΤΕΧΕ
 ΕΠΕΝΤΑΥΓΟΥ
 ΑΛΛΑΖΝΟΥΦΑΝ
 ΤΑΙΔΗΔΩΗΩΝ
 ΝΤΑΥΠΙΘΕΝΗΡΩ
 ΗΕΝΤΕΙΖΕ: ~ ~ ~

¹³ ΩΝΤΧΟΟΝΝΑΙ
 ΧΕΑΥΑΙ ΗΤΕ
 ΤΗΑΙΑΙ ΖΩΣΤΕ
¹⁴ ΨΗΤΗΣΕΥΝΑΧΕΠΕΥ
 ΕΙΩΤΕΥΜΗΡ
 ΠΕΠΡΟΨΗΤΗΣΔΕΟ

¹⁵ ΔΝΘΕΝΟΥΚΩΖΤ
 ΕΖΟΥΝΕΤΙΝΟ
 ΒΕ.....

¹⁶ ΠΕΣΤΥΛΑΙΟΝΝΙΣΑ
 ΒΛΛΑΔΜΑΥΑΔΕΣ
 ΝΗΧΕΨΩΩΝΕ: ~

¹⁷ ΠΟΟΥ ΗΤΗΚΑ
 ΤΟΟΤΝΕΒΟΛ
 ΝΡΑΣΤΕ ΑΠΡ
 ΤΡΗΜΟΩΕΙ

ÆGYPTIORUM CODICUM
ADNOTATIONES.

^a ἀφ' ἐλ etc.) Idest: „ *exiit, eumque allocutus est inquiens:*
 „ *Modica quidem frumenti portione opus habeo, sed certum nobis*
 „ *temporis quo solvere debeamus, prorogationem assigna, donec*
 „ *(nobis) Dominus eius pretium dederit, tibi illud restituamus*
 „ *(persolvamus).* Ei (Pachomio) *vero respondit (ille) homo in*
 „ *hunc modum: Nullam (aliam) ob causam illud (frumentum)*
 „ *tibi adduxi, nisi ob meam (meæ animæ) salutem, ac præterea*
 „ *(quia) homines Dei (i. e. Deo cari: Dei cultores: religiosi)*
 „ *vos estis. Statimque illum (Pachomius) adduxit una cum*
 „ *Fratribus. (Monachis): ac ei postmodum parvas (vel, paucas)*
 „ *eulogias attulit, videlicet parum lapsarii, et... olera *... et*
 „ *panes. Ipse vero (mercator) cum fide in Deum hæc sumpsit:*
 „ *ac Pater noster ipsum benedixit: ab eoque magno cum gaudio*
 „ *(mercator) discessit. Pater vero noster Pachomius consedit, at-*
 „ *que Fratres in verbo Dei allocutus est ob gratiam quam illis*
 „ *Deus ipse fecerat (tam) cito. Et mirati sunt Fratres, quod*
 „ *opem ipsis repente (nec opinato) tulisset Deus propter sanctum*
 „ *servum suum Patrem nostrum Pachomium. Erat vero, etc.*

^a ἀφ' ἐβόλ, egressus est) Nempe Sanctus Abbas Pachomius. Ut hæc probe intelligas, lege apud Bollandianos tomo tertio Maii segmentum 27. Vitæ Sancti Pachonii sive græce ex ægyptio alio scriptore conversum, pag. 795. Venetæ editionis; sive latine ex græca interpretatione a Cardono translaturum, pag. 307. Equidem paucis verbis ea tantum inde referam, quæ huc pertinent. Sancti igitur Pachonii monasterio ob copiosas eleemosynas egenis distributas necessarius ad victum panis iam defecerat: quumque in eo esset Sanctus Vir ut aliquos ad emendum frumentum mitteret, mercator quidam sub auroram monasterii ianuam pulsavit, frumentumque obtulit peropportune. Vocatus ergo a ianitore, ut verisimile est, Sanctus Pachomius, e monasterio, aut e contubernio, aut e cella, egressus est, et cetera quæ hæc sequuntur in nostro Fragmento. Porro in græco quod dixi opusculo mercator ille paulo aliter, quam hæc, Sanctum Abbatem alloquitur. σίτον (inquit) ἐπαγγελάμενος εἰς τὰ μετ' ἄλλα, ὑπὲρ τῆς σωτηρίας µε συνεβίβασθην ἐν ὕπνοις ὑμῶν µᾶλλον ἐνεγκῆν αὐτόν χορήσιν ὡς ἀνθρώποις θεῷ. Quæ verba sic transtulit Cardonus: *Frumentum, ait. Sed per alia omnia, perque ipsam meam salutem assero, quod in somnis occulta quadam vi adductus sim, ut vobis eo opus habentibus illud potius afferrem,*
tam.

samquam acceptissimis Deo hominibus. Sed hic locus neque satis recte a Cardono viro ceteroquin docto conversus est, neque a græci apographi mendo expurgatus: mendosa enim sine dubio est lectio illa, εἰς τὰ μετ' ἄλλα: quæ et nihil heic significat, nec ab eo qui græcæ linguæ peritus sit, ferri potest: perspicuum est enim legendum esse, εἰς τὰ μέταλλα, i. e. ad metalla: ad fodinas: pro fodinis: ut sensus sit: *Eru mentum* (hocce) *quamvis ad fodinas* (missurum me) *pollicitus forem, pro mea* (tamen) *salute* (i. e. ut rem animæ meæ salutarem facerem), *in somnis* et cetera ut Cardonus vertit. Ne mireris, lector, quod in paucorum horumce verborum versione plura de meo addiderim: in eo enim opusculo singula quidem verba græca sunt, sed stylus, ac phrasis passim ægyptiaca, ut in meis hisce translationibus: ægyptiaca enim scripta eiusmodi sunt, ut plerumque nequeas ea simul et fideliter convertere, et græco, latinove stylo exponere.

² ἀφωαξε) Membranæ oblongum heic frustulum deest: itaque prima huius vocis litera suppleta a me fuit.

³ ΠΩΗΗ, *un poco*) Italice: *Ho bisogno bensì d' un poco di frumento, mà...*

⁴ ΠΧΡΙΔ') Scribe, ΠΧΡΙΔ'. In græca Vita: τῷ μὲν σίτῳ χρεία ἐστὶν ἡμῖν.

⁵ ΝΟΥΠΡΟΘΕΜΙΔ') Græca vox προθεμία in ægyptiaca etiam illa Sancti Pachomii Vita extabat, quam græce edidit Papebrochius: ibi enim mercatori Sanctus Abbas dicit: ἄλλα δὲ προθεμίαν πρὸς τὴν ἀπόδοσιν αὐτῷ (nempe σίτῳ, *frumenti*).

⁶ COYNTQ, *pretium eius*) Memphitæ COYEN *pretium* dicunt: Thebæzi vero COYNT, ubi saltem suffixum pronomen sequatur. Id colligo et ex hoc loco, et ex Joann. XII. 3. Vide pag. 51. huius voluminis.

⁷ ΝΤΝΤαα) Scribe, ΝΤΝΤαα: et alibi etiam lineolas adde ubi desint.

⁸ ἀφΠΟΝΓ) Quid valeat, ΠΟΝΓ (vel, sine suffixo, ΠΩΝΓ) εἰραι, ignotum mihi est: nec divinare placet.

⁹ ΝCΜΟΥ) *Edulia benedicta*, opinor, sic vocat. Quoniam vero tam ægyptia vox CΜΟΥ, quam græcum vocabulum εὐλογία *benedictionem* sonat, ideo transtuli, *eulogias*: de qua voce vide Ducangium, si placet.

¹⁰ ΟΥ ΩΗΗ Νλαψανε, *un poco di lapsana*) Quid lapsana sit, docet Forcellinus in Lexico. Eum lege. Cuiusmodi vero essent lapsanæ, seu lapsania, quibus Pachomiani monachi ve-

seebantur, nemo melius, quam Cassianus, novit, quem, quum apud Tabennesiotas diu manserit in thebaide, ac in eorum cœnobiiis monasticam vitam duxerit, ea sæpius comedisse dubitandum non est. Is ergo libro 4. de Institutis cœnobiorum cap. XI. *Summa* (inquit) *reputantur deliciae* (in Pachomianis scilicet monasteriis) *si herba sale condita, quam lapsanum vocant, aquâ diluta ad refectionem Fratribus apponatur*. Quod lapsanum vocat Cassianus, diminutive λαψάνιον etiam seu lapsanium dicitur. Itaque hoc in loco suspicor legendum esse aut lapsanium, aut lapsanam, non vero lapsanum. Mercatori tamen lapsanam hanc non (ut sanctis suis monachis) aqua valde dilutam apposuisse crediderim Sanctum Pachomium, quo maiores adhuc essent *summa* istæ *deliciae*. Scribe heic, ΝΛΑΨΑΝΗ.

¹¹ ΜΝ 2ΕΝ Κ...) An 2ΕΝ ΚΝΤΕ, *ficus*? Qui membranam hoc in loco lacerare ausus est, et tabaco inquinare, reliquarum opipari huiusce ientaculi dapum certam cognitionem nobis eripuit: neque vero illas græco ex opusculo rescire licet: nulla enim ibi istius ientaculi mentio fit. Cassianus tantum ceteras Tabennesiotarum monachorum lautitias manifestat capite 22. libri quarti, quem citavi. *Apud quos* (inquit) *secta singulis mensibus porrorum folia, lapsania, sal frictum, olivæ, pisciculi minuti salliti, quos illi manidia vocant, summa voluptas est*.

¹² ... ΟΤΕ) Scriptum fortassis erat, 2ΕΝ ΟΥΟΟΤΕ, *olera*: quæ ita vocantur et heic paulo post, et apud Tukium p. 570.

¹³ Si divinare quis velit, addere poterit, ΜΝ ΝΒΝΝΕ, et *dactylos*.

¹⁴ ΑΠΕΝΙΩΤ) Scribe, ΑΠΕΝΕΙΩΤ. Eodemque modo infra scribe bis hac ipsa in pagina.

¹⁵ 2Ν ΟΥΝΟΘ ΝΡΑΥΕ, *magno cum gaudio*) Sic loquitur scriptor quoque Miraculorum S. Coluthi pag. 81.

¹⁶ 2Ν ΟΥΥΩΝΕ) Ita librarius scripsit, supra literam C lineolam ducens, itidemque aliam supra N. Equidem transtuli, *repente*, tres ob causas: primum quia id contextus exposcere videtur: deinde quia apud Tukium pag. 153. ex Luc. XXI. 34. locus thebaice affertur, in quo 2Ν ΟΥΥΩΝΕ valet, *repente*: ex *improviso*: sive thebæi et ΥΩΝΕ dixerint, et ΥΩΝΕ, quod vix credo, sive potius Tukii typotheta e nostra membrana (ut asolet) sit corrigendus: Demum quia græcus alterius Vitæ S. Pachomii Interpres hoc idem habet adverbium: hæc enim in ea leguntur apud Bollandianos: ἐθαύμασεν (scribe, ἐθαύμασαν) οἱ ἀδελφοί τὴν ἐξαίφνης (scribe, ἐξαίφνης) ἀντίληψιν τῆ θεῆ διὰ τὸν δῶλον

δῆλον αὐτῶ: quæ sic verto: *Admirati sunt Fratres repentinum opem a Deo, servi sui causa (sibi ipsis latam).*

Pagina II.

N . . γ ζομολο
Γ C^b Δε¹ ΜΝ
ΝCα ᾠμαρτυ
ΡΟC². Δε αΠα
ΔΙΟΝΗΣΙΟC³
ΕΥΠΡΕCΒΥΤΕ
ΡΟC⁴ ΠΕ ΝΤΕ
ΤΕΚΚΛΗCΙΑ Ν
ΝΙΓΕΝΤΩΡΕ⁵
ΕΥΡΕCΨΟΤΕ
ΖΗΤῶ ᾠΠΝΟΥ
ΤΕ ΠΕ ΕΦΟ Ν
ΩΒΗΡ ΕΠΕΝ
ΙΩΤ⁶ ΑΠΑ ΠΑ
ΖΩΜ . ΑΥΩ ΝΤΕ
ΡΕCΩΤᾱ ΧΕ
ΝῶCΥΝΧΩΡΙ⁷ ΔΝ
ΝῆΚΕ ΜΟΝΑΧΟC
ΕΤΙΒΟΛ . ΕΤΕ
ΩΔΥΕΙ⁸ ΕΩΜΨΙ
ΝΕ ΝΝΕCΝΗΥ
ΝCΕΒΩΚ' ΕΖΟΥΝ
ΕΘΕΝΕΕΤΕ ΝΘΕ
ΝCαC ᾠΝΩΜΤΕ
ΠΟΥ⁸ ΝΖΟΥΥ

ΑΛΛ⁹ . . αCΤΡΕΥ
ΚΑΔ . . ΝCαΟΥCα
ΠΑΡΑΜΕΡΟC
ΜΠΜΑΜΠΡΟ¹⁰ Ν
ΘΕΝΕΕΤΕ . ΝΤΟC
ΔΕ ΑCΧΥΠΕΙ¹ ΑC
ΤΩΟΥΝ ΑCΕΙ¹
ΩΑΡΟC ΕΤΑ
ΒΕΝΝΗCΕ . ΧΕ C
ΝΑΧΠΙΟC ΕΤΒΕ
ΠΕΙΖΩΒ : —
ΝΤΕΡΕCΨΑΧΕ
ΔΕ ΝᾠΜΑC ΑC
ΟΥΩΩΒ ΝΘΙ
ΠΡΩΜΕ Μ
ΠΝΟΥΤΕ . ΧΕ
ᾠΠΡΜΕΕΥΕ ᾠ
ΑΠΑ ΔΙΟΝΗΣΙΟC
ΧΕ ΠCΟΥΩΩ ΠΕ
ΕΤΡΑΧΥΠΕΙ¹
ΝΟΥΨΥΧΗ
ΖΑΠΛΩC . Η
ΝΤΟC¹¹ ΕΤΡΑ
ΛΥΠΕΙ¹ ᾠΠΑ
ΧΟΕΙC ΕΤΧΩ
ΜΜΟC . ΖΝ ΤΕC

ADNOTATIONES.

^b ΝΕΥΝ ΟΥ ΖΟΜΟΛΟΓΗΤΗC etc.) „ erat vero Confessor
„ quidam post Martyres, nimirum Apa (Pater) Dionysius, Ec-
„ clesia Tentyra Presbyter, Deum timens, et Patris nostri Pachomii
„ amicus. Quumque is audiisset, (Pachomium ipsum) exter-
„ nis aliis monachis, qui ad visitandos Fratres veniebant, non
„ permittere amplius, ut intra contubernium (vel, conventum) in-
„ grederentur, sicut heri et nudius tertius permiserat, sed velle
„ ut ii

„ ut ii seorsum atque (a Fratribus) seiuncti ad conventus ianuam
 „ consisterent, contristatus est, ac surrexit, atque ad eum venit
 „ in Tabennese, ut ipsum hanc ob rem increparet. Cum vero eum
 „ allocutus esset, respondit vir Dei: Ne existimes, o Pater Dio-
 „ nysi, voluntatem mihi (ac propositum) esse, ut vel unam tan-
 „ tum animam contristem, aut potius (vel, aut hoc etiam) ut
 „ Dominum meum contristem, qui sancto suo ore, etc.

¹ Scriptum heic fuisse non dubito: ΝΕΥΝ ΟΥ ΖΟΜΟΛΟ-
 ΓΗΤΗC ΔΕ, erat autem quidam Confessor. Græcus quoque scrip-
 tor hanc de Dionysio narrationem superiori de frumentario
 negotiatore narrationi proxime subiungit, eodemque modo in-
 cipit. Ην δέ τις ὁμολογητής (inquit) μετὰ τῆς μάρτυρας, διο-
 νύσιος ὄνομα, erat autem Confessor quidam post martyres, Diony-
 sius nomine.

² ΜΝΝCΔ ΜΜΑΡΤΥΡΟC, post Martyres) Punctum, quod
 scripsit librarius post ΜΜΑΡΤΥΡΟC, pro accentu accipio, ut
 in primi Fasciculi præfatione dixi. Hæc autem locutio, post
 martyres, satis clara non est. Potest ea sic accipi, ut valeat:
 post initium æræ Martyrum: quæ epocha a prima die ægyptiaci
 primi mensis Thoth cœperat, idest a die 29. Sextilis mensis,
 anno Domini 284. Potest etiam ita intelligi, ut denotet: post
 annum Christi 303: aut etiam: postquam Diocletiani adversus Chri-
 stianos persecutio iam cessaverat in ægypto. Quæ enim heic nar-
 rantur a nostro scriptore, aliquot saltem annos evererunt post-
 quam primum in Tabennese monasterium fundaverat S. Pachomi-
 us: hoc autem Domini anno circiter 325. fundatum est. De-
 nique scriptoris nostri mens hæc etiam esse potest, Dionysium
 sanguinem quidem pro Christo non fudisse, ut multi Martyres
 Diocletiano Imperatore fecerant, ab Arianis tamen ob catholi-
 ci dogmatis defensionem vexatum, ac multas perpersum ærum-
 nas, non inter Martyres, sed inter Confessores numerandum
 esse.

³ ΔΙΟΝΗCΙΟC) Scribe, ΔΙΟΝΥCΙΟC'.

⁴ ΕΥΠΡΕCΒΥΤΕΡΟC, Presbyter: un Prete: uno dei Preti del-
 la Chiesa di Tentira) Græcus Dionysium hoc in loco vocat æco-
 nomum Ecclesiæ Tentyritarum, sed paulo post vocat etiam pre-
 sbyterum, ut ægyptius noster.

⁵ ΝΝΙΓΕΝΤΩΠΕ) De Tentyritarum Ecclesia sermonem heic
 esse dubitari nequit: græcus enim habet: τῆς ἐκκλησίας τεντύρων.
 Mendum ergo est in membrana. Ac sane librarius ipse qui
 heic scripsit, ΝΝΙΓΕΝΤΩΠΕ, mox pag. 84. scribit, ΝΤΕ ΝΕΙ-
 ΤΕΝ-

TENTŪPE, *Tentyra*, seu *Tentyritarum*. Quod vero græci, ac latini, vertentes Ω mega in Υ psilon, dixerint τένιυραι, et *Tentyra*, non vero τένιωραι, et *Tentora*, mirum videri non debet: nam, ut alia prætermittam exempla, Sanctus quoque Athanasius tom. I. pag. 306, atque Origenes, pro συήνη, *Syene*, dixerunt σοήνη, et nos Itali e græco latinoque vocabulo, *crypta*, fecimus *grotta*. Tentyritarum porro meminit haud semel Plinius, apud quem lib. 8. cap. 38. hæc legimus: *Gens hominum est huic bellua (crocodilo) adversa in ipso Nilo Tentyrita, ab insula, in qua habitat, appellata*. Tentyritarum autem episcopum, quum ea contingerunt quæ narrat ægyptius noster, fuisse Serapionem illum probabile est, qui in græca S. Pachonii Vita commemoratur num. 20.

⁶ ΕΠΕΝΙΩΤ) Scribe, ΕΠΕΝΕΙΩΤ.

⁷ CYNXΩΡΙ) Scribe, CYNXΩΡΕΙ, aut CYΓXΩΡΕΙ. Et vide pag. 99. huius voluminis. Lege etiam capitulum 51. Regulæ Sancti Pachonii.

⁸ ΝCΔQ ΜΝ ΨΑΥΤ ΕΠΟΟΥ, *heri et nudius tertius*) Apud Tukium pag. 440. thebaice, ΝCΔB (scribe, ΝCΔQ) ΜΝ ΝΩΟ-ΜΝΤ ΕΠΟΟΥ, idem valet. Vide etiam ibidem pag. 23.

⁹ ΔΛΛ...) Sic forsitan legendum: ΔΛΛΔ ΔQΤΙΕΥΚΔΔΥ ΝCΔ-ΟΥCΔ, *sed eos posuit seorsum*. Nam inter Kdd.. et ΝCΔΟΥCΔ una tantum periit litera in membrana. Ita memphiticus Interpres Lucæ XII. 39. habet: ΝΔQΝΔΧΔΥ ΔΝ ΠΕ, *non sineret, non permetteret*: atque in Pontificali libro part. 2. pag. 147. legimus: ΠΙ ΜΩΟΥ ΝΤΟΥΧΔΥ (quod thebaice dixeris, ΝΤΟΥ-ΚΔΔΥ) ΣΙΧΕΝ ΠΙ ΜΔΝΕΡΥΩΟΥΥΙ, *aqua posita super altare*.

¹⁰ ΠΜΔΥΠΡΟ ΝΘΕΝΕΕΤÈ est id quod vulgo nominamus, *la portaria del Convento*: vestibulum Monasterii, ubi ianitor, aut ianitores degunt.

¹¹ Η' ΝΤΟΥ) De vocula ΝΤΟΥ hoc modo adhibita iam superius dixi pag. 196.

Pagina III.

ΠΓ

ΤΔΠΡΟ ° ΕΤΟΥΔ
ΔΒ¹. ΧΕ ΕΦΟCΟΝ²
ΔΤΕΤΝΔΔC
ΝΟΥΔ ΝΝΕΙ
CΝΗΥ ΕΤCΟΒΚ
ΕΤΠΙCΤΕΥΕ

ΕΡΟΙ³ ΔΝΟΚ ΠΕΝ
ΤΔΤΕΤΝΔΔC
ΝΔΙ - ΔΛΛΔ Ε
ΠΕΙΔΗ ΚCΟΟΥΝ
ΧΕ ΟΥΝΣΔΣ Ν
ΤΔΓΜΔ ΝΡΩ

g g

με

με 2^η ΤΚΟΙ
 ΝΩΝΙΔ - ΕΙΤΕ
 2^η ΛΟ - ΕΙΤΕ
 ΚΟΥΙ - ΕΙΤΕ Ρ^α
 ΝΒΡΡΕ - ΕΤΒΕ
 ΠΔΙ ΔΙΧΟΟΣ ΧΕ
 ΟΥΑΓΑΘΟΝ ΠΕ
 ΕΥΩΔΝΕΙ ΩΔ
 ΡΟΝ ΕΤΡΕΝΧΙ
 ΤΟΥ ΕΤΕΥΝΔ
 ΖΙΟ ΑΠΝΑΥ Α
 ΠΕΩΛΗΛ ΑΝ
 ΝΩΩC ΝΤΝ
 ΤΡΕΥΩΠΕ
 ΖΝΟΥΜΔ ΕΥ
 ΟΒΡΑΖΤ ΝCΕΟΥΩΜ
 ΑΠΕΥΟΕΙΚ . ΔΙ
 ΧΟΟC ΧΕ ΑΗΠΟ
 ΤΕ ΝCΕΩΩ ΕΥ†

ΟΥΟΕΙ⁴ 2^η ΘΕΝΕΕΤΕ
 ΝCΕΝΔΥ ΕΖΟΕΙΝΕ⁵
 ΖΝ ΝΡΜΝΒΡΡΕ
 ΝCΕ ΧΙ ΧΡΟΠ
 ΕΤΒΕ ΠΕΙ ΖΩΒ
 ΓΑΡ ΝΤΑΠΠΑΤ
 ΡΙΔΡΧΗC ΔΒΡΔ'
 ΖΔΜ ΔΙΔΚΟΝΕΙ'
 ΕΠΧΟΕΙC ΑΝ ΝΕΤ
 ΝΑΜΔΥ ΖΔ ΠΩΗΝ
 ΝCΔΟΥCΔ . ΑΠΒΟΛ⁶
 ΝΤΕCΚΥΝΗ -
 ΔΥΩ ΝΤΕΡΕΥ
 CΩΤΜ ΕΝΔΙ ΝΟΙ
 ΑΠΔ ΔΙΟΝΗCΙΟC
 ΔΠΕΥΖΗΤ ΤΩΤ
 ΕΧΜΠΖΩΒ ΚΔ
 ΤΔΘΕ ΝΤΑΥΩΑΧΕ
 ΝΑΜΔΥ

A D N O T A T I O N E S .

* 2^η ΤΕΥΤΑΠΡΟ etc.) „ *qui sancto suo ore dixit* (Matth. XXV. 40.): „ *Quamdiu fecistis uni ex his fratribus minimis, qui credunt mihi, mihi fecistis.* „ *Sed quoniam plures in cæ-*
 „ *nobiis esse nosti hominum ordines, siue senum, siue parvulorum,*
 „ *siue tyronum, ideo dixi bonum esse, ut, cum ad nos (externi*
 „ *monachi) veniunt, eos ad Synaxim ducamus orationis tempore*
 „ *(horâ), et ipsos postea quieto in loco detineamus, et suo (ibi)*
 „ *pane vescantur. Dixi (nempe in corde meo: Sic me geram)*
 „ *Ne forte in conventu (vel, in contubernio) diutius stent (con-*
 „ *sistant), et novitiorum aliquos videant, et scandalizentur. Hanc*
 „ *enim ob rem Domino, et iis qui cum ipso erant, ministravit*
 „ *Abrahamus Patriarcha ad quercum (vel, sub quercu) seorsum*
 „ *extra tabernaculum. Quumque hæc Pater Dionysius audivisset,*
 „ *de (ea) re, qualem ipsi (Pachomius) exposuerat (dixerat), per-*
 „ *suasus fuit, (atque contentus). Mulier vero, etc.*

¹ De nomine ΤΑΠΡΟ iam dixi pag. 181. huius voluminis, Fasciculo primo.

² ΕΦΟCΟΝ) Græce, ἐφ' ὅσον, *in quantum*. Hunc euangelii locum paulo aliter Tukius affert thebaice pag. 83, sine ullo ta-
men

men mendo: ut proinde non unam thebæis euangelii Matthæi translationem fuisse putandum sit.

³ ΕΤΠΙCΤΕΥΕ ΕΡΟΙ, *qui credunt in me*) Hæc neque in græco Textu, neque in Vulg. Interpr. extant, neque apud Tukium. Extant tamen in græco Vitæ S. Pachomii scriptore, apud quem sic affertur hic locus: ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τῶν πιστευόντων εἰς ἐμὲ, ἐμοὶ ἐποιήσατε.

⁴ ΕΥΤΟΥΘΕΙ) De verbo ΤΟΥΘΕΙ, seu memph. ΤΟΥΟΙ, vide Lacrozium in ΟΥΟΙ.

⁵ ΕΖΟΕΙΝΕ, *aliquos*) Joann. IX. 40. pag. 34. huius voluminis, et apud Tukium p. 438. scribitur, ΖΟΙΝΕ, pro ΖΟΕΙΝΕ.

⁶ ΝΤΕCΚΥΝΗ) Scribe, ΝΤΕCΚΗΝΗ'.

ΠΔ

Pagina IV.

ΝΕΥΝ ΟΥCΖΙΜΕ ⁴
 ΔΕ ΕΡΕΠΕCΝΟQ'
 ΖΑΡΟC ¹ ΝΟΥΝΟC
 ΝΟΥΘΕΙΩ • ΕCΗΠ
 ΕΥΠΟΛΙΤΕΥΟ
 ΜΕΝΟC ² ΝΤΕ
 ΝΕΙΤΕΝΤΩΡΕ ³
 ΔΥΩ ΝΤΕΡΕC
 CΩΤΩ ΧΕ ΕΡΕ
 ΔΠΑ ΔΙΟΝΗCΙΟC
 ΝΔΒΩΚ ΨΑΠΡΩ
 ΜΕ ΜΠΝΟΥΤΕ
 ΔΠΑ ΠΔΖΩΜ
 ΔCΤΩΟΥΝ ΔC
 ΒΩΚ ΨΑΡΟQ
 ΔCΔΖΙΟΥ ΜΜΟQ
 ΧΕ ΤCΟΟΥΝ ΧΕ
 ΠΕΚΩΒΗΡ ΠΕ
 ΠΡΩΜΕ ΜΠΝΟΥ
 ΤΕ ΔΠΑ ΠΔΖΩΜ
 ΤΟΥΩΨ ΕΤΡΕΚ
 ΧΙΤ ΨΑΡΟQ ΤΑ
 ΝΔΥ ΕΡΟQ • Τ
 ΠΙCΤΕΥΕ ΧΕ ΕΙ
 ΨΑΝΝΔΥ ΕΡΟQ
 ΜΜΑΤΕ ΠΧΟΕΙC
 ΝΔΤ ΝΑΙ ΜΠΤΑΔΘΟ

ΝΤΟQ ΔΕ ΔQ
 ΠΕΙΘΕ ΕΧ ΜΠΖΩΒ
 ΕΒΟΛ ΧΕ ΥCΟΟΥΝ
 ΝΤΜΔCΤΙΓΞ ⁴
 ΕΤΖΙΧΩC
 ΝΤΕΥΝΟΥ ΔQ
 ΤΑΔΟC ΕΥΧΟΙ
 ΔΥΕΙ' ΕΖΗΤ ΨΔ
 ΠΕΝΕΙΩΤ ΠΔ
 ΖΩΜ' : — ΔΠΑ ΔΙ
 ΟΝΗCΙΟC ΔΕ ΔQ
 ΒΩΚ ΕΖΟΥΝ
 ΨΑΡΟQ ΔΥΩ
 ΜΝΝCΔ ΤΡΕQ
 ΟΥΩ ΕQΨΑΧΕ
 ΝΜΜΔQ ΕΤΒΕ
 ΝΕCΝΗΥ ΝΤΔQ
 ΠΟΡΧΟΥ ΕΒΟΛ
 ΜΝΝCΩC ΔQΔ
 ΖΙΟΥ ΜΜΟQ ΧΕ
 ΤΟΥΩΨ ΕΤΡΕΚ
 ΤΩΟΥΝ ΝΤΝ
 ΒΩΚ ΕΒΟΛ ΕΠΜΔ
 ΜΠΡΟ ΕΤΒΕ
 ΠΕΙΖΩΒ ⁶ ΝΔΝΔΓ
 ΚΔΙΟΝ • ΝΤΟQ

ÆGYPTIORUM CODICUM A D N O T A T I O N E S.

^d ΝΕΥΝ ΟΥCΖΙΜΕ etc.) „ Mulier vero quadam erat, qua
 „ sanguinis fluxu iamdiu laborabat, quaque in Tentyritarum oppido
 „ degens ibi inter ciues numerabatur: quumque intellexisset fore ut
 „ ad hominem Dei Pachomium Abbatem adiret Pater Dionysius,
 „ surrexit, atque ad hunc venit, eumque his verbis rogavit: Ami-
 „ cum tuum esse novi hominem Dei Abbatem Pachomium: volo
 „ (opto) ut ad eum me ducas, et (sic) eum videbo: equidem
 „ credo (confido), quod, si illum videro duntaxat, dabit mihi
 „ Dominus sanitatem. Morem vero mulieri hac in re gerendum ra-
 „ tus est Dionysius, quippe qui noverat quo ipsa (morbo, ac ve-
 „ luti) flagello premeretur: eamque in navigium inscendere confe-
 „ stim iussit, (et ambo) ΕΖΗΤ ad (monasterium) usque Patris
 „ nostri Pachomii navigarunt. Introiens autem Pater Dionysius Pa-
 „ chomium adiit: ac postquam cum ipso de Fratribus, quos disper-
 „ serat, locutus iam fuerat, eum his (fere) verbis precatus est:
 „ Volo ut surgas, utque (hinc) egressi ad conventus ianuam, rei
 „ cuiusdam necessaria causa, nosmetipsos conferamus. Pachomius
 „ vero „ etc.

¹ Græcus quoque Scriptor a Papebrochio editus hæc de hæ-
 morrhousa muliere superioribus proxime subiungit: sed rem
 paulo aliter narrat, multoque brevius.

² ΕΥΠΟΛΙΤΕΥΟΜΕΝΟC) Græcus, quem dixi, sic narratio-
 nem exorditur: ἦν τις γυνή τῶν ἐκεί πολιτευομένων τινὸς αἱμορ-
 ροῦσα, uxor erat cuiusdam ibi degentis, qua sanguinis fluxum pa-
 tiebatur. Quibus verbis non satis clare locus, ubi ea mulier ha-
 bitaret, indicatur.

³ ΝΤΕ ΝΕΙΤΕΝΤΟΥΡΕ) Illud ΝΕΙ, sive, ut paulo ante,
 ΝΙ, curnam præponitur? Numquid articulus est pluralis? Ast
 Tentyritarum urbs in thebaide sita erat; ille vero articulus mem-
 phiticus potius est, quam thebaicus. Quomocumque se res
 habeat, illam urbem plurali nomine quum apud S. Athanasium
 in Melitii Breviario, tom. I. pag. 148, tum a græco Pachom-
 ianæ historiæ scriptore nuncupari animadverti: ut exempli
 gratia, ἐν τεντύραις, Tentyris: et, τῆς ἐκκλησίας τεντύρων, Eccle-
 sia Tentyritarum, aut, si malis, Tentyrarum.

⁴ ΝΤΩΑCΤΙΓΞ) Græco nomine, μάστιξ, Sanctus etiam
 Marcus V. 34. morbum hunc designat, de muliere hæmorrhou-
 sa loquens, quam Dominus sanavit, cum ait: ἔσθι ὑγιὲς ἀπὸ
 τῆς μάστιγός σου, sive, ut Vulg. Int. vertit: esto sana a plaga
 tua.

una. Græcum hoc vocabulum ægyptii literam Γ (quam de causa, nescio) adiiciendo corrumpunt: thebæi enim et ἈΔ-CTIGΞ, *flagellum*, et ἈΔCTIGFOY, *flagellare*, dicunt, ut videre licet apud Tukium pag. 276, et 480: memphitæ vero, ἈΔ-CTIGGOC, *flagellum*, ut Psalmo 90, et ἈΔCTIGFOIN (nisi potius scribendum sit, ut puto, ἈΔCTIGFOYN) *flagellare*.

⁵ En iterum hæc vox, ΕΞΗΤ. Vide quæ dixi pag. 213.

⁶ ΠΕΙΣΩΒ) Dicendum potius videretur, ΟΥ ΖΩΒ, *una cosa*. Legendum autem heic forsitan, ΠΕΣΩΒ: nam ΠΕΙΣΩΒ non satis huic loco videtur convenire.

Pagina V.

Πε

Δε ° αφογας̄̄ ° ἦ
 CΩQ YANTEQ
 EI EBOX EPMA
 ἈΠΡΟ ἸΘΕΝΕ
 ΕΤΕ ΔΥΩ ΔΥ
 ΖΜΟΟC ΔΥΩΔΧΕ
 ΜΝ ΝΕΥΕΡΗΥ
 ΤΕCΖΙΜΕ ΔΕ ΔCΕΙ
 ΖΙΠΑΔΟΥ ἈΜΟQ
 ΖΡΑΙ ΖΝ ΤΕCΝΟῦ
 ΜΠΙCΤΙC -
 ἸΤΕΡΕCΧΩΖ
 ἈΜΔΤΕ ΕΝΕQ
 ΖΟΕΙΤΕ ° ἸΤΕΥ
 ΝΟΥ ΔCΤΑΛΒΟ
 ΠΡΩΜΕ ΔΕ Ἀ
 ΠΝΟΥΤΕ ΔΠΑ
 ΠΔΖΩΜ ΝΕ
 ΔQἈΚΔΣ ἸΖΗΤ
 ΖἈΠΖΩΒ ΩΔ
 ΖΡΑΙ ΕΠΜΟΥ
 ΕΤΒΕ ΠΔΙ °
 ΕΒΟΛΧΕ ΝΟΥΟ
 ΕΙΩ ΝΙΜ ΝΕQ
 ΟΥΩΩ ΔΝ ΕΞΙῚ
 ΟῶΥΕΒΟΛΖΙΤΝ

ΝΡΩΜΕ °: —
 ΝΕΥΝ ΟΥΚΟΥΙ ΔΕ
 ΝΖΕΝΕΕΤΕ ° ΕCΜ
 ΠΡΗC ΝΤΑΒΕΝ
 ΝΗCΕ ° ΝΑCΝΔΥ
 ἈΜΙΛΛΙΟΝ °
 ΕΩΔΕΠΙΩΤ ° ΔΕ
 ΝΘΕΝΕΕΤΕ ΕΤἈ
 ΜΔΥ ΕΙ ΩΔ ΠΕΝ
 ΙΩΤ ΝΖΔΣ ΝCΟΠ
 ΕΒΟΛΧΕ ΠΕQ
 ΩΒΗΡ ΠΕ ° ΔΥΩ
 ΝΩΔΧΕ ΜΠΝΟΥ
 ΤΕ ΕΤΕΩΔQ
 CΟΤΜΟΥ ἸΤΟΟΤῒ
 ΝΕ ΩΔQ ΧΟΟΥ
 ΖΩΩQΟΝ ΕΝΕQ
 ΜΟΝΔΧΟC - ΧΕ
 ΚΔC ΕΥΕῚΖΟΤΕ
 ΖΗΤΟΥ ΝἸΝΟ
 ΜΟC ΜΠΝΟΥΤΕ
 ΔΥΩ ΔCΩΩΠΕ
 ἸΤΕΡΕ ΟΥCΟΝ
 ΖΝ ΤΕQΖΕΝΕΕ
 ΤΕ ° ΔΙΤΙ ° ΝΟΥ
 ΔΔΞΙC °

A D N O T A T I O N E S.

^c ΝΤΟQ ΔΕ etc.) „ *Pachomius vero eum, donec ad conven-*
tus ianuam perveniret, secutus est: (ibique ambo) consederunt,
ac secum invicem colloquebantur. Mulier autem ob magnam suam
fidem (vel, fiduciam) retro (accedens) a tergo Pachomii consti-
tit: cuius vestimenta cum tantummodo tetigisset, statim sanata
est. Eam vero ob rem homo Dei Abbas Pachomius (conturbatus
est, et iugiter) usque ad mortem contristatus mansit: quia ab
hominibus glorificari (gloriam accipere) nunquam voluit. Ad
austrum vero Tabennesis parvus erat Conventus (vel, parvum
contubernium), duo circiter milliaria distans (a Monasterio).
Eius autem Conventus Pater (vel, Prapositus) ad Patrem nostrum
(Pachomium) crebro venire consueverat: quia ipsius amicus erat,
et Dei verba, quæ ab ipso (Pachomio) audierat, suis et ipse
monachis dicere solebat, ut Dei leges timerent (atque observa-
rent). Et contigit, ut, quum quoddam in eius Conventu officium
(seu, munus) quidam Frater ab illo peteret, ipse ei responde-
rit „ etc.

¹ αφοραζῶ Ἰωαν, *præeuntem secutus a tergo est)* Verbum
 ΟΥΔΕ hoc fere sensu acceptum, ac thebaice cum suffixo prono-
 mine constructum extat etiam Luc. I. 3. apud Tukium pag. 12.
 ubi enim græcum exemplar habet, καὶ μοὶ παρηκολαθήκῃσι ἀνωθεν
 πᾶσιν, Vulgatus vero Interpres: *et mihi assecuto omnia a princi-*
pio, Thebæus vertit: ΝΔΙ ΖΩ ΕΔΙΟΥΔΕΤ̄ Ἰωαν ΖΩΒ ΝΙΜ ΧΙΝ
Ἰωαν, a me ancora, che ho tenuto dietro sin da principio ad
ogni cosa.

² ΝΕQΖΟΕΙΤΕ, *vestimenta eius)* Apud Tukium pagg. 155,
 et 202, itemque Fragm. XI. pag. 166. scribitur, ΖΟΙΤΕ, *ve-*
stis, pro ΖΟΕΙΤΕ.

³ ἸΖΕΝΕΕΤΕ) Quod ægyptius vocat ΖΕΝΕΕΤΕ, id græcus
 hæc narrans appellat μοναστήριον, *monasterium: nempe, ut pu-*
to, monasteriolum: parvum monasterium: contubernium monacho-
rum.

⁴ ἸΤΔΒΕΝΝΗCΕ, *di Tabennese)* Hactenus librarius scripsit,
 ΤΔΒ̄ΝΝΗCΕ: heic vero, moxque iterum, ΤΔΒΕΝΝΗCΕ.

⁵ ΝΔ CΝΔΥ ἄμιλλιον, *due miglia incirca)* Milliarium,
 seu mille passus Græci vocabulo ex latina lingua deducto vo-
 cant μίλιον: ægyptii literam λ duplicant. Latini veteres quum
 mile scribebant, et milia, tum mille, et millia.

⁶ ΠΙΩΤ, *Pater)* Scribe, ΠΕΙΩΤ', et mox, ΠΕΝΕΙΩΤ'.

⁷ ΔΙΤΙ

⁷ αἰτῖ) Scribe, αἰτεῖ'.

⁸ ΝΟΥΔΔΞΙC, *un posto: un impiego*) Scribe, ΝΟΥ ΤΔΞΙC',
ut recte scriptum vidimus pag. 192. huius voluminis.

Πς

Pagina VI.

ΝΤΟΟΤῘ · ΠΕΧΔC
ΝΔC¹ ΧΕ ΔΠΕΝ
ΕΙΩΤ ΔΠΑ ΠΔ
ΖΩΜ ΖΩΝ ΕΤΟ
ΟΤΝ² ΕΤῘΡ ΠΔΙ
ΕΒΟΛ ΧΕ ΜΠΑ
ΤΕ³ ΚῘΠΨΔ Ᾱ
ΠΖΩΒ · ΠΕΤΜ
ΜΔΥ ΔΕ ΔCΘΩΝΤ
ΔCΩΚ⁴ ΜΜΟC
ΧΕ ΔΜΟΥ ΜΑΡΟΝ
ΨΔΡΟC ΝῘ ΤΑ
ΖΕ ΠΖΩΒ ΕΡΑΤC
ΕΡΟΙ · ΠΕΤΜΜΔΥ
ΔΕ ΔCΟΥΔCῘ Ν
CΩC ΕCΟ ΝΣΒΑ⁵
ΕCΛΥΠΕΙ ΧΕ ΟΥ
ΠΕΤΝΑ ΨΩΠΕ
ΝΤΕΡΟΥΕΙ ΔΕ ΨΔ
ΡΟC ΕΤΑΒΕΝ
ΝΗCΕ ΕΥΕΙΡΕ⁶ Ν
ΨΟΥΝΤ ΝCΟΝ⁷
ΔΥΖΕ ΕΡΟC ΕCΚΩΤ
ΝΟΥΜΔΣῘΠCΟ
ΒΤ ΝΤCΟΟΥΖC⁸
ΠΕΤῘΜΔΥ ΔΕ ΔC

ΖΩΝ⁹ ΕΡΟC ΖΝ ΟΥ
ΘΩΝΤ ΠΕΧΔC
ΝΔC ΧΕ ΔΜΟΥ Ε
ΠΕCΗΤ ΝΓ ΤΑ
ΖΟ ΕΡΑΤC ΕΡΟΙ
ΜΠΑΝΟΒΕ Ω
ΠΑΖΩΜ ΠΡΕC
ΧΙΘΟΛ · ΠΡΩΜΕ
ΔΕ ΜΠΝΟΥΤΕ
ΖΡΔΙ ΖῘ ΤΕC
ΜΝΤΖΔῘΨΖΗΤ
ᾹΠΕCΟΥCΨΒ
ΖΟΛΩC · ΔCΟΥ
ΩΣ ΟΝ ΕΤΟΟΤC
ΝΘΙ ΠΕΤΜΜΔΥ
ΔΥΩ ΠΕΧΔC
ΝΔC ΧΕ ΝΙΜ
ΠΕΝΤΑCΔΑΝΔΓ
ΚΔΖΕ ᾹΜΟΚ
ΕΧΙΘΟΛ · ΔΥΩ
ΕΚῘΠΚΕ ΧΩ
ᾹΜΟC ΧΕ †
ΝΔΥ ΕΒΟΛ ΕΡΕ
ΠΕCΟΥΘΕΙΝ
ΤΗΜ¹⁰ · —

ΠΡΩΜΕ ΔΕ Ᾱ

A D N O T A T I O N E S.

¹ ΝΤΟΟΤῘ) Cur supra utrumque OO micron lineolam puncto fere similem scripserit librarius, me latet.

¹ ΠΕΧΔC ΝΔC etc.) „ ipse ei responderit: Præcepit nobis
„ Pater noster Abbas Pachomius ut rem hanc non faceremus (ve-
„ tuit nos hoc facere), quia (huiusmodi) munere dignus nondum
„ es. Indignatus autem est ille (monachus), et (Præpositum) ipsum
„ tra-

„ traxit (inquiens): Veni, eamus ad illum (ad Patrem nostrum),
 „ et rem (hanc) mihi ipse confirmet. Illum vero secutus est Pra-
 „ positus, (sed) invitatus, ac mœrens, (nesciebat enim), quemnam
 „ exitum res esset habitura. Hi vero cum ad Pachomium in Taben-
 „ nesim venissent, ac tres (simul) Fratres (iidem) forent, ipsum
 „ invenerunt adificantem complementum (locum) in muro fastigii *.
 „ (Petulans) vero ille (monachus) iracunde ei atque imperiose di-
 „ xit: Descende, et exhibe (profer, comproba, ostende) mihi
 „ peccatum meum, o mendax Pachomi. Homo autem Dei ob (mi-
 „ ram) patientiam suam nihil prorsus respondit. Subiunxit (petu-
 „ lans) ille, eique (insultare pergens) dixit: Quis te mentiri co-
 „ egit? Ac dicere etiam (audes) te esse perspicacem? (At valde)
 „ hebes est tuum lumen (tua visio). Diaboli autem insidias „ etc.

² ΕΤΟΟΤῆ, nobis) Cur prima plurali persona loquitur hic-
 ce Præpositus? An huiusmodi mos in monasteria invectus iam
 fuerat? Nimis id a sanctorum illorum Fratrum simplicitate, at-
 que humilitate alienum est. Equidem crediderim potius, œcono-
 nomum non a solo Præposito, sed a senioribus quoque eligi
 consuevisse.

³ ὤπατε, nondum) Vide Tukium pag. 282.

⁴ ἀφῶκε, traxit) Græcus quoque Scriptor habet, ἔσυρεν,
 traxit.

⁵ ἐφο' Ν2Βd) Interpretor, invitatus: coactus. Nam ΧΒd
 memphitis est violentia, vis.

⁶ ἐγείρε) Interpretor: existentes. quum essent.

⁷ ΝΟΥΟΥΝΤ ΝCON, tres Fratres: tres Monachi) Nullus so-
 lus foras mittatur (inquit S. Pachomius in Reg. cap. 56.) ad
 aliquod negotium, nisi iuncto ei altero.

⁸ ΝΟΥΜΔΣῆΠCΟΒΤ ΝΤCΟΟΥ2C) Græcus scriptor: εὐρήκα-
 σιν (inquit) αὐτόν οἰκοδοῦντα τῆχος τῇ μονῇ μετὰ τῶν ἀδελφῶν,
 invenerunt ipsum occupatum in edificando muro monasterii una cum
 Fratribus. Itaque in ægyptio Scriptore, quem græce is vertebat,
 paulo aliter hæc exponebantur. Quamquam in ægyptio nostro
 quid proprie valeant illa, ΝΟΥΜΔΣῆ, atque, ΝΤCΟΟΥ2C, li-
 quidius ac certius docebunt peritiores. Memphitis † CWOY2I
 est καρυφή, vertex, fastigium. An TC00Y2C idem heic valet?
 An pro COOY2C, scribendum, COOY2E? Aliis hæc relinquo
 expedienda.

⁹ ἀφ2ων ΕΡΟQ, præcepit ei, imperavit) Vel, accessit ad
 eum. Verbo tamen 2WN, et 2HN, adiungunt thebæi plerum-
 que Ε2OYN, cum significat appropinquare: quod Memphitæ dicunt
 5WNT, et 5ENT.

¹⁰ ΤΗΛ

¹⁰ ΤΗΛ) Verbum ΤΗΛ, et ΤΩΛ (memphitice ΘΩΛ) vertitur aliquando, *acnere*: ut apud Tukium pag. 412. ΔΥΤΩΛ ΝΝΕΥΛΔC, *acnuerunt linguas suas*. Sed hoc in loco ita illud accepi, ut sonat Joann. XII. 40. pag. 59. huius voluminis. Vide quæ dixi pag. 60. In græco scriptore legimus: πεπωρωμένος (scribe πεπωρωμένος) ὢν τῇ ὁράσει: quæ non recte vertit Cardonus: *utpote qui longa te rerum contemplatione perfecisti*: nam contra significant: *cum hebetiore sis visu*: vel: *quamvis sis cæcus*.

ΠΖ

Pagina VII.

ΠΝΟΥΤΕ ὧ ἀπα
παζωμ νε
αφειμε ενκο
ΤC υπζιαβο
λος • αφογω
ωβ ξε κω ναλ
εβολ αιρνοβε
μη ὑπεκρ
νοβε ἦτοκ ē
νεζ • ἦτεγνογ
αφζροκ εβολ
ζῦπεφδωντ
ΠΕΝΙΩΤ ὧ δε πα
ζωμ αφχι
πιωτ ἦθενε
ετε ετῦμαγ
νσδουσα • αγω
πεχαφ ναφ ξε
ογ πετωοοπ
ἦτοφ δε πεχαφ
ναφ ξε κω ναλ
εβολ παχοεις
νιωτ • νταπαι
γαρ ατει νογ

ζωβ ἦτοοτν
παπα πεφῦ
πῡα - αειμε
ξε φνασωτῡ
ἦσωι αν • αιξε
πεκραν ναφ ξε
αρηγ φνασφραστ
ἴσοογν γαρ ξε
μερε λδδγ ν
ζωβ νκροφ
ζωπ εροκ • αγω
εισζηhte αφ
ογωζ εζρδαι
ἐξἦ νεφπεθο
ογ • — αφογωωβ
δε ἦοι πρωμε
ὑπνογτε
ξε σωτῡ νσωι
νγ τααφ ναφ
ξεκαδ εβολζι
τῡπαι ene
τωκῡ ὧ ντεφ
ψγχη ἦτοοτῡ

ADNOTATIONES.

ὧ πρωμε δε ὑπνογτε etc.) „ Diaboli autem insidias
„ agnoverat homo Dei Abbas Pachomius: ac respondit: Ignosce mi-
„ hi: peccavi: an tu nunquam peccas? Et statim (petulans Mo-
h h „ na-

„ nachus) a sua indignatione (desistens) placatus est. Illus au-
 „ tem Conventus Patrem servocavit Pater noster Pachomius, eique
 „ dixit: Quid contigit? Ipse vero, Ignosce inquit, mihi, Domine
 „ mi, Pater. Munus (officium, administrationem, ministerium)
 „ enim a nobis petiit iste (monachus), quo indignus est: noveram
 „ eum mihi auscultaturum non esse: (itaque) tuo nomine ei locutus
 „ sum (vel, te illi nominavi): fortasse (aciebam mecum ipse)
 „ (sic) eum quietum (reddam): nihil enim quod dolose factum
 „ sit, tibi occultum esse scio. (Sed) ecce etiam peior evasit (suis
 „ malefactis graviora alia adiecit). Respondit autem homo Dei:
 „ Ausculta mihi, et illud ei da (quod petit): ut ipsius animam
 „ Inimico (i. e. diabolo) hac ratione eripiamus. Malus enim
 „ homo „ etc.

¹ ἀφ' ὧν ΕΒΟΛ, sedatus est: mitigatus est) Nusquam ali-
 bi verbum hocce, ὤκωκ, reperi: sed hanc interpretationem
 contextus postulare videtur, et græcus quoque scriptor eodem
 sensu habet: ἡσύχασεν ἀπὸ τῆς χολῆς.

² ΠΕΝΙΩΤ) Scribe heic, ΠΕΝΕΙΩΤ: et mox, ΠΕΙΩΤ:
 tum paulo post, ΝΕΙΩΤ.

³ Thebaicum verbum ΤΩΚῺ (cui respondet memphiticum
 ΘΩΚΕῺ) habes etiam apud Tukium pag. 373: ubi ἀφ' τωκῺ
 ἸΝΗΓΕ (sic enim ibi legendum est) valet, ἀπέσπασε τὴν μά-
 χαιραν, extraxit gladium.

ΠΗ

Pagina VIII.

ἈΠΧΑΧΕ • καὶ
 ΓΑΡ ΟΥΡΩΜΕ ΕΥ
 ΖΟΥ ΕΚΩΑΝΡ
 ΠΕΤΝΑΝΟΥ
 ΝΑΥ ΥΑΡΕΙ ΕΥ
 ΕΘΗCIC ¹ ΝΤΕ
 ΠΑΓΑΘΟΝ •
 ΤΑΙ ΓΑΡ ΤΕ ΤΑ
 ΓΑΠΗ ΜΠΝΟΥΤΕ
 ΕΤΡΕΝΥΠΙCΕ ²
 ΜΝ ΝΕΝΕΡΗΥ
 ΝΤΕΡΕ ΠΕΤῺ
 ΜΑΥ ΔΕ CΩΤῺ
 ΕΝΔΙ ΝΤῺΠΕΝ
 ΙΩΤ ΑΠΑ ΠΔΖΩΜ

ΔΥΜΟΩΥΕ ΕΒΟΛ
 ΖΙΤΟΟΤΥ ΕΥΖῺ ³
 ΟΥΝΟΒ ΝCΟΛCΛ
 ΕΝΔΥΥΥ: —
 ΝΤΕΡΟΥΠΩΖ ΔΕ
 ΕΤΕΥΖΕΝΕΕΤΕ
 ΑΠΙΩΤ ⁴ ΝΘΕΝΕ
 ΕΤΕ ΕΤῺΜΑΥ
 ΤΕΥ ⁵ ΠCΟΝ ΕΤ
 ΤΔΞΙC ΝΤΑΥ
 ΑΠΙ ⁶ ΜΜΟC •
 ΚΑΤΑΘΕ ΕΝΤΑΥ
 ΖΩΝ ΕΤΟΟΤῺ
 ΝΒΙ ΠΙΩΜΕ Μ
 ΠΝΟΥΤΕ ΑΠΑ ΠΔ
 ΖΩΜ •

ρωμ • αγω
 ΜΝΗCΑ ΖΕΝΚΟΥΙ
 ΝΖΟΥΥ ΔΦΝΗ
 ΦΕ ΝΘΙ ΠCΟΝ
 ΕΤΜΜΔΥ ΔΥΩ
 ΔΦΚΟΤΪ ΨΑΠΕΝ
 ΕΙΩΤ ΠΑΖΩΜ
 ΔΦΟΥΩΨΤ'
 ΕΝΕΦΘΙΧ ΜΝ
 ΝΕΦΟΥΕΡΗΤΕ
 ΔΥΩ ΠΕΧΔΦ ΝΔΦ

ΧΕ ΔΛΗΘΩC ΔΚ
 ΧΙCΕ ΕΜΑΤΕ⁸ Ω
 ΠΡΩΜΕ ΜΠΝΟΥ
 ΤΕ ΠΑΡΑΘΕ ΕΤΕΝ
 CΩΤΜ ΕΤΒΗ
 ΗΤΚ ΜΜΗΝΕ
 ΚΔΙΓΔΡ ΠΧΟΕΙC
 ΠΕΤCΟΟΥΝ ΧΕ
 ΕΝΕ ΜΠΕΚΡΞΔ
 ΡΩΖΗΤ ΕΧΩΙ

ADNOTATIONES.

^h καὶ ΓΔΡ etc.) „Malus enim homo, si ei bene feceris, in
 „ bonum (flecti, atque in hominis probi) sensa venire solet. Hæc
 „ enim est (vel, in hoc potissimum sita est) caritas Dei (vel,
 „ caritas in Deum: vel, caritas quam nobis iniungit Deus), ut
 „ nos ipsos invicem commiseratione prosequamur. Hæc autem quum
 „ ille a Patre nostro Abbate Pachomio audivisset, permagna conso-
 „ latione affecti discesserunt ab eo: quumque ad suum ipsi Conven-
 „ tum pervenerunt, ipsius Conventus Pater (vel, Præpositus) Fra-
 „ trem eo in officio (vel, munere, ministerio), quod petierat, col-
 „ locavit, sicut homo Dei Abbas Pachomius ipsi præceperat. Et
 „ paucos post dies Frater ille (resipuit) modestior factus, atque
 „ ad Patrem nostrum Pachomium reversus est, illiusque manus,
 „ ac pedes osculatus, Vere, inquit, (magnus ac) multo (ceteris)
 „ præstantior es, o Vir Dei, (ac) plus (etiam) quam a quotidiana
 „ na de te fama (prædicari) audivimus. Novit enim Dominus,
 „ quod, nisi tua in me patientia usus fuisses ea die qua, etc.

¹ ΕΥΕCΘΗCIC') Scribe, ΕΥΔΙCΘΗCIC'. Hæc locutio in illa
 etiam S. Pachonii Vita exstabat, quam græce ex ægyptiaco ser-
 mone translata edidit Papebrochius: etenim in hac quoque
 legimus: εἰς ἀσθησὶν τινὰ τῶ ἀγαθῶ ἐλθᾶν: quæ verba ægyptiacis
 nostri scriptoris verbis respondent adamussim: ut ex hisce, ver-
 bum e verbo, translata videantur, imo sint.

² ΩΠΙCΙCΕ) Græcus: συμπαθεῖν ἀλλήλοις: compatirsi l' un
 l' altro.

³ ΕΥΖΕΝ etc.) Pluraliter loquitur scriptor. Consolatione
 igitur uterque affectus discessit, quum contubernii Præfectus,
 tum impudens ille ambitiosusque monachus.

⁴ ἀπρωτ) Scribe, ἀπειωτ.

⁵ d... τεω) Quod Memphitæ dicunt ΘΗΩ, et ΘΩΩ, id Thebæi efferunt per τεω, et τωω.

⁶ Ἰταῖται ἄμωκ) Scribe, Ἰταῖται ἄμωκ, *quam petierat* (ταῖν videlicet). Juxta græcum Scriptorem officium, sive administrationem, quam petierat ille monachus, pœnitentia ductus gerere amplius noluit, postquam illam assecutus fuerat (μετὰ τὸ ταῖν). Qua in re duo hi scriptores non pugnantly scribunt, sed quod unus clare affirmat, id alter omittit, aut tacite innuit. Quod si ταῖν illam monacho Præpositus contulit, ut refert uterque scriptor, non erat profecto ea ταῖς Clericatus a Dionysio Exiguo, ac Surio memoratus: Clericatum enim monacho illi neque Præpositus, neque Sanctus ipse Pachomius conferre poterat.

⁷ ἀφωωωτ) Verbum οφωωτ, cuius significatio esse solet, *adorare*, valet, *osculari*, ut manifestum est, quum hoc in loco, tum mox pag. 91. Observa autem, quam vetustus sit mos iste osculandi pedes Patrum spiritualium, ac Præsulum quorumlibet, atque Episcoporum, nedum Romani Pontificis, quem utpote Petri Apostolorum Principis successorem, Christique in universa Ecclesia Vicarium Fideles omnes semper venerati sunt.

⁸ ἀκκίσε εμῶτε) Ægyptiacam hanc locutionem retinuit græcus scriptor: habet enim, λίαν ὑψώεις. Sed quum codices, quos Cardonus, et Papebrochius præ manibus habuerunt, mendis pleni forent, legendum puto, λίαν ὑψώης: imo hanc lectionem contextus ipse postulat.

Pagina IX.

ΠΘ

ἀπερδωτ Ἰταί
 αρωτ ἄμωκ
 ἀνωκ περ δωτ
 νρεφρνωβ.
 ενε ντακξε λα
 ατ γαρ Ἰταί
 ναι εφναωτ
 νε εικσνντε
 αλω ειο ἄμωκ
 χωκ αβωκ ατ
 κομικον.
 κωμωκ ατ ντωκ

ω πρωμω
 πνωτ - ντα
 πχωεικ ταντοι
 ετβε τμντ
 ερωγντ Ἰ
 τεκμντ χτς.
 ατω αρωωπε
 νωγρωτ αω
 ρωμω εινε Ἰ
 τερωερε ωα
 ρω εων οτ
 νωτ νωωνε

Ναδι.

ΝΑΔΙΜΩΝ
 ΖΙΩΩC · ΕΦΟΥΩΥ
 ΕΤΡΕΥΤΑΛΘΟC
 ΝΤΕΡΕΥ ΧΟΥΥ
 ΔΕ ΝΑΥ ΕΖΟΥΝ
 ΖΙΤΑΠCΟΝ
 ΕΤΑΠΜΑΑΠΡΟ
 ΔΥΧΟΥΥ ΝΑΥ ΕΒΟΛ
 ΧΕ ΧΟΥΥ ΟΥΩΤΗΝ
 ΕΤΩC ΤΕ¹ ΝΑΙ
 ΕΖΟΥΝ ΜΠΕC
 ΝΟΧC ΕΧΩC ΧΙΝ
 ΤΑCΩΟΥC⁶ · ΔΥΩ
 ΝΤΕΡΟΥΧΙΤC

ΝΑΥ ΕΖΟΥΝ ΖΑ
 ΠΤΡΕΥΘΩΥΤ
 ΓΑΡ⁷ ΕΧΩC ΔΥ
 ΧΟΥΥ ΕΒΟΛ ΜΠΕC
 ΕΙΩΤ ΧΕ ΤΩC
 ΜΕΝ ΤΕ ΤΕΩΤΗΝ
 ΑΛΛΑ ΝCΖΔΡΕΖ
 ΔΝ ΕΝΤΒΒΟ Ν
 ΤΑΝΤΑΜΟΝΑ
 ΧΗ⁸ · ΤΕΝΟΥ ΘΕ
 ΜΑΡΕCΖΟΜΟΛΟ
 ΓΕΙ ΧΕ CΝΔΖΔ
 ΡΕΖ ΝCΔΘΗ ·
 ΤΝΠΙCΤΕΥΕ⁹

A D N O T A T I O N E S.

¹ ΜΠΕΖΟΥΥ etc.) „ ea die, qua ego stultus hic peccator
 „ te maledictis incessivi, (ac) si tu mihi durum aliquod (aspe-
 „ rumque) verbum dixisses, ecce ego monachus esse desissem, at-
 „ que abiissem, et mundanus (i. e. secularis) factus forem. Bene-
 „ dictus (sis) tu, o homo Dei: (nam) propter tuæ benignitatis
 „ patientiam Dominus me vivificavit (vitam mihi ac salutem lar-
 „ gitus est). Et contigit quadam die, (ut) quidam homo filiam
 „ suam infirmam, (atque) a dæmone valde vexatam ad ipsum
 „ (Pachomium) duceret, volens (ac petens) ut eam sanaret. Cum
 „ vero Fratrem (vel, Monachum), qui ad (monasterii) ianuam
 „ consistebat, ad Pachomium misisset (qui id ab eo peteret), Pa-
 „ chomius responsum ei dari mandavit in hæc verba: Indumentum
 „ aliquod intus mihi mitte, quod sit puella (ipsius)...: Quumque
 „ intro allatum Pachomio (puella indumentum) fuisset, ipse illo
 „ inspecto huiusmodi responsum puella genitori misit: Puella quidem
 „ indumentum est (hocce), sed ea monasticam puritatem (vel, ca-
 „ stitatem) non servat. Nunc ergo ipsa profiteatur (promittat)
 „ hanc a se in posterum servatum iri, et credimus fore ut quietem
 „ (ac sanitatem) recuperet. Puella vero pater, etc.

³ ΓΑΡ) Particula ista non semel mihi superius molesta fuit,
 hoc autem in loco molestissima est itidem ut paulo post hac
 ipsa in pagina: sententiam enim turbat, si veritas, enim. Ne
 igitur illuc semper confugiamus, ut aliquid ab Exscriptore omis-
 sum suspicemur, præstat ipsam aliter accipere. In Theotociis
 pag.

pag. 192. valere videtur, *ideo*: ubi hæc leguntur: ΝΤΕΝΩΩ ΕΒΟΛ ΓΔΡ, idest, *ideo clamamus*. Alibi vero aliud sonat, aut παρέλκει.

² αἰ̅ΚΟCΜΙΚΟΝ', *sarei tornato al secolo: sarei divenuto secolare*) Illud, ΚΟCΜΙΚΟΝ', memphiticum magis, quam thebaicum videtur. Itaque notandum est. Thebæus alius scriptor elegantius diceret, ΚΟCΜΙΚΟC'.

³ ΝΤΕΚΜ̅ΝΤΧΡΗCΤΟC', *tua bonitatis*) Observa compendium ΧΡ̅C, quod valet ΧΡΗCΤΟC. Nominis vero ΧΡΙCΤΟC compendium thebæis esse solet Χ̅C. Sed in memphiticis libris nonnunquam ΧΡ̅C scribitur pro Χ̅C, *Christus*, ut videre licet Psalm. 2. vers. 3. in Diurno pag. 22, atque in Psalterio pag. 7.

⁴ ΔΥΩ ΔCΩΩΠΕ) In græca etiam S. Pachomii Vita hæc superioribus proxime subiiciuntur.

⁵ ΕΤΩC ΤΕ, *la quale sia di essa*) Memph. ΘΩΝ, *noster*: ΘΩΙ, *mea*: ΘΟΟΥ, *la quale è di essi*. Sic thebaice, ΤΩC: *la quale è di essa*.

⁶ ἈΠΕCΝΟΧ̅C ΕΧΩC ΧΙΝΤΑCΩΟΥC) Aliis hæc latine convertenda reservo, aut fortasse emendanda. Peritiores iudicabunt, utrum sensus sit: *super quo (indumento scilicet) ipsa non discubuerit ex quo tempore illud lavit*.

⁷ En iterum illud, ΓΔΡ, de quo paulo ante.

⁸ ΤΜ̅ΝΤΜΟΝΑΧΗ', *la professione di monaca*. Et, ΤΜ̅ΝΤΜΟΝΑΧΟC', *la vita di monaco: la professione di monaco*.

⁹ Τ̅ΝΠΙCΤΕΥΕ) An legendum: ΝΤΑΠΙCΤΕΥΕ, vel, ΤΑΠΙCΤΕΥΕ, *et credo?*

q

Pagina X.

ΧΕ CΝΔ̅ΜΤΟΝ
ΝΤΕΡΕ ΠΕCΕΙΩΤ^k
ΔΕ CΕΤ̅Μ ΝΕΙ
ΩΔΧΕ ΔCΩΤΟΡ
ΤΡΥΝΝCΩC
ΔCΩΩ ΕCΖΟΤΖΤ
ΜΜΟC ΝΤΟC ΔΕ
ΔCΖΟΜΟΛΟΓΕΙ
ἈΠΕΝΤΑCΑΔC
ΔΥΩ ΔCΕΡΗΤ
ΕΖΔΡΕΖ ΝCΔΘΗ
ΕΤΜΡΝΟΒΕ Ε

ΠΧΟΕΙC • ΔΥΩ
ΝΤΕΙΖΕ ΔCΩΛ̅Λ
ΕΥΚΟΥΙ ΝΝΕΖ
ΔCΧΟΟΥC ΝΔC
ΕΒΟΛ • ΝΤΕΡΕC
ΤΔ̅C^k ΔΕ ΜΜΟC
Ζ̅Ν ΟΥΠΙCΤΙC
ΔCΛΟ Ζ̅ΜΠΡΔΝ
ἈΠΧΟΕΙC :: —
ΔΚΕ ΟΥΔ ΔΕ ΟΝ ΕΙ
ΝΕ ἈΠΕCΩΗΡΕ
ΩΑΡΟC ΕΟΥ̅Ν ΟΥ

Δdl.

ΔΑΙΜΩΝ' ΕΚΛΗ
 ΡΟC² ΝΕΗΤΩ.
 ΑΥΩ ΑΡΑΞΙΟΥ Α
 ΜΟQ ΕΤΡΕQ
 ΩΛΗΛ ΕΧΩQ
 ΝΤΕΡΕ ΠΕΝ
 ΙΩΤ³ ΔΕ ΠΑΔΩΜ
 ΒΩΚ ΕΞΟΥΝ ΕΘΕ
 ΝΕΕΤΕ ΑQΧΟΟΥ
 ΠCΟΝ ΕΤΑΠΜΑ
 ΑΠΡΟ ΧΕ ΒΩΚ
 ΝΓ ΧΙ ΟΥΘΕΙΚ

ΣΝ ΝΟΕΙΚ ΝΝΕ
 CΝΗΥ ΝΓ ΧΙΤQ
 ΕΒΟΛ ΑΠΑΙ ΕΤΕ
 ΡΕ ΠΕQΩΗΡΕ
 ΩΩΝΕ ΑΥΩ
 ΝΓ⁴ ΧΟΟC ΝΑQ
 ΧΕ ΤΑΜΕ ΠΕΚ
 ΩΗΡΕ ΕΒΟΛΣΩ
 ΠΕΙΘΕΙΚ ΑΥΩ
 ΝΓ ΠΙCΤΕΥΕ
 ΕΠΧΘΕΙC QΝΔ
 ΤΑΛΘΟΥ: —

A D N O T A T I O N E S.

^k ΝΤΕΡΕΠΕCΕΙΩΤ etc.) „ Puella vero pater eum hac verba
 „ audisset, conturbatus est, ipsamque diutius (ac diligenter) exa-
 „ minavit: illa autem id confessa est quod perpetraverat, et pro-
 „ misit fore ut caveret in posterum ne in Dominum peccaret. Et
 „ ita paululum olei (Pachomius) orando benedixit, illudque puella
 „ foras misit: quæ ubi cum fide peruncta fuit, sanata est in no-
 „ mine Domini. Quidam vero alius quoque filium suum a molesto
 „ (ac pervicaci) demone vexatum ad eum adduxit, ipsumque ro-
 „ gavit, ut pro illo oraret. In Conventum autem ingressus Pater
 „ noster Pachomius Fratrem (Monachum) ad Monasterii fores mi-
 „ sit: Vade, inquit, et inter Fratrum panes panem unum su-
 „ me, eique affer cuius filius agrotat, atque ipsi dicito: Filium
 „ tuum ex hoc pane ciba, et in Dominum crede (vel, Domino
 „ confide.), et ipse sanabit eum. Adolescentis vero pater „ etc.

¹ ΝΤΕΡΕCΤΑΔΩ) Vide pag. 41. huius voluminis: heic ve-
 ro nota illud pronomen, ΑΜΟQ, quod ad ΝΝΕC, oleum,
 refertur.

² ΕΚΛΗΡΟC) Græcus quoque Scriptor habet: σκληρόν δαί-
 μονα έχοντα.

³ ΠΕΝΙΩΤ) Scribe, ΠΕΝΕΙΩΤ'.

⁴ ΑΥΩ ΝΓ) Pag. 36. huius voluminis simul iuncta vidi-
 mus etiam, ΑΥΩ, et ΝQ.

ΝΤΕΡΕQ ΧΙΤῆ¹
 ΔΕ ΝΘΙ ΠΕΙΩΤ
 ΜΠΩΗΡΕΩΗΜ
 ΔΦΟΥΩΥΤ
 ΕΡΟΥ ΝΩΟΥΤ
 ΝCΟΠ • Μῆῆ
 CΩC ἸΠΝΑΥ
 ΝΤΑΠΕQΩΗ
 ΡΕ ΖΚΟ - ΔQCI
 ΟΥΚΟΥΙ Ζῆ ΠΟ
 ΕΙΚ ΔQΤΑΖQ²
 ΜΝ ΖΕΝΚΕΘΙΚ²
 ΔQΚΑΔΥ ΖΑΡΩQ
 ΜΠΕQΩΗΡΕ
 ΝΤΕΡΕQΖΜΟΟC
 ΔΕ ΕΟΥΩΜ ΔΦΟΥ
 ΩΜ ΝΝΟΕΙΚ ΠΕ
 ΤΜΑΥ ΔΕ
 ἸΠΕQΧΩZ
 ΕΡΟΥ • Μῆῆ
 CΩC ΑΠΕQΙΩΤ³
 ΟΥΩΝ ΝΖΕΝ
 ΒῆῆNE⁴ ΜΝ ΖΕΝ
 ΖΑΛΩΜ⁵. ΔQ

ΝΕΧ ΖΕΝΚΟΥΙ
 ΖΜΠΟΕΙΚ ΕΠΕ
 CΗΤ ΕΡΟΥ
 ΠΕΤΜΑΥ ΔΕ
 ΟΝ ΔΦΟΥΩΜ
 ἸΜΟΟΥ ΔQΝΕΧ
 ΠΕΤῆΖΗΤΟΥ
 ΕΒΟΛ ΔΦΟΥΩΜ
 ΝῆΒῆNE Μῆ
 ΝΖΑΛΩΜ Ἰ
 ΜΑΤΕ • ΔΥΩ ῆ
 ΤΕΙZE ΔQΚΑΔQ
 ῆΘΙ ΠΕQΙΩΤ
 ῆΖΟΥ CΝΑΥ
 ΖΑ ΠΕΖΚΟ ΩΔΝ
 ΤΕQῆ ΑΤΘΟΜ
 ΔΥΩ ΜΝNCΩC
 ΔQῆICE⁶ ΝΔQ
 ΝΟΥΚΟΥΙ ΝΟΥΩ⁷
 ΖῆΠΟΕΙΚ ΕΤῆ
 ΜΑΥ ΔΥΩ Ν
 ΤΕΡΕQΚΑΔQ
 ΖΑΡΩQ ΔQΖΜΟ
 ΟC ΔΦΟΥΩΜ

A D N O T A T I O N E S.

¹ ΝΤΕΡΕQΧΙΤῆ etc.) „ Adolescentis vero pater panem illum
 „ cum accepit, ter osculatus est: postea (vero), quando filium
 „ fame premi (sensit), paululum ex pane (benedicto) sumpsit, et
 „ cum aliis panibus miscuit, eosque filio apposuit: qui (ad men-
 „ sam) sedens cum comederet, (alios quidem) panes manducavit,
 „ illum vero (qui benedictus fuerat) non attigit. Dactylos postea,
 „ et recentes caseos (findens) ipsius pater aperuit, atque intra ip-
 „ sos (benedicti) panis frusta coniecit: filius vero hac etiam vice
 „ illos (quidem) comedit, (sed) quod intra ipsos erat, proiecit,
 „ et dactylos tantummodo, caseolosque manducavit. Itaque biduo
 „ ipsum pater fame premi sivit, (ac ieiunum reliquit), donec vi-
 „ rium omnino expers evasisset: postmodum autem parvam pulcem
 „ ex

„ ex pane illo (benedicto) confectam ei coxit : quumque ipsam filio
 „ apposuisset, is (ad mensam) sedens illam comedit, instar homi-
 „ nis etc.

¹ αϥταζϥ, *miscuit*) Memphitis Θωβ, et Θεβ est, *miscere*. De thebaico autem ταζ vide quæ dixi pag. 133. huius voluminis.

² αἰν ζενκε οἰκ, *cum aliis panibus*) Pro οἰκ scribe, οεικ.

³ απειϥωτ ουων, *pater aperuit*) Scribe, πεϥειωτ pro πεϥωτ. Sic etiam paulo post.

⁴ Ἰζενβννε) De thebaico nomine, βννε, quatenus *palmam* arborem denotat, dixi pag. 55. huius voluminis : verum in hoc noni Fragmenti loco ζεν βννε, ut equidem censeo, sunt ipsius palmæ fructus, nempe dactyli. Græcus Vitæ S. Pachomii Scriptor habet : φοινίκια : quam vocem Cardonus interpretatur, *mala punica* : sed et ipsa, meo quidem iudicio, *dactylos* designat.

⁵ αἰν ζεν ζαλωα, *et caseos, vel, caseolos*) *Caseum* Lacrozius ex Kirchero memphitice vocat αλωα : thebæi aspirationem initio addunt, ut hinc disco : quod in aliis etiam vocabulis hos facere vidimus, ut, exempli gratia, in ζαμοι. Græcus vero scriptor a Papebrochio editus hæc narrans habet : τυρὰ χλωρά : Cardonus autem vertit : *caseolos virides*. Sed quid sint *caseoli virides*, nescire me fateor : equidem vertendum existimo : *caseolos recentes* : namque Aristophani in Ranis χλωρός τυρός est *caseus recens* νεοπαγής, *recenter coagulatus, recens, tener ac mollis*.

⁶ αϥπῖce) Verbum πῖce nondum alibi reperi. Ideo autem transtuli, *coxit*, quia memphitice φοϥῖ valet etiam *coquere* : thebæi vero dicunt ποce apud Tukium pag. 204.

⁷ Ἰοοϥϥ) Græcus scriptor habet, ἀθήραν. Itaque οοϥϥ *pulicem* denotare videtur.

ϥβ

Pagina XII.

ἸΘε Ἰπετερε
 πεϥζητ Ἰουοντ
 Ἰννεωc αϥϥεϥ
 ουκοϥῖ Ἰνεz Ἰ
 πενῖωτ Ἰπα
 ζωα αϥϥληλ

εϥωϥ . Ἰτερε
 πετῖαϥ ζε ωβϥ
 αϥταζϥ Ἰοῖ π
 ειωτ αϥω αϥη
 τον ζῖπραν Ἰ
 πϥοειc Ἰα αϥβωκ
 επεϥ.

επεμα 2̄N ογεί
 ΡΗΝΗ : —
 Kαl ΓΑΡ 4 ZENKEMH
 ΗΥΕ ΟΝ ΝΤΑΛΒΟ
 ΑΠΧΟΕΙC ΑΔΥ ΕΒΟΛ
 ΖΙΤΟΟΤ̄ · ΑΥΩ
 ΕCΩΑΝ ΥΩΠΕ ΟΝ
 Ν̄ΥΛΗΛ ΕΧΝ ΟΥΔ
 ΕΤΒΕ ΠΕΦΟΥΧΔΙ
 ΝΤΕΤ̄ΑΠΧΟΕΙC
 † ΝΑΥ ΑΠΕΦΔΙ
 ΤΗΜΔ ΝΕΜΕΦ̄
 ΚΑ2 Ν̄ΖΗΤ ΧΕ Μ
 ΠΕΦΩΤ̄Α ΕΡΟΦ
 ΑΛΛΑ ΕΦΥΛΗΛ Ν
 ΤΟΦ ΝΟΥΟΕΙΥ ΝΙΥ
 ΧΕ ΠΕΚΟΥΥ ΜΔ
 ΡΕΦΥΩΠΕ · ΑΥΩ
 ΑΦ2ΜΟΟC ΝΟΥ2ΟΟΥ
 ΑΦΥΑΧΕ ΜΝ ΝΕ
 CΝΗΥ ΕΦΧΩΜ
 ΜΟC ΧΕ ΜΠΡΜΕ

ΕΥΕ ΕΤΒΕ ΝΤΑΛΒΟ
 ΝCΩΜΑΤΙΚΟΝ
 ΧΕ ΖΕΝΤΑΛΒΟ ΝΕ
 ΑΛΛΑ ΝΤΑΛΒΟ
 ΝΔΜΕ ΝΕ ΝΤΑΛ
 ΒΟ ΜΠ̄ΝΑΤΙΚΟΝ
 Ε2ΟΥΝ ΕΝΕΨΥΧΗ
 ΟΥΡΩΜΕ ΓΑΡ Μ
 ΠΟΥ ΕΦΟ ΝΒ̄ΛΕ
 ΖΜΠΕΦ2ΗΤ
 ΕΒΟΛ2̄Ν ΤΜ̄ΝΤ
 ΡΕΦῩΜΥΕ ΕΙ2Ω
 ΛΟΝ · Μ̄ΝCΩC
 ΝCΕ ΧΙΜΟΕΙΤ
 ΖΗΤ̄ · ΖΙ ΤΕ
 ΖΙΗ ΑΠΧΟΕΙC
 ΥΑΝΤΕΦΝΑΥ
 ΕΒΟΛ Ν̄ΦCΟΥΝ
 ΠΕΝΤΑΦΤΔ
 ΜΕΙΟΦ · ΑΡΔ ΝΟΥ
 ΤΑΛΒΟ ΔΝ ΠΕ

A D N O T A T I O N E S.

ἢ ΝΘΕ ΑΠΕΤΕΡΕ ΠΕΦ2ΗΤ etc.) „ instar hominis, cuius
 „ animus sedatus sit. Postea (vero) parum olei a Patre nostro
 „ Pachomio cum orationibus benedicti sibi afferri curavit (infirmi)
 „ pater, dumque ille sopore premebatur, ipsum inunxit: et quietem
 „ (agrotus) recuperavit in nomine Domini Jesu: itaque in loco
 „ cum suum ivit (domum rediit) in pace. Quin multas quoque
 „ alias curationes (sanationes) per ipsum (Pachomium) Dominus
 „ operatus est. Ac si contingebat etiam, ut pro alicuius salute
 „ oraret, ac petitionem ipsius (vel, quod petebat) Dominus ei non
 „ concederet, animo non affligebatur ex eo quod exauditus non fuisset,
 „ sed in suis orationibus illud addebat: Fiat voluntas tua.
 „ Et quodam die (coram Fratribus) sedens, eos in hunc modum
 „ allocutus est. Ne existimetis, inquit, (solas) corporales (vel,
 „ corporum) curationes esse sanationes: sed spirituales curationes,
 „ quibus animæ sanantur, ea verè sunt sanationes. Alicuius enim
 „ hominis cor ab idololatria excacatum sit, et eiusdem postmodum
 „ cor

„ cor in viam Domini deducatur , donec visum recuperet , suumque
 „ agnoscat Creatorem : nonne hac perpetua quadam curatio est , et
 „ quadam salvatio (sanatio) ? Quidam vero alius „ etc.

¹ ΠΕΡΖΗΤ) Ex ægyptio vocabulo ΖΗΤ , cor , ἡτcos suum ,
 ἡτορ , fecisse coniicit Barthelemys pag. 416. tomi atque opu-
 sculi superius citati . Quelquefois (inquit) les Grecs terminoient
 en ορ les noms en ος : parmi eux ἡτορ signiſoit le coeur : re-
 tranchons la terminaison , nous aurons ΖΗΤ (her) : c'est le nom
 que suivant Horus Apollo , et les monumens de leur langue , les
 Egyptiens donnoient au coeur .

² ΔΥΧΕΥ) Significare videtur hoc in loco : mandò a pren-
 dere . Apud Tukium pag. 163. ΧΕΥ thebaice est , mittere .

³ ἈΠΕΝΙΩΤ) Scribe , ἈΠΕΝΕΙΩΤ' .

⁴ Καὶ γάρ) Ne heic quidem particula γάρ verti commode
 potest , enim .

Pagina XIII.

ϣΓ

ΝΩΔΕΝΕΣ ΑΝ
 ΟΥΟΥΧΑΙ : —
 ΚΕΟΥΑ ΔΕ ΟΝ ΕΦΟ Ν
 ΑΠΟΖΑΠΘΟΛ
 ΕΝΩΔΧΕ ΔΝ
 ΖΗΤΜΕ • ΔΥΩ
 ΝCΕΤΟΥΝΟΥ
 ΕΙΑΤΩ² ΕΒΟΛ
 ΕΤΡΕΥ ΜΟΟΥΕ
 ΖΑΠΔΙΚΑΙΟΝ
 ΑΗ ΟΥΤΑΛΘΟ
 ΔΝ ΠΕ ΠΕΙΚΕΤ
 ΚΕΟΥΑ ΔΕ ΟΝ ΕΡΕ
 ΝΕΥ .. ΩΟΟΒΕ³
 ΖΑ ΩΩ
 ΝΝΕΝΤΟΛΗ Α
 ΠΝΟΥΤΕ • ΕΥ
 ΩΑΝΤCΑΒΕ
 ΕΙΑΤΩ ΕΒΟΛ ΝΩ
 ΡΩΒ ΕΠΑΓΔ
 ΘΟΝ ΑΡΔ ΝΟΥ
 ΤΑΛΘΟ ΔΝ ΠΕ

ΠΕΙΚΕΤ : —
 ΚΕΟΥΑ ΔΕ ΟΝ ΕΦΟ
 ΑΠΟΡΝΟC ΔΥΩ
 ΝΧΑCΙΖΗΤ
 ΕΥΩΔΝΤΟΥ
 ΝΟΥΕΙΑΤΩ ΕΒΟΛ
 ΕΤΕΖΙΗ ΑΠΩ
 ΝΖ ΝΩΜΕΤΔ
 ΝΟΕΙ • ΑΗ ΝΟΥΝΟC
 ΝΤΑΛΘΟ ΔΝ ΠΕ ΠΕΙ
 ΚΕΤ • ΑCΩΩΠΕ
 ΔΕ ΝΟΥΖΟΥ ΕΡΕ
 ΠΕΝΕΙΩΤ
 ΠΑΖΩΜ ΖΙΟΥ
 ΜΟΥ⁴ ΑΝ ΝΕCΝΗΥ
 ΕΙΕΖΩ⁵ ΚΑΜ⁶ ΕΡΕ
 ΘΕΟΖΩΡΟC ΖΩ
 ΩΩ CΟΒΤΕ⁷ Ν
 ΝΕCΝΗΥ • ΔΥΩ
 ΑΝΝCΩC ΔΦΕΙ
 ΕΖΟΥΝ ΠΡΟΥΖΕ
 ΝΟΥΖΟΥ • ΔΩ

ΝΟΧϩ ΕΥΤΥΗ⁸
 ΑϢΝΚΟΤΚ ΝΟΙ
 ΠΕΝΕΙΩΤ ΠΑ
 ΖΩΜ ΕΡΕΠΕϩ
 ΣΩΜΔ ΝΕ⁹ ΖΕΡ

ΜΟΝΤ : —
 ΑΘΕΟΖΩΡΟΣ ΕΙΝΕ
 ΝΟΥΠΡΗΥ Ν
 ϩΩ ΑϩΖΟΒϩ ΕΧΩϩ

A D N O T A T I O N E S.

⁸ KE OΥΔ ΔΕ etc.) „ Quidam vero alius mendacio addictus „ vera (in veritate) loqui non consueverat: isque admonetur (ac „ persuadetur) ut in iustitia ambulet: nonne alia sanatio hac „ etiam est? Rursum vero alius in adimplendis Dei praeceptis sc- „ gnis est *: (quod) si quis eum doceat, atque ad bona opera „ agenda inducat, nonne et hac alia sanatio est? Alius vero etiam, „ qui scortator sit, atque superbus, si in viam vitae reducatur, „ et (resipiscens) pœnitentiam agat, nonne hac quoque magna „ (quædam, ac mira) curatio est? Contigit autem quadam die, „ ut Pater noster Pachomius una cum Fratribus pergeret per aquam „ ad metendos iuncos. Theodorus quoque ad parandas (instruendas) „ Fratribus (mensas illuc venerat). Et (aliquanto) post quodam „ die ad vesperam (reversus ab opere) et in cellam (vel, tugu- „ rium) ingressus Pater noster Pachomius, in psithium, ut decum- „ beret, se se coniecit, quia corpus eius algens evaserat. Stragu- „ lam (vero) e pilis contextam attulit Theodorus, eamque supra „ ipsum sternens eundem cooperuit. (At) dixit ei (Pachomius) „ etc.

¹ ΕϢΟ ΝΑΠΟΖ ΑΠΘΟΛ) Locutionis huius vim atque de- „ rivationem peritiores certius indicabunt. Græcus scriptor habet: „ μόγγος ὡν τῷ ψεύδει.

² ΝΕΤΟΥΝΟΥΕΙΔΤῶ) Bis hac ipsa in pagina huiusmodi „ locutione utitur ægyptius noster. Apud Tukum vero pag. 28. „ quod in græco Textu Matth. II. 12. legitur, χρηματισθέντες „ κατ' ὄναρ, et in Vulgata Interp. responso accepto in somnis, id „ thebaice vertitur: ΔΥΤΟΥΝΕΙΔΤΟΥ ΕΒΟΛ ΖΝ ΟΥ ΡΑϢΟΥΙ: ubi „ pro memphitico ΡΑϢΟΥΙ legendum puto thebaice ΡΑϢΟΥ, sicut „ scriptum videbis apud Tukum ipsum et mox ibidem, et pag. „ 242. ΖΝ ΟΥ ΡΑϢΟΥ, et memphitice βΕΝ ΘΡΑϢΟΥΙ, in visio- „ ne: in somnis: in sogno. Simili modo eadem pag. 28. vox χρη- „ ματισθείς vertitur thebaice: ΔΥΤΟΥΝΕΙΔΤῶ ΕΒΟΛ. Vide etiam „ pag. 24. ubi ΤΩΟΥΝ ΝΕΙΔΤῶ, et ΤΟΥΝΕΙΔΤῶ vertitur a Tu- „ kio, oraculum, revelatio, cordis erectio, et aspectus elevatio.

³ Mem-

³ Membranæ frustum hoc in loco partim lacerum, partim ita male habitum, ut duorum versuum, decimiquarti nempe, et insequentis extremæ utrinque literæ tantum supersint. Græcus scriptor heic habet: ἄλλος δὲ τῇ ἀργίᾳ τῶν ἐντολῶν τὰ θεῶς χάρις βεβλαμμένος. Sed hæc quoque tam parum clara sunt, ut de mendo suspicer.

⁴ 21. ΟΥΛΟΟΥ) Ita scripsisse librarium, certo affirmare nequeo: cum enim læsa hoc etiam in loco fuerit membrana, ex octo hisce elementis certa non sunt, clarissimeque exarata nisi priora quinque 21ΟΥΛ, et postremum Υ: duo autem intermedia, Ο Ο, obscura sunt. Græcus scriptor heic habet, ἐν νήσῳ, in insula.

⁵ Ε2C) Memphitice ΩC5 est *metere*. Scribunt Memphitæ etiam per O micron: et in Pontificali part. 2. pag. 378. *falx messoria* dicitur OC5, *messis* vero ΩC5. Thebæi transpositis literis dicunt Ε2C, ut hinc disco, et Ω2C, ut videbis pagina 96. seu postrema huius Fragmenti, et ap. Tuk. pagg. 20, et 583.

⁶ Ε2CΚΑΛ est, *metere iuncos*. Græcus scriptor heic habet, θερίσαι θροῖα. Vide ibi adnotationem Papebrochii, multoque magis Ducangium in θροῖα, et Lexicographos in θρίου, in θρίον, et in θρία: nec enim meum est græca nunc illustrare. Nomen vero ΚΑΛ Kircherò notum fuit, qui, ut est apud Lacrozum, vertit: *iuncus ex quo fiunt funes*. Ex duobus autem vocabulis unum duntaxat fecisse mihi videntur Thebæi, Ε2CΚΑΛ. De hisce porro iuncis, quos Tabennesiotæ monachi cædebant, mentionem facit S. Pachomius in Regula. *Si mattas operabuntur* (inquit cap. 26.), *interrogabit minister ad vesperum prepositos... Et sic infundet iuncos...* Et, si mane viderit aliis quoque iuncis opus esse, *infundet eos*.

⁷ 2ΩΩΥ COBTE NNECNHY) Græcus scriptor clarius: ἐτοιμάζων τὰς τροπέζας, *preparans mensas*. Ægyptius mensæ vocabulum omittit. Ita in nostris quoque dialectis verbum, *apparecchiare*, solitarium significat *mensam parare*, seu *instruere*.

⁸ ΔΥΝΟΞΥ ΕΥΤΥΗ, si gettò sopra una stuoia) Vocabulum hocce, ΤΥΗ, quod mox rursus occurret, nondum alibi inveni. Interpretor, *psiathium*, sive *stoream*, seu *mattam*. Nam primum quidem Sanctus Pachomius ipse in Regula, cuius ante alios erat observantissimus, capite 88. *Prater psiathium* (inquit), *idest mattam, in loco cellule ad dormiendum nihil aliud omnino substernit*. Deinde græcus scriptor etsi hoc in loco nihil habeat quod voci, ΤΥΗ, respondeat (ait enim duntaxat, κατακειμένω,

decum.)

decumbenti, iacenti); mox tamen ubi ægyptius noster rursus nominat ΤΜΗ, ipse habet, ψιάθιον, *psiathium*.

² ΖΕΡΜΟΝΤ) Græcus habet, ριγῶντι, *rigenti*. Hac de causa ΖΕΡΜΟΝΤ denotare censeo, *algentem; algore correptum, rigentem; intirizzito*.

92

Pagina XIV.

αγω πεχαδγ ναγ
 ξε ρι παι ἄμαγ
 ειχωι αγω νγ
 zobct nouTMH
 nœ nNECNHY
 THPOY - wante
 πxoeic tπem
 TON - NTOQ ΔE
 aqeiPE KATAΘE
 NTaqxOOC
 MNHCWC aqMez
 TEqOIX NBNE¹
 aqCOOYTñ EPOq
 eqxwMMOC ΔE
 apHY KNāwOY
 EM CNTE · ΔE M
 ΠEKOYWM MPEI
 NAY · NTOTQ ΔE
 ἄΠEeqXITOY
 αλλα aqOYwWB
 Naq zñ OYNOO
 NUKaZ NZH
 ΔE EΠEIZH EPE
 ΠIZICE NNECNHY
 NTOOTN ἄN
 NEYXPIa ETREN

OIKONOMEI ἄ
 MOOY · ANON
 ZWON ENEIFE
 MΠENUMON
 NZHTOY ·
 ECTWON OE TE
 NOY ΘOTE ἄ
 ΠINOYTE · apd
 akMeWT² NKd
 λYBE³ NNECNHY
 ἄΠEι NaY ΔE
 MN OYON wW
 NE NZHTOY
 ἄΠPMeETE ΔE
 OYzWB ENEdA
 XICTON NE
 NENTAKCOOY
 TN ἄMOOY EPOI
 Kai ΓaP OYKPI
 THC ΠE ΠINOY
 TE ETPEqWINE
 NCd ZWB NIM
 ayw aqOw eq
 NHX⁴ eqwWNE
 wANTEqP
 ZOoy CNAY ἄ

ADNOTATIONES.

° αγω πεχαδγ ναγ etc.) „ Et dixit ei (Pachomius): Tol-
 „ le (aufer) stragulam hanc quam mihi imposuisti, et, donec re-
 „ quiem (mibi) Dominus dederit, contege me storea, sicut Fra-
 „ tres omnes conteguntur. Theodorus vero fecit ut dixerat (insse-
 „ rat

„rat Pachomius): Deinde dactylis (vel, palma fructibus) suam
 „ipsius manum implevit, eosque Pachomio porrexit, inquit: Da-
 „ctylorum par comedere forsitan poteris: etenim ad hanc usque ho-
 „ram nullum sumpisti cibum. Eos vero accipere (noluit Pacho-
 „mius), sed vehementer contristatus (atque animo afflictus) re-
 „spondit in hunc modum: An quia Fratrum operibus (laboribus),
 „eorumque necessitatibus dirigendis præfecti sumus, (Theodore),
 „ideo requiem inde nobis, (et delictiorem cibum) ex iis compa-
 „rabimus? Ubinam ergo nunc est timor Domini? Num Fratrum
 „casas (tuguria, mapalia) circumivisti (iam, ac perlustrasti)
 „hac hora, ut nullus in eis agrotus sit? Minimi momenti rem
 „esse cave existimes eos (dactylos) quos mihi nunc porrexisti:
 „etenim eo usque index est Deus, ut omnia inquirat. Et agrotus
 „decumbere (in psiathio iacens) perrexit (Pachomius) donec bidu-
 „um sine cibo (ieiunus, nihil comedens) transegit. Ac surge-
 „bat,, etc.

¹ ΝΒΝΝΕ) Dactylos hac voce denotari dixi iam superius.
 Græcus scriptor hoc in loco habet: δρᾶxx φοινίκων: *un pugno*
di datteri: quod ægyptii nostri sententiam optime exhibet. Ve-
 rum Cardonus vertit: *pauca grana mali Punici*: quæ interpreta-
 tio aliena videtur non solum a nostro ægyptio, quem ipse non
 viderat, sed et a græci scriptoris mente.

² ἀκυεωτ, *perlustrasti*: *pertransiendo observasti*) Græcus
 scriptor: ἀρα διήλθες. Verbum vero μεωτ hoc ipso sensu ac-
 ceptum habemus in memphitica Translatione Act. XIX. ubi
 græcus Textus habet: διελθόντα.

³ ΝΚδλγβε, *le capanne*) Scribe, ΝΚδλγβη'. Græcus scri-
 ptor: τὰς καλύβας: *extemporanea illa scilicet tuguria* (inquit re-
 cte Papebrochius) *quæ monachis per aliquot continuos dies in in-*
sula futuris parabantur.

⁴ Græcus Scriptor a Papebrochio editus paulo aliter hæc
 narrat quam noster. Confer alterum cum altero, si placet.

Pagina XV.

q̄e

πεφογυω • δγω²
 νεωαqtωογν
 κατααπρητε¹
 ηγωλ ηλ εβολ
 ζαπεφρα'κz
 ηζητ εζογν

επνογτε -
 ζαπεφμεzωο
 υνητ zε ηzοογ
 αqκογφice² ζα
 πωωνε • αq
 τωογν αqβωκ

αq

αφοϋωμ μν
 ΝΕCΝΗΥ ΤΗ
 ΡΟΥ· — αϋωωNE
 ΔΕ ΟΝ ΝΚΕ ΟΥΟΙϋ³
 ζωCΤΕ Νϋμ
 ΚΔZ ωΔZΡΔΙ
 ΕΠΜΟΥ - ΕΒΟΛ
 ZṽΠΕZΟΥΟ Ν
 ΝΔCΚΗCΙC⁴· ΔΥΩ
 ΔΥΧΙΤῼ ΕΠμΔ
 ΕΤΕΡΕ ΝΕCΝΗΥ
 ΕΤωωNE Ν
 ΚΟΤῼ ΝΖΗΤῼ
 ΧΕΚΔC ΕΥΕΤṽ
 ΜΟΥ ΝΟΥ ΚΟΥΙ
 ΝΟΥΟΟΤΕ Zṽ
 ΠμΔ ΕΤṽμΔΥ
 ΝΕΥΝΚΕCΟΝ ΔΕ
 ΟΝ Zṽ ΠμΔ ΕΤṽ
 μΔΥ ΕῼΚΟΤῼ

ΕϋωωNE · ζωCΤΕ
 ΝΤΕ ΠΕϋCωμΔ
 ΤΗΡῼ ΡΚΔC ΕΒΟΛ
 Zṽ ΠωCΚ ṽ
 ΠωωNE · ΔΥΩ
 ΠΕΤṽμΔΥ ΝΕ
 ΔϋΔΙΤΙ⁵ ΝNE
 CΝΗΥ ΕΤΔΙΔΚΟ
 ΝΕΙ ΝΟΥΚΟΥΙ Ε
 ΝΔῼ⁶ ΕΤΡΕϋΟΥΟ
 μῼ · ΝΤΟΟΥ ΔΕ
 ṽΠΟΥΟΥωω
 Ε† ΝΔῼ ΕΥΧΩ
 μμΟC ΧΕ ΠCΩ
 ΝΤ⁷ ΔΝ ΠΕZΩB
 ΝΤΕΙμINE ·
 ΝΤΕΡΕῼ ΝΔΥ ΔΕ
 ΧΕ ṽΠΟΥΤΔΔῼ
 ΝΔῼ · ΔϋωΔΧΕ

A D N O T A T I O N E S.

^p ΔΥΩ etc.) „ *Ac surgebat, sicut facere consueverat, atque*
 „ *in astu sui cordis ac fervore in Deum fundebat orationes. Tertio*
 „ *autem die ipsius morbus allevatus est: (itaque) surrexit, (in*
 „ *refectorium) se contulit, et una cum universis Fratribus come-*
 „ *dit. Alio autem rursus tempore in talem incidit morbum, ut do-*
 „ *lore mortali corriperetur ob nimias pœnitentias (vel, exercitatio-*
 „ *nes monasticas, vel, vitæ asceticæ labores). In eum (itaque)*
 „ *locum deportatus fuit, in quo agroti cubabant, ut ibidem pa-*
 „ *rum oleris vresceretur. In eo autem loco alius etiam Frater de-*
 „ *cumbebat agrotus, (et tam male habitus), ut præ morbi diutur-*
 „ *nitate totum eius corpus (quasi) cadaver factum esset. Is a Fra-*
 „ *tribus, qui ministrabant (vel, agrotis inserviebant), paululum*
 „ *carnis petierat, ut ea vresceretur: sed hanc ei dare noluerunt:*
 „ *Huiusmodi (enim) res licita * (permissa) non est, inquebant.*
 „ *Ille vero cum carnem sibi non afferri (dari) vidit, eis, qui*
 „ *ministrabant, dixit: „ etc.*

¹ ΚΑΤΑΔΠΡΗΤΕ) Thebaicam hanc locutionem alibi non
 reperi: sed locus ipse postulare videtur, ut vertamus: *sicut fa-*
cere

ere conseruerat. Componitur enim, ni fallor, vocabulum ex κατὰ, et thebaico verbo, δά, *facere*, atque ex theb. masc. ΡΗΤΕ, *modus*: pro quo Memphitæ dicunt, ΠΙ ΡΗΤ.

² ἀγκοϋφίσε) Scribendum videtur, ἀγκοϋφίσε.

³ ἡκεοϋοιϡ, *alio tempore: un' altra volta*) Scribe, ἡκεοϋοιϡ.

⁴ ἡνδσκησικ) Lege Ducangium in ἀσκησις. Ægyptius noster hac dictione *austeritates, ac labores vita monastica* denotat.

⁵ ηδσδιτι) Scribe, ηδσδιτεί', *petierat.*

⁶ ενδσ) Pro, ἡσ, *carnis.*

⁷ ησωντ) Quid hoc in loco valeat, σωντ, docebunt peritiores. An idem quod memphitice *ωντ*, *durus?* ut Πσωντ δν πε valeat, *nonne durum est? nonne vetitum est?*

qe

Pagina XVI.

e

μν² ηετδιδκο
 ἡι² ξε αμαστε
 μμοι ἡτετῆ
 χιτ ἡπενιωτ
 αγω ἡτεροϋ
 χιτῆ ναϋ αϋ
 ναϋ εροϋ αϋ
 ὡπηρε ξε ν
 ταϋωχν ναϡ
 ἡζε ἡντεϋ
 σαῖξ • αγω ετι
 εϋδωϡτῆ
 σωϋ εϋαπορι
 ἡτεϋνοϋ αῖῆ
 ηκοϋι νοϋοοτε
 ετρεϋοϋωμ
 ἡτοϋ δε αϋαϡα
 ζομ εϋχωῖμοσ
 ξε ω ηρεϋχιζο
 ἀρα εστων θοτε
 ἡπνοϋτε ξε
 εκεμερε πετzi
 τοϋωκ ἡτεκζε
 μη ητετῆ ναϋ δν

επεισον ἡεε ν
 ταϋῖκωωσ
 ετβεοϋ μπετῆ
 † ναϋ ἡπεν
 ταϋαῖτι ἡμοϋ
 ηχοεic πετσοοϋν
 ξε ετετῆτμ
 † ναϋ ἡπεν
 ταϋχοοσ ετβη
 ητῆ • ἡνειοϋ
 ωμ οϋδε ἡνει
 σω - μν διδφο
 ρα γαρ ὡοοπ ἡῆ
 ὡωνε εῖωωνε
 μη ηκα ἡμ
 σεοϋδδβ δν ἡ
 ηετοϋδδβ
 αγω ναῖ εϋχω
 ἡμοοϋ ηερε
 ηεϋβαλ †τμ
 ειη • εβολ γαρ
 ξε ἡ† μπειμα
 δν εις ζεν ζοοϋ²
 ἀλλὰ ενῆβολ

k k

ενω-

ΕΝΩΞΟΚΑΜ
 ΝΕΙΝΑΚΑΔΔΑΝ
 ΠΕ ΖΑΠΕΙΝΟΘ
 ΕΝΑΚΔΖ ΝΖΗΤ
 ΝΤΕΥΝΟΥ ΔΥ

ΟΠΟΥΔΑΖΕ • ΔΥ
 ΖΟΟΥ ΔΥΩΠ
 ΟΥΚΟΥΙ ΜΑΔ
 ΝΒΑΜΠΕ ΔΥ
 ΟΥΝΤΩ ΚΑΛΩΣ

A D N O T A T I O N E S.

¹ ΔΥΩΔΑΖΕ ΜΝ etc.) „ eis qui ministrabant, dixit: Tolli-
 „ te me (quæso), et ad Patrem nostrum deferre. Cumque ad hunc
 „ deportatus fuisset, videns eum Pachomius miratus est, quomodo
 „ (i. e. quod) agri illius caro adeo consumpta foret: quumque
 „ ipsum adhuc inspiceret, atque animo hareret, continuo paululum
 „ oleris eidem Pachomio allatum est, quo vesceretur. Ingemuit Pa-
 „ chomius, et, O personarum acceptores, inquit, ubinam est ti-
 „ mor Dei, qui dixit: Diliges proximum tuum sicut te ipsum?
 „ Numquid non videtis, ad quemnam statum Frater iste redactus
 „ sit, et cadaueris instar factus? Curnam id quod petit, minime
 „ ei datis? Novit Dominus, quod vos illud ei non dedistis, de
 „ quo dixit. Non comedo, neque bibo: nec enim agrotum inter,
 „ et agrotum differentia est. Nonne mundis munda sunt omnia?
 „ (Dumque hæc dicebat Pachomius, lacrimæ ex illius oculis erum-
 „ pebant.) Quia enim heic non adsum, ecce mala (contigerunt):
 „ verum si foris (absentes) non fuissetis ad metendos iuncos, non
 „ si vissem ut Frater iste in magnam hanc incideret afflictionem.
 „ Statim (ministri) studiose (Pachomii iussa exequuti) quemdam
 „ miserunt, qui paululum hœdina carnis emeret, emptamque bene
 „ coxerunt (condixerunt). „ Reliqua desiderantur.

² ΝΕΤΖΙΔΚΟΝΙ) Dele lineolam supra N, et scribe, ΝΕΤ-
 ΖΙΔΚΟΝΕΙ'. Et in sequentibus, ΑΠΕΝΕΙΩΤ, tum ΕΠΑΠΟΡΕΙ',
 atque ΑΠΕΝΤΑΔΑΙΤΕΙ'.

³ ΕΙΟ ΖΕΝ ΖΟΟΥ) Si veritas, ecce (plures) dies (iam sunt),
 perplexa erit sententia.

⁴ ΕΝΑΚΔΖ) Pro ΝΑΚΔΖ.

* ΔΡΙΠΡΕΣΒΕΥΙΝ ΕΣΡΗΙ ΕΞΩΝ... ΝΕΝΙΟ† ΕΘΟΥΔΒ Ν-
 ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΟΣ... ΟΥΟΣ ΑΠΟΤΑΚΤΙΚΟΣ: —

Diurn. pag. 296.

X.

*Ægyptii codicis Fragmentum, sex constans membranis, longis
uncias fere 10 $\frac{1}{2}$, et latis uncias fere 7 $\frac{2}{3}$. Vide
Specimen pag. 223. num. 10.*

Desunt initio quinquaginta paginæ, h. e. 25. membranæ.
Progreditur Fragmentum a pag. 51. ad paginam 62.

Codicis propria sunt: character satis elegans: literarum
forma vetusta et genuina, si Φ literam excipias, quæ ad Ψ fi-
guram accedit: membranæ integræ fere, atque incorruptæ præ-
ter ultimam, quæ flavo quodam glutine, aut cera oblita est:
vocabula græca mendose plerumque exarata: lineolæ supra lite-
ras non raro omissæ: singuli denique paginarum versus adeo
breves, ut nonnulli paucis constent literis. Exscriptor librarius
paulo vetustior videtur quam is qui nonum Fragmentum exa-
ravit: sed quam multis post quartum Christi seculum annis,
seculisve scripserit, dicere non ausim, multoque minus definire.

Opusculum, cuius exigua hisce in membranis pars tantum
remanet, Vita erat Matthæi patris monachorum, sive Abbatis.
Auctor vero unus ex monachis fuit Matthæi ipsius discipulis,
aut alumnis, vel sodalibus: isque Auctore trium proxime su-
periorum Fragmentorum sine dubio recentior.

Sed Matthæus hicce cuiusnam Monasterii Abbas fuerit;
quo tempore vixerit, quinto ne, an sexto seculo; num Pachom-
iani, an alterius instituti fuerit, prorsus ignoro: neminem
enim reperi qui de illo mentionem fecerit. Quum tamen is
Palladio, Rufino, Cassiano ignotus fuisse videatur, horum
ætate posteriorem esse crediderim: illius vero monasterium non
longe ab ægypti urbe Babylone situm fuisse verisimile est.

Plura sunt in hoc Fragmento ad intelligendum difficilia:
plures salebræ, sententiæque perplexæ, et locutiones inconcin-
næ. Itaque vereor, ut omnia satis feliciter interpretatus sim.
Quod sicubi minus recte transtuli, a peritioribus peto, ut meas
emendent explicationes.

Pagina I.

—
ND
—

ΔΕ · ΑΓΓΩΟΥΝ ·
ΑΓΕΙ ΕΒΟΛ ·
ΑΓΑΛΕ ΕΠΤΕ

NH · ΑΓΒΩΚ
ΕΤΡΕΦΕΙΝΕ Ν
ΝΚΑΔΟΥΤ ·

kk 2

απ·

ἀΠΖΙΔΒΟΛΟΣ
 ΕΩΚ ΕΞΟΥΝ Ε
 ΡΟΙ • ΑΙΤΩ
 ΟΥΝ ΖΑΠΜΑ
 ΕΤΗΚΟΤΚ
 ΝΖΗΤΥ • ΑΥΩ
 ΑΙΩΚ ΕΠΜΑ
 ΕΤΕΡΕ ΤΕΣΓΙ
 ΜΕ ΝΠΚΩ
 ΜΑΡΙΤΗΣ Ν
 ΚΟΤΚ ΝΖΗΤΥ •
 ΑΥΩ ΦΟΝΣ Ν
 ΟΠΧΟΕΙΣ •
 ΧΕ ΠΑΡΑΠΕΣΟΥ
 ΩΥ ΑΙΧΙ Μ
 ΜΟΣ ΠΑΡΑ ΤΕΣ
 ΟΟΥ ΠΕΝΤΑΙ
 ΑΑΥ ΠΕ ΠΑΙ •
 ΤΕΚΜΗΤΕΙΩΤ
 ΔΕ ΚΕΛΕΥΕ
 ΕΤΡΕΚ Τ ΝΑΙ
 ΝΤΑΕΒΩ ΜΝ
 ΤΑΕΠΙΤΙΜΑ
 ΑΥΩ ΦΟΝΣ ΝΒΙ
 ΠΝΟΥΤΕ •
 ΧΕ ΜΕΙΚΤΟΙ

ΩΔΕΝΕΖ • ΕΤ
 ΡΑΡΖΩΒ ΝΤ
 ΜΙΝΕ ΨΑΠΕΖΟ
 ΟΥ ΑΠΑΜΟΥ •
 ΠΕΝΕΙΩΤ ΔΕ ΑΥ
 ΤΟΥΝΟΕΖ ΕΖ
 ΡΑΙ • ΠΕΧΑΥ
 ΧΕ ΠΧΟΕΙΣ • ΕΦΕ
 ΚΩ ΝΑΚ ΕΒΟΛ
 ΝΝΕΚΝΟΒΕ ΤΗ
 ΡΟΥ • ΝΤΑΚΑΥ
 ΑΥΩ ΝΥΤΝΑΚ
 ΝΟΥΣΟΟΥΝ ΝΟΔ
 ΘΗ • ΝΓΩΥ
 ΠΕ ΝΟΥΓΩΜΕ
 ΝΑΓΑΘΟΣ •
 ΧΕ ΠΑΝΤΩΣ ΖΙ
 ΤΑΠΟΥΩΥ Μ
 ΠΝΟΥΤΕ •
 ΚΝΑΥΩΠΕ Ε
 ΝΟΥΓΩΜΕ ΝΔΙ
 ΚΑΙΟΣ •
 ΠΑΡΧΩΝ ΔΕ ΝΤΕ
 ΡΕΥΝΑΥ ΕΠΕΝ
 ΤΑΥΩΠΕ •
 ΑΥΡΩΠΗΡΕ ΑΥ

A D N O T A T I O N E S .

ΔΕ etc.) „... autem surrexit, abiit, in iumentum ascen-
 „ dit, et venit (iuit) ut adduceret. ΝΝΚΑΔΟΥΣ. Diabolus (vero)
 „ in me ingressus est, et ex loco, in quo cubare soleo (vel, ex
 „ cubili meo) surrexi, atque in eum locum veni, in quo Comari-
 „ τæ (vel, oppidani) uxor cubabat. Et uiuit Dominus, quia il-
 „ la præter suam ipsius voluntatem ducta (vel, abducta) a me
 „ fuit, et id quod feci, supra eius vires fait (i. e. vim ei infe-
 „ rendo feci: vel, impedire non valuit). Tuam vero paternita-
 „ tem hortor (rogo), ut meam mihi disciplinam (correctionem:
 „ pœnitentiam) des, atque increpationem (vel, multam). Et
 „ uiuit Deus, quia usque ad diem mortis mea rem huiusmodi

ἢ πᾶνquam iterum faciam. Pater vero noster (Matthæus) ipsum
 „ suscollens ait (erexit, et dixit): Dimittat tibi Dominus pecca-
 „ ta tua omnia, quæ (hucusque) perpetrasti, et (boni) cognitio-
 „ nem in posterum tibi concedat (vel, intellectum tuum illumines
 „ in posterum), et esto vir probus: quia omnino per Dei volunta-
 „ tem vir iustus evades (fies). Princeps (vel, frater) autem il-
 „ lud videns quod contigerat, miratus est, Deoque,, etc.

¹ ἀγΓωοϣν, surrexit) Peccator quidam Matthæum Ab-
 batem heic alloquitur, eique peccata sua confitetur. Ille autem
 quem surrexisse ait, et abiisse etc., feminæ quam a se idem
 peccator adulteratam fatetur, maritus, ut opinor, erat, is nem-
 pe qui mox dicitur *Comarites*.

² ΝῆΚαΔΟΥC) Utrum loci, vel gentis nomen hoc sit,
 an quid aliud denotet; ægyptii viderint, ac nos doceant.

³ ἈΠΚΩΜΑΡΙΤΗC) A Matthæi monasterio ΚΩΜΑΡΙΟΝ,
 id est, parvum oppidum, seu parvus pagus, non longe aberat,
 ut infra videbimus. Numquid ergo eius oppiduli huncce inco-
 lam fuisse coniciemus, eamque ob rem vocari ΠΚΩΜΑΡΙΤΗC,
 seu τὸν κωμαρίτην, i. e. oppidanum?

⁴ ΠΑΡΔ, supra) Vide Scholtzii Grammaticam pag. 31.

⁵ ΝΤαCΒΩ, meam doctrinam: disciplinam: correptionem) S.
 Pachomius in Regula cap. 133. Cunctis increpationibus (inquit)
 atque doctrinis, quarum scripta est, et constituta, correptio Pra-
 positi sufficiet.

⁶ ἈΝ ΤΑΕΠΙΤΙΜΙΑ) Psalm. 79. vers. 17. memphita Inter-
 pres habet: ΕΒΟΛΖΙΤΕΝ ΤΕΠΙΤΙΜΙΑ, ab increpatione. Sed ægy-
 ptius noster græco hoc vocabulo, ΕΠΙΤΙΜΙΑ, ἐπιτιμία, illam
 denotare videtur quam vulgo dicimus *pœnitentiam confitenti pec-
 cata a Confessario, aut a Patre spiritali præscriptam*. S. Pacho-
 mius in Regula cap. 18. Si quis defuerit (inquit), *pœnitentia et
 increpationis ordinem sustinebit*.

⁷ ΝΤΙΜΙΝΕ) Scribe, ΝΤΕΙΜΙΝΕ, huiusmodi.

NE

Pagina II.

†εοοϣ ὁ ἈΠΝΟΥ
 τε • εϣραι εϣᾶ
 Πῶλᾶν εβολ
 ΝΤαϣΝΔΥ ε
 ϣοϣ ΝῶΙΠΕΝ
 εΙΩΤ ἈΠΑ

μαθῶδιoc •
 εἰμῶσB ZHΠ ε
 ϣοϣ ΕΠΤΗΡϣ •
 ΖΙΤῆ ΟΥΟΝ ΝΙΜ
 ΕΤΝΗΥ ὡαροϣ
 ΕΒΟΛΖᾶ μα

ΝΙΜ •

ΝΙΛ • ΝΕΤ
 ΖΜΟΟC ΔΕ ΤΗΡΟΥ
 ΖΔΣΤΗQ ΔΥΧΙ
 CΜΟΥ ΕΒΟΛΖΙΤΟ
 ΟΤQ • ΔΥΒΩΚ
 ΕΝΕΥΗΙ ΕΥΤΕΘ
 ΟΥ ΜΠΝΟΥΤΕ •
 ΠΕΤΕΙΡΕ ¹ ΝΝΕΙΩ
 ΠΗΡΕ ΜΑΥΔ
 ΔQ •
 ΕΙΝΔΞΕ ΟΥ ΝΤΔ
 ΚΔΟΥ ΖΝ ΝΘΟΜ
 ΜΝ ΝΕΩΠΗ
 ΡΕ ΝΤΑQΔΑΥ Ν
 ΘΙ ΠΡΩΜΕ Μ
 ΠΝΟΥΤΕ ΑΠΔ
 ΜΑΘΘΔΙΟC • ΠΔ
 ΠΕΙΡΠΜΕΕΥΕ
 ΕΤΝΑΝΟΥQ •
 ΔΥΩ ΕΤCΜΔΜΔ
 ΔΤ •
 ΟΥCΣΙΜΕ ΔΕ ² ΟΝ
 ΝΡΑΤΠΟΛΙC

CΝΗ ³ • ΕCΩΟ
 ΟΠ ΖΝ ΤΒΔΒΥ
 ΛΩΝ ⁴ • ΝΤΕ
 ΡΕ ΠΕCΔΙ ΕΙ
 ΕQΝΑΜΟΥ • ΔQ
 ΧΟΟC ΝΔC ΞΕ
 Τ ⁵ ΜΠΔΧΟΙ
 ΕΖΟΥΝ ΕΠΤΟ
 ΠΙΟC ⁶ ΝΔΠΔ ΜΔΘ
 ΘΔΙΟC ΕΙΩΔΝ
 ΕΙ ΕΒΟΛΖΝ CΩ
 ΜΔ • ΔΥΩ
 ΤΚΟΥΙ ΝΧΡΙΔ ⁷ •
 ΕΤΕΟΥΝΤΑΝC
 CΡΩΥΕ ΕΡΟ
 ΖΩΩΤΕ • ΩΔ
 ΠΕΖΟΥΥ ΜΠΟΥ
 ΜΟΥ • ΕΙCΣΗΗ
 ΤΕ ΜΝ ΨΗΡΕ
 ΨΟΟΠ ΝΔΝ •
 ΛΟΙΠΟΝ ΘΩ ΕΡΕΙ
 ΡΕ ΜΠΔΜΕΕΥΕ
 ΖΝ ΟΥΠΡΟCΦΟ

A D N O T A T I O N E S .

^b ΔQΤΕΟΟΥ etc.) „ Deoque gloriam dedit ob revelationem,
 „ quam vidit (qua donatus est) Pater noster Abbas Matthæus,
 „ cui nulla omnino res abscondita est ab iis omnibus qui ad ipsum
 „ veniunt quocunque ex loco (undique). Quotquot vero apud eum
 „ sedebant (consistebant), benedictionem ab ipso accepere, atque
 „ suas in domos profecti sunt, Deo gloriam dantes, qui facit hæc
 „ mirabilia solus (ex Ps. 71. vers. 18). (Jam vero) ex virtu-
 „ tibus (omnibus) et miraculis, quæ vir Dei Abbas Matthæus pa-
 „ travit, quænam narrabo, et quænam omittam? Hæc mea (nunc)
 „ cogitatio est bona et benedicta. Quadam vero (erat) etiam mu-
 „ lier, civis urbis Sæne, (sed) habitans Babylone. Huic maritus,
 „ morti proximus cum esset, dixit: Navigium meum, si e corpo-
 „ re exivero (si obiero), adi (vel, monasterio) Abbatis Matthæi
 „ trade: et exigua substantia, quas pro nostris necessitatibus ha-
 „ bemus, tibi quoque (soli) sufficientes sunt usque ad diem mor-
 „ tis

„tis tue: ecce (enim) filii non sunt nobis (prole caremus). Ce-
 „terum mei commemorationem facere ne cesses in Oblatione (in
 „Missa), quia „ etc.

¹ ΠΕΤΕΙΡΕ etc.) Sic et memphiticus Psalmorum Interpres:
 ΦΗ ΕΤΙ'ΡΙ ΝΖΔΝ ΩΦΗΡΙ ΑΜΑΥΑΤΩ.

² ΔΕ) Hæc particula prout valet, *autem*, locum heic vix
 habere videtur, sed παρέλκειν, ac fere supervacanea esse: ut
 mox rursus erit haud semel.

³ CNH) Quænam est urbs hæcce, quam ægyptius noster
 vocat Sne? An Syene? an Cyne? an alia quæpiam?

⁴ 2Ν ΤΒΔΥΛΩΝ, *Babylone*) In Pontificali part. 1. pag.
 114. hæc urbs a Patriarcha Alexandrino Systaticam epistolam
 scribente vocatur ΠΙ ΦΩΣΤΑΤΟΝ ΝΤΕ ΒΔΒΥΛΩΝ, *Fostatium*
Babylonis. Sed hæc denominatio scriptore nostro recentior est.
 Vide Lacrozium in ΦΩΣΤΑΤΟΝ, et Renaudotium tom. 1. pag.
 370. In hanc urbem ab Arianis, seu potius a Sebastiano Ægy-
 pti Duce Manichæo, relegatus fuit Philo episcopus, teste S.
 Athanasio in Historia Arianorum ad Monachos num. 72.

⁵ †... ΕΖΟΥΝ) Memphitis † ΕΒΟΥΝ valere solet ἀντιστή-
 ναι, *adversari*. Sed huiusmodi significatio huic loco aptari ne-
 quit: ubi thebaice † ΕΖΟΥΝ valere videtur, *tradere: dono da-
 re*. Vide tamen memphiticam quoque translationem Apocalypsis
 II. 13. ubi † ΕΒΟΥΝ Wilckinsius vertit, *prodere*.

⁶ ΕΠΤΟΠΟΣ) De peculiari græci vocabuli τόπος apud ægy-
 ptios usu dixi pag. 93.

⁷ ΝΧΡΙΔ') Scribe, ΝΧΡΕΙΔ': et observa, quo sensu græ-
 ca vox χρεία ab ægyptio nostro accipiat hoc in loco: quam
 tamen significationem fere habet interdum et apud græcos.

Pagina III.

ΝΓ

ΡΔ • ΧΕΔΝΟΚ •
 ΟΥΕΒΙΗΝ' ΝΔΤ
 ΡΩΜΕ •
 ΠΡΩΜΕ ΔΕ ΝΤΕ
 ΡΕΦΜΟΥ ΔΠ
 ΔΙΔΒΟΛΟΣ ΒΩΚ
 ΕΖΟΥΝ ΕΤΕΣΙ
 ΜΕ • ΠΕΧΔΩ
 ΝΔΣ ΧΕ' ΕΡΝΔ
 ΩΕ ΕΝΕΠΟΥΧΟΙ

ΕΡΟ ΝΔΩΝΓΕ
 ΝΤΟΩ ΠΕΤΣΑ
 ΝΩΜΟ •
 ΔΛΛΑ ΠΕΧΔΣ ΧΕ
 ΩΑΙΚΑ ΠΧΟΙ
 ΝΔΙ • ΔΥΩ
 ΠΕΤΕΦΝΔΧ
 ΠΟΩ ΚΑΤΑΡΟΥ
 ΠΕΝΤΟΕ • ΩΔΙ
 ΚΑ ΟΥΤΟΕ ΝΔΙ

Td-

ΤΑΩΝΣ ΕΡΟC
 ΜΝ ΝΑΨΗΡΕ²
 ΔΥΩ ΟΥΤΟΕ Ν
 ΤΑΤ ΝΤΕ ΠΡΟC
 ΦΟΡΑ ΜΠΔΖΔΙ
 ΝΖΗΤC·
 ΤΚΕΤΟΕ ΖΩ
 ΩC ΨΑΙΧΟΟΥC
 ΕΠΤΟΠΟC ΝΑ
 ΠΔ ΜΑΘΘΑΙΟC : —
 ΔΥΩ ΝΤΕΡΕΤΕ
 CΖΙΜΕ ΔΕ³ ΜΕΕΥΕ
 ΕΠΔΙ ΖΜ ΠΕCΖΗΤ
 ΜΠΑΤΕ ΜΗΤ
 ΝΖΟΥC ΨΩΠΕ
 ΔΟΥΔ ΔΕ ΖΝ ΝΝΕΕΥ⁴
 ΜΠΧΟΙ ΕΙ ΕΠΕ
 CΗΤ⁵ ΕΤΒΔΒΥ
 ΛΩΝ ΔΥΤΑΜΟC

ΧΕ ΔΥΝΟΘ ΝΤΗΥ
 ΤΩΟΥΝ ΕΧΩΝ
 ΖΔΖΤΑ⁶ ΠΤΟΟΥ
 ΝΑΜΟΥΝ⁷. ΔΠ
 ΧΟΙ ΤΑΚΟ · ΔΥΩ
 ΔΚΕΨΟΜΝΤ Ν
 ΡΩΜΕ ΖΝ ΝΕΤ
 ΤΔΛΗΥ ΕΠΧΟΙ
 ΜΟΥ · ΔΝΕΡ
 ΤΕΝΘΟΜ ΤΗΡC
 ΜΠΕΝΕΨΘΕΠ
 ΛΔΔΥ ΖΝ ΤΑΖΑΡΤC⁸
 ΜΠΧΟΙ ΧΕ ΔΥΤΑ
 ΚΟ ·
 ΤΕCΖΙΜΕ ΔΕ ΔCΜ
 ΚΔΖ ΝΖΗΤ ΕΜΔ
 ΤΕ · ΕCΧΩΜ
 ΜΟC ΧΕ ΚΔΝ Μ
 ΠΕΙΤ ΜΠΔΧΟΙ

A D N O T A T I O N E S.

² ΧΕ ΔΝΟΚ etc.) „ quia miser (infelix) ego sum, et non
 „ homo. Viro autem hoc mortuo, intravit Diabolus in mulierem,
 „ eique dixit: Magnum lucrum facies *, si navigium tibi tuum
 „ maneat instar navigii quod in peregrinas vecturas locetur. Sed
 „ ea dixit: Navigium mihi reservavi: et ex annuo, quem tulerit,
 „ proventu unam mihi portionem destinavi, ut victum mihi,
 „ ac filiis meis subministrem: et aliam portionem pro mariti mei
 „ Oblatione dabo: et aliam quoque portionem ad eadem Matthæi
 „ Abbatis mittam. Dumque talia in corde suo (secum ipsa) reputabat,
 „ decem dies nondum præterierant, cum unus e nautis qui
 „ navigio eius vehebantur, in Babylonem descendit, et nuncium
 „ hoc attulit mulieri: Apud montem Amun (inquit) vehemens contra
 „ nos ventus insurrexit, et navigium periit: (quin) et alii
 „ tres viri ex iis qui navigium inscenderant, interierunt. Cunctas
 „ (quidem) vires nostras nos exernimus, (sed) in navigii
 „ ΤΑΖΑΡΤC nihil apprehendere (recuperare) potuimus, quia periit.
 „ Magnopere autem contristata fuit mulier, (et) ait: Quamvis
 „ navigium meum, etc.

¹ ΠΕΧΔΥ ΝΔC ΧΕ etc. usque ad ΠΕΤCΔΝΨΜΜΟ) Horum

rum sensum an assecutus fuerim, nescio. Peritiores viderint.

² ΜΝ ΝΑΩΗΡΕ *cum filiis meis*) At superius negavit maritus sibi esse filios. An alii marito nubere, ac liberos ex illo procreare iam moliebatur hæc mulier? Nihil facilius.

³ ΔΥΩ...ΔΕ, *et... autem*) Binas hasce particulas simul iunctas ferre nequeunt latinæ aures: alterutra necessario in interpretatione omittenda.

⁴ 2Ν ΝΕΕQ, *inter nautas: in nautis*) Memphitice ΝΕQ *nau-*
ta est: thebaice vero, ut hinc disco, ΝΕΕQ, saltem pluraliter.

⁵ δ'... ΕΙ ΕΠΕCΗΤ, *descendit*) Per Nilum scilicet. Ex Thebaide igitur, aut e regione Thebaidi contermina veniebat hoc navigium.

⁶ 2δ2ΤῸ, *apud*) Memphitæ dicunt, 2δΤΕΝ: Thebæi vero 2δ2ΤΝ, aut, si Π litera sequatur, 2δ2ΤῸ. Quamquam Fragmento VII. pag. 151. huius voluminis vidimus etiam 2δ2ΤΝ, etsi sequatur ΠΕΝΕΙΩΤ.

⁷ ΠΤΟΟΥ ΝΑΜΟΥΝ, *il monte di Amun*) Mons iste si a Sancto Amun Nitriensium monachorum auctore, parente, institutore nomen habuit, sicut a Magno Antonio ægyptius mons Sancti Antonii nunc vocatur, in Nitria quærendus est. Vide Tillemontium tom. 7. pagg. 153, et 672. Nitriæ vero mons ab Hermopoli parva non longe aberat, quæ sexdecim fere leucis ab Alexandrina urbe distabat. Num ergo navigium ex Hermopoli versus Austrum ascenderat, ut deinde per alium Nili alveum Babylonem versus descenderet? Præstat Ægyptiis hæc illustranda relinquere. Fieri enim etiam potest, ut vocabuli ΝΑΜΟΥΝ prima litera sit radicalis, ac mons ille vocaretur Namun: *il monte Namun*.

⁸ Vox ΤΑΞΑΡΤΕ mihi prorsus ignota, etsi ex græca τὰξις quomodocunque derivata videatur.

⁹ ΚΑΝ ἄΠΕΙΤ) An scribendum, ΚΑΝ ἄΠαιτ *etsi non dederim?*

ΝΔ

Pagina IV.

ΕΠΤΟΠΟC δ' ἄ
ΠΑΕΙΩΤ ΑΠΔ
ΜΑΘΘΑΙΟC ΕΙC
ΖΗΗΤΕ ΑΠΧΟΙ
ΤΑΚΟ.
ΔCΥΩΠΕ ΔΕ ΟΝ

ΝΟΥCΟΠ.
ΑΠΑΕΙΩΤ¹ ΕΙ
ΕQΒΗΚ ΕΖΟΥΝ
ΕΠΧΔΙΕ ΕΤ2Ι
ΖΟΥΝ. ΔQΕΙ
Ε2ΡΔΙ ΕΧΝ ΟΥ

παζῳ̃ * μπετ
 Ρα • αῤω εις
 οὔνοϞ ἡγοι
 τε ὁ αῤεζ ΡωϞ
 ἡνεῤοιτε •
 αῤω αῤῥωκ ᾱ
 μοϞ εζραι εἰἡ
 τπετρα •
 αῤω πενειωτ
 αῤμοοῤε ἡ
 ϞωϞ • ῤαν
 τοῤει εἰἡ τπετ
 Ρα Ναζερατο •
 αῤω απενειωτ
 ὅωῤ επε
 Ϟητ ἡποῤωῤ
 Ντπετρα •
 αῤναῤ εῤκοῤι
 ἡγοιτε •
 ταῤα ἡταῤει
 εῤπητ ἡα
 τεῤ μααῤ •
 αῤε επεϞητ

ᾱπερεῤει
 εζραι • πεν
 εειωτ ὁ αῤ
 ῤαλα επεϞητ •
 αῤεἰνε ᾱπκοῤι
 ᾱμας εἡγοι
 τε εζραι •
 αῤω ἡτεῤνοῤ
 ατεῤμααῤ
 πωτ αῤλα
 ῤτ ἡνοῤερἡ
 τε ᾱπenei
 ωτ αῤα μαθ
 θαιος • αῤὅω
 εῤοῤῤῤ
 Ναῤ • αῤῤ εῤ
 εῤῤαριτοῤ ὁ
 Ναῤ • ῤε αῤᾱ ὁ
 πεῤῤῤρε εζ
 Ραι •
 ἡεἡνοϞ γαρ ὁ ε
 ματε νε ἡ
 ὅω ᾱἡ νεῤ

A D N O T A T I O N E S.

ἁ εῤτοποϞ etc.) „ *Quamvis navigium meum Monasterio*
 „ (vel, *Ecclesia*) *patris mei Matthai Abbatis non dederim, (at-*
 „ *tamen) ecce perit navigium meum. (Alia) vero etiam (mira*
 „ *res) contigit quadam vice (aliquando). Profectus est (nimirum)*
 „ *pater meus (Matthaus), et in solitudinem (eremum) interiorem*
 „ *ingressus est: ac supra quamdam petrae (rupis) scissuram venit.*
 „ *Et ecce magnam melem (conspicit), quæ parvis suis melibus os*
 „ *plenum habebat (parvas suas meles ore gestabat), et Matthæum*
 „ *supra rupem trahere (cæpit). Ipsamque pone secutus est Pater*
 „ *noster, donec supra rupem pervenirent. Ibi ea constitit. Et de-*
 „ *orsum in rupis scissuram (foramen) intuens Pater noster, par-*
 „ *vum melem vidit: qui cum suam ipsius matrem celeri gressu*
 „ *pone sequeretur, deorsum ceciderat, nec sursum ascendere (am-*
 „ *plius) poterat. Funem vero deorsum misit (demisit) Pater no-*
 „ *ster, ac parvam melis prolem (catulum) sursum traxit. Conti-*
 „ *nua*

„ nūo autem accucurrit mater, ac Patris nostri Matthæi Abbatis
 „ pedes lingere cœpit, ipsumque osculari, eique se se prosternere,
 „ et gratias agere non cessabat, propterea quia ipsius filium sursum
 „ is traxerat. Summopere admiranda profecto Virtutes sunt, atque
 „ miracula, quæ „ etc.

¹ ΠΑΤΕΙΩΤ, Pater meus) Matthæi Abbatis discipulum fuisse ægyptium nostrum indicat hæc locutio.

² Vide quæ dixi pag. 112.

³ ΟΥ ΝΟΘ ΝΖΟΙΤΕ, magna meles) Animal a Memphitis vocatum ΖΩΙΤ idem cum illo esse, quod thebaice dicitur ΖΟΙΤΕ, perspicuum est. Sed ΖΩΙΤ a Tukio pag. 647. vertitur, *hyæna*; a Kircherò autem, et Lacrozio, *melis*: illud nempe quadrupes, ut communis fert opinio, quod vulgo dicitur *il tasso*. Illud certum est, animal hocce ΖΟΙΤΕ carnivorum esse, idque constat ex pag. 128. huius voluminis.

⁴ Scribe, ΠΕΝΕΙΩΤ. Qui literam Ε a capite scripsit maiorem ceteris, eamque rubro colore infecit, is non animadvertit eandem prius a librario exaratam fuisse.

⁵ ΔΟΛΩΞΤ, *linxit: essa leccò*.) Memphitice ΛΩΞΕ, et ΛΕΞΕ est *lingere*. In nostra autem membrana clare scriptum fuit, ΔΟΛΩΞΤ. Quum vero ΛΩΞΕ apud Thebæos denotet *angustiam*, ut videbimus Fragmento sequenti p. 164, hac de causa iidem fortasse dixerunt ΛΩΞΤ ut id significarent quod est *lingere*.

⁶ ΕΧΕΥΧΑΡΙCΤΟΥ, *gratias agens ipsa*) Equidem scribendum fuisse existimo, ΕΧΕΥΧΑΡΙCΤΕΙ.

⁷ ΔΥ...ΕΖΡΑΙ, *sursum traxit*) Memphitice ΕΝ, atque ΙΝΙ, thebaice Ν, est *adducere*, ut alibi vidimus. Sed heic obsequentem Π literam, pro Ν ægyptius noster posuit Υ.

⁸ ΓΑΡ) Vide quæ superius de hac particula dixi. Ne heic quidem verti potest, *nam: etenim*. Videtur potius hoc in loco valere, *profecto: sane: reuera*.

Pagina V.

NE

ΠΗΡΕ • ΝΤΑΥ
 ΩΩΠΕ ΕΒΟΛ
 ΖΙΤΟΟΤΥ Α
 ΠΠΕΤΟΥΔΒ
 ΑΠΑ ΜΑΘΘΑΙΟC •
 ΖΩCΔΕ • ΩΗΝ
 ΝΙΛ • ΖΙ ΚΑΡ

ΠΟC ΝΙΛ •
 CΧΕΔΩΝ • ΝΕΝ
 ΤΑΥΡ ΟΥΕΒΟΤ
 ΩΔΥΠΟΡΚΟΥ
 ΝCΕ ΝΤΟΥ ΝΑΝ •
 ΕΠΜΟΝΑCΤΗ
 ΡΙΟΝ • ΝΕ

ωααϣιτοϣ
 Ἰϣϣοοϣ ὁἷ
 νεϣοῖϣ • ὁἷ
 Ἰκωμῆριον ⁴
 μἸ Ἰωζε ⁵ Ἰ
 νεϣνηϣ •
 εἰτε βἸνε •
 εἰτε βω νελοολε
 εἰτε ζυπορα ⁶
 μἸ Ἰκοϣ Ἰ
 βω ἸκἸτε •
 ζαπλωϣ ωἷ
 Ἰμ • εἰωαϣ
 τοδοϣ ὁἷ νεϣ
 οῖϣ • εἰεἰωαϣ
 ϣοοϣ εἰωἸ
 ζμοτ • ϣε ἀνοκ
 αἰτωδε • ἀπολ
 λω πενταϣ
 τκο • Ἰνοϣ

τε πενταϣαϣ
 ζανε κατᾶ
 τλεζιϣ Ἰπαποϣ
 τολοϣ •
 αϣω ϣονε ἸοἸ Ἰ
 ϣοειϣ • ϣε μἸ
 οϣωἷ Ἰοϣωτ
 ὁἷ νετεωαϣ
 τοδοϣ • εἰωαϣ
 μοϣ •
 ἀλλᾶ ἸπζοϣἸ
 Ἰοϣζεβζω
 μᾶϣ ⁷ Ἰζοοϣ •
 νεωαϣ ϣε νοϣ
 νε εβολ Ἰνε
 ταϣο εἰραἸ Ἰοϣ
 κοϣ Ἰκλᾶδοϣ
 νβἸρε •
 αϣω εἰωωπε ζεν
 κοϣ Ἰωἷ Ἰνε

A D N O T A T I O N E S.

* νεωἸἸρε etc.) „Maximæ revera (ac summopere admi-
 „randæ) sunt Virtutes, atque miracula, quæ a Sancto Abbate
 „Matthæo patrata fuerunt. Itaque omnis arbor, et quilibet fru-
 „ctus feræ, qui unum mensem haberet, evelli solebat, et nobis
 „ad monasterium afferri. Matthæus vero hæc omnia accipiebat,
 „suisque ipse manibus in pago (vel, in vico: aut, in oppidulo),
 „et in Fratrum agris plantabat, sive palma (ipsi afferretur),
 „sive vitis, sive pomum (vel, malus), sive parva fici arbor
 „(planta): uno verbo omnem omnino arborem suis plantabat (in-
 „serebat) manibus, et cum gratiarum actione dicebat: Ego plan-
 „tavi, Apollo rigavit, Deus auxit (incrementum dedit), iuxta
 „Apostoli Dictum (sermonem: locutionem: ex 1. Cor. III. 6.)
 „Et vivit Dominus, quia ex iis, quas plantaverat, ne una
 „quidem peribat, sed intra unam dierum hebdomadem radices emit-
 „tebant, et parvum ramum novum producebant (exserebant).
 „Quod si parvæ fructiferarum arborum plantæ (vel, surculi)
 „erant „etc.

¹ ζωοζε) Scribe ζωοτε, h. e. ὥστε. Apud Tukium
 quo-

quoque pagg. 247, et 570. scriptum fuisse videbis, $\Sigma\omega\tau\epsilon$, utrobique autem valere, *Itaque*. Sed alibi cum apud Tukium, tum in Pontif. part. 2. pag. 216, tum in Pentateucho a Wilkinsio edito, etc. scriptum reperies modo perperam, $\Sigma\omega\tau\epsilon$.

² $\sigma\chi\epsilon\delta\omega\lambda\omicron\upsilon\varsigma$) Scribe, $\sigma\chi\epsilon\delta\omega\lambda\omicron\upsilon\varsigma$, i. e. $\sigma\chi\epsilon\delta\omega\lambda\omicron\upsilon\varsigma$.

³ $\mu\alpha\lambda\iota$, *nobis*) Hinc quoque apparet Auctorem unum fuisse ex Monachis Matthæo Abbati subiectis.

⁴ $\kappa\omega\mu\alpha\rho\iota\omicron\upsilon\varsigma$) Ex $\kappa\omega\mu\eta$ diminutivum fit $\kappa\omega\mu\iota\omicron\upsilon\varsigma$: sed e Cyrilli Lexico Cangius affert etiam, $\kappa\omega\mu\alpha\rho\iota\omicron\upsilon\varsigma$.

⁵ Memphitice $\iota\omicron\varsigma\iota$, thebaice $\iota\omega\tau\epsilon$, *ager*.

⁶ $\Sigma\upsilon\pi\omicron\rho\alpha$) Videtur hoc nomen prave ab ægyptiis, vel potius ab exscriptoribus fictum ex græco $\sigma\pi\omega\rho\alpha$: heic vero accipi pro fructu potius, quam pro arbore, aut planta ipsa fructum ferente.

⁷ $\nu\omicron\upsilon\tau\ \tau\epsilon\beta\delta\omega\mu\alpha\delta$, *una Settimana*) Scribe, $\nu\omicron\upsilon\tau\ \tau\epsilon\beta\delta\omega\mu\alpha\delta$: quo modo recte scriptum reperies in Rituali pag. 353, et in Pontificali part. 2. pag. 378. Sed apud Tukium pag. 261. perperam, $\tau\epsilon\beta\delta\omega\mu\alpha\delta$.

NE

Pagina VI.

$\bar{\nu}\bar{\kappa}\alpha\rho\pi\omicron\varsigma\ \bar{\epsilon}\ \bar{\nu}\bar{\beta}\omega$
 $\bar{\nu}\bar{\epsilon}\lambda\omicron\bar{\omicron}\lambda\epsilon\ \cdot\ \bar{\varsigma}\bar{\iota}$
 $\bar{\beta}\omega\ \bar{\nu}\bar{\kappa}\bar{\eta}\tau\epsilon\ \cdot$
 $\bar{\varsigma}\bar{\iota}\ \bar{\beta}\omega\bar{\nu}\bar{\chi}\omicron\epsilon\bar{\iota}\tau\ \cdot$
 $\bar{\mu}\bar{\eta}\ \bar{\pi}\bar{\varsigma}\bar{\epsilon}\bar{\epsilon}\bar{\pi}\bar{\epsilon}$
 $\bar{\nu}\bar{\eta}\bar{\kappa}\omicron\bar{\upsilon}\bar{\iota}\ \bar{\nu}\bar{\eta}\bar{\psi}\bar{\eta}\bar{\eta}$
 $\bar{\nu}\bar{\epsilon}\bar{\psi}\bar{\alpha}\bar{\gamma}\bar{\omega}\bar{\tau}\bar{\pi}\ ^1$
 $\bar{\nu}\bar{\kappa}\alpha\rho\pi\omicron\varsigma\ \bar{\nu}\bar{\tau}$
 $\bar{\rho}\bar{\omicron}\bar{\mu}\bar{\pi}\bar{\epsilon}\ ^2\ \bar{\nu}\bar{\omicron}\bar{\gamma}\bar{\omega}\bar{\tau}$
 $\bar{\omicron}\bar{\gamma}\bar{\mu}\bar{\eta}\bar{\eta}\bar{\psi}\bar{\epsilon}\ \bar{\delta}\bar{\epsilon}\ \bar{\omicron}\bar{\eta}$
 $\bar{\varsigma}\bar{\eta}\ \bar{\nu}\bar{\kappa}\bar{\omicron}\bar{\upsilon}\bar{\iota}\ \bar{\nu}$
 $\bar{\beta}\bar{\eta}\bar{\eta}\bar{\epsilon}\ \cdot\ \bar{\psi}\bar{\alpha}\bar{\gamma}$
 $\bar{\tau}\bar{\alpha}\bar{\gamma}\bar{\epsilon}\ \bar{\kappa}\bar{\alpha}\bar{\rho}\bar{\pi}\bar{\omicron}\bar{\varsigma}$
 $\bar{\epsilon}\bar{\beta}\bar{\omicron}\bar{\lambda}\ \bar{\alpha}\bar{\pi}\bar{\varsigma}\bar{\omicron}\bar{\gamma}\bar{\eta}$
 $\bar{\nu}\bar{\psi}\bar{\omicron}\bar{\upsilon}\bar{\tau}\bar{\epsilon}\ \bar{\nu}$
 $\bar{\rho}\bar{\omicron}\bar{\mu}\bar{\pi}\bar{\epsilon}\ \bar{\epsilon}\bar{\gamma}\bar{\psi}\bar{\alpha}\bar{\nu}$
 $\bar{\chi}\bar{\omicron}\bar{\omicron}\bar{\gamma}\ \cdot$
 $\bar{\varsigma}\bar{\alpha}\bar{\pi}\bar{\alpha}\bar{\varsigma}\bar{\varsigma}\bar{\alpha}\bar{\pi}\bar{\lambda}\bar{\omega}\bar{\varsigma}$
 $\bar{\varsigma}\bar{\omega}\bar{\beta}\ \bar{\nu}\bar{\iota}\bar{\mu}\ ^3\ \bar{\epsilon}\bar{\psi}\bar{\alpha}\bar{\gamma}$

$\bar{\alpha}\bar{\delta}\bar{\gamma}\ \bar{\epsilon}\bar{\nu}\bar{\epsilon}\bar{\psi}\bar{\alpha}\bar{\gamma}$
 $\bar{\alpha}\bar{\gamma}\bar{\varsigma}\bar{\alpha}\bar{\nu}\bar{\epsilon}\ \bar{\epsilon}\bar{\mu}\bar{\alpha}$
 $\bar{\tau}\bar{\epsilon}\ \bar{\epsilon}\bar{\beta}\bar{\omicron}\bar{\lambda}\ \bar{\chi}\bar{\epsilon}$
 $\bar{\nu}\bar{\epsilon}\bar{\rho}\bar{\epsilon}\ \bar{\tau}\bar{\epsilon}\bar{\chi}\bar{\alpha}$
 $\bar{\rho}\bar{\iota}\bar{\varsigma}\ \bar{\alpha}\bar{\pi}\bar{\nu}\bar{\omicron}\bar{\gamma}\bar{\tau}\bar{\epsilon}$
 $\bar{\psi}\bar{\omicron}\bar{\omicron}\bar{\pi}\ \bar{\nu}\bar{\iota}\bar{\mu}\bar{\alpha}\bar{\gamma}\ \cdot$
 $\bar{\varsigma}\bar{\eta}\ \bar{\varsigma}\bar{\omega}\bar{\beta}\ \bar{\nu}\bar{\iota}\bar{\mu}$
 $\bar{\epsilon}\bar{\tau}\bar{\epsilon}\bar{\gamma}\bar{\epsilon}\bar{\iota}\bar{\rho}\bar{\epsilon}\ \bar{\alpha}$
 $\bar{\mu}\bar{\omicron}\bar{\omicron}\bar{\gamma}\ \cdot\ \bar{\alpha}\bar{\gamma}\bar{\omega}$
 $\bar{\nu}\bar{\epsilon}\bar{\psi}\bar{\alpha}\bar{\gamma}\bar{\varsigma}\bar{\omicron}\bar{\gamma}$
 $\bar{\varsigma}\bar{\eta}\ \bar{\epsilon}\bar{\varsigma}\bar{\omicron}\bar{\gamma}\bar{\eta}\ \cdot\ \bar{\nu}\bar{\eta}$
 $\bar{\psi}\bar{\alpha}\bar{\chi}\bar{\epsilon}\ \bar{\nu}\bar{\iota}\bar{\mu}$
 $\bar{\mu}\bar{\alpha}\bar{\nu}\ \bar{\varsigma}\bar{\eta}\ \bar{\varsigma}\bar{\epsilon}\bar{\nu}\bar{\eta}$
 $\bar{\tau}\bar{\omicron}\bar{\lambda}\bar{\eta}\ ^3\ \bar{\nu}\bar{\omega}\bar{\eta}\bar{\varsigma}$
 $\bar{\epsilon}\bar{\gamma}\bar{\chi}\bar{\omega}\bar{\alpha}\bar{\mu}\bar{\omicron}\bar{\varsigma}$
 $\bar{\nu}\bar{\alpha}\bar{\nu}\ \bar{\nu}\bar{\eta}\bar{\alpha}\bar{\gamma}$
 $\bar{\nu}\bar{\iota}\bar{\mu}\ \cdot\ \bar{\chi}\bar{\epsilon}$
 $\bar{\alpha}\bar{\nu}\bar{\phi}\bar{\omicron}\bar{\rho}\bar{\epsilon}\bar{\iota}\ \bar{\nu}\bar{\omicron}\bar{\gamma}$
 $\bar{\sigma}\bar{\chi}\bar{\eta}\bar{\mu}\bar{\alpha}\ \bar{\epsilon}\bar{\gamma}\bar{\omicron}\bar{\gamma}\bar{\alpha}$

dB.

αβ • ΧΕ ΜΟΝΔ
 ΧΟC⁴. ΜΑΡΕΝΕΙ
 ΕΙΡΕ⁵ ΝΝΚΑΡ
 ΠΟC ΝΤΑΝΤ
 ΜΟΝΔΧΟC
 ΑΝΥΩΠΕ Ν
 ΨΗΝ ΜΑΡΕΝ
 ΤΑΥΕ ΚΑΡΠΟC ΕΒΟΛ

ΕΝΔΝΟΥΥ.
 ΝΤΕΤΝ CΩΤΑ
 ΔΝ ΕΠΕΥΑΓΓΕ
 ΛΙΟΝ • ΧΕ ΜΕΥ
 ΧΕΕΛΕΕΟΟΛΕ⁶ Ε
 ΒΟΛ ΖΝ ΨΟΝΤΕ
 ΟΥΔΕ ΜΕΥΚΕΤΒ⁷
 ΚΝΤΕ ΕΒΟΛΖΝ

A D N O T A T I O N E S.

¹ ΝΚΑΡΠΟC etc.) „ Quod si parvæ fructiferarum arborum
 „ plantæ erant, vitis (exempli gratia), et fici, et oleæ, ac reli-
 „ quæ arbusculæ, intra unum annum fructus ferebant. Quin etiam
 „ e parvis palmis multa intra tres annos fructum emittebant, si
 „ eas ipse plantaret. Uno verbo omnia, quæ ab ipso fiebant, ma-
 „ gnum incrementum capere consueverant, quia gratia Dei cum il-
 „ lo erat in cunctis operibus quæ faciebat. Atque is convocare nos
 „ solebat, nobisque simul congregatis de mandatis vitæ (vivificis
 „ ac divinis) sermonem habere, dicens nobis qualibet hora: Nos
 „ sanctum habitum, monasticum scilicet, gestamus: monachismi
 „ (monachatus: monastica professionis) fructus faciamus. Nos su-
 „ mus arbores: bonum fructum producamus (afferamus). An non
 „ auditis id quod euangelium dicit (Matth. VII. 16.): Non col-
 „ ligunt uvam e spinis (e sentibus), neque decerpunt ficum
 „ e tribulis. Nosmetipsos in posterum, etc.

² ΝΕΥΑΥΩΤΠ) Memphitæ dicunt, ΟΠΤ, ferre, ac etiam
 ΖΟΠΤ, ut legi in Pontificali part. 1. pag. 226. Sed in nostra
 membrana clarissime scriptum fuit, ΩΤΠ, transpositis mem-
 phitici verbi literis, aut viceversa: neque vero est cur de men-
 do suspicemur: huiusmodi enim metatheses vel in una eadem-
 que dialecto aliquando occurrunt: quanto magis in diversis?

³ ΝΤΡΟΜΠΕ) Illud Τ, si pro feminino articulo accipia-
 tur, memphiticum potius est, quam thebaicum. Aut ergo scri-
 bendum, ΝΤΡΟΜΠΕ; aut ΝΤ[†] valet, Et dare (solebant): Es
 dabant: verum altero hoc modo si accipiamus, perfecta non
 videretur sententia.

⁴ ΝΤΟΛΗ) Malim, ΕΝΤΟΛΗ'.

⁵ ΧΕ ΜΟΝΔΧΟC) Scribendum forsitan, ΧΕ ΝΜΜΟΝΔ-
 ΧΟC, monachorum scilicet: monachorum inquam: Aut saltem,
 ΧΕ ΜΜΟΝΔΧΟC, utpote monachi: quia monachi (sensus).

⁶ ΜΔ.

ἡ ἀρπενεῖρε) Scribendum videtur, ἀρπενειρε, *faciamus*.

⁶ μενχεελεεοολε) Memphitice θελ est, *vindemiare*. Thebæi pro θελ dixisse videntur χεελ. Sed quid, malum, est illud, εεοολε? Equidem suspicor, scribi oportere, μεν-
χεελ ηελοολε, *non vindemiant uvam*, i. e. *uva non colligitur*, *non vindemiatur* etc.

⁷ μενκετβ) Neque grætus S. Matthæi textus, neque Vulg. Interpr. habet quidquam heic, quod his respondeat. Est ergo thebaïci Interpretis additamentum a peritioribus illustrandum. Sensus debet esse: *non decerpunt: non arvellunt*: aut quid simile. Sed huiusmodi verbum alibi nondum reperi. Memphitæ enim *arvellere* dicunt θεκεμ. Memphitica autem interpretatio a Wilkinsio edita habet: μητι..... ωαρκεκ, *numquid colligunt, trahunt?*

Pagina VII.

NZ

ἀροογε.
λοῖπον ἡ ἀρπεν
ζαρεζ ερον εβολ
ζῆν ζαρεζ νιμ.
ἁπῖτρεσει εζ
ραι εχων ῆοι
τλεξιο ἁπερ
αγγελιον. χε
ωῆν νιμ.
ετε νῆνατα
ογε ἡ καρπος αν
εβολ ενανουγ
σενακοορεγ ἡ
σενοσχγ ετσατε.
ἁπωρ ὦ ναωῆ
ρε ἁπῖτρεγνο
χῆν εζραι ετσα
τε. ἀλλὰ μὰ
ρογ γε ερον ενσβ
τωτ ερε ογβλ
βιαε ζῆπεσ
μας ἡ. τάρου
χοοσ ἡ ογῆ ογ

ομογ ῆτεπχο
εic ῆζητῆ.
ναι δε εγχωμ
μοογ εγδω
ωτ νωωγ τη
ρογ ῆε νογδγ
γελοσ ῆτε πνογ
τε.
μῆνσα ναι τη
ρογ. αγτω
ογν ῆοι πενειωτ
απα μαθδιος.
αγβωκ εζραι
επχαie. αγω
μπερεi εβολ ωα
πχωκ ῆσαωγ ῆ
νζοογ.
μῆνσως αρεi επε
σῆτ αγβωκ ε
ζογν επεγμαῆ
ωωπε.
ανον δε αντω
ογν ανβωκ ωα
ρογ.

ΡΟΨ • ΕΤΡΕΝΧΙϞ
 ΜΟΥ ΕΒΟΛΖΙΤΟΘ
 ΤϞ ΝΤΕΨΜΗΤ
 ΠΕΤΟΥΔΔΒ •
 ΝΤΕΡΕΝΖΜΟΟϞ ΔΕ
 ΖΔΣΗΗΨ ΝΟΥ

ΚΟΥΙ • ΔΨΨΑ
 ΧΕ ΝΜΑΔΝ •
 ΕΨΧΩΜΜΟϞ •
 ΧΕ ΔΨΨΑΠΕ Μ
 ΜΟΙ ΝΤΕΙΟΥΨΗ'

A D N O T A T I O N E S.

² ΛΟΙΠΟΝ etc.) „ Nosmetipsos in posterum cum omni cu-
 „ stodia custodiamus. Non veniat super nos (non perficiatur in
 „ nobis: non adimpleatur in nobis) illud Evangelii Dictum (Matth.
 „ VII. 19. et III. 10. et Luc. III. 9.): Omnis arbor quæ non
 „ producet fructum bonum, excidetur, et proiicietur in ignem.
 „ Absit, o filii mei. In ignem (utinam) non proiciamur, sed
 „ parati inveniamur. Erit granum in racemo *: et dicitur: Bene-
 „ dictio Domini in eo. Hac autem illo dicente, universi in ipsum
 „ tanquam in Angelum Dei intuebantur. Post omnia hæc surrexit
 „ Pater noster Abbas Matthæus, et in eremum (in solitudinem,
 „ in Desertum) ascendit (profectus est), neque (inde) egressus
 „ est, donec septem compleri (elapsi) essent dies. Descendit (inde)
 „ postea, et in suum habitaculum (domicilium: cubiculum) ingres-
 „ sus est. Nos vero surreximus, et ad ipsum venimus (perrexi-
 „ ximus), ut ab eius sanctitate benediceremur (benedictionem acci-
 „ peremus). Quum vero apud illum aliquanto tempore consedisse-
 „ mus, hisce nos verbis affatus est: Hac nocte, cum meam syna-
 „ xim fecissem, etc.

¹ ΤΔΟΥΕ... ΕΒΟΛ, Memphitice ΤΔΟΥΟ ΕΒΟΛ est ἐκφί-
 ρειν, *producere, emittere*. Apud Scholtzium in Gramm. pag. 129:
 ΨΔΥΤΔΥΕ ΚΑΡΠΟϞ ΕΒΟΛ, *producunt fructum*. Eademque in
 pagina mox mendose, ΕΤΕ ΝΨΝΑΤΔΥΕ ΓΑΡΠΟϞ ΔΝ: ubi pro
 ΓΑΡΠΟϞ scribe ΚΑΡΠΟϞ.

² ϞΕΝΔΚΟΟΡΕΨ) Tribus in locis verba hæc habent Euan-
 gelistæ, ubique vero græcus textus habet, ἐκκόπτεται, *excidi-*
tur. Vulgatus tamen Int. ubique vertit, *excidetur*, item ut ægy-
 ptius noster hoc in loco. Memphitis ΚΩΡΧ est ἐκκόπτειν,
cadere.

³ Scriptoris mentem vereor ut assecutus sim hoc in loco.

⁴ ΤΑΡΟΥΧΟΟϞ, *et dicitur hoc: vel, et dicent hoc*) Vide
 Scholtzii Grammaticam pag. 97, et Lacrozium in Sylloge pag.
 192. in ΤΔΡΕ.

NH

Pagina VIII.

ἡ ΠΕΡΙΕΙΡΕ ἡ ΝΤΑ
 CYNΔΙC¹. ΝΤΑ
 ΧΩΚ ΕΒΟΛ Ν
 ΝΔΨΛΗΛ • ΔΙΝ
 ΚΟΤΚ ΝΟΥΚΟΥΙ
 ΕΧΜ ΠΚΟΥΙ ᾱ
 ΠΟΙ². ΕΤΣΜΟΟC³ 21
 ΧΩΥ ΕΙΕΙΡΕ ᾱ
 ΠΔΓΩΒ ΝΘΙΧ⁴
 ΔΙΝΔΥ ΕΡΟΥ⁵ 2Ν ΟΥ
 ΕΚΤΔCΙC • ΕΡΕ
 ΨΗΡΕ CΝΔΥ ᾱ
 ΜΟΝΔΧΟC • Δ2Ε
 ΡΑΤΟΥ ΕΡΟΙ • ΕΥ
 2ΔΕΟΟΥ ΕΜΔΤΕ •
 ΠΕΧΔΥ ΝΔΙ ΧΕ
 ΤΩΟΥΝ ΔΜΟΥ
 ΤΑΧΗ⁷. ΝΓΑΠΑΝ
 ΤΑ ΕΝΕΙΟΤΕ ᾱ
 ΠΕCΧΗΜΔ
 ΔΝΤΩΝΙΟC
 ΜΝ ΠΔΓΩΜΟ⁸ •
 ΜΝ ΘΕΟΔΩΡΟC •
 ΜΝ ΠΕΝΕΙΩΤ
 ΑΠΑ ΜΩΥCΗC⁹ •
 ΔΥΩ ΟΝ ΠΔΛΛΟ
 ᾱΠΡΟΦΗΤΗC
 ΑΠΑ ΨΕΝΟΥ
 ΤΕ¹⁰.

ΔΝΟΚ ΔΕ ΠΕΧΔΙ
 ΝΔΥ • ΧΕ ΔΥΩ
 ΕΥΤΩΝ¹¹ ΝΔ
 ΕΙΟΤΕ ΕΤΟΥΔ
 ΔΒ • ΠΕΧΔΥ
 ΝΔΙ ΧΕ ΕΙC2ΗΗ
 ΤΕ CΕ2Ν ΟΥΠΡΟ
 ΔCΤΙΟΝ¹² ΕΠΔΔ
 ΠΔ¹³ ΒΙΚΤΩΥ¹⁴
 ΠΑΡΧΗΜΔΝ
 ΤΡΙΤΗC¹⁵ ΠΕ
 ΔΝΟΚ ΔΕ ΔΙ
 ΜΟΟΥΕ ΔΙΒΩΚ
 ΨΑΡΟΥ • ΕΙ
 CΩΚ¹⁶ 2ΔΧΩΟΥ •
 ΔΙΝΔΥ CΔΝΒΟΛ
 ᾱΠΡΟ ᾱΠΜΟ
 ΝΔCΤΗΡΙΟΝ
 ΕΥΝΟΒ ᾱΜΗ
 ΗΨΕ ᾱΜΟΝΔ
 ΧΟC • ΔΥΕΙ ΤΗ
 ΡΟΥ ΔΥΔCΠΔ2Ε
 ᾱΜΟΙ •
 ΠΕΧΔΥ ΝΔΙ ΧΕ
 ΚΔΛΩC ΔΚΕΙ
 ΨΑΡΟΝ ΕΠΕΝ
 CΩΟΥ2 • ΝΓΕΙ
 ΝᾱΜΔΝ ΕΘΙΕ

A D N O T A T I O N E S.

ἡ ΠΕΡΙΕΙΡΕ etc.) „ cum synaxim meam fecissem, measque
 „ absolvissem orationes, contigit mihi, ut aliquantisper supra par-
 „ vam sedem obdormiverim (paululum somni ceperim). Dum ad-
 „ huc supra illam sederem, opus meum meis manibus (opus meum
 „ manuale) faciens, vidi hac in extasi. Duo filii (mei) mona-
 „ chique valde gloriosi mihi adstabant, mibique dixerunt: Surge,
 „ cito veni, et obviam ito (monastici) habitus (instituturi) Patri-
 „ bus,

m m

bus, Antonio, et Pachomio, et Theodoro, et Patri nostro Abbati
 „ Moysi, ac etiam seni propheta Abbati Senutio. Ego autem illis
 „ dixi: Et ubinam sunt sancti Patres mei? Responderunt mihi:
 „ Ecce in suburbio sunt, ubi est Abbas (Pater) Victor archiman-
 „ drita. Ego vero ivi, et ad ipsos veni, eisque obviam processi.
 „ Et extra ostium monasterii magnam monachorum multitudinem
 „ vidi. Hi omnes venerunt, meque amplexati sunt, ac mihi di-
 „ xere: Bonum factum est, ut ad nos, nostramque congregationem
 „ veneris, et nobiscum in caestem Jerusalem ingredi. Magnam
 „ vero ianuam quoque, etc.

¹ ΝΤΕΡΕΙΡΕ, cum fecissem) Scribe, ΝΤΕΡΕΙΡΕ: quod ponitur pro ΝΤΕΡΕ ΔΙΕΙΡΕ. Vide Tukium pag. 166.

² ΝΤΑΓΥΝΑΞΙΟ', meam synaxim) Synaxeos vocabulum hoc ipso sensu adhibet Palladius Hist. Laus. cap. 7. ubi de Sancto Amun sic loquitur: νυκτερινὰς ποιῶν εὐχὰς, καὶ συναξαίς, ὑπὸ βαθύν ὄρθρον ἀπῆλθ' εἰς τὸν κήπον, nocturnas preces, et synaxes peragens, summo mane ibat in hortum. Cassianus quoque monasticas istas synaxes sæpius memorat, quas appellat etiam congregationes, et solemnitates lib. 2. de Institutis cœnobiorum cap. 10, et 11. Et lib. 3. cap. 2. Exceptis (inquit) vespertinis, nocturnisque congregationibus, nulla apud eos (i. e. ægyptios monachos) per diem publica solemnitas, absque die Sabbati, vel Dominica, celebratur, in quibus hora tertia, sacra communionis obtentu, conveniunt.

³ ἈΠΟΙ) Nomen hocce, ΠΟΙ, mihi ignotum. Videtur quoddam sedis genus denotare.

⁴ ΕΤΣΜΟΟC) Scribendum fortasse, ΕΤΙ ΣΜΟΟC: nisi cui magis placeat illud † accipere pro nota primæ pers. sing.

⁵ ΠΑΣΩΒ ΝΩΙΧ, il mio lavoro manuale) Quod græci monachi ἐργόχειρον, id thebæi vocabant ΣΩΒ ΝΩΙΧ. Videntur autem præ oculis habuisse illud Apostoli 1. ad Cor. IV. 12: operantes manibus nostris: laborando colle proprie mani. Palladius Hist. Laus. cap. X. de Abbate Pambo: οὐ ἐν τὸς ἔργα τῶν ἐμῶν χειρῶν πεποίηκα ἡμέραν μίαν, nullus fuit dies quo non aliquid operis fecerim manibus meis. Vide etiam Ducangium in ἐργόχειρον.

⁶ ΕΡΟQ) Librarius postquam scripsit ΕΡΟQ, supra rectum crus postremæ literæ Q duo puncta exaravit, quasi indicare vulerit legendum esse aliter, nempe aut ΕΡΟΙ, aut ΕΡΟC. Sed sive legas ΕΡΟQ, sive ΕΡΟΙ, sive ΕΡΟC, locus non caret difficultate: malim tamen ΕΡΟC.

⁷ ΤΔΧΗ, cito) Sic etiam mox pag. 61. huius Fragmenti paulo

paulo superius vero, ΤΔΧΔ, eodem sensu. Pro ΤΔΧΗ malim scribere ΤΔΧΥ, ex græco ταχὺ: quamvis et apud Tukium pag. 140. thebaicus Interpres, aut potius librarius exscriptor exaraverit ΤΔΧΗ. Pro quo Memphitæ dicunt ΝΧΩΛΕΛ, aut ΒΕΝ ΟΥΙΗC.

⁸ ΠΔ2ΩΜΟ) Sic etiam mox. Cur vero ita scripserit librarius, divinare nequeo: alibi enim semper vidi scriptum ΠΔ2ΩΜ.

⁹ ΜΟΥCΗC) De Abbate Moyse lege quæ scribunt Pallas potissimum cap. 22, et Tillemontius tomo 10. Eius opem implorant Ægyptii in Theotociis pag. 182. ubi vocatur ΠΙ ΔΓΙΟC ΜΟΥCΗC ΠΙ ΧΑΜΗ, *Sanctus Moyses Niger*, sive Æthiops. Hymnus vero de ipsius laudibus incipit: ΠΙ ΩΟΡΠ et cetera, quæ sic interpretor: *Primus Martyr sanctus ex iis qui in monte Siet consummati sunt, est Pater noster sanctus Abbas Moyses*. Lacrozius pag. 114. ex mendosis, ut suspicor, codicibus scribit, ΜΟΥCΕ ΠΙ ΧΑΜΕ. Nomen porro ipsum, ΜΟΥCΗC, alii ægyptiæ, alii hebraicæ originis esse censuerunt. Hebræi scribunt, מֹשֶׁה *Moshéh*, seu, demptis aspirationibus, *Mosé*. Græci propriam suæ ipsorum linguæ terminationem addentes dixerunt, μωυσης, *Moyse*. Memphitæ vero ac Thebæi a græcis ipsis, seu potius ab ægyptiis græce loquentibus, ac iis præsertim qui Alexandriæ degebant, et græcam lxx. Virorum translationem præ manibus habebant, desumpsisse videntur suum, ΜΟΥCΗC, postquam græcissare cœperunt: vetustissimis autem Pharaonum temporibus, ipsiusque Moysis atate aliam apud Ægyptios nominis huius terminationem fuisse crediderim, eamque hebraicæ minus absimilem. Jam vero nomen hocce ex hebraica lingua derivandum esse contendit Josephus Scaliger in Notis ad Orpheum: Kircherus contra ex ægyptia. Neutrius autem contemnenda opinio est: sed Kircheri probabilior, ut puto. Pharaonis enim filia, quæ nomen hocce puero imposuit, non hebraice loquebatur, sed memphitice, sive ægyptiæ: itaque non hebraicum verbum מֹשֶׁה *masháb* (quod vertitur, *extra-xit*, ac semel tantum in Bibliis, nempe Exod. 11. 10. reperitur) respexisse putanda est, sed ægyptium ac memphiticum ΜΟΥ, *mon*, i. e. *aqua*. Id ipsum Philo etiam, ac Josephus, et Clemens Alexandrinus sensere, ut ex eorum locis a Kirchero in Prodomo allatis apparet, etsi ægyptium nomen ΜΟΥ græcis literis horum aliqui haud recte extulerint per μῶς, *Mos*, et per μῶ, *Mo*, cum scribendum ita esset, ut scripsit Clemens

lib. 1. Strom. nimirum $\mu\omega\ddot{\upsilon}$, *Moy*, quod tamen pronunciandum est, *Μου*. Quod vero ad alteram pertinet nominis partem, et clausulam, nihil certi habeo quod proferam. Josephus quidem in Antiquit. Jud. (lib. 2. cap. 9. num. 6. pag. 100. tom. 1. edit. Havercampi) scribit: τὸ γὰρ ὕδωρ μὴ οἱ αἰγύπτιοι καλεῖσιν, ὕψης δὲ τῆς ἐξ ὕδατος σωθέντας: *Nam aquam Ægyptii vocant Mo; yses vero eos qui ex aqua eripiuntur.* Et lib. 1. contra Apionem (tom. 2. pag. 465.): τὸ δ' ἀληθὲς ὄνομα δηλοῖ τὸν ἐκ τῆς ὕδατος σωθέντα Μωυσῆν. τὸ γὰρ ὕδωρ οἱ αἰγύπτιοι Μῶν καλεῖσι: *verum autem nomen significat ex aqua servatum Moysen: nam aquam Moy vocant ægyptii.* Sed haud scio an adeo ægyptiæ linguæ peritus fuerit Josephus, ut ei tuto fidere possimus: neque vero ea in lingua verbum huiusmodi, $\gamma\chi\eta\varsigma$, aut $\chi\eta\varsigma$, quod *servandi* significationem habeat, invenio. Aut ergo illud $\chi\eta\varsigma$ complementum est nominis nihil per se denotans, aut vetustissimi ægyptii dicebant non $\mu\omega\gamma\chi\eta\varsigma$, sed aut $\mu\omega\gamma\epsilon$, aut $\mu\omega\gamma\psi\epsilon$, ut Moysis nomen componatur ex $\mu\omega\gamma\omicron\gamma$, et $\epsilon\epsilon$, *bibere*, aut $\psi\epsilon$, *ire*, *abire*.

¹⁰ $\psi\epsilon\eta\omicron\tau\epsilon$) De hoc Abbate Senutio neque Palladius, neque Cassianus mentionem faciunt: videtur itaque ipsis recentior. Cum tamen paulo post rursus ab ægyptio nostro inter Sanctum Pachomium, et Sanctum Macarium nominetur, eum valde vetustum esse non dubito. Lacrozius in Lexico pag. 126. in Sancti Basilii Liturgia eius nomen a recentioribus ægyptiis additum fuisse indicat; in ea enim se hæc verba legisse testatur: $\pi\epsilon\eta\iota\omega\tau\ \delta\beta\beta\delta\ \psi\epsilon\eta\omicron\gamma\tau\ \pi\alpha\tau\epsilon\rho\psi\iota\mu\alpha\delta\alpha\pi\iota\tau\eta\varsigma$, *Pater noster Abbas Senutius Archimandrita*. Sed in Romana eius Liturgiæ editione non exstant hæc verba: eaque consulto omissa, aut inducta fuisse credibile est. *Catechesim Shenutii* citat Lacrozius pag. 162. in $\chi\alpha\lambda$: eandemque citat Scholtzcius Gramm. pag. 136. ex *Officio Hebdom. Sanctæ*. Renaudotius tom. 1. pag. 18. eum *Sanutium* vocat ex recenti pronuntiatione.

¹¹ $\alpha\gamma\omega\ \epsilon\gamma\tau\omega\eta\varsigma$) Pro duobus hisce vocabulis unum legendum reor, $\alpha\gamma\tau\omega\eta\varsigma$, *ubinan sunt?* aut si primum retinere quis malit, $\alpha\gamma\omega\ \alpha\gamma\tau\omega\eta\varsigma$, *et ubinam sunt?* Nomen sane plurale, $\eta\delta\epsilon\iota\omicron\tau\epsilon$, *patres mei*, verbum postulat eiusdem numeri: nec enim est vocativum, ut patet ex verbo $\epsilon\epsilon$, *sunt*, quod proxime subiicitur.

¹² $\gamma\eta\ \omicron\gamma\ \pi\rho\omicron\delta\epsilon\iota\omicron\eta\varsigma$, *in un suburbio*) Scribere malim, $\gamma\eta\ \omicron\gamma\ \pi\rho\omicron\delta\epsilon\iota\omicron\eta\varsigma$.

¹³ $\epsilon\pi\delta\alpha\ \delta\pi\delta\ \dots \pi\epsilon$) Sensus est: *che è quello dell' Abbate* etc.

etc. Suspiciatus sum scribendum fuisse, επιδ, *ubi*, pro επδ. Sed nihil mutare necesse est.

¹⁴ ΒΙΚΤΩΡ, *Victor*) Abbatis Victoris meminit auctor Prati spiritualis cap. 164. In Theotociis vero pag. 40. legimus: ΤΩ-ΒΕ ἈΠΘΩΙC ΕΞΡΗΙ ΕΧΩΝ... ἀπδ ΜΗΝΔ, ΝΕΜ ἀπδ ΒΙ-ΚΤΩΡ, *Orate Dominum pro nobis o Abbas Mena, et Abbas Victor.*

¹⁵ ΠΑΡΧΗΜΑΝΤΡΙΤΗΣ) Scribe, ΠΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ. Sanctum etiam Pachomium Palladius Hist. Laus. cap. 6. appellat ἀρχιμανδρίτην, *Archimandritam*. Vide Ducangium in μάνδρα.

¹⁶ ΕΙCΩΚ ΖΑΧΩΟΥ, *eos præveniens*) Vide quæ dixi pag. 195. de verbo CΩΚ. In Apocalypsi VI. 8. εφCΩΚ ἸCΩΥ valet, *sequens eum*: et Matth. II. 9. ΝΑΥΜΩΥΙ ἡδCΩΟΥ, *antece-
cedebat eos*.

Pagina IX.

ἸCΩΥ

ΛΗῤ ἸΤΠΕ.
αἰνδΥ¹ ΔΕ ΟΝ
ΕΥΝΟΘ ἈΠΥ
ΛΗ ΜΝ ΟΥCΟΒΤ.
ΕΚΩΤΕ · ΖΩC
ΔΕ¹ ἸΤΔΧΟOC.
ΧΕ ΠCΟΒΤ ΜΝ
ΠΡΟ ΔΥΩ ΤΠΥ
ΛΗ · ΕΥΤΟΘ²
ἸΝΟΥΒ³ ΖΙΩ
ΝΕ ἈΜΕ⁴ ΝΑΥΔ
ΔΝ ΝΜ.
ΝΤΕΡΕΙΖΩΝ Ε
ΖΟΥΝ ΕΤΠΥ
ΛΗ · ΔΙCΩΤῤ
ΕΥCΜΗ ΕCΧΩ
ἈΜOC · ΧΕ Ἰ
ΟΥΩΝ ἈΠΡΟ Ἰ
ΤΠΥΛΗ · ἸΤΕ
ΜΑΘΘΔΙOC.
ΕΙ ΕΖΟΥΝ¹ ΤΑΡΟΥ²
Cῤ¹ ΠΕΡΑ Ο
ΓOC · ἸΘΙ Ἰ
ΖΛΛΟ · ΧΕ ἸΤΟ
ΟΥ ΝΕΝΤΔΥ

ΤἸΝΟΟΥ Ἰ
CΩΥ¹ ΔΥΩ ΔΝΟΚ
ΔΙΒΩΚ ΕΖΟΥΝ
ΖἸ ΟΥΖΟΤΕ ΜΝ
ΟΥCΤΩΤ⁸.
αἰνδΥ ΕΥΝΟΘ
ἈΠΕΡΙΠΑΤOC.
ΖΩCΔΕ ἸΤΔ
ΧΟOC Ζῤ ΠΔΖΗΤ
ΧΕ ΥΝΔΡ ΟΥΜΙΛ
ΛΙΟΝ⁹ Ἰ CΝΔΥ.
ΕΡΕ ΖΕΝΜΗΗΥΕ
ἸΘΡΟΝOC · ΟΥΗΖ
ἸCΔΠΕΙCΔ ΜΝ
ΠΔΙ.
ΕΝΕΥΖΜΟOC ΖΙΧἸ
ΝΕΥΘΡΟΝOC.
ἸΘΙ ΖΕΝΜΗΗ
ΥΕ ἈΜΟΝΔΧOC
ΕΥΖΔΕΘΟΥ.
ΔΝΟΚ ΔΕ ΠΕΧΔΙ
ἸΝΕΤΔΖΕΡΑΤΟΥ
ΝῤῤΔΙ · ΧΕ
ΟΥ ΝΕ ΝΔΙ · ἸΤΕΙ
ΖΕ ΕΥΖΜΟOC ΖΙ

ΖἸ

ΣΝ ΝΕΥΘΡΟΝΟC •
ΠΕΧΔΥ ΧΕ ΝΔΙ
ΤΗΡΟΥ ΕΤΕΚΝΔΥ

ΕΡΟΥ • ΝΤΟ
ΟΥ ΝΕ ΝΕΙΟΤΕ Μ

A D N O T A T I O N E S.

¹ dINDY etc.) „ Magnam vero ianuam quoque, ac murum „ utrinque conspexi: itaque dixi (exclamavi): Pro! murum, et „ ostium, et ianuam auro, et pretioso cuiuslibet coloris lapide ob- „ ductam. Quum ad portam accessissem, vocem audiui inqui- „ tem: Aperite ostium portæ, et ingrediatur Matthæus, eiusque „ rationes a senioribus ponantur (constituantur), quia ipsi cum „ accersiverunt. Ego autem cum timore, et (animi) abiectio- * „ ingressus sum, et magnum (perlongum) ambulacrum vidi: ita- „ que dixi in corde meo: Milliare unum erit (fortasse est), aut „ duo. Plurima (vero) erant sedes binis hinc, atque illinc serie- „ bus adiecta: plurimique monachi gloriosi super suas ipsorum sedes „ (thronos) considerabant. Ego vero iis, qui mecum stabant, dixi: „ Quinam sunt hi, qui supra suos thronos ita consident? Respon- „ deruntque (in hunc modum): Omnes hi quos vides, Patres Mun- „ di (vel, orbis terrarum) sunt „ etc.

² ΣΩCΔΕ) Scribe, ΣΩCΤΕ, ὥCΤΕ, itaque. Sic etiam mox.

³ ΕΥΤΟΘC ΝΝΟΥΒ, oblita, cooperta auro: in qua aurum „ veluti plantatum est) Memphitice: ΕΤΟΥΧ ΝΝΟΥΒ, aut ΕC- „ ΛΔΛΗΟΥΤ ΝΧΡΥCOC.

⁴ Miror virum perdoctum Renaudotium pag. cxxii. hæc scribere: χρϑ aurum adhuc Coptice significat. Aurum enim ægy- „ ptii non ΧΝΟΥΒ vocant, sed ΝΟΥΒ. Quod vero spectat ad χρϑι, quod unum est ex ridiculis Basilidianorum vocabulis, ab eodem pag. cxviii. memoratum, equidem illud iis relinquen- „ dum puto quos oblectant nugæ.

⁵ ΩΝΕ ΜΜΕ interpretor lapidem pretiosum. Sic et Mem- „ phitice in Theotociis pag. 57. ΠΙ ΝΟΥΒ, ΝΕΜ ΠΙ 2ΔΤ, ΝΕΜ ΠΙ ΩΝΙ ΜΜΗ, aurum, et argentum, et lapis pretiosus.

⁶ ΤΑΡΟΥ) Apud Lacrozium in Sylloge pag. 194. thebaice, ΔΙΤΕΙ ΤΑΡΟΥ† ΝΗΤΝ, valet, petite, et dabitur vobis. Et in Theotoc. pag. 126. ΤΑΡΕ ΜΙCΙ, et paries, gignes. Vide etiam Scholtzium in Gramm. pag. 97.

⁷ ΟΜΝ pro ΟΜΙΝΕ, ponere, statuere. Vide quæ dixi pag. 33. huius voluminis.

⁸ ΔΥΤΝΝΟΥ ΝCΩC, lo mandarono a chiamare) Memphi- „ tis si-

tis similiter ΟΥΩΠΠ ἸCδ est *arcessere*, *accersire*. Verbum thebaicum solitarium, ΤἸΝΟΟΥ, et ΤἸΝΕΥ, item ut memphiticum ΟΥΩΠΠ, significat, *mittere*. Vide quæ dixi pag. 124. huius voluminis Not. 13.

⁸ Vox hæcce, CΤΩΤ, mox iterum hoc in Fragmento occurret, ac rursus Fragn. XI. pag. 167. Quid autem valeat certo dicere nequeo, donec eam alibi repererim. Interim illam refero ad memphiticam, CΤΗΟΥΤ, *abiectus*, ac *terrorem*, *trepidationem*, non temere interpretor.

⁹ ΟΥΜΙΛΛΙΟΝ, *un miglio*) Vide quæ dixi pag. 234. huius voluminis.

Pagina X.

ΠΚΟCΜΟC¹.
 ΝΔΡΧΗΕΠΙCΚΟ
 ΠΟC¹. ΜἸ ΝΕ
 ΠΡΕCΒΥΤΕΡΟC.
 ΔΥΩ ΝΕΠΙCΚΟ
 ΠΟC².
 2ΔΠΑΞ 2ΔΠΛΩC
 ΝΕΙΟΤΕ Ἰμμο
 ΝΔCΤΗΡΙΟΝ
 ΜἸ ΝΕΥΩΗΡΕ
 ἸCΧΗΜΔ · ΕΡΕ
 ΠΟΥΔ ΠΟΥΔ
 2ΜΟΟC 2ΔCΤΗΥ³
 ΕΥΤΛΟΓΟC 2Δ
 ΝΕΥΩΗΡΕ Ν
 CΧΗΜΔ · ΜΝ
 ΝΕΤΕΨΑΥἸ
 ΤΟΥ ΕΠΕΨΤΟΠΟC
 ΕΥΤΛΟΓΟC 2Δ
 ΡΟΥ⁵.
 ΘΕΩΡΕΙ ΝΔΚ ΝἸ
 ΝΔΥ ΕΠΕΙ ΨΤΟ
 ΟΥ ἈΠΡΟCΟΠΟΝ⁶
 ΕΤCΑΝ2ΟΥΝ
 ἸΝΕΙΠΥΛΗ2Ι
 ΧἸ ΝΕΘΡΟΝΟC
 ἸΓ CΟΥΩΝΟΥ
 ΔΥΩ⁷ ΝΕΨΤΕΚἸ

ΤΗΝΒΕ ΕΡΕ⁸
 ΟΥΝΔΙ ΟΥΔ · ΟΥΔ
 ΧΕ · ΠΔΙ ΠΕ ΔΝ
 ΤΩΝΙΟC ·
 ΠΔἸ ΠΕ ΠΔ2ΩΜΟ ·
 ΠΔἸ ΠΕ ΘΕΟ2ΩΡΟC
 ΜἸ ΠΕΤΡΩ
 ΝἸΟC ·
 ΠΔΙ ΠΕ ΔΠΑ ΨΕ
 ΝΟΥΤΕ ΠΑΠΤΟ
 ΟΥ⁹ ΝΔΤΡΗΠΕ¹⁰.
 ΠΔΙ ΠΕ ΔΠΑ ΜΔ
 ΚΑΡΙΟC¹¹ ΠΔἸ
 ΤΟΟΥ ἸΨΙΗΤ¹².
 ΝΔἸ ΝΕ ἸΛΟΓΟ
 ΘΕΤΗC ἈΠΕΙ
 ΜΗἸΨΕ Ἀ
 ΜΟΝΔΧΟC ·
 ΔΝΟΚ 2Ε 2Ἰ
 ΟΥ2ΟΤΕ ΜἸ
 ΟΥCΤΩΤ · ΔΙ
 ΤΔ2Ο ἈΜΟΙ Ε
 ΡΑΤ · ΔΥΩ ΔἸ
 ΠΔ2Ἰ ΕΤΡΔ
 ΟΥΩΨἸ
 ΝΔΥ ΕΧἈ ΠΔ
 2Ο ΕΧἈ ΠΚΔ2

EGYPTIORUM CODICUM ADNOTATIONES.

^k ἈΠΚΟΜΟC¹ etc.) „patres Mundi sunt, (nempe) Archiepiscopi cum Presbyteris, et Episcopi: uno verbo Patres monasteriorum una cum suis ipsorum filiis (eiusdem) habitus (atque instituti): coram ipso singuli consistunt, de suis filiis monachis rationem reddentes: et de iis qua ad ipsius Monasterium (locum, ecclesiam) allata sunt, rationem reddens. Intuere, et inspicere quatuor hosce Viros, qui intra hasce portas super thronis sunt, illosque agnosce. Et... Iste est Antonius: Iste est Pachomo (Pachomius): Iste est Theodorus cum Petronio: Iste est Abbas Senarius incola Montis Atrepe: Iste est Abbas Macarius incola montis Siet: Isti sunt Logotheta (computatores, Ratiocinatores) buius monachorum multitudinis. Ego autem cum timore ac terrore * constitui, atque in faciem meam super terram procidi (me prostravi) ut eos adorarem. Ex iis, etc.

¹ ΝΑΡΧΗΕΠΙΣΚΟΠΟC.) Scribe, ΝΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟC, Archiepiscopi. Accentus vice punctum videtur fungi, ut infra passim, ac superius.

² ΝΕΠΙΣΚΟΠΟC, Episcopi) Paulo ante ait, omnes hosce fuisse monachos. Ne mireris: in ægyptia enim Ecclesia e Monachorum cœtibus Archiepiscopi atque Episcopi eligebantur, imo etiamnum eliguntur: quod et in græca plerumque fieri intelligo.

³ ἀδελφῷ, coram eo; apud eum) Pronomen hocce si nihil librarius omisit, ad quemnam alium, quam ad Abbatem Victoris Archimandritam, referri possit, non video.

⁴ ἐπεὶ τόπος, ad eius Locum) Abbatis nempe Victoris, ni fallor.

⁵ ἐκ τῶν λόγων ἀποδοῦναι, de ipsis rationem reddens) Sic etiam Matth. XII. 36. memphiticus Interpres: ἐνὰ τὸν λόγον ἀποδοῦναι, rationem reddent de illis. In utraque igitur dialecto τὸν λόγον est rationem reddere: render conto.

⁶ ἈΠΡΟCΩΠΟΝ, Personaggi) Scribe, ἈΠΡΟCΩΠΟΝ.

⁷ ἀντὶ καὶ cetera usque ad οὐδ' οὐδ') Hæc peritioribus transferenda relinquo. Sed mendosa sunt, ni fallor, præsertim in priore secundæ columnæ versu.

⁸ Utrum postrema primi huius versus litera in membrana sit, Ε, an vero C, dicere nequeo. Qui locum intelligent, veram lectionem seu scripturam agnoscent.

⁹ παπτοῦ Νάτρητε, quello del monte Atrepe) Latine hoc

hoc verti nequit, nisi addas vocem, *incola*, aut quid aliud huius modi.

¹⁰ ΝΑΤΡΗΠΕ) Ubinam mons hicce *Atrepe* situs esset: an prope illam urbem, quæ apud Renaudotium tom. 1. pag. 455. vocatur *Asbriba*, quasi memphitice scribendum sit, ΔΕΡΗΠΕ: an demum eius nomen ex ΔΤ, ΡΗ, et ΠΙΕ componatur, atque ita nuncupetur quasi *sole carens*: docebunt ægyptii.

¹¹ ΑΠΔ ΜΑΚΑΡΙΟC, *Abbas Macarius*) Non Alexandrinus, seu politicus, aut urbanus, sed qui dictus est Ægyptius. De illo accurate, ut solet, Tillemontius tom. 7. pag. 574. Obiit autem anno Domini 390.

¹² ΠΑΠΤΟΟΥ ΝΩΙΗΤ, *quello del monte Shiet*, vel, *Sciet*) Montem hunc ΩΙΗΤ vocari etiam memphitice ΩΙΩΗΤ colligo ex Theotociis: nam pag. 182. Sanctus Abbas Moyses dicitur *Martyr consummatus* ΒΕΝ ΠΙ ΤΩΟΥ ΝΤΕ ΩΙΩΗΤ in monte *Shibet*: nel monte di *Scibet*. Quod autem a græcis scriptoribus, Palladio, et aliis vocatur σκητις, et Latine *Scetis*, non omnino idem esse videtur cum eo quod ægyptiace dicitur ΩΙΗΤ, aut ΩΙΩΗΤ: nam primo σκητις, sive *Scetis* vocatur ἐρημος, *eremus*, *Desertum*, *solitudo*: at vero ΩΙΗΤ dicitur *mons*: ac fortasse *Siet* mons erat in deserto *Sceti* situs: quod desertum a Cassiano vocatur etiam *Scithis*, seu *Scitis*: nam lib. 5. de spiritu gastrimargiæ cap. 40. legimus: in *cremo Scithi*: et in Collationum titulo: in *Scithica eremo*: scribendum autem ibi esse suspicor, *Scisi*, et *Scitica*. Deinde in Pontificali part. 1. pag. 94. nominatur ΗΓΟΥΜΕΝΟC ΝΤΕ ΩΙΗΤ, *il Preposito, il Superiore di Sciet*: Præpositus scilicet non vastæ solitudinis, sed montis, idest monasterii in monte-siti: et, quod caput est, ibidem pag. 117. in Epistola Systatica monasterium ab ægyptio fragmenti nostri scriptore indicatum, vocatur memphitice in hunc modum: † ΛΑΥΡΑ ΕΘΝΕCΩC ΝΤΕ ΠΕΝΙΩΤ ΕΘΟΥΑΒ ΑΒΒΔ ΜΑΚΑΡΙ ΝΤΕ ΩΙΗΤ ΝΤΕ ΠΙ CΚΥΘΗC. Quibus verbis manifesto ΩΙΗΤ distinguitur a CΚΥΘΗC. Nomen autem CΚΥΘΗC (sive recte, sive perperam per Υ psilon scriptum ibi fuerit) non ita accipiendum est, ut Renaudotius, aut potius Interpretes a Renaudotio adhibitus illud accepit tom. 1. pag. 448, ubi vertit *ascetam*: sed CΚΥΘΗC ibi desertum *Scetis* denotat sine dubio. Itaque allata verba sic Italicis verbis transferenda censeo, quum Latinis commode verti vix queant: *Il bel monastero del nostro Santo Padre Macario Abbate, cioè quello di Siet del deserto di Sceti*. Apud Renaudotium vero locus ille Systatica

tica Epistolæ sic transfertur: (*monachum habitantem in*) *præla-*
ra Laura Sancti Patris nostri N. ascetam.

Pagina XI.

ΞΔ

ΠΕΧΕ ΟΥΑ ΝΗΕ
ΤΑΞΕΡΑΤΟΥ'
ΕΥΘ. ΑΠΕΣΜΟΤ
ΝΟΥΝΟΤΑΡΙΟΣ¹.
ΕΡΕ ΟΥΚΑΛΑΜΑ
ΡΙΟΝ² ΖΝ ΤΕΥ
ΘΙΧ. ΧΕ ΜΑΘ

ΘΔΙΟΣ ΤΩΟΥΝ
ΤΑΧΗ. ΝΓ
ΒΩΚ ΕΠΕΚΜΟ
ΝΑСТΗΡΙΟΝ
ΝΓΕΙΝΕ ΝΝΕΚ
ΧΩΩΜΕ. ΝΓ
ΖΜΟΟΣ ΕΞΡΑΙ ΝΓ
†ΠΛΟΓΟΣ. Α
ΠΕΚΜΟΝΑC
ΤΗΡΙΟΝ. ΧΕ CΕ
ΝΑΑΜΑΖΤΕ Α
ΜΟΚ ΕΡΟΥ. ΜΝ
ΝΕΚΩΗΡΕ Α
ΜΟΝΑΧΟΣ. ΕΤ
ΖΑΖΤΗΚ.

ΕΠΙ³ ΦΟΝΣ ΝΘΙ
ΠΝΟΥΤΕ. ΧΕ
ΩΑ ΖΡΑΙ ΕΥΕΝ
ΤΟΛΗ ΝΟΥΩΤ.
ΜΝ ΟΥ CΟΠ Ν

ΩΛΗΛ⁴. ΜΝ ΟΥ
ΝΗCΤΙΑ⁵. ΝΤΑΥ
ΒΟΛC ΕΒΟΛ ΝΘΙ
ΝΩΗΡΕ ΑΠΕΚ
ΜΟΝΑCΤΗΡΙΟΝ
ΧΩΡΙC ΑΝΑΓΚΗ
ΝΩΩΝΕ. ΝΖΟΥΘ
ΔΕ ΝΖΟΥΘ. ΤΑΙΔ
ΚΟΝΙΔ. ΑΠΡΟ⁶
ΕΤΕ ΤΑΙ ΤΕ ΤΑΓΔ
ΠΗ. ΕΩΩΠΕ
ΑΤΕΤΝΩΩΠΕ
ΝΑΜΕΛΗC⁷. CΕ
ΝΑΩΔΑΤΚ⁸. Α
ΜΟΟΥ. ΠΔΝ
ΤΩC⁹ ΕΙΤΕ ΖΑΡΟΚ
ΕΙΤΕ ΖΔ ΝΕΚ
ΩΗΡΕ ΑΜΟΝΑ
ΧΟΣ. ΝΑΙ ΓΑΡ
CΕΝΑΔΠΑΙΤΕΙ
ΑΜΟΚ ΑΜΟΟΥ
ΝCΟΥCΑΩΥ Α
ΠΕΙ ΕΒΟΤ. ΕΝΕ
CΟΥΩΟΥΤ ΓΑΡ
ΠΕ ΠΕΖΟΥΥ ΕΤΑ
ΜΔΥ.
ΑΝΟΚ ΔΕ ΑΙΝΕΖ

A D N O T A T I O N E S.

¹ ΠΕΧΕ etc.) „ Ex iis, qui adstabant, unus Notario simi-
„ lis atramentarium in manu habens, dixit: Mattheæ surge cito,
„ et ad tuum monasterium vade, et tuos libros (huc) affer, et
„ conside, ac de tuo monasterio rationes reddere (paratus esto),
„ quia his reddendis (harum redditio) subiicieris tu, et monachi
„ filii tui, qui apud te degunt. Quoniam vivit Deus quia (de
„ omni-

„ omnibus rationem reddetis) usque ad unum mandatum (prece-
 „ ptum), et usque ad unam orationis vicem, et usque ad unum
 „ ieiunium, quod filii monasterii tui violaverint absque infirmita-
 „ tis necessitate; multo autem magis, multo magis, inquam, de
 „ ministerio iannæ, videlicet de charitate, si delinquentes fueritis,
 „ ratio ex te repetetur omnino siue de te, siue de monachis filiis
 „ tuis. Repetentur autem ex te rationes ista die septima huius
 „ mensis: dies autem illa erat tertia (mensis). Ego autem exper-
 „ gefactus sum,, etc.

¹ ΕΦΟ' ΑΠΕΚΜΟΤ ΝΟΥΝΟΤΑΡΙΟC', *che faceva la figura*
d'un Notaro) De Latina voce ΝΟΤΑΡΙΟC a Græcis adoptata
 lege Ducangii Glossarium in νοτάριος. Eam vero ab ægyptiis
 quoque adhibitam in Rubricis Pontificalis part. 1. p. 89. agno-
 scere vix potest lector ineruditus: adeo deformata est ab im-
 peritis Exscriptoribus. Unus e Diaconis (inquit ibi memphitice
 Rubricarum Auctor)... ascendit in ambonem, et legit illud (sci-
 licet Psephisma, i. e. Decretum electionis Patriarchæ), quod
 prius scriptum fuit in charta ΖΙΤΕΝ ΟΥ ΠΟΝΤΑΡΙΟC ΟΥΤΕCΤΙΝ
 ΓΗΜΕΙΟΓΡΑΦΟC ΝΤ' CΥΝΟΔΟC: quæ verba mendis quum re-
 ferta sint, ita corrigenda censeo: ΖΙΤΕΝ ΟΥ ΝΟΤΑΡΙΟC ΤΟΥ-
 ΤΕCΤΙΝ CΗΜΕΙΟΓΡΑΦΟC ΝΤ' CΥΝΟΔΟC: ab uno ex Synodi
 Notariis, hoc est Notarum scriptoribus: da un Notaro ael Sinodo.

² ΟΥ ΚΑΛΑΜΑΡΙΟΝ, *un calamajo*) De voce ΚΑΛΑΜΑΡΙΟΝ
 vide Ducangium, et Martorellium in *Theca calamaria*.

³ ΕΠΙ) Scribe, ΕΠΕΙ, quoniam.

⁴ ΑΝ ΟΥCΟΠ ΝΨΑΛΗ, *e l' omissione dell' orazione anche*
per una volta sola) Cassianus lib. 3. de Institutis cœnobiorum
 de ægyptiis monachis loquens extollit perfectionem ægyptiorum,
 et inimitabilem disciplina rigorem.

⁵ ΝΗCΤΙΔ') Scribe, ΝΙCΤΕΙΔ'.

⁶ ΤΖΙΔΚΟΝΙΔ' ΑΠΡΟ, *ministerium iannæ*) Hospitalitatem,
 opinor, dicit ab iis exercendam qui ad monasterii ianuam sta-
 bant ut hospitibus inservirent: aut eleemosynas pauperibus ibi-
 dem distribuendas. His enim aliisque huiusmodi operibus de
 hominum genere bene mereri nunquam destiterunt monacho-
 rum cœtus.

⁷ ΝΑΜΕΛΗC') Vide quæ dixi pag. 172. huius voluminis.

⁸ CΕΝΑΨΑΔΤΚ ΑΜΟΟΥ, *ex te repetentur*) Memphitice
 ΨΔΤ, thebaice ΨΔΤ, valet etiam, ἀποκτείν; *repetere*. Sic Luc.
 VI. 30. memphiticus Int. ΑΠΕΡΨΑΤΩ ΑΜΩΟΥ, *ab illo ca-*
ne repetas.

⁹ ΠΑΝΤΩC') Vide Tukium pag. 162.

CE^m ερρd² 2απ20
 ρομd² . dγω N
 20CON dμOK
 MEK³ αμOI T⁴
 ... dN dTETN⁵
 EI NAI EZOYN⁶
 TENOY OE ō Nā
 ωHPE αμEPIT
 TωINE⁶ EPOTN
 ... ΠXOEIC XE⁷
 . . d NENTAI⁸
 NāY EP00Y⁹ .
 KEωOYNT¹ N
 200Y¹ NETEOY
 NTAI0OY² 2α
 ΠEIKOCMOOC .
 ΠXOEIC ΔE EYε2d
 PEZ EPOTN αN
 ΠCWOY2 EZOYN
 αΠEIMONAC
 THPION - dγω
 NqCKYΠAZE¹⁰
 αμOTN . Nq
 NE2α THYTN
 ENOI X NN2E
 ΘNOC . XE αN
 Nca ΠdMOY

CENαωωπε
 NOI 2EN NOB N
 2ICE . EPdI EXN
 NωHPE NNpW
 ME . OYN
 OYMHHWE 2N
 NωHPE NNE
 XPICTIANOC
 NAKW NCWOY
 αΠEYωαωε .
 ETOYdAB . N
 CEωωπε αN
 N2EΘNOC 2α
 ΠEYNO MOOC .
 dγW NCETW2¹
 NααdY 2N
 TEY2dIPECIC .
 NCCEωλHλ Kd
 TdPOOY .
 ΛOIΠON ō Nā
 ωHPE . 2dPE2
 EPOTN 2N 2d
 PE2 NIU . ETE
 TNEIPE NNE
 TNωλHλ . αN
 NETNCOYNA2IC
 2dPE2 ET2Id

ADNOTATIONES.

„ dINE2CE etc.) „ Ego autem expectatus sum in visione :
 „ et dum cogitabam... vos ad me ingressi estis. Nunc ergo, o caris-
 „ simi filii mei, vobis prænuncio... Dominus... quæ vidi, tres
 „ alios dies habeo (quibus maneam) in hoc mundo. Dominus au-
 „ tem custodiat vos, (totamque) huius monasterii congregationem :
 „ ipse vos protegat, et de Gentilium (vel, Gentium) manibus
 „ eripiat, quia post obitum meum magnæ filiis hominum superve-
 „ nient arumna. Multi e Christianorum filiis sanctum suum cul-
 „ tum derelinquent (a divina religione desciscunt), et cum Gent-
 „ libus

„libus in horum lege coniungentur, seseque cum ipsis (Gentilibus)
 „in eorum haresi commiscebunt, et iuxta ipsos (vel, iuxta illo-
 „rum ritus) orabunt. In posterum (itaque) vosmet ipsos, o filii
 „mei, omni custodia custodite: vestras orationes, ac synaxes per-
 „agite: servate ministerium... „ Reliqua desiderantur.

¹ Hæc pagina flavo quodam glutine adeo inquinata est, ut in prima columna literæ difficile agnoscantur, imo alicubi legi omnino nequeant. Verbum ΝΕΖΟΕ (memphitice ΝΕΖΟΙ) alias vidimus, pag. 198. huius voluminis.

² Ὁ ΠΙΣΟΡΟΜΑ, in visione) De vocabulo ΠΙΣΟΡΟΜΑ ex græca lingua corrupto satis erudite Giorgius in Notis ad Acta S. Coluthi pag. 196.

³ ΑΙΜΟΚΛΕΚ) Duas priores literas esse, αΙ, certo dicere nequeo.

⁴ Utrum in quarto hoc versu essent octo literæ, an novem, nescio. Nempe inter ΜΟ, et postremam literam Τ aut una, aut duæ extabant: primæ superest pars instar literæ Ι: alterius vestigia tantum, si tamen olim extabat.

⁵ In quinto versu videntur fuisse undecim literæ: nunc supersunt quinque.

⁶ Videtur scriptum fuisse, ΤΩΙΝΕ.

⁷ In decimo versu videntur deesse initio quatuor literæ.

⁸ In undecimo versu videntur fuisse decem literæ: ut post tres initio deletas sequantur ΔΝΕΝΤΑΙ.

⁹ ΝΕΤΕΟΥΝΤΑΙΟΥ, quos habeo) De thebaico suffixo pronomine ΟΥ, eos, eas, ea, vide Clariss. Voideum pag. 59. Grammaticæ Scholtzii. Sic apud Tukium pag. 12. ΕΤΡΑΟΖΔΙΟΥ valet, ut scriberem ea.

¹⁰ ΝΩΚΥΠΑΖΕ) Pro ΚΥΠΑΖΕ, scribe, ΚΚΕΠΑΖΕ, ut Fragm. XV. ex græco σκεπάζεν. Memphit., ΕΡΚΚΕΠΑΖΙΝ, ut in Diurn. p. 7. Mirum quidem videtur, sed verum est tamen, ægyptios librarios non raro pro Ε psilo scribere Υ psilon: sive id ex inscitia, sive ex corrupta pronuntiatione derivetur. Ita apud Tukium reperies ΒΥΚΗ pro ΒΕΚΕ, merces: et pag. 571. apud eundem, ΠΟΛΥΜΟΣ pro ΠΟΛΕΜΟΣ: et Diurn. pag. 177. ΖΥΛΗΝΙΚΟΝ pro ΖΕΛΛΗΝΙΚΟΝ: et paulo ante vidimus ΚΥΘΙΟΙ in Pontificali libro, ubi Υ psilon fortasse pro Ε psilo, aut pro Η scriptum fuit, nempe ΚΥΘΙΟΙ pro ΚΚΕΘΙΟΙ, aut ΚΚΗΘΙΟΙ, aut ΚΚΗΤΙΟΙ, Scetis.

* ΟΜΟΥ Ε ΠΩΩΙΟΙ ΝΙ ΕΒΙΔΙΚ ΝΤΕ ΠΩΩΙΟΙ..... ΟΜΟΥ Ε ΠΩΩΙΟΙ ΝΙ ΕΘΟΥΑΒ, ΝΕΥ ΝΗ ΕΤΘΕΒΙΝΟΥΤ ΞΕΝ ΠΟΥΖΗΤ:—

Egy

X I.

Ægyptii codicis fragmentum, sex constans membranis optime conservatis, longis uncias fere 9 $\frac{2}{3}$, latis uncias fere 7 $\frac{1}{2}$.

Desunt initio octoginta membranz, sive decem octaptychi quaterniones. Progreditur a pag. 161. ad paginam 172. Vide specimen pag. 223. num. 11.

Codicis propria hæc sunt: Character elegans: literæ ad antiquam ac genuinam formam: verba græca inemendate scripta: maiores literæ rubro colore supra atramentum ducto infectæ item ut singula puncta: paginarum numeri, pares duntaxat, literis minoribus, sed vetustis, manu fortasse ipsius librarii, exarati; impares vero omissi.

Continet sermonem, sive homiliam initio, ac fine carentem: cuius Auctor perantiquus est, ni fallor; nam pag. 172. disciplinam *Arcani* tamquam sua ætate adhuc vigentem indicare videtur. Plura is habet ad intelligendum difficilia, quæ ut a peritioribus illustrentur exopto. Parum abfuit quin ab huius Fragmenti interpretatione suscipienda omnino abstinuerim. Sed conari tandem malui, ut paucis illis, qui hæc lecturi sunt, pro viribus gratificarer.

Totius homiliæ argumentum ac scopus fuisse videtur, excitare Auditores atque hortari, ut digne et sancte ad communionem Corporis Domini accederent.

Pagina I.

ΘΕ • ΑΝΟΝ ΖΩ
ΩΝ • ΤΕΝΟΥ
ΝΤΗΘΕΠΝΟΥ
ΤΕ • ΚΝΑΖΕ ΕΡΟΝ
ΖΗ ΤΠΕ •
ΟΥ ΘΕ ΠΕ ΠΑΖΩΒ
ΑΝΟΚ ΜΗ ΝΑ
ΤΠΕ • ΕΙΝΔΥ
ΕΠΧΟΕΙC ΝΤ
ΠΕ • ΜΑΛΛΟΝ
ΕΙΨΟΟΠ ΑΝΟΚ
ΑΠΕ •
ΑΥΩ ΕΦΟΥΗΖ

ΝΖΗΤ ΝΘΙ Π
ΧΟΕΙC ΝΑΠΗ
ΟΥΕ •
ΨΑΥΧΟΟC ΓΑΡ
„ ΧΕ ΤΝΑΟΥΩΣ
„ ΖΡΑΙ ΝΖΗΤΟΥ •
„ ΝΤΑΜΟΟΥΕ
„ ΝΖΗΤΟΥ • ΤΔ
ΨΩΠΕ ΝΔΥ
ΝΝΟΥΤΕ •
ΑΥΩ ΟΝ ΧΕ Τ
ΝΗΥ • ΑΝΟΚ
ΜΗ ΠΔΕΙΩΤ

ΝΤΝ •

ΝΤΝΤΑΜΙΘ
 ΝΑΝ ΝΟΥΜΑΝ
 ΨΩΠΕ ΖΑΣ
 ΤΗΘ.
 ΔΝΟΝ ΘΕ ΤΕΝΟΥ
 ΜΑΡΕΝΤ ΤΝ
 ΨΥΧΗ ΑΠΕ.
 ΖΕΚΑΘ. ΕΡΕ Π
 ΧΘΕΙΣ ΝΔΟΥ
 ΩΣ ΝΖΗΤΘ.
 ΤΠΕ ΟΥΛΑΜΠ
 ΡΟC ΤΕ . ΔΥΩ

ΟΥΘΕΙΝ ΤΕ ΖΝ
 ΤΕCΦΥCΙC.
 ΕΜΕCΕΡΚΑΚΕ
 ΖΑΠΕΧΙΜΩΝ⁵.
 ΚΑΝ ΕΡΨΑΝΠΑ
 ΗΡ Ο ΝΖΤΟΜ
 ΤΑ⁶. ΑΛΛΑ Ν
 ΤΟC ΜΕCΨΙΒΕ.
 ΤΠΕ . ΟΥΝΤΑC
 ΑΜΑΥ ΑΠΡΗ
 ΝΔΙCΘΥΤΟΝ⁷
 ΔΝΟΝ ΖΩΩΝ

A D N O T A T I O N E S.

² ΘΕ ΔΝΟΝ etc.) „ (simus) igitur nos quoque nunc plan-
 „ te * Dei: et nos invenies in calo. Quid ergo mihi cum celesti-
 „ bus commune est? Dominum celi video: imo ego sum Calum:
 „ et in me habitat calorum Dominus. Ait enim (Scriptura) (2.
 „ ad Cor. VI. 16, et alibi): „ Inhabitabo in illis, et ambu-
 „ labo inter illos, et ero eis Deus., Et insuper (Jo. XIV. 23.):
 „ Venio ego, et Pater meus, et faciemus nobis mansionem
 „ (habitaculum) apud eum., Animam igitur nostram faciamus
 „ nunc calum, ut in ea habitet Dominus. Calum splendidum est,
 „ et ex natura sua ipsum met lux est, nec unquam illud procel-
 „ losa tempestas obtenebrat: et quando etiam turbidus est aer, cæ-
 „ lum tamen intrinsecus non mutatur. Cælum solem habet sensibi-
 „ lem: Nos quoque „ etc.

¹ ΔΝΟΝ ΖΩΩΝ, nos quoque) Quum præcedentia desint,
 genuina huius loci sententia vix ac ne vix quidem elici potest.

² ΝΤΗΘΕΠΝΟΥΤΕ) An, adhærentes Deo? An, herba Dei?
 Neutrum arridet. Peritiores explicant. De nomine ΝΤΗΘ dixi
 pag. 73. huius voluminis, verbum vero ΤΩΘΕ vidimus pag.
 13, et 218, et alibi.

³ †ΝΔΟΥΩΣ, habitabo, manebo) Memphitica Translatio
 eodem sensu sic habet: ΕΙΕΨΩΠΙ ΝΒΗΤΟΥ, ΟΥΟΣ ΕΙΕΜΩΥΙ
 ΝΒΡΗΙ ΝΒΗΤΟΥ, ΕΙΕΨΩΠΙ ΝΔΟΥ ΝΝΟΥ†.

⁴ †ΝΗΥ, venio) Hæc Domini verba memoriter citat ho-
 milix Auctor. Ea thebaice, ac memphitice affert Tukius pag-
 542, sed non sine mendis.

⁵ ΧΙΜΩΝ) Scribe, ΧΕΙΜΩΝ⁶.

⁶ Di-

⁶ Dictiones, $\zeta\tau\omicron\mu\tau\bar{\alpha}$, et $\mu\epsilon\varsigma\omega\upsilon\beta\epsilon$ ex coniectura interpretatus sum.

⁷ $\bar{\nu}\alpha\iota\varsigma\theta\gamma\tau\omicron\bar{\nu}$) Scribe, $\bar{\nu}\alpha\iota\varsigma\theta\eta\tau\omicron\bar{\nu}$.

P 2 B

Pagina II.

$\omicron\gamma\bar{\eta}\tau\bar{\alpha}\bar{\nu}$ ^b $\bar{\alpha}$
 $\mu\alpha\gamma$ $\bar{\alpha}\pi\rho\eta$ $\bar{\nu}$
 $\tau\bar{\alpha}\iota\kappa\alpha\iota\omicron\varsigma\gamma\bar{\nu}\eta$ ².
 $\bar{\nu}\tau\bar{\alpha}\iota\chi\omicron\omicron\varsigma$ $\mu\epsilon\bar{\nu}$
 $\bar{\alpha}\bar{\nu}\omicron\kappa$ \cdot $\chi\epsilon$ $\epsilon\zeta\epsilon\varsigma$
 $\tau\epsilon\iota$ ³ $\bar{\nu}\alpha\bar{\nu}$ $\epsilon\tau\iota\epsilon\bar{\nu}$
 $\omega\omega\pi\epsilon$ $\bar{\alpha}\pi\epsilon$.
 $\dagger\bar{\nu}\alpha\gamma$ $\chi\epsilon$ $\omicron\gamma$
 $\bar{\nu}\omega\delta\omicron\mu$ $\omicron\bar{\nu}$ $\bar{\alpha}$
 $\mu\omicron\bar{\nu}$ $\epsilon\tau\rho\epsilon\bar{\nu}$
 $\omega\omega\pi\epsilon$ $\bar{\nu}\omicron\varsigma\omicron$
 $\tau\bar{\pi}\bar{\pi}$ $\bar{\nu}\zeta\omicron\gamma\bar{\omicron}$ $\bar{\alpha}$
 $\pi\eta\gamma\epsilon$.
 $\bar{\alpha}\gamma\omega$ $\bar{\nu}\alpha\omega\bar{\nu}\zeta\epsilon$
 $\pi\epsilon\chi\alpha\kappa$ \cdot $\omicron\gamma\bar{\nu}$
 $\omega\delta\omicron\mu$ $\epsilon\tau\rho\epsilon$
 $\rho\omega\mu\epsilon$ $\omega\omega\pi\epsilon$
 $\epsilon\gamma\tau\bar{\alpha}\epsilon\iota\eta\gamma$ $\bar{\nu}$
 $\zeta\omicron\gamma\bar{\omicron}$ $\epsilon\tau\pi\epsilon$.
 $\varsigma\omega\tau\bar{\alpha}$ $\tau\bar{\alpha}\tau\bar{\alpha}$
 $\mu\omicron\kappa$ \cdot $\zeta\omicron\tau\bar{\alpha}\bar{\nu}$
 $\bar{\nu}\omega\bar{\alpha}\bar{\nu}\kappa\omega$
 $\bar{\nu}\alpha\bar{\nu}$ $\bar{\alpha}\pi\chi\omicron$
 $\epsilon\iota\varsigma$ $\bar{\nu}\tau\pi\epsilon$ $\epsilon\gamma$
 $\omicron\gamma\eta\zeta$ $\bar{\nu}\zeta\eta$

$\tau\bar{\nu}$ \cdot $\tau\pi\epsilon$
 $\tau\bar{\nu}\beta\eta\gamma$ $\bar{\nu}\omicron\varsigma\alpha\varsigma\alpha$
 $\bar{\nu}\iota\mu$ \cdot $\bar{\alpha}\gamma\omega$ $\bar{\alpha}$
 $\mu\bar{\nu}$ $\lambda\bar{\alpha}\bar{\alpha}\gamma$ $\bar{\nu}\chi$
 $\bar{\nu}\iota\bar{\nu}$ ³ $\bar{\nu}\zeta\eta\tau\bar{\tau}$.
 $\mu\epsilon\varsigma\pi\omega\bar{\omega}\bar{\nu}\epsilon$ ⁴
 $\zeta\bar{\alpha}$ $\pi\kappa\alpha\iota\omicron\varsigma$
 $\bar{\nu}\tau\epsilon\pi\rho\omega$.
 $\bar{\alpha}\bar{\nu}\omicron\bar{\nu}$ $\zeta\omega\omega\bar{\nu}$
 $\bar{\alpha}\pi\bar{\tau}\tau\rho\epsilon\bar{\nu}\pi\omega$
 $\omega\bar{\nu}\epsilon$ $\zeta\bar{\nu}$ $\omicron\gamma\omicron$
 $\epsilon\iota\omega$ $\bar{\nu}\theta\lambda\iota\psi\iota\varsigma$.
 $\omicron\gamma\tau\epsilon$ $\zeta\bar{\nu}$ $\lambda\bar{\alpha}\bar{\alpha}\gamma$
 $\bar{\nu}\theta\lambda\iota\psi\iota\varsigma$ $\bar{\nu}$
 $\tau\epsilon\pi\bar{\alpha}\iota\delta\beta\omicron\lambda\omicron\varsigma$.
 $\bar{\alpha}\lambda\lambda\bar{\alpha}$ $\mu\bar{\alpha}\rho\epsilon\bar{\nu}$
 $\delta\bar{\omega}$ $\bar{\nu}\omega\eta\omega$.
 $\epsilon\bar{\nu}\omicron$ $\bar{\nu}\alpha\tau\pi\bar{\alpha}$
 $\theta\omicron\varsigma$ \cdot $\bar{\alpha}\gamma\omega$ $\bar{\nu}$
 $\tau\bar{\nu}\beta\eta\gamma$.
 $\tau\pi\epsilon$ $\chi\omicron\varsigma\epsilon$ \cdot $\bar{\alpha}\gamma\omega$
 $\varsigma\omicron\gamma\eta\gamma$ $\epsilon\beta\omicron\lambda$
 $\epsilon\pi\kappa\alpha\zeta$.
 $\pi\bar{\alpha}\iota$ $\zeta\omega\omega\bar{\nu}$ $\mu\bar{\alpha}$
 $\rho\epsilon\bar{\nu}\alpha\delta\gamma$ \cdot $\bar{\nu}$

A D N O T A T I O N E S.

^b $\bar{\alpha}\bar{\nu}\omicron\bar{\nu}$ $\zeta\omega\omega\bar{\nu}$ $\omicron\gamma\bar{\eta}\tau\bar{\alpha}\bar{\nu}$ etc.) „ Nos quoque solem insti-
 „ tie habemus. Dixi ego quidem: Possumus fieri calum. Sed wi-
 „ deo evadere nos posse calis prastantiores. Et (sed) quomodo,
 „ inquires, fieri potest ut homo honoratior (potior) calo evadat?
 „ Audi, et ego te hoc docebo. (Tunc scilicet id fit) quum Domi-
 „ num calis habemus habitantem in nobis. Calum quaquaversus
 „ parum est (ac mundum): nec ulla in eo est $\bar{\nu}\chi\beta\iota\bar{\nu}$ (fort.

„ $\mu\alpha\varsigma\omega$

„ macula), neque hiemali tempore mutatur. Caveamus nos quo-
 „ que, ne tribulationis tempore, aut in ulla diabolica vexatione
 „ mutemur (ac deteriores fiamus): sed aquabiles maneamus, im-
 „ perturbati (ἀπαθῆς), et mundi. Cælum sublime est, atque in
 „ (magna) a tellure distantia manet. Hoc ipsum præstemus nos
 „ quoque, et a terrenis „ etc.

¹ ἈΠΡΗ ΝΤΔΙΚΔΙΟΥΝΗ, solem justitiæ) Ita vocatur Chri-
 stus Malach. IV. 2.

² ΕΞΕΚΤΕΙ) Scribe, ΕΞΕΚΤΙ: ἔξεστι.

³ Quid proprie significet, ΧΒΙΝ, ex peritioribus viris,
 aut ex thebaicis aliis opusculis necdum editis discam fortasse
 aliquando.

⁴ ΜΕΠΩΩΝΕ, ipsa non mutatur) Nempe, ΤΠΕ, gen.
 fem. idest, cælum. Apud Lacrozium pag. 187. ΜΝΤΑΤΠΩ-
 ΩΝΕ thebaice est, immutabilitas: et pag. 197. ΟΙΝΠΩΩΝΕ,
 transmutatio. Hoc ipso sensu verbum, ΠΩΩΝΕ, adhibitum
 videbis Fragm. XIII. pag. 81.

Pagina III.

ΤΝΟΥΕ • ΕΒΟΛ	ΠΕ ΟΥΑ • ΚΑΝ
ΝΝΕΣΒΗΥΕ	ΕΥΡΟ ΠΕ' Ἀ
ἈΠΚΔΣ •	ΜΝΩΥΤ
ΔΥΩ ΝΤΝΣΩΛ	ΕΡΟQ ΓΩC Ρ
ΕΣΡΑΙ ΥΔ Π	ΡΟ ² • ΟΥΤΕ
ΧΙCΕ ΕΤἈΜΔΥ	ΟΝ ΟΥΣΥΔΙΩ
ΝΤΝΥΩΠΕ	ΤΗC ³ • ἈΜΝ
ἈΠΕ •	CΟΥΝ ΠΕQC
ΝΤΕΙΣΕ ΓΑΡ ΤΝ	ΜΟΤ ΧΕ ΟΥΠΕ •
ΝΑΝΔΥ ΕΡΩ	ΟΥΤΕ ΝΤΟQ Π
ΜΕ ΝΙΜ ΕΤΣΙ	ΝΟΥΒ • ΟΥΤΕ
ΧἈ ΠΚΔΣ • Ν	ΠΣΔΤ • ΟΥΤΕ
CΕΥΟΒΕ ΔΝ Ν	ΠCΕΙΡΙΚΟΝ ⁴ •
ΟΔΧΙΒ ¹ •	ΟΥΤΕ ΤΠΟΡ
ΝΝΕΙΧΩ ἈΜΟC	ΦΥΡΙC ⁵ •
ΔΝ ΕΤΒΕ ΠΜΗ	ΝΔΙ ΘΕ ΤΗΡΟΥ ΤΕ
ΗΥΕ ἈΜΔΤΕ	ΝΟΥ ΥΑΝΝΔΥ
ΝΝΣΗΚΕ ΕΤ	ΕΡΟΟΥ ΝΘΕ Ν
ΣΙΧἈ ΠΚΔΣ •	ΝΔQ ΕΤΣΗΛ •
ΔΛΛΔ ΚΑΝ ΕΥC	ΣΟΤΑΝ ΝΥΔΝ
ΤΡΑΤΗΛΑΤΗC	ΥΩΠΕ ΣἈ Π

ΧΙΧΕ ΕΤῒΜΑΥ •
 ἈΥΝ ΥΠΟΤΡ
 ἘΠ ΠΑΔ ΕΤῒ
 ΜΑΥ • ἈΥΝ ΤΑ
 ΡΑΧΗ • ἈΥΝ

ΔΥΚΑΚ •
 ΔΥΩ ΝΑΥΝΓΕ
 ΠΕΧΑΚ • ΟΥ
 Ν ΥΒΟΥ Ἀ
 ΜΟΝ ΕΣΩΛ

A D N O T A T I O N E S.

° ΝΤΝΟΥΕ etc.) „ Et longe a terrenis operibus nosmetipsos
 „ removeamus, et usque ad eam altitudinem evolemus, et cælum
 „ simus (efficiamur): hoc enim modo a nobis omnes homines, qui
 „ super terram sunt, conspicientur, paupertatem (atque indigen-
 „ tiam) non dissimulantes. Neque vero de pauperum multitudine
 „ tantummodo, qui super terram sunt, loquor. Sed etiamsi Præ-
 „ tor quis fuerit (aut exercituum dux), (imo) etiamsi Rex fue-
 „ rit, eum non respicit (huiusmodi homo) ut Regem: ac rursus,
 „ (si) privatus homo is sit, (externam) eius formam non cogno-
 „ scit, cuiusmodi ea sit, neque aurum, neque argentum, neque
 „ sericam vestem, neque purpuream. Hac igitur omnia, tanquam
 „ muscas volantes, videre nunc possumus quando in ea altitudine
 „ sumus. Nulla ibi turbatio est, nullus tumultus, nullus clamor.
 „ Sed quomodo, inquires, sursum usque ad eam altitudinem „ etc.
¹ ΝΟΕΥΟΒΕ ΔΝ ΝΘΑΧΙΒ) Haud scio an scriptoris men-
 tem assecutus sim. Memphitice ΥΟΒΙ est hypocrita. Et ΧΩ-
 ΧΕΒ (thebaice apud Lacrozium, ΘΩΧΒ, et ΘΩΧΕΒ) est
 indigens, miser, imperfectus.

² ΖΩC ΠΡΟ, tanquam regem) Vel, tanquam rex.

³ ΟΥ ΖΥΔΙΩΤΗC, un privato) Scribe, ΟΥ ΖΙΔΙΩΤΗC:
 gr. ιδιώτης.

⁴ ΠCΕΙΡΙΚΟΝ, la veste di seta) Scribe, ΠCΗΡΙΚΟΝ: gr.
 τὸ σηρικόν.

⁵ ΤΠΟΡΦΥΡΙC, la porpora: l' abito di porpora) Gr. ἡ πορ-
 φυρίς.

ΡΞΔ

Pagina IV.

ΕΞΡΑΙ^d ΥΑ ΠΧΙ
 CE ΕΤῒΜΑΥ •
 ΕἰΜΟΟΥΕ¹ ΖΙ
 Χῒ ΠΚΔΖ •
 ΝΝΕΙΝΔΤCΔΒΟΚ

ΔΝ ἈΠΑῖ Ἐῒ
 ΠΩΔΧΕ ἈῒΔ
 ΤΕ • ΔΛΛΑ ΤΝΑ
 ΟΥΘΝΕῒ ΕΒΟΛ
 ΖΙΤῒ ΝΕΝΤΑΥ

Kd.

ΚΑΤΟΡΘΟΥ Ἀ
 ΜΟΥ Ζῆ ΠΖΩΒ
 ΕΑΥΣΩΛ ΕΠΧΙ
 CE.
 ΔΥ ΘΕ ΝΕ ΝΑΪ.
 ΠΑΥΛΟΣ ΠΕ ΜΝ
 ΝΕΤΤΝΤΩΝ
 ΕΡΟΥ. ΝΑΪ
 ΕΤΕΙ¹ ΕΥΣΙΧῶ
 ΠΚΔΖ. ΝΕΥΟΥ
 ΗΖ ΠΕ Ζῆ Ἀ
 ΠΗΥΕ.
 ΕΤΒΕΟΥ †ΧΩ
 ἈΜΟΣ. ΧΕ ΕΥ
 Ζῆ ἈΠΗΥΕ
 ἈΜΑΤΕ. ΕΔΥ
 ΧΙΣΕ ΝΖΟΥΘ
 ΕΤΠΕ. ΜΑΛ
 ΛΟΝ ΔΕ ΔΥΧΙ
 CE ΕΖΡΑΪ ΨΔ
 ΡΟΥ ΝΤΟΥ Π

ΝΟΥΤΕ.
 ΝΙΜ³ ΓΑΡ ΠΕΧΔΟΥ
 „ ΠΕΤΝΑΠΟΡ
 „ Χῆ ΕΤΑΓΑΠΗ
 „ ἈΠΝΟΥΤΕ⁴.
 „ ΟΥΘΑΠΙΡΙC ΤΕ⁵.
 „ Η ΟΥΛΩΧῶ.
 „ Η ΟΥΔΙΩΓ
 „ ΜΟΣ. Η ΟΥΖΚΟ.
 „ Η ΟΥΚΩΚΔΖΗΥ.
 „ Η ΟΥΚΥΝΔΙ
 „ ΝΟΣ⁶.
 ΔΥΩ ΟΝ ΧΕ Ν
 „ ΤΝΘΩΨΤ ΔΝ⁷
 „ ΕΝΕΤΝΝΔΥ Ε
 „ ΡΟΥ. ΔΛΛΔ
 „ ΕΝΕΤΝΤΝΝΔΥ
 „ ΕΡΟΥ ΔΝ.
 ΔΚΕΙΜΕ ΧΕ ΝΕ
 ΤῶΠΕΙΜΔ⁸ ΤΗ

ADNOTATIONES.

¹ ΕΣΩΛ ΕΖΡΑΙ etc.) „ *Sed quomodo, inquires, sursum usque*
 „ *ad eam altitudinem volare possumus, dum in terra ambulamus?*
 „ *Non verbis tantummodo hoc te docebo, (ac fieri posse ostendam),*
 „ *sed illorum exempla afferens, qui id reipsa feliciter præstiterunt,*
 „ *atque in sublime volaverunt, manifestum faciam. Quinam igitur*
 „ *hi sunt? Paulus, et qui Paulo similes fuere. Hi dum super*
 „ *terram adhuc erant, habitabant in cælis. (Sed) cur dico duntaxat,*
 „ *Habitabant in cælis, quum supra cælum exaltati sint,*
 „ *imo vero usque ad ipsum Deum elevati (sursum elati) fuerint?*
 „ *Quis enim, inquit (ep. ad Rom. VIII. 35.), separabit nos*
 „ *a charitate Dei? Tribulatio? an angustia? an persecutio? an*
 „ *fames? an nuditas? an periculum?* „ *Et insuper (ep. 2. ad*
 „ *Cor. IV. 18.): Non respicimus ea quæ videmus, sed ea*
 „ *quæ non videmus.* „ *Nosti (autem), quod omnia quæ huius*
 „ *loci (i. e. Mundi) sunt,* „ etc.

¹ ΕῶΜΟΟΥΕ) Pro, ΕΝΜΟΟΥΕ.

² ΕΤΕΙ) Scribe, ΕΤΙ, adhuc.

³ Memphiticus Interpres eodem fere sensu sic habet: ΝΙΛ
 ΕΘΝΑΥΦΟΡΑΤΕΝ ΣΑΒΟΛ ΝΤΑ'ΓΑΠΗ ΝΤΕΠΧΡΙΣΤΟΣ? ΟΥ-
 ΖΟΧΖΕΧ? ΙΕ ΟΥΤΑΤΖΟ? ΙΕ ΟΥΔΙΩΓΜΟΣ? ΙΕ ΟΥΖΚΟ? ΙΕ
 ΟΥΒΩΥ? ΙΕ ΟΥΚΥΝΔΙΝΟΣ? (Scribe, ΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΣ.)
 Hoc est: *Qui nos separare poterit a charitate Christi? et cetera*
ut in thebaica Translatione.

⁴ ἈΠΝΟΥΤΕ, *Dei*) Ita Scriptor memoriter citans. Sed
 Scriptura habet: *Christi*.

⁵ Notanda hæc vocula, ΤΕ, hoc in loco: ubi quid faciat,
 non video: nec enim accipi potest pro ΔΕ, nec pro verbo.
 An ergo delenda?

⁶ ΚΥΝΔΙΝΟΣ') Scribe, ΚΙΝΔΥΝΟΣ'.

⁷ Sic etiam Memphitica Translatio.

⁸ ἈΠΕΙΜΑ, *di qui*) Nempe, *huius mundi*, ni fallor.

Pagina V.

ΡΟΥ Νῶδωυτ^ε
 ΕΡΟΥ ΔΝ ΕΠ
 ΤΗΡῶ.
 ΔΥΩ ΧΕΚΑΘ ΕΙ
 ΕΤΣΑΒΟΚ • ΧΕ
 ΑΦΕΡΠΕ¹ ΤΠΕ
 ΝῶΠΗΥΕ.
 ΕΩΤῶ ΕΡΟΥ ΕΥ
 ΧΩ ἈΜΟΣ.
 „ ΧΕ ΤΠΕΙΘΕ ΓΑΡ
 „ ΧΕ ΟΥΤΕ ἈΝ²
 „ ΜΟΥ • ΟΥΤΕ
 „ ἈΝ ὪΝῆ.
 „ ΟΥΤΕ ΑΓΓΕΛΟΣ³.
 „ ΟΥΤΕ ΑΡΧΗ.
 „ ΟΥΤΕ ΝΕΤΩΟ
 „ ΟΠ • ΟΥΤΕ ΝΕΤ
 „ ΝΑΥΩΠΕ.
 „ ΟΥΤΕ ΒΟΥ.
 „ ΟΥΤΕ ΠΧΙΣΕ.
 „ ΟΥΤΕ ΠΩΙΚΕ.
 „ ΟΥΤΕ ΚΕΚΔΥ
 „ ΣΙΣ⁴ • ΝΑΥΠΟΡ
 „ ΧΝ ΕΒΟΛ ΕΤΑ
 „ ΓΑΠΗ ἈΠΝΟΥΤΕ •

ΚΝΑΥ ΧΕ ΝΤΑΥ
 ΕΝΤ⁵ ἈΠΗΥΕ
 ΤΗΡΟΥ ΝῶΥ
 ΝΣΕ ΖῶΠΕΥ
 ΛΟΓΙΣΜΟΣ.
 ΔΥΩ ΕΑΥῆ ΖΙΤ
 ΠΕ⁶ ἈΜΟΥ ΤΗ
 ΡΟΥ.
 ΔΥΩ ΝΤΑΦΕΡ
 ΖΙ ΤΠΕ ΝΤΕΚ
 ΔΥΣΙΣ⁷ ΔΝ ΜΔΥ
 ΔΑΘ • ΟΥΤΕ Ἀ
 ΠΗΥΕ ΕΤΝΝΑΥ
 ΕΡΟΥ.
 ΑΛΛΑ ΕΥΩΠΕ
 ΟΥΝ ΖΕΝ ΚΟ
 ΟΥΕ ΟΝ⁸ ΕΥΟΥΘ
 ΤΒ ΕΝΔΙ • ΔΥ
 ΧΟΟΒΟΥ⁹ ΤΗ
 ΡΟΥ Ζῶ ΠΕΥ
 ΜΟΚΜΕΚ.
 ΔΚΝΑΥ ΕΤΨΥ
 ΧΗ⁹ ΕΤΧΟΘΕ.
 ΔΚΝΑΥ ΧΕΝ
 ΤΑΠΕΙΡΕΥΤΑ

A D.

A D N O T A T I O N E S.

ε ΝῬΩΨΤ etc.) „ *Nosti (autem), quod omnia, quæ huius loci sunt, nullo modo respiciebat (Apostolus). Et ut te doceam (tibi ostendam), quod irrepsit * in Cælum cælorum, audi ipsummet inquam* (ep. ad Rom. VIII. 38.): „ *Persuasus sum enim, quod neque ulla mors, neque ulla vita, neque Angelus, neque Principatus, neque præsentia, neque futura, neque Fortitudo, neque Altitudo, neque Profunditas, neque alia creatura poterit nos separare a charitate Dei. „ Vides quomodo cælos omnes sua cogitatione prætergressus est, et supra eos omnes se se extulit: neque vero supra creaturam solummodo, et supra cælos quos videmus, se se extulit: sed si quæ sunt alia his celsiora, hæc quoque omnia sua cogitatione transcendit. Vidisti animam hanc in altum sublatam (elevatam): vidisti, ad quamnam usque altitudinem „ etc.*

¹ αἰετῆς) Donec melior succurrat interpretatio, græcum verbum εἶπεν, *reperere*, heic agnosco: etsi minus arrideat. Erunt fortasse qui legant, αἰετ pro αἰετῆ factus est (supra cælos), cum expletivo τῆ: erunt etiam qui de mendo suspicentur.

² Nota illud, οὐτε μὴ. Memphita Int. habet: οὐδε φμου, οὐδε πων.

³ ἀγγελος, *Angelus*) Sic et Memphita: sed græcus Textus, et Vulg. Interpres pluraliter: *Angeli*. Idem dictum puta de sequenti nomine, ἀρχη: nam græc. Text. habet, ἀρχαί. Alias varietates observa tute met.

⁴ κεκρυμμενοι) Quibus nota non sit ægyptiorum librariorum imperitia, ii mirabuntur sic scriptum fuisse, pro κε κρυμμενοι, *alia creatura*.

⁵ ἠταμεν) Verbum quoque hoc, ἠμεν, difficultatem affert, ut illud ἠμεν, quod vidimus pag. 252. huius voluminis. Thebæi quidem pro ἠμεν, et ἠμεν, *creavit*, scribunt etiam ἠμεν apud Tukium p. 528, ubi pro ἀνῆμεν habes ἀνῆμεν, *condita sunt*. Sed hoc ad rem non facit. Opportunius forsitan est quod ab eodem Tukio affertur pag. 510. ex Gen. XVIII. 3, si inde inferre liceat, thebæos pro ἠμεν (memph. ἠμεν, et ἠμεν, *transire*) dixisse etiam ἠμεν, adeo ut postrema litera τ ibi radicalis sit, non vero suffixa, et nota pronominis primæ personæ singularis, *me*. Nimirum ibi legimus: ἠμεν πετρεῖς ὑμῶν, *ne prætereatis servum vestrum: non passate oltre senza fermarvi presso il vostro servo*. Sed nisi alia verbi huius

ἠμεν

οντ reperiantur exempla, dubitari potest an ibi ὑπῆρκεν v2.
 leat, *nolite praterire me.*

⁶ εἰ τῆς) Interpretor, *supra*. Nam apud Tukium p. 333.
 Pauli verba ex ep. ad Hebr. X. 8. thebaice afferentem simili
 modo accipitur, ἵππε. Ibi scilicet græcus Pauli Textus habet:
 ἀνώτερον λέγων, *superius dicens: dicendo priù sopra*: Memphita ve-
 ro Interpres: καθῶτι δὲ ὑψώμοσ, *superius autem di-*
 cit: Thebæus autem Interpr. ἵππε τε (scribendum δε) ἐψ-
 ῶμοσ, *superius autem inquiring.*

⁷ κἀγὼ) Scribe et heic, κτὶς.

⁸ ἀφ' οὐρου) Verbum οὐρ necdum alibi vidi. Itaque
 ex coniectura interpretatus sum.

⁹ ἐψυχῆ) Articulus ἱ memphiticus est. Thebæus arti-
 culum hoc in loco sic efferret, τεψυχῆ. Scriptum igitur
 heic esse puto ἐψυχῆ pro εἰψυχῆ, *hanc animam*: quo
 modo superius, ἵπμινε pro ἵπμινε.

Рзз

Pagina VI.

μῆ' σκηνῆ
 ταγο εἰραῖ ὑα
 αῦ ἡχίσε.
 κεπερ² περβι
 ος τηρῆ ἡταῦ
 χοκῆ εβολ
 ἐψμοσσε ἡ
 ταγορ³.
 ἡταῦσσε πε
 ἡμπερῆσε.
 εἰβε δε ἀφ' οὐ
 αῦ.
 ἡψανούσσε
 ἡων · οὐ
 λαδῦ πε⁴ εἰρεν
 ἐρ ἡτπε ἡοῦ
 ον ἡμ.
 ἐψσε ὑαν⁵ ἐψ
 οἰδομ ἐτα
 βο ἡ οἰο
 πε · ἡαῖ ἐτε
 μερε ἡε ἐψ

τὰ βο ἐροῦ·
 πολῦ μᾶλλον
 τῆναματε⁶
 ὑμπερῶν παῖ·
 ἐτεμῆσι οὐ
 νοῦ ἡχίσε ἐρον
 ὑαντῆσπορ
 ἡαν · κοῦ
 αῦ εἰμε·
 σωτῆ·
 οὐπερμोकῆ
 ἡοῦ οἰ ἐπε
 ὑαταλε εἰραῖ
 ἐψμ πνοῦε
 ἐταορῆ εβολ·
 αῦ παῖ ὑαῦ
 μοσσε ἡσσε
 ἡε ἐψσε ἐψ
 μοσσε ἡσσε
 πκαε·
 αῦ ὑακα
 ἀφ καῖνῆ ἡ
 νεψ·

νεϋροῖτε •
αὐτῷ ἡγῆταρ
εἰς αὐτῷ • εἰ

ἀρετῇ εἰ
καὶ πῶς

ADNOTATIONES.

¹ ΡΕΥΤΑΙΕ ΚΗΝΗ etc.) „Vidisti, ad quantam usque
„ altitudinem se se attollens hinc tentoriorum opifex constitit
„ (peruenerit). Quamvis vitam omnem in foro ambulans (ver-
„ sans) consummauerit, ad hanc (tamen) altitudinem peruēnit,
„ quia voluit. Si (igitur) nos etiam voluerimus, nihil est quod
„ impediāt ne quibuscunque (hominibus) superiores efficiamur. Si
„ fieri potest ut aliquam artem ii discant, quos multi docere ne-
„ queunt, multo magis rem hanc nos perficiemus, quæ magnum
„ nobis laborem non affert donec (priusquam) ipsam acquisiveri-
„ mus. Visne (id) cognoscere (intelligere)? Ausculta. Quis ma-
„ iorem sustinet laborem, quam qui supra funem extensum ascen-
„ dit? Is autem super ipso fane perinde ambulat quasi super ter-
„ ram ambularet: atque eodem in fune manens suis se vestibus
„ exuit, eisque se rursus induit quasi in lecto sedens. „ etc.

² ΚΗΝΗ) Sanctum Paulum τῶν σκηνοποιῶν arti operam
dedisse, idest tentoria facere consuevisse, constat ex Act.
XVIII. 3.

³ ΚΕΡΕΡ) Scribe, καίπερ, gr. καίπερ. Vide Tukium
pag. 106.

⁴ ΕΥΘΟΥΕ ΕΝ ΤΑΓΟΡΑ, ambulans in foro) Id respicit,
opinor, quod de Paulo scriptum est Act. XVII. 17: διελέγε-
το... ἐν τῇ ἀγορᾷ κατὰ πᾶσαν ἡμέραν, disputabat in foro quo-
tidie.

⁵ ΟΥΛΔΔΥ ΠΕ) Apud Tukium pag. 107. ἀντὶ οὐλδδύ,
valet, ego nihil sum: io sono un niente. Et pag. 311. ΟΥΛΔΔΥ
ΠΕ ΠΕΘΟΥ, gloria mea nihil est.

⁶ ΕΥΧΕ ΨΑΝ etc.) Peritiores hæc melius interpretabun-
tur: ego enim genuinam heic sententiam vix attingo.

⁷ ΤΗΝΔΑΜΑΤΕ) Ter hocce in Fragmento verbum ΔΑΤΕ
occurrit: quod necdum alibi reperi: itaque nescio utrum va-
leat, perficere, an assequi, an aliquid aliud.

⁸ ΠΝΟΥΣ ΕΤΧΟΛΚ ΕΒΟΛ, una fune ben stesa, e tirata)
Memphitice ΘΩΛΚ est, extendere, et extendi.

ετᾱμαγ •
 ζωc⁸ εφζμο
 οc zi πεδλοб¹.
 αρα μερε πει
 ζωb ουῶνῆ
 νητῆν εβολ
 ῆτωτῆν⁹ εφ
 μεz ᾱπωψ².
 zi zote • ζωc
 τε zitᾱ πεc
 τωτ³ εταμαz
 τε ᾱμωτῆν •
 ῆτετῆτᾱρ
 znhtῆν⁴ ῆθε
 ᾱρει ᾱμοq •
 ῆ ου πετzοoy⁵
 ετρε ογᾱ τᾱ
 λε οyκοντοc
 εxᾱ πεqzo •
 αγω οn nῆτᾱ
 λε κεψηρε
 ψημ εzrai
 εxᾱ πκον
 τοc • εqτερ
 πει ῆnet

θεῶρι⁶ ᾱμοq •
 οyon πετμεz
 ῆzote ῆzoye
 ογᾱ εφcωbe
 zn zen chbe⁷
 εγzhp⁸ • εφ
 νοyξε ᾱμο
 οy εzrai zn
 neqbix ῆθε
 ῆzncφepᾱ⁹.
 αγω οyῆ ογᾱ¹⁰
 naze zaḡ ῆbi
 nepζωb ῆτ¹¹
 mine¹² • εγειρε
 ᾱμοoy •
 αη ῆtareth
 μοτῆ an na
 μεpate εzoye
 naῖ τηpoy •
 τᾱῖ ετxi ῆ
 μον εzrai ε
 tpe •
 ῆwanuate
 ῆtai • ψα

A D N O T A T I O N E S.

* ζωc etc.) „ perinde quasi in lecto sederet. Nonne hoc
 „ (funambulorum ausum) vobis metipsis se se manifestat timoris
 „ plenum? adeo ut præ terrore, qui vos corripit, nolitis illud spe-
 „ ctare? ... ut unus contum faciei suæ superponat, et invenem
 „ quoque conto ipsi imponat, oblectans spectatores. Quis magis ti-
 „ more implet quam ludens arundinibus accensis *, easque suis mani-
 „ bus quasi (totidem) sphaerulas (vel, globos) sursum proiciens.
 „ Multasque huiusmodi operationes ab illis fieri quis inveniet. Non-
 „ ne plusquam hæc omnia facilis virtus est, quæ nos sursum ducit
 „ ad cælum? Hanc si assequamur, etc.

* zi πεδλοб, sopra il letto) Memphitice βλοχ est, lectus.
 ᾱπω.

² ἈΠΩΥῚ) Quid est ΠΩΥῚ? An *admiratio*? an *formido*? an *clamor*, ab ωυ? Adeo multa sunt hacce in pagina obscura aut difficilia, ut non mediocrem eius partem interpretari nequiverim, aut mihi ipse in translatione satisfacere.

³ ΣΙΤῚ ΠΕΣΤΩΤ, *præ terrore*) En rursus nomen illud, ΣΤΩΤ, de quo superius.

⁴ ΝΤΕΤΝ ΤῚΡΣΗΤΗΝ, *non vultis*) Apud Tukium pag. 333. ἈΠΕΚΡΣΝΔΚ thebaice valet *noluisti*: *non vis*. Vide memphiticam dictionem ΕΣΝΕ apud Lacrozium.

⁵ Ἡ ΟΥΠΕΤΣΟΥ) Quid, malum, hæc valent hoc in loco? An deest aliquid? Peritiores iudicent.

⁶ ΝΝΕΤΘΕΩΡΙ' ἄμοϙ, *illos qui eum* (circulatorem) *spectant*) Pro ΘΕΩΡΙ' scribe ΘΕΩΡΕΙ', quomodo paulo ante scripsit vel ipse librarius. * ΠΕΤΜΕΣ) *Plenus*, aut, *implens*.

⁷ ΣΝ ΣΕΝCHBE, *arundinibus*) Vel, *gladiis*, i. e. CHQE pro CHBE. Memphitice CHBI est etiam *calamus* Exod. XXX. 23, ubi ΣΔΝ CHBI ΝCΘΟΙΝΟΥQI sunt κάλαμοι εὐώδεις, *calami beneolentes*. Sed quid valeat heic CHBE, viderint circulatores.

⁸ ΕΥΧΗΡ) An valet, *accensis*? An, *iocans*? In Pontif. part. 1. p. 300. ΠΙ ΛΔΜΠΔC ΕΥΧΕΡΕΥΤ est *lampas accensa*. Memphitis ΟΕΡΕ, et ΒΕΡΟ est, *accendere*. Vid. Fragn. XVII. pag. ultima.

⁹ ΝΣΝCΦΕΡΔ', *spharas, globos*) Pro, ΝΣΕΝ CΦΔΙΡΔ'.

¹⁰ ΟΥΝ ΟΥΔ') Memph. ΟΥΟΝ ΟΥΔΙ, *quidam, aliquis*.

¹¹ ΝΤΜΙΝΕ) Scribe, ΝΤΕΙΜΙΝΕ, *huiusmodi: tales*.

ΡΞΗ

Pagina VIII.

ΡΕ ΣΩΒ ΝΙΜ^h ΟΥ
ΔΣῚ ΝCΩΝ•
ΜΕΚΕΩΧΟΟC
ΓΑΡ ΧΕ ἈΠΕΙ
ΕΥΘῚΘΟΜ ΕῚ
ΝΕΣΒΗΥΕ Ν
ΤΑΡΕΤΗ • ΕΚ
ΝΔΥ ΕΝΕΣΒΗ
ΟΥΕ ἈΠCΔΔ
ΝΔC^h ΧΕ ΕΥΜΟ
ΚΣ^h ΝΔΩΝΣΕ•
ΕΝΕ ΝΤΑΥΤΑ
ΜΙΟΝ ΓΑΡ ΝΘΙ
ΠΔΥΜΙΟΥΡ

ΓΟC^h ἄμῚ ὤ
ΘΟΜ ἄΜΟΝ Ε
ΝΕΡ ΟΥ ΣΩΒ Ε
ΔΦΟΥΕCΔΣ
ΝΕ ἄΜΟQ ΝΔΝ•
ΟΥ ΚΑΤΟΙΓΟ
ΡΙΑ^h ΝΔQ ΤΕ•
ΧΕ ΔΥΤΔΛΘΕ
ΧΩΝ ΝΟΥΕΤ
ΠῚ ἈΠΑΡΑ
ΤῚΘΟΜ•

ΠΩC ΟΝ^h ΠΕΧΔΚ
ἄμῚ ΣΔΣ ΕΥ
ΘΜΘΟΜ ΕΧΩΚ

Ρ Ρ

ΕΒΟΛ

ΕΒΟΛ ΝΝΕΝ
 ΤΑΠΧΟΕΙC ΧΟ
 ΟΥ • ΔΧΙC
 ΧΕ ΕΤΕΜΝΔΑΖ
 ΟΥΩΥ ΕΔΔΥ •
 ΕΠΕΙΔΗ ΡΥΑΝ
 ΟΥΟΝ ΝΙΜ ΟΥ
 ΩΥ • ΟΥΝΒΟΜ
 ΑΜΟΟΥ ΕΤΔ
 ΖΟ ΕΓΡΑΪ ΕΠΧΙ
 CΕ ΝΤΠΕ •

ΕΤΒΕ ΠΑΪ ΡΩ
 ΝΤΑΥΧΟΟC
 ΝΒΙ ΠΑΥΛΟC •
 „ ΧΕ ΤΟΥΩΥ
 „ ΕΤΡΕ ΟΥΟΝ
 „ ΝΙΜ ΩΥΠΕ
 „ ΝΤΔΖΕ •
 ΕΠΕΙΔΗ ΥCΟ
 ΟΥΝ • ΧΕ ΟΥΝ
 ΒΟΜ ΝΟΥΟΝ

A D N O T A T I O N E S.

¹ (ΥΔΡΕ ΖΩΒ ΝΙΜ etc.) „ Hanc si assequamur, (alia)
 „ omnia nos sequentur. Nec enim dicere potes: Ego virtutis ope-
 „ ra facere nequeo. Vides quam ardua ac laboriosa sint opera Sa-
 „ tana. Si ille (Mundi) opifex, qui nos creavit, aliquid nobis
 „ praecepisset, quod facere non possemus, accusandus ipse foret,
 „ quia onus nobis imposuisset, quod vires nostras superaret. Qui
 „ ergo fit, inquires, ut multi ea perficere non possint, qua Do-
 „ minus dixit? Dic (potius): Multi nolunt ea facere: quoniam
 „ unusquisque si vellet, in caelesti posset altitudine constitui. Hac
 „ ipsa de causa dixit Paulus (ep. 1. ad Cor. VII. 7.): „ Volo
 „ ut omnes sint sicut ego: „ quia noverat, unumquemque posse
 „ fieri (esse) talem qualis ipse erat: si enim „ etc.

² ΑΠCΑΔΑΝΑC, Diaboli) Scribe, ΑΠCΑΤΑΝΑC.

³ ΠΔΥΜΙΟΥΡΓΟC) Scribe, ΠΔΗΜΙΟΥΡΓΟC.

⁴ ΟΥΚΑΤΟΙΓΟΡΙΑ) Scribe, ΟΥΚΑΤΗΓΟΡΙΑ.

⁵ ΟΝ) Hæc particula quum heic, tum paulo post, vide-
 tur scripta; aut adhibita pro ΟΥΝ, ergo.

Pagina IX.

ΝΙΜ ΝΡ ΤΕΥ
 ΖΕ •
 ΕΝΕ¹ ΟΥΑΤΒΟΜ
 ΓΑΡ ΠΕ ΠΖΩΒ •
 ΝΕΥΝΑΧΟΟC
 ΔΝ ΠΕ ΝΤΕΙΖΕ •
 ΧΕ ΤΟΥΩΥ

ΕΤΡΕΡΩΜΕ
 ΝΙΜ ΩΥΠΕ
 ΝΤΔΖΕ •
 ΖΟΤΑΝ ΟΝ • ΕΚ
 ΩΑΝΟΥΩΥ •
 ΖΙΤΟΟΤΚ Α
 ΜΑΤΕ ΕΤΑΡΧΗ

ΔΥΩ

ἀγὼ κνᾶμ
 τε ἄπ' ἄωκ ε
 βοᾷ ἡτάρ
 τη ·
 ἀλλὰ δ' αὖτ' ἄ
 τὰ δ' αὖτ' οκ ·
 ἐκ' ἡδ' ἀνέπει
 θυμῷ ἡτάρ
 βο' ἐτεχνή ·
 ἀρὰ ἡδ' ἀνέτ' ο
 ἡτάρ ἡδ' αὖ
 ἡδ' ἀνέτ' ο
 ἐτρεκτο δ' βο
 ἐρὸς · ἡτάρ ἡ
 ἡδ' ἀνέτ' ο
 χρῖα ἡτάρ
 πε ἡτάρ ἡ
 ἐπ' οὖν ἡτάρ
 τεχνή ἡτάρ

σιτοὺν ἐρὸ
 οὐ ·
 ζοῦμαι ὅν
 οὐ ὅτ' ἐφ' ο
 ἡτάρ κε
 βερνιθ' ·
 ἐπ' ἀνέτ' ο
 ἀν' ἐτ' οὐ
 ἡτάρ ἡ
 ἡτάρ ἐφ' ο · ἀ
 ἡτάρ ἡ
 οὐ ἡτάρ ἡ
 ἀγὼ ὅν ἡτάρ
 κε ἐπ' ο
 νεβ' ἡ
 ἡτάρ ἡ
 ἐρὸν ἡτάρ
 ἐβ' ἡτάρ

ADNOTATIONES.

* ENE etc.) „ Si enim res foret impossibilis, nequaquam is
 „ dixisset in hunc modum: Volo ut omnes homines sint sicut
 „ ego. Quum ergo (revera) volueris, manum operi apponens
 „ incipe tantummodo; et finem (perfectionem) virtutis obtine-
 „ bis. Sed ausculta, et ego te docebo. Si artem aliquam ad-
 „ discere cupis, numquid voluntas sola sufficit, ut eam discas? an
 „ vero. . . Quidam pariter est qui gubernator (navis) vult fieri
 „ (evadere): is non dicit duntaxat, Volo, adeo ut ipsi hoc satis
 „ sit: sed manum operi apponit (conatum adiecit), atque opera-
 „ tur. Ac in reliquis etiam operibus sola voluntas ad ea perficien-
 „ da minime sufficit, sed,, etc.

* ΕΠΙΘΥΜΕΙ) Scribe, ΕΠΙΘΥΜΕΙ'.

* ΧΙΝ) Particulam hanc ΧΙΝ eo sensu heic adhiberi pu-
 to, quo apud Tukium pag. 310, ubi Matthæi Textus habet:
 unde erat? E cælo, ΧΙΝ (i. e. an vero) ex hominibus? Mem-
 phitæ dicunt, ἡδ' ἀνέτ' ο. Thebxi vero apud Tukium pag. 222.
 scribunt etiam ΧΙΝ.

* ΝΕΚΕΒΕΡΝΙΘ') Pro ΚΕΒΕΡΝΙΘ' scribe, ΚΥΒΕΡ-
 ΝΗΘ', gubernator, κυβερνήτης.

⁴ Apud Tukium pag. 143. vocula, ζω, valet, *sufficit*, in thebaico Matthæi textu ibidem allato.

PO

Pagina X.

ωϣ ᾠματε.
 ἀλλὰ * ὡανῖχ
 ριᾶ νερζωβ
 εροοϣ ζῆ nen
 οἱχ.
 εϣχε name.
 κεπειθυμει.
 ἄνωκ εζραῖ
 ετπε . εκνα
 χοοc ζωωq
 ᾠματε . χε†
 οϣωϣ . ἄν
 ζω εροκ.
 εϣχε ζῆ πκε
 σεεπε ἄνεz
 βηγε . ὡακῶ
 οἰδομ εματε
 ᾠμοοϣ . χωριc
 ετρεκῖζωβ
 εροοϣ . ἀϣω
 νῖζακτῆ * ζῆ
 πεκσωμα.
 εκοϣωϣ ζω
 ωq εβωκ εz
 ραῖ ετπε . κ
 ναεϣῖπαῖ.

ζῆπτρεκοϣ
 ωϣ ᾠματε
 ἀζιc εροῖ.
 πωc ον πεχακ
 ζαθῆ νοϣκοῖ.
 ἀκχοοc χε q
 ρωϣε ερον
 ἄοἱ ποϣωϣ
 ᾠματε.
 ἄταῖχοοc χε q
 ρωϣε ἄνωαν
 οϣωϣ . ἄν
 ἄνωc ἄτῆ†
 ᾠπενοϣοῖ ε
 περζωβ.
 οὔἄταν γαρ
 ᾠμαγ ᾠπνοϣ
 τε εϣ†τοοτῆ.
 ἀϣω εϣο νϣ
 βηρ ερζωβ
 νῆμαν.
 μονον μαρεν
 οϣωϣ . ἀϣω
 μαρεν† ᾠ
 πενζητ τη

ADNOTATIONES.

* ἀλλὰ etc.) „ Sed necesse est ut ad ea præstanda nostris
 „ manibus operemur. Si revera cupis in cælum ascendere, dices ne
 „ tantummodo illud, Volo, et satis tibi id erit? Si alia opera
 „ perficere potes quin opereris, et labores tuo corpore sustineas, in
 „ cælum etiam ascendere volens id facere (et consequi) poteris so-
 „ la tua voluntate. Responde mihi. (Sed) inquires: qui ergo fit
 „ ut paulo ante dixeris, nobis sufficere solam voluntatem? Suf-
 „ ficere

„ficere dixi, si velimus, et postea ad operandum accedamus (ope-
 „rationem nostram adiciamus). Deum enim habemus nos adiu-
 „vantem, et nobiscum cooperantem. Velimus tantummodo, et ro-
 „tum cor nostrum ad operandum intendamus, illudque reputemus „
 etc.

¹ κεπειθυμει, *opras*) Scribe, κεπειθυμει.

² ΝΓ ςαδτκ, *et labores sustineas*) Analogiam secutus sic
 transtuli. Nimirum sicut ex thebaicis verbis, χιϑε, χοϑε
 (memph. ϑιϑι, ϑοϑι, ϑαϑ, ϑεϑ) fit apud Tukium pag. 53.
 †Ναδαδτκ, *exaltabo te*: ita ex verbis ςιϑε, ςοϑε (memph.
 ϑιϑι, ϑοϑι) fieri coniicio hocce, ςαδτκ.

Pagina XI.

ρῃ̄ επερζωβ •
 ἢωπ ¹ ἄμοϑ
 ξε ουζωβ ¹ πε •
 ξεκαϑ ἢνα
 χειροοϑ ² ε
 ροϑ • αϑω ἢ
 τῆ† ἄπεν
 ζητ εροϑ •
 ζιτᾱ̄ πειϑμοτ
 γαρ ζωβ νιμ
 ναοϑᾱ̄ζοϑ ἢ
 ων •
 ἢωανταδν γαρ
 εζραῖ επζινηβ
 αϑω ἢτῆἢ
 κοτκ ἢτῆḡ
 ḡῖ ³ ἢπρϑοϑο
 κει ⁴ ἢβωκ εζ
 ραῖ ετπε •
 ναωἢζε τῆἢα
 εϑβιδομ εῖ
 πκεχπο ναἢ
 ἢτεκλϑρο
 νομια ⁵ ἄπε
 οοϑ •
 μαρενοϑωϑ

ον • †παρκα
 λει ἄμωτῆ
 μαρενοϑωϑ •
 ετβεοϑ • ζωβ
 νιμ ετḡπ
 βιοϑ • ωαν†
 ἄπενοϑοῖ ε
 ροοϑ • ἢτῆῖει
 επωωτ ⁶ ἢ
 ζητοϑ τηροϑ •
 καιτοι πειβι
 οϑ ωανκααϑ
 ἢωων ἢραϑ
 τε •
 ταρετη δε ḡω
 ωϑ • ταῖ ετεϑ
 ναμοϑν εβολ
 νᾱ̄μαν • ḡᾱ
 πειμα • ἄἢπ
 κεμα • ἢτῆ
 οϑωϑ αν ε
 ϑοτπϑ ναἢ •
 ξεκαϑ ḡἢ οϑϑϑ
 νηδϑϑϑ ⁷ ἢ
 καϑδρον • ε
 νε τει ⁸ ἄπεν

¹ ΝΩΠ etc.) „ illudque reputemus, opus (scilicet) esse, ut
 „ de hac re solliciti simus (ut hæc res nobis curæ sit), et animum
 „ ad illam advertamus (intendamus): hoc enim modo (si agamus),
 „ omnia nos sequentur (nobis præsto erunt). Nam si nosmetipsos
 „ somno tradiderimus, et dormiamus, et otiemur expectantes (spe-
 „ rantes) fore ut in cælum ascendamus; quomodo hereditatem glo-
 „ riæ acquirere etiam poterimus? Velimus igitur, obsecro vos, ve-
 „ limus. Cur ad omnia, quæ huius vitæ sunt, accedimus, et in
 „ iis omnibus mercamur? Atqui cras hanc vitam deseremus: virtus
 „ vero illa est, quæ nobiscum permanebit et hoc in loco, et in alio
 „ (i. e. et in hac vitæ, et in alia). Cur vero illam nobis elige-
 „ re (atque acquirere) nolumus? ut cum conscientia pura (munda)
 „ accedamus, etc.

² Notanda hæc locutio, ΟΥ ΖΩΒ ΠΕ ΞΕΚΔΕ, quæ ada-
 mussim respondet latinæ, opus est ut etc.

³ ΝΝΑϞΕΙ ΡΟΟΥΥ) Scribe Ϟι pro ϞΕΙ.

⁴ ΝΤΝΖΡΖΡ) Verbum ΖΡΖΡ necdum alibi reperi. Transtu-
 li, ociari, quod huiusmodi interpretatio et in locum hunc qua-
 dret, et memphitico verbo ΖΕΡΙ, cessavit, sit consentanea.

⁵ ΝΠΡΟCΔΟΚΕΙ) Græcum verbum προσδοκᾶν deformat li-
 brarius. Malim scribere, ΝΠΡΟCΔΟΚΔ', aut ΕΝΠΡΟCΔΟΚΔ',
 expectantes.

⁶ ΝΤΕΚΛΗΡΟΝΟΜΙΔ) Scribe, ΝΤΕΚΛΗΡΟΝΟΜΙΔ, heredi-
 tatis: τῆς κληρονομίας.

⁷ Memph. ΕΡ ΙΕΒΥΩΤ, mercari.

⁸ CΥΝΗΔΥCIC) Scribe, CΥΝΕΙΔΗCIC.

⁹ ΕΝΕΤΕΙ etc.) Scribe, ΕΝΕΤ etc.

ΡΟΒ

Pagina XII.

ΟΥΟΙ^m ΝΤΝΧΙ¹ Ε
 ΒΟΛΖΝΤΤΡΔ
 ΠΗΖΔ² ΔΧΝ ΝΟ
 ΒΕ.
 ΔΠΝΟΒΕ ΓΔΡ
 ΟΥΩCQ³ ΖΙΤΝ
 ΤΕΘΥCΙΔ ΔΠ
 ΧΟΕΙC • ΔΥC
 ΔϞΥΩΠΕ ΕϞ
 ΖΩΜ ΕΧΩQ.

ΔΥΩ ΕΥΚΔΤΔ
 ΦΡΟΝΕΙ ΔΜΟQ.
 ΔΥΩ ΕΥΝΤQ
 ΠΑΡΡΗCΙΔ Δ
 ΜΔΥ ΧΙΝ ΕΠΕΙ
 ΝΔΥ.
 ΝΤΕΡΕ ΠΕΝΔΡ
 ΧΙΕΡΕΥC ΓΔΡ
 ΠΕΧC ΤΔΛΟ ΕΖ
 ΡΑΙ ΝΟΥΘΥCΙΔ

ΝΟΥ.

ΝΟΥΩΤ' ΔΕ
 ΤΕΒΟΝ.
 ΔΥΩ ΝΤΟC ΠΕ
 ΤΗΤΑΛΟ ἈΜΟC⁴
 ΕΞΡΑΪ ΕἈ ΜΑ
 ΝΙΜ' ΝΧΩΚ
 ΕΒΟΛ ἈΠΡΠ
 ΜΕΕΥΕ ἈΠΕQ
 ΜΟΥ' ΕΤΕΟΥ
 ΕΙ ΝΟΥΩΤ ΤΕ.
 ΕΠΕΙΔΗ ΘΕ Αἰ
 ΕΡΠΜΕΕΥΕ Ν
 ΤΘΥCΙΑ⁵ . ΤΟΥ
 ΟΥ ΕΤΔΟΥΕ
 ΖΕΝ ΚΟΥΙ ΕΡΩ
 ΤΗ ΕΤΒΗΗΤΕ

ΝΤΩΤΗ ΝΕΝ
 ΤΔΥἈΠΩΔ Ν
 ΝΕΙΜΥCΤΥ
 ΡΙΟΝ⁶.
 ΖΕΝΚΟΥΙ ΜΕΝ
 ΝΕ ΤΝΑΧΟΟΥ.
 ΕΟΥΝΤΑΥ Ἀ
 ΜΑΥ ΝΟΥΝΟΒ
 ΝΘΟΜ . ΜΗ ΟΥ
 ΩΦΕΛΙΔ⁷ ΝΔ
 ΩΩC.
 ΝΝΟΥΝ ΓΑΡ ΔΝ
 ΝΕ ΝΕΙΩΔΕ.
 ΝΔΙ ΕΤΗΝΔ
 ΤΔΥΟΟΥ . ΔΔ

A D N O T A T I O N E S.

⁴ ENETEI ἈΠΕΝΟΥΟΙ etc.) „ *ut cum conscientia munda ac-*
cedamus, et sine peccato ex mensa (vel, ex hac mensa) acci-
pimus. Nam per Domini sacrificium peccatum destructum fuit,
et factum est (quasi) conculcatum, et abiectum (humiliatum),
et quacunque iam inde ab illo tempore audacia (confidentia) ca-
*rens. Etenim cum Pontifex noster Christus oblatu*⁵ *est, unicum*
illud sacrificium nos mundavit: Et sacrificium, quod in quoli-
bet loco nos offerimus, atque in memoriam mortis Domini perfi-
cimus, unum et idem cum illo sacrificio est. Quoniam igitur
sacrificium hocce commemoravi, pauca vobis de illo tradere (pro-
ferre) volo. Hisce mysteriis digni vos estis. Pauca quidem sunt
quæ dicam; magnam vero habent virtutem, magnamque utilita-
tem. Nec enim nostra sunt verba quæ proferemus, sed.....
 Reliqua desiderantur.

⁶ ΝΤΕΝΧΙ, *et accipiamus*) Plura hacce in pagina sunt, ea-
 que manifesta *disciplina Arcani*, quæ Auctoris ætate adhuc vige-
 ret, indicia. Cur enim ait, *accedamus*, ac reticet, *ad altare*,
 aut quid simile? Cur ait *duntaxat*, *sumamus, accipiamus*, quin
 addat, *Corpus et Sanguinem Domini*? Cur ait tantummodo, *ex*
mensa, vel, *ex hac mensa*, quin clarius indicet huius nomen?
 Non alia sane de causa, nisi ut profani, sive ethnici, sive ca-
 techumeni, si qui aderant, ne intelligerent quid vellet. Cur
 paulo

paulo post ait: *vos estis digni hisce arcanis, vel, hisce mysteriis, nisi quia nullum inter Auditores profanum esse confidebat, omnes contra esse initiatos?*

² † ΤΡΑΠΗΖα, *mensa*) Pro ΤΡΑΠΗΖα scribe, ΤΡΑΠΕΖα. Illud vero, †, si sumatur pro articulo, dicendum erit thebaice ΤΕ: nam † memphiticum est: sin autem pronomen sit hoc in loco, quod magis placet, scriptum fuit pro ΤΕι, *hac*.

³ α... ΟΥΩΩΩ, *evacuatum fuit, destructum fuit*) Thebaicum hoc verbum, ΟΥΩΩΩ, apud Tukium habes bis pag. 114. Verbum vero, ΟΥΩΩΩ, *conteri*, vidimus Jerem. XIII. 17. Consule pagg. 63, et 67. huius voluminis.

⁴ Animum ad hunc locum advertant, quāso, Heterodoxi: nam de sacrosancto illo Sacrificio, quod a Sacerdotibus in Missa offertur, sermonem heic esse manifestum est.

⁵ †ΘΥCΙα') Scribe, ut paulo ante, aut, ΤΕΘΥCΙα, *sacrificium*, aut potius, ΤΕΙΘΥCΙα, *hoc sacrificium*.

⁶ ΝΝΕΙΜΥCΤΥΡΙΟΝ', *horum mysteriorum*) Scribe, ΝΝΕΙΜΥCΤΗΡΙΟΝ'.

⁷ ΩΦΕΛΙα) Malim, ΩΦΕΛΕΙα.

* ΤΕΝΜΕΤΡΕΜΩΒΑΚΙ ΓΑΡ Δ'ΝΟΝ ΔCΩΟΠ ΞΕΝ ΝΙΦΗΟΥΤ': —
Ep. ad Philipp. III. 20.

X I I.

Ægyptii codicis fragmentum, quatuor constans membranis, longis uncias fere 9 $\frac{3}{4}$, latis uncias fere 8 $\frac{1}{2}$.

Desunt initio octoginta octo membranæ, sive undecim te-
trptychi quaterniones: incipit enim Fragmentum a pag. 177.

Codex, e quo membranæ istæ avulsæ sunt, fabulosum, apocryphumque opus continebat, nimirum Prochori Diaconi librum de Vita S. Ioannis Euangelistæ. De quo opere ne illa quæ ab eruditis viris scripta sunt, excribam, lege præ ceteris, si placet, Gerardum Johannem Vossium lib. 2. de Historicis Græcis cap. 9, et Joannem Albertum Fabricium in Codice Apocrypho Novi Testamenti pag. 815. Quod si quem fabulosa delectant, is librum ipsum Latine scriptum, aut e Græco potius, ægyptiove conversum legere poterit: extat enim in Bibliotheca Patrum Parisiis anno 1644. edita, tom. 7. pag. 108, ubi sic inscribitur: *Historia Prochori, Christi discipuli, de Vita, Miraculis, et Assumptione B. Joannis Apostoli*. Sed merito ibi editor moni-

monitum hocce præmittit: *Hæc historia... falso adscribitur S. Prochoro Diacono de Septem primis, et Christi Discipulo: est enim apocrypha, fabulosa, et prorsus indigna quæ legatur.* Utrum græce ab Auctore ipso scripta fuerit hæc historia, an vero ægyptiace, an fortasse etiam latine, alii definient: equidem aut græce primum, aut ægyptiace potius scriptam crediderim: sed illud tantummodo certum est, exiguam eius partem ægyptiace in nostris membranis legi; partem vero aliam græce a Neandro, et Grynæo editam fuisse; ac latine demum totum opus, nisi tamen aliqua in fine desiderentur, Bibliothecæ Patrum insertum fuisse: ubique vero aut ægyptiacæ linguæ simplicitatem, aut ecclesiastici styli tenuitatem elucescere. Blondellus illud trecentis circiter ante suam ætatem annis compositum fuisse opinabatur, Tillemontio teste tom. i. pag. 336. in commentario de S. Joanne Evangelista. Quæ opinio si vera foret, illud necessario sequeretur, ut membranæ, quas præ manibus habemus, valde recentes essent, cum pervetustæ videantur. Verum Blondelli opinio paucis, ut reor, probabitur: nam primum quidem opus hocce vel ipsi Vossio idem videtur cum eo esse, quod περιόδοι ἰωάννου, seu *Circuitus Joannis* a veteribus nuncupatur: hoc autem in pervetusta Synopsi Athanasiana memoratur. Deinde Ephraïmus Theopolitanus, i. e. Antiochensis, Patriarcha apud Photium cod. 226. hoc opus citat his verbis: ταύτη τῇ δόξῃ συνῆδου καὶ αἱ πράξεις τῆ ἡγαπημένης ἰωάννου, καὶ ὁ βίος: καὶ ὁ λόγος προφῆτου, i. e. *Huic opinioni consentiunt et Acta dilecti Joannis, et eiusdem Vita: quæ (opuscula) citant non pauci.*

Jam vero membranæ hæc nostræ nihil aliud continent, nisi postremos trigesiminoni capituli versus, tum quadragesimi argumentum, ac denique quadragesimum ipsum caput bona ex parte. Illud autem singulare in iis est, quod non eodem characterē duo capitula exarata sunt a librario, atque argumentum. In capitulis character est satis elegans, ac literæ antiquam habent formam, ac genuinam. At vero argumentum alio plane diverso characterē exaratum fuit, quem *cursivum* ægyptiorum characterem denominare possis. Plura in hoc sunt animadversione digna, quamvis non magni momenti sint. Literæ hæc non rectæ sunt, nec stantes, ut sic loquar, nec verticales, ut alibi semper, sed in dexterum legentis latus aliquantulum inclinatæ. Cunctæ formam præseferunt ab ea diversam, quæ in reliquis membranis conspicitur. Litera *u* ita efformatur ut videatur potius *H*, litera vero *γ* ita, ut typographorum nostro-

rum minuscule y similis plane sit. Postremos quatuor argumenti versus fideliter exscriptos vide in Speciminibus num. 12. pag. 223. huius voluminis.

Illud denique animadversione non indignum est, codicem hunc, quo nullius pretii opus continebatur, septemdecim aliis, quorum non inutilia Fragmenta edimus, fuisse forsitan emendatiorem.

POZ

αρεϊνε² εχωγ¹
 Νεας Νεαυ².
 αγω αγκαδγ
 εϋμνρ αβωκ
 εζογν επερπε.
 ΝΕ ΠΝΟΜΟΣ³ ΔΕ
 ΠΕ ΝΝΟΥΗΗΒ
 ετρεβωκ ε
 ζογν νωορπ
 Νσεχιτπε⁴ ΝΝ
 οινουωμ⁵.
 αγω Νσεγι ζοϊ
 ΝΕ ΕΒΟΛΝΖΗΤΟΥ.
 αγω Ντειζε
 Ντεπλδος τη
 ρϋ σωογς Νσερ
 τεγатазид ет
 χαζα . Ν'τε
 ΡΟΥΒΩΚ ΔΕ Ε
 ΖΟΥΝ ΝΟΙΠΥΝΤ
 CNOOYC ΝΟΥΗ
 ΗΒ ΜΠΔΙΟΝΗ
 CIOC⁶. ΠΑΙ ΕΤΟΥ
 ΜΟΥΤΕ ΕΡΟΓ ΖΑΖ
 ΤΗΥ ΧΕ ΟΥΝΟΥ
 ΤΕΠΕ⁷. ΑΓΑΥΔ
 ΖΟΜ ΝΟΙ ΙΩΖΑΝ
 ΝΗC ΕΤΙ ΕϋΜΝΡ
 ΕϋΝΗΧ ΕΒΟΛ

Pagina I.

ΖΙΧΑ ΠΚΑΖ.
 αγω πεχαδγ
 ΧΕ ΠΧΟΕΙC ΙC ΠΕ
 ΧC ΜΑΡΕΠΕΡΠΕ
 ΜΠΔΙΟΝΗCΙΟC
 ωορωρ⁸. αγω
 ΝΤΕΥΝΟΥ ΑΓ
 ωορωρ αϋμορ
 ΟΥΤ ΜΠΥΝΤ
 CNOOYC ΝΟΥΗΗΒ
 Μπερπε : — — —
 — — — — —
 — — — — —⁹

ΕΤΒΕ¹⁰ ΝΟΗΤΙΑΝΟC¹¹
 ΜΝ ΠΕϋΗΙ ΤΗΡϋ
 ΜΝ ΖΩΒ ΝΙΜ ΝΤΑ
 ΙΩΖΑΝΝΗC ΧΟΟΥ
 ΝΑΓ . ΜΝ ΝΕΝΤΑΓ
 ΑΔΥ ΤΗΡΟΥ ΝΝΑ
 ΖΡΑ ΠΕϋΖΟ . ΜΝ
 ΝΕΖΒΗΥΕ ΤΗΡΟΥ
 ΝΤΑΝΟΗΤΙΑΝΟC
 ΑΔΥ ΝΖΕΝΖΒΗΥΕ
 ΑΝ ΝΕ ΚΑΤΑΠΝΟΥΤΕ
 ΝΕΝΕΝΤΑΥΩ
 ΠΕ ΕΒΟΛΖΙΤΟΟΤϋ¹²

A D N O T A T I O N E S.

^a dYElNG etc.) „ multas ei plagas inflixerunt, et vinctum „ reliquere, tum in templum ingressi sunt. Sacerdotibus autem „ (illis) lex erat, ut primi ingrederentur, et esculenta gustarent, „ et ex iis aliqua tollerent, et sic universus congregaretur popu- „ lus, et (immundam) suam pollutamque perversitatem (i. e. „ scelestam festivitatem) perficeret. Quum vero in templum in- „ gressi essent duodecim illi Sacerdotes Dionysii (i. e. Bacchi), „ qui apud eos denominatur Unutepe, ingemuit Johannes, vinctus „ adhuc, et super terram iacens, dixitque: Domine Jesu Christe Dio- „ nysii templum destruat. Et statim eversum fuit, ac duo- „ decim illos Dionysii Sacerdotes interfecit.

„ De Noetiano totaque eius domo, et de iis omnibus, „ quæ ipsi Johannes dixit, quæque coram ipso fecit: itemque „ de iis omnibus quæ fecit Noetianus: hæc (autem) non se- „ cundum Deum ab ipso (Noetiano) patrata sunt, sed „ etc.

¹ Ut hæc probe intelligas, trigesimum nonum libri, quem superius dixi, capitulum legas necesse est. Equidem pauca tantum exscribam, quæ proxime præcedunt: *Accidit autem ut illa die Apostolus Joannes predicaret, qua quidam infandam exercebant solennitatem... Dicebant Joanni... Abi nunc de loco hoc, quia dies est solennis magni Liberi patris, quem nos observamus... Joannes nec propter eorum solennitatem, nec propter intentas minus discedebat, semper docens eos, qui libenter verbum veritatis audiunt. Et erant in illo polluto templo duodecim sceleratissimi Sacerdotes, qui ubi viderunt Joannem a predicatione non cessare, neque a loco discedere, violentas manus in eum iniecerunt. Hactenus ea quæ proxime præeunt, quæque nostra in membrana desiderantur: tum sequuntur statim hæc: et multis eum plagis impie ac crudeliter affecerunt, extruserunt eum de loco, et ligatum iacentem in terram dimiserunt, abieruntque in templum. Sciens autem Joannes etcetera, quæ in ægyptio nostro sunt longe breviora.*

² Νδδδ Νδδϣ, multas plagas, multa vulnera) Memphitice ϣδϣ est ulcus, plaga. Thebæi plagas dicunt, ζεν ϣϣε, ut vidimus pag. 90. huius voluminis. Heic vero thebaicus noster scriptor dicit, Νδδδ ϣδϣ, i. e. si recte interpretor, multa ulcera, aut, vulnera. Quod spectat ad eam locutionem, ElNG Νδδϣ εζϣϣ, plagas ei inferre, similem mox videbis pag. 181. huius Fragmenti, ElNG εζδδ εζϣϣ ΝΟΥΤΙΩ-Πδ, supplicium ei infligere: et p. 183. ElNG εζϣϣ ΝΟΥΖΑΠ.

³ ΝΕ ΠΝΟΜΟC et cetera usque ad ΕΤΧΔΖΩ) Hæc omnia desunt in latino sive Auctore, sive Interprete. Alia vicissim omittet mox ægyptius noster, quæ in latino extant: idque non semel.

⁴ ΝΟΕΧΙΤΠΕ, et *gustarent*) Memphitice, ΟΙΤΠΙ, est, *gustare*.

⁵ ΝΝΩΙΝΟΥΩΜ) Verto, *esculenta*: nam ex etymo valet, *comestiones*.

⁶ ΑΠΑΙΟΝΗCΙΟC, *Bacchi*) Scribe quum heic, tum paulo post, ΑΠΑΙΟΝΥCΙΟC.

⁷ ΧΕ ΟΥΝΟΥΤΕΠΕ, è *un Dio*) Vertere etiam posses: *Qui apud ipsos invocatur, quia unus est ex illorum Diis*.

⁸ ΩΟΡΩΡ) Matth. XXI. 12. vidimus, ΩΡΩΡ, *evertere*. Memphitis quoque ΩΟΡΩΡ, et ΩΕΡΩΡ est, *destruere*.

⁹ Hoc in loco membraneum signaculum adhuc superest, extrinsecus prominens, et membranæ ipsi iunctum glutine, instar illorum quæ nos in Missalibus habemus ad Missæ Canonem. Quod indicio est, alicuius in thebaide monasterii Monachos ex apocrypho hoc libello in synaxi, aut in conventu legere aliqua consuevisse.

¹⁰ ΕΤΒΕ etc.) Hocce quadragesimi capitis Argumentum deest in latino.

¹¹ ΝΟΗΤΙΔΝΟC) In membrana litera Ι literæ Τ iuncta multo ceteris litteris longior est, ut sæpe in græcis codicibus manu scriptis.

¹² ΕΒΟΛΖΙΤΟΟΤΩ) In hæc voce binas literas ΖΙ simul instar nexus, aut monogrammati iunxit librarius, ut aliquam cum illa nota similitudinem habeant, qua Astronomi planetam Iovem denotant.

ΡΟΗ

Pagina II.

αλλα^β 2η ουφδν

ταcia¹ 2ηδαιωων

ηταqπιθε² 2ηρω

μεντεize: —

—, —, —, —, —

—, —, —, —, —

NEYH OYPOME

δε 2η τρολιc

μερινοyca³

επεqpan πε νο

ητιαnoc⁴. ayw

παν ητεq

cziue πεφω

pa⁵. ayw παη

νεoyηταq α

ματ 2ηηρε

cnay. παν η

πκοyη πε ποxy

καp-

καρπος • αγω	αγε νοι περ
πραν απνοο	πε αμμογογτ
πελωξ ⁶ •	απμντсно
νοητιανος ουν	ογс νογннв •
неογнтаq α	αγλγπει' εμδ
μαγ нттеx	τε • αγω αqχπο
нн нтунт	naq νογδw
peq̄p̄zik • αγω	нт н̄αδιμwн •
неογнтаq α	εγογн ειωzδн
μαγ н̄zαz н	ннс • не απλδ
χωωμε • εδγ	οс τηpq παz
сунтоу зитн	тоу н̄iωzδн
н̄αδιμwн •	ннс εγxωα
παi δε нтереq	μoc xε μнпо
naγ ειωzδн	τε н̄qсгоуw
ннс xε αq	pн н̄тенpωкz
ωλнλ εxα	zα пкωzт •
πωopωp α	αγτωογн дγ
πεpπε • αγω	βωλ εβολ н̄iω

ADNOTATIONES.

⁶ αλλδ etc. „ sed in phantasia (vel, mera apparentia)
 „ dæmonis, qui hoc modo homines persuasos reddebat.
 „ Quidam autem vir erat in civitate Merinusa, cuius nomen
 „ fuit Noëtianus, et uxoris eius nomen est Phora (vel, Pephora).
 „ Is duos habebat filios: nomen minoris natu erat Polycarpus: et
 „ nomen maioris natu est Lox (vel, Pelox). Noëtianus ergo
 „ magia artem habebat (exercebat), multosque habebat libros, per
 „ dæmonem (a dæmone) dispositos (pacto firmatos). Iste autem
 „ quum Johannem pro templi destructione orasse, ac templum con-
 „ cidisse, ac duodecim Sacerdotes eo casu interemptos esse conspe-
 „ xisset, ingenti tristitia affectus est, et diabolicam adversus Jo-
 „ hannem concepit indignationem. (Sed) universus populus Johannē
 „ se se prosternebat: dicebant (enim intra semetipsos): Ne forte
 „ nobis maledicat, et igne comburamur. (Itaque) surrexerunt, et
 „ ad Johannem confluxere, et doctrina (christiana) ab illo imbue-
 „ bantur. „ etc.

⁷ zн оуфантаciа, in phantasmate) Sanctus Antonius Ab-
 bas in oratione ad monachos apud S. Athanasium (tom. 4. Bi-
 blioth. Patrum edit. Galland. pag. 637): τες μὲν ἑλληνας (in-
 quit)

quit) ἡπάτησαν (οἱ δαίμονες) τῶς φαντασίαις, i. e. *Græcos quidem deciperunt daemones phantasmatibus*, vel, *inanibus visis*, vel, *speculis*. Vide Specimina num. 12. pag. 223.

² ΝΤΑΥΠΙΘΕ) Pro, ΝΤΑΥΠΕΙΘΕ.

³ ΜΕΡΙΝΟΥΣΑ, *Merinusa*) Civitatis huius nomen non est in Latino historico: is enim habet: *in illa civitate*.

⁴ ΝΟΗΤΙΑΝΟΣ, *Noëtianus*) Hic a Latino nusquam Noëtianus vocatur, sed ubique *Nucianus*.

⁵ ΠΕΦΩΡΑ) Latinus: *Flora*. Ægyptius vel *Phora*, si particula ΠΕ sit verbum: vel, *Pephora*.

⁶ ΠΕΛΩΞ) Nomen iunioris filii, *Pelox*, sive *Lox*, non habet Latinus.

⁷ ΑΥΧΥΠΕΙ et cetera usque ad initium sequentis paginæ) Hæc omnia desunt in Latino, ut alia plura in sequentibus.

Pagina III.

ΡΟΘ

ΣΑΝΝΗC ΔΥΧΙ
CΒΩ • ΕΒΟΛΣΙΤΟ
ΟΤΥ • ΝΟΗ
ΤΙΑΝΟC ΔΕ ΠΕ
ΧΑΥ ΝΙΩΣΑΝ
ΝΗC ΧΕ ΠCΑC
ΕΙCΓΗΗΤΕ ΟΥ
ΟΝ ΝΙΜ ΜΕ Α
ΜΟΚ ΤΑΛΘΟΥ
ΤΗΡΟΥ • ΔΥΩ
ΝΚΩΩΠΕ ΕΚ
CΟΥΤΩΝ ΣΑ
ΠΕΚCΗΤ • ΝΚ
ΤΟΥΝΕC ΠΜΗΤ
CΝΟΟΥC ΝΟΥΗ
ΗΒ ΝΤΑΥΜΟΥ
ΣΑ ΠΥΟΥΥΡ
ΜΠΕΡΠΕ •
ΙΩΣΑΝΝΗC ΔΕ
ΠΕΧΑΥ ΝΑΥ
ΧΕ ΕΝΕΥΑΠΩΑ
ΣΟΛΩC • ΝΕΥ
ΝΑΜΟΥ ΔΝ ΠΕ
ΣΑ ΠΥΟΥΥΡ

ΑΠΕΡΠΕ •
ΝΟΗΤΙΑΝΟC ΔΕ
ΠΕΧΑΥ ΝΙΩ
ΣΑΝΝΗC ΧΕ Δ
ΝΟΚ ΕΙΕΙΡΕ ΝΝΑΙ
ΕΙΤΕΟΥ ΝΑΚ¹ •
ΛΟΙΠΟΝ ΤΧΩ
ΑΜΟC ΝΑΚ ΧΕ
Η ΝΚΤΟΥΝΕC
ΝΟΥΗΗΒ ΝΤΑ
ΠΙCΤΕΥΕ ΕΠΕΝ
ΤΑΥCΤΟΥ ΑΜΟC² •
Η ΝΤΑΤΟΥΝΟ
CΟΥ ΔΝΟΚ • ΝΤΕ
ΤΕΚΩΙΝΕΙ ΕΒΟΛ
ΣΑ ΠΕΙ ΒΙΟC ΠΑΙ
ΩΩΠΕ ΣΝ ΟΥ
ΤΙΜΩΡΙΑ ΕCΘΟ
ΟΥ • ΔΥΩ
ΣΙΤΜ' ΠΕΙ ΩΑ
ΧΕ ΠΑΙ ΔΝΟΗ
ΤΙΑΝΟC ΜΟΟ
ΩΕ ΑΥΕΙ ΩΑ ΤΧΟ³ •
ΑΠΕΡΠΕ • ΔΥΩ

ΣΙΤΝ

ΣΙΤΝ ΤΕΨΕΠΙ
ΚΡΙΘΙΟ ΔΨΤΡΕ
ΠΛΥΝΤΟΝΟΟΥΣ
ΝΟΥΗΗΒ ΤΩ

ΟΥΝ ΕΞΕΝΔΔΙ
ΜΟΝΙΟΝ ΝΕΕΔΥ
ΣΙ ΑΠΕΜΟΤ

ADNOTATIONES.

* ΔΥΣΙΘΩ etc.) „ et (euangelica) doctrina ab illo imbue-
bantur. Dixit autem Noetianus Johanni: Magister, ecce omnes
te diligunt: universos sana, (obsecro): et corde rectus esto, ac
duodecim illos Sacerdotes, qui in templi eversione obierunt,
resuscita. Dixit vero illi Johannes: Si digni omnino (hac re)
forent, nequaquam in templi destructione mortui essent. Noetia-
nus autem Johanni: Hæc facio ego, inquit, et gloriam tibi do:
ceterum tibi (sic) edico: Aut Sacerdotes resuscita, et ego cre-
dam in Crucifixum; aut illos resuscitabo ego, et tuus ex hac
vita exitus cum (gravi) maloque supplicio continget. Atque,
his dictis, abiit Noetianus, et usque ad templi maceriam venit:
ac per suam iussionem (vel, decretum) effecit ut duodecim illi
Sacerdotes in demonibus, qui Sacerdotum formam assumpserant,
surgentes (comparerent). Et dixit eis „ etc.

¹ ΕΙΤΕΟΥ ΝΑΚ, te glorificans) Latinus e contrario: et
ego gloriam tuam imminuam.

² ΕΠΕΝΤΑΥΡΤΑΥΡΟΥ ΑΜΟQ, in eum qui crucifixus fuit)
Compendium verbi, ΤΑΥΡΟΥ, crucifigere, quale sit quum hac
in membrana, et mox pag. 181, tum in Fragm. I., vide in
Speciminibus pag. 223. num. 12, et pag. 30. num. 1.

³ ΑΨΕΙ ΩΔ ΤΧΟ ΑΠΕΡΠΕ, et venit usque ad maceriam
templi) Latinus scriptor habet: ruinas Templi circumiens. Mem-
phitis nomen † ΧΟΙ valet, murus, sepes, maceria. Thebæi
pro ΧΟΙ dicunt ΧΟ, ut hinc disco.

ΠΠ

Pagina IV.

ΝΝΟΥΗΗΒ -
ΠΕΧΔΥ ⁴ ΝΑΥ ΧΕ
ΔΜΗΤΗ ΣΙΠΑ
ΣΟΥ ΜΜΟΙ ΧΕ
ΚΔΘ ΕΙΕΤΑΚΟ
ΝΙΩΣΑΝΝΗC
ΚΑΚΩC • Ν

ΔΔΙΜΩΝ ΔΕ
ΠΕΧΔΥ ΝΝΟΗ
ΤΙΑΝΟC ΧΕ Α
ΜΝΘΟΜ ΑΜΟΝ
ΕΣΩΝ ΕΣΟΥΝ
ΕΠΜΔ ΕΤΕΡΕ
ΙΩΣΑΝΝΗC

ΝΣΗ•

ΝΖΗΤῸ̅ - ἀλλὰ
 ΕΙΣΖΗΗΤΕ ΤΕΝ
 ἀΣΕΡΔΤῸ̅ ἈΠΕΙ
 Ἰα ΠΑΙ̅ - ΒΩΚ
 ΝΚ'ΕΙΝΕ ἈΠΜΗ
 ἩΩΕ ΕΠΕΙἸΑ
 Ν'ΟΕΝΔΥ ΕΡΟΝ
 ΝΟΕΠΙΣΤΕΥΕ
 ΧΕ ΔΝΟΝ Ν'ΟΥῸ̅
 ΗΒ - ΝΟΕΒΩΚ
 ΖῸ̅ ΟΥΘΕΠΗ Ν'ΟΕ
 ΖΙΩΝΕ ΕἰΩΖΑΝ
 ΝΗC ΝῶΩΩ
 ΠΕ ΕΥΤῸ̅ΑΙΗΥ̅
 ΖῸ̅ ΤΕΥΘΙΝΕΙΕ
 ΒΟΛ ΖῸ̅ ΠΕΙ ΒΙΟC
 ἀϋΠΙΘΕ ΝῸ̅Ι ΝΟ
 ἩΤΙΔΝΟC ΕΧῸ̅
 ΠΩΔΧΕ ἸΝΝΕ
 ΠῸ̅Δ ΝΑΚΑΘΑΡ
 ΤΟΝ - ἀϋΒΩΚ

ΩΔ ἸΩΖΑΝΝΗC
 ἸἸ ΠΜΗΗΩΕ
 ΝΤΑϋΣΕ ΕΡΟϋ̅
 ἀϋΧΙΩΚΑΚ Ε
 ΒΟΛ ΖῸ̅ ΟΥΝΟΒ̅
 ΝCΜΗ - ΧΕ Ἰ
 ΡΩΜΕ ΝΕCΝΗΥ
 ΤΕΤΝ'ΟΡῸ̅ ΖῸ̅
 ΟΥΝΟΒ̅ ΝCΩΡῸ̅
 ΖΙΤῸ̅ ΠΕΙΡΩ
 ΜΕ ἸΡΕϋΠΛΑ
 ΝΑ ΕϋΧΩ Ν'
 ΖΕΝ ΩΔΧΕ Ἰ
 ΡΕϋΠΛΑΝΑ - ἀΥΩ
 ΕϋΧΩ ΝΖΕΝ
 ΩΔΧΕ ἸΝCΕῸ̅
 ΝΟΒΡΕ ΔΝ -
 ἀΤΕΤῸ̅ CΩΤῸ̅
 ΘΕ ΕΝΩΔΧΕ Ἰ
 ΤΑΙΧΟΟΥ ΝΔϋ
 ΕΙΧΩῸ̅ΜΟC

A D N O T A T I O N E S.

* ΠΕΧΔϋ etc.) „ Et dixit eis: Venite, ac ponè me sequi-
 „ mini, ut Johannem male perdam. Noetiano autem damones re-
 „ sponderunt: Ad locum, in quo Johannes est, prope accedere mi-
 „ nime possumus: sed ecce heic consistimus: vade, et populū ad
 „ hunc locum adducito, et videbit nos multitudo, et credet nos
 „ esse Sacerdotes, et festinanter cuncti venient, ac Johannem la-
 „ pidabunt (lapidibus obruent), atque is in suo ex hac vita exi-
 „ tu erit condemnatus (supplicio punitus). Immundorum spirituum
 „ verbis persuasus fuit (paruit) Noetianus, atque ad Johannem
 „ profectus est cum hominum quos invenit, multitudo: et ma-
 „ gna voce exclamavit: Viri fratres, vos magno errore (i. e. ma-
 „ gnopere) erratis ab homine hoc seductore decepti, qui verba se-
 „ ductoris propria (vobis) dicit, et sermones (coram vobis) habet
 „ inutiles. Jam vero verba vos audistis, quibus ipsum allocutus
 „ sum, cum dixi: Aut „ etc.

ἑϋΤῸ̅ΑΙΗΥ̅, condemnatus) Thebaicum hoc verbum legi-
 mus et apud Tukium pag. 375. Ibi enim, *condemnaverunt eum,*
 mem-

memphitice vertitur, ἀρεκατακρινιν ἄμοϋ, et thebaice, ἀρτοάειοϋ, nisi mendose typotheta alterum Iota addidit.

Pagina V.

ΠΠδ

ΧΕ Η ° ΝΚΤΟΥ
 ΝΕC ΝΟΥΗΗΒ
 ΝΤΑΠΙCΤΕΥΕ
 ΕΠΕΝΤΑΥCΤΟΥ
 ἄμοϋ • Η' ΝΤΑ
 ΤΟΥΝΟCΟΥ ΔΝΟΚ
 ΝΚΨΩΠΕ ΕΚ
 ΤΟΔΙΗΥ ΖΝΤΕΚ
 ΟΙΝΕΙ ΕΒΟΛΖᾶ
 ΠΕΙ ΒΙΟC
 ΔΥΩ ΠΕΧΑΥ
 ΧΕ ΝΕΨᾶΠΨΔ
 ΔΝ ᾤΠΩΝΖ
 ΕΙCΖΗΗΤΕ ΔΕΔ
 ΝΟΚ ΔΙΒΩΚ ΔΙ
 ΤΟΥΝΟCΟΥ • ΔΥΩ
 †ΝΑΤΟΥΝΕC
 ΠΚΕΡΠΕ ΟΝ -
 ΔΜΗΙΤᾶ ΟΕ ΤΕ
 ΝΟΥ ΝΤΕΤᾶ
 ΟΥΕC ΤΗΥΤᾶ
 ΝCΩΙ ΝΤΕΤᾶ
 ΝΑΥ ΕΡΟΥ • ΔΥΩ
 ΝΤΕΤᾶΕΙΝΕ Ε
 ΖΡΔΙ ΕΧΩΨ ΝΟΥ
 ΤΙΩΡΙΑ • ΜΟ
 ΝΟΝ ΔΕ ΝΤΟΨ
 Μᾶ ΠΕΨΜΑΘΗ

ΤΗC ΜΑΡΟΥΘΩ
 ᾤΠΕΙΜΑ •
 ΝΤΕΡΟΥCΩΤᾶ
 ΔΕ ΕΤΒΕ ΝΟΥ
 ΗΗΒ ΔΥΟΥΔ
 ΖΟΥ ΝCΔ ΝΟΗΤΙ
 ΔΝΟC ΧΕ ΝΑΨ
 ΝΖΕ ΕΥΝΑΤΑΚΟ
 ΝΙΩΖΔΝΝΗC
 ΔΥΧΙΤ ΔΝΟΚ
 ΝᾤΜΑΨ ΝΟΙ
 ΙΩΖΔΝΝΗC
 ΔΝΕΙ Ζᾶ ΚΕΖΙΗ
 ΔΝΨΩΡΠ • ΔΝ
 ΕΙ ΕΧᾶ ΠΨΟΡ
 ΨΨ ᾤΠΕΡΠΕ •
 ΔΥΩ ΖᾤΠΤΡΕ
 ΠΜᾶΤCΝΟΥC
 ΝΔΔΙΜΩΝ
 ΝΑΥ ΕΙΩΖΔΝ
 ΝΗC ᾤΠΑΤΕΨ
 ΖΩΝ ΕΖΟΥΝ Ε
 ΡΟΥ • ΔΥΨ ΔΤ
 ΟΥΩΝΖ ΕΒΟΛ
 ΖᾤΠΜΑ ΕΤᾶ
 ΜΑΥ • ΔΝΟΝ ΔΕ
 ΔΝΖΟΠᾶ Ζᾶ ΟΥ

A D N O T A T I O N E S.

* ΧΕ Η etc.) „ Aut Sacerdotes resuscita, et credam in Cru-
 „ cifixum; aut ego illos resuscitabo, et tu damnatus eris in tuo
 „ exitu ex hac vita. Et dixerunt: Non est vita dignus. Ecce
 „ autem ego abii, eosque resuscitavi: et aliud etiam templum sus-
 „ citabo. Venite ergo nunc, et sequimini me, et (Sacerdotes) ibi
 „ los vbi.

„ los videbitis, ac supplicium ei infligite: illud vero tantum (ca-
 „ vete, ut) ipse, illiusque discipulus maneant hoc in loco. Quum
 „ autem ea quæ de Sacerdotibus dixerat Noetianus, audivissent,
 „ eundem secuti sunt, ut viderent quomodo Johannem perderent.
 „ (Tunc) Johannes me secum assumpsit, et per aliam viam perve-
 „ ximus, ac illos præveniendū ad templi ruinas pervenimus: cum-
 „ que duodecim illi Dæmones Johannem, priusquam ad illos prope
 „ accederet, conspexissent, ex illo loco effugientes evanuerunt.
 „ Ipsi autem nosmetipsos in spelunca, etc.

РПВ

Pagina VI.

СПΗΛΙΟΝ¹ 2α
 Τῷ ΠΕΡΠΕ ΕΤ
 ΨΕΡΨΟΡΤ •
 ΝΤΕΡΕΓΕΙ ΔΕ
 ΖΩΩΓ ΝΩΙ
 ΝΟΗΤΙΑΝΟΣ
 ΜΝ ΠΜΗΗΨΕ
 ΕΤΝΔΨΩΓ •
 ΕΧΜ ΠΕΡΠΕ
 ΕΤΟ ΝΧΔΙΕ •
 ΔΓΕΠΙΚΑΔΕΙ
 ΝΝΔΔΙΜΩΝ
 ΕΤΡΕΨΜΟΥΤΕ
 ΕΡΟΥ • ΕΓΧΩ
 ΑΜΟΣ ΝΤΟΥ ΧΕ
 ΖΕΝ ΟΥΗΗΒ ΝΕ •
 ΔΥΩ ΜΠΕΓΡΟ
 ΟΥ ΨΩΠΕ • ΟΥ
 ΤΕ ΟΥΩ • ΔΥΩ
 ΝΕΑΠΕΥΖΗΤ
 ΧΔΙΟ¹ ΕΒΟΛ ΝΤΕ
 ΠΡΟΣΔΟΚΙΔ ΕΤ
 ΤΑΚΗΥ² ΝΤΩΙΝ
 ΝΔΥ ΕΝΔΔΙ
 ΜΩΝ • ΔΥΩ
 ΔΥΩ Ζῷ ΠΜΔ
 ΕΤΜΔΥ ΧΙΝ
 ΕΧΠΥΤΟΕ ΨΔ

ΧΠΜΗΤΕ •
 ΠΕΧΔΥ ΝΔΙ Ν
 ΟΙ ΙΩΖΑΝΝΗΣ
 ΧΕ ΠΑΨΗΡΕ
 ΠΡΟΧΟΡΕ ΤΩ
 ΟΥΝ ΝΤΕΝΒΩΚ
 ΕΠΜΔ ΕΤΕΝ
 ΨΟΟΠ ΝΖΗΤῷ
 ΝΨΟΡΠ • ΠΜΗ
 ΗΨΕ ΓΑΡ ΝΗΥ
 ΕΠΜΔ ΕΤΜΔΥ
 ΔΥΩ ΔΝΤΩ
 ΟΥΝ ΔΝΒΩΚ
 ΕΠΜΔ ΕΤΕΝΨΟ
 ΟΠ ΝΖΗΤῷ •
 ΠΜΗΗΨΕ ΔΕ
 ΔΥΤΩΟΥΝ
 ΕΧΝ ΝΟΗΤΙΔ
 ΝΟΣ ΔΥΤΑΥΟ
 ΖΕΝΨΔΧΕ ΝΔΥ
 ΧΕ ΝΤΟΚ ΠΕΝ
 ΤΑΚΤΑΚΟ ΝΤΕΝ
 ΖΕΛΠΙΣ • ΕΚΨΟΥ
 ΨΟΥ ΑΜΟΚ' Ε
 ΧΩΝ • ΕΑΚΠΟ
 ΡΧΝ ΕΠΕΝΟΔΖ
 ΙΩΖΑΝΝΗΣ

ADNOTATIONES.

ἰ 2ῆ ΟΥΤΟΠΗΛΔΙΟΝ etc.) „ Ipsi autem nosmetipsos in spe-
 „ lunca, ante templum quod collapsum fuerat, occultavimus. Cum
 „ vero ad desolatum illud templum Noetianus quoque una cum in-
 „ genti multitudine venisset, Dæmones inclamarunt, ut eos (ad
 „ se) vocaret, dicens, illos esse Sacerdotes. Sed nulla audita esse
 „ vox, nullum datum nuncium, nulla facta responsio. Itaque de-
 „ solata erant, ac tristitia (Noetiani, et assecularum) corda ob fru-
 „ stratam expectationem visionis dæmonum: atque illo in loco a
 „ quarta hora usque ad decimam permanserunt. Mihi (porro) Jo-
 „ hannes dixit: Fili mi Prochore surge, et ad eum locum, in quo
 „ primum eramus, revertamur; illuc enim venit multitudo. Eo
 „ surreximus, atque illuc, ubi (antea) eramus, reversi sumus.
 „ Turba autem adversus Noetianum insurrexere, atque his illum
 „ verbis exprobrarunt (hæc ei verba protulerunt): Tu spem no-
 „ stram frustratus es, dum de nobis gloriaris, quod a Magistro
 „ nostro Jobanne iusto nos abduxeris. Manus „ etc.

ἰ ΧΑΙΟ) Memph. ΧΑΙΩΟΥ, tristis.

ἰ ΕΤΤΑΚΗΥ, frustrata: inanis reddita) Sic μοχ, ΤΑΚΟ
 ΝΕΞΑΠΙΟ, frustrare spem.

Pagina VII.

ΠΠ

ΠΑΙΚΔΙΟC •
 ΔΥΩΙΝΕ ἰ ΔΕ ῆ
 CΔ ΝΤΟΟΤΟΥ ἰ Ε
 2ΡΔΙ ΕΧΩΥ ΕΥ
 ΧΩΜΜΟC ΧΕ
 ΤΕΝΝΔΜΟΟΥΤΚ •
 ῆΘΕ ῆΤΔΚΠΟ
 ΝΗΡΕΥΕ ΕΡ ΠΕΝ
 CΔ2 ΝΤΕΙ2Ε •
 ΚΑΤΔΤΕΙ2Ε ἰ 2Ω
 ΩΚ ΤΕΝΝΔΕΙ
 ΡΕ ΝΔΚ • 2Οἰ
 ΝΕ ΔΕ ῆ2ΗΤΟΥ
 ΠΕΧΔΥ ΧΕ
 ΑΠΕΡΤΡΕΝ
 ΜΟΟΥΤῆ • ΔΛ
 ΛΔ ΜΔΡΕΝΧΙ

Τῆ ΕΠΜΔ ΕΤΕΡΕ
 ἰΩ2ΔΝΝΗC
 ῆ2ΗΤῆ • ΔΥΩ
 2ΙΤΝ' ΤΕΥΓΝΩ
 ΜΗ ῆΤΕΝΕΙΝΕ
 ΕΧΩΥ ῆΟΥ2ΔΠ •
 ΔΥΧΙ ΟΥΝ ῆΝΟ
 ΗΤΙΔΝΟC ΔΥῆ
 Τῆ ΜΔ ἰΩ2ΔΝ
 ΝΗC ΠΕΧΔΥ
 ΝΔΥ ΧΕ ΠCΔ2
 ΔΝΘΝ ἰ ΠΑἰ ΕΥΤΔ
 ΚΟ ῆΤΕ2ΙΗ ΕΤ
 ΝΔΝΟΥC • ΔΥΩ
 ΕΤCΟΥΤΩΝ •
 ΤΔἰ ΝΤΑΚΤCΔ
 ΒΟΝ ΕΡΟC • ΔΥΩ

ON ΔΥΨΙΝΕ Ν
 CΔ ΜΟΟΥΤΚ' Ν
 ΤΕΝΧΩΩΡΕ 4
 ΕΒΟΛ • ΟΥΕΣ
 CΔΣΝΕ ΘΕ ΝΑΝ
 ΝΤΕΝΜΟΥΟΥΤ
 ΑΜΟΥ ΚΑΤΑΘΕ
 ΝΤΑΦΟΥΩΨ
 ΕΕΪΡΕ ΝΑΚ •
 ΠΕΧΔΥ ΟΝ ΝΔΥ
 ΝΘΙ ΙΩΣΔΝ
 ΝΗC ΧΕ ΝΔΨΗ

ΡΕ ΚΩ ΕΒΟΛ Α
 ΠΚΑΚΕ ΝΨΒΩΚ
 ΕΠΚΑΚΕ - ΝΤΩ
 ΤΝ ΔΕ ΝΤΕΤΝ Ν
 ΨΗΡΕ ΑΠΟΥΟ
 ΕΙΝ • ΔΥΩ ΑΠΚΔ
 ΚΕ ΝΔΕΨΤΑΔΩ
 ΤΝ ΔΝ ΧΕ ΤΜΕ
 ΑΠΕΧΘ ΟΥΗΕ Ν
 ΣΗΤ ΤΗΥΤΝ
 ΔΥΩ ΜΠΕΥΚΔΔΥ

ADNOTATIONES.

ΔΥΨΙΝΕ etc.) „ Manus autem in eum iniicere quarebant,
 „ inquietes: Nos te interficiemus: et sicut tu in magistrum no-
 „ strum tam maligne te gessisti, ita contra te quoque nos age-
 „ mus. Quidam vero ex illis dixerunt: Illum non occidamus, sed
 „ illuc ipsum ducamus, ubi est Johannes, et iuxta huius senten-
 „ tiam iudicium de illo feramus. Noetianum ergo ceperunt, et ad
 „ Johannem duxere, quem sic allocuti sunt: Magister hunc invē-
 „ nimus bonam, rectamque viam (i. e. doctrinam) corrumpentem,
 „ quam tu nos docuisti, et te insuper quasi vult occidere, ut nos
 „ dispergeremur, (atque a te recederemus). Nobis igitur prae-
 „ cipe, et illum interficiemus sicut ille voluit te interficere.
 „ Dixit eis Johannes: Filii mei sinite tenebras abire in tene-
 „ bras: vos vero filii estis lucis, et tenebrae vos non comprehen-
 „ dent, quia veritas Christi habitat in vobis. Et non permisit
 „ eis Johannes „ etc.

¹ ΝΤΟΟΥΤΟΥ ΕΣΡΔΙ ΕΧΩΨ (cercarono di) porgli le mani
 addosso) Memphitice ENTOT, thebaice ΝΤΟΟΥΤ, est manum
 iniicere.

² ΚΑΤΑΤΕΙΣΕ ΣΩΩΚ ΤΕΝΝΔΕΪΡΕ ΝΑΚ, così anche a te
 faremo noi.

³ ΔΝΘΝ, (trovammo) Thebaice quum ΘΙΝΕ, tum ΘΝ est
 invenire. Vide pag. 100. huius voluminis, et Tuk. pag. 268.

⁴ ΧΩΩΡΕ ΕΒΟΛ thebaice est, dissipare, dispergere. Vid.
 Tukium pag. 167.

ΠΠΔ

ΝΟΙ ΙΩΣΑΝ
 ΝΗC ἡ ΕΜΟΥΟΥΤ
 ΝΝΟΗΤΙΔΝΟC .
 222 ΔΕ ΕΒΟΛ2Ν
 ΝΕΤΥΟΟΠ Ν'
 2ΗΤΟΥ 2ΥΠΜΔ
 ΕΤΥΜΔΥ . ΔΥ
 ΠΑΡΑΚΔΛΕΙ Ν'
 ΙΩΣΑΝΝΗC .
 ΝΤΕΡΟΥΧΙCΒΩ
 ΕΒΟΛ2ΙΤΟΟΤΥ
 ΕΥΧΩΜΟC
 ΧΕ ΤΕΝCΟΠCΠ
 ΜΟΚ ΠΕΝΕΙ
 ΟΥΤ ΕΤΡΕΚΤ'
 ΝΔΝ ΝΤΕCΦΡΑ
 ΓΙC ΕΤ2ΥΠΕΧC'
 ΠΕΧΔΥ ΝΔΥ Ν
 ΟΙ ΙΩΣΑΝΝΗC
 ΧΕ ΟΥΕ2 ΤΗΥΤΝ
 ΝCΩΙ ΕΠΕCΗΤ
 ΕΠΕΙΕΡΟ . ΔΥΩ
 ΤΝΑΒΑΠΤΙΖΕ
 ΜΩΤΝ 2Μ
 ΠΜΔ ΕΤΥΜΔΥ
 ΔΥΩ ΔΥΧΙ ΝΟΥ
 ΟΝ ΝΙΜ ΕΠΕCΗΤ
 ΕΠΜΟΟΥ ΔΥΤ

CΒΩ ΝΔΥ ἡ 2ΩC
 ΤΕ ΕΤΡΕΥΒΑΠ
 ΤΙΖΕ ΜΜΟΥ .
 2ΙΤΝ ΟΥΤΕΧΝΗ
 ΟΥΝ ΜΜΝΤ
 ΡΕΥΡ2ΙΚ ΔΝΟΗ
 ΤΙΔΝΟC ΤΡΕΠΜΟ
 ΟΥ ΡCΝΟΥ . ΔΥ
 ΝΔΥ ΝΟΙ ΟΥΟΝ
 ΝΙΜ ΔΥΡΥΠΗ
 ΡΕ . ΙΩΣΑΝ
 ΝΗC ΔΕ ΠΕΧΔΥ
 ΧΕ ΠΔΧΟΕΙC
 ΙC ΠΕΧC ΠΥΗ
 ΡΕ ΜΠΝΟΥΤΕ .
 ΠΕΝΤΑΥΚΩ
 2ΡΑΙ 2Μ ΠΡΩ
 ΜΕ ΝΤΕΦΥCΙC
 ΜΠΤΒΟ . Τ
 2ΡΟΚ ἡ ΜΠΕΙΜΟ
 ΟΥ . ΝΚΤΡΕΥ
 ΕΙ ΕΠΕCΟΡΑ2Τ
 ΝΤΑΥΤΔΔΥ ΝΔΥ
 ΕΒΟΛ2ΙΤΟΟΤΚ
 ΔΥΩ ΝΚΠΑΤΔC
 CΕ ΝΝΟΗΤΙΔΝΟC
 2Ν ΟΥΜΝΤΑΤ ἡ

A D N O T A T I O N E S .

ἡ ΝΟΙ ΙΩΣΑΝΝΗC etc.) „ et non permisit eis Johannes, ut
 „ Noetianum interficerent . Multi vero ex iis , qui ibi inter Noe-
 „ tiani aseclas erant , Johannem , dum ab eo docebantur , roga-
 „ runt his verbis : Petimus a te , o Pater noster , ut Christi sigil-
 „ lum (obsignationem , qua in Christo confertur) , nobis des . Respon-
 „ dit eis Johannes : sequimini me , (et mecum) in flumen descendi-
 „ te : et ibi vos baptizabo . Et cunctos deorsum ad aquam dedu-
 „ xit , eisque doctrinam (evangelicam) predicavit , ut eos (postea)
 „ bapti-

„ baptizaret. Per magia artem igitur aquam in sanguinem vertis
 „ Noetianus: id universi viderunt, et mirati sunt. Dixit vero
 „ Johannes: Domine mi Jesu Christe Fili Dei, qui naturam mun-
 „ dam (πύραμ) homini reposuit, restitue (in pristinum statum)
 „ hancce aquam, et effice, ut ad illam quietem redeat, qua a te
 „ ei data fuit, et Noetianum percutit... Reliqua desiderantur.

† ΝΤΕΦΡΑΓΙΟ ΕΤΣΑΠΕΧΡΙΣΤΟC) Græce diceret: τὴν σφραγίδα τὴν ἐν χριστῷ.

‡ Post voculam hanc, ΝΔΥ, οἰς, inquinata aliquantulum est membrana, adeo ut ex tribus, aut ad summum quatuor literis, quæ in hoc secundo versu scriptæ fuerunt, sola prima & nullum passa sit detrimentum: post literam vero ipsam & utrum sequeretur Λ, an potius Ω, tum C, adeo ut addita e sequenti versu syllaba ΤΕ, legendum sit, ΝΔΥ ΖΩCΤΕ, definire non ausim: Ita tamen lego; præsertim quum eiusmodi locutio, ΖΩCΤΕ ΕΤΡΕΦΑΠΤΙΖΕ, occurrat etiam initio Fragmenti XIII. quod proxime sequetur: ibi enim leges, ΖΩCΤΕ ΕΤΡΕΤΕΥΦΥCΙC ΠΩΩΝΕ: et ibidem paulo post: ΖΩCΤΕ ΕΤΡΕ.... ΩΩΠΕ ΝΛΗCΤΗC.

§ † ΖΡΟΚ) Superius pag. 237. legimus, ΔΥΖΡΟΚ ΕΒΟΛ, quod verti, *sedatus fuit*. Huiusmodi interpretationem confirmat hic locus.

¶ ΖΝ ΟΥΜΝΤΑΤ....) Vox mutila, quæ in pagina 185. perficiebatur. Latinus habet: *cacitate*.

* ΖΩΒ ΝΙΒΕΝ Δ'ΡΙΖΟΚΙΜΑΖΙΝ ἈΜΩΟΥ, ΠΙΠΕΘΝΔΝΕΥ Δ'ΜΟΝΙ ἈΜΟΥ: — 1. ad *Thess. V. 21*.

X I I I.

Thebaici codicis membrana unica, magnam partem lacera ac mutila, longa uncias fere 9 $\frac{3}{4}$, lata uncias fere 7 $\frac{3}{4}$. Vide eius Specimen pag. 223. num. 13.

Prima pagina numero 81. signata fuit a librario: præce-
 debant igitur in codice quadraginta membranz. Ad codicem
 vero, e quo hæc avulsa fuit, Fragmentum quoque XIV, quod
 proxime secundum hoc edam, pertinuisse non dubito. Utram-
 que enim membranam ab uno eodemque librario exscriptam
 fuisse manifeste indicat summa characterum, membranarum,
 aliarumque rerum omnium similitudo. Literæ, exempli gratia,
 utrobique elegantis sunt, et antiquæ formæ: litera vigesima se-
 cunda,

Homilia ad quam pertinuit hoc Fragmentum, contra foeneratores scripta fuisse videtur.

~~From~~
Tid

[illegible]

ΘΟΥ Νῦμῆσε
 τὰι¹³ ἐρωάν οὐά
 ἵραν ἐροϋ ἄε μῆτ
 λυϋθηϋ ϋι μῆτ
 φονεϋϋ νῦνα
 ὡωϋτ¹⁴ ἀν ἄπετ
 σμοντ · ἀω γαρ

τε τὰιδφωρᾶ ἐρ
 ὡανονᾶ ὡῶχτ¹⁵
 ἐϋχῶ νῦϋγλᾶ ἢ
 ζεν ζναδϋ ἢωμ
 μῶ · ἢ ἢτε οὐά
 ζωϋτ¹⁶ ἢονᾶ ἐϋ
 παρᾶγε¹⁷ νῦρᾶο

A D N O T A T I O N E S.

¹ Priores sex versus divinando supplere, atque interpretari si aggrediar, tempus frustra teram, atque operam perdam. In tertio tamen, aliisque duobus scriptum fuisse videtur:... ΘΥΛΗ' ΝΤΕΙΜΙΝΕ ΖΡΑΙ ΖΝ ΤΕΥCΥΝΗΔΥCIC etc. ubi tamen scribendum erat, ΤΕΥCΥΝΕΙΔΗCIC, eorum conscientia.

² ἀΡᾶ etc. usque ad ϋι λΟΓΙCΜΟC) Idest: „ Si quis ergo, illos interroget, num velint, ut eorum transmutetur natura, „ et (ex homine) fiat aurum, et ipsi tales evadant, quale esse „ id, quod magno studio tenent (sibi comparant): numquid hu- „ iusmodi transmutationem (metamorphosin, transformationem) sibi „ ipsis eligent (ipsis placebit fieri), adeo ut eorum natura mute- „ tur, et desinat esse natura hominis, evadatque natura auri, et „ appareant tanquam ratione carentes, et cogitatione? et....

³ ΝΤΕΙ ΜῆτδΒΟΛΗ', hanc mutationem) Vide librarii imperitiam: Græcum nomen μεταβολή perinde scribit, corrumpitque, quasi inciperet a memphitica inseparabili particula μετ, quæ est nominis abstracti nota, et pro qua Thebæi dicunt μῆτ, et quasi ex eadem particula, ac nomine δΒΟΛΗ', quod nullum est, componeretur.

⁴ ἀΥω etc. usque ad finem columnæ) Fieri non potest ut quis hæc interpretetur, nisi exemplar aliud integrum inveniat.

⁵ ΡΟΚῚ) Ante hanc vocem superest tantum in membrana aut vigesima litera τ dimidia, aut potius integra tertia Γ, ut scriptum fuerit, ΝῚ ΡΟΚῚ. Hæc desinit columna prima huius paginæ.

⁶ ΝῚ ΡΟΚῚ ΕΠΕΖΟΥ' etc.) Idest: „ et maiore accenderit „ pecuniarum cupiditate. Si igitur maledictio iis est (vel, si ma- „ ledicti ii sunt) quorum animus ita comparatus est, ut materia- „ les atque inanimata creature libenter evaderent; quanquam est „ (hæc) irrationalis dementia, ut nobismetipsis huiusmodi res ac- „ quirere concemur, quarum finis (Extremum) est vanitas? adeo „ ut

ut illi qui circa has pecunias (seu, divitias) insaniunt (idest, qui in has pecunias insana cupiditate feruntur), latrones sint, atque homicidæ: neque vero hoc solummodo: sed pessimum etiam opus (rem) aggrediuntur, nempe usuras. Hoc si quis denomina- ret furtum, & homicidium, inepte non loqueretur *: quodnam enim discrimen est (inter hoc, et) siquis murum perfodias *, et peregrini vasa (utensilia, supellectilem) depradetur, aut si quis alicui viatori furetur, et ipsius utensilia, etc.

⁵ 2N TEΠEIOYMA, in cupiditate) Scribe, 2N TEΠIOY-
MA.

⁶ OYCd2OY, una maledixione) Memphitice nomen masc. Cd2OYI valet, maledictio. Thebæi dicunt, Cd2OY, sive, addito articulo, ΠCΔ2OY, ut videre potes etiam apud Tukium pag. 413, et Fragm. IX. pag. 240. huius voluminis, ubi dCd2OY valet, maledixi.

⁷ NNETERE ΠEY2HT CMONT, a quelli, il cuore (cioè l'animo) dei quali è disposto, pronto, proclive a...) Hanc ipsam locutionem habes pag. 245. huius voluminis, ubi legisti: NΘE ANΠETERE ΠEY2HT CMONT, come quello il di cui animo era disposto (a mangiare), e reso tranquillo.

⁸ NΘYλH', materiales: di materia) Pro, NT2YλH'. Est autem 2YλH', materies, ύλη.

⁹ NΔI ETET2ΔH' ΠE TYNTPETWoyEIT, le quali vanno a terminare in vanità) Apud Lacrozium pro 2ΔH' scribitur memphitice quidem 2ΔE, thebaice vero 2ΔE, ultimus: et, finis. Apud Tukium quoque pag. 440, et Joh. XI. 24, pag. 43. huius voluminis, scriptum reperies, 2ΔE. Sed fortasse 2ΔH' est nomen substantivum, extremitas: et 2ΔE adiectivum, ultimus: et N2ΔEEY plurale, novissima, apud Tukium pag. 465. Aut potius librarius noster scripsit H pro E, illa licentia usus, cuius non semel exempla vidimus.

¹⁰ TYNTPETWoyEIT, vanitas) Vide pag. 119. huius voluminis. Memphitice ΠEΘWoyIT, et ΠETWoyIT est, inanis.

¹¹ NλYCTHC, fures, latrones) Scribe, NλHCTHC. Sic etiam paulo post scribe, ANTλHCTHC. Imperiti librarii non raro octavam literam H in vigesimam primam Y permutant, ut alias vidimus.

¹² WAYTPKE2ITOOTOY, mettono ancora le mani in....: aggrediuntur etiam) Observa hanc locutionem, TPKE2ITOOT, et articulum illum Π. Memphiticum verbum, 2ITOT, vide apud Lacrozium in 2I.

¹³ TdI, *banc*, i. e. *hoc*) Videtur femininum pro neutro, quo ægyptii carent, positum: nisi quis malit subintelligere, *ἄμῃσε*, *usuram*.

¹⁴ Nḳnaωωq̄t̄ dN ḁpetcmo'Nt̄) Ad verbum hæc interpretatus non sum, quia quid valeat verbum ωωq̄t̄, aut, si litera ω radicalis non sit, verbum ωq̄t̄, non satis intelligo. Memphitice oqt̄ est, *obducere*, *superinducere*: verum huiusmodi significatio ægre huic loco aptari potest. Donec melior succurrat interpretatio, suspicari licet scriptum heic esse, ωωq̄t̄ pro ωωbt̄, quod valeat, *mutare*: nam Memphitice quoque ωob̄t̄ est, *mutare*.

¹⁵ ωōx̄t̄) Hoc etiam verbum peritioribus explicandum relinquo.

¹⁶ Verbum thebaicum, ζωq̄t̄, valet, *furari*, ut vidimus Joh. X. 10, pag. 35. huius voluminis.

¹⁷ Nōrā eq̄p̄r̄p̄r̄ge, *ad un passaggiere*.

ΠΒ

Pagina II.

eic¹ eneɜNdaɣ • ḁ
petḁmaɣ • dɣω
ɜit̄nt̄and̄i² k̄h
Nḁm̄hce³ Nt̄ x̄pō
Ndk̄ N̄netēN
Noyk̄ dN ne...
ω pr̄an eθooy⁴...
moɣte epr̄an N̄
teim̄nt̄λɣct̄hc
xe m̄hce • ω N̄
ɣamoc⁵ et̄c̄aɣe⁶.
ω p̄ωωnq̄⁷ et̄
c̄aɣe ḁpō'NH
pon • paī ḁpe
tef̄ɣcic m̄en coɣ
ōnq̄ p̄ωωne
Δε N̄tm̄nt̄m̄d̄i x̄p̄h
m̄ā d̄q̄koinoɜo
mei⁸ ḁmoq̄ ɜN̄ na
ψ̄ɣxon ω p̄ō
N̄p̄xioɣō eθooy •
paī N̄taq̄toɣō

εβολ N̄ɜht̄q̄ N̄ōi
pei x̄pō N̄teim̄
ne • petere ψ̄ɣ
x̄h ḁmoq̄ m̄aɣ
d̄aɣ • pent̄aɣ
por x̄q̄ εβολ ɜN̄
T̄iaφōr̄a ḁp̄ɜō
oɣt̄ m̄N̄ teɜime •
N̄ta p̄noɣte p̄reɣ
c̄ωn̄t̄ x̄ooc̄ N̄naī
xe d̄ωaī⁹ N̄te
T̄naīd̄i • ɜωcte
ɜit̄ḁpe x̄...
N̄eɣer̄hɣN • •
toɣ x̄pō ḁmo • •
ωωpe ɜN̄...γ...
T̄m̄hce⁴ Δε ḁp̄N • •
ecc̄ɣNɜict̄a εβολ
ɜN̄ d̄ω N̄ɣamoc •
N̄taɣ x̄ioɣō ḁ
moc̄ N̄aωN̄ɜe •
d̄lla t̄cooȳN̄ N̄

TNd-

τῆνακε¹⁰ ἀπειχπο'
 ἡτεῖμινε ζιτῶ
 πεπρῶφῆτης
 ἐϋταμῶ ἄμοι ἐϋ
 χῶ ἄμος · χε εἰς
 ζήντε¹¹ ἀπχινῶ
 , ἡ τῆνακε ἀϋω'
 , ἡ πεισε ἀϋχπε
 , τὰ νομια¹² . οὐ
 τεῖμινε πε πει
 χπο' ἡτεῖμινε
 ἡ τὰ τῆνακε . .

ἄμοϋ ἡοῖτῶ . .
 μαῖτο¹³ ἡζοϋῶ
 ἀχποϋ δε ἡοῖ
 τὰ νομια · ἀοζα
 πεζ δε ἐροϋ ἡοῖ
 τῶ ἡτῶ αὐτῶ
 με¹⁴ . πετῶ π
 γαρ ἡοϋοειϋ .
 ἡ ἡτῶ τῶ τῶ
 ἀϋω ἐϋ
 ἡ π

ADNOTATIONES.

¹ ἡ ἡπχοεις, e s' impossessi: si impadronisca: si approprii)
 In hac quoque pagina pauca sunt quæ interpretari possim, quod
 multis in locis aut mutila sit, aut obscura. Peritiores rogo ut
 hæc illustrent, suppleant, exponant.

² Id est: „ illiusque utensilium dominium usurpet. Similique
 „ modo quum feneraris *, ea tibi quasi tua vindicas quæ tua non
 „ sunt. Proh pessimum nomen quo huiusmodi latrocinium denomi-
 „ natur, nempe usura! O coniugium amarum (i. e. amaritudinum
 „ et molestiarum causa)! O coniunctio (consensio) amara, et ini-
 „ qua, quam natura quidem non novit, morbus vero amoris pe-
 „ cuniarum eam in inanimatis innovavit *. O conceptio, aut ger-
 „ men malum, quod produxit huiusmodi genitor, anima sola...
 „ separatus ex discrimine masculi et femina, quibus Creator Deus
 „ dixit: Multiplicamini, et crescite: itaque per...

³ ζιτῶ τὰ νῶ) Thebaice ζινῶ valet, ita: similiter: iuxta
 hac: eodem modo: ut vides Matth. XIX. 8. pag. 13. Et apud
 Tukium pag. 75. leges: ἡ εἰδε ζινῶ, et fac similiter. An
 thebæi eodem sensu dicebant etiam ζιτῶ τὰ νῶ? Si ita est par-
 ticula illa τὰ secunda est e tribus a Tukio recensitis pag. 6.
 Prima est masculina φῶ (thebaice πῶ): altera feminina θῶ
 (thebaice τῶ): tertia vero est pluralis νῶ. Fragmento I. seu
 Matth. XIX. 14. pag. 16. vidimus: τὰ νῶ... ἡτεῖμινε
 τε τῶ ἡτερο ἡ ἡπῶ, talium est regnum cælorum.

⁴ ἡ ἡ ἡ ἡ) Videtur deesse aliquid in membrana,
 verbi gratia, secundæ pers. sing. nota, quæ si addatur, verte-
 re poterimus: imponis usuras. Peritiores iudicent.

* Post ΕΘΟΥ parva macula inquinata est membrana: itaque deletæ sunt in septimo hoc versu postremæ tres, aut potius duæ literæ, quarum ultima videtur fuisse Υ, aut Τ. An legendum, ΠΕΤΜΟΥΤΕ, λεγόμενον; quod vocant. Vide Scholitzii Gramm. pag. 102.

† Ω ΝΓΑΜΟΣ, o connubium) Quodnam coniugium, quemnam γάμον dicit? An latrocinii, et usuræ? An humanæ naturæ, et auri, in quod nonnulli converti vellent, ac transmutari?

‡ ΕΤCΔΥΕ, cagionante amarezza: disgustoso: amaro) Memphiticum, ΩΔΥΙ, amaritudo, amarum, habes in Lacrozio. Thebæi dicunt CΔΥΕ, idque videtur construi instar verbi potius, quam nominis quum heic, tum apud Tukium pag. 338. ubi verba Sophoniæ, φωνή ἡμέρας κυρίου πικρά, vox diei Domini amara, thebaice sic vertuntur: ΠΕΣΡΟΥ (deest, ὑΠΕΣΡΟΥ, diei) ὑΠΧΟΕΙC υCΔΥΕ.

§ Ω ΠΩΩΝQ, o coniunctio: o consensus) Nomen hocce, ΩΩΝQ, nusquam alibi hactenus reperi. Sed quum ægyptii librarii non raro scribant Β pro Q, ut alias monui, existimo idem valere ΩΩΝQ, ac nomen quod extat apud Tukium pag. 219, ubi verba Apostoli, Qua consensus templo Dei cum idolis, thebaice vertuntur, ΟΥ ΠΕ ΠΩΩΝΒ (scribi fortasse posset etiam, ΠΩΩΝΒ, aut potius, ΠΩΩΝQ) ὑΠΕΡΠΕ ὑΠΠΟΥΤΕ ὑΠ ΠΕΙΔΩΛΟΝ (malim, ΝΕΙΔΩΛΟΝ). Simili modo Matth. XIX. 6. pag. 13. huius volum. vidimus verbum ΩΩΝΒ, coniungere.

¶ ΔQKOINOΔΟΜΕΙ etc.) Obscura fere omnia usque ad finem huius columnæ, etsi hac ex parte nullum membrana passa sit detrimentum. Ne verbum quidem ΔQKOINOΔΟΜΕΙ, etsi e græca lingua ductum, quid heic denotet, probe scio. An librarius scripsit ΔQKOINOΔΟΜΕΙ pro ΔQKΔΙΝΟΤΟΜΕΙ? Græcum verbum κοινοδομεῖν, si extet, valebit, communiter adificare. An vertendum: communem cum inanimatis domum ei dedit?

‡ ΔΩΔΙ, multiplicamini) Gen. I. 28. memphiticus Interpres habet inverso ordine: ΔΙΔΙ, ΟΥΟZ ΔΩΔΙ, crescite et multiplicamini. Ita et græcus, et Vulgatus.

§ ΤΥΗCΕ etc.) Idest: „usura vero... quo coniugio constituitur? quomodo enata est? sed huiusmodi procreationis partitionem novi per Prophetam, qui me docet, atque ait (Ps. VII. vers. 15. alias 14): Ecce iniustitia parturit, concepit, dolorem, et peperit iniquitatem. „ Talis est ratio huius factus, „ quem

„ quem cupiditas (quidem) carius vendendi peperit, iniquitas vero concepit, et odium adversus homines eundem conservavit:
„ absconditum enim omni tempore.....

¹⁰ Memphitice † ΝΑΚΞΙ, thebaice Τ Νάκε est dolor parientis. Vide Jerem. XIII. 21. pag. 64. huius voluminis.

¹¹ ΕΙΟΖΗΗΤΕ, ecce) Memphiticus Interpres eodem sensu vertit: ΖΗΠΠΕΙΟΙ ΤΑΝΟΜΙΔ' ΔΟΤΝΑΚΞΙ, ΔΟΕΡΒΟΚΙ ΑΠΕΥΚΑΣ, ΟΥΟΣ ΔΟΜΙΟΙ ΑΠΘΙΝΧΟΝΟ.

¹² ΤΑΝΟΜΙΔ) Scribendum forsitan, ΝΤΑΝΟΜΙΔ', iniquitatem.

¹³ ΝΘΙ ΤΜ..ΜΑΙΤΩ) Supplendum videtur: ΝΘΙ ΤΜΝΤ-ΜΑΙΤΩ.

¹⁴ ΤΜΝΤΜΔΤΡΩΜΕ, odium in humanum genus) Verbum ΜΔΤ vidimus etiam Fragm. IV. pag. 92, et 93. huius voluminis.

* ΕΥΩΠ Δ'ΡΕΤΕΝΩΑΝΕΡΔΑΝΙΖΙΝ ΝΔΑΝ ΟΥΟΝ, ΕΡΕΤΕ-ΝΕΡΣΕΛΠΙΟΙ ΕΘΙ ΝΤΟΤΟΥ, ΔΥ ΠΕ ΠΕΤΕΝΣΜΟΤ? ΝΙ ΚΕΡΕΦΕΡΝΟΒΙ ΖΩΟΥ ΣΕΕΡΔΑΝΙΖΙΝ ΝΝΙΡΕΦΕΡΝΟΒΙ, ΖΙΝΔ ΝΤΟΥΘΙ ΝΤΟΤΟΥ ΝΤΟΥΩΕΒΙΩ': —

Luc. VI. 34.

X I V.

Thebaici codicis membrana integra, cuius specimen habes
pag. 223. num. 14.

Prima pagina numero 113. signata fuit a librario. De codice, e quo avulsum est hoc Fragmentum, satis dixi paulo ante ad Fragm. XIII.

Pagina I.

ΠΓ

ααϛ'. νεϛναδωτῶ.
γαρ πε ντοοτοϛ ν
νχαξε ὑπεϛαγγε
λιον νζοϛδ δε δλε
ξανδρος* παμκλ
λε'. κε ετβεοϛ ὦ
πρωμε εκτοϛβε
πεκας ζν tek
ω'. ζεν μακα

πιος θε νε νετναδω
κιμαζε ὑποϛωω
ὑπνοϛτε ετρεϛ
ααϛ. δϛω' ετμας
τηϛ' εζωβ ντειζε'.
ζεν κε μινε γαρ νε
ναϊ. ντωτεενα
ααϛ' ζῦπκαϊρος.
δϛω ζεν φϛλακ

TH.

„ sit, in malis autem operibus etiam non deprehendamus, etsi co-
ram iis non confundamur, qui reputant vana ornamenta flores,
et folia caduca.

ς ς ς ς

„ Expositio adversus eos qui venerandum monastica professio-
nis habitum opprobant. Aiunt enim: Zona super lumbos vinciti
sunt (monachi), et cincti instar asinorum. Quinam vero ii
sunt qui hæc dicunt? Semen Arianorum sunt. Hos Diabolus una
cum suis demonibus præcinxit (armavit), ac super eos ascendit
quasi super equos, et... ut in longinquas dissitasque semitas
eos abducatur * a recta via remotas ac separatas. Quolibet enim
tempore qui inter iustos, vereque fideles (monastica zona) præ-
cingi volunt, præcinguntur: et qui e contrario,, etc.

² αλεξανδροσ) Hic Alexander ille est, de quo Sanctus
Paulus Timotheo ita scribit epist. 2. cap. IV. vers. 14: Ale-
xander ararius multa mala mihi ostendit... quem et tu devota:
valde enim restitit verbis nostris.

³ Πεδυκκαλε, ararius) Memphiticum nomen, εδυκε-
λι, ex Kircherō attulit Lacrozius, ac vertit, faber ferrarius:
sed nullo exemplo interpretationem confirmavit. Thebæos di-
xisse, εδυκκαλε, ex hoc loco discimus, ut et alia plura.
Græcus Pauli Textus habet, ὁ χαλκεύς: Vulg. Int. ararius:
Memphiticus, ΠΙ ΒΑΟΝΗΤ, quod Wilkinsius vertit, ferrarius.

⁴ εἰ τῆς κἀθ' ἡμᾶς) Explicent peritiores.

⁵ εἰ τῆς κἀθ' ἡμᾶς, qui non sperant) Memphitice, καθ' ἡμᾶς
valet, sperare: ex verbo κα, ponere, et nomine ἡμᾶς, cor,
animus. Thebæi dicunt καθ' ἡμᾶς, quo in verbo nomen ἡμᾶς pro-
nominibus afficitur ut aliis in verbis in quibus reperitur. Vide
Scholtzii Gramm. pag. 47. Itaque apud Tukium pag. 53, verbi
gratia, εἰ καθ' ἡμᾶς εἶπες, valet, speravi in te. Quod si dice-
res, εἰ καθ' ἡμᾶς, valeret, speravit ille: εἰ καθ' ἡμᾶς, speravit
illa, etc.

⁶ εἰ τῆς κἀθ' ἡμᾶς εἰς τὸν ἡμᾶς, qui non sperant in tali re)
Quænam sit hæc res, aut hoc opus (id enim etiam valet εἰς τὸν)
constabat e superioribus quæ interierunt. Erat sane earum re-
rum una, quæ ad divinæ Legis religionisque substantiam non
spectant.

⁷ ἡμᾶς τῆς κἀθ' ἡμᾶς) Pudet me hæc non intelligentem.

⁸ εἰ τῆς κἀθ' ἡμᾶς, phylacteria) Respicit Matth. XXIII.
5. ubi Memphiticus Int. sic habet: εἰ τῆς κἀθ' ἡμᾶς γὰρ νοῦφτ-
λακτῆριον, dilatant enim phylact. ia sua.

⁹ εἰ τῆς

⁹ 2EN PEUHT', *Decima*) Memphitis PEUHT, *Decima*, est nomen singulare: *decimas* autem dicunt plerumque, 2dN PE-
MAT. Thebæi vero pluraliter dicunt, 2EN PEUHT, ut hinc
disco.

¹⁰ EUICE, *anethi*) Memphitice, ΠΙ ΔΥΙCΙ, est ἀνήθον,
anethum. Vides Thebæos dicere, EUICE.

¹¹ ΤΑΠΝ, *cumini*) Memphitice, ΘΑΠΕΝ.

¹² 2dΘIN NCΘOI, *mentha*, ἡδυσσμου) Memphitice, dΘIN
NCΘOI, et dWINCΘOI. Placet locum Matth. XXIII. 23, quem
ægyptius noster respicit, ex memphitica translatione afferre..
OYOI NWTEN... XE TETENTĪUPREUHT ĀPIAΘIN NCΘOI,
NEU ΠΙΔ'ΔΥΙCΙ, NEU ΠΙΘΑΠΕΝ OYOS d'TETENXW etc. *Va*
vobis... quia Decimam datis mentha, et anethi, et cumini, et
omittitis etc.

¹³ 2dMOI ON) Vide quæ dixi ad Fragm. IV. pag. 93. hu-
ius voluminis.

¹⁴ De thebaico verbo CPOCPEQ vide quæ dixi pag. 148.
huius voluminis.

¹⁵ OYEXHΓHCIC, *expositio*) Videtur hic Sermonis titulus
potius, quam initium: sed initium ipsum quodnam est? Aliud
sermonis ipsius Argumentum addidit librarius infimo in margi-
ne sub postremo secundæ columnæ versu, in hunc modum:
EXN 2EN POME EYANMOPOY, *in viros, qui (monastico*
cingulo) cinguntur.

¹⁶ NETNOΘNEΘ, *qui improperant, opprobrio dant*) De ver-
bo NOΘNEΘ, et NEΘNEΘ dixi pag. 109. huius voluminis.

¹⁷ NΘE NNIEIΩ, *instar asinorum*) Nunquam defuere, ne-
que desunt modo qui huiusmodi ineptiis, atque puerilibus di-
cteriis sanctos etiam piosque monachos insectarentur. Sed qui
sapiunt, nihili hæc faciunt, et monachorum instituta venerari
pergunt.

¹⁸ NNdPIDNOC, *Arianorum*) Malim, NNdPEIDNOC. No-
stra etiam ætate Hæretici potissimum, ac multo magis Voltæria-
ni monachos odio habent, eorumque instituta aversantur: quod
sibi monachi laudi ducunt.

¹⁹ Quid sint 2EN 2TŌ, certo dicere nequeo. Memphitis
2ΘO est *equus*: sed pluraliter *equi* dicuntur 2ΘWP. Thebæi
fortasse pluraliter etiam *equos* vocant 2TŌ, seu 2EN 2TŌ.

²⁰ Quid sint isti, 2EN MECPORG, et quid proprie denotet
verbum 2PĀ, docebunt peritiores.

ὡς αὐμοροῦ • αὐω
 ον^b νετοῦωω αν ε
 μοροῦ ἄμῃ στορ^a
 εροῦ • ἀλλὰ ἐπι
 δῆ^a • πετεωω πε
 εωτῶρωοῦ ἦνε
 τεῖς cenoei αν ἦνε
 τοῦωω ἄμοοῦ •
 ετβε παῖ οὐαγαθον
 πε^a ετρηταρε
 πωαξε σιτῆ γεν
 μαρτυριᾶ •
 πιεροφανθης μω
 ὕςης • μῆ νεωω
 οπ naq αν ἡροοῦω
 πε εφορεῖ ἡτω
 ἡ • ἦε ετεπαπαρ
 γεῖε ετρε πικραηλ
 ωωπε εῦμῆ^a αὐω
 εῦςηκ • ἦαβηλ
 ξε ρςηκ'νεφναοῦ
 εςαδνε αν πε ετρε
 πλαος ἱπαῖ^a • οὔ (ῥε
 μονον δε' ἀλλὰ αφο-
 αδνε ετρε πκεαδ
 ρων^a • μῆ νεωωῆρε
 αὐω ἡοῦηηβ ωω
 πε εῦμῆ ἦγεν μοχῶ
 νεῖαδ^a • ἐχῆ τεῦτ
 πε • ρομοιος^a ον
 πκεῖς οὔς • πωῆρε

ἦναῦη' δαπῶ ετρε
 ροκῶ • αὐω ἦταρ
 σῶαδς εβολ^a αν • οὔ
 βε σιεριχω • μῆ γαῖ¹⁰
 μῆ ἦκεπολις τηροῦ
 εφβηλ εβολ • ἀλλὰ
 νεφμῆρ ἡτω
 ἡ • ερςηκ ἡτπαν
 τεγλῖα^a • ερσῶαδς
 εβολ • εφορεαδςνε
 ἄπλαος εαερατοῦ
 ἦσετ^a μῆ¹² νεῦαδξε •
 οὔδε ον πετῶἦ
 α naῖ • πνοῶ ἦ
 ρηλῖος πεπροφθης
 μῆ νεφμῆρ αν ἦ
 οὔμοχῶ ἡωαδ^a • ἦ
 χῆ τεῦτπε • ἦε
 ετςης ῶ ἦβασιλῖα^a •
 ερε ἦς ἡδλ ἦοχο
 ρῖος αὐω ἄμοος
 ξε οὔρωε^a • πεῖρα
 τῶ^a • ερε οὔμοχῶ
 ἡωαδ^a οοο^a ε¹⁶ ετεῦ
 τπε • ναῦῆε ἦ
 τοῦ ἡῶμῆρ αν ἦ
 οἱ πενταρεῖ επεῦ
 μᾶ ελῖαῖος πεπρο
 φθης εφναῦ επεῦ
 εῖωτ εφμῆρ
 πεπροφθης δε ον

A D N O T A T I O N E S.

^b αὐω ον etc.) „ et qui e contrario praeiungi (vinciri) no-
 „ lunt, nullo ad id vinculo adiguntur. Sed quoniam illorum ora
 „ obturare oportet (conueniens est), qui ea non intelligunt qua
 „ dicuntur; ideo bonum (opportunitum) est, ut quod dixi, testi-
 „ moniis (Sacra Scriptura) confirmemus. Hierophanta Moysi non

„ ne cura erat, ut zonam ferret, sicut Israelitis praecepit ut vincti forent, et cincti? et nonnisi cinctus (ipse) populo praeceperat ut hoc faceret? Neque vero hoc duntaxat (contentus fuit): sed praecepit ut Aaron quoque, eiusque filii, et Sacerdotes lineis cingulis supra lumbos vincti (cincti) essent. Simili modo Jesus quoque filius Nave se se praeingeret oportuit, neque contra Hierichuntem, et Gai (al. Hai), cunctasque alias civitates discinctus pugnabat, sed zona vinctus erat, atque integra armatura cinctus pugnabat, et adstanti populo imperabat, hi vero cum suis ipsorum hostibus decertabant. Neque vero ille insuper, qui post hosce vixit, magnus Elias Propheta (discinctus erat): nonne pelliceo supra lumbos cingulo vinctus erat? Sicut in Regnis (lib. 4. Reg. I. 8.) scriptum est, servi Ochozia dicebant: „ Homo est pilosus, cuius renes cingulo pelliceo vestiuntur. „ Sicut ipse (Elias), nonne is qui illi successit Elisaeus Propheta vinctus erat, conspiciens vinctum patrem suum? Propheta vero insuper... „ Reliqua desiderantur.

¹ ΟΥΝ ΣΤΟΡ ΕΡΟΟΥ, nessuno gli obbliga: non hanno l'obbligo di far ciò) Vide quæ de voce ΣΤΟΡ dixi pag. 97. huius voluminis.

² ΕΠΙΔΗ') Scribe, ΕΠΕΙΔΗ', quoniam.

³ ΟΥΑΓΑΘΟΝ ΠΕ ΕΤΡΝ ΤΑΧΡΕ: è bene, che noi confermiamo etc.

⁴ Vid. Exod. XII. 11.

⁵ Vid. Levitic. XVI. 4.

⁶ ΝΖΕΝ ΜΟΧΖ ΝΕΙΔΑΥ, cingulis lineis) Memphitice ΜΟΧb (apud Wilkinsium Levit. XVI. 4, ΜΟΥb) est cingulum, ζώνη. Et ΝΙΔΥ, linum, apud Lacrozium. Quomodo dicant Thebæi, vides. In eo quem nunc citavi, Levitici loco Memphitica Translatio habet: ΕΓΕbΟΚΥ ΝΟΥΜΟΥb ΝΙΔΥ, et cingetur zona linea (Aaron).

⁷ ΣΟΜΟΙΟC) Mendum. Scribe, ΣΟΜΟΙΩC, similiter. Hoc adverbium mendose ab ægyptiis librariis scriptum passim invenies, et apud Tukium pagg. 319, 320, 359, 462. etc.

⁸ ΠΚΕΙΗCΟΥC, etiam Jesus, idest Josue) Observa, nomen Jesu scribi heic sine compendio, quia de Domino Salvatore sermo non est: alioquin scriptum esset, ΠΚΕΙC. Memphitæ Josuam vocant in Theotociis quidem pag. 319, ΙΕCΟΥC; in Pontificali autem part. 2. pag. 78, et alibi, ΙΗCΟΥC: in Rituali vero pag. 530. Sirachides mendose, ut puto, vocatur ΗCΟΥC; et Act. XIII. 6. Bar Jesu dicitur ΒΑΡ ΙΕCΟΥC. In omnibus fere,

re, quæ hucusque vidi ægyptiorum scriptis, ac præsertim memphiticis, magna librariorum barbaries sese prodat, id est græcæ linguæ imperitia. Manu quidem scriptos memphiticos codices quum necdum vidissem, binos charteos recentes die XVI. Sextilis, compositis iam huius plagulæ typis, e Naniana bibliotheca accepi, alterum anno Martyrum 1347, Chr. 1631. exaratum, alterum paulo vetustiore. Sed hi quoque mendis passim foedati sunt.

⁹ ΝΤΑΥΟΡῸΛΔΣ ΕΒΟΛ, *in aciem exiit ad pugnandum*) Memphitice, ῸΛΔΣ, et ΕΜΛΔΣ est, *pugna, lis, pugnare*: Et ΟΥΡ ΕΒΟΛ, aut ΟΕΡ ΕΒΟΛ est *dispergere, divulgare*. Affine est thebaicum hoc verbum, ΟΡῸΛΔΣ ΕΒΟΛ.

¹⁰ ΓΔΙ, *Gai*) Hæc civitas in hebraico exemplari vocatur γ. Sed cum litera γ careant græci, latini, et ægyptii, illius nomen accurate exprimere nequeunt. Græce ΙΧΧ. Interpretes scripserunt γαί: sic et ægyptii. Latinus autem Interpres, *Hai*.

¹¹ ΝΤΠΔΝΤΕΥΛΙΔ') Neque græca, neque ægyptia lingua habet hoc nomen, ΠΔΝΤΕΥΛΙΔ. Mendum est manifestum. Legendum puto, ΝΤΠΔΝΤΕΥΧΙΔ, quod idem est ac πανοπλία, *panoplia, integra armatura*.

¹² ΝΟΕ † ΜΝ...) Ut memphitis † ΜΕΝ..., sic Thebæis † ΜΝ... est, *pugnare*.

¹³ ΖΝ ΝΒΔΟΙΛΙΔ') Scribe, ΖΝ ΝΒΔΟΙΛΙΔ', *in Regnis*: idest, in historia Regnorum, ut loquitur Didymus, aliique: sive, in libris Regum.

¹⁴ Græcæ Translationis verba sunt: ἀνὴρ δασύς, καὶ ζώνην δερματίνην περιεζωσμένος τὴν ὀσφύν αὐτοῦ, *vir hirsutus est, et zona ex pellibus facta præcinctus circa lumbos suos*.

¹⁵ ΝΡΑΤῸΩ', *hirsutus, pilosus*) Respondet vox hæc thebaica græcæ voci, δασύς. A Memphitis δασύπες, idest lepus, aut cuniculus vocatur ΡΑΤΦΔΤ, etsi quum ΡΑΤ, tum ΦΔΤ denotet *pedem*. Simili fere modo ΡΑΤῸΩ' valet, *pilosus*, etsi ΡΑΤ designet *pedem*, et ΟΩ *comam*.

¹⁶ ΟΟΟΛΕ) Thebaicum hoc verbum habes et apud Tukium pag. 81. Respondet memphitico ΧΟΛ, et ΧΗΛ, *inducere*.

* ΥΑΡΕ ΦΗ ΕΘΟΥΩΥ Ε' ΕΡ ΜΟΝΑΧΟΣ... ΕΥΕ'ΟΙΜΩΙΤ ΝΑΥ Ε' † ΦΙΛΟΟΦΙΑ ὩΜΗ ΝΤΕ ΜΕΤΜΟΝΑ-

ΧΟΣ: — *Pontifical. part. 1. pag. 151.*

Idest: *Qui vult fieri monachus, discat veram philosophiam monasticam vitam.*

ΦΗΕ'ΤΕ ΟΥΟΝ ΥΧΟΜ ὩΜΟΥ Ε'ΩΩΠ Ε'ΡΟΥ, ΜΑΡΕΥΩ- ΠΙ. Theb. ΠΕΤΕΟΥΝΒΟΜ ὩΜΟΥ ΕΦΙ', ΜΑΡΕΥΦΙ: —

Thebaici codicis Fragmenta duo, hoc est dua membrana unius codicis, longa uncias fere 10 $\frac{3}{4}$, lata uncias fere 8.

Numerorum qui in paginis supersunt, non videtur habenda ratio. Per membraneas autem lacinias ex aliis codicibus exactas hæ membranæ simul iunctæ sunt, et consutæ.

Huius librarii propria hæc sunt. Literæ † punctum semper aut lineolam addit intra superiorem angulum dextrum. Supra I semper lineolam ducit: ac supra alias etiam literas creberrime, ibi quoque ubi superflua est, imo delenda: ut in ΧΡΗCΤΟC supra Χ. Græca verba parum emendate scribit. Pro q non semel scribit β. Literæ φ utrinque valde ventrosæ rubrum punctum in utroque ventre addit. Character non est inelegans. Literæ maiores a capite rubrica infectæ sunt, item ut interpunctiones. Unicuique paragrapho aut flosculus, aut asteriscus ruber adscribitur in margine. Vide specimen pag. 223. num. 15.

Monita continet Fragmentum iis non absimilia, quæ in nonnullis S. Antonii Abbatis epistolis leguntur.

Pagina I.

OC¹ 2N² TEKPI²
 ωωπε NΘE N
 NEICAZ NNEEB³
 ETEP2UUE⁴ U
 ΠEYXOI • EK
 OωYT EBOZ
 ZHTQ⁵ MΠTHY
 ZE EYNHY NAK
 ZNawNca: —
 H NQ⁶ EI NTHY N
 NOYBE⁷ • H NQ
 EI NTHY NZE
 BAWN⁸: —
 ωωπε EKXOOP⁹
 ZU ΠΠOZY
 MOC¹⁰. NΓ ωω
 EBOZ ZE TW

OYNΓ¹¹ ΠTHY
 NEMZIT¹². NΓ
 EI ΠTOYPHC¹³.
 NΓNIBE¹⁴ EZOYN
 ZU ΠAKYΠOC¹⁵.
 NTE NΔZHNE
 † MΠEYCTOI¹⁶: —
 EK2UOOC ZN
 TEKPI ΠA
 ωHPe • MΠEP
 ωωπε NΘE N
 NIKPITHC¹⁷: —
 MΠEP2ICE ETW
 BZ • AYU CENa
 CWTU EPOK •
 EK2NOY2ICE
 OωYT ZHTQ

NOY-

÷ NOYMOITNEC¹⁸ : —

παωηρε ταακ
επνουτε ζν
τεκδου τηρε.
ταρεμωε εζ
ραι εχωκ νq
ckeπαζε α
μοκ . νq†
δου νακ . νq
μωε μn net
μωε νuμακ : —

xe αxen πnoυτε
nr¹⁹ naewδu

÷ δου αν εερ λd

ar : dλλd
ερwanπρωμε

τωβε απnoυ
τε . ωare π
noυτε τδου
naq . nqproeis
epoq . nqμαεq
ncοφiα . zi
μnπρεμn
zht²⁰ . nqx!
moeit zhtq²¹
e'zoyn e'πεq

÷ ωoxne : —

ekzμοoc ζn
τεκpi μπp

ωωπε εκ

÷ copu e'βολ : —

nhφe αμοκ

ADNOTATIONES.

¹ ... OC) Sic supplendum esse non dubito : εκzμοoc, *sedens tu, manens, residens*. E regulis S. Antonii Abbatis una sic incipit in Biblioth. Patrum edit. Gallandii pag. 699. tom. 4 : *Cum sederis in cella tua, sollicitus esto etc.* Et pag. 703 : *sedens in cella tua, laboribus manuum tuarum incumbito*.

² εκzμοoc ζn τεκpi etc.) Idest : „ *Dum tua in cella manes (moraris), esto similis illis nautarum magistris, qui suum navigium gubernant, (et) ventum inspice (observa), quam ex parte tibi veniat : an veniat ventus nnoybe : an (vero) veniat ventus nzebwon*.

„ *Esto fortis in bello : et clama : „ Exsurge Aquilo, et veni Auster, et spira intra hortum meum, et aromata mea dent odorem suum. „ Quum resides in tua cellula, fili mi, noli esse instar indicum. Ne defatigeris orando, et exaudieris. „ Cum in aliquo labore (dolore) versaris, expecta requiem. Fili mi trade temetipsum Deo omnibus tuis viribus, et ipse pro te pugnabit, et te proteget, ac vires tibi dabit, et contra eos, qui adversum te pugnant, pugnabit : quia sine Deo nihil potes facere. Sed si homo Deum precetur, vires ei dabit Deus, eique pro vigili custode erit, ipsumque sapientia implebit, et scientia (prudencia), eiusque animum ad suum consilium deducet. Sedens in tua cellula noli vagari (ne sis errans).*

² 2N TEKPI, *in tua cella*) Quod nominis PI significacionem noverim, Kircherō debeo: ex Kircherō enim Lacrozius habet: T PI, *cella eremita*.

³ NNEEB) Literam B positam esse arbitror pro litera Q, ac legendum esse, NNEEQ. Est autem NEEQ, *nauta*, ut vidimus Fragm. X. pag. 261. huius voluminis.

⁴ ETETZUUE, *qui gubernant*) Verbi ETZUUE, sive TZUUE, significacionem eruo e memphiticis vocabulis, PEQZEM, *gubernator*, et METPEQPEZEM, *gubernatio*.

⁵ EKOWYT EBOAZHTQ etc.) Simili modo apud Tukium pag. 320: EQOWYT EBOAZHTQ UPZWOY, *expectans pluviam*.

⁶ H NQEI) Librarius lineolam ducit supra H, et supra N, et supra Q, et supra I. Sic etiam in sequentibus.

⁷ NNOYBE) An ita scriptum pro NNOYQE? An valet, *bonus*, *gratus*? Memphitice METPEQPEZEB NOYQI est *beneficentia*: et CΘOI NOYQI (thebaice CTOT NOYQE) est *bonus odor*, *gratus odor*. Hæcce vigesimæ septimæ literæ Q permutatio in secundam B non semel molesta fuit. Ita pag. 143. huius voluminis illud, NQKWQT, cuius originis esset, in mentem non venit. Suspicio nunc ita scriptum mendose fuisse pro NQKWTE, *et recidat*, ideoque colligat. Memph. BWTEB. Ita etiam Fragm. VII. pag. 194. huius voluminis id quod ante pedes erat, non videbam: hærebam in vocabulo OYOTQ: video nunc mendose ita scriptum fuisse pro OYOTE: quod manifeste respondet memphitico OYOTE, *transire*, *migrare* etc.

⁸ NZEBWON) Non audeo interpretari hoc vocabulum. Vidimus Jerem. XIV. 16. pag. 75. huius voluminis, ZEBWONE, *fames* (memph. ZBON). Et apud Tukium pag. 564. videbis ZEBWON, et mendose ZYBWON, in textu thebaico, ubi itidem valet, *fames*. Sed apud ægyptium horum Monitorum auctorem alio sensu adhiberi videtur hoc nomen. Alibi adnotare me memini, memphitice CΘOINOYQI, et CΘOIBWON sibi invicem opponi. Heic quoque thebaus noster sibi invicem opponit NTHY NOYQE, et NTHY ZEBWON.

⁹ EKXOOP, *fortis*) Memphitice, XWP, et XWPI.

¹⁰ ZU ΠΠΟΛΥΜΟC, *in bello*) Scribe, ZU ΠΠΟΛΕΥΟC.

¹¹ TWOYNF etc.) Locum hunc ex Cantic. IV. 16. thebaice affert Tukius pag. 446: inde vero eundem, demptis mendis, exscripsi pag. 145. huius voluminis.

¹² NTHY NEUZIT, *ventus Aquilo*) Apud Tukium omittitur, THY. „ NF

¹² ΝΓ̄ ΕΙ ΠΤΟΥΡΗC, *et veni Auster*) Apud Tukium: δ-
ΜΟΥ ΕΠΤΟΥΡΗC, mendose, ut videtur. Malim, δΜΟΥ Π-
ΤΟΥΡΗC.

¹⁴ ΝΓ̄ ΝΙΒΕ, *et spira*) Malim, ΝΙΨΕ, pro ΝΙΒΕ. Atta-
men Lacrozius quoque pag. 188. scribit, ΝΙΒΕ.

¹⁵ 2ᾰ ΠΑΚΥΠΟC) Scribe, 2ᾰ ΠΑΚΗΠΟC, *in horto meo*.

¹⁶ ἈΠΕΥCΤΟΙ, *odorem suum*) Apud Tukium: ΝΝΕΥCΤΟΙ,
odores suos.

¹⁷ ΝΘΕ ΝΝΙΚΡΙΤΗC) Illud ΝΙ memphiticum est: videtur
ergo positum pro ΝΕΙ, *isti, hi: sicut hi indices*. Sed suspicor
de mendo: videtur enim utraque lectio parum ad rem facere.

¹⁸ Nomen ΜΟΤΝΕC, *quies, requies*, extat etiam apud Tu-
kium pag. 119. Memphitice, ΜΟΤΕΝ.

¹⁹ ΝΓ̄) Litera Ν non coniungendi causa ponitur, ut vi-
des, sed ob negantem particulam δΝ, quæ sequitur.

²⁰ 2Ι ΜΝΤΡᾰΝ2ΗΤ, *et prudentia*) Apud Tukium pag. 245.
græca vox φρόνησις vertitur memphitice ΜΕΤCαΒΕ, thebaice
ΜΝΤΡᾰΝ2ΗΤ. Et pag. 276. vox ἐπιστήμων vertitur memphiti-
ce ΚΑΤ2ΗΤ, *prudens*, et thebaice ΡᾰΝ2ΗΤ, *sciens, prudens*.

²¹ ΝᾰΧΙΜΟΕΙΤ 2ΗΤᾰ) Memphitice, ΟΙ ΜΩΙΤ, est, ὁδη-
γᾰν, *deducere, ducem via esse*. Thebaicum autem verbum ΧΙ-
ΜΟΕΙΤ hoc ipso modo constructum habes apud Tukium pag.
446, ubi memphitice quidem legimus: ΕΨΕ'ΟΙΜΩΙΤ ΝΩΤΕΝ
ΒΕΝ ΜΕΘΜΗΙ ΝΙΒΕΝ, *docebit vos omnem veritatem*, vel, *de-
ducet vos in omnem veritatem*: thebaice vero, ᾰΝΑΧΙΜΟΕΙΤ
2ΗΤΤΥ 2ᾰ ΜΕ ΝΙΜ: sed illud 2ΗΤΤΥ mendosum esse appa-
ret, legendumque esse 2ΤΗΤᾰ, aut 2ΤΗΤΗΥΤᾰ. Vide etiam
pag. 246. huius voluminis, ubi eadem syntaxis extat: Ν-
CΕΧΙΜΟΕΙΤ 2ΗΤᾰ.

Pagina II.

B

ΧΕ^b ΕΚ2ΜΟΟC
ΝΑΩΝ2Ε • ᾰΠᾰ
ΕΡ ΘΕ ΝΝΙΤΒΝΗ
ΕΤΧΩΡᾰ Ν
Cα ΠΡΩΜΕ • ΔΛ
ΛΑ ᾰΡΙ ΠΡΩΜΕ
ΝΤΟϞ ΕΤΧΩ
ΡΕΜ ΝCα ΠΤΒ
ΝΗ: —

ΕΚ2ΜΟΟC¹ 2ᾰ
ΤΕΚΡΙ • ΚΔ ΟΥ
ΡΟΕΙC ΝΤΟΟΤᾰ,
ᾰΠΕΓΚΑ ΠCΩ
ΜΑ 2ᾰ ΤΡΙ • ΕΡΕ
ΠΕΚ2ΗΤ 2ᾰ
ΚΗΜΕ: —
ΔΛΛΑ ΕΡ ΠΕΚCΩ
ΜΑ ΝΕΡΠΕ ᾰΠ

ΝΟΥ-

ΝΟΥΤΕ · ² ΝΓ ΕΡΧ
 ΝΕΚΜΕΕΥΕ
 ΤΑΡΕΚΧΠΟ ΝΑΚ
 ἈΠΜΕΕΥΕ ΕΤῸ
 ΜΟΝΤ : —
 ΕΚΖΜΟΟC ΖΝ
 ΤΕΚΡΙ · ἈΠΕΡ
 ΚΑ ΠΕΚΖΗΤ Ε
 ΧΙCΕ ΝΤΟΟΤΚ ·
 ΟΥΔΕ ἈΠΕΡ
 ΧΑCΤΚ
 ΖἈ ΠΨΟΧ
 ΝΕ ἈΠΕΚ
 ΖΗΤ · ΟΥΔΕ
 ἈΠΡΤΜΑΙΟΚ
 ΜΑΥΔΑΚ · ΧΕ Π
 ΝΟΥΤΕ ΜΟCΤΕ
 ΝΝΕΤΤΜΑ
 ΙΟ ἈΜΟΟΥ ΜΑΥ
 ÷ ΔΔΥ : —
 ΨΑΥΘΩΨΤ ΔΕ
 ΝΤΟQ ΕΧἈ
 ÷ ΠΕΨΛΗΛ Ν
 ΝΕΤΘΒΒΗΥ : —

ΕΚΖΜΟΟC ΖΝ
 ΤΕΚΡΙ · ἈΠΡ
 ΚΑ ΛΔΔΥ ἈΜΡ
 ΡΕ ³ ΝΤΟΟΤΚ ·
 ΖΩ ⁴ ΕΠΕΖΟΥ
 ΠΕΖΟΥΕΝΕQ
 ΖΒΗΥΕ · ΤΑΡΕΚ
 ΘΩ ΕΚΜΟΤΝ ·
 ΠΝΟΒΕ ΝΤΟQ
 ΖΔΡΕΖ ΕΡΟΚ Ε
 ÷ ΡΟQ ⁵ ΕΤἈΔQ : —
 ΕΚΖΜΟΟC ΖΝ
 ΤΕΚΡΙ · ΠΡΟC
 ΚΑΡΤΗΡΕΙ ⁶ Ε
 ΝΕΚΨΛΗΛ
 ΜΝ ΝΕΚΝΗC
 ΤΙΔ ⁷ · ΜΝ ΠΔ
 ΓΩΝ ἈΠΕΚ
 ΖΗΤ · ΤΑΡΕΚ
 ΘΩ ΖΝΝΑΠΤΒ
 ΒΟ ⁸ ἈΠΕΖΗΤ ·
 ΧΕ ΔΧΕΝ ΤΡΗ
 ΝΗ ΜΝ ΠΤΒΒΟ

A D N O T A T I O N E S.

^b ΝΗΦΕ ἈΜΟΚ ΧΕ etc. usque ad ΠΤΒΝΗ) Genuinam horum sententiam non assequor, quia quid sit ΧΩΡἈ ΝCΔ, nescio. Peritiores hæc fideliter interpretabuntur. Interim ego ut aliquo saltem modo tibi gratificer, hanc subiicio qualemcunque versionem, quam ne ipse quidem omni ex parte probō :
 „ *Supra te metipsum vigila, quomodo iaceas. Noli esse instar in-*
 „ *mentorū ETΧΩΡἈ ΝCΔ ΠΡΩΜΕ, sed esto homo potius*
 „ *ETΧΩΡἈ ΝCΔ ΠΤΒΝΗ.*

^c ΕΚΖΜΟΟC etc.) „ *Sedens in tua cella, vigila supra te*
 „ *ipsum. Dum corpus tuum in cella est, non sit cor tuum in*
 „ *Ægypto. Sed fac corpus tuum templum Dei, et cogitationes tuas*
 „ *cura (in cogitationibus tuis accuratus esto), et cogitationem*
 „ *tranquillam tibi comparabis. Dum sedes in tua cellula, ne sinas*
 „ *cor tuum tibi extolli, neque temetipsum exaltes in consilio cor-*
 „ *dis*

„dis tui, neque remetipsum per te iustifices: odit enim Deus il-
 „los qui sese per semetipsos iustificanc: respicit autem orationes
 „humilium. Sedens in tua cella, nullum tibi vinculum imponas:
 „sufficiunt sua unicuique diei opera: et manebis tranquillus. A
 „peccato tibi cave, ne illud perpetres. Sedens in tua cella, per-
 „severa (persta, persiste) in tuis orationibus, in tuis ieiuniis,
 „et in certamine (agone) cordis tui: et manebis in cordis purita-
 „te: quia sine pace, et puritate...,, Reliquia desiderantur.

¹ ΕΡΧ) Videtur eandem fere significationem habere atque
 ΩΡΧ, quam vocem vidimus Frag. V. Vide et Fragm. VI. pag.
 143. huius voluminis, ubi hortus ΕΩΡΧ' est hortus conclusus,
 diligenter custoditus.

² ΑΜΡΕ) Apud Tukium pag. 149. ΑΡΡΕ valet, vin-
 culum.

³ ΖΩ, sufficiunt etc.) Locutio Biblica ex Matth. VI. 34.
 ubi Memphitica Translatio habet: ΚΗΝ ΕΠΙΕΖΟΥ ΠΙΕΖΟΥ
 ΕΤΕΚΑΚΙΔ', sufficit unicuique diei malitia sua: bastano a cia-
 scun giorno i suoi malanni, senza aggiungervene degli altri.

⁴ ΕΡΟΚ ΕΡΟQ) Suspisor de mendo.

⁵ ΠΡΟΚΑΡΤΗΡΕΙ) Dele lineolam supra Π, et scribe,
 ΠΡΟΚΑΡΤΕΡΕΙ.

⁶ ΝΕΚΝΗCΤΙΔ') Scribe, ΝΕΚΝΗCΤΕΙΔ'.

⁷ ΖΝ ΝΑΠΤΒΒΟ) Voculam Να simili modo adhibet mem-
 phita Interpres Ps. 26. vers. 5. ubi legimus: ΝΤΕ ΝΑΠΕΤΖΩ-
 ΟΥ, malorum.

⁸ ΤΡΗΝΗ) Scribe, ΤΕΙΡΗΝΗ.

Pagina III.

Γ

ΧΙCΕ¹ ΝΖΗΤ² ΕΧΕΝ
 λδδγ • αλλδ
 ωακqi δα² ζωβ
 ΝΙΛ ΕΤΒΕ ΤΔ
 ΓΑΠΗΑΠΝΟΥ
 ΤΕ:—
 ωωπε ΝΧΡΗC
 ΤΟC ΠΑΩΗ
 ΡΕ • ΧΕ ΝΕΤΟ³ Ν
 ΧΡΗCΤΟC ΝΕΤ
 ΝΔΟΥΩZ ZΙΧΑ
 ΠΚδZ : δγω

ΝΒδλΖΗΤ ΝΕΤ
 ΝΔωωχπ zi
 Χωq:—
 δγω ΧΕ ΤΑΓΑΠΗ
 ωαCΕΡΧΡΗC
 ΤΟC:— Εqχωα
 ΜΟC ΧΕ ΕΚωδΝ
 ΝΔΥ ΕZΩΒ ΝΙΛ
 ΔΡΙΧΡΗCΤΟC •
 ZΙΒδλΖΗΤ • ΤΔ
 ΡΕΚZΕ ΕΠΕΘΟΥ
 ΑΠΝΟΥΤΕ:—

u u

ΑΠΕ

ἈΠΕΡΩΩΠΕ ΝΘΕ
 ΝΝΕΙΩΟΝΤΕ
 ΕΤΡΗΤ ΖΙΧΝ Ν
 ΤΟΟΥ • ΕΤΕ ΠΝΟΥ
 ΤΕ ΠΕ⁴: ΩΩΠΕ
 ΝΤΟQ ΝΘΕ ΝΟΥ
 ΚΑΩ ΕQΡΗΤ ΖΙ
 ΧΝ ΟΥΜΟΟΥ ΕΤΕ
 ΠΝΟΥΝ ΠΕ:
 ΩΩΠΕ ΕΚΜΟΤΝ
 ΖΩ ΠΕΚΩΜΟΤ •
 ΕΡΕ ΠΕΚΖΗΤ
 Ο ΝΘΕ ΝΟΥΚΩΖΤ
 ΕΖΟΥΝ ΕΠΝΟ
 ÷ ΒΕ: —
 ἈΠΕΡΩΩΠΕ ΕΚ
 ΒΗΛ Ε'ΒΟΛ ΖΩ
 ΠΕΚΖΗΤ • ΩΩ
 ΠΕ ΝΤΟQ ΕΚ
 ΤΟΡΕ ' ΖΝ ΖΩΒ
 ÷ ΝΙΩ: —
 ἈΠΕΡΚΑ ΠΕΚΖΗΤ

Ε'ΕΡΧΟΕΙC ΕΡΟΚ •
 ΑΛΛΑ ΑΡΙΧΟΕΙC
 ΝΤΟQ Ε'ΠΕΚ
 ÷ ΖΗΤ: —
 ἈΠΕΡΟΥΔΕΚ Ν
 Cα ΠΕΚΖΗΤ • ΑΛ
 ΛΑ ΜΑΡΕΠΕΚ
 ΖΗΤ ΟΥΔΕQ Ν
 ÷ CΩΚ: —
 ἈΠΕΡCΩΤΩ ΝCα
 ΠΕΚΖΗΤ • ΑΛ
 ΛΑ ΜΑΡΕ ΠΕΚ
 ΖΗΤ ΝΤΟQ CΩ
 ÷ ΤΩ ΝCΩΚ: —
 ἈΠΕΡΚΑ ΠΕΚ
 ΖΗΤ Ε'ΕΡΝΟΥΤΕ
 ΝΑΚ • ΑΛΛΑ
 ΜΑΡΕΠΕΚΖΗΤ
 ΝΤΟQ CΩΤΩ
 ÷ ΝCα ΠΝΟΥΤΕ: —
 ΚΟΥΩ Ε'CΩΤΩ
 ΝCα Π'ΝΟΥΤΕ

A D N O T A T I O N E S.

¹ ΧΙCΕ) Inter unam, alteramque membranam alia interposita erant, quæ quum interierint, incertus est horum verborum sensus. Sed ponamus supplendum sic esse, ἈΠΡΧΙCΕ, noli exaltare.

² ...ΧΙCΕ ΝΖΗΤ etc.) Idest: „Noli cor tuum exaltare (vel, ne superbias) ob ullam rem: sed omnia propter amorem Dei sustinere debes. Esto benignus (bonus), fili mi. Ait (enim) Scriptura: Proverb. II. 21.): Qui sunt benigni habitabunt super terram, et qui sunt innocentes (innoxii), relinquentur in ea. Ait quoque (Scriptura: Ep. I. ad Cor. XIII. 4.): Charitas benigna est. (Quasi) dicat: Quæcumque sint quæ vides, esto benignus, et innoxius, et invenies gloriam Dei. Noli esse instar illarum spinarum quæ plantatæ sunt super montem, hoc est Deo: esto potius sicut arundo plantata super aquam, hoc est abyssum. Esto quietus (facilis) in tuo aspectu: et cor tuum erit tamquam ignis contra peccatum. Noli esse remissus
 „ (dis-

» (dissolutus) in corde tuo: esto potius ΕΚΤΟΡῚ (fort. accuratus)
 » in omni re. Cave ne sinas tuum cor tibi dominari: sed esto ip-
 » semet dominus cordis tui. Noli sequi tuum cor: sed cor tuum
 » sequatur te. Noli obedire tuo cordi: sed cor tuum obediat tibi.
 » Non permittas, ut tuum cor fiat tibi Deus tuus: sed cor tuum
 » obediat Deo. Fac velis obedire Deo, fili mi: et noles,, etc.

² Verbum $\chi\iota$ cum particula $\epsilon\delta$ valet, capere, Matth. XIX.
 II. pag. 13. huius voluminis.

³ ΝΕΤΟ, (qui sunt) Locus Proverbiorum quem citat Au-
 ctor, paulo aliter se habet non solum in Vulgata, sed et in
 græca Interpretatione. Vulg. habet: *Qui enim recti sunt, habi-
 tabunt in terra, et simplices permanebunt in ea.* ΓΡÆC. vero: $\epsilon\tau\iota$
 $\epsilon\upsilon\theta\epsilon\acute{\iota}\varsigma$ $\kappa\alpha\tau\alpha\sigma\kappa\eta\nu\acute{\omega}\sigma\alpha\iota$ $\gamma\eta\nu$, η $\epsilon\upsilon\sigma\iota\omicron\iota$ $\upsilon\pi\omicron\lambda\epsilon\iota\phi\eta\chi\sigma\omicron\nu\tau\alpha\iota$ $\epsilon\nu$ $\alpha\upsilon\tau\eta$: quia
 recti habitabunt terram, et sancti relinquentur in ea.

⁴ ΕΤΕ ΠΝΟΥΤΕ ΠΕ) Transtuli ad verbum: Ceterum quid
 hæc valeant, vix assequor.

⁵ Quid valeat ΤΟΡῚ, docebunt peritiores.

12

Pagina IV.

1a

ΠΑΩΗΡΕ • ΝΓ
 ΝΔΟΥΩΥ^b ΔΝ
 ΕCΩΤῚ ΝCΔ
 ΝΕΚΟΥΩΥ •
 ΝΓCΩΤῚ ΝCΔ
 Π'ΝΟΥΤΕ: —
 ΠΟΥΩΥ ἈΠΝΟΥ
 ΤΕ ΠΕ ΖΔΡΕC Ε'
 ΝΕCΕΝΤΟΛΗ •
 ΕΚΩΔΝΖΔΡΕC
 ΓΔΡ Ε'ΝΕCΕΝΤΟ
 ΛΗ • ΚΝΑΩΥ
 ΠΕ Ε'ΟΥΕΝΔΟΥ
 ἈΜΟΚ ΖΝ ΝΕΚ
 ἘΒΗΥΕ' ΤΗΡΟΥ •
 ΔΥΩ ΠΕΚΖΩΒ
 ΝΔΩΩΠΕ Ν
 CΩΤῚ • ΧΕ ΝΕC
 ΕΝΤΟΛΗ ΝCΕ
 ΖΟΡΩΥ ΔΝ: —
 ΕCΩΩ Ε'ΒΟΛ ΟΝ

ΧΕ ΔΜΗΤῚ¹ ΩΔ
 ΡΟΙ ΟΥΟΝ ΝΙΔ
 ΕΤΖΟCΕ ΔΥΩ Ε'
 ΤΟΤῚ². ΔΥΩ
 ἈΝΟΚ ΤΝΑΤ ΕΜ
 ΤΟΝ ΝΗΤῚ: —
 ΔΥΩ ΟΝ CΩΩ
 Ε'ΒΟΛ ΟΥΒΕ' ΖΟΙΝΕ
 ΕΥΖΟCΕ ΕΠΧΙΝ
 ΧΗ • ΝΘΕ ΕΤ
 ΟΗΖ ΧΕ ΔΖΡΟΥ
 ΝΕΤΖΟCΕ • CΕΖΟCΕ
 ÷ ΕΠΧΙΝΧΗ: —
 ΔΥΩ ΟΝ ΧΕ ἈΝΔ
 ΝΟΜΙΔ³ ΧΙCΕ
 Ε'ΤΑΔΠΕ • ΔΥῚ
 ΡΟΥ Ε'ΧΩΙ Ν
 ΘΕ ΝΟΥΕΤΠΩ
 ÷ ΕCΖΟΡΩΥ: —
 ΤΕΝΝΔΥ ΓΔΡ ΧΕ
 ΕΡΩΔΝΠΡΩ

με τοῦ ᾧ ἐπνοῶ
 τε • ψααλο ἐφ
 ζορω ἡνοβε •
ψαρε πωαε
 ἁπωτηρ
αωκ ἐβολ ἐ'
αωα • αε' τε
 τηωανω⁴ α
 παωαε • τε
 τηηαουεν τ
 με • αυω τμε
 ηαερ τηυτη

÷ ἡρῶσε. —
 ἐφ' ὧν ἄλλος
 ἔειπεν οὐκ ἔστιν
 ἡρῶσε ἐν ἐκείνῃ
 ἡμέρᾳ · ἐβόλ
 ἔειπεν οὐκ ἔστιν
 πεττῶβο ἡ
 ῥῶμε. —
 ἐβόλ ἔειπεν ὁ
 ἑβραῖος · ἡ
 νετοὺτῶβο

A D N O T A T I O N E S.

^b ΝῚ ΝΑΟΥΟΥΥ etc.), et nolens obedire tuis voluntatibus,
 „ et obediens Deo. Voluntas Dei est, ut ipsius mandata observen-
 „ tur: nam si illius mandata observaveris, in omnibus operibus
 „ tuis potens eris, et opus tuum erit electum (excellens): quia il-
 „ lius praecepta non sunt gravia. Clamat insuper (Scriptura:
 „ Matth. XI. 28.): „ Venite ad me omnes qui laboratis, et
 „ onerati estis: et ego requiem dabo vobis. „ Et rursus clamat
 „ adversus quosdam qui gratis laborant, sicut scriptum est: „ Cur
 „ laborantes laborant gratis (frustra)? „ Et rursus (Ps. 37.
 „ vers. 5.): Iniquitates exaltaverunt caput meum, gravata sunt
 „ super me sicut onus grave. „ Videmus enim, quod si homo ad-
 „ haeret Deo, peccatum desinit illum aggravare: et Salvatoris
 „ sermo (Jo. VIII. 31.) impleri solet in eo: „ Si manseritis in
 „ meo sermone, cognoscetis veritatem, et veritas vos liberos
 „ faciet (vel, vos liberabit). „ Nimirum Deus vos liberabit,
 „ inquit, a peccatis vestris: quia Deus est qui mundat (sanctifi-
 „ cat) hominem: quoniam scriptum est (ep. ad Hebr. II. 11.):
 „ Qui mundat, et qui mundatur.... „ Reliqua desiderantur.
 „ ΔΑΗΙΤΗ, venite) Hic Matthæi locus in memphitica Trans-
 „ latione sic legitur: δ'ΑΥΩΙΝΙ ΖΑΡΟΙ ΟΥΟΝ ΝΙΒΕΝ ΕΤΒΟΟΙ,
 „ ΟΥΟΖ ΕΤΟΠΠ βΔ ΝΟΥΕΤΦΩΟΥΙ', ΟΥΟΖ δ'ΝΟΚ ΕΘΝΑΤΑ-
 „ ΤΟΝ ΝΩΤΕΝ.

² ΕΤΟΤΠ) Verbum ΟΤΠ, *ferre, portare* (memphitice ΟΠΤ) vidimus Fragn. X. pag. 266. huius voluminis.

vidimus fragm. A. pag. 288. nulus volumus.
³ ἀνανομῶ) Scribendum fortasse, ἀνδάνομῶ, *iniqui-
 tates meae*. Memphitica Translatio habet: ⲭⲉ ⲛⲁⲁ'ⲛⲟⲙῶ ⲁ'ⲣ-
 ⲃⲓⲥⲓ ⲛⲧⲁⲙⲉ, ⲁⲩⲉⲣⲁⲩⲱ ⲉ'ⲉⲣⲛⲓ ⲉ'ⲭⲱⲓ ⲁⲩⲣⲛⲧⲓ ⲛⲟⲩ ⲉⲧⲩⲱ
 ⲉⲥⲟⲣⲱ. ⁴ ⲉⲧⲉ.

* ἔτετῆν ὡανῶ, si manseritis) Memphiticus Interpres vertit: ἐ'ὡωπ ἡῶωτεν ἀ'ρετεν ὡανῶ'σι βεν νααχί... ἐ'ρετενε'κογεν θῶμῆ, οὐοῖ ἐ'ρεθῶμῆ ἐ'ρεθῆνοῦ ἡ'ρεμζε.

Ex membraneis laciniis, quas paulo ante memoravi, hoc duntaxat fragmentum exscribendum censui... οἷο ἐροῖ ἐκ-
χωῦμος ἄε ἐρε παὶ κωλῦ ἡμον ἐτῶτωω ἡπῆ-
ρο. ἐτβεοῦ ἡπεκταγε τῶε ὦ πετχαῖῶ ἡῆ... E ce-
teris laciniis pauca duntaxat vocabula exscribi possent, nulla
integra sententia.

* Οὐαὶ πε ἐ'ταῖε'ρατεῖν ἡμοῖ ἡτεν πῶωις... ἐ'π-
χῖντα ὡωπῆ βεν πῆ ἡπῶωις ἡνιέ'σοοῦ τηροῦ
ἡτε παῶνῆ: — *Psalm. XXVI. vers. 4.*

X V I.

*Membrana ex aegypto codice avulsa, longa uncias fere tredecim,
lata uncias fere decem.*

Huius librarii propria hæc sunt. Græca vocabula mendo-
se, ægyptia emendate plerumque scribit. Flosculos, et asteris-
cos in margine passim apponit. Literæ ὀ punctum addit in
dextro angulo superiore. Literas ζ, ξ, ο, et ω longissimis
caudis instruit. Aliarum literarum forma inelegans non est,
sed a vetustiore aliquantulum diversa. Vide specimen pag. 223.
num. 16.

Continebat codex Narrationes Seniorum, ut videtur, ne
dicam aniles.

Pagina I.

πεσπυλῶν * ἡνα
÷ βῶλῶδ * ἡγῶδ ἐ'ο
ἡηχ ἐ'ὡωνε: —
ἀγῶ πεχῶδ ἄε εἰς
ἡῶβε ἡῆ ὡμοῦ
ἡε ἡρομπε ὀωοπ
ῶῶ πῖσπυλῶν *. εἰ
οῆῶ ῶῆ ἡθηῶ εἰο ἡ
ῶῶῶ ἡπεχῶ.
ἀγῶ ἡπῖνδῦ * ἐ'ρω

÷ ἡε ἡναποοῦ: —
ἡταπῖνοῦτε γὰρ τῆ
ἡεῦ τηγῆ ἄε ἐ'
τετῆνnetωῶς ὦ
παῶωῶδ * ἀγῶ
ἡτερεχῶ παὶ ἀῶῆ
κοτῆ. ἡῶῶλῶ δε
ἀγῆσοῦ ἡπῖνοῦτε
÷ ἀγῶ ἀγῶωῶς ἡπεσ
ῶωῶδ ἀγῶῶῶ
peῖ.

ΡΕΙ • ΔΥΧΟΟC ⁴
 ΕΤΒΕ ΟΥ ΔΝΔΧΩΡΙ
 ΤΗC ⁵ ΧΕ ΑΡΕΙ ΕΒΟΛ Ε'
 ΤΕΡΗΜΟC • ΕΥΝ
 ΤΑQ ΜΑΥ ΝΟΥΛΥ
 ΒΙΤΟΥ ⁶ ΜΜΑΤΕ •
 ΑΥΩ ΑΜΟΟΩΕ Ν
 ΩΟΥΝΤ Ν20ΟΥ ΑQ
 ΤΑΔΕ ⁷ Ε'ΕΡΑΙ Ε'ΧΝ ΟΥ
 ΠΕΤΡΑ • ΑΥΩ
 ΟΥΝ ΟΥΟΤΟΥΕΤ 2Α
 ΡΟC • ΑΥΩ ΟΥΡΩ
 ΜΕ ΕΜΟΟΩΕ 2ΗΤΕΥ
 ΜΗΤΕ ΜΝ ΝΕΘΗΡΙ
 ÷ ΟΝ • ΑΥΩ ΑQ
 2ΟΠQ ΨΑΝΤΕQΕΙ Ε'
 ΠΕCΗΤ ΝQΘΟΠQ •
 Π'2ΛΛΟ 2Ε Ε'ΤΜ
 ΜΑΥ Ε'ΝΕQΚΑΚΑ
 2ΗΥ ⁸ Ε'ΜΝΘΟΜ Μ
 ΜΟQ Ε'ΤΩΟΥΝ 2Α
 ΠΕCΤΟΙ ΝΝΡΩΜΕ : —
 ΑΥΩ Δ
 ΟΥΩΩ
 ΤQ • ΑΥΩ
 ΠCΟΝ 2Ε ΑQ
 2ΙΠΑ2ΟΥ ΜΜΟQ . . .
 ΧΙΩΚΑΚ Ε'ΒΟΛ Ε'Q
 ΧΩΜΜΟC • ΧΕ ΕΙΠΗΤ
 ΝCΩΚ • Ε'ΤΒΕ
 Π'ΝΟΥΤΕ Δ2ΕΡΑΤΚ
 ΝΔΙ • ΝΤΟQ 2ΩΩQ

ΑQΚΤΟQ Ε'ΠΑ2ΟΥ •
 ΠΕΧΑQ ΧΕ ΕΙΠΗΤ
 2Ω ΝΤΟΟΤΚ' Ε'ΤΒΕ
 ΠΝΟΥΤΕ • Ε'Π
 2ΔΕ' ΑQΗΝΧ ΤΛΥ
 ΒΙΤΟΥ Ε'ΒΟΛ ΑQΠΩΤ
 ÷ ΝCΩQ : —
 ΝΤΕΡΕQΝΑΥ ΔΕ ΧΕ
 ΑQΗΝΧ ΝΕQ2ΟΙΤΕ
 Ε'ΒΟΛ ΜΜΟQ ΑQΠΩΤ
 ΝCΩQ ⁹ ΑQΔ2ΕΡΑΤQ
 ÷ Ε'ΡΟQ • ΑΥΩ
 ΝΤΕΡΕQ2ΩΝ Ε'2ΟΥΝ
 ΕΡΟQ ΠΕΧΑQ • ΧΕ
 ΝΤΕΡΕΚΝΟΥΧ Ε'ΒΟΛ
 ΜΜΟΚ ΝΘΗΛΗ ¹⁰ ΜΠ
 ΚΟCΜΟC ΔΝΟΚ 2Ω
 ÷ ΔΙΑ2ΕΡΑΤ ΝΑΚ : —
 ΑQΠΑΡΑΚΑΔΕΙ ΔΕ
 ΜΜΟQ ΧΕ ΠΑΕΙΩΤ
 ΤΑΜΟΙ ΧΕ ΕΙΝΔΟΥ
 ÷ ΧΔΙ ΝΔΩΥΝ2Ε : —
 ΝΤΟQ ΔΕ ΠΕΧΑQ
 ΝΑQ ΧΕ ΠΩΤ Ε'ΒΟΛ
 ΝΝΡΩΜΕ • ΑΥΩ
 ΚΑΡΩΚ ¹¹ • ΑΥΩ Κ'ΝΑ
 ÷ ΟΥΧΔΙ : —
 ΑQΨΑΧΕ ΝΒΙ ΟΥΔΝΑ
 ΧΩΡΙΤΗC ¹² ΜΝ ΝΕC
 ΝΗΥΕ'ΤΩΟΟΠ 2Η Ε'
 ΛΙΜ • ΠΜΔ Ε'
 ΤΟΥΜΜΑΥ ΝΒΙ ΠΕΨ

ADNOTATIONES.

¹ ΠΕCΠΥΛΑΙΟΝ) De quibusdam Senibus sermo est, qui
 in speluncam ingressi solitariam ibi feminam invenerunt mori-
 bundam. Græcam porro vocem, σπήλαιον, *antrum*, omnibus
 hisce modis, sed nusquam recte, scribit librarius: CΠΥΛΑΙΟΝ,
 CΠΥΛΥΟ'Ν, CΠΥΛΕΟΝ, CΠΕΛΥΟΝ. In Liturgia S. Gregorii
 pag. 223. invenies, CΠΕΛΕΟΝ, et in Pontifical. part. 2. p. 66.
 CΠΗ.

СПΗΛΕΟΝ. Mendosissime vero in Theotociis pag. 197. scriptum est, СПΛΕΟΝ. Scribendum ubique, СПΗΛΔΙΟΝ.

^a ΠΕCΠΥΛΔΙΟΝ ΝCαΒΛλdC etc.) Idest: „, (Non invenerunt in) antro nisi ipsam solam, qua iacebat infirma. Et dixit ipsa: Ecce triginta et octo annis in hac spelunca mansi, ex herbis vivens: Christi ancilla sum, nec ullum (hoc temporis spatio) hominem vidi nisi hodie: Vos enim Deus (huc) misit, ut corpus meum sepeliatis. Quumque hæc dixisset, obdormivit. Senes autem gloriam Deo dederunt, et femina corpus sepelierunt, tum recessere. De quodam anachoreta narratur, quod in Desertum (eremum) exiit, unum tantummodo habens lebitonarium, ac tribus diebus peregre profectus est, et supra rupem quamdam ascendit, in qua (sub qua) viridia erant (gramina, herbae): et quidam homo cum feris in illarum medio perambulabat: ac se se abscondit, donec descendit, eumque apprehendit. Senex autem ille nudus (vestibus exutus) erat, neque ad hominum odorem (homines adesse sentiens) surgere valebat. Et... Frater (Monachus) vero pons illius tergum venit, et clamavit inquit: Te sequor: per Deum (propter Deum) consiste quaso (ac me præstolare). Constitit etiam ille, ac retrorsum sese convertens: Ego quoque, ait, propter Deum te sequor (ad te accurro): lebitonarium tandem proiecit, et ad eum cucurrit. Quum vidisset autem (Frater) suas eum vestes proiecisse, ad eum cucurrit, atque ante illum constitit: et cum ad illum appropinquasset, ait: Quoniam tu mundanas materias abiecisti, ego quoque apud te consisto: eumque his verbis rogavit: Pater mi, doce me (notum mihi fac), quomodo salvari (possim). Ipse vero respondit: Homines fuge, et sile, et salvaberis. Anachoreta quidam cum Fratribus (Monachis) in Elim degentibus locutus est...

² 2ῶ ΠΙCΠΥΛΔΙΟΝ, in hoc antro) Scribendum, 2ῶ ΠΕΙCΠΗΛΔΙΟΝ, ut iam dixi. In eiusmodi menda vetustos librariorum passim incidere minus miror. Illud potius mirum, ea vel in libris per typos impressis inveniri non raro. Quid absurdius, exempli gratia, quam id quod in Pontificali euchologio parte 1. pag. 4. occurrit, †ΓΕΝΝΗ ΝΔΙΔΘΗΚΗ, pro, †ΚΔΙΝΗ ΝΔΙΔΘΗΚΗ, Novum Testamentum.

³ ὩΠΙΝΔΥ, non vidi) Scribe, ὩΠΕΙΝΔΥ. In huiusmodi menda non raro incidunt ægyptii librarii, ut sæpius animadvertimus. Ita et in Actis S. Coluthi pag. 93. scriptum fuit, ΝΤΙ2Ε pro ΝΤΕΙ2Ε; et ΠΙΝΟC, pro ΠΕΙΝΟC: et pag. 85. ΕΠΙCΔ pro ΕΠΕΙCΔ, in hanc partem: huc.

⁴ ἀΥΞΟΟC, *dixerunt, narraverunt*: ii scilicet qui in superioribus nominabantur. Sed vertere etiam licet: *dicitur, narratur, fertur*.

⁵ ἀΝΔΧΩΡΙΤΗC) Scribe, ἀΝΔΧΩΡΗΤΗC.

⁶ ΝΟΥΛΥΒΙΤΟΥ) Nusquam alibi nomen hocce reperi: Nul-
lus tamen dubito, quin lebitonarium denotet, sive, ut alii
scribunt, levitonarium, lineum scilicet colobium, de quo San-
ctus Hieronymus Præf. in Regulam S. Pachomii: *Nibil habent*
(inquit) *in cellulis* (Monachi Tabennesiotæ) *præter psiatbium,*
et quæ infra scripta sunt: duo lebitonaria (quod ægyptiis monachis
genus vestimenti est sine manicis), *et unum iam attritum ad dor-*
miendum, vel operandum etc. Porro vigesima prima litera ϣ in
ΛΥΒΙΤΟΥ videtur a librario scripta pro quinta litera ε, ut
alias scriptam vidimus. Vide Ducangium in λεβητών.

⁷ ἀΥΤΑΛΕ ΕΞΡΑΙ, *ascendit: ascese*) Verbum ΤΑΛΕ valet,
imponere, memphitice, ac thebaice, ut vidimus Matth. XIX.
15. pag. 16. huius voluminis. Hoc autem in loco valet, *ascen-*
dere, item ut ΔΛΕ, apud Tukium pag. 330. et alibi, et Fragm.
XI. pag. 290. huius voluminis.

⁸ ΕΝΕΥΚΑΚΑΖΗΥ) Thebaice, ΚΩΚΑΖΗΥ, ΚΗ ΚΑΖΗΥ,
et ΚΑΚΑΖΗΥ est *exuere, exui, nudari*. Exemplā habes apud
Tukium pag. 379, 343, et alibi.

⁹ ἀΥΠΩΤ ΝΩΥ, *gli corse distro*) Fragm. VI pag. 125.
huius voluminis, ΠΩΤ ΝΩΔ valet, *persequi*. Porro ΠΩΤ idem
est atque ΠΗΤ.

¹⁰ ΝΘΗΛΗ) Scribendum, ΝΘΥΗΗ, *materias*, ex græco,
ὕλη.

¹¹ ΚΑΡΩΚ, *sile, silentium ama*) Memphitice, ΧΑΡΩ,
silere.

¹² Scribe, ΟΥΑΝΔΧΩΡΗΤΗC.

Pagina II.

. ΝΝΕ.
. ΔΜΩΥ
. ΖΝΑϞΜΝ
. CΝΤΕΡΟΥΕΙΕ
ΒΟΛΖΝ^b ΚΗΜε: —
ΔΥΩ ΔΥΧΟΟC ΝΔΥ Ν
ΤΕΙΖΕ · ΧΕ ΔΙΜΕΕΥΕ
ΝΟΥΟΕΙΥ ΕΒΩΚ ΕΖΟΥΝ

ΕΤΕΡΗΜΟC ΕΤΖΙΖΟΥΝ
ΧΕ ΠΑΝΤΩC ΤΝΑΘΝ
ΚΕΟΥΔ ΕΨΥΟΟΠ ΖΑ
ΠΑΖΟΥΝ^a ΕΨΟ ΝΖΑ
ΖΑΛ ΑΠΕΝΧΟΕΙC ΙC
÷ ΠΕΧC. —
ΔΥΩ ΔΙΜΟΟΥΕ ΝΥΤΟ
ΟΥ ΝΖΟΥΥ ΔΙΘΙΝΕ ΝΟΥ
CΠΥ.

÷ ΤΡΥΛΑΙΟΝ :—

ΑΥΩ ΔΙΩΨΤ ΕΞΟΥΝ
ΕΡΟQ ΔΙΝΑΥ ΕΥΡΩΜΕ

÷ Ε'QΞΜΟΟΣ :—

ΑΥΩ ΔΙΚΩΛΔΣ² ΚΑΤΑ
ΠΞΘΟC ΝΑΜΟΝΔ
ΧΟC • ΧΕ Ε'QΕΕΙ Ε'ΒΟΛ

ΝQΑCΠΑΞΕ ΑΜΟΙ •
ΝΤΟQ ΔΕ ΑΠΕQ

ΚΙΜ • ΝΕ'ΑQΥΤΟΝ

÷ ΑΜΟQ ΓΑΡ ΠΕ :—

ΔΝΟΚ ΔΕ ΑΠΙΘΩ³ • ΔΛ

ΛΔ ΔΙΒΩΚ ΕΞΟΥΝ •

ΑΥΩ ΔΙΑΜΔΣΤΕ Α

ΠΕQΘΛ⁴ • ΑΥΩ

ΝΤΕΥΝΟΥ ΑQΒΩΛ Ε'

÷ ΒΟΛ ΑQΨΩΠΕ ΝΨΟ

ΕΙΨ • ΔΙΩΨΤ

ΟΝ ΔΙΝΑΥ ΕΥΚΟΛΟΒΙ

ΘΝ Ε'QΑΨΕ Ε'ΞΡΑΙ⁵ • ΔΙΑ

ΜΔΣΤΕ ΔΕ ΑΠΕΙ

ΚΕΤ • ΑQΒΩΛ Ε'ΒΟΛ

÷ ΑQΨΩΠΕ ΕΥΛΑΔΥ •

ΝΤΕΡΙΑΠΟΡΕΙ⁶ ΔΕ Ξ

ΡΑΙ ΝΞΗΤ • ΔΙΕΙ

Ε'ΒΟΛ ΔΙΜΟΟΨΕ Ε'ΤΕΡΗ

ΜΟC • ΔΙΘΙΝΕ ΝΚΕCΠΥ

÷ ΛΕΟΝ ΜΝ ΞΝΨCΕΝ

ΤΑΘCΕ⁷ ΝΡΩΜΕ :—

ΔΙΟΥΡΟΤ ΔΕ ΔΙΞΩΝ Ε'

ΞΟΥΝ Ε'ΠΕCΠΥΛΔΙΟΝ

ΔΙΚΩΛΞ ΔΕ ΘΝ ΑΠΕ

ΛΑΔΥ ΡΟΥΩ ΝΔΙ • ΔΙ

ΒΩΚ Ε'ΞΟΥΝ ΑΠΙΘΝ⁸

ΛΑΔΥ ΑΜΑΥ • ΔΙΔ'

ΞΕΡΑΤ ΔΕ ΠΒΟΛ Α

ΠΕCΠΕΛΥΟΝ ΕΙΧΩ

ΑΜΟC • ΧΕ ΞΑΠC ΠΕ Ε'Τ

ΡΕ ΠΞΜΞΑΛ ΑΠΙΝΟΥ

÷ ΤΕ ΕΙ Ε'ΠΕΙΜΑ :—

ΝΤΕΡΕΠΕΞΟΥQ ΔΕ ΞΩΝ

Ε'ΠΑΡΑΓΕ • ΔΙΝΑΥ Ε'ΞΝ

ΨΩΨ⁹ Ε'ΥΝΗΥ • ΑΥΩ

ΠΞΜΞΑΛ ΑΠΙΝΟΥ

ΤΕ Ε'QΝΗΥ ΝΑΜΑΥ Ε'Q

ΚΗΚΔΞΗΥ • Ε'ΓΕ

ΠΕQΒΩ¹⁰ ΞΩΕC ΝΤΕQ

÷ ΑCΧΥΜΩCΥΝΗ¹¹ :—

ΝΤΕΡΕQΞΩΝ Ε'ΞΟΥΝ

Ε'ΡΟΙ ΑQΜΕΕΥΕ' ΧΕ ΑΝΓ

ΟΥΠΝΕΥΜΑ • ΝΕ'QΑ'ΞΕ

ΡΑΤQ Ε'ΠΕΨΛ ΗΛ •

Ε'ΑΥΠΙΡΑΞΕ¹² ΓΑΡ Α

ΜΟQ ΠΕ ΝΞΔΞ ΝCΟΠ

÷ Ε'ΒΟΛΞΙΤΝ ΝΕΠΝΑ •

ΔΝΟΚ ΔΕ ΠΕΧΔΙ ΝΑQ

ΧΕ ΑΝΓ ΟΥΡΩΜΕ Π

ΞΜΞΑΛ ΑΠΙΝΟΥΤΕ •

ΑΝΑΥ Ε'ΝΑΤΑΘCΕ ΞΙ

ΧΑ ΠΚΔΞ • ΑΥΩ

ΒΟΜΒΑ Ε'ΡΟΙ ΧΕ Δ'ΝΓ

÷ ΟΥCΑΡΞ ΞΙ CΝΟQ :—

ΜΝΝCΔ ΤΡΕQΧΩ ΔΕ

ΑΠΞΑΜΗΝ Δ'QΒΩ

ΨΤ Ε'ΡΟΙ Δ'QCΟΛCΧ •

ΑQΧΙΤ ΔΕ Ε'ΞΟΥΝ Ε

ΠΕCΠΥΛΔΙΟΝ Ε'QΧ

A D N O T A T I O N E S.

^b ΕΒΟΛΞΝ ΚΗΜΕ etc.) Idest : „... ex Ægypto. Et dixit „ eis in hunc modum : In mentem olim mihi venit in cretum in- „ teriorem ingredi, ut alium aliquem omnino invenirem, qui in „ Pabun moraretur, et Domini nostri Jesu Christi servus foret.

„ Quatriduo iter feci, et speluncam quandam inveni: introspecti,
 „ et hominem iacentem vidi. Pulsavi iuxta consuetudinem mona-
 „ chorum, ut ille egrederetur, ac me salutaret: sed ille se se non
 „ movit; nam quiescebat. Ego vero diutius extra speluncam non
 „ mansi, sed ingressus sum, eiusque pallium* apprehendi, ac dis-
 „ solutum statim est, atque in pulverem redactum. Circumspexi
 „ rursus, et colobium vidi, quod in alto suspensum pendebat: hoc
 „ quoque apprehendi, et dissolutum est, atque in nihilum reda-
 „ ctum. Quum autem animo harerem, (inde) exivi, et in ere-
 „ mum profectus aliam speluncam inveni, et hominis (ibi) vesti-
 „ gia. Gavisus vero sum, accessi ad speluncam, pulsavi, et ne-
 „ mo respondit mihi. Ingressus sum, et neminem in ea reperi.
 „ Extra speluncam constitui, inquit: (Existimare) oportet ser-
 „ vum Dei illum profectum esse. Quum vero diei vespera appro-
 „ pinquasset, pastores venientes vidi, et una cum ipsis venientem
 „ Dei servum nudum (vestibus exutum), eiusque deformitatem
 „ sui ipsius capilli pilique obtegebant. Postquam mihi appropin-
 „ quavit, putavit me spiritum esse, atque in oratione immotus
 „ perstiterat; sapius enim a spiritibus tentatus fuerat. Ego vero
 „ ei dixi: Serve Dei ego homo sum (non spiritus): vide in terra
 „ vestigia mea, et palpa me, quia caro sum, et sanguis. Post-
 „ quam vero ille respondit, Amen, inspexit me, et consolatione
 „ affectus est, meque in speluncam introduxit, inquitens.....
 Reliqua desiderantur.

¹ 2ῶ ΠΑ2ΟΥΝ, in Pabun) Videtur ΠΑ2ΟΥΝ esse nomen proprium: siquis malit accipere pro appellativo, non repugno.

² ΔΙΚΩΛΔ2, pulsavi: battei alla porta) Memphitice ΚΩ-
 λ2, pulsare. Thebaice quoque mox videbis, ΚΩΛ2.

³ ἈΠΙΘΩ, non mi fermai) Scribe, ἈΠΕΙΘΩ.

⁴ Utrum Θλ2 penulam, an pallium, an ἐπεσδύτην illum de-
 notet, de quo S. Athanasius tom. 2. pag. 664, definire non
 ausim. Monastici indumenti genus sane est.

⁵ ἐκαυε ε2ΡΔΙ, sospeso in alto, e pendente) Memphitice
 ΔΩΙ, pendere.

⁶ ΝΤΕΡΙΑ'ΠΟΡΕΙ, quum harerem) Scribe, ΝΤΕΡΕΙΔΠΟΡΕΙ.

⁷ 2ῆ ὤCΕΝΤΑΘCΕ, vestigia: delle pedate) Memphitice,
 ΝΙ ΤΑΤCΙ, et ΝΙ ὤCΕΝΤΑΤCΙ sunt vestigia: thebaice, 2ῆ ΤΑΘ-
 CΕ, ut mox videbis, et 2ῆ ὤCΕΝΤΑΘCΕ.

⁸ ἈΠΙΘῆ, non inveni) Scribe, ἈΠΕΙΘῆ.

⁹ 2ῆ ὤCΩ) Pastores interpretor. Quamvis enim Fragn.
 II. pag. 35. huius voluminis pastor non semel dicatur ΠΩCΩC
 (mem-

(memphitice, ΠΙΜΑΝΕΩΟΥ); apud Tukium tamen pag. 366. pro $\psi\omega\omega$ dicitur $\psi\omega\psi$: quod enim Græcus Textus dicit, $\omega\sigma\pi\epsilon\rho\ \acute{o}\ \pi\omicron\iota\mu\eta\nu$, *sicut pastor*, id memphita Int. dicit, $\bar{\alpha}\phi\rho\eta\tau\ \bar{\alpha}\pi\iota\mu\alpha\lambda\epsilon\omega\omega\upsilon$, thebaeus vero, $\bar{\nu}\theta\epsilon\ \bar{\nu}\omicron\upsilon\psi\omega\psi$.

¹⁰ περρω) Pro, περρω.

¹¹ $\bar{\nu}\tau\epsilon\mu\alpha\varsigma\chi\eta\mu\omega\varsigma\eta\eta$) Scribe, $\bar{\nu}\tau\epsilon\mu\alpha\varsigma\chi\eta\mu\omega\varsigma\eta\eta$.

¹² $\epsilon\delta'\gamma\pi\iota\rho\alpha\varsigma\epsilon$) Scribe, $\epsilon\delta\gamma\pi\epsilon\iota\rho\alpha\varsigma\epsilon$: ut Matth. XIX. 3.

pag. 7. huius voluminis.

* ΠΠΕΤΝΑΝΟΥϞ ΑΜΑΣΤΕ ΑΜΟΥ ΑΜΑΤΕ:—

X V I I.

*Thebaici codicis unica membrana, longa uncias fere 9 $\frac{1}{2}$,
lata uncias fere 8.*

Binæ paginæ numeris 43, et 44. signatæ sunt. In priore literæ ferme evanuerunt evanescente atramento.

Librarii propria hæc sunt. Literam d latinæ, a, *minuscule rotunda* plane similem facit: literam N adeo ineleganter efformat, ut a litera H vix discernatur. Character est parum elegans. Vide specimen pag. 223. num. 16.

Auctor Sermonis est Abbas aliquis, aut Hegumenus Monachorum. Utrum vero unius eiusdemque Auctoris, imo codicis Fragmenta sint quum hocce, tum Borganum, quod in Notis ad Act. S. Coluthi pag. 172. citatur, ii viderint qui hoc alterum præ manibus habere possunt.

Pagina I.

ΑΓ

$\rho\bar{\nu}$ * $\mu\epsilon\tau\alpha\lambda\alpha\omega\epsilon\iota$
 $\mu\eta\pi\omicron\tau\epsilon\ \bar{\nu}\tau\epsilon$
 $\tau\omicron\gamma\gamma\eta\ \bar{\alpha}\pi\pi\omicron\upsilon$
 $\tau\epsilon\epsilon\iota\epsilon\chi\omega\bar{\nu}$
 $\omega\ \bar{\nu}\epsilon\varsigma\bar{\nu}\eta\ \mu\alpha$
 $\rho\bar{\nu}\bar{\tau}\bar{\epsilon}\eta\beta\epsilon\ \bar{\nu}\tau\bar{\eta}$
 $\rho\iota\mu\epsilon\ \chi\epsilon\kappa\alpha\varsigma$
 $\epsilon\bar{\nu}\epsilon\bar{\tau}\beta\omicron\chi\ \bar{\epsilon}\tau\omicron\rho$
 $\gamma\eta\ \bar{\alpha}\pi\pi\omicron\upsilon\tau\epsilon$
 $\bar{\nu}\bar{\chi}\kappa\omega\ \bar{\nu}\alpha\bar{\nu}\ \epsilon$
 $\beta\omicron\chi\ \chi\epsilon\ \alpha\bar{\nu}\bar{\tau}$
 $\bar{\nu}\omicron\upsilon\bar{\theta}\bar{\varsigma}\ \bar{\nu}\alpha\bar{\chi}$

$\omega\ \bar{\nu}\epsilon\varsigma\bar{\nu}\eta\ \mu\alpha$
 $\rho\bar{\nu}\bar{\theta}\bar{\beta}\bar{\beta}\bar{\iota}\bar{o}\ \bar{\nu}$
 $\bar{\nu}\epsilon\bar{\nu}\psi\gamma\chi\eta$
 $\bar{\varsigma}\bar{\nu}\ \bar{\varsigma}\epsilon\bar{\nu}\bar{\nu}\eta\bar{\varsigma}$
 $\tau\iota\alpha\ \bar{\mu}\bar{\nu}\ \omicron\gamma\mu\omicron$
 $\kappa\bar{\epsilon}\bar{\varsigma}\ \bar{\mu}\bar{\nu}\ \bar{\varsigma}\epsilon\bar{\nu}$
 $\omicron\gamma\omega\eta\ \bar{\nu}\rho\omicron\epsilon\iota\varsigma$
 $\bar{\nu}\bar{\tau}\bar{\eta}\mu\omicron\omicron\omega\epsilon$
 $\bar{\varsigma}\bar{\nu}\ \omicron\gamma\mu\bar{\nu}\tau\mu\epsilon$
 $\chi\epsilon\kappa\alpha\varsigma\ \epsilon\chi\epsilon$
 $\omega\epsilon\bar{\nu}\bar{\varsigma}\tau\eta\chi\ \epsilon$
 $\bar{\varsigma}\rho\alpha\iota\ \epsilon\chi\omega\bar{\nu}\ \bar{\nu}\chi$

x x 2

μ29

ΜΕΞ ΠΚΔΞ ΝΟΥ
 ΝΟΥ · ΜΑΡΝ̄
 ΖΗΒΕ ΞΕΚΑC
 ΕΡΕ ΠΕΠΝ̄ Ε
 ΤΟΥΔΒ ΝΔ
 CΕΠCΩΠΕΝ
 ΔΥΩ Ν̄QCEΛ
 CΩΛ̄Ν · ΜΑΡΝ̄
 ΝΟΥΞ ΕΒΟΛ Μ̄
 ΜΟΝ Ν̄ΝΕΝCΥ
 ΝΗΘΙΔ̄ ΕΘΟΥ
 Ν̄Τ̄Ν̄Τ̄ΖΙΩΩΝ
 Ν̄ΝΔΡΗΤΗ̄ Ε
 ΤΝΔΝΟΥΟΥ
 ΜΔΛΙCΤΔ ΔΝΟΝ

NENTAYΔΔΥ
 Ν̄ΑΠΩΔ Ν̄ΤΠΟ
 ΛΥΤΙΔ Ν̄ΝΔΓ
 ΓΕΛΟC · ΜΑΡΝ̄
 ΚΩ ΝΔΝ ΝΟΥΩΙ
 Μ̄Ν ΟΥΚΑΝΩΝ
 ΕΝΔΝΟΥQ
 ΜΑΡΝ̄ΚΩΞ̄ ΕΠΒΙ
 ΟC Ν̄ΝΕΝΕΙΟ
 ΤΕ Ν̄ΩΟΡ̄Π̄ Ν̄
 ΜΗΝ ΕΒΟΛ Ζ̄Ν ΟΥ
 ΖΥΠΟΜΟΝΗ̄
 ΑΠ̄Ρ̄Τ̄Ρ̄ΝΕΓΚΡΔ
 ΤΕΥΕ ΑΜΟΝ Μ̄

ADNOTATIONES.

² ... Π̄Ν (lege ΜΑΡΝ̄) ΜΕΤΔΝΟΕΙ etc.) Idest: „*pœnitentiam agamus, ne forte super nos veniat ira Dei. Fratres, lugeamus, et plorems, ut iram Dei evadamus (vel, mitigemus), et ipse nobis ignoscat, quia ipsum ad iracundiam provocavimus. Fratres, animas nostras ieiuniis, et afflictione (contritione), et nocturnis vigiliis humiliemus, et in dilectione ambulemus, ut misereatur nostri, et terram impleat letitia. Lugeamus, ut pro nobis Spiritus Sanctus interpellet, ac nos consoletur. Prævas nostras consuetudines abiiciamus, et sanctis virtutibus induamur: nos (vero) potissimum qui angelica conversatione (vivendi ratione) digni facti sumus, mensuram (modum) nobismetipsis, et rectam regulam ponamus (præscribamus). Primorum Patrum nostrorum vitam æmulemur, perseverantes in patientia. Caveamus ne hodie quidem,* etc.

¹ Verbum thebaicum, ΠΒΟΛ, *effugere, evadere*, vidimus iam pagg. 92, et 126. huius voluminis.

² ΔΝ̄Τ̄ΝΟΥΘ̄C ΝΔQ, *ad iram cum provocavimus*) Thebaice, ΝΟΥΘ̄C est, *irasci*, ut vidimus pag. 7. huius voluminis, seu Matth. XVIII. 34. Et Τ̄ΝΟΥΘ̄C est, *exacerbare*. Vide pag. 11. huius voluminis.

³ ΖΕΝ ΝΗCΤΙΔ) Scribe, ΖΕΝ ΝΗCΤΕΙΔ.

⁴ Memphitice, ΜΕΤΜΑΙ, theb. Μ̄ΝΤΑΕ est, *dilectio*.

⁵ Scribe, Ν̄ΝΕΝCΥΝΗΘΕΙΔ.

⁶ Ν̄ΝΔ.

⁵ ΝΝΑΡΗΤΗ, *virtutes*) Scribe, ΝΝΑΡΕΤΗ, et paulo post, ΝΤΠΟΛΙΤΕΙΔ.

⁷ ΜΑΡΝΚΩΣ, *amulemur*) Apud Tukium pag. 116. ΡΕΥ-ΚΩΣ est, *amulator*.

⁶ In membrana mendose, ΖΥΠΟΜΙΝΗ.

μΔ

Pagina II.

Γ

ΠΟΥ⁵ ΝΤΝΚα
ΤΟΟΤΝ ΕΒΟΛ
ΝΡΑСТЕ · ΜΠΡ
ΤΡΝΜΟΟΥΕ Μ
ΠΟΥ ΝΟΥ'ΕΥ¹
ΝΤΟΟΥΕ² · ΝΤΝ
ΩΙΝΕ ΖΩΩΥ³
ΝCα ΟΥCΑΝΔα
ΛΙΟΝ ΕΝΕCΩΥ
ΝΡΑСТЕ · ΜΠΡ
ΤΡΝΦΟΡΕΙ ΝΟΥ
ΛΕΩΥΤΩΝ⁴ ΜΠΟ
ΟΥ ΝΟΥΘΟΥ
ΝΕ⁵ ΖΝ ΟΥΖΗΒΕ
ΡΑСТЕ ΖΩΩΥ
ΝΤΝΩΙΝΕ ΝCα ΟΥ
ΩΥΤΗΝ ΕΝΑΝΟΥC
Η ΕCΛΕΚΛΩΚ⁶
ΜΠΡΤΡΝΜΟΟΥΕ
ΖΝ ΟΥΕΠΙCΤΗ
ΜΗ ΜΠΟΥ ΡΑC
ΤΕ ΖΩΩΥ ΝΤΝ
ΜΟΟΥΕ ΖΝ ΟΥ
ΒΩΛ ΕΒΟΛ
ΜΠΡΤΡΝΜΟΟΥΕ
ΜΠΟΥ ΖΝ ΟΥ
ΘΒΒΙΟ ΜΝ ΟΥΜΝ
ΤΡΩΡΑΥ⁷ · ΡΑСТЕ
ΖΩΩΥ ΖΝ ΟΥΑΠΟ
ΝΙΔ⁸ ΜΝ ΟΥΜΝΤ

ΧΔCΙΖΗΤ
ΜΠΡΤΡΝ ΜΟΟΥΕ
ΜΠΟΥ ΖΝ ΟΥ
ΜΝΤCΤΜΗΤ⁹ ·
ΡΑСТЕ ΖΩΩΥ
ΖΝ ΟΥΜΝΤΑΤ
CΩΤΜ ΝΩΥΤΡ
ΤΩΡ ΖΝ ΟΥΝ
ΩΟΥΤ¹⁰ Η ΝΟΥ
ΖΜ¹¹ · ΜΠΡΤΡΝ
ΜΟΟΥΕ ΜΠΟΥ
ΝΡΙΜΕ Η ΝΡΖΗ
ΒΕ ΕΧΝ ΝΕΝ
ΝΟΒΕ · ΡΑСТЕ
ΖΩΩΥ ΝΤΝΚα
ΠΕΝΖΗΤ ΕΒΟΛ
ΝΤΝΜΟΟΥΕ ΖΝ
ΟΥΧΗΡ¹² ΜΝ ΟΥ
CΩΒΕ ΕΩΟΥ
ΕΙΤ · ΜΠΡΤΡΝ
ΝΚΟΤΚ ΜΠΟΥ
ΖΙ ΠΚΔΖ · ΡΑСТЕ
ΖΩΩΥ ΝΤΝ
ΚΟΤΚ ΖΝ ΖΕΝ
ΜΔΝΚΟΤΚ ΕΥ
ΧΟCΕ¹³ · ΑΛΛΑ †
ΠΑΡΚΑΛΕΙ ΜΜΩ
ΤΝ Ω ΝΕCΝΗΥ
Κα ΟΥΩΙ ΝΗΤΝ
ΜΝ ΟΥΚΑΝΩΝ

A D N O T A T I O N E S.

^b ἈΠΟΟΥ etc.) „Carveamus, ne hodie quidem temperantes
 „simus, cras vero remissiores efficiamur. Carveamus, ne hodie
 „quidem sine calceis ambulemus, cras vero pulcrum (et elegans)
 „sandalium (calceamentum) exquiramus. Carveamus, ne hodie
 „quidem vile indumentum * gestemus, (tanquam) saccum (vel,
 „cilicium) in luctu; cras vero bonam tunicam, aut mollem *
 „exquiramus. Carveamus, ne hodie quidem in disciplina, cras
 „vero in relaxatione ambulemus (vivamus). Carveamus, ne hodie
 „quidem in humilitate, et alacritate (vel, mansuetudine) ambu-
 „lemus, cras vero in dementia, et superbia. Nolumus hodie qui-
 „dem in obedientia ambulare, cras vero in inobedientia, contur-
 „bantes (Præpositum) asperere ac dure (respondendo), aut interpre-
 „tando (contradicendo). Nolumus hodie quidem ambulare ploran-
 „tes, aut lugentes super peccata nostra (propter peccata nostra):
 „cras vero cor nostrum (animum nostrum) relaxare (remittere):
 „et nolumus ambulare (vitam insumere) in ioco, et irrisione ina-
 „ni. Nolumus hodie quidem bumi cubare; cras vero in excelsis
 „lectis. Sed hortor vos, Fratres, (ut) mensuram (modum), et
 „regulam vobismetipsi ponatis (præscribatis). „Reliqua desi-
 derantur.

¹ ΝΟΡΕΥ ΝΤΟΟΥΕ, senza scarpa: scalzi) Sic apud Tu-
 kium pag. 587. thebaice, ΝΟΡΕΥ ΝΛΟΙΘΕ, sine excusatione:
 et pag. 215. ΝΟΡΕΥ ΝΧΟ ΕΒΟΛ, sine sumptu.

² ΝΤΟΟΥΕ) Memph. ΘΩΟΥΙ, calceus.

³ ΖΩΩΥ) Idiotismum hunc habemus etiam in memphiti-
 ca Interpretatione Psalm. 23. Vide pag. 163. huius voluminis.

⁴ ΝΟΥΛΕΥΤΩΝ) Quid proprie sit ΛΕΥΤΩΝ, necdum
 invenire potui. Vilis, ac monastici indumenti genus esse non
 dubito.

⁵ ΝΟΥΘΟΥΝΕ, saccum, cilicium) Huius etiam vocabuli
 significationem ignorarem, nisi ex Tukio didicissem. In the-
 baicis Textibus ab eo citatis bis occurrit, clare quidem pag.
 595, mendose vero pag. 537. Priore loco græcæ Translationis
 verba, περιζύσῃ σάκκον, circumcingeris sacco, thebaice vertun-
 tur: ΤΕΝΔΛΟΡΕ ΝΟΥΘΟΥΝΕ: alterius vero loci mendum
 facile nunc quisque corrigere potest, et legere ibi quoque,
 ΟΥΘΟΥΝΕ, cilicium.

⁶ ΕΣΛΕΚΛΩΚ) Quid valeat, ΛΕΚΛΩΚ, docebunt pe-
 riores. Apud Tukium pag. 577. ΚΛΔΤΟC (scribe ΚΛΔΔΟC)
 ΕΥΛΗΚ thebaice valet, ramus tener.

⁷ ΜΝ.

⁷ ἈΝΤΡῸΡΔΥ) Quum huic nomini scriptor mox *superbiam* opponat, ita illud accipio, ut *mansuetudinem*, lenitatemque heic denotet, quæ memphitice dicitur ΜΕΤΡΕΥΡΔΥ; imo thebaice etiam sic fere eam dici putandum foret, si Tukii typographo fidere possemus, qui pag. 27. scripsit, ἈΝΤΡΕΥΡΔΥ: sed mendosam esse scripturam illam suspicor, præsertim cum eo ipso in loco plura alia sint menda. Fragmento etiam VII. pag. 170. libenter vocem hanc ipsam ἈΝΤΡῸΡΔΥ acciperem nunc pro *lenitate*: nam Matth. XXI. 5, pag. 21. huius voluminis ΡῸΡΔΥ sine dubio est, *mansuetus*: et in Fragmento Borgiano, quod citat Clariss. Giorgius pag. 172. ad Act. S. Coluthi, simul iunguntur ut affinis significationis hæc nomina, nempe ΝΕΗΜΕΡΟC, *mites*: ΝΡῸΡΔΥ, *mansueti*: ΝΖΔΡΥΖΗΤ, *patientes*: et ΕΝΜΕΝῸΥΝΤ, *non iracundi*. Verum in Actis S. Coluthi pag. 83. adiectivo nomini ΡῸΡΔΥ ægre aptatur huiusmodi significatio: nisi quis velit, mulierem ΡῸΡΔΥ ibi dici eam mulierem quæ *nimis mansueta*, *nimis benigna*, *nimis indulgens* viris sit. Thebaice sane ἈΝΤΡῸΡΔΥ idem esse videtur, atque memphitice ΜΕΤΡΕΥΡΔΥ.

⁸ ΖΝ ΟΥΔΠΟΝΙΔ) Scribe, ΖΝ ΟΥΔΠΟΝΟΙΔ.

⁹ ΖΝ ΟΥ ἈΝΤΕΤΜΗΤ) Vocem, ἈΝΤΕΤΜΗΤ, necdum alibi legi: sed cum ei opponatur mox ἈΝΤΑΤΕΩΤῸ, i. e. *inobedientia*, quumque e verbo ΕΩΤῸ derivari videatur, *obedientiam* interpretor.

¹⁰ ΖΝ ΟΥ ΝΩΥΟΤ, *dure*, *aspere*) Memphitice, ΕΝΩΥΟΤ, et ΕΝΩΥΕΤ.

¹¹ Η ΝΟΥΩΖῸ, *aut in contradictione*) Subaudi e superioribus ΖΝ. Apud Tukium pag. 562. ΟΥΩΖῸ est, *contradicere*.

¹² ΖΝ ΟΥΧΗΡ) Vox ΧΗΡ videtur *iocum* heic, aut *oblectamentum* denotare, utpote coniuncta voci ΕΩΒΕ. Vide pag. 292. huius voluminis.

¹³ *In lectis excelsis*) Sanctus Pachomius in Regula cap. 159: *Non inveniatur (inquit) in excelsis cubilibus, imitans (Præpositus) morem Gentilium.*

* ΕΙCΖΗΗΤΕ ΠΝΟΥΤΕ ΠΔCΩΤΗΡ

ΠΕ ΠΧΟΕΙC:—

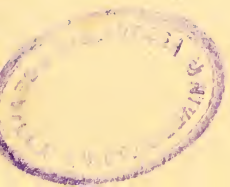
ΠCΩΥ ΠΕ ΠΕΘΟΥ ΥΔΕΝΕZ:—

EMENDANDA, ET ADDENDA.

(Vide pag. CCXVIII.)

- pag. IV. lin. 9. *Fascic. I. in Praef. pro*: erbar scribe: rebar
- pag. X. lin. 31. *pro*: ΕΠΕΩΤΕCΩ scribe: ΕΠΕΩΤΕΚΩ
- pag. XI. lin. 14. *post*: tua, *adde*: Scholtzsius in Gramm. ex viatiato codice legit: ΝΗ ΤΗΡΟΥ ΕΡΟQ.
- pag. XXXIX. lin. 28. *post*: consuevit, *adde*: Sed librarium immerito heic a me obiurgari nunc video: etenim ΝΑΕ-
CΟΟΥ ΔΝΟΚ valet: oves meae: le mie pecore di me, idiotismo ægyptio: et ΩΔCΩΤᾱ valet, audiunt: audire solent.
- pag. LIX. col. 1. *ægyptia lin. 3, et 4. pro*: ΠΕΝΤΑΦΕΥΘΩΛΠ scribe: ΠΕΝΤΑΦΘΩΛΠ.
- pag. LXX. lin. 20. *pro*: CΝΔΩΤΒΕ scribe: CΝΔΩΤΒΕ.
- pag. LXXXVI. lin. 11. *pro*: ΔΝΖΥΠΩΜΙΝΕ scribe: ΔΝΖΥΠΟ-
ΜΙΝΕ.
- pag. LXXXI. lin. 19. *post*: vocandus est Koppa, *adde*. Vetustam illius formam habes in græco Naniani Musei lapide, cuius inscriptionem affert atque illustrat pereruditus monachus Clemens Biagius pag. 195. libri Romæ nuperrime in lucem editi, cuius titulus, *Monumenta Græca* etc. Ibi character hicce, sive episemon, simile prorsus est græcæ literæ Rho ex dextro in sinistrum latus conversæ, aut, quod eodem recidit, formam habet nostræ literæ q minuscula.
- pag. LXXXVII. lin. *ultima columna secunda ægyptiaca sic distingue*: ΝΟΒΕ 2N
- pag. XC. lin. 20. *post*: peritiores *adde*: equidem de hoc verbo dicam rursus pag. CCV.
- pag. XCVI. col. 1. *textus ægyptii lin. 4. scribe*: ΕΝΩΩΥΤ
ᾱᾱᾱ ἸΤΑΥΤΑΔΥ ΕΤΟΟΤΟΥ
- pag. CIX. lin. 8. *pro*: ΘΟΡΘ scribe: ΘΩΡΘ
— *et lin. 9. pro*: ΧΟΡΧ scribe: ΧΩΡΧ
- pag. CXI. lin. 25. *pro*: ΝΕΖΙΟΟΥΕ, *via* scribe: ΝΕΙΩΟΥΕ,
asina: quod nomen affert Scholtzsius in Grammatica p. 23.
- *lin. 28. Vide pag. CXII, et CCVIII.*
- pag. CXVII. lin. 31. *pro*: ΘΙΝΖΡΔ, ΘΙΝΖΡΔΥ, ΘΙΝΖΡΔQ scribe:
ΧΙΝΖΡΔ, ΧΙΝΖΡΔΥ, ΧΙΝΖΡΔQ
- pag. CXVIII. lin. 13. *post*: aut decipere *adde*: aut bariolari.
- pag. CXIX. lin. 6. *post*: Nota 6. *adde*: Hoc in loco barioli designari videntur.

- pag. CXX. lin. 8. *post*: fuisse *adde*: An mendose scriptum est, ΝΗΠΕΡΗΤΗΣ, pro, ΝΕΥΠΗΡΕΤΗΣ, *ministri*?
- pag. CXXVIII. *columna secunda aegyptiaca* lin. *ultima* pro: ΝΟΥΩΤ *scribe*: ΝΟΥΩΤ.
- pag. CXXX. lin. 15. col. 1. *aegyptiaca* pro: ΕΠΕΠΝΔ *scribe*: ΕΠΕΠΝΑ
- pag. CXLIII. col. 2. *aegyptiaca* lin. 17. pro: ΤΑΩΕΛΕΛΕΕΤ *scribe*: ΤΑΩΕΛΕΕΤ
- pag. CXLV. lin. 1. *post*: iudicium *adde*. Vide quæ dicam pag. CCCXXX. Not. 7.
- pag. CLIII. lin. 35. *pro*: ambos enim *etc. usque ad*: suæ *scribe*: nam Archiepiscopi quidem titulum invectum tunc iam fuisse colligi videtur ex verbis, μετὰ τῷ ἀρχιεπισκόπῳ, *cum Archiepiscopo*, quæ leguntur in Melitii Breviario Athanasii Apologiæ contra Arianos inserto, tom. 1. opp. pag. 148. edit. Patav. lit. D: sive S. Alexandrum, sive potius Melitium ea indicent. Ipse vero Athanasius *epistolæ suæ etc.*
- pag. CLVIII. lin. 26. *pro numero*: CΛΖ *scribe* CNΖ
- pag. CLXXV. lin. 1. *pro*: typographi *scribe*: typographi
— lin. 2. *pro*: esset *scribe*: esse
- pag. CXCI. lin. 34. *pro*: ΕΥΨΑΛΛΕΙ *scribe*: ΑΥΨΑΛΛΕΙ
- pag. CXCV. lin. 5. *post*: ΟΥΟΤΕΒ *adde*: Vide quæ dicam pag. CCCXXX. Not. 7.
- pag. CXCVII. lin. 14. *post*: adoravit *adde*: Respici potius crediderim Ezech. XIV. 14: Tres viri... Noë, Daniel, et Job. Ternarii *etc.*
- pag. CCIV. lin. 1. *pro*: quod per firmitatem *etc. usque ad* afficientur *scribe*: quod consolationem, et firmitatem, et ædificationem multis afferet per aperitionem sui oris, et per gratiosum sermonem, quem ei Dominus largietur. Hunc igitur *etc.*
- pag. CCVII. lin. 34. *post*: ultio *adde*: Vide pag. CCLXXXIV. lin. ult.
- pag. CCX. lin. 9. *pro*: ΚΤΑΥΡΟCΟΥ *scribe*: CΤΑΥΡΟCΟΥ
- pag. CCXI. *dele* Notam 1., et hanc eius loco pone: ΕΥΡΩΤ, *navigantes*) Memphitice verbum ΕΡΩΤ, a Lacrozio *omissum*, valet, *navigare*. Vide Act. Apost. XIII. 4: et XXVII. 10. in editione Wilckinsii.
- pag. CCXXIX. *post* Notam 8. *adde* hanc *aliam*: * ΕΠΟΟΥ Ν-
20ΟΥ) Sic et in Pontificali Euchologio part. 1: pag. 318.
ΩΔ ΕΒΟΥΝ ΕΦΟΥ ΝΕ20ΟΥ, valet, *usque ad* bodiarnam *diem*.
pag.

pag. CCXXXVI. lin. 34. pro: ΝΟΥΜΔΖῸ scribe: ΝΟΥΜΔ ΖῸ
ΠСОВТ, vel ΝΟΥΜΔΖ ὸΠСОВТ

— et lin. 37. post: COOYZE? adde: An, ΝΤСООΥΖΟ, valet,
Congregationis, nempe, monasterii? Apud Lacrozium sane
pag. 191. in COOYΖ, nomen thebaicum COOYΖΟ denorat
collectionem: ut in Pontificali part. 1. pag. 54. memphiticum
ΘΩΥΤΟ

pag. CCXXXVII. lin. 6. pro: πεπωρωμένος scribe: πεπωρωμένος.

pag. CCXXXVIII. lin. 17. post: χολῆς adde: Verbum, †ΖΡΟΚ,
quod videbis pag. CCCXIV, huic loco lucem affert.

pag. CCLXVII. lin. 15. post: trabunt? adde: Thebaicum autem
verbum ΚΕΤΒ memphitico βΩΤΕΒ videtur respondere.

pag. CCLXXXIV. lin. 2. post: sum adde: Apud Lacrozium in
Sylloge αΤΩΙΒΕ est, immutabilis.

pag. CCXCI. lin. ante ultimam tertiam, post: aliquid aliud adde:
Thebaicum hoc verbum ΜΔΤΕ respondet memphitico ΜΔ†,
quod habemus in †ΜΔ†, et Psalm. XLIV. vers. 4. in
ΜΔΜΔ†, prospere procede. Vide etiam Pontifical. part. 1.
pag. 13, et 22.

pag. CCCIV. lin. 26. pro: in hae scribe: in hac.

pag. CCCXXVII. binos memoravi mihi nuperrime missos ægyptios
codices mss. memphitica dialecto exaratos. Tales in ægypto
passim reperiri dubitandum non est: sed apud nos quum perrari
sint, placet brevem horum recensionem auctarii loco subiungere.
Chartei ambo sunt, dodecaptychus unus, octaptychus alter: ille
quidem inter arabicos Nanianæ bibliothecæ codices quintusdecimus est,
hic vero sextusdecimus: in neutro autem vocabula a vocabulis per
inanem intercapedinem disiunguntur, etsi recens uterque sit.

Octaptychus integer est, chartis constans 146, atque emendate
scriptus anno Martyrum 1347, Christi 1631. a quodam Abdolmesih
Thebæo, qui eum anno Martyrum 1354. Ecclesiæ S. Marci, quæ
Alexandriæ est, dono dedit, ut in arabica inscriptione codici
addita legit Vir clariss. Simon Assemanus. Illas vero ἀναγνώσεις,
seu Lectiones continet, quas in defunctorum exequiis recitant
ægyptii, quæque in Rituali Alexandrino editionis Romanæ anni
Martyrum 1479, Christi 1763. continentur a pag. 353. ad pag. 486:
quæcunque tamen aut e Psalmis, aut e Pauli Epistolis, aut ex
Euangelio excerpta non sint, ea in codice omituntur: quin etiam
Lectiones ipsæ, quas continet, diver-

so ordine a librario, atque a typographo dispositæ sunt: in impresso enim Rituali eæ præcedunt quæ in obitu episcoporum recitari solent, tum aliæ sequuntur pro Presbyteris, aliæ pro diaconis etc. At vero in codice ii, quorum in obitu Lectiones recitandæ sunt, hoc ordine disponuntur 1. mares adulti. 2. pueruli. 3. mulieres adultæ. 4. iuven- culæ. 5. Episcopi. 6. Presbyteri. 7. Diaconi. 8. Monachi. 9. Moniales. 10. Mares qui in Paschatis hebdomada moriuntur. 11. Fæminæ quæ eadem obeunt hebdomade. Singulæ paginæ arabicam in margine translationem habent, nonnullæque identidem mere arabicæ interponuntur: sed de his vir ille Clarissimus, quem paulo ante nominavi, Assemanus sermonem habebit in Elencho arabicorum Nannianæ bibliothecæ codicum, quos nunc recenset. Itaque ad alterum codicem statim venio. Is tribus manibus mendosissime exaratus est, quarum primam seculi saltem XVI. esse crediderim. Liturgiam vero illam continet, quæ S. Basilii nuncupatur: sed adeo mutilus initio est, atque in fine, ut maior ipsius pars interciderit, chartisque nunc constet tantummodo 71. Quæcunque enim in Romana editione anni Martyrum 1452, Christi 1736. leguntur ab initio Liturgiæ usque ad pag. 106, i. e. 106, ea in codice desiderantur, quum a verbis illis incipiat: αὐτὸς ὁ θεὸς ὡς πατήρ etc. Quin et verba, quibus populus, aut Diaconus orantem Sacerdotem identidem interrumpit, plerumque omittit librarius.

Duo potissimum hoc in codice animadversione digna mihi visa sunt: primo scilicet menda quædam ex depravata recentiorum Ægyptiorum pronuntiatione orta: deinde nonnulla additamenta, quæ mox afferam. Ac mendorum quidem quæ dixi originem si nosse quis cupiat, Scholtzii Grammaticam percurrat a pag. 1. usque ad 8: sic enim intelliget, qui factum sit, ut librarius hicce perperam scripserit CNOYQ pro CNOQ, *sanguis*: et NOYBI pro NOBI, *peccatum*: et dNANDQ pro ENdNEQ, *bonus*: et αἱρετικοί pro ἐπίσκοποι, *Episcopus*: et μαρτυροῦν pro μαρτυρεῖν, *testis*: et τὸ ἐξουσιάζειν pro ἐξουσιάζω, *potestas*: et τὰ κεφάλαια pro τὰς κεφαλὰς, *capita*: et ἐφ' ὅτι pro ἀφ' ὅτι, *calix*: et ἐτάπτεν αὐτὸν pro ἐτάπτε- ναι, *qui placuerunt tibi*: et μέγιστος pro μέγιστος, *Maximus*: et βασιλεύς pro βασι-
πτι-

ΠΤΙCTHC, *Baptista*: et ΗCITEPOC pro ΙCΙΔΩPOC, *Iridorus*: et Cα2B1 pro Cα2OYI', *maledictio*: et alia id genus quæ recensere longum foret. Idem tamen librarius hæc ipsa vocabula recte identidem scribit.

Ea vero quæ dixi additamenta in duobus potissimum Liturgiæ locis occurrunt. Ac primum quidem in illa sive Oratione, sive Liturgiæ parte, quæ incipit: ΕΠΙΔΗ ΠΩΩIC ΟΥΔ2- Cα2NI ΠΕ, quæque in Missa ei nostri Canonis parti respondet, quam nos dicimus, *infra Actionem*, seu *Communicantes*. Ibi enim Romanæ editionis pag. PKΔ, i. e. 124, commemorantur præter ceteros S. Athanasius, S. Joannes Chrysostomus, et S. Petrus Hieromartyr. Horum autem loco in codice pag. 12. unius Severi mentio fit hisce verbis: ΝΕΜ ΠΙΠΑΤΡΙΑΡΧΗC ΕΘΟΥΔΒ CΕΒΙΡΟC (scribendum, CΕΒΗΡΟC), et *Sancti Patriarcha Severi*. Vide Renaudotium tom. 1. *Collectionis Liturgiarum* pag. 18, ubi impii etiam Dioscori mentio additur, quæ in codice non extat. Paulo post autem in eadem Oratione mentio fit: ΝΕΜ ΠΕΝΙΩΤ ΔΒΒΑ ΠΕΥΛΕ (scrib. ΠΑΥΛΕ) ΠΙΡΕQ-ΘΑΜΜΟ2 (hic in Romana editione pag. 178. vocatur ΠΑΥΛΕ ΠΙΡΕΥΤΑΜΑΥ2) ΝΕΜ ΝΕΝΙΟΤ ΕΘΟΥΔΒ ΝΡΟ-ΜΕΟC ΜΕΚΞΙΜΟC (scrib. ΜΑΞΙΜΟC) ΝΕΜ ΤΟΥΜΕΤΙΟC (an scrib. ΔΟΜΕΤΙΟC?)... ΝΕΜ ΠΕΝΙΩΤ ΔΒΒΑ ΥΔ-ΝΟΥΤ (scrib. ΥΕΝΟΥΤ) ΠΙ ΑΡΧΗΜΟΝΘΡΙΤΗC (scrib. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗC) ΝΕΜ ΔΒΒΑ ΒΙCΑ ΠΕQΜΑΘΗΤΗC ΝΕΜ ΠΕΝΙΩΤ ΔΒΒΑ ΤΕΧΙ ΝΕΜ ΠΕΝΙΩΤ ΝΤΚΕΟC (scrib. ΝΔΙΚΑΙΟC) ΠΙΝΙΩΤ ΔΒΒΑ ΠΕΡCΟΥΜ ΠΙΡΕQ-ΒΗΩ Idest: *Et Patris nostri Abbatis Pauli... et Patrum nostrorum sanctorum romanorum Maximi, et Domitii* (aut, ut Renaudotii versio habet p. 18, *Maximi, et Diomedis*)... et *Patris nostri Senutii Archimandrita, et Abbatis Bisa* (a Renaudotio dicitur *Veisa*) *eius discipuli, et Patris nostri Abbatis Tegi* (a Renaudotio vocatur *Fegius*), et *Patris nostri Abbatis insti magni Abbatis Persumæ nudi* (apud Renaudotium, *Barsomæ nudi*).

Alia vero additamenta in ea Oratione occurrunt, quæ incipit, ΦΝΟΥΤ ΕQΕΥΕΝ2ΗΤ 2ΔΡΟΝ, et in Romana editione legitur pag. 127. Nam sanctorum Michaelis, Gabrielis, et Raphaelis nominibus additur in codice pag. 15: ΝΕΜ CΟΥΡΙΗΔ, et *Suriel*: quo de nomine videndus Renaudotius tom. 1. pag. 299. Paulo post vero eadem in oratione nomi-

nominantur ΠΑΘΩΙC ΠΟΥΡΟ ΓΕΟΡΓΙΟC (scrib. ΓΕΩΡ-
ΓΙΟC) ΝΕΜ ΦΙΛΟΠΑΤΗΡ ΜΑΡΚΟΡΙΟC (scrib. ΜΕΡΚΟΥ-
ΡΙΟC)... ΝΕΜ ΝΙ Γ̄ ΕΘΟΥΔΒ ΔΒΒΔ ΜΑΚΑΡΙ, i. e. *Do-
minus meus Rex Georgius, et patris amans Mercurius... et
tres* (Rom. ed. duo) *Sancti Abbates Macarii.*

E L E N C H U S

O P E R U M

Quorum Fragmenta hoc volumine continentur.

I. Euangelium secundum Matthæum	pag. 7.
II. Euangelium secundum Johannem	32.
III. Jeremiæ prophetæ liber	63.
IV. Catechesis, sive sermo de Christo ut animarum nostrarum Medico	74.
V. Statuta Monastica	96.
VI. Homilia (in Cantica fortasse)	107.
VII.) De rebus gestis a Sanctis Pachomio, Theo-	149.
VIII.) doro, etc.	168.
IX.)	222.
X. Vita Matthæi Abbatis	255.
XI. Homilia de Communione Eucharistica	282.
XII. Prochori Diaconi liber apocryphus	300.
XIII. Homilia in fœneratores	315.
XIV. Homilia in eos qui Pharisaice religiosi sunt. Et alia pro habitu monastico	321.
XV. Monita cuiusdam Abbatis, aut Hegumeni	328.
XVI. Narrationes Seniorum.	337.
XVII. Sermo asceticus	343.

VOCABULA

*Quorum necdum compertam habeo
significationem.*

αζε. *Fragm.* V. pag. 2.
εζητ. VIII. 7.
μεσπογκ. XIV. 1.
μῆντελερβοونه. V. 2.
μοιζε. VI. 5.
ναμερατε. XI. 7.
νοτῶ. VIII. 1.
αφπονγκ. IX. 1.
εφραζε εβολ. VI. 12.
τεκω. XIV. 1.
ταξαρτς. X. 3.
τορς. XV. 3.
ωοχτ. XIII. 1.
ωωω εβολ. VI. 11.
ερα. XIV. 1.
στομτῶ. XI. 1.
χβιν. VIII. 4.
χηρ. XI. 7. XVII. 2.
χινηερα. VI. 4. VIII. 8.
χндε. V. 2.
χνοуq нвѣвѣ. VI. 6.
χοοβ. XI. 5.
χωλῶ. XI. 9.
χωρῶ нсд. XV. 2.

VOCABULA

*Quorum etymon, aut genuina si-
gnificatio nondum satis certa,
mibique comperta est.*

ελκω. VI. 3.
λεωτων. XVII. 2.
ματε. XI. 6.
μαε. X. 7. IX. 6.
μεωακ. VI. 3.
μμογνειοογε. VI. 1.
μποι. X. 8.
νηκωτ. VII. 15.
ποεμπολ. IX. 13.
φεαλ. V. 1. VII. 7.
σαεω. VI. 7. VII. 10.
χω. VIII. 6.
ζεβων. XV. 1.
ζηπερηтс. VI. 5. men-
dum forsitan pro εγ-
πηρεтс
ερεε. XI. 11.
χεγ. IV. 3.
θαχιβ. XI. 3.
θινελα. VI. 7.
θαε. XVI. 1.
τκωτ. VII. 7.

INDEX.

A

- A** Litera pro E perperam scripta a recentissimis ægyptiis.
pag. 352.
Abba: titulus apud Memphitas. pag. 163, 219.
Abbates quonam sensu nunc tam multi vere dici possint, igno-
tum est. 102.
Abbates Generales monasteriorum S. Pachomii. 150.
Additamenta in ægyptiacis translationibus Sacræ Scripturæ. 73,
76, 86, 108, 121, 174, 197. etc.
Additamenta in Liturgia S. Basilii. 353.
Alexander ærarius. 323.
Alphabetum ægyptium cuiusmodi sit. 79, 80.
Ammon episcopus ægyptius. 99.
Amun, mons ægypti. 261.
αΝ, particula interrogans. 25.
αΝαΓΚΗ, *afflictio*. 8.
Antinoopolis. 155.
S. Antonius Abbas. 167. eius epistola ad S. Theodorum. 199.
altera ad S. Athanasium. 202. A S. Pachomio laudatur. 206.
Apa: titulus apud Thebæos. 163.
Arcani disciplina. 282, 299.
αΡΗΒ: vox hebraicæ originis. 55.
Ariani. 323.
S. Athanasius a S. Antonio laudatur. 204, 206.
Atrepe: mons ægypti. 277.

B

- B** litera pro OΥ. 70.
B pro Q, et vicissim Q pro B scribunt librarii. 42, 328.
Babylon, ægypti urbs. 259. 260.
ΒϚα, vox ægyptiæ originis. 54.
Barattinus typorum ægyptiorum cursor. 4.
Barthelemyus cit. 177, 187, 247.
Bei apud S. Hieronymum est Q. 42.
Bilbil. 57.
Bononiensium dialectus. 161. medici. 95.

Bor-

Borgia Præsul cit. 3, 4, 78, 190.
 Borgiana Fragmenta thebaica. 343, 347.
 Bou, locus unius ex monasteriis S. Pachomii. 186.

C

Calores magni in Thebaide. 100.
 Cantici Salomonis loca exponuntur. *Fragm. VI. Thebaicæ translationis locus expurgatur.* 145.
 Cardoni interpretatio. 225, 237, 245.
 Caseoli virides. 245.
 Cassianus cit. 227, 270.
 Casuum in nominibus diversæ terminationes ægyptiis ignotæ. 98.
 Catechesium habendarum locus. 112.
 Character *cursivus* ægyptiorum. 301.
 Chnum. 213.
 Cingulum monasticum. 324, 325.
 Codices memphitici duo in Bibliotheca Naniana. 327.
 S. Coluthi Acta cit. 8, 9, 65, 93.
 Comarita, i. e. oppidanus. 257.
 Compendium vocis CTAΥPOC. 24. et CTAΥPOΥ. 30, 306. 309.

D

Δ litera perperam scripta pro Θ. 26, 56.
 — perperam scripta pro T. 44.
 ΔΔΥΕΙΔ pro ΔΔΥΙΔ. 26.
 Derossi cit. 4.
 Didymus Taurinensis cit. 3, 4, 28, 78, 80, 90.
 Dionysius presbyter S. Pachomii amicus. 227.
 Ducangius cit. 100.

E

ε pro H. 109.
 ΕΒΙΗΝ est *miser, infelix.* 195.
 Epiph: mensis ægyptius. 190.
 Ethnici in Ægypto quarto seculo. 112.

G

Γ litera perperam scripta pro K. 51, 52.
 Gallandius cit. 189, 305.

Giorgi cit. 3, 8, 11, 104. etc.

Græca vocabula ab ægyptiis librariis corrupta. 94, 106, 124, 159. etc.

— nonnulla ab ægyptiis aliter accepta, quam a Græcis. 172.
de Gratia nonnulli quomodo scribant. 131.

S. Gregorium Septimum Novatores aliqui nostra ætate nec *Sanctum* vocant, neque *Gregorium*. 132.

H

H litera pro E. 72, 345.

Hæretici monasticorum cœtuum osores. 324.

— quatenus tolerandi sint. 162.

S. Horsiesius. 189, 202.

Θ

ΘΕΟΡΡΗΜΕΝΟC cur dicatur ab Ægyptiis S. Marcus. 164.

I

Iesu nomen perperam scriptum. 326.

Interpretes Ægyptii Sacræ Scripturæ non semper græcum fontem, aut interpretem sequuntur. 24, 47.

— in Veteri Testamento plerumque Translationem Septuaginta senum vertunt. 64.

Interpres thebæus Matthæi alius ab Interprete thebæo Joannis. 48.

S. Irenæus. 132.

Ismenias sibi et Musis se canere aiebat. 78.

Israelis nomen iuxta S. Antonium quid significet. 200.

Iuncos metebant monachi Tabennesiotæ. 249.

K

ΚΑΛΑΜΑΡΙΟΝ. 278.

ΚΑΤΑ ΡΟΟΥ, *instar illorum: iuxta ipsos: ut illi faciunt*. 280.
sic Gen. II. 18. ΚΑΤΑ ΡΟΥ, *instar illius: simile ei*.

ΚΕΛΕΦΟC quid valeat. 174.

Kircherus cit. 49, 72, 271.

ΚΟΛΥΜΒΟΝ. 29.

L

Lacrozius cit. passim.

Lapsanium quid sit. 225.

Latina vocabula in Ægyptum invecta. 94, 104.

Lebitonarium quid sit. 340. thebaice dicitur ΛΥΒΙΤΟΥ: sed scribendum videtur ΛΕΒΙΤΟΥ: quasi ducatur ex græco Λευίτην, et habitum indicet Leviticæ vesti parum absimilem. *ibid.*

Litera β a Thebæis repudiata. 18.

Litera ζ græcis vocibus addita a thebæis. 18.

Literarum ægyptiarum forma in membranis Nanianis. 4. earum vetustus ordo. 80.

Loca obscura. 120, 242, 321, 395, etc.

M

Manichæi in Ægypto. 109.

Manuum elevatio inter orandum. 202.

Martyrum epocha. 228.

Matthæus Abbas. 255.

Maurini Monachi. 79.

Mazochius cit. 8, 49, 52.

Medici ægyptii, et bononienses. 95.

Melitiani. 185.

Merinusa urbs. 306.

ΜΗΠΟΤΕ. 100.

Missa est sacrificium. 300. mortuorum commemoratio in ea. 259.

ΜΝΤΔΒΟΛΗ perperam scriptum pro ΜΕΤΔΒΟΛΗ. 316.

Monachorum instituta utilissima. 98, 105.

Monasticum habitum irridebant Ariani. 323.

Monialium cœnobia in Ægypto. 97.

Mons ΝΤΛΟΧ. 166.

Moysis nomen est ægyptium. 271.

N

N ante Γ. 99, 229.

N litera in extremo versu quomodo scribatur ab ægyptiis. 5, 20.

Nitriæ mons. 261.

Nœtianus a latino interprete dicitur *Nucianus*. 306.

ΝΟΤΔΡΙΟC vox e Latio in ægyptum transportata. 279.

z z z

O lite-

O

- O litera ab ægyptiis nunc perperam pronunciata per u. 351.
 ON pro OYN, *ergo*. 294.
 Osculandi pedes mos. 240.
 OY diphthongus per compendium aliter a græcis librariis, aliter ab ægyptiis scribitur. 163. perperam pro litera O scribitur nunc in ægypto a quibusdam. 351.

P

- S. Pachomius laudatur. 169.
 Pachon mensis. 190.
 Pachun, seu Pahun, eremus interior. 342.
 Papa dicitur ab ægyptiis Episcopus Alexandriæ. 153. et per antonomasiam Romanus Pontifex. 164.
 Papebrochius cit. 85, 191.
 Pelox Noëtiani filius. 306.
 ΠΕΝΙΚΟΥΤ titulus quibus tribuatur. 155. valet, *Noster - Pater*. *ibid.*
 Pephora a Latino interprete vocatur *Flora*. 306.
 Petronius Abbas Generalis etc. 86, 152, 166. mittit Alexandriam S. Theodorum. 152. quo mense obierit. 190.
 S. Petrus petra et fundamentum Ecclesiæ. 131.
 ΠΟΛΙΤΕΙΔ quid sit. 100.
 Pontificale Euchologium cit. 100. et alibi.
 Prochoro Diacono tributum opus. 300, 311.
 Pueros admisit S. Pachomius in monasteriis. 105.
 Punctum apud ægyptios librarios vice accentus videtur poni. 6. in præf. Fasc. 1.
 Punctum finale apud ægyptios cuiusmodi sit. 5.
 Puncto interrogationis carent ægyptii. 5.

R

- Racotis, i. e. Alexandria. 153.
 Renaudotius cit. 205, 259, 272, 274, 352.
 Ρεαλ, *decipere*. 96, et 170.
 Ρεωτ, *navigare*. 211, 350.

S

- C literæ forma quædam singularis. 79.
 Sanctorum intercessio pro nobis. 158.

- Scetis* est desertum, et aliud a monte *Scies*. 277.
 Scholtzii Grammatica ægyptiaca cit. 323.
 e Scriptura Sacra locus citatur, qui in græcis, latinisque Bibliis non videtur extare. 196, 336.
Sensim, an est vox ægyptia? 104.
 Senutius Abbas. 272, 352.
 Sne, urbs ægypti. 258.
 Specimina codicum. 30, 223.
 ΣΠΗΛΔΙΟΝ, *specus*, vox multis modis ab ægyptiis exscriptoribus vitiata. 338.
 Stylus ægyptiorum simplex. 82.
 Synaxis accipitur aliquando pro serie Precationum, psalmorum etc. 269, 270.
 ΣΦΟΡΤΟΝ, vox latinæ originis. 94.

T

- T litera perperam scripta pro Δ. 28, 51. et vicissim Δ pro T. 346, 353.
 Tabennese dicebatur locus, in quo primum monasterium fundavit S. Pachomius. 181. Non vocabatur Tabenna. 182. non erat insula. 182.
 Tentyra. 227, 232.
 Ternarius præclarorum virorum numerus. 197, 207, 350.
 Textus Sacræ Scripturæ thebaice allati. 85. sex, 90. duo: 93, 107, 108, 111, 113, 116, 120 tres, 123, 124 duo, 130 quatuor, 134 et 135 sex, 137 et 138 septem, 140 quinque, 144 septem, 147 septem, 159, 160, 165, 184. duo, 186 duo, 189, 196 duo, 199, 230, 246, 254, 258, 264, 266, 268, 283 duo, 287 duo, 289, 294, 319, 320, 322, 326, 329, 334 duo, 336 quinque.
 S. Theodorus Tabennesiota. 150, 154.
 Theodori Sancti plures. 149.
 Theotociarum liber cit. 93. etc.
 Titulus cuiuslibet Sancti proprius. 164.
 Tolerantia qualis esse debeat. 162, 163.
 ΤΟΠΟΣ quid valeat. 93, 259.
 Totihoc. 103.
 Tukius laudatur. 90. eius *Rudimentum* cit. 3, et alibi passim.

V

Victor Archimandrita . 273.

Vocabula græca ab ægyptiis librariis perperam scripta . 83.

Woide cit. 4, 78, 90, 118.

Υ

Υ litera pro H . 76. et pro E . 281.

Z

Zacchæus monachus Tabennesiota . 153, 169.

ψ

Ψάγδας, vox ægyptiæ originis . 41.

ω

ωTEU memphitice, TŪ thebaice . 64.

ωIHT mons ægypti . 277.

z

zENEETE plures in uno monasterio . 154.

zOMOIWC, et zOMWC aliquando inter se confusa . 183.

zNOYU, monasterium Pachomianum . 213.

†

† litera apud S. Hieronymum vocatur *Thei*, seu *Tei* . 42. est
nexus potius quam litera . 81. exaratur nonnunquam cum
puncto . 328, 337.

NOS DOMNUS SEBASTIANUS SACCHETTI
BONONIENSIS

Abbas Generalis Canoniorum Regularium Congregationis
Rhenanæ SS. Salvatoris Ordinis S. Augustini.

CUM librum, cui titulus = *Ægyptiorum Codicum Reliquiæ Venetiis in Bibliotheca Naniana asservatæ* = Auctore Reverendissimo P. D. Joanne Aloysio Mingarelli eiusdem Congregationis ex - Generali, et S. Salvatoris Bononiæ Abbate, Sacræ Indicis in Urbe Congregationis Consultore, et in Publico Bononiensi Archigymnasio Græcæ Eloquentiæ Professore, aliquot nostræ Congregationis Theologi recognoverint, et in lucem edi posse probaverint, concedimus, ut typis mandetur, si iis, ad quos pertinet, videbitur.

In quorum fidem has litteras manu nostra subscriptas, et Sigillo Officii nostri munitas dedimus in nostra Canonica S. Salvatoris Bononiæ Tertio Idus Maias Anni MDCCLXXXV.

D. Sebastianus Sacchetti Abbas Generalis.

Locus * Sigilli.

D. Joannes Joseph Fontana Cancellarius.

Vidis

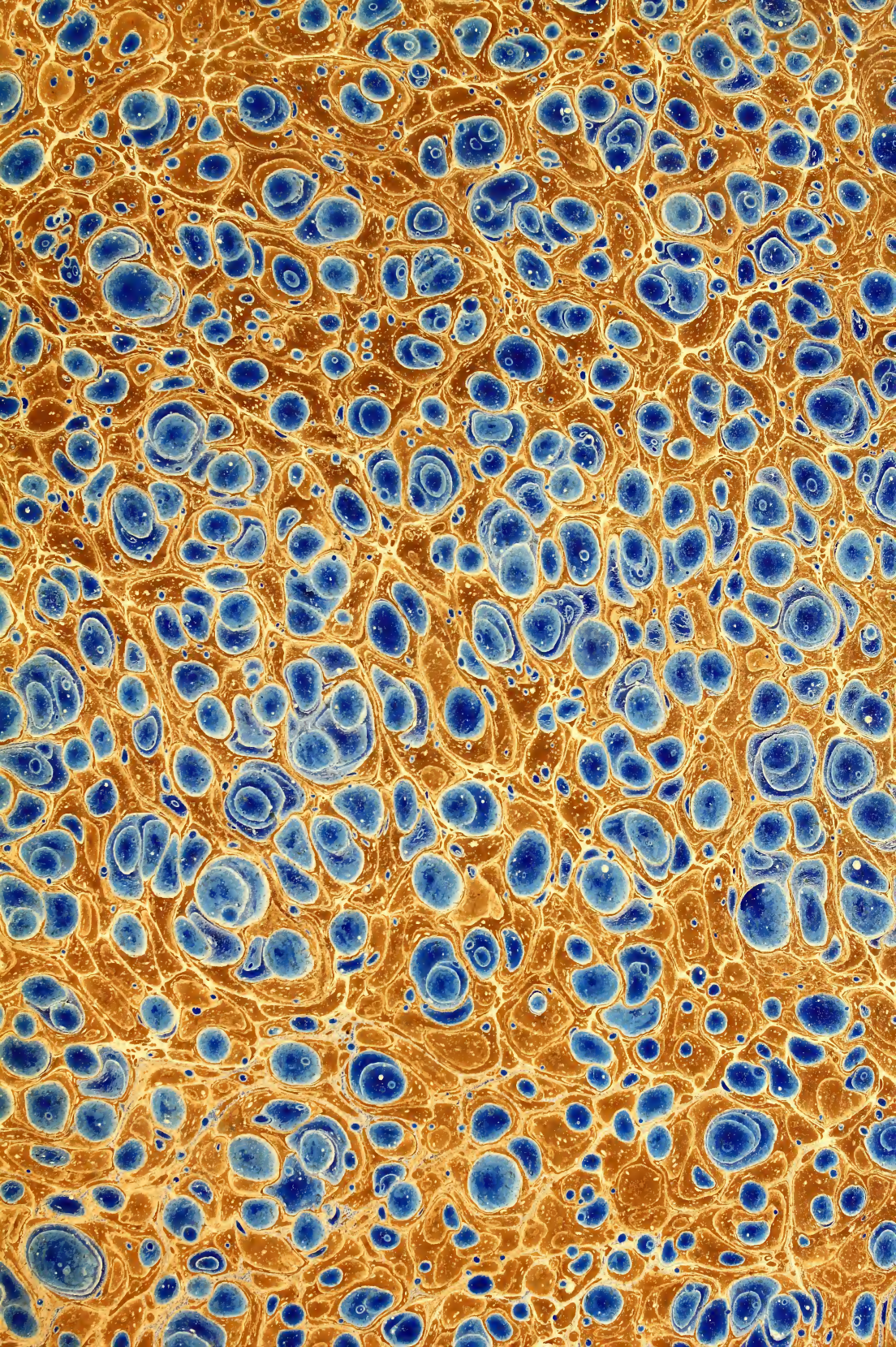
*Vidit D. Philippus Maria Toselli Cleric. Regul. Sancti Pauli, et in
Ecclesia Metropolit. Bononiae Pœnit. pro Eminentissimo, et Re-
verendissimo Dom. D. Andrea Tit. S. Pudentiana Card. Joan-
netto, Archiepiscopo Bononiae, et S. R. I. Principe.*

Die 8. Martii 1785.

IMPRIMATUR.

Fr. Aloysius M. Ceruti Vicarius Gen. S. Officii Bonon.

600158194

124800922

